هو

بنام ایزد حی قدیر

کتاب مستطاب تاج التراجم

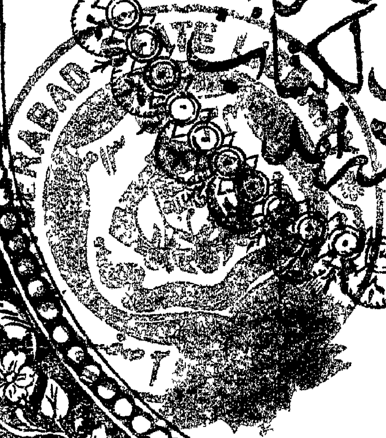
موسوم بمواهب الرحمان و فرمایش یزدان

فی ترجمة القرآن حسب اهتمام

بندگان حضرت ارباب

میرزا محمد ملک الکتاب

بزیور طبع درآمد

بسم الله الرحمن الرحيم

حمدی که عندلیبان قدسی زبان سدرة المنتهای فصاحت و ... فردوس علای بلاغت
وسبق خوانان دروس سبوح قدوس مدارس نه فلک و ... فطین رواق ایوان استیفاق
نحن نسبح بحمدک ونقدس لک ومغنیان هزاردستان مقامات بلا ... ایان بلند شبان قسیسین
و رهبان ومسیحیان بدیع الشان معانی بیان وغواصان لالی ومرجان ... زبور وتوریه وانجیل وفرقان
وحفاظ الفاظ رموز والحاظ وقرآء غرآء عبارات والفاظ چندانکه همدم وهم ... شوند دم از مد ثناء لفظ ثنائی
ان بجز لا علم لنا الا ما علمتنا نتوانند زد شایسته سرکار ابداع وسزاوار ... حضرت خلاق علیمیست یگانه
که بکلید دو دندانه کاف ونون دروازهٔ بی اندازهٔ کونا کون وجود برعا ... وذوات کاینات وماهیات
ممکنات را از تیه نیستی وظلماء نابود عدم بعرصهٔ هستی وجلوه گاه ... بکرم رسانید واز حقایق
حسنای خلایق خصوص حقیقت شریفه بشریه را بتاج وهاج کرامت وا ... قبای دیباج شرافت واستوا
سرافراز وممتاز گردانید بپیکر بدیع منظر لطیفش را بخلاع فاخرهٔ اعزاز وتکریم خلقنا الانسان فی احسن تقویم
آرایش وتزیین وبر سریر خلافت مصیر انی جاعل فی الارض خلیفه جلوه ... نمود وبر زمرهٔ ملئکهٔ مقربین
وسکان طبقات آسمانها وزمین را برای اجلال وتعظیم وتهنیت وتکریم ... آرائی ونمود وقبای دارائی
بود لسجودان نادر آفاق وجود امر فرمود فتبارک الله احسن ... ثم الحمد لله رب العالمین د
صلوات ودرود پیوسته بود بغیر معدود ملایکت شهود ابدی حد ... را بصر درج اصلاب پاک
وآفتاب نور برج لولاک لما خلقت الافلاک یعنی در یتیم صدف ایجاد ود ... لکل قوم هاد وبر آل اطهار
وآله ذا امجاد وابد الآباد باد اما بعد چون آفتاب فرمان قضا جریان ... عالمتاب قدر توامان از افق اعلا

شاهنشاهی ومشرق اعتلای عالم پناهی یعنی مطلع بیضاء ید بیضای سلطنت وظل اللهی ومظهر آیات نصرت وتایید
الهی بارگاه خواقین پناه ودرگاه خلایق امیدگاه بندگان نواب کامیاب سپهر رکاب اعلی قدر کیوان رخش جهانگیر
جهان بخش که اولین پایهٔ از درجات ارتفاع شعاع سایه اش در قوس النهار روزگار رصد تیر پرتاب بلند تر از رخانهٔ
آفتاب سلطان بی نظیر عالمگیر وخاقان بی عدیل جهان تسخیر که طغرای غرای مصحف روشن چهره کشای فر باد
اصطفاء وَاللهُ یُؤتِی مُلْکَهُ مَن یَشاءُ وازهلال سطر کمند جهانگیری بر ولیش آیهٔ ملک قبله نما خیر وخسروان گیتی
ستان که از سعهٔ لمعهٔ نور جبهه اش فاتحهٔ فتح هفت اقلیم روشن وخوانا وازجوش خروش احزاب ظفر احتساب افواج
ارجا. وحساب شر صدای رعد آسای طنطنهٔ صولت وجبروت تار وپود هجوم روم را بمثابهٔ خانهٔ عنکبوت ازهم گسیخته
ودرهم پیچیده بسامع خاص وعام وبگوش هوش کافهٔ انام رسانیده تبارک الله ازین بدر منیر سیاره وآفتاب انور
روزگار که سایهٔ خورشید همای نصرت نمای عالم پیمای جهانگیریش نسو لبیست واقع بر مواقع طوالع بلدان وطالع
دراوج کهکشان ایوان جهان کشور کشای بسیط زمین سکندر نشان وسلیمان نگین شهنشاه شاهان
صاحبقران چه قیصر چه کسری چه خاقان چین یعنی تاجدار زیبندهٔ عرصهٔ امکان وفرمان فرمای سلاطین زمین
وزمان ولینعمت عالم وعالمیان وقبلهٔ جهان وجهانیان **ظل سبحانی نادر دوران** لازالت کواکب
مواکبه دائرةً علی مدارات الایام ونجوم مراکبه لامعةً علی الشهور والاعوام وسیارات عزائم سلطنته مستقیمة
علی تدابیر المرام ونیرات اعلام ملکه طالعةً علی رؤس الانام برارباع جهان طالع ودرخشان وبرصفحات جهانیان
لامع وتابان گردیده پرتو نور سطور خطوط شعاعیش ضیاء سرافرازی وافتخار ونمود وبهاء سربلندی برچرخ کبود
باین ذرهٔ خاکسار بی وجود شفقت ومرحمت فرمود که این احقر بندگان آستان آسمان بنیان وارد دار السلطنهٔ
اصفهان وعلمای یهود ونصاری را با کتابهای معتبرهٔ ایشان جمع وکتب اربعهٔ سماویه را که عبارت از توریه
وزبور وانجیل وقران مجید باشد بلغت فارسی بالفاظ ظاهره وعبارات واضحه بهمان ترتیب اصل بی زیاده
ونقصان محترز از اطناب وتطویل وشرح وتفصیل نقل نماید هرچند که این ذرهٔ بی وجود قابلیت خدمت در
بانان آن درگاه خواقین پناه نمیباشد هدایت از طور سیناء بارگاه ظل اللهی وجانب ایمن شجرهٔ مبارکهٔ شاهنشاهی
تجلی گوشهٔ نظر ذره پرور مبارک اقدس را نورش این ذرهٔ حالک را وقربانگاه منای فدائیش را مشعر الحرام شرافت
واحتشام تقدیم وانجام این خدمت سعادت اختتام فرمود امتثالاً للامر الاشرف الاقدس الارفع الاعلی
بعون الله وحسن توفیقه سبحانه وتعالی باسداد اقبال آمال منال بی زوال عدیم المثال بد اتصال ظل جلیل ذو
الجلال وسایهٔ نبیل بعدیل حضرت اقدس واهب متعال بعد از ورود بدار السلطنهٔ مزبوره وبتقدیم
رسانیدن خدمت مرجوعه در ترجمهٔ توریه وانجیل وزبور بنحو مقرر ومامور بدستیاری فریضهٔ دعا

واستمداد مسئلت بقاء دولت ابد مدت درگاه عالم‌پناهی و خلود بارگاه شاهنشاهی که اداء فرض حق
زندگانیست بر کافهٔ ایرانیان و سرمایهٔ اکتساب سعادات دو جهانیست برای قاطبهٔ جهانیان قرآن
حکیم و تنزیل عزیز رحیم را که خاتمهٔ کتب مقدسهٔ منزلهٔ سماویه است چنانکه حسب الامر الاعلی مقرر شده
بقدر وسع و امکان بی زیاده و نقصان بلکه لفظ بالفظ مطابق و سیان و کلمه با کلمه موافق و یکسان
از لغت عربی بزبان فارسی ترجمه و نقل نمود و مقطعات حروف نورانیه را که در اوایل بعضی از سور مبارکه
بعنوان رمز و اشاره نازل شده و از اسرار الهیه است بهمان نحو نقل نموده متعرض ذکر تاویلات آنها
بسبب اختلاف روایات نگردید امید که این خدمت خطیر که بفرمان
فرمان‌فرمای سلطان بی‌نظیر عالم‌تسخیر از این بندهٔ ضعیف
حقیر فدوی تحریر بتقدیم رسیده مقبول گوشهٔ نظر
انور مرحمت اثر بندگان آن درگاه خلایق امید
گاه گردد بدین مژده گر جان فشانم رواست
ثم الاعتصام بالله العزیز
العلیم وما توفیقی الا
بالله العلی العظیم

هذا

فرمان یزدان

كتاب موائد الرحمن في ترجمة القران

حمداً لمن خلق الانسان وعلمه البيان
والصلوة على سيد الاكوان محمد المبعوث
على الانس والجان واله الذينهم امناء الرحمن
وتراجمة وحي السبحان والعالمين بتاويل
القران وبعد من من الله الملك المنان انه
سبحانه وفقني لطبع كتاب موائد الرحمن في ترجمة
القران لانتفاع الاخوان من اهل الايمان

سورهٔ فاتحه هفت آیه و آن مکیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان ۱
همه ثنائی مر خدایرا که پروردگار عالمیانست ۲
بخشایندهٔ مهربان ۳ صاحب روز جزاء ۴
ترا می‌پرستیم و از تو یاری میجوییم ۵ بنمای
مارا راه راست ۶ راه کسانی
که انعام کردهٔ بر ایشان نه راه خشم کرده
شده بر ایشان و نه راه گمراهان ۷

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۱
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲
اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۳ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۴
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۵
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۶
صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۷

سورهٔ بقرهٔ دویست هشتاد و شش آیهٔ و ان مدنیست

بنام خداي بخشاینده مهربان ١
الم ٢ این کتاب نیست شکي دران
راهنماییست ازبراي پرهیزکاران ٣
کسانیکه ایمان مي اورند
بپنهان و برپا میدارند نماز
را وازانچه روزي داده ایم
ایشانرا انفاق میکنند ٤

بسم الله الرحمن الرحیم
الم ١ ذلك الکتاب لاریب
فیه هدی للمتقین ٢
الذین یؤمنون بالغیب ویقیمون
الصلوة ومما رزقناهم ینفقون ٣
والذین یؤمنون بما انزل الیك
وما انزل من قبلك وبالاخرة هم
یوقنون ٤

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦ خَتَمَ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم
بِمُؤْمِنِينَ ٨ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٩ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ١١ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن

لَّا يَشْعُرُونَ ١٢ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا
كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا
آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ١٣ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ١٤ اللَّهُ
يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ١٥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا
الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت
تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ١٦
مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ
نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ١٧
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ١٨
أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ
الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ١٩ يَكَادُ
الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا
أَضَاءَ لَهُم مَّشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ

وکسانی که ایمان می آورند بانچه فرو فرستاده شد بسوی تو وانچه فرو فرستاده شده
پیش از تو وبآخرت یقین میدارند ایشان ٤ انجماعت بر راه راستند از پروردگار خودشان
وانجماعت ایشانند رستگاران ٥ بدرستی که انان که کافر شدند اند یکسانست بر
ایشان خواه بترسانی ایشانرا یا نترسانی ایشانرا که ایمان نمی آورند ٦ مهر زده است
خدا بر دلهای ایشان وبر گوش ایشان وبر دیدهای ایشان پرده ایست وبرای ایشان
عذاب بزرگی ٧ واز مردمان کسانیند که میگویند ایمان آورده ایم ما بخدا وبروز اخر
ونیستند ایشان ایمان آورندگان ٨ فریب میدهند خدا را وکسانی را که ایمان
آورده اند وفریب نمیدهند مگر خودهاشانرا ونمیفهمند ٩ در دلهای ایشان مرضیست
پس زیاد کرد خدا مرض ایشانرا وبرای ایشانست عذابی دردناک بسبب آنکه بودند
که دروغ میگفتند ١٠ وهرگاه گفته شود بایشان که فساد مکنید در زمین گویند
جز این نیست که ما اصلاح کنندگانیم ١١ آگاه باشید بدرستی که ایشانند ایشان
فساد کنندگان ولیکن نمیفهمند ١٢ وهرگاه گفته شود بایشان که ایمان بیاورید
چنانچه ایمان آورده اند مردمان گویند آیا ایمان بیاوریم چنانچه ایمان آورده اند
بی عقلان آگاه باشید بدرستی که ایشانند ایشان بیعقلان ولیکن نمیدانند ١٣
وچون برخورند بگروهی که ایمان آورده اند گویند ایمان آورده ایم وهرگاه خلوت کنند
باشیاطین خودشان گویند بدرستی که ما باشمائیم جز این نیست که ما استهزا
کنندگانیم ١٤ خدا استهزا میکند بایشان ومیکشد ایشانرا در سرکشی خودشان
سرگردان ١٥ انجماعت کسانیند که خریده اند گمراهی را بعوض شناسی پس نفع نکرد تجارت
ایشان ونبودند راه یافتگان ١٦ مثل ایشان مانند مثل کسیست که برافروخته باشد
آتشی را پس چون روشن کند آنچه را که در اوست ببرد خدا روشنائی ایشانرا وواگذارد
ایشانرا در تاریکیهائی که نه بینند ١٧ کرانند گنگانند کورانند پس ایشان بازگشت
نخواهند کرد ١٨ یا مانند باران نازل از آسمان که باشد در ان تاریکیها ورعد وبرق
که میکردانند انگشتانشانرا در گوشهاشان از صدای رعد از بیم مرگ وخدا احاطه
کننده است بکافران ١٩ نزدیک باشد که برق بر باید دیدهای ایشانرا هرگاه
روشن کرد برای ایشان [illegible] وچون تاریک کرد برای ایشان

عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شيء قدير ٢٠ يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من
قبلكم لعلكم تتقون ٢١ الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا
تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون ٢٢ وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله ان
كنتم صادقين ٢٣ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة اعدت للكافرين ٢٤ وبشر الذين امنوا وعملوا

الصالحات ان لهم جنات تجري من
تحتها الانهار كلما رزقوا منها من
ثمرة رزقا قالوا هذا الذي رزقنا
من قبل واتوا به متشابها و
لهم فيها ازواج مطهرة وهم فيها
خالدون ٢٥ ان الله لا يستحيي ان
يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها
فاما الذين امنوا فيعلمون انه الحق من
ربهم واما الذين كفروا فيقولون ماذا
اراد الله بهذا مثلا يضل به كثيرا
ويهدي به كثيرا وما يضل به الا
الفاسقين ٢٦ الذين ينقضون
عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون
ما امر الله به ان يوصل ويفسدون
في الارض اولئك هم الخاسرون ٢٧
كيف تكفرون بالله وكنتم امواتا
فاحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم اليه
ترجعون ٢٨ هو الذي خلق لكم
ما في الارض جميعا ثم استوى
الى السماء فسواهن سبع
سماوات وهو بكل شيء عليم ٢٩ واذ
قال ربك للملائكة اني جاعل في الارض
خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد
فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك
ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون ٣٠
وعلم ادم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة
فقال انبئوني باسماء هؤلاء ان كنتم صادقين

ایستادند واگر میخواست خدا هر آینه میبرد گوششانرا و چشمهاشانرا بدرستی که خدا بر
هر چیزی تواناست ٢٠ ای مردمان بپرستید پروردگار خود را آنکه آفرید شما را و کسانیرا
که پیش از شما بوده اند شاید شما پرهیزکار شوید ٢١ آنکه گردانید برای شما زمین را بستر
و آسمانرا بنائی وفرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آورد بآن از میوها روزی برای
شما پس مگردانید برای خدا همتا و شما میدانید ٢٢ و اگر بوده اید در شك از آنچه ما
فرو فرستاده ایم بر بنده خود پس بیاورید سوره مانند آن و بخوانید حاضران خود را غیر
خدا اگر هستید راست گویان ٢٣ پس اگر نکردید و هرگز نخواهید کرد پس بپرهیزید از
آتشی که افروزنده آن مردمند و سنك که آماده شده برای کافران ٢٤ و بشارت ده کسانی
را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته اینکه برای ایشانست بهشتهائی که
روانست از زیر آنها نهرها هرگاه روزی داده شوند از آنها از میوه روزی گویند که این آنست
که روزی ما شده بود پیش از این و آورده شوند بآن مانند هم و از برای ایشانست در آنجا جفتهای
پاکیزه و ایشان در آنجا همیشه کانند بدرستی که خدا شرم نمیکند از اینکه مثل زند چیزیرا
که مانند پشه باشد پس آنچه بالاتر از آن باشد پس اما آنانکه ایمان آورده اند پس میدانند
اینکه آن حقست از جانب پروردگار ایشان و اما آنانکه کافر شده اند پس میگویند چه
چیز اراده کرده است خدا باین مثل زدن گمراه میکند بآن بسیاریرا و هدایت میکند بآن
بسیاریرا و گمراه نمیکند بآن مگر فاسقانرا ٢٦ آنکسانی که میشکنند پیمان خدا را بعد از
محکم کردن آن و قطع میکنند چیزیرا که امر کرده است خدا بآن اینکه پیوند کرده شود و فساد
میکنند در روی زمین آنانند ایشان زیانکاران ٢٧ چگونه کافر میشوید بخدا و بودید مردگان
پس زنده کرد شما را پس میمیراند شما را پس زنده میکند شما را پس بسوی او باز گردانیده میشوید ٢٨
اوست آنکه آفرید برای شما آنچه در روی زمین است همه را پس پرداخت بسوی آسمان پس راست
کرد آنها را هفت آسمان و او بهر چیزی داناست ٢٩ و هنگامی که گفت پروردگار تو مر فرشتگانرا
که بتحقیق که من گرداننده ام در زمین خلیفه گفتند آیا میگردانی در آن کسی را که فساد کند
در آن و بریزد خونها و ما تسبیح میکنیم بستایش تو و بپاکی یاد میکنیم مر ترا گفت بدرستی که من میدانم
آنچه را که نمیدانید ٣٠ و آموخت بآدم نامها را همه آنها را پس عرض کرد ایشانرا بر فرشتگان پس گفت
خبر دهید مرا بنامهای اینها اگر هستید راست گویان ٣١

قالوا سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم ۳۲ قال يا آدم انبئهم باسمائهم فلما انبأهم باسمائهم قال الم اقل لكم اني اعلم غيب
السموات والارض واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون ۳۳ واذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا الا ابليس ابى واستكبر وكان من
الكافرين ۳۴ وقلنا يا آدم اسكن انت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين ۳۵ فازلهما
الشيطان عنها فاخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين ۳۶ فتلقى آدم من ربه كلمات

فتاب عليه انه هو التواب الرحيم ۳۷
قلنا اهبطوا منها جميعا فاما يأتينكم
مني هدى فمن تبع هداي فلا خوف عليهم
ولا هم يحزنون ۳۸ والذين كفروا وكذبوا
بآياتنا اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
۳۹ يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي
انعمت عليكم واوفوا بعهدي اوف بعهدكم
واياي فارهبون ۴۰ وآمنوا بما انزلت
مصدقا لما معكم ولا تكونوا اول كافر به
ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا واياي فاتقون
۴۱ ولا تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا الحق
وانتم تعلمون ۴۲ واقيموا الصلوة وآتوا
الزكوة واركعوا مع الراكعين ۴۳
اتأمرون الناس بالبر وتنسون انفسكم
وانتم تتلون الكتاب افلا تعقلون
واستعينوا بالصبر والصلوة وانها لكبيرة الا على
الخاشعين ۴۴ الذين يظنون انهم
ملاقوا ربهم وانهم اليه راجعون ۴۵
يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت
عليكم واني فضلتكم على العالمين ۴۶
واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس
شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ
منها عدل ولا هم ينصرون ۴۷

گفتند منزهی تو نیست دانشی ما را مگر آنچه آموختی ما را بدرستی که توئی تو بسیار دانای درست
کردار ۳۲ گفت ای آدم خبر ده ایشان را بنامهای ایشان پس چون خبر داد ایشانرا بنامهای ایشان
گفت آیا نگفتم مر شما را بدرستی که من میدانم پنهان آسمانها و زمین را و میدانم آنچه را
که ظاهر میکنید و آنچه را که هستید که پنهان میکنید ۳۳ وانگاه که گفتیم بفرشتگان که سجده
کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که ابا کرد و بزرگی کرد و بود از کافران ۳۴ وگفتیم
ای آدم ساکن شو تو و جفت تو در بهشت و بخورید از آن فراوان از هر جا که خواهید و نزدیک
مشوید این درخت را پس خواهید بود از ستمکاران ۳۵ پس لغزانید ایشانرا شیطان
از آن پس بیرون کرد ایشانرا از آنچه بودند در آن وگفتیم که فرود روید بزمین بعضی از شما
باشد مر بعضی را دشمن و برای شما است در زمین قرارگاه و بهره مندی تا وقتی ۳۶
پس فرا گرفت آدم از پروردگار خود کلماتی چند پس توبه کرد بر او بدرستی که او است بسیار
بازگشت کننده بسیار مهربان ۳۷ گفتیم فرود روید از آن همگی پس اگر آید شما را از من هدایت
پس هر که پیروی کند هدایت مرا پس نباشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند ۳۸
و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را ایشانند اهل آتش ایشان در آن همیشه
باشندگانند ۳۹ ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و وفا کنید
بعهد من وفا کنم بعهد شما و از من پس بترسید ۴۰ و ایمان بیاورید بآنچه فرو فرستادم
تصدیق کننده مر آنچیزی را که با شما است و مباشید اول کافریان و مفروشید آیتهای
مرا ببهای اندک و از من پس پرهیزید ۴۱ و مپوشانید حق را بباطل و پنهان مکنید
حق را و شما میدانید ۴۲ و برپا دارید نماز را و دهید زکوة را و رکوع کنید با رکوع
کنندگان ۴۳ آیا امر میکنید مردم را بنیکی و فراموش میکنید خودهاتانرا و شما
میخوانید کتابرا آیا تعقل نمیکنید و طلب یاری کنید بصبر و نماز بدرستی
که آن هر آینه بزرگست مگر بر فروتنی نمایندگان ۴۴ آنانکه گمان میکنند اینکه
ایشان ملاقات کنندگانند پروردگارشانرا و اینکه ایشان بسوی او بازگشت کنندگانند ۴۵
ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و بدرستی که من زیادتی دادم شما را بر عالمیان ۴۶
و بترسید از روزی را که کفایت نمیکند هیچ تنی از تنی چیزی را و نه قبول
کرده میشود از او شفاعتی و نه گرفته میشود از او عوضی و نه ایشان یاری کرده میشوند ۴۷

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۴۸ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ
الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۴۹ وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۵۰ ثُمَّ
عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۵۱ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۵۲ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ
ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۵۳ وَإِذْ قُلْتُمْ

يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ
جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ ۵۴ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۵۵ وَظَلَّلْنَا
عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ۵۶ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَٰذِهِ
الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ
لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۵۷
فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۵۸ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ
مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ
وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۵۹
وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ
فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ
الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ
لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ

وهنگامی که نجات دادیم شما را از آل فرعون رنج میرسانیدند شما را ببدی عذاب میکشتند
پسران شما و زنده میگذاشتند زنان شما را و در آن بلائی بود از پروردگار شما عظیم ۴۸
و آنگاه که شکافتیم بسبب شما دریا را پس نجات دادیم شما را و غرق کردیم فرعونیانرا و شما می
نگریستید ۴۹ و هنگامی را که وعده دادیم موسی را چهل شب پس گرفتید شما گوساله
را از بعد آن و شما ستمکارانید ۵۰ پس عفو کردیم از شما از بعد آن شاید که شما شکر کنید ۵۱
و هنگامی را که دادیم بموسی کتابرا و فرقانرا شاید که شما هدایت یابید ۵۲ و هنگامی را که
گفت موسی مر قوم خود را که ای قوم بدرستی که شما ستم کردید نفسهای خود را بگرفتن شما
گوساله را پس بازگشت نمائید بسوی آفریننده خود پس بکشید خودهاتانرا آن کشتن شما
بهتر است برای شما نزد آفریننده شما پس توبه کرد بر شما بدرستی که اوست بسیار توبه کننده
مهربان ۵۳ و هنگامی را که گفتید ای موسی هرگز ایمان نخواهیم آورد بتو تا آنکه ببینیم خدا را
معاینه پس گرفت شما را صاعقه و شما نگاه میکردید پس برانگیختیم شما را از بعد مردن شما شاید
که شما شکر کنید ۵۵ و سایه کردیم بر شما ابر را و فرو فرستادیم برای شما من و سلوی
را بخورید از پاکیزهای آنچه روزی کردیم شما را و نه ستم کردند ما را و لیکن بودند که خود
هاشانرا ستم میکردند ۵۶ و هنگامی را که گفتیم که درآئید در این قریه پس بخورید از آن هرجا
خواسته باشید فراوان و داخل شوید در دروازه سجده کنان و بگوئید فرو ریختن است تا بیامرزیم
برای شما گناهان شما را و زود باشد که بیفزائیم نیکوکارانرا ۵۷ پس بدل کردند آنانکه ستم
کردند گفتار را غیر آنچه گفته شده بود بایشان پس فرو فرستادیم بر آنان که ستم
کردند عذابی از آسمان بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ۵۸ و هنگامی که آب خواست
موسی برای قوم خود پس گفتیم که بزن بعصای خود آن سنگ را پس روان شد از آن
دوازده چشمه بتحقیق که دانستند هر مردمانی آبخور خود را بخورید و بیاشامید
از روزی خدا و از حد در مگذرید در زمین در حالتی که فساد کنندگان باشید ۵۹ و چون گفتید
ای موسی هرگز صبر نکنیم بر یک خوردنی پس بخوان برای ما پروردگار خود را که بیرون
آورد برای ما از آنچه میرویاند زمین از سبزی آن و خیار آن و سیر آن و عدس آن و پیاز آن
گفت آیا بدل میجوئید چیزی را که آن زبونتر است بآنچه آن بهتر است فرود آئید بمصر
پس بدرستی که برای شما باشد آنچه را که خواسته اید و زده شد بر ایشان خواری

وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاؤُا بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ٦٠
اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِئِينَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦١ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٦٢ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٦٣ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً

خَاسِئِينَ ٦٤ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً
لِلْمُتَّقِينَ ٦٥ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ
اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا
اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ٦٦ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَ
فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ٦٧ قَالُوا ادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ اِنَّهُ
يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا
تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ٦٨ قَالُوا ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ
عَلَيْنَا وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ٦٩
قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ
الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْاٰنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ
فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ٧٠
وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللّٰهُ
مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ٧١ فَقُلْنَا
اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِي اللّٰهُ الْمَوْتٰى
وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٧٢
ثُمَّ قَسَتْ

وبیچارگی و باز گشتند بخشمی از خدا این بسبب آن بود که ایشان بودند که کفر میورزیدند بآیتهای
خدا و میکشتند پیغمبرانرا بغیر حق آن بسبب این بود که عاصی شدند و بودند که از حد تجاوز
میکردند ٦٠ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و آنانکه یهود شدند و ترسایان و خارجیان
کیش نصاری هر که ایمان آورد بخدا و بروز بازپسین و کرد کردار شایسته پس برای ایشانست
مزدشان نزد پروردگارشان و نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهناك میشوند ٦١
و هنگامی را که گرفتیم پیمان از شما و برافراشتیم بالای شما طوررا فرا گیرید آنچه را دادیم
بشما بقوت و یاد کنید آنچه را در آنست شاید شما پرهیزکاری کنید ٦٢ پس رو گردانیدید
از بعد آن پس اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمت او هر آینه بودید از زیانکاران ٦٣ و هر آینه
بتحقیق که دانسته اید گروهی را که از حد بدر رفته اند از شما در شنبه پس گفتیم مر ایشانرا
باشید بوزینه های دور شدگان ٦٤ پس گردانیدیم آنرا عقوبتی برای آنچه در پیش روی
آنست و آنچه در عقب آنست و پندی برای پرهیزکاران ٦٥ و هنگامی که گفت موسی
مر قوم خود را بدرستی که خدا امر میفرماید شما را که بکشید گاوی را گفتند آیا میگیری
ما را استهزا گفت پناه میجویم بخدا از اینکه باشم از نادانان ٦٦ گفتند بخوان برای ما پروردگار
خود را تا بیان کند برای ما که چیست آن گفت بدرستی که او میگوید که آن گاویست نه
پیر و نه جوان میانه سال میان آن پس بکنید آنچه را که امر کرده میشوید ٦٧ گفتند
بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چه باشد رنگ آن گفت بدرستی
که او میگوید که آن گاویست زرد سیر رنگ که رنگ آن شاد کرداند بینندگانرا ٦٨
گفتند بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چیست آن بدرستی
که آن گاو مشتبه شده است بر ما و بدرستی که ما اگر خواسته باشد خدا هر آینه
راه یافتگانیم ٦٩ گفت بدرستی که او میگوید که آن گاویست نه رام که شخم کند زمین
را و نه آب دهد زراعت را معاف باشد از همه بلا باشد خط و خالی در آن گفتند اکنون
آوردی حق را پس کشتند آنرا و نزدیك بود که نکنند ٧٠ و آنگاه که کشتید شخصی را پس
خلاف کردید در او و خدا بیرون آورنده است آنچه را بودید که میپوشانیدید ٧١
پس گفتیم بزنید آنرا ببارهٔ از آن همچنین زنده میکند خدا مردگانرا و مینماید بشما
آیات خود را شاید که شما دریابید بعقل ٧٢ پس سخت

قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا
يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٧٣ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٤ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٧٥ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٦ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ٧٧

شد دلهای شما از بعد آن پس مانند سنگست یا سخت تر و بدرستی که بعضی از سنگها هر آینه
چیزیست که روان میشود از آن نهرها و بدرستی که بعضی از آنها هر آینه چیزیست که
میشکافد پس بیرون می آید از آن آب و بدرستی که بعضی از آنها هر آینه چیزیست که می افتد
از ترس خدا و نیست خدا غافل از آنچه میکنید ٧٣ پس آیا طمع دارید اینکه ایمان آورند برای شما
و بتحقیق که بودند گروهی از ایشان که می شنیدند کلام خدا را پس تغییر میدادند آن را بعد
از آنکه دریافته بودند آن را و حال آنکه ایشان میدانند ٧٤ و هرگاه برمیخوردند بگروهی که
ایمان آورده اند میگفتند ایمان آوردیم و هرگاه خلوت کنند بعضی از ایشان با بعضی می
گفتند که آیا حکایت میکنید شما ایشان را بآنچه گشاده است خدا بر شما تا حجت گیرند بر
شما بآن نزد پروردگار شما پس آیا نمی یابید ٧٥ و آیا نمی دانید که البته خدا میداند آنچه را
پنهان دارند و آنچه را آشکار کنند ٧٦ و پاره از ایشان بی سواد اند که نمی دانند
کتاب را مگر آرزوها و نیستند ایشان مگر گمان میکنند ٧٧ پس وای از برای آنانکه می
نویسند آن کتاب را بدستهای خود پس میگویند که این از نزد خداست تا آنکه بفروشند
آن را بهای اندک پس وای برایشان بسبب آنچه نوشته است دستهای ایشان و وای
برایشان بسبب آنچه کسب میکنند ٧٨ و گفتند که نخواهد رسید بما هرگز آتش مگر روز
چند شمرده شده بگو که آیا گرفته اید نزد خدا عهدی پس هرگز خلاف نکند خدا
پیمان خود را یا میگوئید بر خدا چیزی که نمیدانید ٧٩ آری کسی که کسب کند بدی را و فرو
گیرد او را گناه او پس آنگروه اصحاب آتش اند ایشان اند در آن همیشه باشندگان ٨٠ و آنانکه ایمان
آورده اند و کرده اند کارهای شایسته آنگروه اصحاب بهشت اند ایشان اند در آن همیشه
باشندگان ٨١ و وقتی که گرفتیم پیمان از پسران یعقوب مپرستید مگر خدا را و با پدر
و مادر نیکوئی کنید و با خویشان و یتیمان و بیچارگان و بگوئید با مردمان نیکو و برپا
دارید نماز را و بدهید زکوة پس روگردان شدید مگر اندکی
از شما و حال آنکه شما اعراض کنندگانید ٨٢ و وقتی که گرفتیم پیمان از شما که مریزید
خونهای خود را و بیرون مکنید خود را از خانهای خویش پس اقرار کردید و حال آنکه شما گواهی
میدهید ٨٣ پس شما آنانید که میکشید خود را و بیرون میکنید گروهی از خود را از خانهای
ایشان هم پشت میشوید برایشان ببدکاری و ستم و اگر بیایند بسوی شما در حالتی که

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا
بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ
أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ٧٨
وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا
فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٧٩ بَلَىٰ مَنْ
كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٨٠
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٨١
وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ
إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ
حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ٨٢
وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ
دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ٨٣
ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ
فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ
عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ

أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٨٤ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ٨٥ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ٨٦ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ٨٧ وَلَمَّا جَاءَهُمْ

كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ٨٨ بِئْسَمَا
اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ
عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ٨٩
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ
بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٩٠ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ
بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ٩١ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ
بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٩٢ قُلْ
إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ
خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٩٣ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ٩٤ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ

اسیر شده اند باز میخرید ایشان را و آن حرامست بر شما بیرون کردن ایشان آیا پس ایمان
می آورید ببعضی کتاب و کافر میشوید ببعضی پس نیست جزای کسی که میکند این کار را از
شما مگر رسوائی در زندگی دنیا و روز قیامت برگردانیده میشوند بسوی سخت ترین
عذابی و نیست خدا بیخبر از آنچه شما میکنید ۸۴ ایشان آنانند که خریده اند زندگانی
دنیا را باخرت پس سبک نمیشود از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده خواهند شد ۸۵
و بتحقیق که دادیم بموسی آن کتاب را و عقب آوردیم از بعد او پیغمبران او دادیم بعیسی پسر مریم
معجزات روشن و قوی کردانیدیم او را بروح القدس آیا پس هرگاه آید شما را پیغمبری بانچه
نمیخواهد نفسهای شما گردنکشی کردید پس گروهی را تکذیب کردید و گروهی را کشتید ۸۶
و گفتند که دلهای ما در غلافست بلکه لعنت کرده ایشان را خدا بسبب کفرشان پس
اندکی [illegible] که میگروند ۸۷ و چون آمد ایشان را کتابی از نزد خدا که تصدیق کننده است مر
آنچه را که با ایشانست و بودند از پیش که طلب فتح میکردند بر آنها که کافر شدند پس چون
آمد ایشان را آنچه می شناختند کافر شدند بآن پس لعنت خدا بر کافران ۸۸ بد است
چیزی که فروختند بآن نفسهای خود را که کافر شدند بانچه فرو فرستاده خدا از راه حسد
آنکه فرو فرستد خدا از فضل خود بر هر که خواهد از بندگان خود پس جا گرفتند بخشم بر
روی خشم و برای کافران عذابیست خوار کننده ۸۹ و هرگاه گفته شود بایشان که ایمان
آورید بانچه فرو فرستاده است خدا گویند ایمان می آوریم بانچه نازل شده بر ما و کافر میشوند
بانچه غیر آنست و حال آنکه آن حق است تصدیق کننده مر آنچه را که با ایشانست بگو پس چرا
میکشتید پیغمبران خدا را از پیش اگر هستید گروندگان ۹۰ و بتحقیق که آمد شما را
موسی با معجزها پس فرا گرفتید گوساله را از بعد او و حال آنکه شما ستمکارانید ۹۱
و وقتی را که گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بالای شما طور را فرا گیرید آنچه را داده ایم
شما را بقوت و بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و آمیخته شد در دلهای ایشان
گوساله بسبب کفر ایشان بگو بد است آنچه امر میکند شما را بآن ایمان شما اگر هستید
گروندگان ۹۲ بگو اگر باشد برای شما سرای آخرت نزد خدا خاص از غیر مردم
پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راست گویان ۹۳ و هرگز آرزو نکنند آنرا بسبب
آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان و خدا داناست بستمکاران ۹۴ و هر آینه می یابی ایشان را

الناس على حيوة ومن الذين اشركوا يود احدهم لو يعمر الف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب ان يعمر والله بصير بما يعملون ٩٥ قل من كان عدوا لجبريل
فانه نزله على قلبك باذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين ٩٦ من كان عدوا لله وملئكته ورسله وجبريل وميكال
فان الله عدو للكافرين ٩٧ ولقد انزلنا اليك آيات بينات وما يكفر بها الا الفاسقون ٩٨ اوكلما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم
بل اكثرهم لا يؤمنون ٩٩ ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كانهم

لا يعلمون ١٠٠ واتبعوا ما تتلوا
الشياطين على ملك سليمن وما
كفر سليمن ولكن الشياطين كفروا
يعلمون الناس السحر وما انزل على الملكين
ببابل هاروت وماروت وما يعلمان من
احد حتى يقولا انما نحن فتنة فلا تكفر
فيتعلمون منهما ما يفرقون به بين المرء
وزوجه وما هم بضارين به من احد الا
باذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم
ولقد علموا لمن اشتريه ما له في الآخرة
من خلاق ولبئس ما شروا به انفسهم
لو كانوا يعلمون ١٠١ ولو انهم آمنوا واتقوا
لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون ١٠٢
يا ايها الذين آمنوا لا تقولوا راعنا و
قولوا انظرنا واسمعوا وللكافرين عذاب
اليم ١٠٣ ما يود الذين كفروا من اهل
الكتاب ولا المشركين ان ينزل عليكم
من خير من ربكم والله يختص برحمته من
يشاء والله ذو الفضل العظيم ١٠٤
ما ننسخ من آية او ننسها نأت بخير
منها او مثلها الم تعلم ان الله على
كل شيء قدير ١٠٥

ایشانرا حریص ترین مردم بر زندگی و از آنانکه شرك آورده اند دوست میدارد یکی از ایشان
که عمر داده شود هزار سال و نیست آن دور کننده او از عذاب اینکه عمر داده شود و خدا
بیناست بانچه میکنند ٩٥ بگو هر که باشد دشمن جبرئیل پس بدرستی که او فرود
آورده آنرا بر دل تو بفرمان خدا در حالتی که تصدیق کننده است مر آنچه را که پیش از آنست
و راه نماست و مژده دهنده است مر مؤمنانرا ٩٦ هر که بوده باشد دشمن خدا و فرشتگان
او و پیغمبران او و جبرئیل و میکائیل پس بدرستی که خدا دشمن است مر کافرانرا ٩٧ و
بتحقیق که فرو فرستادیم بسوی تو آیتهای روشن و کافر نمیشوند بآن آیتها مگر بیرون
رفتگان از فرمان ٩٨ آیا و هر گاه عهد بستند عهدی را انداختند آنرا فرقه از ایشان بلکه اکثر
ایشان نمیگروند ٩٩ و چون آمد ایشانرا فرستاده از نزد خدا تصدیق کننده مر آنچه را که
با ایشانست انداختند فرقه از آنانکه داده شده اند کتاب کتاب خدا را پس پشتهای خود گویا
که ایشان نمی دانند ١٠٠ و پیروی کردند آنچه میخواندند دیوان بر پادشاهی سلیمان
و کافر نشد سلیمان ولیکن دیوان کافر شدند تعلیم میکنند مردم را جادو و آنچه فرو فرستاده
شده بود دو فرشته در بابل که هاروت و ماروت اند و نمی آموختند هیچ کس را تا اینکه میگفتند
جز این نیست که ما آزمایشیم پس کافر مشو پس می آموختند از آن دو فرشته آنچه را که جدائی
افکنند بآن میان مرد و زنش و نبودند ایشان زیان رسانندگان بآن هیچ کس را مگر بفرمان خدا
و می آموختند آنچه ضرر میرسانید ایشانرا و نفع نمیداد ایشانرا و بتحقیق که دانسته اند
کسیکه خریداری کرد آنرا نیست برای او در آخرت هیچ نصیبی و هر آینه بد است آنچه
فروختند بآن نفسهای خود را اگر بوده باشند که بدانند ١٠١ و اگر آنکه ایشان ایمان
آورده بودند و پرهیزکاری کرده بودند هر آینه ثوابی از نزد خدا بهتر است اگر بوده اند که
میدانستند ١٠٢ ای آنگروهی که گرویده اند مگوئید راعنا و بگوئید انظرنا و بشنوید
و برای کافرانست عذاب دردناك ١٠٣ دوست نمیدارند آنانکه
کافر شدند از اهل کتاب و نه مشرکان اینکه فرو فرستاده شود بر شما
هیچ خیری از نزد پروردگار شما و خدا خاص میگرداند برحمت خود هر که را میخواهد و خدا
صاحب فضل بزرگ است ١٠٤ آنچه را نسخ میکنیم از آیه یا فراموش میکنیم آنرا
می آوریم بهتر از آن یا مانند آن آیا نمیدانی که خدا بر همه چیز تواناست

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ١٠٦ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ
قَبْلُ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١٠٧ وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ
عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٠٨ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا
تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١٠٩ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ

آيا نميداني كه خدا مر او راست پادشاهي آسمانها (وزمين) و نيست مر شما را بغير از خدا هيچ
دوستي و نه مددكاري ١٠٦ آيا ميخواهيد اينكه سؤال كنيد پيغمبر خود را چنانچه
سؤال كرده شد موسى از پيش و هركه بدل كند بكفر ايمان را پس بتحقيق كه گمراه
گشته از راه راست ١٠٧ دوست ميدارند بسياري از اهل كتاب اينكه بر گردانند
شما را بعد از ايمان شما كافران از روي حسد از نزد نفسهاي ايشان بعد از آنكه روشن
گشته براي ايشان حق پس در گذريد و روي بگردانيد تا اينكه بياورد خدا فرمان
خود را بدرستي كه خدا بر هر چيزي تواناست ١٠٨ و بپا داريد نماز را و بدهيد
زكوة را و آنچه پيش ميفرستيد براي خود از خيري مي يابيد آنرا نزد خدا بدرستي كه
خدا بآنچه ميكنيد بيناست ١٠٩ و گفتند هرگز داخل نشود بهشت را مگر كسي كه
بوده باشد جهود يا ترسا اينهاست آرزوهاي ايشان بگو بياوريد حجت خود را اگر
هستيد راست گويان ١١٠ آري هركه خالص كرداند خود را از براي خدا (واو) نيكو
كار باشد پس براي اوست مزد او نزد پروردگار او و نيست ترسي بر ايشان و نه ايشان
اندوهگين ميشوند ١١١ و گفتند جهودان نيستند ترسايان بر چيزي و گفتند ترسايان
كه نيستند جهودان بر چيزي و حال آنكه ايشان ميخوانند كتاب را همچنين گفتند آنانكه
نميدانند مانند گفتار ايشان پس خدا حكم ميكند ميانه ايشان روز قيامت
در آنچه هستند كه در آن اختلاف ميكنند ١١٢ و كيست ستمكارتر از آنكه باز داشت
مسجدهاي خدا را كه ياد كرده شود در آنها نام او و سعي كرد در خرابي آنها اين گروه
نيست ايشان را كه در آيند در آنها مگر ترسندگان ١١٣ براي ايشانست در دنيا
رسوائي و براي ايشانست در آخرت عذابي بزرگ ١١٤ و از براي خداست مشرق و مغرب
پس بهر جا كه رو كنيد پس آنجا وجه خداست بدرستي كه خدا گشاده داناست ١١٥
و گفتند كه فرا گرفت خدا فرزندي پاكست او بلكه مر او راست آنچه در آسمانها و زمين
نيست همگي مر او را فرمان بردارانند ١١٦ اختراع كننده آسمانها و زمين و چون حكم
كند امري پس جز اين نيست كه ميگويد مر آنرا كه بشو پس ميشود ١١٧ و گفتند آنانكه
نميدانند چرا سخن نميگويد با ما خدا يا نمي آيد بما آيتي همچنين گفتند آنانكه بودند پيش
از ايشان مانند گفتار ايشان بهم مانند دلهاي ايشان بتحقيق كه روشن كرديم

هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين ١١٠
بلى من اسلم وجهه لله وهو محسن فله
اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم
يحزنون ١١١ وقالت اليهود ليست
النصارى على شيء وقالت النصارى
ليست اليهود على شيء وهم يتلون الكتاب
كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم
فالله يحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا
فيه يختلفون ١١٢ ومن اظلم ممن منع
مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعى
في خرابها اولئك ما كان لهم ان
يدخلوها الا خائفين ١١٣ لهم في
الدنيا خزي ولهم في الآخرة عذاب
عظيم ١١٤ ولله المشرق والمغرب فاينما
تولوا فثم وجه الله ان الله واسع عليم
وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه بل له
ما في السموات والارض كل له قانتون ١١٦
بديع السموات والارض واذا قضى امرا
فانما يقول له كن فيكون ١١٧ وقال
الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او تاتينا
آية كذلك قال الذين من قبلهم
مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد
بينا الآيات

قوم يوقنون ١١٨ إنا أرسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسئل عن أصحاب الجحيم ١١٩ ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم
قل إن هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا نصير ١٢٠ الذين آتيناهم الكتاب
يتلونه حق تلاوته أولئك يؤمنون به ومن يكفر به فأولئك هم الخاسرون ١٢١ يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني فضلتكم
على العالمين ١٢٢ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون ١٢٣ وإذ ابتلى إبراهيم ربه بكلمات

فأتمهن قال إني جاعلك للناس إماما
قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي
الظالمين ١٢٤ وإذ جعلنا البيت
مثابة للناس وأمنا واتخذوا من
مقام إبراهيم مصلى وعهدنا إلى
إبراهيم وإسمعيل أن طهرا بيتي للطائفين
والعاكفين والركع السجود ١٢٥
وإذ قال إبراهيم رب اجعل هذا بلدا
آمنا وارزق أهله من الثمرات من آمن
بالله واليوم الآخر قال ومن كفر
فأمتعه قليلا ثم أضطره إلى عذاب
النار وبئس المصير ١٢٦ وإذ يرفع
إبراهيم القواعد من البيت وإسمعيل
ربنا تقبل منا إنك أنت السميع
العليم ١٢٧ ربنا واجعلنا مسلمين
لك ومن ذريتنا أمة مسلمة لك
وأرنا مناسكنا وتب علينا إنك
أنت التواب الرحيم ١٢٨ ربنا وابعث
فيهم رسولا منهم يتلو عليهم آياتك
ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم
إنك أنت العزيز الحكيم ١٢٩ ومن
يرغب عن ملة إبراهيم إلا من
سفه

معجزها را براي گروهي كه يقين ميكنند ١١٨ بدرستي كه ما فرستاديم ترا بحق
مژده دهنده وبيم دهنده وپرسيده نخواهي شد از اصحاب دوزخ ١١٩ وهرگز
راضي نشوند از تو يهودان ونه ترسايان تا آنكه پيروي كني ملت ايشانرا بگو بدرستي
راه خدا همانست راه حق وهر آينه اگر پيروي كني خواهشهاي ايشانرا بعد
آنچه آمده بود بتو از دانش نباشد ترا از جانب خدا هيچ دوستي ونه مددكاري ١٢٠
آنانكه داده ايم بايشان كتاب ميخوانند آنرا حق خواندن آن آنگروه ايمان مي آورند
بآن وهركه كافر شود بآن پس آنگروه ايشانند زيانكاران ١٢١ اي فرزندان يعقوب
يادكنيد نعمتهاي مرا كه انعام كردم بر شما وبدرستي كه من زيادتي دادم شما را بر
عالميان ١٢٢ وبپرهيزيد روزيرا كه كفايت نكند كسي از كسي چيزيرا از عذاب ونه قبول
كرده نشود از او فدائي ونفع نكند او را درخواستي ونه ايشان ياري كرده شوند ١٢٣
ووقتي را كه آزمود ابراهيم را پروردگارش بسخناني چند پس تمام كرد آنهارا گفت
بحقيقتي كه من گردانندم ترا براي آدميان پيشوا گفت واز ذريه من گفت نميرسد عهد
من ستمكارانرا ١٢٤ ووقتي را كه گردانيديم كعبه را جاي بازگشت براي مردم وايمني
وفرا گيريد از مقام ابراهيم نمازگاه وعهد كرديم بسوي ابراهيم واسمعيل كه پاكيزه
كنيد خانه مرا براي طواف كنندگان ومجاوران وركوع كنندگان سجده كنندگان ١٢٥
وچون گفت ابراهيم پروردگار من بگردان اين را شهري امن وروزي ده اهل اين را از ميوهها
هركه را كه ايمان آورده از ايشان بخدا وروز بازپسين گفت وهركه كافر شود پس بهره
ميدهم او را اندكي پس ازان بكشانم او را بسوي عذاب آتش وبد بازگشت گاهست ١٢٦
وآنگاه كه بلند ميكرد ابراهيم پايهها را از خانه واسمعيل اي پروردگار ما قبول كن از
ما بدرستي كه تو تويي شنواي دانا ١٢٧ اي پروردگار ما وبگردان ما را فرمان
برنده مر ترا واز فرزندان ما طايفه فرمان برنده مر ترا وبنما بما جاي عبادت ما را
وبازگشت كن بر ما بدرستي كه تو تويي بسيار بازگشت كننده مهربان ١٢٨ اي
پروردگار ما وبرانگيز در ميان ايشان پيغمبري از ايشان كه بخواند برايشان آيتهاي ترا
وبياموزاند بايشان كتاب وحكمت را وپاك گرداند ايشانرا بدرستي كه تو تويي
ارجمند محكم كار ١٢٩ وكيست كه روگرداند از ملت ابراهيم مگر كسي كه نادان

نفسه ولقد اصطفيناه في الدنيا وانه في الآخرة لمن الصالحين ۱۳۰ اذ قال له ربه اسلم قال اسلمت لرب العالمين ۱۳۱ ووصى بها ابرهيم
بنيه ويعقوب يا بني ان الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن الا وانتم مسلمون ۱۳۲ ام كنتم شهداء اذ حضر يعقوب الموت اذ قال لبنيه ما
تعبدون من بعدي قالوا نعبد الهك واله آبائك ابرهيم واسمعيل واسحق الها واحدا ونحن له مسلمون ۱۳۳ تلك امة قد خلت
لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا يعملون ۱۳۴ وقالوا كونوا هودا او نصارى تهتدوا قل بل ملة ابرهيم حنيفا

وما كان من المشركين ۱۳۵ قولوا
آمنا بالله وما انزل الينا وما انزل
الى ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب
والاسباط وما اوتي موسى وعيسى
وما اوتي النبيون من ربهم لا نفرق
بين احد منهم ونحن له مسلمون ۱۳۶
فان آمنوا بمثل ما آمنتم به فقد
اهتدوا وان تولوا فانما هم في
شقاق فسيكفيكهم الله وهو السميع
العليم ۱۳۷ صبغة الله ومن احسن
من الله صبغة ونحن له عابدون وقل
اتحاجوننا في الله وهو ربنا وربكم و
لنا اعمالنا ولكم اعمالكم ونحن له
مخلصون ۱۳۸ ام تقولون ان ابرهيم
واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط
كانوا هودا او نصارى قل ءانتم اعلم
ام الله ومن اظلم ممن كتم شهادة
عنده من الله وما الله بغافل عما
تعملون ۱۳۹ تلك امة قد خلت
لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا
تسئلون عما كانوا يعملون ۱۴۰

ساخت خویشتن را و بتحقیق که برگزیدیم او را در دنیا و بتحقیق که او در آخرت هر آینه
از شایستگان است ۱۳۰ چون گفت او را پروردگار او گردن بنه گفت گردن نهادم
فرمان بردار مر پروردگار عالمیان را ۱۳۱ و وصیت کرد بآن ابراهیم فرزندان خود را
و یعقوب ای فرزندان من بدرستیکه خدا برگزید برای شما این دین را پس باید که
نمیرید مگر و حال آنکه شما مسلمانانید ۱۳۲ آیا بودید حاضران وقتیکه حاضر
شد یعقوب را مرگ چون گفت بفرزندان خویش چه چیز پرستید بعد از من گفتند می
پرستیم خدای ترا و خدای پدران ترا ابراهیم و اسمعیل و اسحق خدای یگانه را و ما
برای او فرمانبرداریم ۱۳۳ آن جماعتی بتحقیق که گذشتند برای ایشان است آنچه
کسب کردند و برای شما است آنچه کسب کردید و سوال کرده نمیشوید شما
از آنچه بودند که میکردند ۱۳۴ و گفتند باشید یهود یا نصاری تا راه راست یابید
بگو بلکه ملت ابراهیم را در حالتی که مایل بود و نبود از مشرکین ۱۳۵ بگوئید که ایمان
آوردیم بخدا و آنچه فرستاده شد بسوی ما و آنچه فرستاده شد بسوی ابراهیم
و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب و آنچه داده شد موسی و عیسی
و آنچه داده شده اند پیغمبران از جانب پروردگارشان جدائی نمی‌افکنیم میان هیچ
از ایشان و ما برای او فرمانبرداریم ۱۳۶ پس اگر ایمان آورند مانند آنچه ایمان
آوردید بآن پس بتحقیق که راه راست یافته اند و اگر رو گردان شوند پس جز این
نیست که ایشان در مخالفت اندیش زود باشد که کفایت کند ترا از ایشان خدا
و اوست شنوای دانا ۱۳۷ رنگ کردن خدا و کیست نیکوتر از خدا در رنگ
کردن و ما مر او را پرستندگانیم بگو که آیا مجادله میکنید با ما در خدا و او است
پروردگار ما و پروردگار شما و از برای ما است کردارهای ما و برای شما است کردار
شما و ما مر او را مخلصانیم ۱۳۸ آیا میگوئید که ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب
و فرزندزادگان بودند یهودان یا ترسایان بگو آیا شما داناترید یا خدا و کیست ستمکارتر
از آنکه پنهان کند گواهی را که نزد او باشد از خدا و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنید ۱۳۹
آن گروهی بودند که گذشتند برای ایشان است آنچه کسب کرده اند و برای
شما است آنچه کسب کرده اید و سوال کرده نمیشوید از آنچه بودند که میکردند ۱۴۰

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۴۱ الجزء دويم
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ۱۴۲ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۱۴۳ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ
أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ۱۴۴ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا
أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ۱۴۵ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ۱۴۶ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا
يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۴۷ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ
لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ۱۴۸ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ
إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۴۹

زود باشد که بگویند کم عقلان از مردم که چه چیز گردانید ایشانرا از قبله ایشان
که بودند بر آن بگو که مر خدا راست مشرق و مغرب راه مینماید هر که را میخواهد
بسوی راه راست ۱۴۱ و همچنین گردانیدیم شما را امتی برگزیده تا بوده باشید گواهان
بر مردم و باشد پیغمبر بر شما گواه و نگردانیدیم قبله را که بودی بر آن مگر برای آنکه بدانیم
کسی را که پیروی میکند پیغمبر را از کسی که بر میگردد بر عقبهای خود و اگرچه باشد هر آینه
بزرگ مگر بر آنانکه راه نموده خدا و نیست خدا که ضایع گرداند ایمان شما را بدرستی
که خدا با دمیان هر آینه مهربان رحم کننده است ۱۴۲ بتحقیق که می بینیم گردانیدن
روی ترا در آسمان پس البته میگردانیم ترا بقبله که به پسندی آنرا پس بگردان روی
خود را بجانب مسجد الحرام ۱۴۳ و هر جائی که باشید پس بگردانید رویهای خود را بجانب
آن و بدرستی که آنانکه داده شده کتاب هر آینه میدانند که آن قبله حق است
از جانب پروردگار ایشان و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنند ۱۴۴ و البته اگر بیاوری
آنانکه داده شده اند کتاب را با هر معجزه پیروی نخواهند کرد قبله ترا و نه تو پیروی
کننده قبله ایشانرا و نه بعضی از ایشان پیروی کننده اند قبله بعضی را هر آینه اگر متابعت
کنی خواهشهای ایشانرا از بعد آنچه آمد ترا از دانش بدرستی که تو در این وقت خواهی
بود از جمله ستمکاران ۱۴۵ آنانکه دادیم ایشانرا کتاب می شناسند او را چنانچه
میشناسند پسران خود را و بدرستی که فرقه از ایشان هر آینه میپوشانند حق را
بحالیکه ایشان میدانند حق از جانب پروردگار تو است پس البته مباش
از شک آورندگان ۱۴۶ و برای هر یکی قبله ایست که او روی کننده است آنرا
پس پیشی گیری کنید خیرها را هر جا که بوده باشید بیارد شما را خدا همه را بدرستی
که خدا بر هر چیز توانا است ۱۴۷ و از هر جائی که بیرون روی پس بگردان روی
خود را بجانب مسجد الحرام و بدرستی که آن هر آینه حق است از نزد پروردگار تو و نیست
خدا غافل از آنچه میکنید ۱۴۸ و از هر جائی که بیرون آئی پس بگردان روی خود را بجانب
مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید رویهای خود را بجانب آن تا آنکه نشد
برای مردم بر شما حجتی مگر آنانکه ستم کردند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید
از من و تا آنکه تمام کنم نعمت خود را بر شما و شاید شما راه یابید ۱۴۹

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ١٥٠ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَ
اشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ١٥١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ١٥٢ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ١٥٣ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ١٥٤
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ١٥٥ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ١٥٦

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ
فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ١٥٧ إِنَّ
الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ
وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي
الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ
اللَّاعِنُونَ ١٥٨ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَ
أَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ١٥٩
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١٦٠ خَالِدِينَ فِيهَا
لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ١٦١ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ١٦٢
إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ
الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ
فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ
فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَ
الْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٦٣

چنانچه فرستادیم در شما فرستاده از شما میخواند بر شما آیتهای ما را و پاک میکند
شما را و می آموزد شما را کتاب و حکمت و می آموزد شما را آنچه را که نبودید که میدانستید ١٥٠
پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و ناسپاسی مکنید مرا ١٥١ ای
آنانکه ایمان آورده اند یاری جوئید بشکیبائی و نماز بدرستی که خدا با صابران
است ١٥٢ و مگوئید برای آنکه کشته میشود در راه خدا مردگانند بلکه
زندگانند ولیکن شما نمی یابید ١٥٣ و هر آینه آزمایش خواهیم کرد شما را بچیزی
از ترس و گرسنگی و نقصانی از مالها و جانها و میوها و بشارت ده صبر کنندگان را
آنانکه هرگاه برسد ایشان را مصیبتی گویند بدرستی که ما از خدائیم و بتحقیق که
ما بسوی او بازگشت کنندگانیم ١٥٥ آنگروه بر ایشانست صلوات از پروردگار
ایشان و رحمت و آنگروه ایشانند راه یافتگان ١٥٦ بدرستی که صفا و مروه
از نشانهای خداست پس هر که حج کند خانه را یا عمره کند او را پس نیست حرجی
بر او اینکه طواف کند بآن دو تا و کسی که برغبت بکند نیکی را پس بتحقیق که خدا
ثواب دهنده بسیار داناست ١٥٧ بدرستی که آنان که پنهان میدارند آنچه
را که فرستاده ایم از معجزات و راه رست از بعد آنکه بیان کردیم او را برای مردمان
در کتاب آنگروه لعنت میکند ایشان را خدا و لعنت میکنند ایشان را لعنت کنندگان ١٥٨
مگر آنانکه توبه کرده اند و بصلاح آوردند و بیان کردند پس آنگروه را بازگشت
میکنم بر ایشان و منم بسیار بازگشت کننده مهربان ١٥٩ بدرستی که آنانکه کافر
شدند و مردند و حال آنکه ایشان کافران بودند آنگروه بر ایشانست لعنت خدا
و فرشتگان و آدمیان همگی ١٦٠ همیشه باشند در آن تخفیف داده نمیشود از ایشان
عذاب و نه ایشان مهلت داده میشوند ١٦١ و خدای شما خدائیست یگانه نیست
خدائی مگر او بخشاینده مهربان است ١٦٢ بدرستی که در [illegible] [illegible] و زمین
و اختلاف شب و روز و کشتی که در آن [illegible] در دریا [illegible] مردم را
و آنچه [illegible] فرستاده [illegible] از آسمان از [illegible] [illegible] زمین را بعد از مردن
آن و [illegible] کرد در آن [illegible] و گردانیدن [illegible] [illegible] که [illegible] کرده [illegible]
[illegible] [illegible] هر آینه نشانهاست برای گروهی که خرد مندی میکنند ١٦٣

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللّٰهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ ١٦٤ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ١٦٥ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا
كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ١٦٦ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ
حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ١٦٧ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ١٦٨

وازمردمان كسي است كه ميكيرد بغير از خدا شريكان دوست ميدارند ايشانرا مانند
دوست داشتن خدا وآنانكه ايمان آورده اند قوي ترند از جهت دوستي براي خدا
واگر ببينند آنان كه ستم كرده اند هنگامي را كه مي بينند عذابرا اينكه قوت ازبراي خداست
همه وبدرستي كه خدا سخت عذابست ١٦٤ وقتي كه بيزاري جويند آنان كه متابعت
كرده شده اند از آنانكه متابعت كرده اند وببينند عذابرا وبريده شود از ايشان سببها ١٦٥
وبگويند آنانكه پيروي كردند اگر اينكه مارا بازگشتي بود پس بيزاري ميجستيم از ايشان چنانچه
بيزاري جستند ازما چنين مينمايد بايشان خدا كردهاي ايشانرا حسرتها برايشان
ونيستند ايشان بيرون آيندگان از آتش ١٦٦ اي گروه آدميان بخوريد از آنچه در زمين است
حلال پاكيزه وپيروي مكنيد گامهاي شيطانرا بدرستي كه او براي شما دشمني است
آشكار ١٦٧ جز اين نيست كه امر ميكند شمارا ببدي وزشتيها واينكه بگوئيد بر خدا
آنچه نميدانيد ١٦٨ وچون گفته شود بايشان كه پيروي كنيد آنچه را فرو فرستاده خدا
گويند بلكه پيروي ميكنيم چيزيرا كه يافته ايم برآن پدران خود را آيا واگرچه بودند پدران
ايشان كه نميفهميدند چيزيرا ونه راه مي يافتند ١٦٩ ومثل آنانكه كافر شده اند مانند
مثل كسيست كه صدا زند بچيزي كه نميشنود مگر خواندني ونالهء زدني كرانند گنگانند
كورانند پس ايشان نميفهمند ١٧٠ اي آنانكه ايمان آورده ايد بخوريد از پاكيزهاي آنچه
روزي داديم شمارا وشكر كنيد خدا را اگر هستيد كه اورا ميپرستيد ١٧١ جز اين نيست
كه حرام كرده است برشما مرده وخون وگوشت خوك را وآنچه آواز داده شده باآن براي غير
خدا پس آنكه ناچار شود درحالتي كه نه سركش باشد ونه تجاوز كننده از حد پس نيست گناهي
براو بدرستي كه خدا آمرزنده مهربانست ١٧٢ بدرستي كه آنانكه ميپوشانند آنچه را
كه فرو فرستاده خدا از كتاب وميفروشند آنرا بقيمتي اندك آن گروه نميخورند در
درشكمهاي خود مگر آتش را وسخن نميگويد ايشانرا خدا در روز قيامت ونه پاك مي
كند ايشانرا وبراي ايشانست عذابي دردناك ١٧٣ آن گروه هستند آنانكه
خريده اند گمراهي را بهدايت وعذابرا بآمرزش پس چه چيز صبر دهنده ايشان
را بر آتش ١٧٤ اين بسبب آنست كه خدا فرو فرستاد كتابرا بحق وبدرستي كه
آنانكه اختلاف كردند در كتاب هر آينه در خلافي اند بسيار دور ١٧٥

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ
قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ ١٦٩ وَمَثَلُ الَّذِينَ
كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا
دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
١٧٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ١٧١ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ
بِهِ لِغَيْرِ اللّٰهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا
عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
١٧٢ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا
يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٣ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ
وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى
النَّارِ ١٧٤ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ
نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ
بَعِيدٍ ١٧٥

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ
عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ١٧٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ
فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ

وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٨ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ
حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
١٧٩ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ
١٨٠ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا
إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٦١ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ
جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٨٢ يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ١٨٣ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٨٤ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي
أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ
شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا
أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ
بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَ
لِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٨٥

نيست خوبي اينكه بگردانيد روهاي خود را بجانب مشرق و مغرب وليكن خوب كسي است
كه ايمان آورده باشد بخدا و روز آخر و فرشتگان و كتاب و پيغمبران و داده باشد مال
را با دوستي آن بخويشان و يتيمان و درويشان و در مانده راه و گدايان و در بندگان
و نماز گذارد و داد زكوة را و وفا كنندگان بعهدشان هرگاه عهد كنند و صبر كنندگان
در تنگدستي و رنجوري و هنگام كارزار آن گروه آنانند كه راست گفتند و اين گروه
ايشانند پرهيزگاران ١٧٧ اي آنانكه ايمان آورده اند نوشته شد بر شما قصاص
در كشتگان آزاد بآزاد و بنده به بنده و زن بزن پس هر كه عفو كرده شود براي او
از برادرش چيزي پس متابعتي بنيكوئي و ادا كردني بسوي او بخوبي اين سبكباريست
از پروردگار شما و رحمتي پس هر كه درگذرد از حد بعد از آن پس براي او ست عذاب
دردناك ١٧٨ و براي شما است در قصاص زندگاني اي خداوندان عقلها شايد شما
بپرهيزيد ١٧٩ نوشته شد بر شما هرگاه حاضر شود يكي از شما را مرگ اگر واگذاشته باشد
خيري وصيت كردن براي پدر و مادر و نزديكان بنيكوئي حق است بر پرهيزگاران ١٨٠
پس هر كه تغيير دهد آنرا بعد از شنيدن آن پس جز اين نيست كه گناه آن بر آنكسانيست
كه تغيير ميدهند آنرا بدرستي كه خدا شنواي داناست ١٨١ پس كسيكه ترسد از وصيت
كننده ميلي را يا گناهي پس اصلاح نمايد ميان ايشان پس نيست گناهي
بر او بدرستي كه خدا آمرزنده مهربانست ١٨٢ اي گروهي كه گرويده ايد نوشته شد بر شما
روزه چنانچه نوشته شده بر آنانكه پيش از شما بودند شايد شما پرهيزيد ١٨٣ روزهاي
شمرده شده پس هر كه باشد از شما بيمار يا در سفر پس شماره از روزهاي ديگر و بر آنانكه
طاقت مي‌ورند آنرا فدا دادن طعام درويشي پس هر كه برغبت كند خوبي را پس آن
بهتر است براي او و روزه داشتن شما بهتر است براي شما اگر هستيد كه ميدانيد ١٨٤
ماه رمضاني كه فرو فرستاده شد در آن قرآن كه راهنما است براي مردم و واضحهائي از
و جدا كننده پس هر كه دريابد از شما آن ماه را پس بايد روزه دارد آنرا و هر كه باشد بيمار يا بر
سفر پس شماره از روزهاي ديگر ميخواهد خدا براي شما آساني را و نميخواهد براي
شما دشواري را و از براي آنكه تمام كنيد آن شماره را و تا تكبير گوئيد خدا را
بر آنچه راه نموده شما را و شايد كه شما شكر كنيد ١٨٥

وهرگاه

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ١٨٦ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ
الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا
مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ
فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١٨٧ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ
لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٨٨ يَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ
بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٨٩ وَقَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا
تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ١٩٠
وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ
حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ
كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ١٩١ فَإِنِ
انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٩٢ وَ
قَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى
الظَّالِمِينَ ١٩٣ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ
الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ١٩٤ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٩٥ وَأَتِمُّوا
الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

وهرگاه پرسند تورا بندگان من از من پس بدرستی که من نزدیکم اجابت میکنم
دعای خواننده را هرگاه بخواند مرا پس باید قبول کنند برای من و ایمان آورند بمن شاید راه
راست یابند ۱۸۶ حلال شد برای شما در شب روزه جماع با زنان خود ایشان لباس اند برای
شما و شما لباسید برای ایشان دانسته است خدا اینکه شما هستید که خیانت می
کنید با نفسهای خود پس بازگشت کرد بر شما و درگذشت از شما پس اکنون مباشرت کنید
با ایشان و طلب کنید آنچه را که نوشته است خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا آنکه روشن
شود برای شما رشته سفید از رشته سیاه از صبح پس تمام کنید روزه را تا شب و جماع
مکنید ایشانرا و حال آنکه شما مانده گان باشید در مسجدها اینست حدهای خدا پس نزدیک
آنها مروید همچنین روشن میکند خدا نشانهای خود را برای مردم شاید ایشان بپرهیزند ۱۸۷
و مخورید مالهای خود را در میان خود بهرزه و میندازید آنها را بسوی حکام تا بخورید پاره
از مالهای مردمانرا بگناه و حال آنکه شما میدانسته باشید ۱۸۸ میپرسند تورا از
ماههای نو بگو آن وقتهاست برای مردم و حج گذاردن و نیست خوبی آنکه درآیید خانهها
را از پشتهای آنها و لیکن خوب کسی است که پرهیزکاری کرده باشد و درآیید خانهها را از
درهای آنها و بپرهیزید از خدا شاید که شما رستگاری یابید ۱۸۹ و کارزار کنید در
راه خدا آنانرا که کارزار میکنند با شما و از حد درمگذرید بدرستی که خدا دوست نمی
دارد از حد درگذرندگانرا ۱۹۰ و بکشید ایشانرا هرجا که بیابید ایشانرا و بیرون نشان
کنید از آنجائی که بیرون کردند شمارا و فتنه سخت تر است از کشتن و کارزار مکنید ایشانرا
نزد مسجد الحرام تا وقتی که کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کنند با شما پس بکشید ایشانرا
همچنین است سزای کافران ۱۹۱ پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست
۱۹۲ و کارزار کنید ایشانرا تا نباشد فتنه و باشد دین از برای خدا پس اگر باز ایستند پس
نیست ستم مگر بر ستمکاران ۱۹۳ ماه حرام بماه حرامست و حرمتها قصاص است پس
هرکه تعدی کرد بر شما پس تعدی کنید بر او بمانند آنچه تعدی کرد بر شما و بپرهیزید
از خدا و بدانید که خدا با پرهیزکارانست ۱۹۴ و انفاق کنید در راه خدا و میندازید
دستهای خود به هلاکت و احسان کنید بدرستی که خدا دوست میدارد احسان کنندگانرا
۱۹۵ و تمام کنید حج و عمره را برای خدا اگر باز داشته شوید پس آنچه میسر شود از قربانی

وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ
أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١٩٦ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ١٩٧ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ

فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ
وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ١٩٨
ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَ
اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٩٩
فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ
فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ٢٠٠ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ع
٢٠١ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٢٠٢ وَاذْكُرُوا اللَّهَ
فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ٢٠٣ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ
قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا
فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ٢٠٤ وَإِذَا تَوَلَّىٰ
سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ٢٠٥
وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ٢٠٦ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ٢٠٧

ومتراشيد سرهاي خودرا تا انكه برسد قرباني بجاي خود پس هركه باشد از شما بيمار يا باو
باشد آزاري در سرش پس فدائي از روزه يا صدقه يا قرباني پس هرگاه ايمن شديد پس كسي
كه تمتع گذارده باشد بعمره بحج پس آنچه متيسر شود از قرباني پس هركه نيابد پس روزهٔ سه
روز در حج وهفت آنگاه كه بر گرديد اين دهيست تمام اين براي كسيست كه نبوده باشد اهل
او حاضران مسجد الحرام و بپرهيزيد خدا را و بدانيد كه خدا سخت عذابست ١٩٦ حج ماههاي
معلومست پس هر كه فرض گردانيد در اين ماهها حج را پس نيست مباشرتي ونه نافرماني ونه
جنگي در ايام حج وآنچه ميكنيد از خوبي ميداند آنرا خدا و توشه برداريد پس بدرستي كه بهترين
توشها پرهيزكاريست و بپرهيزيد از من اي صاحبان عقلها ١٩٧ نيست بر شما باكي اينكه
طلب كنيد افزوني از پروردگار خود پس چون بر گشتند از عرفات پس ياد كنيد خدا را نزد مشعر
الحرام و ياد كنيد او را چنانچه راه نمود شما را و اگر چه بوديد پيش از آن از گمراهان ١٩٨
پس باز گرديد از انجا كه باز گشتند مردم وطلب آمرزش كنيد از خدا بدرستي كه خدا آمرزنده
ايست مهربان ١٩٩ پس چون گذارديد مناسك خود را پس ياد كنيد خدا را چون ياد كردن
شما پدران خود را يا سخت تر ياد كردني پس از مردم كسي است كه مي گويد پروردگار ما بده ما را در
دنيا و نيست مر او را در اخرت هيچ بهره ٢٠٠ و از ايشان كسي است كه مي گويد پروردگار ما بده
ما را در دنيا نيكوئي و در اخرت نيكوئي ونگاه دار ما را از عذاب آتش ٢٠١ اين گروه براي
ايشانست بهرهٔ از آنچه كسب كرده اند وخدا زود حسابست ٢٠٢ و ياد كنيد خدا را در
روزهاي شمرده شده پس هر كه شتاب كند در دو روز پس نيست گناهي بر او وهر كه
تاخير كند پس نيست گناهي بر او و براي كسي كه پرهيزكاري كرده باشد و بپرهيزيد
خدا را و بدانيد كه شما بسوي او محشور خواهيد شد ٢٠٣ و از مردم كسي است كه عجب
آورد ترا گفتار او در زندگاني دنيا و گواه ميگيرد خدا را بر آنچه در دل اوست و حال آنكه
او سخت تراست در دشمني ٢٠٤ و چون بر گردد شتابد در زمين تا فساد كند در آن
و نابود گرداند كشت و نسل را وخدا دوست نميدارد فساد را ٢٠٥ و چون
گفته ميشد باو كه بپرهيز خدا را ميگرفت او را حميت بگناه پس كافيست
او را دوزخ و هر آينه بد فراشي است ٢٠٦ و از مردم كسي
است كه ميفروشد جان خود را براي خوشنودي خدا وخدا مهربانست بر بندگان ٢٠٧

يا ايها الذين امنوا ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين ٢٠٨ فان زللتم من بعد ما جاءتكم البينات
فاعلموا ان الله عزيز حكيم ٢٠٩ هل ينظرون الا ان ياتيهم الله في ظلل من الغمام والملئكة وقضي الامر والى الله ترجع الامور ٢١٠ سل
بني اسرائيل كم اتيناهم من اية بينة ومن يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فان الله شديد العقاب ٢١١ زين للذين كفروا الحيوة
الدنيا ويسخرون من الذين امنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيمة والله يرزق من يشاء بغير حساب ٢١٢ كان الناس امة واحدة فبعث الله

النبيين مبشرين ومنذرين وانزل
معهم الكتاب بالحق ليحكم بين الناس
فيما اختلفوا فيه وما اختلف فيه
الا الذين اوتوه من بعد ما جاءتهم
البينات بغيا بينهم فهدى الله الذين
امنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه
والله يهدي من يشاء الى صراط
مستقيم ٢١٣ ام حسبتم ان تدخلوا
الجنة ولما ياتكم مثل الذين خلوا من
قبلكم مستهم البأساء والضراء و
زلزلوا حتى يقول الرسول والذين
امنوا معه متى نصر الله الا ان نصر الله
قريب ٢١٤ يسئلونك ماذا ينفقون
قل ما انفقتم من خير فللوالدين والاقربين
واليتامى والمساكين وابن السبيل
وما تفعلوا من خير فان الله به عليم ٢١٥
كتب عليكم القتال وهو كره لكم وعسى
ان تكرهوا شيئا وهو خير لكم وعسى
ان تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم
وانتم لا تعلمون ٢١٦ يسئلونك عن
الشهر الحرام قتال فيه قل قتال فيه
كبير وصد عن سبيل الله وكفر به و
المسجد الحرام واخراج اهله منه اكبر عند الله
والفتنة اكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم

اي انانكه كرويده ايد درايید دردين اسلام همكي وپيروي مكنيد كامهاي شيطانرا بدرستي
كه او براي شما دشمني است هويدا ٢٠٨ پس اگر بلغزيد از بعد انكه امد شمارا بينات روشن
پس بدانيد كه خدا غالبست ومحكم كار ٢٠٩ ايا انتظار ميكشند مگر اينكه بيايد ايشانرا خدا
در سايبانها از ابر بافرشتگان وكذارده شود كار وبسوي خدا بر گردانيده ميشود كارها ٢١٠
بپرس از فرزندان يعقوب كه چه قدر داديم ايشانرا ايت روشن وكسي كه بدل كند نعمت خدارا
از بعد انكه امده باشد ورا پس بدرستي كه خدا سخت عقوبتست ٢١١ زينت داده شده
براي انانكه كافر شده اند زندگاني دنيا وتمسخر ميكنند با كساني كه گرويده اند وانانكه پرهيزگاري
كرده اند بالاي ايشانند در روز قيامت وخدا روزي ميدهد هركه را ميخواهد بيحساب
٢١٢ بودند مردم يك تيره پس برانگيخت خدا پيغمبرانرا مژده دهندگان وترسانندگان
وفرو فرستاد با ايشان كتاب براستي تا حكم كند ميان مردم در انچه اختلاف كردند دران واختلاف
نكردند دران مگر انانكه داده شدند انرا از بعد انكه امده بود ايشانرا بينات از جهت حسد ميان
ايشان پس راه راست نمود خدا انانرا كه گرويده اند براي انچه اختلاف كردند دران از حق
بفرمان خود وخدا هدايت مينمايد هركه را خواهد بسوي راه راست ٢١٣ ايا پنداشتيد
كه داخل ميشويد بهشت را وهنوز نيامده باشد شمارا مثل انانكه گذشته اند پيش از شما رسيد
ايشانرا سختي وناخوشي وهراسان شدند تا انكه ميگفت پيغمبر وانانكه ايمان اورده بودند
با او كه كي خواهد بود ياري خدا اگاه كه ياري كردن خدا نزديكست ٢١٤ ميپرسند ترا كه چه
چيز انفاق كنند بگو انچه انفاق كنيد از خير پس از براي پدر ومادر است ونزديكان ويتيمان ومسكينان
ورونده در راه وانچه كنيد از خير پس بدرستي كه خدا بان داناست ٢١٥ نوشته شده است
بر شما كارزار وحال انكه ان ناخوش است مر شمارا وبسا باشد كه ناخوش داريد چيزيرا وان خير
باشد براي شما وبسا باشد كه دوست داريد چيزيرا وان بد باشد براي شما وخدا ميداند وشما
نميدانيد ٢١٦ ميپرسند ترا از ماه حرام كارزار كردن دران بگو كارزار كردن دران گناهي بزرگست وصد
است از راه خدا وكفري است باو ومسجد الحرام وبيرون كردن اهل ان از ان بزرگتر است نزد
خدا وفتنه بزرگتر است از كشتن وهميشه ايشان كارزار ميكنند با شما تا بر گردانند شمارا از دين شما
اگر توانند وهركه بر گردد از شما از دين خود پس بميرد واو كافر باشد پس انگروه باطل شده
اعمال ايشان در دنيا واخرت وانگروه ياران اتش اند ايشانند دران هميشه گيان ٢١٧

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢١٨ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا
إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ٢١٩
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٠ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ

مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى
النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٢٢١ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ
قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ٢٢٢
نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ
شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٢٢٣
وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ
تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٤ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٢٥
لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ
أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
٢٢٦ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٧ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ
أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ
أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي

بدرستي كه آنانكه ايمان آورده اند و آنانكه بيرون رفتند و جهاد كردند در راه خدا ايشان
اميد ميدارند رحمت خدا را و خدا آمرزنده ايست مهربان ٢١٨ مي پرسند ترا از شراب
و قمار بگو كه در اين دو گناه بزرگيست و منفعتها براي مردم و گناه آن دو بزرگتر است
از نفعشان و مي پرسند ترا كه چه چيز انفاق كنند بگو زيادة از نفقه را همچنين بيان ميكند
خدا براي شما علامتها را شايد شما فكر كنيد ٢١٩ در دنيا و آخرت و مي پرسند ترا از يتيمان
بگو اصلاح براي ايشان بهتر است و اگر آميزش كنيد با ايشان پس ايشان برادران شمايند
و خدا ميداند مفسد را از مصلح و اگر ميخواست خدا هر آينه در رنج انداخته بود شما را بدرستيكه
كه خدا غالبي است درست كردار ٢٢٠ و مكنيد نكاح زنان مشركه را تا آنكه ايمان آورند و
و هر آينه كنيز مومنه بهتر است از مشركه و اگرچه بشگفت آورد شما را و زن مدهيد مشركان را تا
ايمان آورند و هر آينه بنده مومن بهتر است از مشرك و اگرچه بشگفت آورد شما را آنگروه ميخوانند
بسوي دوزخ و خدا ميخواند بسوي بهشت و آمرزش بفرمان خود و آشكار ميگرداند علامتها
خود را براي مردمان شايد ايشان آگاه شوند ٢٢١ و مي پرسند ترا از حيض بگو كه آن نفرتي است
پس دوري كنيد زنان در حيض و نزديكي مكنيد با ايشان تا پاك گردند پس هرگاه
پاك شدند پس مباشرت كنيد با ايشان از آنجا كه فرموده است شما را خدا بدرستيكه خدا دوست ميدارد
توبه كاران را و دوست ميدارد پاكيزه كاران را ٢٢٢ زنان شما كشت زاريند براي شما پس بيائيد بكشت زار خود
هرجا كه خواهيد و پيش بفرستيد براي خود و بپرهيزيد از خدا و بدانيد كه شما ملاقات خواهيد
كرد او را و مژده ده مومنان را ٢٢٣ و مگردانيد خدا را دستاويز براي سوگندهاي خود اينكه
نيكي كنيد و پرهيزكاري كنيد و اصلاح كنيد ميان مردم و خدا شنواي داناست ٢٢٤
باز خواست نميكند شما را خدا به بيهوده در سوگندهاي شما وليكن باز خواست ميكند شما را
بانچه كسب كرده دلهاي شما و خدا آمرزنده بردبار است ٢٢٥ براي آنانكه سوگند ميخورند كه دوري
كنند از زنانشان انتظار كشيدن چهار ماه است پس اگر باز گردند پس بدرستيكه خدا آمرزنده
مهربانست ٢٢٦ و اگر قصد كنند طلاق را پس بدرستيكه خدا شنواي داناست ٢٢٧ و زنان طلاق داده
شده انتظار دهند بنفسهاي خود سه طهر و حلال نيست مر ايشان را كه پنهان كنند آنچه
آفريده خدا در رحمهاي ايشان اگر هستند كه ايمان دارند بخدا و بروز آخر و شوهرهاي ايشان
اولاترند برجوع كردن با ايشان در آن اگر خواهند اصلاح را و براي ايشانست مثل آنچه

عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٨ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٌ بِاِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوا
مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا اِلَّا اَنْ يَخَافَا اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهٖ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ
فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٢٩ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهٗ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا اَنْ يَتَرَاجَعَا اِنْ ظَنَّا اَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٢٣٠ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ

برایشانست بخوبی و برای مردانست برایشان درجه و خدا است ارجمند درست کردار ۲۲۸
طلاق دو بار است پس نگاه داشتنی باید بخوبی یا رها کردنی به نیکوئی و حلال نیست از برای
شما اینکه بگیرید از آنچه داده باشید ایشانرا مگر آنکه بترسند اینکه بپا ندارند حکمهای خدارا
پس اگر بترسید اینکه برپا ندارند ایشان حکمهای خدارا پس نیست گناهی بر ایشان در آنچه فدا
باشد زن بآن اینهاست حکمهای خدا پس درمگذرید از اینها و هر که درگذرد از حکمهای
خدا پس آنگروه ایشانند ستم کنندگان ۲۲۹ پس اگر طلاق دهد اورا پس حلال نمیشود برای او مرد
تا بنکاح در آید شوهری را غیر او پس اگر طلاق دهد اورا پس نیست گناهی بر ایشان اینکه برگردند
اگر گمان داشته باشند اینکه بپا میدارند حکمهای خدارا و اینهاست حکمهای خدا که بیان
میکند آنها را برای گروهی که بدانند ۲۳۰ و چون طلاق دادید زنانرا پس رسیدند بمدتشان
پس نگاه دارید ایشانرا بخوبی یا رها کنید ایشانرا بخوبی و نگاه مدارید ایشانرا بجهت ضرر رسانیدن
بایشان تا ستم کنید و هر که بکند این کار را پس بتحقیق که ستم کرده بر خود و مگیرید حکمهای خدارا
بهزاء و یاد کنید نعمت خدارا بر خود و آنچه فرو فرستاده بر شما از کتاب و حکمت پند میدهد
شما را بآن و بپرهیزید از خدا و بدانید که خدا بهر چیزی داناست ۲۳۱ و چون طلاق داده باشید
زنانرا پس رسیده باشند بمدتشان پس منع مکنید ایشانرا اینکه نکاح کنند شوهران خودرا
هرگاه رضا دهند درمیان خود بخوبی آن پند داده میشود بآن کسی که بوده باشد از شما که ایمان
آورد بخدا و روز آخر این پاکیزه تر است برای شما و پاک تر است و خدا میداند و شما نمیدانید ۲۳۲
و مادران شیر میدهند فرزندان خود را دو سال تمام برای کسی که خواهد تمام کند شیر دادنرا
و بر آنکسی که زائیده شده برای او خوراک ایشانست و پوشاک ایشان بخوبی تکلیف کرده نمیشود
هیچ نفسی مگر وسع آن [illegible] ضرر رسانیده نشود مادری بسبب فرزند خود و نه پدری بسبب فرزند
خود و بر وارث است مثل این پس اگر خواستند [illegible] از روی رضا از ایشان و مشورت پس نیست
گناهی بر ایشان و اگر اراده کنید اینکه شیر دهید فرزندان خود را [illegible] پس نیست گناهی
بر شما هرگاه تسلیم کرده باشید آنچه داده اید بخوبی و بترسید از خدا و بدانید که
خدا بآنچه میکنید بیناست ۲۳۳ و آنانکه میمیرند از شما و میگذارند زنانرا باید که انتظار
فرمایند زنان خود را چهار ماه و ده روز پس هرگاه رسیدند بانتهای مدتشان پس هیچ
نیست گناهی بر شما در آنچه کنند در خودشان بخوبی و خدا بآنچه میکنید آگاهست ۲۳۴

بِمَعْرُوفٍ اَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا
تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللّٰهِ
هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَا اَنْزَلَ
عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهٖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ٢٣١ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ
اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ
اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَ
اَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٢٣٢
وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَ
عَلَى الْمَوْلُودِ لَهٗ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهٗ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ
مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ
مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ
اَرَدْتُمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ٢٣٣ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَ
يَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ
اَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٢٣٤

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٣٥ لَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ ٢٣٦ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ

وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوُا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
٢٣٧ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ
الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ٢٣٨ فَإِنْ
خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْ
كُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ٢٣٩
وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ
إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٤٠ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ٢٤١ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢٤٢
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ
أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ٢٤٣
وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٤٤ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا
كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ٢٤٥ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ
مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ
قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ

و نیست گناهی بر شما در آنچه تعریض کرده باشید بآن از خواستگاری زنان یا پنهان کرده
باشید در نفسهای خود دانسته است خدا اینکه شما بزودی یاد خواهید کرد ایشانرا ولیکن
وعده ننمائید ایشانرا پنهانی مگر آنکه میگفته باشید سخن خوبی و قصد مکنید بستن
نکاح را تا برسد آن نوشته مدتش را و بدانید که خدا میداند آنچه را در نفسهای شماست
پس حذر کنید از او و بدانید که خدا بسیار آمرزنده بردبار است ٢٣٥ نیست گناهی بر شما
اگر طلاق دهید زنانرا مادام که مباشرت ننموده باشید با ایشان یا مقرر نکرده باشید برای
ایشان مهری و بهره مند کنید ایشانرا بر فراخ توانگر است باندازه اش و بر تنگ دست است
باندازه اش بهره مند کردنی بخوبی حق بودنی بر نیکوکاران ٢٣٦ و اگر طلاق دهید زنانرا پیش از
آنکه مباشرت کرده باشید با ایشان و حال آنکه تعیین کرده باشید برای ایشان مهری پس نصف
آنچه تعیین کرده اید مگر آنکه ببخشند یا ببخشد کسی که بدست اوست بستن نکاح و بخشیدن
شما نزدیکتر است بپرهیزکاری و فراموش مکنید احسانرا میان خود بدرستیکه خدا بآنچه
میکنید بیناست ٢٣٧ محافظت کنید بر نمازها و نماز میانین و بایستید برای خدا
فروتنی کنان ٢٣٨ پس اگر بترسید پس پیاده روان یا سواران پس چون ایمن شدید پس یاد کنید
خدا را چنانکه تعلیم کرد شما را چیزی را نبودید که بدانید ٢٣٩ و کسانیکه فوت میشوند از
شما و میگذارند زنانی را باید وصیت کردن برای زنانشان متاعی را تا یکسال بدون
بیرون کردن زن پس اگر بیرون روند پس نیست گناهی بر شما در آنچه کردند در نفسهای خویشتن
از خوبی و خدا غالب درست کردار ٢٤٠ و برای طلاق داده شدگان بهره ایست
بخوبی حق بر پرهیزکاران ٢٤١ همچنین بیان میکند خدا برای شما آیات خود را شاید که شما دریابید ٢٤٢
آیا نظر نکردی بسوی آنانکه بیرون رفتند از دیار خود و ایشان هزاران بودند از ترس مرگ پس
گفت بایشان خدا که بمیرید بعد از آن زنده گردانید ایشانرا بدرستیکه خدا هر آینه صاحب
فضل است بر مردم ولیکن بیشتر مردم شکر نمیکنند ٢٤٣ و کارزار کنید در راه خدا و بدانید
که خدا شنوای داناست ٢٤٤ کیست آنکسی که قرض دهد خدا را قرضی نیکو پس مضاعف
گرداند او را برای او اضعاف بسیاری و خدا می بندد و میگشاید و بسوی او باز گردانیده می
شوید ٢٤٥ آیا نگاه نکردی بسوی گروهی از بنی اسرائیل از بعد موسی چون گفتند به پیغمبری
مر ایشانرا بود بر انگیز برای ما پادشاهی تا کارزار کنیم در راه خدا گفت آیا نزدیک باشید

انْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا قَالُوْا وَمَا لَنَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَآئِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ وَ
اللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ٢٤٦ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا قَالُوْٓا اَنّٰى يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ
مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُؤْتِيْ مُلْكَهُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ٢٤٧
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ٢٤٨ فَلَمَّا
فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ
مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ
مِنِّيْ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّيْٓ اِلَّا مَنِ
اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا
قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ وَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا مَعَهٗ قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ
اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا اللّٰهِ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ
غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ
مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ٢٤٩ وَلَمَّا بَرَزُوْا
لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ اَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ٢٥٠ فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ
وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ٢٥١
تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ٢٥٢ تِلْكَ الرُّسُلُ
فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ
اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى
ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ
الْقُدُسِ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ
كَفَرَ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا وَلٰكِنَّ

که اگر نوشته شود بر شما کارزار اینکه کارزار نکنید گفتند وچیست مارا که کارزار نکنیم
در راه خدا وحال انکه بیرون کرده شده ایم از دیار خود وفرزندان خود پس چون که نوشته
شد بر ایشان کارزار روگردان شدند مگر اندکی از ایشان وخدا دانا است بستمکاران
٢٤٦ وگفت بایشان پیغمبر ایشان بدرستی که خدا بتحقیق برانگیخت برای شما طالوت را بپا
دشاهی گفتند چگونه باشد برای او پادشاهی بر ما وحال انکه ما احقیم بپادشاهی از او وداده
نشده است وسعتی از مال گفت بدرستی که خدا برگزیده اورا بر شما وافزوده اورا گشادگی
در علم وجسم وخدا میدهد پادشاهی خود را بهر که میخواهد وخدا گشاده دانا است ٢٤٧
وگفت بایشان پیغمبر ایشان بدرستی که نشانه پادشاهی وی اینست که بیاید شما را صندوقی که
در انست ارامی از پروردگار شما وباقی مانده از انچه گذاشته اند ال موسی وال هرون بر میدارند انرا
ملئکه بدرستی که در ان هر اینه علامتی است برای شما اگر هستید مؤمنان ٢٤٨ پس چون جدا شد
طالوت با لشکریان گفت بدرستی که خدا ازماینده شما است بنهری پس هر که بیاشامد از ان پس نیست
از من وهر که نخورد انرا پس بتحقیق که او از منست مگر انکه بردارد کفی بدست خود پس اشامیدند
از ان مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت از ان او وانانکه ایمان اورده بودند با او گفتند نیست
توانائی برای ما امروز بجالوت ولشکریان او گفتند انانکه گمان میکردند که ایشان ملاقات
کنندگان خدایند بسا از گروه اندکی که زیادتی کرده بر گروه بسیار بفرمان خدا وخدا با صبر کنندگانست
٢٤٩ وچون مبارز شدند مر جالوت وسپاهش را گفتند ای پروردگار ما فرو ریز بر ما صبر را
وثابت دار قدمهای ما را وغالب گردان ما را بر گروه کافران ٢٥٠ پس گریزانیدند ایشانرا
بفرمان الهی وکشت داود جالوت را وداد با وخدا پادشاهی وحکمت را واموخت او را از انچه میخواست
واگر نبود برطرف کردن خدا مر مردمانرا بعضی از ایشانرا ببعضی هر اینه تباه شدی زمین ولیکن
خدا صاحب تفضل است بر عالمیان ٢٥١ اینها ایتهای خداست که میخوانیم انها را بر تو براستی
وبدرستی که تو از جمله پیغمبرانی ٢٥٢ اینها ان پیغمبرانند که زیادتی داده ایم بعضی ایشانرا بر بعضی
از ایشان کسی است که سخن کرد [illegible] وبلند کرد بعضی ایشانرا مرتبها وداد عیسی پسر مریم را معجزها
[illegible]
[illegible]
[illegible]

الله يفعل ما يريد ٢٥٣ يا ايها الذين امنوا انفقوا مما رزقناكم من قبل ان ياتي يوم لا بيع فيه ولا خلة ولا شفاعة والكافرون هم الظالمون
٢٥٤ الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما
خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم ٢٥٥ لا اكراه في الدين قد
تبين الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم ٢٥٦ الله ولي الذين

امنوا يخرجهم من الظلمات الى النور
والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت
يخرجونهم من النور الى الظلمات
اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
٢٥٧ الم تر الى الذي حاج ابرهيم في
ربه ان اتيه الله الملك اذ قال ابرهيم
ربي الذي يحيي ويميت قال انا احيي
واميت قال ابرهيم فان الله ياتي بالشمس
من المشرق فات بها من المغرب فبهت
الذي كفر والله لا يهدي القوم
الظالمين ٢٥٨ او كالذي مر على
قرية وهي خاوية على عروشها قال
انى يحيي هذه الله بعد موتها فاماته
الله مائة عام ثم بعثه قال كم
لبثت قال لبثت يوما او بعض يوم
قال بل لبثت مائة عام فانظر الى
طعامك وشرابك لم يتسنه وانظر
الى حمارك ولنجعلك اية للناس
وانظر الى العظام كيف ننشزها ثم
نكسوها لحما فلما تبين له قال اعلم
ان الله على كل شيء قدير ٢٥٩ واذ
قال ابرهيم رب ارني كيف تحيي الموتى
قال اولم تؤمن قال بلى ولكن
ليطمئن قلبي قال فخذ اربعة
من الطير

خدا میکند انچه میخواهد ٢٥٣ ای انکسانی که ایمان اوردند انفاق کنید از انچه روزی نمودیم شمارا
پیش از انکه بیاید روزی که نباشد بیع در ان ونه دوستی ونه درخواستی وکافران ایشانند
ستمکاران ٢٥٤ خدا نیست پرستیده شده برحقی مکر او که زنده پاینده است فرانکیرد
اورا پینکی ونه خوابی مر اوراست انچه در اسمانها وانچه در زمین است کیست انکه درخواست
کند نزد او مکر باذن او میداند انچه را پیش روی ایشانست وانچه در پس سر ایشانست
واحاطه نمیکنند بچیزی از علم او مکر بانچه خواسته باشد فرا کرفته کرسی او اسمانها وزمین
را وکران نیایدش محافظت ان دو واوست بلند عظیم ٢٥٥ نیست هیچ اکراهی
در دین بتحقیق که اشکار شده راست روی از کمراهی پس هر که کافر شود بشیطان وایمان
اورد بخدا پس بتحقیق که چنک درزده بدست اویز محکم که نیست هیچ پاره شدنی مرانرا
وخدای شنوای داناست ٢٥٦ خدا دوستدار کسانیست که ایمان اورده اند بیرون می
اورد ایشانرا از تاریکیها بروشنائی وانانکه کافر شده اند دوستان ایشان شیاطین اند
بیرون می اورند ایشانرا از روشنی بتاریکیها این کروه ملازمان دوزخند ایشان در ان همیشه
ماندکانند ٢٥٧ ایا نظر ننمودی بسوی انکه حجت کرفت با ابرهیم در بارهٔ پروردکارش
بانکه داده بود اورا خدا پادشاهی هنکامی که کفت ابرهیم که پروردکار من انکسیست که زنده
مینماید ومیمیراند کفت من زنده میکنم ومیمیرانم کفت ابرهیم پس بدرستی که خدا می اورد افتاب
را از مشرق پس بیاور انرا از مغرب پس مبهوت کردید کسی که کافر ورزیده بود وخدا براه
نمی اورد کروه ظالمانرا ٢٥٨ یا چون کسی که کذشت بر قریه وان قریه افتاده بود بر سقفهایش
کفت چکونه زنده میکرداند این را خدا بعد از مردنش پس میرانید اورا خدا صد سال پس بر
انکیختش کفت چه قدر درنک کردی کفت درنک کردم یکروز یا پارهٔ از روز کفت بلکه
درنک کردی صد سال پس نظر کن بسوی طعام خود وشراب خود که متغیر نشده ونظر
کن بسوی دراز کوش خود واز برای انکه بکردانیم تورا نشانه برای مردمان ونظر
کن بسوی استخوانها که چکونه بر بالای هم میکذاریم انها را بعد از ان میپوشانیم
انها را کوشتی پس چون اشکار شد اورا کفت میدانم که خدا بر همه چیز تواناست ٢٥٩ و
هنکامی که کفت ابرهیم ای پروردکار من بنما مرا که چکونه زنده میکردانی مردکانرا کفت
ایا ایمان نیاورده کفت اری ولیکن از برای انکه بیارامد دلم کفت پس بکیر چهار تا از پرنده

فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝٢٦٠ مَّثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝٢٦١ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝٢٦٢ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۝٢٦٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُم بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ

پس منضم کن آنها را بسوی خود بعد از آن بگردان بر هر کوهی از آنها پاره را پس بخوان آنها را که
میآیند ترا بشتاب و بدان که خدا غالبیست محکم کار ۲۶۰ مثل کسانی که نفقه میکنند
مالهای خود را در راه خدا چون مثل دانه ایست که برویاند هفت خوشه که در هر خوشه
صد دانه باشد و خدا زیاد مینماید برای کسی که میخواهد و خدا گشاده بسیار داناست
۲۶۱ آنانکه انفاق میکنند مالهای خود را در راه خدا پس از دنبال نمی‌دارند آنچه را انفاق
کرده اند منتی و نه آزاری مر ایشان راست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست هیچ ترسی
بر ایشان و نه ایشان اندوهگین میشوند ۲۶۲ گفتار خوبی و درگذشتی بهتر است از صدقه
که از پی در آید آن را اذیتی و خدا بی‌نیاز بسیار بردبار است ۲۶۳ ای آنکسانی که گرویده اند باطل
مکنید صدقه‌های خود را بمنت نهادن و ایذا نمودن مانند کسی که نفقه میکند مال خود را از
جهت خودنمائی بمردمان و ایمان نمی‌آورد بخدا و روز آخرت پس مثل او چون مثل سنگ
همواریست که بر آن خاکی باشد پس برسد بآن بارانی درشت قطره پس واگذارد آن را ساده
قادر نیستند بر چیزی از آنچه کسب کرده اند و خدا راه نمائی نمیکند گروه کافران را ۲۶۴
و مثل آنانکه نفقه میکنند مالهای خود را جهت طلب خوشنودی خدا و ثابت کردنی از خود
هاشان چون مثل بوستانیست که بر بلندی باشد که رسیده باشد آن را بارانی بزرگ قطره
پس بیاورد میوه‌اش را دو برابر پس اگر نرسد بآن باران درشت قطره پس باران خورد قطره و
خدا بآنچه میکنید بیناست ۲۶۵ آیا دوست میدارد یکی از شما اینکه بوده باشد برای او
بوستانی از درختان خرما و انگورها که میرفته باشد از زیر آن نهرها مر او را باشد در آن از همه
میوه‌ها و رسیده باشد باو پیری و مر او را باشد فرزندان ناتوان پس برسد آن را گردبادی که
در آن آتشی باشد پس بسوزد همچنین بیان میکند خدا برای شما نشانها شاید شما تأمل
نمائید ۲۶۶ ای آنکسانی که ایمان آورده اند نفقه دهید از پاکیزه‌های آنچه کسب کرده اید و از آنچه
بیرون آورده ایم برای شما از زمین و قصد مکنید ناپاک را که از آن نفقه کنید و حال آنکه
نیستید شما گیرنده آن مگر آنکه چشم بپوشانید در آن و بدانید که خدا بی‌نیاز است ستوده
۲۶۷ شیطان وعده میدهد شما را درویشی و امر میکند شما را ببدی و خدا وعده میدهد
شما را آمرزشی از خود و افزونی و خدا گشاده بسیار داناست ۲۶۸ میدهد حکمت را بهر که
میخواهد و کسی که داده شود حکمت را پس بتحقیق که عطا کرده شد نیکوئی بسیار را و اگاه

كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ
وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ
شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ۝٢٦٤ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ
أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا
وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ
يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۝٢٦٥ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ
لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَ
صَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ ۝٢٦٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ
مِنْهُ تُنفِقُونَ وَلَسْتُم بِآخِذِيهِ
إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ۝٢٦٧ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ
وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم
مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
۝٢٦٨ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا
يَذَّكَّرُ

إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ ۲۷۰ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۲۷۱ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ
تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۲۷۲ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۲۷۳ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ

بِهِ عَلِيمٌ ۲۷۴ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۲۷۵ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ
الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ
الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا
وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۲۷۶
يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ۲۷۷
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۲۷۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۲۷۹ فَإِنْ
لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَ
رَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ۲۸۰
وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ
مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۲۸۱

نمیکردند مکر صاحبان عقل ۲۷۰ وآنچه انفاق کنید از نفقه یا نذر کنید از نذری پس بدرستی
که خدا میداندش او نیست مر ستمکاران را هیچ یاری کننده ۲۷۱ اگر آشکارا کنید صدقه‌ها را
پس نیکوست آن واگر پنهان دارید آنها را و بدهید آنها را بمحتاجان پس آن بهتر است
برای شما و دور میکند از شما از کناهانتان و خدا بانچه میکنید آگاهست ۲۷۲ نیست
بر تو هدایت ایشان ولیکن خدا راهنمائی میکند هر که را خواهد وآنچه انفاق میکنید
از خیری پس از برای خودتانست و حال آنکه انفاق نمیکنید مکر برای طلب رضای خدا وآنچه
انفاق میکنید از خیری تمام داده میشود بشما و شما ستم دیده نخواهید شد ۲۷۳ برای
محتاجانیست که بازداشته شده‌اند در راه خدا نمیتوانند کردیدن در زمین
می پندارد ایشانرا نادان توانکران از عفت کردن میشناسی ایشانرا بسیماشان سؤال
نمیکنند از مردمان بابرام وآنچه انفاق میکنید از خیری پس بدرستی که خدا بان داناست
۲۷۴ آنانکه انفاق میکنند مالهای خود را در شب و روز پنهانی و آشکار پس مر ایشانراست
مزدشان نزد پروردکارشان و نیست هیچ بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهکین میشوند ۲۷۵
آنانکه میخورند ربارا برنمیخیزند مکر چنانکه برمیخیزد کسیکه مخبط کرده او را شیطان از جنونیان
سبب اینست که ایشان کفتند که جز این نیست که بیع مثل رباست و حلال کردانیده
خدا بیع را و حرام نموده ربارا پس کسیکه آمد او را پندی از پروردکارش پس باز ایستاد پس مر او راست
آنچه کذشته و کارش بسوی خداست و کسی که عود کرد پس ایشان اصحاب آتش‌اند ایشان اند
در آن جاویدان ۲۷۶ محو و بی برکت میکرداند خدا ربارا و زیاد میکرداند صدقها را و خدا دوست
نمیدارد هر ناسپاس کناهکار را ۲۷۷ بدرستی که آنان که ایمان آورده‌اند و کرده‌اند
کارهای پسندیده و بپا داشته‌اند نماز را و داده‌اند زکوة را مر ایشانراست مزدشان
نزد پروردکارشان و نیست هیچ ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهکین میشوند ۲۷۸ ای
آنانکه ایمان آورده‌اند بپرهیزید از خدا و واکذارید آنچه را مانده از ربا اگر هستید مؤمنان
۲۷۹ پس اگر نکردید پس آگاه باشید بجنکی از خدا و رسولش واگر توبه کردید
پس برای شماست سرمایه‌های مالهای شما ستم نمیکنید و ستم کرده نمیشوید
۲۸۰ واکر بوده باشد صاحب پریشانی پس مهلت دادنیست تا هنکام توانکری
واکر صدقه کنید بهتر است برای شما اکر بوده باشید که بدانید ۲۸۱

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٢٨١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى فَا
كْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ
شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ
يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ
ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ
وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ
فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا
وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ
كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ
فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٢٨٢ وَإِنْ
كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا
فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ
بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ
وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ٢٨٣ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ
اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٨٤
آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ٢٨٥

وبپرهیزید از روزی که برگردانیده می‌شوید در آن بسوی خدا بعد از آن تمام داده شود هر
نفسی آنچه را کسب کرده است و ایشان ستم کرده نخواهند شد ٢٨١ ای آنکسانی
که ایمان آورده‌اند هرگاه قرض دهید بیکدیگر تا وقتی نام برده شده پس بنویسید آنرا
و باید بنویسد میان شما نویسنده براستی و ابا نکند نویسنده از آنکه بنویسد چنانچه
آموخته او را خدا پس باید بنویسد و باید که املا کند کسی که بر اوست حق و باید که بپرهیزد
از خدا که پروردگار اوست و کم نکند از آن چیزی را پس اگر بوده باشد آنکس که بر اوست حق
بی عقل یا عاجز یا نتواند که املا کند او پس باید که املا کند ولی او براستی و گواه گیرید
دو گواه از مردان خویش اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن از آنکسانی که میپسندید
از گواهان تا چون فراموش کند یکی از آن دو زن پس بیاد آورد دیگری از آن دو دیگری را و باید
که مضایقه ننمایند گواهان هرگاه خوانده شوند و ملول مشوید که بنویسید آنرا کوچک
یا بزرگ تا مدتش این درست تراست نزد خدا و ثابت تر برای گواهی و نزدیکتر است اینکه
که شک نکنید مگر اینکه باشد سودای حاضری که گردانید آنرا میانه خود پس نیست بر
شما هیچ گناهی که ننویسید آنرا و گواه بگیرید هرگاه با یکدیگر خرید و فروش نمائید باید
ضرر رسانیده نشود هیچ نویسنده و نه هیچ گواهی و اگر کنید پس بدرستی که آن نافرمانیست
از شما و بپرهیزید از خدا و می‌آموزد شما را خدا و خدا بهر چیزی داناست ٢٨٢ و اگر باشید بر
سفری و نیابید نویسنده پس گروگانی گرفته شده پس اگر امین داند بعض شما بعضی را پس
باید که ادا نماید آنکه امین دانسته شده امانت خود را و باید که پرهیز نماید از خدا که پرور
دگار اوست و مپوشانید گواهی را و هر که بپوشاند آنرا پس بدرستی که او گناهکار است
دلش و خدا بآنچه میکنید داناست ٢٨٣ مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه
در زمین است و اگر آشکار کنید چیزی را که در دلهای شماست یا پنهان دارید آنرا محاسبه
میکند شما را بآن خدا پس می‌آمرزد برای هر که خواهد و عقوبت میکند هر که را خواهد
و خدا بر همه چیز تواناست ٢٨٤ ایمان آورد رسول بآنچه فرستاده شده بسوی او از نزد
پروردگارش و مؤمنان همگی ایمان آوردند بخدا و فرشتگانش و کتابهایش و پیغمبرانش
او جدائی نمیکنیم میانه احدی از پیغمبران او و گفتند شنیدیم و اطاعت
کردیم آمرزش تو را پروردگار ما و بسوی تست بازگشت ٢٨٥

لا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلّا وُسْعَها لَها ما كَسَبَتْ وَعَلَيْها مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنا لا تُؤاخِذْنا اِنْ نَسِينا اَوْ اَخْطَأْنا رَبَّنا وَلا تَحْمِلْ عَلَيْنا اِصْرًا كَما حَمَلْتَهُ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنا رَبَّنا وَلا تُحَمِّلْنا ما لا طاقَةَ لَنا بِهِ وَاعْفُ عَنّا وَاغْفِرْ لَنا وَارْحَمْنا اَنْتَ مَوْلٰينا فَانْصُرْنا عَلَى الْقَوْمِ الْكافِرِينَ ۲۸۶ سورة آل عمران مائتا آية مدنية
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الٓمٓ ۱ اَللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۲ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِما بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِ
نْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقانَ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰياتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذابٌ شَدِيدٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقامٍ ۴ اِنَّ اللّٰهَ لا

يَخْفىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلا فِي
السَّماءِ ۵ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
فِي الْاَرْحامِ كَيْفَ يَشاءُ لا اِلٰهَ
اِلّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۶ هُوَ الَّذِي
اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتابَ مِنْهُ اٰياتٌ
مُحْكَماتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتابِ وَاُخَرُ
مُتَشابِهاتٌ فَاَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ ما تَشابَهَ مِنْهُ ابْتِغاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغاءَ تَاْوِيلِهِ وَما يَعْلَمُ
تَاْوِيلَهُ اِلَّا اللّٰهُ وَالرّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ
يَقُولُونَ اٰمَنّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ
رَبِّنا وَما يَذَّكَّرُ اِلّا اُولُوا الْاَلْبابِ ۷
رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنا
وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ
اَنْتَ الْوَهّابُ ۸ رَبَّنا اِنَّكَ جامِعُ
النّاسِ لِيَوْمٍ لا رَيْبَ فِيهِ اِنَّ اللّٰهَ
لا يُخْلِفُ الْمِيعادَ ۹ اِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوالُهُمْ
وَلا اَوْلادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا
وَاُولٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النّارِ ۱۰

تكليف نميكند خدا هيچ نفسي را مگر باندازه طاقتش براي او وست انچه كسب كرده و بر اوست انچه اكتساب كرده پروردگار ما مؤاخذه مكن مارا اگر فراموش كرده باشيم يا خطا نموده باشيم پروردگار ما و بار مكن بر ما بار گراني را چنانچه بار كردي انرا بر كساني كه پيش از ما بوده اند پروردگار ما و بار مكن مارا چيزي كه نيست توانائي مارا بان و درگذر از ما و بيامرز ما را و رحم كن مارا تويي اقاي ما پس ياري ده مارا بر گروه كافران ۲۸۶

سورة آل عمران دويست آيه و ان مدنيست

بنـــــــــام خداي بخشاينده مهربان

الٓمٓ ۱ خدا نيست معبودي مگر او كه زنده پاينده است ۲ فرو فرستاد بر تو كتابرا براستي درحالتي كه تصديق كننده است مر انچه را كه پيش از انست و فرو فرستاد توريه و انجيل را از پيش از جهت راهنمائي مردميانرا و فرستاد فرقانرا بدرستي كه انانكه كافر شدند بايتهاي خدا مر ايشانراست عقوبتي سخت ۳ و خدا عزيز صاحب انتقام است ۴ بدرستي كه خدا پوشيده نيست بر او چيزي در زمين و نه در اسمان ۵ اوست انكه ميىنگارد صورتهاي شمارا در رحمها بهر گونه كه ميخواهد نيست پرستيده شده مگر او كه ارجمند محكم كار است ۶ اوست انكه فرو فرستاد بر تو كتابرا از انجمله ايتهائيست محكم كه انها اصل كتابست و ديگرها متشابهاتست پس اما كسانيكه در دلهاي ايشان كجي است پس پيروي مينمايند انچه را كه متشابه شده از ان بجهت طلب فتنه و طلب تاويلش و نميدانند تاويلش را مگر خدا و ثابتان در دانش ميگويند ايمان اورديم بان همه از نزد پروردگار ماست و متذكر نميشوند مگر صاحبان عقلها ۷ پروردگار ما مايل بكجي مگردان دلهاي مارا بعد از انكه راه نمائي كردي مارا و ببخش مارا از نزد خود رحمتي بدرستي كه تويي تو بسيار بخشاينده ۸ پروردگار ما بدرستي كه تو جمع كننده ادميانى براي روزي كه نيست شكي در ان بدرستي كه خدا خلف نميكند وعده را ۹ بدرستي كه انانكه كافر گرديدند هرگز دفع نكند از ايشان مالهاي ايشان و نه فرزندان ايشان از خدا چيزيرا و اين گروه ايشانند برافروزاننده اتش ۱۰

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١١ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ
تُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ١٢ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ
وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ١٣ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ١٤ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
١٥ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
١٦ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ
١٧ شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَ
الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٨ إِنَّ
الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
١٩ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ
لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ
أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
٢٠ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢١

چون عادت آل فرعون و کسانی است که پیش از ایشان بودند دروغ شمردند آیتهای ما را پس
بگرفت ایشان را خدا بسبب گناهانشان و خدا سخت عقوبتست ١١ بگو مر کسانی را که کافر
گردیدند زود باشد که مغلوب شوید و محشور شوید بسوی جهنم و بد قرار
گاهیست ١٢ بتحقیق که بود از برای شما نشانی در دو گروه که بهم رسیدند گروهی
کارزار میکردند در راه خدا و دیگری کافر بودند که میدیدند گروه اول را دو برابر خود
برای العین و خدا تایید میکند بیاری خود هر که را میخواهد بدرستی که درین هر آینه
عبرتیست مر صاحبان دیدها را ١٣ آراسته شده برای مردمان دوستی خواهشها از زنان
و پسران و مالهای بسیار فراهم آمده از طلا و نقره و اسبان نشان دار و چهارپایان و زراعت
اینها بهره مندی زندگانی دنیاست و خدا نزد اوست خوبی جای بازگشت ١٤ بگو آیا خبر
دهم شما را به بهتر از اینها از برای آنانست که پرهیزگاری نمودند نزد پروردگارشان بوستانها
که روان میشود از زیر آنها نهرها همیشه گیانند در آنها و جفتهای پاکیزه و خوشنودی
از خدا و خدا بیناست ببندگان ١٥ آنکسانی که میگویند پروردگارا بدرستی
که ما ایمان آوردیم پس بیامرز برای ما گناهان ما را و نگاه دار ما را از عذاب آتش ١٦
صبر کنندگان و راست گویان و قانتان و انفاق کنندگان و استغفار کنندگان در سحرها ١٧
گواهی دهد خدا اینکه نیست معبودی مگر او و فرشتگان و صاحبان دانش ایستاده
بعدل نیست معبودی مگر او که ارجمند محکم کار است ١٨ بدرستی که
دین نزد خدا اسلامست و اختلاف نکردند آنانکه داده شده بودند کتاب را مگر
بعد از آنکه آمد ایشانرا دانش بسبب از حد در گذشتن در میان ایشان و کسی که کافر
شود بآیتهای خدا پس بدرستی که خدا زود حسابست ١٩ پس اگر حجت گیرند با تو پس بگو
تسلیم کردم خود را برای خدا و کسی که پیروی کرد مرا و بگو مر آنانرا که داده شده اند کتاب را و نا
خوانندگان را که آیا مسلمان شده اید پس اگر مسلمان شدند پس بتحقیق که
هدایت یافته اند و اگر رو گردانیدند پس بدرستی که نیست بر تو مگر رسانیدن
و خدا بیناست ببندگان ٢٠ بدرستی که آنانکه کافر میشوند بآیتهای
خدا و میکشند پیغمبرانرا بغیر حق و میکشند آنانرا که امر مینمایند بعدل
از مردمان پس بشارت ده ایشانرا بعقوبتی دردناک ٢١

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۲۲ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۲۳ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۲۴
فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۲۵ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۶ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
۲۷ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْ
لِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ
تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ
نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۲۸ قُلْ إِنْ
تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ
يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ
مَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
۲۹ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ
مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ
تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا
بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۳۰ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ
اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۳۱ قُلْ
أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۳۲ إِنَّ اللَّهَ
اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۳۳ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا
مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۳۴

آنها کسانی اند که تباه شده کردارهای ایشان در دنیا و آخرت و نیست مر ایشانرا
هیچ یاری دهنده ۲۲ آیا نظر نکردی بسوی آنانکه داده شده اند بهره از کتاب که خوانده
میشوند بسوی کتاب خدا تا حکم کند میان ایشان پس رو میکردانند کروهی از ایشان و
حال آنکه ایشان اعراض کنندکانند ۲۳ این بسبب آنست که ایشان کفتند
که نخواهد رسید بما آتش مکر در روزهای شمرده شده و فریفته ایشانرا در دین
ایشان آنچه بودند که افترا میبستند ۲۴ پس چکونه باشد هرکاه جمع کنیم ایشانرا برای
روزی که نیست شکی در آن و تمام داده شود هر نفسی آنچه را کسب کرده و ایشان ستم
رسیده نخواهند شد ۲۵ بکو بار الها صاحب ملکا میدهی پادشاهی هرکه را میخواهی
و میکیری پادشاهی را از هرکه میخواهی و عزیز میکنی هرکه را میخواهی و خوار میکردانی
هرکه را میخواهی در دست تست نیکی بدرستی که تو بر هر چیزی توانائی ۲۶ در
می آوری شب را در روز و در می آوری روز را در شب و بیرون می آوری زنده را از مرده و
بیرون می آوری مرده را از زنده و روزی میدهی بهرکه میخواهی بیشمار ۲۷ باید فرا
نکیرند مؤمنان کافرانرا دوستان از غیر مؤمنان و کسی که بکند اینرا پس نیست از
خدا در چیزی مکر آنکه پرهیز کنید از راه تقیه و میترساند شما را خدا از خودش و
بسوی خداست بازکشت ۲۸ بکو اکر پنهان دارید آنچه را در سینه های شماست یا
آشکار کنید آنرا میداند آنرا خدا و میداند آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است و
خدا بر هر چیزی تواناست ۲۹ روزی که می یابد هر نفسی آنچه کرده است از نیکی
در حالتی که حاضر کرده و آنچه کرده است از بدی دوست میدارد کاش اینکه
باشد میان آن و میان او مسافتی دور و میترساند شما را خدا از خودش
و خدا مهربانست بر بندکان ۳۰ بکو اکر هستید که دوست دارید خدا را
پس پیروی کنید مرا تا دوست دارد شما را خدا و بیامرزد برای شما کناهان شما
را و خدا آمرزنده البسته مهربانست ۳۱ بکو فرمانبرداری کنید خدا و رسول را
پس اکر رو بکردانند پس بدرستی که خدا دوست نمیدارد کافرانرا ۳۲
بدرستی که خدا برکزید آدم و نوح و آل ابرهیم و آل عمران را بر عالمیان ۳۳ ذریتی
را که بعضی از ایشان از بعضی اند و خدا شنوا و داناست ۳۴

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٥ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَ
ضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ٣٦
فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ
أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٧ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً

چون گفت زن عمران پروردگار من بدرستی که من نذر کردم برای تو طفلی را که در شکم من
است در حالتی که آزاد شده پس قبول کن از من بدرستی که تو توئی شنوای دانا ٣٥ پس چون
گذاشت حمل خود را گفت پروردگار من بدرستی که من گذاشتم حمل خود را دختر
و خدا داناتر است بآنچه گذاشته و نیست پسر مثل دختر و بدرستی که من نام گذاشتم او
را مریم و بدرستی که من در پناه تو در میآورم او را و فرزندان او را از شیطان رانده شده
٣٦ پس قبول نمود او را پروردگار او بقبول نیکو و رویانید او را رویانیدنی نیکو و کفیل
کرد او را زکریا هرگاه داخل میشد بر او زکریا در محراب عبادت می‌یافت نزد او روزی گفت
ای مریم از کجا است برای تو این گفت آن از نزد خدا است بدرستی که خدا روزی میدهد
هر که را میخواهد بی شمار ٣٧ در آنجا خواند زکریا پروردگار خود را گفت ای پروردگار من
ببخش مرا از نزد خود فرزندان پاکیزه بدرستی که تو شنوای دعائی ٣٨ پس ندا کردند او را
فرشتگان در حالتی که او ایستاده بود که نماز میکرد در محراب اینکه خدا مژده میدهد ترا
بیحیی تصدیق کننده بکلمه که از نزد خدا است و مهتری و بازدارنده نفس خود را از مباشرت
زنان و پیغمبری از شایستگان ٣٩ گفت پروردگار من از کجا خواهد شد مرا پسری و بتحقیق
که رسیده مرا پیری و زن من نازاینده است گفت همچنین خدا میکند آنچه میخواهد ٤٠
گفت پروردگار من بگردان برای من نشانه گفت نشانه تو اینست که سخن نگوئی با مردمان
سه روز مگر باشاره و یاد کن پروردگار خود را بسیار و تسبیح کن در آخر روز و در بامداد ٤١
و چون گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا برگزید ترا و پاکیزه گردانید ترا و برگزید
ترا بر زنان عالمیان ٤٢ ای مریم عبادت کن مر پروردگار خود را و سجود کن و رکوع کن با رکوع
کنندگان ٤٣ این از خبرهای پنهان است که وحی میفرستیم آنرا بسوی تو و نبودی تو نزد
ایشان آن هنگام که می‌انداختند قلمهای خود را که کدام یک از ایشان متکفل مریم شوند
و نبودی تو نزد ایشان آنگاه که نزاع میکردند ٤٤ چون گفتند فرشتگان ای مریم
بدرستی که خدا بشارت میدهد ترا بکلمه از نزد خود که نام او مسیح عیسی پسر مریم
است در حالتی که بزرگوار است در دنیا و آخرت و از مقربانست ٤٥ و سخن میکند با مردمان
در گهواره و در سن کهولت و از شایستگان است ٤٦ گفت پروردگار من از کجا خواهد بود مرا فرزند
و نرسیده است بمن مردی گفت چنین خدا می‌آفریند هر که را خواهد هرگاه قرار داد امری را

طَيِّبَةً إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الدُّعَاءِ
٣٨ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي
فِي الْمِحْرَابِ ٣٩ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى
مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا
وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ
قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ
بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ٤٠ قَالَ
رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا
تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ
رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ
٤١ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ
اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ٤٢ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي
لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ
٤٣ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ
أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ٤٤ إِذْ قَالَتِ
الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ
مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ
الْمُقَرَّبِينَ ٤٥ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ٤٦ قَالَتْ
رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي
بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
إِذَا قَضَى أَمْرًا

فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ۴۸ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ
لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۴۹ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۵۰ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۵۱ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ

مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۵۲ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا
أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ ۵۳ وَمَكَرُوا وَ
مَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۵۴
إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَ
رَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۵۵ فَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن
نَّاصِرِينَ ۵۶ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۵۷ ذَٰلِكَ
نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ۵۸ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ اللَّهِ
كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
لَهُ كُن فَيَكُونُ ۵۹ الْحَقُّ مِن
رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ۞

پس جز این نیست که میگوید مر او را باش پس میباشد ۴۸ وحال آنکه می آموزاند او را
کتاب وحکمت وتوریة وانجیل ودر حالتی که فرستاده شده بسوی فرزندان یعقوب
اینکه من بحقیقت آمده ام شما را با معجزه از نزد پروردگارتان بدرستی که من خلق
میکنم برای شما از گل مانند هیئت مرغ پس میدمم در آن نفسی پس میباشد مرغی
بفرمان خدا وشفا میدهم کور مادر زاد را وپیس را وزنده میکردانم مردگانرا بفرمان
الهی وخبر میدهم شما را بانچه میخورید وآنچه ذخیره میکنید در خانهای خود بدرستی
که در آنها هر آینه نشانه ایست برای شما اگر هستید مؤمنان ۴۹ وتصدیق
کننده ام مر آنچه را پیش از من است از توریة وتا حلال کردانم برای شما بعض از آن
چیزهائی که حرام شده بود بر شما وآمدم شما را با معجزه از نزد پروردگار شما پس
بپرهیزید از خدا وفرمان برید مرا ۵۰ بدرستی که خدا پروردگار منست وپروردگار
شما پس پرستش نمائید او را این راهیست راست ۵۱ پس چون دریافت عیسی از
ایشان کفر را گفت کیانند یاری دهندگان من بسوی خدا گفتند حواریون که مائیم
یاری دهندگان خدا ایمان آوردیم بخدا وگواه باش باینکه ما مسلمانانیم ۵۲ پروردگارا
ما ایمان آوردیم بانچه فرو فرستادی وپیروی نمودیم پیغمبر را پس بنویس ما را با شاهدان
۵۳ ومکر کردند ومکر کرد بدیشان وخدا بهترین مکر کنندگانست ۵۴ چون گفت
خدا ای عیسی بدرستی که من فرا گیرنده توام وبلند کننده توام بسوی خود وپاک کننده
توام از کسانی که کافر شدند وکردانندهام آنانرا که پیروی کردند ترا بالای آنان که
کافر شدند بسوی روز قیامت بعد از آن بسوی منست بازگشت شما پس حکم خواهم
کرد میان شما در آنچه بودید که در آن اختلاف میکردید ۵۵ پس اما آنانکه کافر شده اند
پس عذاب میکنم ایشانرا عذاب سختی در دنیا وآخرت ونیست از برای ایشان هیچ یاوری
واما آنانکه ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته پس تمام میدهم
بایشان مزدهای ایشانرا وخدا دوست نمیدارد ستمکارانرا ۵۷ آنکه میخوانیم
آنرا بر تو از آیتهاست ویاد آوری محکم ۵۸ بدرستی که مثل عیسی نزد
خدا مانند مثل آدم است که آفرید او را از خاک بعد از آن گفت مر او را که بشو پس
شد ۵۹ این حقست از پروردگار تو پس مباش از شک آورندگان ۞

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ
فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ٦١ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٦٢ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ٦٣ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ٦٤ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ

پس هر که حجت بکیرد با تو در آن بعد از آنچه آمد ترا از علم پس بگو بیائید تا بخوانیم پسرانمانرا
و پسرانتانرا و زنانمانرا و زنانتانرا و نفسهامانرا و نفسهاتانرا پس زاری کنیم تا مباهله نمائیم
پس بکردانیم لعنت خدا بر دروغگویان ٦١ بدرستی که این هر آینه آن قصهای راست
است و نیست هیچ معبودی مکر الله و بدرستی که خدا هر آینه اوعزیز حکیم است
٦٢ پس اگر رو گردان شوند پس بدرستی که خدا داناست بفسادکنندگان ٦٣
بگوای اهل کتاب بیائید بسوی کلمه که یکسانست میان ما و میان شما اینکه نپرستیم
مکر خدا را و شریک نکردانیم با او چیزی را و فرا نگیرد بعضی از ما بعض دیگر را خدایان
از غیر خدا پس اگر رو گردان شوند پس بگوئید گواه باشید باینکه ما مسلمانانیم ٦٤
ای اهل کتاب چرا حجت میکنید باهم در ابرهیم و حال آنکه فرو فرستاده نشده توریة
و انجیل مکر بعد از او پس آیا نمی یابید بعقل ٦٥ آگاه باشید که شما آنانید
که حجت کرفتید در آنچه مر شما را با آن دانشی بود پس چرا حجت میکنید در آنچه نیست
شما را با آن هیچ دانشی و خدا میداند و شما نمیدانید ٦٦ نبوده هرگز ابرهیم
یهودی و نه نصرانی ولیکن بود مایل بحق مسلمان و نبود از شرک آورندگان ٦٧
بدرستی که سزاوارترین مردمان بابرهیم هر آینه آنان بودند که پیروی کردند اورا
و این پیغمبر و آنانکه ایمان آوردند و خدا یاور مومنانست ٦٨ دوست داشتند
طایفه از اهل کتاب که کمراه کنند شما را و کمراه نمیکنند مکر نفسهای خود را و
نمی فهمند ٦٩ ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا و حال آنکه شما گواهی
میدهید ٧٠ ای اهل کتاب چرا میپوشانید حق را بباطل و پنهان میدارید حق را
و حال آنکه شما میدانید ٧١ و کفتند طایفه از اهل کتاب که ایمان آرید بآنچه فرو
فرستاده شده بر آنانکه ایمان آوردند در اول روز و کافر شوید در آخرش شاید که
ایشان بر کردند ٧٢ و ایمان میاورید مکر برای کسی که پیروی کرد دین شما را بگو
بدرستی که هدایت هدایت خداست اینکه داده شود احدی مثل آنچه
داده شده اید یا حجت آورند شما را نزد پروردگارتان بگو بدرستی
که فضل بدست خداست میدهد آنرا بهر که میخواهد و خدا گشاده کار داناست
٧٣ مخصوص میکرداند برحمت خود هر که را میخواهد و خدا صاحب فضل بزرگست ٧٤

إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٦٥
هَا أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ
بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ
بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
٦٦ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا
نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٦٧ إِنَّ
أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
وَهَٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ
وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ٦٨ وَدَّتْ طَائِفَةٌ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ
وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ ٦٩ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ
تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
٧٠ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ
الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٧١ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَ
اكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٧٢
وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
الْهُدَىٰ هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِثْلَ
مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ
قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ٧٣ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ٧٤

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا
ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٥ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ
فَإِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ٧٦ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ
وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٧ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا
هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
٧٨ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ
كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ
كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ٧٩ وَلَا يَأْمُرَكُمْ
أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰئِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
٨٠ وَإِذْ أَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا
آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ
رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ
عَلَىٰ ذٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
٨١ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ٨٢ أَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ
يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ٨٣ قُلْ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا
أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ
مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٨٤

وازاهل کتاب کسی است که اگر امین سازی او را بقنطاری ادا میکند انرا بسوی تو واز
ایشان کسی است که اگر امین سازی او را بدیناری نمیرساند انرا بسوی تو مگر مادام
که باشی بر او ایستاده این بسبب اینست که ایشان گفتند که نیست بر ما در امیها
راهی ومیگویند بر خدا دروغ وحال انکه ایشان میدانند ۷۵ اری کسی که وفا
کرد بعهد خویش و پرهیزگاری کرد پس بدرستی که خدا دوست میدارد پرهیزگاران را ۷۶
بدرستی که انان که میفروشند عهد خدا وسوگندهای خود را ببهای اندک ایشان
نیست بهره ایشانرا در اخرت و سخن نگوید با ایشان خدا ونظر نکند بسوی ایشان
در روز قیامت و پاک نکند ایشانرا واز برای ایشان است عذاب دردناک ۷۷ و
بدرستی که از ایشان هر اینه فرقه اند که در می پیچند زبانهای خود را بکتاب تا پندارید
انرا از کتاب وحال انکه نیست ان از کتاب و میگویند او از نزد خداست ونیست ان
از نزد خدا و میگویند بر خدا دروغ را وحال انکه ایشان میدانند ۷۸ نباشد
روا برای انسانی که بدهد او را خدا کتاب وحکمت و پیغمبری پس بگوید بمردمان
که باشید بندگان برای من از غیر خدا ولیکن باشید ربانیان بسبب بودنتان
انکه تعلیم میدهید کتاب را وبسبب بودنتان انکه میخوانید ۷۹ و نمیفرماید شما را
که بگیرید فرشتگان و پیغمبران را پروردگاران ایا امر میفرماید شما را بکفر بعد از انکه
شما مسلمانانید ۸۰ ووقتی را که گرفت خدا پیمان از پیغمبران که انچه دادم شما را از
کتاب وحکمت پس بیاید بشما پیغمبری تصدیق کننده مر انچه را باشماست هر اینه
ایمان خواهید اورد البته باو و یاری خواهید نمود البته او را گفت ایا اقرار
کردید و فرا گرفتید بر این پیمان مرا گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من باشما
از گواهانم ۸۱ پس هر که برگشت بعد از ان پس این گروه ایشانند نافرمانبرداران ۸۲
ایا بغیر دین خدا میطلبند وحال انکه مر او را گردن نهاده است هر که در اسمانها
و زمین است خواه وناخواه وبسوی او برگردانیده میشوند ۸۳ بگو که ایمان اوردیم بخدا
وانچه فرستاده شده بسوی ما وانچه فرستاده شده بر ابراهیم واسمعیل واسحق ویعقوب
وفرزندان یعقوب وانچه داده شد موسی وعیسی وپیغمبرانرا از پروردگار
ایشان نمی جدا سازیم میان هیچیک از ایشان و ما مر او را گردن نهنده گانیم ۸۴

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۸۵ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۸۶ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ۸۷ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۸۸ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
۸۹ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ۹۰ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

وکسی که میطلبد غیر اسلام دینی را پس هرگز قبول کرده نمیشود از او و او در آخرت از زیان
کارانست ۸۵ چگونه هدایت مینماید خدا گروهی را که کافر شدند بعد از ایمانشان
وگواهی داده بودند که پیغمبر حق است و آمد ایشانرا معجزات روشن و خدا هدایت نمیکند
گروه ستمکارانرا ۸۶ این گروه سزای ایشان اینست که بر ایشانست لعنت خدا و
فرشتگان و مردمان همگی ۸۷ جاودانیانند در آن تخفیف داده نمیشود از ایشان عذاب
و نه ایشان مهلت داده خواهند شد ۸۸ مگر آنانکه توبه کردند از بعد آن و بصلاح
آمدند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ۸۹ بدرستی که آنانکه کافر
شدند بعد از ایمانشان پس افزودند در کفر هرگز قبول کرده نمیشود توبه ایشان و این
گروه ایشانند گمراهان ۹۰ بدرستی که آنان که کافر شدند و مردند و حال آنکه
ایشان کافر بودند پس قبول کرده نمیشود از هیچیک ایشان بقدر پری زمین از طلا
و اگرچه فدا دهند بآن این گروه مر ایشانراست عذابی دردناک و نیست مر ایشانرا هیچ
یاوران ۹۱ هرگز نیابید نیکی را تا آنکه انفاق کنید از آنچه دوست میدارید و آنچه
نفقه میکنید از هر چیزی پس بدرستی که خدا بآن داناست ۹۲ هر خوردنی بود
حلال برای فرزندان یعقوب مگر آنچه حرام کرده بود یعقوب بر نفس خود پیش از آنکه فرو
فرستاده شود توریة بگو پس بیاورید توریة را پس بخوانید آنرا اگر هستید راستگویان
۹۳ پس هرکه افترا کند بر خدا دروغ را بعد از این پس آن گروه ایشانند ستمکاران ۹۴
بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید ملة ابرهیم را در حالتی که گرویده بود از باطل و
نبود از شرک آورندگان ۹۵ بدرستی که اول [illegible] برای مردم [illegible]
که بمکه است در حالتی که مبارکست و راهنما برای عالمیان ۹۶ در آن [illegible]
مقام ابرهیم و هرکه درآید در آن باشد ایمن و برای خداست بر مردمان [illegible]
استطاعت دارد بسوی آن راه را وکسی که کافر شد پس بدرستی که خدا [illegible]
از عالمیان بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید [illegible] گواهست [illegible]
میکنید ۹۸ بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید [illegible]
کج و حال آنکه شما گواهانید و نیست خدا غافل از آنچه میکنید ۹۹ ای کسانی
که ایمان آورده اید اگر فرمان برید گروهی را از آنانکه داده شده اند [illegible]

فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ الْأَرْضِ
ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ
۹۱ لَن تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُوا مِمَّا
تُحِبُّونَ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ
بِهِ عَلِيمٌ ۹۲ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ
عَلَىٰ نَفْسِهِ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ۹۳ فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ۹۴ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَا
تَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ۹۵ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ
لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى
لِّلْعَالَمِينَ ۹۶ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ
إِبْرَاهِيمَ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى
النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ
سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ ۹۷ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ
تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ
مَا تَعْمَلُونَ ۹۸ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ
تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ
تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ وَ
مَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۹۹ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم

بَعْدَ اِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ٩٩ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٠٠
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٠١ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
كُنْتُمْ اَعْدَاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ١٠٢ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠٣ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا

وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْبَيِّنَاتُ وَاُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
١٠٤ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ
فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ
بَعْدَ اِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ١٠٥ وَاَمَّا الَّذِينَ
ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١٠٦ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ
يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ١٠٧ وَلِلّٰهِ مَا
فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُورُ ١٠٨ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ
اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا
لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ
لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ١١٠
ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوا
اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ
وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا
يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
الْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا
وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ١١١

شما را بعد از ایمان آوردن شما کافران ٩٩ وچگونه کافر میشوید وحال آنکه شما خوانده
میشود بر شما آیتهای خدا ودرمیان شماست پیغمبر او وکسی که چنگ درزند بدین خدا
پس بتحقیق که هدایت یافته شده براه راست ١٠٠ ای آنانکه ایمان آورده اند بپرهیزید
از خدا حق پرهیزکاریش ونمیرید زنهار مگر وحال آنکه شما مسلمانان باشید ١٠١ و
چنگ درزنید بریسمان خدا همگی ومتفرق نشوید ویاد کنید نعمت خدا را بر خودتان
هنگامیکه بودید دشمنان پس الفت داد درمیان دلهای شما پس گردیدید بنعمت
او برادران وبودید بر کنار گودال آتش پس نجات داد شما را از آن همچنین بیان میکند خدا
برای شما آیتهای خود را شاید شما هدایت یابید ١٠٢ و باید که باشند از شما
گروهی که بخوانند بسوی خوبی وامر فرمایند بمعروف ونهی فرمایند از منکر واین گروه
ایشانند رستگاران ١٠٣ ومباشید مانند آنانکه جدا شدند واختلاف کردند
بعد از آنکه آمد ایشانرا معجزهای روشن واین گروه برای ایشانست عذابی عظیم ١٠٤
روزی که سفید شود روهائی وسیاه گردد روهائی پس اما آنانکه سیاه شد رویهای
ایشان آیا کافر شدید بعد از ایمانتان پس بچشید عذابرا بسبب آنچه بودید که
کافر شدید ١٠٥ واما آنانکه سفید شد روهای ایشان پس در رحمت خدا اند
ایشان در آن جاودانیانند ١٠٦ این آیتهای کتاب خداست میخوانیم آنها را بر تو بحق
ونیست خدا که اراده کند ظلمی را برای عالمیان ١٠٧ ومر خدا راست هرچه در آسمانها
وهرچه در زمین است وبسوی خدا برگردانیده میشود امرها ١٠٨ هستید بهترین امتی
که بیرون آورده شده از برای مردمان امر میفرمائید مردمانرا به نیکی ونهی میفرمائید ایشانرا
از بدی وایمان می آورید بخدا واگر ایمان آورند اهل کتاب از یهود ونصاری هر آینه بود بهتر
برای ایشان از ایشان مومنانند وبیشترین ایشان فاسقانند ١٠٩ هیچ ضرر نمیرسانند
شما را مگر اذیتی واگر کارزار کنند با شما میگردانند بشما پشتها را پس یاری کرده نشوند
١١٠ زده شده است بر ایشان خواری هر کجا یافت شوند مگر بعهدی از خدا ومیثاقی از مردمان
وباز گشتند بغضبی از خدا وزده شده بر ایشان تنگدستی این بسبب آنست که ایشان بودند
که کافر میشدند بآیتهای خدا ومیکشتند پیغمبرانرا بغیر حق این بسبب
آنست که عصیان ورزیدند وبودند که از حد درمیگذشتند ١١١

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ١١٢ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ١١٣ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ١١٤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١١٥ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١١٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

نیستند یکسان از اهل کتاب گروهی اند ثابت قدم که میخوانند آیتهای خدا را وحال آنکه ایشان سجده
میکنند ١١٢ ایمان می‌آورند بخدا وروز آخر وامر میفرمایند به نیکی ونهی مینمایند از بدی
ومیشتابند در نیکیها واین گروه از شایستگانند ١١٣ وآنچه میکنند از نیکوئی پس هرگز
ناسپاسی کرده نمیشوند آنرا وخدا داناست بپرهیزکاران ١١٤ بدرستی که آنانکه کافر شدند
کفایت نمیکند از ایشان مالهای ایشان ونه فرزندان ایشان از خدا چیزیرا واین گروه
اصحاب آتش اند ایشانند در آن همیشگیان ١١٥ مثل آنچه نفقه میکنند در این زندگانی دنیا
مانند مثل بادیست که در آن سرمای سخت است که رسیده باشد بکشت زار گروهی که
ستم کرده اند بر نفسهای خود پس تباه کند آنرا وستم نکرده ایشانرا خدا ولیکن خودهاشان
ستم میکنند ١١٦ ای گروهی که ایمان آورده اند فرا مگیرید همراز از غیرتان که تقصیر
نمیکنند با شما در فساد دوست داشتند رنج یافتن شما را بتحقیق که آشکار شده
دشمنی از دهنهای ایشان وآنچه پنهان میدارد سینهای ایشان بزرگتر است بتحقیق که
روشن گردانیدیم برای شما آیتها را اگر هستید که بفهمید ١١٧ آگاه باشید که
شما آنهائید که دوست میدارید ایشانرا ودوست نمیدارند شما را وحال
آنکه ایمان می‌آورید بکتاب همه اش وهرگاه برخوردند بشما گفتند ایمان آوردیم وچون
خلوت کردند گزیدند بر شما انگشتانرا از خشم بگو که بمیرید بخشم خود بدرستی که خدا
داناست بآنچه در سینهاست ١١٨ اگر برسد شما را خوبی بد می‌آید ایشانرا واگر برسد شما
را بدی شاد میشوند بآن واگر صبر کنید وبپرهیزید ضرر نرساند بشما مکر ایشان
چیزی بدرستی که خدا بآنچه میکنند فرا گیرنده است ١١٩ وهنگامی را که بیرون رفتی
بامداد از اهل خود جا میدادی مؤمنانرا در جاها برای کارزار وخدا شنوای داناست
١٢٠ آنگاه که قصد کردند دو گروه از شما اینکه بددلی کنند وخداست یاور ایشان
وبر خدا پس باید که توکل کنند مؤمنان ١٢١ وبتحقیق که یاری کرد شما را خدا ببدر وحال
آنکه شما بودید ذلیلان پس بپرهیزید از خدا شاید شما شکر کنید ١٢٢ هنگامی که میگفتی
مر مؤمنانرا که آیا هرگز کفایت نمیکند شما را اینکه امداد کند شما را پروردگار
شما بسه هزار از فرشتگان فرو فرستاده شدها ١٢٣ آری اگر صبر کنید وبپرهیزید وبیایند
شما را از همین ساعتشان این مدد کند شما را پروردگار شما بپنج هزار از فرشتگان نشان کنندها ١٢٤

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ١١٧
هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ
قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ
الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١١٨
إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ
اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ١١٩ وَإِذْ غَدَوْتَ
مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢٠ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ
مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٢١ وَلَقَدْ
نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢٢ إِذْ
تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ
يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ ١٢٣ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَٰذَا
يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ١٢٤

وما جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن قلوبكم به وما النصر الا من عند الله العزيز الحكيم ١٢٥ ليقطع طرفا من الذين كفروا او يكبتهم
فينقلبوا خائبين ١٢٦ ليس لك من الامر شيء او يتوب عليهم او يعذبهم فانهم ظالمون ١٢٧ ولله ما في السموات وما في الارض يغفر لمن
يشاء ويعذب من يشاء والله غفور رحيم ١٢٨ يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا الربوا اضعافا مضاعفة واتقوا الله لعلكم تفلحون ١٢٩
واتقوا النار التي اعدت للكافرين ١٣٠ واطيعوا الله والرسول لعلكم ترحمون ١٣١ وسارعوا الى مغفرة من ربكم وجنة عرضها السموات

ونکردانید انرا خدا مگر بجهت بشارت براي شما وازبراي انکه ارام کیرد دلهاي شما
بان ونیست نصرت مگر ازنزد خداي عزیز حکیم ١٢٥ تا قطع کند پاره را
از انانکه کافر شده اند یا نکونسار کرداند ایشانرا پس برکردند نا امیدان ١٢٦
نیست مر ترا از این امر چیزي یا رجوع میکند برایشان با مرزش یا عذاب میکند
ایشانرا پس بدرستي که ایشان ستمکارانند ١٢٧ ومر خدا راست هرچه در اسمانها
وهرچه در زمین است مي امرزد هرکه را خواهد وعذاب میکند هرکرا خواهد وخدا
امرزنده مهربانست ١٢٨ اي انکسانیکه ایمان اورده اید مخورید سود را زیاده
بر هم افزوده [illegible] وبترسید از خدا شاید که شما رستکار شوید ١٢٩ وبترسید از اتشي
که اماده شده براي کافران ١٣٠ وفرمان برید خدا را وپیغمبر را شاید شما رحم کرده
شوید ١٣١ وبشتابید بسوي امرزشي از پروردکار خود وبهشتي که پهناي ان اسمانها
وزمین است که اماده شده براي پرهیزکاران ١٣٢ انکساني که صدقه میکنند در خوشي
ونا خوشي وفرو خورندکان خشم ودرکذرندکان از مردم وخدا دوست میدارد نیکو
کارانرا ١٣٣ وانانکه هرکاه کردند ناشایستي یا ستم کردند خودهاشانرا یاد کردند
خدا را پس استغفار کردند براي کناهان خود وکیست که بیامرزد کناهانرا جز خدا
واصرار نورزیدند برانچه کردند وحال انکه ایشان میدانند ١٣٤ این کروه مزد شان
امرزشي است از پروردکار ایشان وبهشتهائي که میرود از زیر انها نهرها جاوید اند
درانها ونیکوست مزد این عمل کنندکان ١٣٥ بتحقیق که کذشته پیش از شما شریعتها
پس سیر کنید در زمین پس ببینید چکونه بوده اخر کار تکذیب کنندکان ١٣٦ این
بیانیست از براي مردم وهدایت وپندیست براي پرهیزکاران ١٣٧ وسست مشوید
وغمکین مکردید وحال انکه شما بلندتر اید اکر باشید مؤمنان ١٣٨ اکر برسد شما
جراحتي پس بتحقیق که رسید انقوم را جراحتي مثل ان واین روزها میکردانیمشان میانه مردم
وازبراي انکه معلوم نماید خدا انکسانیرا که ایمان اورده اند وبکیرد از شما کواهانرا وخدا
دوست نمیدارد ستمکارانرا ١٣٩ وازبراي انکه خالص کرداند خدا انانیرا که ایمان
اورده اند ونابود کرداند کافرانرا ١٤٠ ایا پنداشتید که داخل میشوید در بهشت وحال انکه
ندانسته باشد خدا انانیرا که جهاد کرده اند از شما وبداند صبر کنندکانرا ١٤١

والارض اعدت للمتقين ١٣٢ الذين
ينفقون في السراء والضراء والكاظمين
الغيظ والعافين عن الناس والله يحب
المحسنين ١٣٣ والذين اذا فعلوا
فاحشة او ظلموا انفسهم ذكروا الله
فاستغفروا لذنوبهم ومن يغفر
الذنوب الا الله ولم يصروا على
ما فعلوا وهم يعلمون ١٣٤ اولئك
جزاؤهم مغفرة من ربهم وجنات
تجري من تحتها الانهار خالدين
فيها ونعم اجر العاملين ١٣٥
قد خلت من قبلكم سنن فسيروا
في الارض فانظروا كيف كان عاقبة
المكذبين ١٣٦ هذا بيان للناس
وهدى وموعظة للمتقين ١٣٧
ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الاعلون
ان كنتم مؤمنين ١٣٨ ان يمسسكم
قرح فقد مس القوم قرح مثله وتلك
الايام نداولها بين الناس وليعلم
الله الذين امنوا ويتخذ منكم شهداء
والله لا يحب الظالمين ١٣٩ وليمحص
الله الذين امنوا ويمحق الكافرين ١٤٠
ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما
يعلم الله الذين جاهدوا منكم
ويعلم الصابرين ١٤١

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ١٤٢ وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
اَفَاِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشَّاكِرِينَ ١٤٣
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ١٤٤ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا اَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا

اسْتَكَانُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ
١٤٥ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا
فِي اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ١٤٦ فَاٰتَا
هُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ
الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٤٧
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ
فَتَنْقَلِبُوا
خَاسِرِينَ ١٤٨ بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰيكُمْ وَهُوَ
خَيْرُ النَّاصِرِينَ ١٤٩ سَنُلْقِي فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا اَشْرَكُوا
بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَاْوٰيهُمُ
النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ١٥٠
وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهُ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ
بِاِذْنِهِ حَتّٰى اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ
فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا اَرٰيكُمْ
مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللّٰهُ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ١٥١ اِذْ تُصْعِدُونَ
وَلَا تَلْوُونَ عَلٰى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فِي اُخْرٰيكُمْ فَاَثَابَكُمْ غَمًّا
بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا
مَا اَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٥٢

وبتحقیق که بودید شما که آرزو میکردید مرگ را پیش از آنکه بخورید بآن پس بتحقیق که
دیدید آنرا و حال آنکه شما نظر میکردید ١٤٢ و نیست محمد مگر پیغمبر بتحقیق که گذشته
اند پیش از وی پیغمبران آیا پس اگر مرده بود یا کشته شده بود بر میگشتید بر پاشنهای
خود و کسی که برگردد بر دو پاشنهٔ خود پس ضرر نرسانند بخدا چیزی را و بزودی مزد
میدهد خدا شکر گذارانرا ١٤٣ و نبود هیچ نفسی را اینکه بمیرد مگر بفرمان خدا
نوشتن مدت معین و کسی که میخواهد ثواب دنیا را میدهیم او را از آن و کسی که خواهد
ثواب آخرترا میدهیم او را از آن و زود باشد که مزد دهیم شکرگذارانرا ١٤٤ و بسا از پیغمبر
که جنگ کردند با او خداشناسان بسیار پس سست نشدند برای آنچه که رسید ایشانرا
در راه خدا و ناتوان نشدند و فروتنی نکردند و خدا دوست میدارد صبر کنندگانرا ١٤٥
و نبود گفتار ایشان مگر آنکه گفتند پروردگار ما بیامرز برای ما گناهان ما را و از حد
در گذشتن ما را در کار خود و ثابت کردان قدمهای ما را و یاری ده ما را بر گروه کافران
١٤٦ پس داد ایشانرا خدا ثواب دنیا و نیکوئی ثواب آخرت و خدا دوست میدارد نیکو
کارانرا ١٤٧ ای آن گروهی که ایمان آورده اید اگر فرمان برید آنانرا که کافر شده اند
بر میگردانند شما را بر پاشنه هاتان پس بر میگردید زیان کاران ١٤٨ بلکه خدا
یاور شماست و بهترین یاری کنندگان است ١٤٩ بزودی می اندازیم در دلهای
آنانکه کافر شدند ترس را بسبب آنچه شریک کردانیدند بخدا آنچه را که نفرستاده
بآن حجتی را و جایگاه ایشان دوزخست و بد است قرارگاه ستمکاران ١٥٠ و بتحقیق
که راست کرد با شما خدا وعده خود را وقتی که باستیصال میکشتید مشرکانرا باذن او
تا آنگاه که بددل گشتید و منازعه کردید در امر و عصیان کردید از بعد آنچه نمود
بشما آنچه را دوست میداشتید از شما کیست که میخواهد دنیا را و از شما کیست
که میخواهد آخرترا پس برگردانید شما را از ایشان تا بیازماید شما را و هر آینه بتحقیق
که عفو کرد از شما و خدا صاحب فضل است بر مؤمنان ١٥١ چون دور میرفتند
و نمی ایستادند برای احدی و رسول میخواند شما را در آخر شما پس سزا
داد شما را غمی بغمی تا آنکه اندوهگین نشوید بر آنچه فوت
شده از شما و نه آنچه رسیده بشما و خدا آگاهست بآنچه میکنید ١٥٢

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ
يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ
مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٥٢ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ

عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ١٥٣
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا
عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ
ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
١٥٤ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ
مِمَّا يَجْمَعُونَ ١٥٥ وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ
قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ١٥٦ فَبِمَا
رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ
فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ
فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ١٥٧ إِنْ
يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ
يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ
مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ١٥٨ وَمَا كَانَ
لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ
بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ
كُلُّ نَفْسٍ

پس فرو فرستاد بر شما بعد از غم ایمنی پینکی را که فرو میگرفت طایفهٔ از شما را و
طایفهٔ بتحقیق که بغم افکنده بود ایشان را نفسهای ایشان گمان میبردند بخدا بغیر حق
گمان جاهلیت میگفتند آیا باشد ما را از امر هیچ چیزی بگو بدرستی که همه امر
مر خدا راست پنهان میکنند در نفسهای خود چیزی را که آشکار نمیکنند برای
تو میگویند اگر بودی برای ما از امر چیزی کشته نمیشدیم اینجا بگو اگر میبودید در
خانهای خود هر اینه بیرون می‌آمدند آنانکه نوشته شده بود بر ایشان کشته [illegible]
بسوی خوابگاههای خود [illegible]
و تا [illegible]
١٥٢ [illegible]
گروه جز این نیست که [illegible]
و هر اینه بتحقیق در گذشت [illegible]
١٥٣ [illegible] آنانکه ایمان آوردند [illegible]
گفتند [illegible] در آن خود را [illegible]
اگر بودند نزد ما نمی‌مردند و نه کشته میشدند تا آنکه بگرداند [illegible]
درد دلهای ایشان و خدا زنده میکند و میمیراند و خدا بآنچه میکنید بیناست
١٥٤ والبته اگر کشته شدید در راه خدا یا مردید هر اینه آمرزشی از نزد خدا
و رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنند ١٥٥ والبته اگر مردید یا کشته شدید
هر اینه بسوی خدا محشور میشوید ١٥٦ پس بسبب رحمتی از خدا نرمی کردی تو
ایشان را و اگر بودی بدخوی سخت دل هر اینه پراکنده میگشتند از دور تو [illegible]
در گذر از ایشان و استغفار کن برای ایشان و مشورت نما ایشان را در کار [illegible]
چون عزم کردی پس توکل نما بر خدا بدرستی که خدا دوست میدارد توکل
کنندگان را ١٥٧ اگر یاری دهد شما را خدا پس نباشد غالب [illegible] شما را
و اگر [illegible] کند شما را پس کیست آنکه مدد کند شما را از بعد او و بر خدا باید توکل
کنند مؤمنان ١٥٨ و نباشد هیچ پیغمبر را آنکه خیانت کند و کسی که خیانت
کند بیاید بآنچه خیانت کرده در روز قیامت پس تمام داده میشود هر نفسی

ما كسبت وهم لا يظلمون ١٥٩ أفمن اتبع رضوان الله كمن باء بسخط من الله ومأواه جهنم وبئس المصير ١٦٠ هم درجات عند الله
والله بصير بما يعملون ١٦١ لقد من الله على المؤمنين إذ بعث فيهم رسولا من أنفسهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب
والحكمة وإن كانوا من قبل لفي ضلال مبين ١٦٢ أولما أصابتكم مصيبة قد أصبتم مثليها قلتم أنى هذا قل هو من عند
أنفسكم إن الله على كل شيء قدير ١٦٣ وما أصابكم يوم التقى الجمعان فبإذن الله وليعلم المؤمنين ١٦٤ وليعلم الذين نافقوا

آنچه را کسب کرده و ایشان ستم کرده نشوند ۱۵۹ آیا پس کسی که پیروی کرد خوشنودی
خدا را مانند کسی است که بازگشته بخشمی از خدا و جایگاه او دوزخست و بد
جای بازگشتی است ۱۶۰ ایشان مرتبها اند نزد خدا و خدا بیناست بآنچه میکنند
۱۶۱ هر آینه بتحقیق که منت نهاد خدا بر مؤمنان انگاه که برانگیخت در میان
ایشان پیغمبری از خودهاشان که میخواند بر ایشان آیتهای او را و پاکیزه میکند
ایشان را و می آموزد بایشان کتاب و حکمت را و اگرچه بودند پیش از این هر آینه در
ضلالتی هویدا ۱۶۲ او چون رسید بشما بلائی بتحقیق که رسانیدید شما دو
مثل آن را گفتید از کجا این رسیده بگو آن از نزد نفسهای شما بود بدرستی که خدا بر
همه چیزی تواناست ۱۶۳ و آنچه رسید بشما در روزی که بهم رسیدند آن دو
گروه پس بفرمان خدا بود و تا بداند مؤمنان را ۱۶۴ و تا بداند آنان را که نفاق ورزیدند
و گفته شد مر ایشان را که بیائید کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید گفتند اگر
میدانستیم کارزاری را هر آینه پیروی میکردیم شما را ایشان مر کفر را در این روز نزدیکتر
بودند از ایشان مر ایمان را میگویند بدهانهای خود آنچه را نیست در دلهای ایشان
و خدا داناتر است بآنچه پنهان میدارند ۱۶۵ آنانکه گفتند در حق برادران خود
و نشستند اگر فرمان بردندی ما را کشته نشدندی بگو پس دفع کنید
از نفسهای خود مرگ را اگر هستید راستگویان ۱۶۶ و مپندار البته آنان را که
کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه زندگانند نزد پروردگار خود که روزی
داده میشوند ۱۶۷ شادمانند بآنچه داده ایشان را خدا از فضل خود و شادی میکنند
بآنکسانی که ملحق نشده اند بایشان از پس ایشان اینکه نیست ترسی بر ایشان
و نه ایشان اندوهگین میشوند ۱۶۸ شادی میکنند بنعمتی از خدا و فضلی و اینکه
ضایع نمیکند مزد مؤمنان را ۱۶۹ آنانکه اجابت کردند خدا و رسول را بعد از آنکه
رسیده بود ایشان را جراحت برای آنانکه نیکی کردند از ایشان و پرهیز کردند
مزدی بزرگیست ۱۷۰ آنانکه گفتند مر ایشان را مردم که مردمان
بتحقیق که جمع شده اند برای شما پس بترسید از ایشان پس زیاد کرد
ایشان را ایمان و گفتند بس است ما را خدا و نیکو وکیلی است ۱۷۱

وقيل لهم تعالوا قاتلوا في سبيل الله
أو ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لا
تبعناكم هم للكفر يومئذ أقرب
منهم للإيمان يقولون بأفواههم
ما ليس في قلوبهم والله أعلم بما يكتمون
١٦٥ الذين قالوا لإخوانهم وقعدوا
لو أطاعونا ما قتلوا قل فادرؤوا عن
أنفسكم الموت إن كنتم صادقين
١٦٦ ولا تحسبن الذين قتلوا في
سبيل الله أمواتا بل أحياء عند
ربهم يرزقون ١٦٧ فرحين بما
آتاهم الله من فضله ويستبشرون
بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم
ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون ١٦٨
يستبشرون بنعمة من الله وفضل
وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين
١٦٩ الذين استجابوا لله والرسول
من بعد ما أصابهم القرح للذين
أحسنوا منهم واتقوا أجر عظيم
١٧٠ الذين قال لهم الناس إن الناس
قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم
إيمانا وقالوا حسبنا الله
ونعم الوكيل ١٧١

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ١٧٢ إِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ
أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٧٣ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا
يُرِيدُ اللّٰهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٧٤ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٥ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيزَ الْخَبِيثَ
مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِي مِنْ
رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا
فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ١٧٧ وَلَا يَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ
فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ
سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
١٧٨ لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ
قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ١٧٩ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِلْعَبِيدِ ١٨٠ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ
عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ
حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ
النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ
قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ
فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
١٨١

پس بازگردیدند با نعمت عظیم از جانب خدا و فضلی نرسید ایشان را هیچ بدی و پیروی
کردند خوشنودی خدا را و خدا صاحب فضل عظیم است ۱۷۲ جز این نیست
که این شیطانست که میترساند از مشرکین دوستان خود را پس مترسید از ایشان
و بترسید از من اگر هستید مؤمنان ۱۷۳ و باید که اندوهگین نسازند ترا
آنانکه میشتابند در کفر بدرستی که ایشان هرگز ضرر نمیرسانند بخدا هیچ
ضرری میخواهد خدا اینکه قرار ندهد برای ایشان بهره در آخرت و برای
ایشانست عذاب عظیمی ۱۷۴ بدرستی که آنانکه خریدند کفر را با یمان ضرر
نمیرسانند خدا را هیچ ضرری و برای ایشانست عذابی دردناك ۱۷۵ و باید که گمان
نبرید آنانیکه کافر شده اند اینکه مهلت دادن ما ایشانرا بهتر است برای نفسهای
ایشان بدرستی که جز این نیست که ما مهلت میدهیم ایشانرا برای آنکه زیاده کنند
گناهانرا و برای ایشانست عذابی خوارکننده ۱۷۶ نیست خدا اینکه واگذارد مؤمنانرا
بر آنچه شما بر آنید تا جدا سازد پلید را از پاکیزه و نباشد خدا که آگاه گرداند شما را
بر غیب ولیکن خدا بر میگزیند از پیغمبران خود هر که را خواهد پس ایمان آورید
بخدا و پیغمبران او و اگر ایمان آرید و پرهیزکاری کنید پس برای شماست مزدی
عظیم ۱۷۷ و باید که گمان نبرند آنانکه بخیلی می نمایند بآنچه داده است ایشانرا
خدا از تفضل خود آنرا نیکوئی برای خود بلکه آن بد است برای ایشان زود باشد
که طوق کرده شوند آنچه را بخل ورزیده اند بآن در روز قیامت و مر خدا راست
میراث آسمانها و زمین و خدا بآنچه میکنید آگاه است ۱۷۸ هر آینه بتحقیق که
شنید خدا گفتار آنانرا که گفتند بدرستی که خدا فقیر است و ما بی نیازانیم
زود باشد که بنویسیم آنچه را گفته اند و کشتن ایشان پیغمبرانرا بنا حق و خواهیم
گفت بچشید عذاب سوزانرا ۱۷۹ این بسبب چیزیست که پیش فرستاد
دستهای شما و اینکه خدا نیست ستمکار مر بندگانرا ۱۸۰ آنانکه گفتند
بدرستی که خدا عهد کرده با ما اینکه ایمان نیاوریم به پیغمبری تا آنکه بیاورد ما را
بقربانی که بخورد آنرا آتش بگو بتحقیق که آمدند شما را پیغمبران پیش از من با معجزهای
روشن و با آنچه گفتید پس چرا کشتید ایشانرا اگر هستید راست گویان ۱۸۱

فان كذبوك فقد كذب رسل من قبلك جاءوا بالبينات والزبر والكتاب المنير ۱۸۲ كل نفس ذائقة الموت وانما توفون
اجوركم يوم القيمة فمن زحزح عن النار وادخل الجنة فقد فاز وما الحيوة الدنيا الا متاع الغرور ۱۸۳ لتبلون في
اموالكم وانفسكم ولتسمعن من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم ومن الذين اشركوا اذى كثيرا وان تصبروا وتتقوا فان ذلك
من عزم الامور ۱۸۴ واذ اخذ الله ميثاق الذين اوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا

به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون
۱۸۵ لا تحسبن الذين يفرحون
بما اتوا ويحبون ان يحمدوا بما لم
يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من
العذاب ولهم عذاب اليم ۱۸۶
ولله ملك السموات والارض و
الله على كل شيء قدير ۱۸۷ ان في
خلق السموات والارض واختلاف
الليل والنهار لايات لاولي الالباب
۱۸۸ الذين يذكرون الله قياما
وقعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون
في خلق السموات والارض ربنا ما
خلقت هذا باطلا سبحانك
فقنا عذاب النار ۱۸۹ ربنا انك
من تدخل النار فقد اخزيته
وما للظالمين من انصار ۱۹۰ ربنا
اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان
ان امنوا بربكم فامنا ربنا فاغفر
لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا و
توفنا مع الابرار ۱۹۱ ربنا واتنا
ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا
يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد
۱۹۲ فاستجاب لهم ربهم اني
لا اضيع عمل عامل منكم من ذكر
او انثى بعضكم من بعض فالذين
هاجروا واخرجوا

پس اگر دروغ گو شمردند ترا پس بتحقیق که دروغ گو شمرده اند پیغمبرانی پیش از تو که آمدند
با معجزهای روشن و نوشتها و کتاب روشن کننده ۱۸۲ هر نفسی چشنده مرگست و جز
این نیست که تمام داده میشوید مزدهای خود را در روز قیامت پس هر که دور گردانیده
شود از آتش و در آورده شود ببهشت پس بتحقیق رستگار شده و نیست زندگانی دنیا
مگر اسباب فریب ۱۸۳ البته امتحان کرده خواهید شد در مالهای خود و در نفسهای
خود و البته خواهید شنید از آنانکه داده شده اند کتاب را پیش از شما و از آنانی که مشرک
شده اند ناخوشی بسیار را و اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمائید پس بدرستی که آن از
محکم کارها است ۱۸۴ و یاد کن هنگامی که گرفت خدا پیمان آنانرا که داده شده اند
کتاب را اینکه البته بیان کنند آنرا برای مردم و نپوشند آنرا پس انداختند آنرا در پس پشتهای
خود و فروختند آنرا ببهای اندکی پس بد چیزیست آنچه را میخرند ۱۸۵ مپندار البته
آنگروهی را که شاد میشوند بآنچه کرده اند و دوست دارند که ستوده شوند بآنچه
نکرده اند پس مپندار البته ایشانرا در مقام رستگاری از عذاب و برای ایشانست
عذاب دردناک ۱۸۶ و مر خدایراست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی
تواناست ۱۸۷ بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین و آمد شد شب و روز
هر آینه نشانهاست برای خداوندان عقلها ۱۸۸ آنانکه یاد میکنند خدا را ایستاده
و نشسته و بر پهلوهای خود و فکر میکنند در آفرینش آسمانها و زمین پروردگار ما
نیافریدی این را باطل پاکی تراست پس نگاه دار ما را از عذاب دوزخ ۱۸۹ پروردگار ما
بدرستی که تو هر که را در آوری در دوزخ پس بتحقیق که رسوا کرده او را و نیست برای
(یا خوار کرده او را)
ستمکاران هیچ مددکاری ۱۹۰ پروردگار ما بدرستی که ما شنیدیم ندا کننده
را که ندا میکرد برای ایمان باینکه ایمان بیاورید بپروردگار خود پس ایمان آوردیم
پروردگار ما پس بیامرز برای ما گناهان ما را و محو کن از ما بدیهای ما را و
بمیران ما را با نیکوکاران ۱۹۱ پروردگار ما و بده ما را آنچه وعده داده ما را بر
پیغمبران خود و رسوا مکن ما را در روز قیامت بدرستی که تو خلف نمیکنی وعده را
۱۹۲ پس اجابت کرد برای ایشان پروردگار ایشان که من ضایع نمیکنم کار کننده
از شما را از مرد یا زن بعضی از شما از بعضی اند پس آنانکه هجرت کردند و بیرون

مِن دِيارِهِم وَاُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُم سَيِّئَاتِهِم وَلَاُدْخِلَنَّهُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ثَوَابًا مِن عِندِ اللهِ
وَاللهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۱۹۳ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۱۹۴ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَاْوَاهُم جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ
۱۹۵ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُم لَهُم جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِن عِندِ اللهِ وَمَا عِندَ اللهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ
۱۹۶ وَاِنَّ مِن اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْكُم وَمَا اُنزِلَ اِلَيْهِم خَاشِعِينَ لِلهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللهِ ثَمَنًا قَلِيلًا اُولَئِكَ

لَهُم اَجْرُهُم عِندَ رَبِّهِم اِنَّ اللهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۹۷ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللهَ لَعَلَّكُم تُفْلِحُونَ ۱۹۸

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُم مِن نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا
كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِي
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْاَرْحَامَ اِنَّ اللهَ
كَانَ عَلَيْكُم رَقِيبًا ۱ وَآتُوا الْيَتَامَى
اَمْوَالَهُم وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ
بِالطَّيِّبِ وَلَا تَاْكُلُوا اَمْوَالَهُم اِلَى
اَمْوَالِكُم اِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۲
وَاِن خِفْتُم اَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى فَانْكِحُوا
مَا طَابَ لَكُم مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى
وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَاِن خِفْتُم اَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ

کرده شدند از دیارشان و رنجانیده شدند در راه من و کارزار کردند و کشته شدند
هر آینه محو کنم البته از ایشان بدیهای ایشان را و هر آینه داخل کنم ایشان را در بهشتهائی
که میرود از زیر آنها نهرها ثوابی از نزد خدا و خدا نزد اوست نیکوئی ثواب ۱۹۳
نفریبد ترا آمد و رفت آنانکه کافر شدند در شهرها ۱۹۴ این بهره اندکیست بعد
از این جایگاه ایشان دوزخست و بد قرارگاهیست ۱۹۵ لیکن آنانکه پرهیز
کردند از پروردگارشان برای ایشانست بهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها
در حالتی که همیشه باشند در آن در حالتی که این ضیافتی است از جانب خدا
و آنچه نزد خداست بهتر است از برای نیکوکاران ۱۹۶ و بدرستی که بعضی
از اهل کتاب هر آینه کسی است که ایمان می‌آورد بخدا و بآنچه فرستاده شد
بسوی شما و آنچه فرستاده شده بسوی ایشان در حالتی که فروتنی نماینده اند
مر خدا را نمی‌خرند بآیات خدا بهای اندک این گروه از برای ایشانست
مزد ایشان نزد پروردگار ایشان بدرستی که خدا زود حساب کننده است ۱۹۷ ای
گروهی که ایمان آورده اند صبر کنید و شکیبائی ورزید و آماده باشید برای
جهاد با کفار و بپرهیزید از خدا شاید که شما رستگار شوید ۱۹۸

سورهٔ نساء یکصد و هفتاد و شش آیه است مدنیه

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای گروه آدمیان بپرهیزید از پروردگار خود آنکه آفرید شما را از یک تن واحد
و آفرید از آن جفت او را و پراکنده کرد از آن دو مردان بسیار و زنان را و بپرهیزید
از خدائی که سؤال میکنید بیکدیگر باو و از خویشان بدرستی که خدا هست
بر شما نگهبان ۱ و بدهید به یتیمان مالهای ایشان را و بدل مکنید
ناپاک را بپاکیزه و مخورید مالهای ایشان را با مالهای خود بدرستی که این
هست گناهی بزرگ ۲ و اگر بترسید که عدالت نورزید در حق یتیم
پس نکاح کنید آنکه خوش آید شما را از زنان دو دو و سه سه و چهار چهار پس
اگر بترسید که در حق عدالت سلوک نتوانید نمود پس یکی یا آنچه مالک

أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ۳
وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۴ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۵

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ
الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ
أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۶ وَإِذَا حَضَرَ
الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
۷ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ
خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ۸
إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ
ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۹
يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ
نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا
مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ
مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ
كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ
الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ

شده دستهای شما این نزدیکتر است باینکه میل نه نمائید ۲ و بدهید زنانرا
مهرهای ایشانرا در حالتی که انها هدیه ایشانست پس اگر خوش شوند نفس کنند
از برای شما از چیزی از مهر از دل بخورید انرا سازگار و خوش گوارا ۳ و مدهید
بکم خردان مالهای خود را که مقرر فرموده خدا برای شما از جهت قیام معیشت
و روزی دهید ایشانرا از انها و جامه دهید ایشانرا و بگوئید مر ایشانرا گفتار
نیکو ۴ و بیازمائید یتیمانرا تا انگاه که رسند بحد نکاح پس اگر یافتید از
ایشان رشد پس بدهید بایشان مالهای ایشانرا و مخورید انرا از روی
گزاف و از راه پیشی گرفتن بر بلوغ ایشان و کسی که باشد غنی پس باید که عفت
ورزد و کسی که بوده باشد محتاج پس باید که بخورد بخوبی پس هرگاه بدهید
بایشان مالهای ایشانرا پس گواه بگیرید بر ایشان و کافیست خدا حساب
کننده چیزها ۵ برای مردانست بهره از انچه واگذاشته باشند پدر
و مادر و خویشان و از برای زنانست بهره از انچه واگذاشته باشند پدر
و مادر و خویشان از انچه اندک باشد از ان یا بسیار بهره فرض کرده شده ۶
و هرگاه حاضر شوند بقسمت میراث خویشان و یتیمان و تنگدستان
پس روزی دهید بایشان از ان و بگوئید بایشان سخنی نیکو ۷ و باید که بترسند
انانکه اگر واگذارند بعد از خود فرزندان ضعیف که خوف کنند بر ایشان
پس باید که بپرهیزند از خدا و باید که بگویند گفتار درستی ۸ بدرستی که
انانکه میخورند مالهای یتیمانرا بستم جز این نیست که میخورند در شکمهای
خویش اتش را و زود باشد که درانداخته شوند باتش سوزان ۹ وصیت میکند
شما را خدا درباره فرزندان شما برای مردی مانند بهره دو زن پس اگر بوده
باشند زنان زیاده از دو تا پس ایشانراست دو ثلث انچه گذاشته
و اگر بوده باشد یک دختر پس برای او نیمه میراث است و برای پدر و مادر
و از برای هر یک از ایشان شش یک است از انچه گذاشته است اگر باشد
مر او را فرزندی پس اگر نباشد مر او را فرزندی و میراث برند او را پدر و مادر
پس برای مادرش سه یکست پس اگر بوده باشد مر او را برادران پس مادر را

السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ١٠ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَ
صِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ١١
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢ وَمَنْ
يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِينٌ ١٣ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ
الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا
فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ
الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
١٤ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا
فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ١٥ إِنَّمَا
التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ
قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا
١٦

ششم يكست بعد از وصيتي كه وصيت نموده باشد بان يا قرضي پدران
شما و پسران شما نميدانند كه كدام يك از ايشان نزديك ترند بشما از راه نفع
واجب كردانيد نيست از خدا بدرستي كه خدا هست داناي درست
كردار ١٠ وبراي شماست نصف آنچه كذاشته اند زنان شما اكر نباشد
مرايشانرا فرزندي پس اكر باشد مرايشانرا فرزندي پس براي شماست
چهار يك از آنچه كذاشته اند بعد از وصيتي كه وصيت نموده باشند
بان يا قرضي و براي ايشانست چهار يك از آنچه كذاشته ايد اكر نبوده باشد
شما را فرزندي پس اكر باشد شما را فرزندي پس مرايشانراست هشت يكست
از آنچه كذاشته ايد بعد از وصيتي كه وصيت كرده باشيد بان يا قرضي و اكر
بوده باشد مردي كه ميراث برده ميشود از جهت كلاله يا زني ومر اورا برادري يا خواهري
باشد پس براي هر يك از آن دو ششم يكست پس اكر باشند بيشتر از اين پس
ايشان شريكند در سه يك بعد از وصيتي كه وصيت كرده ميشود بان يا قرضي
در حالتي كه زيان رسانند نباشد وصيتي از خدا وخدا داناي بردبار است
١١ اين حدهاي خداست وهر كه فرمان برد خدا ورسول او را درآورد او را به
بهشتهائي كه ميرود از زير آنها نهرها در حالتي كه هميشه مانندكانند در آن
واينست رستكاري عظيم ١٢ وكسي كه نافرماني كند خدا ورسول او را ودر
كذرد از حكمهاي او درآورد او را بدوزخ كه هميشه است در آن وبراي اوست عذابي
خواركننده ١٣ وآن زناني كه بيايند بكار زشت از زنان شما پس بطلبيد
بكواه بر ايشان چهار تن را از شما پس اكر كواهي دهند پس نكاه داريد آن زنانرا در
خانها تا آنكاه كه بميراند ايشانرا مرك يا بكرداند خدا از براي ايشان راهي ١٤
وآن دو كس كه بيايند بان از شما پس آزار رسانيد ايشانرا پس اكر توبه كنند و
به صلاح آرند كار خود را پس دست بداريد از ايشان بدرستي كه خداست
توبه پذير مهربان ١٥ جز اين نيست كه توبه پذيرفتن بر خدا از براي كساني است
كه ميكنند بدي بناداني بعد از آن توبه كنند از نزديك پس اين كروه
قبول توبه كند خدا از ايشان وهست خدا داناي درست كردار ١٦

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ
يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ١٨ وَإِنْ
أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ١٩ وَكَيْفَ

تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ٢٠ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ
آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ
إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
سَبِيلًا ٢١ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَ
خَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ
الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ
نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ
مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ
بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ
أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ
وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا
مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا ٢٢ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا
وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ
بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

ونيست توبه براي آنانكه ميكنند بديهارا تا آنكاه كه حاضر شود يكي از
ايشانرا مرك كويد بدرستي كه من توبه كردم اين زمان ونه آنانكه بميرند و
حال آنكه ايشان كافران باشند اين كروه آماده كرده ايم براي ايشان عذابي
دردناك ١٧ اي آن كروهي كه ايمان آورده اند نيست حلال از براي شما
كه ميراث كيريد زنانرا از روي كراهت ونه تنك كيريد ايشانرا براي آنكه
ببريد پاره از آنچه داده ايد بايشان مكر آنكه بيايند بكار زشتي نمايان
وصحبت داريد با ايشان بروجه نيكو پس اكر كراهت داريد از ايشان پس
بسا باشد كه كراهت داريد شما چيزيرا وبكرداند خدا در آن نيكوئي
بسياري ١٨ واكر خواسته باشيد كه بدل كيريد زني را بجاي زني
وداده باشيد بيكي از ايشان مال بسياري پس مكيريد از او چيزيرا آيا
ميكيريد آنرا ببهتان وكناهي آشكار ١٩ وچكونه ميكيريد آنرا وبتحقيق
كه رسيده است بعضي از شما ببعضي وكرفته اند زنان از شما عهدي
محكم ٢٠ ونكاح مكنيد آنچه را كه نكاح كرده اند پدران شما از زنان
مكر آنچه كه بتحقيق كذشته بدرستي كه آن هست زشت وغضب كرده
وبد راهيست ٢١ حرام شده بر شما مادران شما ودختران شما و
خواهران شما وعمهاي شما وخالهاي شما ودختران برادر ودختران خواهر
و مادران شما كه شير داده اند بشما وخواهران شما از جهت شير خوردن
ومادران زنان شما ودختران زنان شما كه پرورش يافته اند در كنارهاتان
از زنانتان كه دخول كرده ايد بايشان پس اكر نبوده باشيد كه دخول كرده باشيد
بايشان پس نيست كناهي بر شما وزنان پسران شما كه از پشتهاي شما اند
واينكه جمع كنيد ميان دو خواهر مكر آنچه بتحقيق كذشته بدرستي كه خدا
هست آمرزنده مهربان ٢٢ وشوهرداران از زنان مكر آنچه مالك
شد دستهاي شما نوشتن خداست بر شما وحلال كرده شد براي شما
ماوراء اين تا آنكه طلب نماييد بمالهاي خود در حالتي كه با عفت باشيد
نه زنا كنندكان پس آنچه متعه كرده ايد ورا از آنها پس بدهيد بايشان مزدهاي

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ٢٣ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا
أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ
بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ
فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٤ يُرِيدُ اللَّهُ

لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٢٥ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ
عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا
٢٦ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ
وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ٢٧
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا
أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَ
لَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُمْ رَحِيمًا ٢٨ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ
نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا
٢٩ إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ
عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ
نُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ٣٠ وَلَا
تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ
عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا
اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا
اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٣١

ایشانرا درحالتی که فریضه است ونیست حرجی برشما درانچه راضی
شدید بآن از بعد صداق واجب پس بدرستی که خدا هست دانای
درست کردار ٢٣ وهرکه قدرت ندارد ازشما ازراه توانکری بینکه نکاح کند
زنان ازاد مؤمنه را پس ازانها که مالك شده دستهای شما از کنیزان
شما ایمان دارانند وخدا داناتر است بایمان شما پاره شما از بعضی
پس بخواهید ان کنیزان را برخصت صاحبشان وبدهید بایشان مهرهای
ایشانرا بخوبی درحالتی که خداوندان عفت باشند نه زنا کنندکان ونه
فرا کیرندکان دوستان نهانی پس هرکاه بزنی کرفته شدند پس اکر
بیایند بزنا پس برایشانست نصف انحدی که برزنان ازاد است ازعذاب
ان برای کسی است که بترسد ازرنج ازشما وصبر کردن بهتر است برای شما
وخدا امرزنده مهربانست ٢٤ میخواهد خدا تا بیان کند برای شما
وبنماید بشما راه کسانی راکه پیش ازشما بوده اند وتوبه فرماید شمارا وخدا
دانای درست کرداراست ٢٥ وخدا میخواهد که توبه دهد بر شما
ومیخواهند انانکه پیروی میکنند خواهشهای نفس خودرا اینکه میل
کنید شما میل کردنی بزرك ٢٦ میخواهد خدا اینکه سبك کرداند
ازشما وافریده شده است ادمی ناتوان ٢٧ ای انکروهی که ایمان اورده اند
مخورید مالهای خودرا میانه خود بباطل مکر انکه بوده باشید بازرکانی از
روی خوشنودی هریك ازشما ومکشید خودرا بدرستی که خدا هست
بشما مهربان ٢٨ وکسی که کند انرا بروجه تعدی وستم پس زود باشد
که بدیندازیم اورا درآتش وهست این برخدا اسان ٢٩ اکر اجتناب نمائید
ازکناهان بزرکی که نهی کرده میشوید ازان عفو خواهیم کرد ازشما بدیهای شما
را ودر خواهیم اورد شمارا بجای شریفی ٣٠ وارزو مکنید انچه را افزونی
داده خدا بان بعضی شمارا بربعضی برای مردان بهره ایست ازانچه کسب
کرده اند وبرای زنان بهره ایست ازانچه کسب کرده اند وبخواهید
خدارا ازفضل او بدرستی که خدا هست بهرچیزی دانا ٣١

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
۳۲ اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ
لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ۳۳ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا

يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا ۳۴ وَاعْبُدُوا اللَّهَ
وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا
فَخُورًا ۳۵ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَ
يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۳۶ وَ
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ
لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۳۷ وَ
مَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَ
كَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۳۸ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً
يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا
عَظِيمًا ۳۹ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا
مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا
بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۴۰

وبرای هریك كردانیدیم میراث خواران ازانچه كذاشته اند پدر ومادران
ونزدیكان وانانكه بایشان پیمان بست دستهای شما پس بدهید
بایشان بهرهٔ ایشانرا بدرستی كه خدا هست برهرچیزی كواه ۳۲ مردان
كاركذارانند برزنان بسبب زیادتی كه داد خدا بعضی زایشانرا بر بعضی
وبسبب انفاقی كه مینمایند ازمالهای خود پس زنان صالحه فرمانبردارانند
ونكاه دارندكان مرغیب را بسبب نكاهبانی خدا وان زنان كه میترسید
از نافرمانی ایشان پس نصیحت كنید ایشانرا وكناره كیرید ازایشان در
خوابكاهها وبزنید ایشانرا پس اكر فرمان برند شمارا پس مجوئید برایشان
راهی را بدرستی كه خدا هست بلند رتبهٔ بزرك مرتبه ۳۳ واكر
ترسید از ناسازكاری میان مرد وزن پس بفرستید حكم كنندهٔ ازخویشان
مرد وحكم كنندهٔ ازخویشان زن اكر بخواهید اصلاح اوردن را سازكاری
میافكند خدا میان ایشان بدرستی كه خدا هست دانای اكاه ۳۴
وبپرستید خدارا وشریك مسازید باو چیزیرا وبا پدر ومادر نیكوئی كردن
وبصاحب قرابت ویتیمان ومسكینان وهمسایهٔ صاحب قرابت وهمسایهٔ بیكانه
ورفیق در پهلو ومسافر درمانده وانچه را مالك شده دستهای شما بدرستی
كه خدا دوست نمیدارد كسی را كه باشد متكبر فخر كننده ۳۵ انانی كه بخل
میورزند وامر میكنند مردم را ببخل ومیپوشانند انچه را كه داده ایشانرا
خدا از فضل خود واماده كرده ایم برای كافران عذابی خوار كننده ۳۶
وانانكه نفقه میكنند مالهای خود را بجهت روی مردم وایمان نمیاورند
بخدا ونه بروز اخر وهر كه بوده باشد شیطان مر او را همنشین پس بد همنشینی
است ۳۷ وچه چیز بود برایشان اكر ایمان اورندی بخدا وروز اخر
وصدقه كردندی ازانچه روزی كرده ایشانرا خدا وهست خدا بایشان
دانا ۳۸ بدرستی كه خدا ستم نمیكند مقدار ذرهٔ واكر بوده باشد نیكی
افزایدانرا ومیدهد از نزد خود مزد بزركی ۳۹ پس چكونه باشد وقتی
كه بیاوریم از هر كروهی كواهی وبیاوریم ترا برانها كواه ۴۰

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ٤١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ
مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا
٤٢ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ٤٣ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ٤٤
مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ
وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِنْ
لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا
قَلِيلًا ٤٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا
فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ
كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ
أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ٤٦ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ
أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ
افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ٤٧ أَلَمْ تَرَ
إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ
يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ
فَتِيلًا ٤٨ انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ
إِثْمًا مُبِينًا ٤٩

آرزو دوست میدارند آنانکه کافر شدند و نافرمانی کردند رسول را که
کاش هموار کرده شود بایشان زمین و نپوشانند از خدا حدیثی را ۴۱
ای آنگروهی که ایمان آورده اند نزدیک مشوید بنماز در حالتی که مستان باشید
تا بدانید آنچه را میگوئید و نه در حالت جنابت مگر در حالتی که راه گذر
باشید تا اینکه غسل کنید و اگر بوده باشید بیماران یا بر سفری یا بیاید
یکی از شما از غایط یا مباشرت کرده باشید زنانرا پس نیابید آبی پس تیمم
کنید بخاک پاک پس مسح کنید روهای خودرا و دستهای خودرا بدرستی
که خدا هست در گذرندهٔ آمرزنده ۴۲ آیا نمی نگری بسوی کسانی که
داده شده اند بهره از کتاب که میخرند گمراهی را و میخواهند که گم کنید شما
راه را ۴۳ و خدا داناتر است بدشمنان شما و کافیست خدا یاور و کافیست خدا
مددکار ۴۴ از آنانکه یهود شده اند میگردانند کلمها را از جاهایش و
میگویند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو غیر شنونده و مهلت ده
مارا پیچیدنی بزبانهاشان و طعن زدنی در دین و اگر آنکه ایشان میگفتند
شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و مهلت ده مارا هر آینه بود بهتر برای
ایشان و درست تر و لیکن لعنت کرد ایشانرا خدا بسبب کفرشان
پس ایمان نمی آورند مگر کمی ۴۵ ای آنگروهی که داده شده اند کتابرا
ایمان آورید بآنچه فرو فرستادیم در حالتی که تصدیق کننده است مر
آنچه را که باشماست پیش از آنکه محو کردانیم روهارا پس بر گردانیم
آنهارا بر پشتهای آنها یا لعن کنیم ایشانرا چنانچه لعن کردیم اصحاب شنبه
را و هست فرمان خدا کرده شده ۴۶ بدرستی که خدا نمی آمرزد اینکه
شرک آورده شود باو و می آمرزد آنچه دون آنست برای هر که خواهد و کسی که
شرک آورد بخدا پس بتحقیق که افترا کرده گناهی بزرگ را ۴۷ آیا نمی نگری بسوی
آنانکه پاک میشمارند نفسهای خودرا بلکه خدا پاک میسازد هر که
را میخواهد و ستم رسیده نشوند بقدر رشته که در میان شکاف هستهٔ خرماست
۴۸ بنگر که چگونه افترا میکنند بر خدا دروغرا و بسست آن گناه هویدا ۴۹

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰؤُلَاۤءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا
۵۰ اُولٰۤئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ۵۱ اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ النَّاسَ نَقِيْرًا ۵۲
اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰى مَاۤ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ فَقَدْ اٰتَيْنَاۤ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ مُّلْكًا عَظِيْمًا ۵۳ فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ
بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ۵۴ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ جُلُوْدًا

غَيْرَهَا لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۵۵ وَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا لَهُمْ فِيْهَاۤ اَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيْلًا ۵۶
اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ
اِلٰۤى اَهْلِهَا وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ
اَنْ تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا
يَعِظُكُمْ بِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيْعًا
بَصِيْرًا ۵۷ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ
وَاُولِي الْاَمْرِ مِنْكُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ
فِيْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ
اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا
۵۸ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ
اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَاۤ
اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ
يَّتَحَاكَمُوْۤا اِلَى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ
اُمِرُوْۤا اَنْ

آيا نمي نگري بسوي آنانكه داده شده اند بهرهٔ را از كتاب ايمان مي آورند
بجبت وطاغوت وميگويند در حق آنانكه كافر شده اند اينها راه يافته ترند
از آنانكه ايمان آورده اند راهرا ۵۰ آن گروهند آنانكه لعنت كرده ايشانرا
خدا وكسي كه لعنت كند خدا پس هرگز نيابي براي او ياري كننده ۵۱
آيا مر ايشانرا بهره ايست از پادشاهي پس آن هنگام نخواهند داد بمردمان
بقدر گودي كه بر پشت دانه خرماست ۵۲ آيا حسد ميبرند مردم را
بر آنچه داده ايشانرا خدا از فضل خود پس بتحقيق كه داديم آل ابرهيم را كتاب
وحكمت وداديم ايشانرا پادشاهي عظيم ۵۳ پس بعضي از ايشان كسي بود
كه ايمان آورد باو وبعضي از ايشان كسي بود كه باز ميداشت مردم را از او وكافيست
دوزخ آتش افروخته ۵۴ بدرستي كه آنان كه كافر شدند بآيتهاي ما زود
باشد كه بيندازيم ايشانرا در آتش هرگاه پخته شود پوستهاي ايشان بدل كنيم
ايشانرا پوستهائي غير آنها را تا آنكه بچشند عذابرا بدرستي كه خدا هست
ارجمند درست كردار ۵۵ وآنانكه ايمان آورده اند وكرده اند كارهاي
شايسته بزودي درمي آوريم ايشانرا ببهشتهائي كه ميرود از زير آنها نهرها
درحالتي كه جاويدانند در آن بهشتها هميشه از براي ايشانست در آنها زنان
پاكيزه ودرمي آوريم ايشانرا در سايه گسترده دايمي ۵۶ بدرستي كه خدا امر
ميفرمايد شمارا آنكه برسانيد امانتهارا بصاحبانشان وهرگاه حكم
كنيد مردمان اينكه حكم كنيد بعدالت بدرستي كه خدا خوبست آنچه پند ميدهد
شمارا بدرستي كه خدا هست شنواي بينا ۵۷ اي گروهي كه ايمان آورده اند
فرمان بريد خدا را وفرمان بريد رسول را وخداوندان امر را از خود پس اگر
منازعه كنيد در چيزي پس بازگردانيد آنرا بسوي خدا ورسول اگر هستيد
كه ايمان داريد بخدا وروز بازپسين اين بهتر است شمارا ونيكوتر است
از راه عاقبت ۵۸ آيا نمي نگري بسوي آنانكه گمان ميبرند كه ايشان ايمان
آورده اند بآنچه فرو فرستاده شده بسوي تو وآنچه فرو فرستاده شده پيش
از تو ميخواهند كه مرافعه برند بسوي طاغوت وحال آنكه بتحقيق مأمور شده اند

يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ٥٩ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ٦٠ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ٦١ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا ٦٢ بَلِيغًا ٦٣
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
تَوَّابًا رَحِيمًا ٦٤ فَلَا وَرَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا
شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَ
يُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٦٥ وَلَوْ أَنَّا
كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
أَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ
إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا
مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ٦٦ وَإِذًا لَآتَيْنَاهُمْ
مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا وَلَهَدَيْنَاهُمْ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ٦٧ وَمَنْ
يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ
مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ
النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَ
الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ٦٨ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ
مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ٦٩
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا
حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوِ
انْفِرُوا جَمِيعًا ٧٠

كه كافر شوند بان وميخواهد شيطان كه گمراه كند ايشانرا گمراهي دور ٥٩
وچون گفته شد بايشان كه بياييد بسوي آنچه فرو فرستاده است خدا
وبسوي رسول مي بيني منافقانرا كه بازدارند از تو بازداشتني ٦٠ پس
چگونه باشد هرگاه برسد ايشانرا مصيبتي بسبب آنچه پيش فرستاده
دستهاي ايشان پس بيايند ترا سوگند ميخورند بخدا كه نخواستيم ما
مگر نيكوئي كردن وموافقت انداختن را ٦١ اين گروهند آنانكه ميداند
خدا آنچه را در دلهاي ايشانست پس اعراض كن از ايشان ونصيحت كن
ايشانرا وبگو بايشان در نفسهاي ايشان گفتاري ٦٢ رسا ٦٣ ونفرستاديم
هيچ پيغمبري مگر براي اينكه فرمان برده شود باذن خدا واگر آنكه ايشان وقتي
كه ستم كردند بر نفسهاي خود بيامدندي ترا پس طلب آمرزش كردندي
از خدا وطلب آمرزش كرد براي ايشان رسول هرآينه مي يافتند خدا را توبه
قبول كننده مهربان ٦٤ پس نه چنانست سوگند بپروردگار تو
كه ايمان نخواهند آورد تا آنكه حكم سازند ترا در آنچه اختلاف شود ميان
ايشان پس نيابند در نفسهاي خود دلتنگي از آنچه حكم كردهٔ تو وانقياد
كنند انقياد كردني ٦٥ واگر آنكه ما نوشته بوديم بر ايشان كه بكشيد
نفسهاي خود را يا بيرون رويد از ديارتان نميكردند آنرا مگر كمي از ايشان واگر آنكه
ايشان ميكردند آنچه را كه پند داده ميشدند بآن هرآينه ميبود بهتر
براي ايشان وسخت تر از حيثيت ثابت كردانيدن ٦٦ ودرآن هنگام هرآينه
خواهيم داد ايشانرا از نزد خود مزد بزرگي و هرآينه هدايت كنيم ايشانرا
براه راست ٦٧ وهركسي كه فرمانبرد خدا ورسول را پس آن گروه با
آنكسانيند كه انعام كرده خدا بر ايشان از پيغمبران وبسيار راست گويان
وشهيدان وشايستگان ونيكويند اين جماعت از جهت رفيق بودن ٦٨
اين فضل است از خدا وكافيست خدا از جهت دانش ٦٩ اي آنگروهي
كه ايمان آورده اند فرا گيريد سلاح خود را پس بيرون رويد
فوج فوج يا بيرون رويد درحاليكه مجتمع باشيد ٧٠

وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا ٧١ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ
كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ٧٢ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِا
لْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ٧٣ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا

مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ٧٤ الَّذِينَ
آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا
٧٥ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ
كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ
النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ
خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ
عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ
أَجَلٍ قَرِيبٍ ٧٦ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ
وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ٧٧ أَيْنَمَا
تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ
فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ وَإِن تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ
وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ
مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ
فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ٧٨ مَّا أَصَابَكَ
مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا

وبدرستی که بعضی از شما هرآینه کسی است که دیر حرکت میکند پس اگر
برسد شما را بلائی گوید بتحقیق که انعام کرد خدا بر من چون نبودم با ایشان
حاضر ٧١ والبته اگر برسد بشما افزونی از خدا هرآینه گویند گویا
هرگز نبوده میان شما و میان او دوستی ای کاش من می بودم با ایشان
پس فیروزی یابم فیروزی بزرگ ٧٢ پس باید که کارزار کنند
در راه خدا آنانکه خریده اند زندگانی دنیا را بآخرت وکسی که کارزار کند
در راه خدا پس کشته شود یا غالب آید پس زود باشد که بدهیم او را مزدی
بزرگ ٧٣ وچیست مر شما را که کارزار نمیکنید در راه خدا وضعیفان
از مردان وزنان وپسران آنانکه میگویند پروردگار ما بیرون آور ما را
از این قریه که ستمکارند اهل آن ومقرر کن برای ما از نزد خود یاری
وقرار ده برای ما از نزد خود مددکاری ٧٤ آنانکه ایمان آورده اند
کارزار میکنند در راه خدا وآنانکه کافر شده اند کارزار میکنند در راه
طاغوت پس کارزار کنید با دوستان شیطان بدرستی که مکر
شیطان سست است ٧٥ آیا نگاه نکردی بسوی آنانکه گفته
شد مر ایشان را که باز دارید دستهای خود را وبرپا دارید نماز را و
بدهید زکوة را پس چون نوشته شد برایشان کارزار آنگاه گروهی
از ایشان میترسند از مردمان مثل ترس از خدا یا سخت تر بجهت
ترسیدن وگفتند پروردگار ما چرا نوشتی بر ما کارزار را چرا تاخیر ننمودی
ما را تا مدتی نزدیک ٧٦ بگو برخورداری دنیا اندکیست وآخرت
بهتر است مر کسی را که پرهیزکاری نماید وستم رسیده نخواهید شد
بمقدار رشته بسیار ضعیفی ٧٧ هرجا بوده باشید دریابد شما را
مرگ وهرچند بوده باشید در برجهای محکم واگر برسد ایشان را خوبی
گویند این از نزد خداست واگر برسد ایشان را بدی گویند این از نزد تست
بگو همه از نزد خداست پس چیست مر این گروه را که نزدیک نیستند
که بفهمند حدیثی را ٧٨ آنچه رسید بتو از خوبی پس از خداست وآنچه

من سيئة فمن نفسك وأرسلناك للناس رسولا وكفى بالله شهيدا ٧٩ من يطع الرسول فقد أطاع الله ومن تولى
فما أرسلناك عليهم حفيظا ٨٠ ويقولون طاعة فإذا برزوا من عندك بيت طائفة منهم غير الذي تقول والله
يكتب ما يبيتون فأعرض عنهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا ٨١ أفلا يتدبرون القرآن ولو كان من عند غير الله
لوجدوا فيه اختلافا كثيرا ٨٢ وإذا جاءهم أمر من الأمن أو الخوف أذاعوا به ولو ردوه إلى الرسول وإلى أولي الأمر
منهم لعلمه الذين يستنبطونه
منهم ولولا فضل الله عليكم
ورحمته لاتبعتم الشيطان
إلا قليلا ٨٣ فقاتل في سبيل الله
لا تكلف إلا نفسك وحرض
المؤمنين عسى الله أن يكف بأس
الذين كفروا والله أشد بأسا
وأشد تنكيلا ٨٤ من يشفع شفاعة
حسنة يكن له نصيب منها ومن
يشفع شفاعة سيئة يكن له
كفل منها وكان الله على كل شيء
مقيتا ٨٥ وإذا حييتم بتحية
فحيوا بأحسن منها أو ردوها
إن الله كان على كل شيء حسيبا
٨٦ الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى
يوم القيامة لا ريب فيه ومن
أصدق من الله حديثا ٨٧
فما لكم في المنافقين فئتين والله
أركسهم بما كسبوا أتريدون
أن تهدوا من أضل الله و
من يضلل الله فلن تجد له
سبيلا ٨٨

برسد بتو از بدی پس از نفس تست وفرستادیم ترا از برای مردمان
به پیغمبری وبس است خدا برای گواهی ٧٩ هرکه فرمان برد رسولرا پس
بتحقیق که فرمان برده خدا را وهرکه روگردان شود پس نفرستادیم ترا
بر ایشان نگاه دارنده ٨٠ ومیگویند که فرمان برداریست پس هرگاه
بیرون روند از نزد تو تدبیر میکنند درشب طایفه از ایشان غیر آنچه
را میگوئی وخدا می نویسد آنچه را تدبیر میکنند درشب پس اعراض
کن از ایشان وتوکل کن بر خدا وبس است خدا برای وکالت ٨١ پس
آیا تامل نمیکنند منافقان قرآنرا واگر بود از نزد غیر خدا هر آینه می یافتند
در آن اختلاف بسیاری ٨٢ وهرگاه بیاید ایشانرا امری از ایمنی یا
ترس فاش میکنند آنرا واگر باز گردانند آنرا بسوی پیغمبر وبسوی صاحبان
امر از ایشان هر آینه خواهند دانست آنانکه استنباط میکنند آنرا
از ایشان واگر نه بود فضل خدا بر شما ورحمت او هر آینه پیروی مینمودید
شیطانرا مگر کمی ٨٣ پس کارزار کن در راه خدا تکلیف کرده
نمیشوی مگر نفس خود را وترغیب نما مؤمنانرا باشد که خدا باز دارد
ضرر آنانی که کافر شدند وخدا سخت تر است در آسیب وشدید
تر است در عذاب نمودن ٨٤ هرکه درخواست کند درخواستی نیکو
میباشد مر او را بهره از آن وهرکه درخواست نماید درخواست بدی
میباشد مر او را نصیبی از آن وهست خدا بر هر چیزی نگهبان ٨٥
وچون تحیت داده شوند بتحیتی پس تحیت دهید بنیکوتر از آن یا برگردانید
همانرا بدرستی که خدا هست بر هر چیزی حساب نماینده ٨٦ خدا
نیست معبودی سزاوار پرستش جز او هر آینه جمع خواهد کرد شما را
در روز قیامت نیست هیچ شکی در آن وکیست راست گوتر از خدا در گفتار
٨٧ پس چیست مر شما را که درباره منافقان دو گروه شده اید وحال آنکه خدا بر
گردانید ایشانرا بسبب آنچه کسب کرده اند آیا میخواهید که براه آورید کسیرا که
گمراه کرده خدا وهرکه گمراه کند خدا پس هرگز نخواهی یافت برای او راهی ٨٨

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٨٩ اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ جَآؤُكُمْ حَصِرَتْ
صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ
السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ٩٠ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا

دوست داشتند که کافر شوید چنانچه کافر شدند پس بوده باشید
یکسان پس فرا مگیرید از ایشان دوستان تا که هجرت کنند در راه خدا
پس اگر رو گردان شوند پس بگیرید ایشانرا و بکشید ایشانرا هر کجا بیابید
ایشانرا و فرا مگیرید از ایشان دوستی و نه یاوری ٨٩ مگر آنانی که میپیوندند
بسوی گروهی که میان شما و میان ایشان عهدی باشد یا آمده باشند
شما را تنگ شده سینهاشان که کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با
جماعتشان و اگر خواسته بود خدا هر اینه غالب گردانیدی ایشانرا بر شما پس هر اینه
کارزار میکردند با شما پس اگر کناره گیرند از شما پس کارزار نکنند با شما و بیندازند
بسوی شما صلح را پس مقرر نفرموده خدا برای شما بر ایشان راهی ٩٠ زود
باشد که بیابید دیگرانرا که میخواهند اینکه ایمن شوند از شما و ایمن گردانند
گروه خود را هر گاه برگردانیده شوند بسوی فتنه سر در آیند پس اگر
کناره نگیرند از شما و نیندازند بسوی شما صلح را و باز ندارند دستهای
خود را پس بگیرید ایشانرا و بکشید شان هر کجا یابید شان و این گروه
قرار داده ایم برای شما بر ایشان تسلطی هویدا ٩١ و نباشد مومنی را اینکه
بکشد مومنی را مگر بخطا و کسی که بکشد مومنی را بخطا پس آزاد کردن گردن
مومنی و خونبهای تسلیم کرده شده باهلش مگر آنکه صدقه کنند پس اگر
باشد از گروهی دشمن مر شما را و حال آنکه او مومن باشد پس آزاد کردانیدن
گردن مومنی است و اگر باشد از گروهی که میان شما و میان ایشان پیمانی
است پس دیتی است تسلیم کرده شده بسوی اهلش و آزاد کردن گردن مومنی پس
هر که نیابد پس روزه داشتن دو ماه پی در پی است توبه از خدا و هست
خدا دانای درست کردار ٩٢ و کسی که بکشد مومنی را بعمد پس سزای
او دوزخست در حالتی که جاوید است در آن و خشم کرد خدا بر او و لعنت
کرد او را و آماده کرده است برای او عذابی بزرگ ٩٣ ای آن گروهی که
ایمان آورده اند چون سفر کنید در راه خدا پس تحقیق کنید و مگوئید مر
کسی را که بیندازد بسوی شما سلام را نیستی مومن در حالتی که طلب نمائید

فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ
السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ
وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ
اُولٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ٩١ وَمَا كَانَ
لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَأً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰى
اَهْلِهِ اِلَّا اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَاِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰى اَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ٩٢ وَمَنْ
يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ جَهَنَّمُ
خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
لَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ٩٣
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
لِمَنْ اَلْقٰى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ

الحيوة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك كنتم من قبل فمن الله عليكم فتبينوا ان الله كان بما تعملون خبيرا ٩٤ لا يستوي
القاعدون من المؤمنين غير اولي الضرر والمجاهدون في سبيل الله باموالهم وانفسهم فضل الله المجاهدين باموالهم وانفسهم
على القاعدين درجة وكلا وعد الله الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما ٩٥ درجات منه ومغفرة ورحمة
وكان الله غفورا رحيما ٩٦ ان الذين توفيهم الملئكة ظالمي انفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين في الارض قالوا الم تكن ارض

الله واسعة فتهاجروا فيها فا
ولئك مأويهم جهنم وساءت
مصيرا ٩٧ الا المستضعفين من
الرجال والنساء والولدان لا
يستطيعون حيلة ولا يهتدون
سبيلا فاولئك عسى الله ان
يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا
٩٨ ومن يهاجر في سبيل الله
يجد في الارض مراغما كثيرا و
سعة ومن يخرج من بيته مهاجرا
الى الله ورسوله ثم يدركه الموت
فقد وقع اجره على الله وكان الله
غفورا رحيما ٩٩ واذا ضربتم
في الارض فليس عليكم جناح
ان تقصروا من الصلوة ان خفتم
ان يفتنكم الذين كفروا ان
الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا
١٠٠ واذا كنت فيهم فاقمت
لهم الصلوة فلتقم طائفة منهم
معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا
سجدوا فليكونوا من ورائكم
ولتات طائفة اخرى لم يصلوا
فليصلوا معك وليأخذوا
حذرهم

متاع زندگاني دنيا را پس نزد خداست غنيمتهاي بسيار همچنان بوديد
از پيش پس منت نهاد خدا برشما پس تفحص كنيد بدرستي كه خدا
هست بانچه ميكنيد آگاه ٩٤ نيستند يكسان نشستگان از
مؤمنين غير آنكه بوده باشند صاحبان تنگي و جهاد كنندگان در راه خدا
بمالهاي خود و نفسهاي خود فضيلت داده خدا جهاد كنندگانرا بمالهاشان
و بنفسهاشان بر نشستگان بحسب مرتبه و همه را وعده داده خدا نيكوئي
و زيادتي داده خدا جهاد كنندگانرا بر نشستگان مزدي بزرگ ٩٥
مرتبهائي و آمرزش و رحمت و هست خدا آمرزنده مهربان ٩٦ بدرستي
كه آنانكه ميراند ايشانرا فرشتگان در حالتي كه ستمكارانند نفسهاي
خود را گفتند در چه بوديد گفتند بوديم ضعيفان در زمين گفتند آيا نبود
زمين خدا فراخ پس مهاجرت ميكرديد در آن پس آن گروه آرامگاه ايشان
دوزخ است و بد است بحسب بازگشت ٩٧ مگر ضعيفان از مردان
و زنان و پسران كه توانائي ندارند چاره و نيابند راهي را پس اين گروه گاه
باشد كه خدا درگذرد از ايشان و هست خدا عفو كننده آمرزنده ٩٨
و كسي كه مهاجرت كند در راه خدا مييابد در زمين رغم گاه بسيار و
فراخي و كسي كه بيرون رود از خانه خود در حالتي كه مهاجرت كننده
باشد بسوي خدا و رسول او پس دريابد او را مرگ پس بتحقيق كه واجب
شد مزد او بر خدا و هست خدا آمرزنده مهربان ٩٩ و هرگاه مسافرت
كنيد در روي زمين پس نيست برشما گناهي اينكه قصر كنيد از نماز
اگر ترسيد كه در بلا اندازند شما را آنانكه كافر شده‌اند بدرستي
كه كافران هستند مر شما را دشمنان هويدا ١٠٠ و هرگاه بوده باشي
در ايشان پس برپا داري براي ايشان نماز را پس بايد بايستند گروهي
از ايشان با تو و بايد فرا گيرند اسلحه خود را پس چون سجده كنند
پس بايد كه بوده باشند از پشت سر شما و بايد كه بيايند گروه ديگر
كه نماز نكرده‌اند پس نماز گذارند با تو و بايد فرا گيرند حذر خود

أسلحتهم ودّ الذين كفروا لو تغفلون عن أسلحتكم وأمتعتكم فيميلون عليكم ميلة واحدة ولا جناح عليكم إن كان بكم أذى
من مطر أو كنتم مرضى أن تضعوا أسلحتكم وخذوا حذركم إن الله أعدّ للكافرين عذاباً مهيناً ۱۰۱ فإذا قضيتم الصلوة فاذكروا
الله قياماً وقعوداً وعلى جنوبكم فإذا اطمأننتم فأقيموا الصلوة إن الصلوة كانت على المؤمنين كتاباً موقوتاً ۱۰۲ ولا تهنوا في ابتغاء
القوم إن تكونوا تألمون فإنهم يألمون كما تألمون ۱۰۳ وترجون من الله ما لا يرجون وكان الله عليماً حكيماً ۱۰۴ إنا أنزلنا إليك الكتاب

بالحق لتحكم بين الناس بما
أريك الله ولا تكن للخائنين
خصيماً ۱۰۵ واستغفر الله إن الله
كان غفوراً رحيماً ۱۰۶ ولا
تجادل عن الذين يختانون أنفسهم
إن الله لا يحب من كان خواناً
أثيماً ۱۰۷ يستخفون من الناس
ولا يستخفون من الله وهو معهم
إذ يبيتون ما لا يرضى من القول
وكان الله بما يعملون محيطاً ۱۰۸
هاأنتم هؤلاء جادلتم عنهم
في الحيوة الدنيا فمن يجادل الله
عنهم يوم القيمة أم من يكون
عليهم وكيلاً ۱۰۹ ومن يعمل
سوءاً أو يظلم نفسه ثم يستغفر
الله يجد الله غفوراً رحيماً ۱۱۰
ومن يكسب إثماً فإنما يكسبه
على نفسه وكان الله عليماً
حكيماً ۱۱۱ ومن يكسب خطيئة
أو إثماً ثم يرم به بريئاً فقد
احتمل بهتاناً وإثماً مبيناً ۱۱۲

واسلحهٔ خودرا دوست داشتند آنانکه کافر شده اند که کاش غافل میشدید
از سلاحهاي خود ومتاعهاي خود پس حمله کنند بر شما يك حمله ونيست
گناهي بر شما اگر باشد بشما سختي از باران يا بوده باشيد بيماران اينكه
بگذاريد سلاحهاي خودرا وفرا گيريد آلات محافظت خودرا بدرستي
كه خدا آماده كرده براي كافران عذابي خوار كننده ۱۰۱ پس چون گذاريد
نمازرا پس ياد كنيد خدارا در حالت ايستادن ونشستن وبر پهلوهاتان
پس چون آرميديد پس برپا داريد نمازرا بدرستي كه نماز هست بر
مؤمنان نوشته شده وقت تعيين كرده شده ۱۰۲ وسست مشويد
در طلب آن گروه اگر هستيد كه آزار ميكشيد پس بدرستي كه ايشان
آزار ميكشند ۱۰۳ چنانچه آزار ميكشيد واميد ميداريد از خدا آنچه راكه
اميد ندارند وهست خدا داناي درست كردار ۱۰۴ بدرستي كه
ما فرستاديم بسوي تو كتابرا براستي تا آنكه حكم كني ميان مردم بآنچه نمود
ترا خدا ومباش براي خيانت كنندگان دشمن ۱۰۵ وطلب آمرزش كن
از خدا بدرستي كه خدا هست آمرزنده مهربان ۱۰۶ ومجادله مكن
از آنانكه خيانت ميكنند نفسهاي خودرا بدرستي كه خدا دوست نميدارد
كسي را كه هست خيانت كار گناهكار ۱۰۷ پنهان مينمايند از مردم
وپنهان نميدارند از خدا وحال آنكه او با ايشانست چون در شب تدبير
ميكنند آنچه را نمي پسندد از گفتار وهست خدا بآنچه ميكنند احاطه
كننده ۱۰۸ آگاه باشيد اينها كه مجادله كرديد از ايشان در زندگاني دنيا
پس كيست كه مجادله كند با خدا از ايشان در روز قيامت يا كيست كه
باشد بر ايشان نگهبان ۱۰۹ وكسي كه كند بدي يا ستم كند بر نفس خود
پس طلب آمرزش كند از خدا مي يابد خدا را آمرزنده مهربان ۱۱۰ وكسي
كه كسب كند گناهي را پس جز اين نيست كه كسب ميكند آنرا بر نفس خود وهست
خدا داناي درست كردار ۱۱۱ وكسي كه كسب كند خطائي يا گناهي را پس تهمت
كند بآن بيگناهي را پس بتحقيق كه متحمل شده تهمت كردني وگناه هويدائي را ۱۱۲

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ١١٣ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ١١٤ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ١١٥ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ

نساء ع

يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ١١٦ إِنْ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ١١٧
لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ١١٨
وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ
فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآ
مُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ
يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ١١٩
يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ١٢٠ أُولَٰئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا
مَحِيصًا ١٢١ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ
أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ١٢٢

واگر نبود فضل خدا بر تو ورحمت او هر آینه قصد کرده بودند گروهی از ایشان
که گمراه نمایند ترا و نمیکنند گمراه مگر نفسهای خود را و ضرر نمیرسانند ترا
از چیزی و فرو فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت را و آموخت ترا چیزی
که نبودی که بدانی و هست فضل خدا بر تو بزرگ ١١٣ نیست هیچ
خوبی در بسیاری از سرگوشیهای ایشان مگر کسی که امر کند
بصدقه یا معروف یا اصلاح میان مردم و کسی که کند آنرا بجهت
طلب خوشنودی خدا پس زود باشد که بدهیم او را مزد بزرگی ١١٤
وکسی که مخالفت کند با رسول از بعد آنکه ظاهر شده باشد او را راه
راست و پیروی کند غیر راه مؤمنانرا گردانیم او را بر آنچه دوست
میدارد و بسوزانیم او را بدوزخ و بداست دوزخ جای بازگشتن ١١٥
بدرستی که خدا نمی آمرزد اینرا که شرک آورده شود باو و می آمرزد ما دون
آنرا برای هر که میخواهد و کسی که شرک آورد بخدا پس بتحقیق که گمراه
شده گمراهی دور ١١٦ نمیخوانند از غیر او مگر اناث را و نمیخوانند مگر
شیطان سرکش را ١١٧ که لعنت کرد او را خدا و گفت هر آینه فرا
خواهم گرفت البته از بندگان تو بهرهٔ مقرری ١١٨ و هر آینه گمراه
خواهم ساخت البته ایشانرا و آرزوی باطل فکنم البته ایشانرا و هر آینه
خواهم فرمود البته ایشانرا پس خواهند شکافت البته گوشهای چهار
پایانرا و هر آینه خواهم فرمود البته ایشانرا پس تغییر خواهند داد البته
آفریدهٔ خدا را و کسی که فرا گیرد شیطانرا ولی از غیر خدا پس بتحقیق
که زیان کرده زیانی هویدا ١١٩ وعده میدهد ایشانرا و در آرزوها می
افکند شان و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر بجهت فریب ١٢٠
این گروه آرامگاه ایشان دوزخ است و نمی یابند از آن گریزگاهی ١٢١
و آنانکه گرویده اند و کرده اند کارهای شایسته زود باشد
که در آوریم ایشانرا ببهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها در حالتی که جاوید مند
[illegible]

لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَا اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهٖ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۱۲۳ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ
الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ۱۲۴ وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ
لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ۱۲۵ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُّحِيْطًا ۱۲۶ وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِي النِّسَآءِ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِيْ يَتٰمَى النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ

وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ وَ
الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَ
اَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى بِالْقِسْطِ وَ
مَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ
عَلِيْمًا ۱۲۷ وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ
مِنْ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا
بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَ
اُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ وَاِنْ
تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۱۲۸ وَلَنْ
تَسْتَطِيْعُوْآ اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ
النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا
كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ
وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۱۲۹ وَاِنْ
يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ
وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ۱۳۰
وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ
اتَّقُوا اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ۱۳۱

نیست وعده خدا بارزوهاي شما ونه آرزوهاي اهل كتاب كسي كه كند
بدي جزا داده شود بان ونيابد براي خود غير از خدا دوستي ونه مددكاري
۱۲۳ وكسي كه كند از كارهاي شايسته از مرد يا زن وحال آنكه مؤمن
باشد پس آنگروه درآيند ببهشت وستم رسيده نشوند اندك ستمي
۱۲۴ وكيست بهتر بحسب دين از كسي كه خالص كرداند نفس خود را براي
خدا وحال آنكه او نيكوكار باشد وپيروي كند ملت ابرهيم را مايل
بحق وفرا گرفته خدا ابرهيم را دوست ۱۲۵ ومر خدا راست آنچه در
آسمانها وآنچه در زمين است وهست خدا بهر چيزي فرا رسنده ۱۲۶
وفتوي ميخواهند از تو در زنان بگو خدا فتوي ميدهد شما را در ايشان و
آنچه خوانده ميشود برشما در كتاب در يتيمان زناني كه نميدهيد ايشانرا
آنچه نوشته شده براي ايشان ورغبت ميكنيد اينكه نكاح كنيد
ايشانرا وناتوانان از پسران واينكه بايستيد از براي يتيمان بعدالت
وآنچه كنيد از نيكي بدرستي كه خدا هست بان دانا ۱۲۷ واگر زني ترسد
از شوهرش سرباز زدني يا روگردانيدني پس نيست گناهي برآن
دو اينكه صلح نمايند ميان خود صلحي وصلح بهتر است وحاضر كردانيده
شده نفسها بخل را واگر نيكي كنيد وپرهيزكاري نمائيد پس بدرستي
كه خدا هست بانچه ميكنيد آگاه ۱۲۸ وهرگز نتوانيد اينكه عدالت
كنيد ميان زنان وهرچند كه حريص باشيد پس ميل مكنيد تمام ميل
كه واگذاريد ورا مانند معلقه واگر بصلاح آوريد وبپرهيزيد
پس بدرستي كه خدا هست آمرزنده مهربان ۱۲۹ واگر مفارقت كنند
از يكديگر غني گرداند خدا هر يك را از توانگريش وهست خدا فراخ
بخشش درست كردار ۱۳۰ ومر خدا راست آنچه در آسمانها وآنچه
در زمين است وهر آينه بتحقيق كه وصيت كرده ايم آنانرا كه داده شده اند
كتاب را از پيش شما وشما را اينكه بپرهيزيد خدا را واگر كافر شويد پس
بدرستي كه مر خدا راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمين است وهست خدا بي نياز ستوده ۱۳۱

لله ما في السموات وما في الأرض وكفى بالله وكيلا ١٣٢ إن يشأ يذهبكم أيها الناس ويأت بآخرين وكان الله على ذلك
قديرا ١٣٣ من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله ثواب الدنيا والآخرة وكان الله سميعا بصيرا ١٣٤ يا أيها الذين آمنوا
كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو على أنفسكم أو الوالدين والأقربين إن يكن غنيا أو فقيرا فالله أولى بهما فلا تتبعوا
الهوى أن تعدلوا وإن تلوا أو تعرضوا فإن الله كان بما تعملون خبيرا ١٣٥ يا أيها الذين آمنوا آمنوا بالله ورسوله والكتاب الذي

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بس است خدا
وکیل ١٣٢ اگر خواهد ببرد شما را ای آدمیان و بیاورد دیگران را و هست
خدا بر این توانا ١٣٣ کسی که باشد که خواهد ثواب دنیا را پس نزد
خداست ثواب دنیا و آخرت و هست خدا شنوای بینا ١٣٤ ای
آنانکه ایمان آورده اند باشید ایستادگان بعدل گواهان از برای
خدا و هرچند که باشد بر نفسهای شما یا پدر و مادر و خویشان
نزدیک اگر بوده باشد توانگر یا تنگدست پس خدا سزاوار
تر است بهر دو پس پیروی مکنید خواهش نفس را اینکه عدل
کنید و اگر بپیچید یا اعراض کنید پس بدرستی که خدا هست بآنچه
میکنید آگاه ١٣٥ ای آنانکه ایمان آورده اند ایمان آورید بخدا و
رسول او و کتابی که فرو فرستاده بر رسول خود و کتابی که فرو فرستاده
از پیش و کسی که کافر شود بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران
او و روز قیامت پس بتحقیق که گمراه شد گمراهی دور ١٣٦ بدرستی
که آنانکه ایمان آوردند پس کافر شدند پس ایمان آوردند پس کافر
شدند پس افزودند کفر را نباشد خدا که بیامرزد ایشان را و نه
آنکه راه نمائی کند ایشان را راهی ١٣٧ مژده ده منافقان را باینکه برای
ایشان است عذابی دردناک ١٣٨ آنانکه میگیرند کافران را دوستان
از غیر مؤمنان آیا میطلبند نزد ایشان ارجمندی را پس بدرستی که
ارجمندی مر خدا راست همه ١٣٩ و بتحقیق که فرو فرستاده بر شما در
کتاب اینکه هرگاه بشنوید آیتهای خدا را که کفر ورزیده شود بآن
و استهزا کرده شود بآن پس منشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند در
حکایتی غیر آن بدرستی که شما در اینوقت مثل ایشانید بدرستی که
خدا جمع آورنده منافقان و کافرانست در دوزخ همه را ١٤٠ آنانکه انتظار
میبرند شما را پس اگر باشد برای شما فتحی از خدا گویند آیا نبودیم با شما
و اگر بودی مر کافران را بهره ١٤١ گفتندی آیا غالب نشدیم بر شما و منع

نزل على رسوله والكتاب الذي
نزل من قبل ومن يكفر بالله
وملئكته وكتبه ورسله
واليوم الآخر فقد ضل ضلالا
بعيدا ١٣٦ إن الذين آمنوا
ثم كفروا ثم آمنوا ثم كفروا
ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله
ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا
١٣٧ بشر المنافقين بأن لهم
عذابا أليما ١٣٨ الذين يتخذون
الكافرين أولياء من دون
المؤمنين أيبتغون عندهم العزة فإن
العزة لله جميعا ١٣٩ وقد نزل
عليكم في الكتاب أن إذا سمعتم
آيات الله يكفر بها ويستهزأ
بها فلا تقعدوا معهم حتى
يخوضوا في حديث غيره إنكم
إذا مثلهم إن الله جامع المنا
فقين والكافرين في جهنم
جميعا ١٤٠ الذين يتربصون
بكم فإن كان لكم فتح من الله
قالوا ألم نكن معكم وإن كان
للكافرين نصيب ١٤١ قالوا
ألم نستحوذ عليكم ونمنعكم

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكٰافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ١٤٢ اِنَّ الْمُنٰافِقِينَ يُخٰادِعُونَ اللَّهَ
وَهُوَ خٰادِعُهُمْ وَاِذٰا قٰامُوا اِلَى الصَّلٰوةِ قٰامُوا كُسٰالٰى يُرٰآؤُنَ النّٰاسَ وَلٰا يَذْكُرُونَ اللَّهَ اِلّٰا قَلِيلًا ١٤٣ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لٰا اِلٰى
هٰؤُلٰآءِ وَلٰا اِلٰى هٰؤُلٰآءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ١٤٤ يٰا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لٰا تَتَّخِذُوا الْكٰافِرِينَ اَوْلِيٰآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
اَتُرِيدُونَ اَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰانًا مُبِينًا ١٤٥ اِنَّ الْمُنٰافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النّٰارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ١٤٦ اِلَّا الَّذِينَ

تٰابُوا وَاَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ
وَاَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ اَجْرًا عَظِيمًا ١٤٧ مٰا
يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذٰابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ
وَاٰمَنْتُمْ وَكٰانَ اللَّهُ شٰاكِرًا
عَلِيمًا ١٤٨ لٰا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ
بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلّٰا مَنْ ظُلِمَ
وَكٰانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ١٤٩
اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُوٓءٍ فَاِنَّ اللَّهَ كٰانَ عَفُوًّا قَدِيرًا
١٥٠ اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَ
رُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ
بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
اَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا
اُولٰئِكَ هُمُ الْكٰافِرُونَ حَقًّا وَ
اَعْتَدْنٰا لِلْكٰافِرِينَ عَذٰابًا مُهِينًا
١٥١ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ اُولٰئِكَ
سَوْفَ نُؤْتِيهِمْ اُجُورَهُمْ وَكٰانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ١٥٢ يَسْئَلُكَ
اَهْلُ الْكِتٰابِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
كِتٰابًا مِنَ السَّمٰآءِ فَقَدْ سَاَلُوا

نکردیم شما را از مؤمنان پس خدا حکم میکند میان شما در روز قیامت
و هرگز نکرده اند خدا برای کافران بر مؤمنان راهی ١٤٢ بدرستی که منافقان
فریب میدهند خدا را و او فریب دهنده ایشانست و چون برخیزند
بسوی نماز می ایستند سنگینی کنندگان مینمایند مردم را و یاد
نمیکنند خدا را مگر کمی ١٤٣ مترددند در میان آن نه بسوی این گروهند
و نه بسوی آن گروه و کسی را که گمراه کند خدا پس هرگز نخواهی یافت برای
هدایت او راهی ١٤٤ ای گروهی که ایمان آورده اند مگیرید کافران را
دوستان از غیر مؤمنان آیا میخواهید که بگردانید برای خدا بر خود حجتی
هویدا ١٤٥ بدرستی که منافقان در طبقهٔ زیرترین از آتش اند و هرگز
نمی یابی برای ایشان یاوری ١٤٦ مگر آنانکه توبه کرده اند و اصلاح
نموده اند و چنگ در زده اند بخدا و خالص گردانیده اند دین خود را
برای خدا پس آن گروه با مؤمنانند و زود باشد که بدهد خدا مؤمنان را
مزد بزرگی ١٤٧ چه میکند خدا بعذاب شما اگر شکر کرده باشید و
ایمان آورده باشید و هست خدا شاکر دانا ١٤٨ دوست نمیدارد
خدا بلند کردن صدا را ببدی از گفتار مگر کسی که ستم رسیده باشد
و هست خدا شنوای دانا ١٤٩ اگر ظاهر کنید نیکی را یا پنهان دارید
آنرا یا درگذرید از بدی پس بدرستی که خدا هست عفو کنندهٔ توانا ١٥٠
بدرستی که آنانکه کافر میشوند بخدا و پیغمبران او و میخواهند که جدائی
اندازند میان خدا و پیغمبران او و میگویند که ایمان می آوریم ببعضی و
کافر میشویم ببعضی و میخواهند که فرا گیرند میان آن راهی را آن گروه ایشانند
کافران حقیقةً و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خوار کننده ١٥١ و آنانکه
ایمان آورده اند بخدا و پیغمبران او و جدائی نینداختند میان احدی
از ایشان این گروه زود باشد که بدهیم بایشان مزدهای ایشان را و
هست خدا آمرزندهٔ مهربان ١٥٢ سؤال میکنند ترا اهل کتاب
اینکه فرود آوری بر ایشان کتابی از آسمان پس بتحقیق که سؤال کردند

مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَن ذَٰلِكَ
وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ١٥٣ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَ
أَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ١٥٤ فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٥٥ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ١٥٦ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ
لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُم بِهِ مِنْ
عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا ١٥٧ بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ١٥٨ وَإِ
ن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ
بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ١٥٩ فَبِظُلْمٍ
مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ١٦٠ وَأَخْذِهِمُ
الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ١٦١ لَّٰكِنِ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَ
الْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ١٦٢

از موسی بزرکتر از این پس کفتند بنما بما خدا را آشکارا پس کرفت ایشانرا
صاعقه بسبب ستم ایشان پس فرا کرفتند کوساله را بعد از آنکه
آمد ایشانرا معجزهای روشن پس در کذشتیم از آن و دادیم موسی را
سلطنتی هویدا ١٥٣ و بلند کردیم بر بالای ایشان طور را بسبب پیمان
ایشان و کفتیم مر ایشانرا که در آیید آن در را سجده کنندکان و کفتیم مر
ایشانرا که تعدی مکنید در شنبه و کرفتیم از ایشان پیمانی سخت ١٥٤
پس بسبب شکستن ایشان پیمان خود را و کفر ایشان بآیتهای خدا
و کشتن ایشان پیغمبرانرا بغیر حق و کفتن ایشان که دلهای ما پوشیده است
بلکه مهر نهاد خدا بر آنها بسبب کفر ایشان پس ایمان نمی آورند
مکر اندکی ١٥٥ و بسبب کفر ایشان و کفتار ایشان بر مریم بهتانی بزرک
١٥٦ و کفتار ایشان که بدرستی که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم رسول
خدا را و نکشتند او را و نه بردار کشیدند او را ولیکن مشتبه کردانیده
شد بر ایشان و بدرستی که آنانکه اختلاف کردند در آن هر آینه در شک
اند از آن نبود مر ایشانرا بآن هیچ دانشی مکر پیروی کردن کمان و نکشتند
او را یقینا ١٥٧ بلکه برداشت او را خدا بسوی خود و هست خدا غالب درست
کردار ١٥٨ و نیست از اهل کتاب مکر آنکه البته ایمان آورد باو پیش از
مرک خود و در روز قیامت باشد بر ایشان کواه ١٥٩ پس بستمی از آنان که
یهود شدند حرام کردانیدیم بر ایشان پاکیزهائی که حلال کرده شده بود
مر ایشانرا و بسبب منع کردن ایشان از راه خدا بسیاری را ١٦٠ و کرفتن
ایشان ربا را و بتحقیق نهی کرده شده بودند از آن و خوردن ایشان مالهای
مردم را بناحق و آماده کرده ایم برای کافران از ایشان عذابی دردناک ١٦١
لیکن راسخان در علم از ایشان و مؤمنان ایمان می آورند بآنچه فرو
فرستاده شده بسوی تو و آنچه فرو فرستاده شده پیش از تو و برپا
دارندکان نماز و دهندکان زکوة و ایمان آورندکان بخدا و روز آخرت
این کروه زود باشد که بدهیم ایشانرا مزدی بزرک ١٦٢

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيْمَٰنَ وَآتَيْنَا
دَاوُودَ زَبُورًا ١٦٣ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ١٦٤ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ١٦٥ لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ١٦٦ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ١٦٧ إِنَّ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ
لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ١٦٨
إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا
١٦٩ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ
الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا
لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ١٧٠ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا
فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا
الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ
مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا
خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ
مَا فِي السَّمَٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ وَكِيلًا ١٧١ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ١٧٢

بدرستي كه ما وحي كرديم بسوي تو چنانچه وحي كرديم بسوي نوح وپيغمبران بعد
ازاو ووحي فرستاديم بسوي ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب وفرزندزادگان
يعقوب وعيسى وايوب ويونس وهرون وسليمان ودادیم بداود زبوررا وپيغمبراني را
كه بتحقيق خوانديم حكايت ايشانرا برتو ازپيش وپيغمبراني را كه نخوانديم قصه
ايشانرا برتو وسخن كرد خدا موسى را سخن كردني ١٦٣ پيغمبراني را مژده
دهندگان وترسانندگان تا آنكه نبوده باشد براي مردم برخدا حجتي بعد
ازرسولان وهست خدا ارجمند درست كردار ١٦٤ ليكن خدا گواهي
ميدهد بانچه فرستاده بسوي تو فرو فرستاده اورا بدانش خود و
فرشتگان گواهي ميدهند وكافيست خدا گواه ١٦٥ بدرستي كه
آنانكه كافر شدند وبازداشتند ازراه خدا بتحقيق كه گمراه شدند
گمراهي دوري ١٦٦ بدرستي كه آنان كه كافر شدند وستم كردند نباشد
خدا را آنكه بيامرزد مرايشانرا ونه اينكه راهنمائي نمايد بايشان راهي را ١٦٧
مگرراه دوزخ درحالتي كه دايم باشند دران هميشه وهست اين برخدا
آسان ١٦٨ اي گروه مردم بتحقيق كه آمد شمارا فرستاده بحق ازپروردگار
شما پس ايمان آوريد بهتراست براي شما واگر كافر شويد پس بدرستي كه
مرخدايراست آنچه درآسمانها وزمين است وهست خدا داناي درست
كردار ١٦٩ اي اهل كتاب تجاوز ازحد مكنيد دردين خود ومگوييد بر
خدا جزحق را جزاين نيست كه مسيح عيسى پسرمريم رسول خداست وكلمه او
كه انداخته آنرا بسوي مريم وروحي ست ازاو پس ايمان آوريد بخدا و
فرستادگان او ومگوييد كه سه است بازايستيد بهتراست مرشمارا
جزاين نيست كه الله خدائيست يكانه منزه است او ازآنكه بوده باشد
مراورا فرزندي مراوراست آنچه درآسمانها وآنچه درزمين است و
كافيست خدا ازجهت وكيل بودن ١٧٠ هرگز ننگ ندارد مسيح ازاينكه
بوده باشد بنده مرخدارا ونه فرشتگان مقرب وكسي كه ننگ دارد ازبندگي
او وسركشي نمايد پس زود باشد كه جمع كند ايشانرا بسوي خود همه را ١٧١

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ١٧٢ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ١٧٣ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ١٧٤ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ١٧٥ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ

مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ
كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً
فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٧٦
سورة المائدة مائة وعشرون آية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ
١ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا
مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ
٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا
شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا
الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ
الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ
فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ
قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ

پس اما آنانكه ايمان آوردند وكردند كارهاي شايسته پس تمام
دهد بايشان مزدهاشانرا وبيفزايد ايشانرا از فضل خود واما آنانكه
ننك دارند وسركشي كنند پس عذاب كند ايشانرا عذابي دردناك ١٧٢
ونيابند براي خودشان از غير خدا دوستي ونه ياوري ١٧٣ اي گروه
مردمان بتحقيق كه آمد شمارا دليلي از پروردگار شما وفرو فرستاديم بسوي
شما نوري هويدا ١٧٤ پس اما آنانكه ايمان آوردند بخدا وچنك درزدند
باو پس زودي درآورد ايشانرا در رحمتي از خود وافزوني وراه نمايد ايشانرا
بسوي خود راهي راست ١٧٥ فتوي ميجويند از تو بگو خدا فتوي ميدهد
شمارا در كلاله اگر مردي بميرد كه نباشد مراورا فرزندي ومراورا خواهر
باشد پس براي اوست نصف آنچه گذاشته واو ميراث ميبرد اورا اگر
نباشد از براي او فرزندي پس اگر باشند دو خواهر پس مرايشانراست
دوثلث از آنچه گذاشته واگر بوده باشند اخوه مردان وزنان پس از براي
مرد مثل نصيب دوزن است بيان ميكند خدا از براي شما مبادا گمراه
شويد وخدا بهرچيز داناست ١٧٦

سوره مائده يكصد وبيست آيه وآن مدنيست

بسم خداي بخشاينده مهربان
اي آنانكه ايمان آورده ايد وفا كنيد بعقدها حلال كرده شده
از براي شما بهيمه چهارپايان مگر آنچه خوانده ميشود برشما درحالتي كه
حلال دانندۀ شكاري نباشيد وحال آنكه شما محرم باشيد بدرستي
كه خدا حكم ميكند آنچه ميخواهد ٢ اي آنانكه ايمان آورده ايد
حلال مداريد مناسك خدارا ونه ماه حرام را ونه قرباني را ونه قلادهها
را ونه قاصدان بيت الحرام را كه ميطلبند افزوني را از پروردگارشان
وخوشنودي را وچون محل شويد پس شكار كنيد وبمعصيت نيندازد
شمارا دشمني گروهي كه بازداشتند شمارا از مسجد الحرام

أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٣ حُرِّمَتْ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا
مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَ
اخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٤
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ
أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ
مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ
مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ
عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
٥ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ
وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ
لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ
٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ
إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُءُوسِكُمْ

اینکه از حد درگذرید و معاونت یکدیگر کنید بر نیکی و پرهیزکاری
و معاونت یکدیگر مکنید بر معصیت و تعدّی کردن و بپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا سخت عقوبت است ٣ حرام کرده شده است بر شما
مردار و خون و گوشت خوك و آنچه آواز برداشته شده از برای غیر خدا
بآن و خفه شده و بزدن مرده و بافتادن از بلندی مرده و بضرب شاخ
مرده و آنچه را خورده باشد درنده مگر آنچه را تذکیه کرده باشید و آنچه
ذبح کرده شده بر سنگها و اینکه طلب قسمت کنید به تیرها این فسق است
امروز ناامید شدند آنانکه کافر شدند از دین شما پس مترسید از ایشان
و بترسید از من امروز کامل ساختم از برای شما دین شما را و تمام کردم بر
شما نعمت خود را و راضی شدم از برای شما اسلام را دین پس کسیکه
مضطر شود در گرسنگی در حالتی که میل کننده نباشد مر گناهی را پس
بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ٤ میپرسند ترا که چه چیز
حلال کرده شده مر ایشانرا بگو حلال کرده شده مر شما را پاکیزه ها و
آنچه آموخته کرده اید از شکار گیرندگان در حالتی که سگ شکار
کنانید می آموزید آنها را از آنچه آموخته شما را خدا پس بخورید از آنچه
نگاه داشتند برای شما و یاد کنید نام خدا را بر آن و بپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا زود حسابست ٥ امروز حلال شده برای شما
پاکیزه ها و خوردنی آنها که داده شده اند کتاب را حلالست برای شما
و خوردنی شما حلالست برای ایشان و زنان با عفت از زنان مؤمنه
و عفت دارندگان از آنانی که داده شده اند کتاب را پیش از شما هرگاه
داده باشید بایشان مهرهای ایشانرا در حالتی که با عفت باشند
نه زناکاران و نه گیرندگان دوستان پنهانی و کسی که کافر شود
بایمان پس بتحقیق که باطل شد کردار او و او در آخرت از زیانکارانست
٦ ای آنکسانی که ایمان آورده اند چون برخیزید بنماز پس بشوئید
روهای خود را و دستهای خود را تا مرفقها و مسح کنید پاره از سرهای

وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ
تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَ
اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ

قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٩ وَ
عَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
عَظِيمٌ ١٠ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ١١
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ
يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٢ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ
مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ
لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَ
أَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١٣

خود را و پاهای خود را تا کعبین و اگر بوده باشید جنب پس طاهر شوید
و اگر بوده باشید بیماران یا بر سفری یا آمده باشد یکی از شما از غایط
یا مباشرت کنید با زنان پس نیابید آبی پس تیمم کنید بخاك پاکیزه پس مسح
کنید بروهای خود و دستهای خود از آن نمیخواهد خدا اینکه
بگرداند بر شما از تنگی ولیکن میخواهد که پاك سازد شما را و تمام نماید
نعمت خود را بر شما شاید که شما شکر کنید ۷ و یاد نمائید نعمت
خدا را بر شما و پیمان او را که پیمان بسته است با شما بآن چون گفتید
که شنیدیم و فرمانبرداری نمودیم و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا
داناست بانچه در سینهاست ۸ ای گروهی که ایمان آورده اند
باشید قیام کنندگان از برای خدا گواهان بعدل و باید ندارد شما
را دشمنی گروهی بر اینکه عدالت نمائید که او نزدیك تراست مر پرهیزکاری
را و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا آگاهست بانچه میکنید ۹
وعده داده خدا آنانی را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای پسندیده
از برای ایشانست آمرزشی و مزدی بزرك ۱۰ و آنانکه کافر شدند
و نسبت دروغ دادند بایتهای ما این گروه اصحاب دوزخند ۱۱
ای گروهی که ایمان آورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر شما آنوقت که
قصد کردند گروهی که بگشایند بسوی شما دستهای خود را پس
بازداشت خدا دستهای ایشانرا از شما و بپرهیزید از خدا و برخدا باید
توکل نمایند مؤمنان ۱۲ و هر آینه بتحقیق که گرفت خدا
پیمان از بنی اسرائیل و برانگیختیم از ایشان دوازده سرکرده و گفت
خدا بدرستی که من با شما ام البته اگر برپا دارید نماز را و بدهید
زکوة را و ایمان بیاورید به پیغمبران من و یاری نمائید ایشانرا و قرض
دهید خدا را قرضی نیکو هر آینه بپوشانم از شما گناهان شما را
والبته داخل سازم شما را ببهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها پس
کسی که کافر شود بعد از این از شما پس بتحقیق که گم کرده راست را ۱۳

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ
عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۱۴ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
فَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۱۵
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ۱۶ قَدْ جَاءَكُم مِّنَ اللَّهِ

پس بسبب شکستن ایشان پیمان خود را لعن کردیم ایشانرا و گردانیدیم
دلهای ایشانرا سخت تغییر میدهند کلامهارا از مکانهاشان و فراموش
کردند بهرهٔ را از انچه آگاه گردانیده شدند بان و همیشه هستی تو که
مطلع میشوی بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان پس عفو کن از ایشان
و درگذر از ان بدرستی که خدا دوست میدارد خوبی کنندگانرا ۱۴
و از انکسانی که گفتند بدرستیکه ما نصاری ایم گرفتیم پیمان ایشانرا
پس فراموش کردند بهرهٔ از انچه آگاه گردانیده شده بودند بان پس
لازم گردانیدیم میانهٔ ایشان دشمنی و بغض را تا روز قیامت و
زود باشد که آگاه نماید ایشانرا خدا بانچه بودند که میکردند ۱۵
ای اهل کتاب بتحقیق که آمد شما را پیغمبر ما بیان میکند برای شما
بسیاری را از انچه بودید که پنهان مینمودید از کتاب و در میگذرد از بسیاری
۱۶ بتحقیق که آمد شما را از خدا نوری و کتابی روشن ۱۷ راه مینماید
بان خدا کسی را که پیروی کند خوشنودی او را در راههای سلامتی و
بیرون میاورد ایشانرا از تاریکیها بسوی روشنی باذن خود و راه مینماید
ایشانرا براهی راست ۱۸ هر اینه بتحقیق که کافر گردید انانکه گفتند
بدرستی که خدا اوست مسیح پسر مریم بگو پس کیست که منع کند از خدا
چیزیرا اگر خواسته باشد که هلاک کند مسیح پسر مریم و مادرش و
کسانی را که در زمینند همه و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین
و انچه در میانهٔ انهاست می آفریند انچه را خواهد و خدا بر همه چیز تواناست
۱۹ و گفتند یهود و نصاری که ما پسران خدا و دوستان اوئیم بگو
پس چرا عذاب میکند شما را بسبب گناهان شما بلکه شما آدمی اید
از جمله کسانی که آفریده می آمرزد از برای هر که خواهد و عذاب میکند
هر که را خواهد و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و انچه در
میانهٔ ان دو است و بسوی اوست بازگشت ۲۰ ای اهل کتاب
بتحقیق که آمد شما را پیغمبر ما روشن میکرد است برای شما بر فاصلهٔ

نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ ۱۷ يَهْدِي
بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ
السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۱۸ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَن فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۱۹ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ
نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ
يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم بَلْ أَنتُم
بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۲۰ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
عَلَىٰ فَتْرَةٍ

مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا مَا جَاۤءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ٢١ فَقَدْ جَاۤءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٢ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى
لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَاۤءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَاٰتٰيكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ٢٣
يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ٢٤ قَالُوا يَا مُوسٰى
اِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ٢٥ وَاِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُونَ ٢٦ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ

يَخَافُونَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا
عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاِنَّكُمْ
غَالِبُونَ ٢٧ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوا
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٢٨ قَالُوا يَا مُوسٰى
اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا
اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ٢٩ قَالَ رَبِّ
اِنِّي لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِي وَاَخِي
فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
٣٠ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِينَ
سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْاَرْضِ فَلَا
تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ٣١
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ
اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ
قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ
٣٢ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَيَّ يَدَكَ
لِتَقْتُلَنِي مَا اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ
اِلَيْكَ

از پیغمبران مبادا که بگوئید نیامد ما را هیچ مژده دهنده ونه ترساننده
پس بتحقیق که آمد شما را مژده دهنده وترساننده ٢١ وخدا بر همه چیز
توانا است ٢٢ وآنوقت را که گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من
یاد کنید نعمت خدا را بر شما وقتی که گردانید در میان شما پیغمبران
وگردانید شما را پادشاهان وداد شما را آنچه نداد احدی از عالمیان
٢٣ ای گروه من در آیید در زمین پاکیزه که نوشته خدا برای شما
وبر مگردید بر عقبهای خود پس باز خواهید گشت زیان کاران
٢٤ گفتند ای موسی بدرستی که در آن گروهی اند جباران ٢٥ وبدرستی
که ما هرگز در نخواهیم آمد در آن تا آنکه بیرون روند از آن پس اگر
بیرون روند از آن پس بدرستی که ما در آینده گانیم ٢٦ گفتند
دو مرد از آنانکه میترسند انعام کرده خدا بر آن دو در آیید برایشان
از آن در پس هرگاه داخل شوید آنرا پس بدرستی که شما غلبه نماینده
گانید ٢٧ وبر خدا پس توکل نمائید اگر هستید مؤمنان ٢٨
گفتند ای موسی بدرستی که ما داخل نمیشویم هرگز آنرا تا هستند
در آن پس برو تو ای موسی با پروردگار خود پس کارزار نمائید بدرستی
که ما در اینجا نشستگانیم ٢٩ گفت پروردگارا بدرستی که من نیستم مالک
مگر نفس خودم وبرادرم را پس جدائی افکن میان ما ومیان گروه
نافرمانی کنندگان ٣٠ گفت پس بدرستی که آن حرام کرده
شده است برایشان چهل سال راه میروند در آن زمین سرگردان
پس اندوهگین مشو بر گروه نافرمان برداران ٣١ وبخوان برایشان
خبر دو فرزند آدم را براستی هنگامی که نزدیکی جستند بقربانی
پس قبول کرده شد از یکی از ایشان وقبول کرده نشد از آن دیگر
گفت که البته میکشم ترا گفت جز این نیست که قبول میکند خدا
از پرهیزگاران ٣٢ البته اگر بگشائی بسوی من دست خود را برای
آنکه بکشی مرا نیستم من گشاینده دست خود را بسوی تو برای اینکه

لأقتلك إني أخاف الله رب العالمين ٣٣ إني أريد أن تبوء بإثمي وإثمك فتكون من أصحاب النار وذلك جزاء الظالمين ٣٤
فطوعت له نفسه قتل أخيه فقتله فأصبح من الخاسرين ٣٥ فبعث الله غرابا يبحث في الأرض ليريه كيف يواري سوأة
أخيه قال يا ويلتى أعجزت أن أكون مثل هذا الغراب فأواري سوأة أخي فأصبح من النادمين ٣٦ من أجل ذلك كتبنا
على بني إسرائيل أنه من قتل نفسا بغير نفس أو فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعا ومن أحياها فكأنما أحيا
الناس جميعا ولقد جاءتهم
رسلنا بالبينات ثم إن كثيرا
منهم بعد ذلك في الأرض
لمسرفون ٣٧ إنما جزاء الذين
يحاربون الله ورسوله ويسعون
في الأرض فسادا أن يقتلوا
أو يصلبوا أو تقطع أيديهم و
أرجلهم من خلاف أو ينفوا
من الأرض ذلك لهم خزي في
الدنيا ولهم في الآخرة عذاب
عظيم ٣٨ إلا الذين تابوا من
قبل أن تقدروا عليهم فاعلموا
أن الله غفور رحيم ٣٩ يا أيها
الذين آمنوا اتقوا الله وابتغوا
إليه الوسيلة وجاهدوا
في سبيله لعلكم تفلحون ٤٠
إن الذين كفروا لو أن لهم
ما في الأرض جميعا ومثله
معه ليفتدوا به من عذاب
يوم القيامة ما تقبل منهم و
لهم عذاب أليم ٤١

بکشم ترا بدرستی که من میترسم از خدا که پروردگار عالمیانست ٣٣
بدرستی که من میخواهم باز گردی تو بگناه من وگناه خود پس بوده باشی
تو از یاران آتش واین سزای ستمکنندگانست ٣٤ پس آسان نمود
از برای او نفس او کشتن برادرش را پس کشت اورا پس گشت از
زیانکاران ٣٥ پس برانگیخت خدا کلاغی را که جست وجوی نمود
در زمین تا آنکه بنماید باو که چگونه پنهان کند جثهٔ برادرش را گفت
ای وای برمن آیا عاجز شدم از اینکه بوده باشم مانند این کلاغ پس
بپوشانم جثهٔ برادر خود را پس گشت از پشیمانان ٣٦ از جهت
آن نوشتیم بر اولاد یعقوب اینکه هر کس بکشد نفسی را بغیر نفسی
یا فسادی در زمین پس گویا کشته آدمیان را همه وکسی که
احیا نمود آنرا پس گویا احیا نموده آدمیان را همه وبتحقیق که آمدند ایشان
را پیغمبران با معجزه های آشکار پس بدرستی که بسیاری از ایشان بعد
از آن در زمین هر آینه اسراف کنندگان بودند ٣٧ سوای این
نیست که سزای آنانکه محاربه میکنند با خدا ورسول او وشتاب می
کنند در زمین برای فساد نمودن اینست که کشته شوند یا بر دار
کشیده شوند یا قطع شود دستهای ایشان وپاهای ایشان برعکس
یکدیگر یا رانده شوند از زمین این از برای ایشان خواریست در دنیا
واز برای ایشانست در آخرت عذابی بزرگ ٣٨ مگر آنانکه توبه
کنند پیش از آنکه دست یابید بر ایشان پس بدانید که خدا
آمرزنده ایست مهربان ٣٩ ای آنانکه ایمان آورده اند بپرهیزید
از خدا وطلب کنید بسوی رحمت او وسیله را وجدال نمائید در راه
او شاید که شما رستگار شوید ٤٠ بدرستی که آنانکه
کافر شدند اگر آنکه باشد مر ایشانرا آنچه در زمین است
همه ومثل آن با آن تا فدا دهند آنرا از عذاب روز قیامت قبول
نخواهد شد از ایشان ومر ایشانراست عذابی دردناک ٤١

يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۴۲ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۴۳ فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۴۴ أَلَمْ تَعْلَمْ
أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۴۵ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا
يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ

میخواهند که بیرون آیند از آتش ونیستند ایشان بیرون آیندگان از
آن ومر ایشانراست عذابی برقرار ۴۲ ومرد دزد وزن دزد پس ببرید
دستهای ایشانرا ازجهت سزا دادن بسبب آنچه کرده اند عقوبتی از خدا
وخدا ارجمند درست کردار ۴۳ پس هرکه توبه کند ازبعد
ستم کردنش واصلاح کرد پس بدرستی که خدا توبه میکند براو بدرستی
که خدا آمرزنده ایست مهربان ۴۴ آیا نمیدانی که خدا مرا وراست
پادشاهی آسمانها وزمین عذاب میکند هرکه را میخواهد ومی آمرزد
هرکه را میخواهد وخدا برهرچیزی تواناست ۴۵ ای پیغمبر اندوهگین
نگرداند ترا آنانکه شتاب مینمایند درکفر از آنانکه گفتند بدهنهای
خود که ایمان آوردیم وایمان نیاورد دلهای ایشان واز آنانکه یهودیت را
اختیار کردند شنونده کانند مر دروغ را شنونده کانند مر گروه دیگر
را نیامده اند ترا تغییر میدهند گفتارها را از بعد جاهای
خود میگویند اگر داده شوید این را پس بگیریدش واگر داده نشوید آنرا
پس حذر نمائید وکسی که میخواهد خدا محنت اورا پس هرگز منع نمیتوانی
ازبرای او ازخدا چیزی را آنگروهند آنانکه نخواسته خدا که پاک گرداند
دلهای ایشانرا برای ایشانست دردنیا رسوائی وبرای ایشانست
درآخرت عقوبتی بزرگ ۴۶ بسیار گوش دهندکانند مر دروغ را
پرخورندکانند مر حرام را پس اگر بیایند ترا پس حکم کن میانه ایشان
یا روی گردان از ایشان واگر روی گردانی از ایشان پس هرگز زیان
نرسانند ترا چیزی واگر حکم کنی پس حکم کن میانه ایشان بعدل بدرستی
که خدا دوست میدارد عدالت کنندکانرا ۴۷ وچگونه حکم میسازند
ترا وحال آنکه نزد ایشان توریة است که دران حکم خداست
پس ایشان رو میگردانند بعد از آن ونیستند این گروه
ایمانداران ۴۸ بدرستی که ما فرو فرستادیم توریة را که درآنست
راه نمائی وروشنائی حکم میکنند بآن پیغمبرانی که انقیاد نمودند برای

سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ
وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَن يُرِدِ اللَّهُ
فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن
يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۴۶
سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ
فَإِن جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَإِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَن يَضُرُّوكَ
شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم
بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
۴۷ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِندَهُمُ
التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ
مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ۴۸ إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَاةَ
فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا
النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ

هادوا والرّبّانيّون والاحبار بما استحفظوا من كتاب الله وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا النّاس واخشون ولا تشتروا بآياتي
ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكافرون ۴۹ وكتبنا عليهم فيها انّ النّفس بالنّفس والعين بالعين
والانف بالانف والاذن بالاذن والسّنّ بالسّنّ والجروح قصاص فمن تصدّق به فهو كفّارة له ومن لم يحكم بما انزل الله
فاولئك هم الظّالمون ۵۰ وقفّينا على آثارهم بعيسى ابن مريم مصدّقا لما بين يديه من التّورية وآتيناه الانجيل فيه هدى
ونور ومصدّقا لما بين يديه
من التّورية وهدى وموعظة
للمتّقين ۵۱ وليحكم اهل الانجيل
بما انزل الله فيه ومن لم يحكم
بما انزل الله فاولئك هم الفاسقون
۵۲ وانزلنا اليك الكتاب بالحقّ
مصدّقا لما بين يديه من الكتاب
ومهيمنا عليه فاحكم بينهم
بما انزل الله ولا تتّبع اهواءهم
عمّا جاءك من الحقّ لكلّ جعلنا
منكم شرعة ومنهاجا ولو شاء
الله لجعلكم امّة واحدة ولكن
ليبلوكم في ما آتيكم فاستبقوا
الخيرات الى الله مرجعكم جميعا
فينبّئكم بما كنتم فيه تختلفون
وان احكم بينهم بما انزل الله و
لا تتّبع اهواءهم واحذرهم
ان يفتنوك عن بعض ما انزل الله
اليك فان تولّوا فاعلم انّما

آنانكه يهود شده اند وخداپرستان ودانايان بانچه مامور بحفظ آن
بودند از كتاب خدا وبودند بران گواهان پس مترسيد از آدميان
وبترسيد از من وبدل مكنيد بآيتهاي من قيمت كمي را وكسي كه حكم
نكند بانچه فرو فرستاده خدا پس آن گروه ايشانند كافران ۴۹
ونوشتيم ما بر ايشان در آن اينرا كه جان بجان وچشم بچشم وبيني به بيني
وگوش بگوش ودندان بدندان وجراحتها را قصاص است پس كسي كه
صدقه كند بان پس آن كفاره ايست مر اورا وكسي كه حكم نكند
بانچه فرو فرستاده خدا پس آنگروه ايشانند ستمكنندگان ۵۰
واز عقب در آورديم بر پيهاي ايشان عيسى پسر مريم را در حالتي كه تصديق
نماينده بود مرانچه را كه پيش از او بود از تورية وداديم اورا انجيل كه در آن
هدايت وروشنائي است وتصديق كننده بود مرانچه را پيش از آن
بود از تورية وهدايت وپندي است براي پرهيزكاران ۵۱
وبايد كه حكم نمايند اهل انجيل بانچه فرو فرستاده خدا در آن
وكسي كه حكم نكند بانچه فرو فرستاده خدا پس آنگروه ايشانند
فاسقان ۵۲ وفرو فرستاديم بسوي تو كتابرا براستي تصديق كننده
مرانچه را كه پيش از او بود از كتاب ونگهبان بر آن پس حكم كن ميانه
ايشان بانچه فرو فرستاده خدا وپيروي منما خواهشهاي ايشانرا
از آنچه آمده ترا از حق براي هر يك از شما گردانيديم شريعتي وراهي روشن
واگر ميخواست خدا هر اينه ميگردانيد شما را يك امت ولكن تا
آزمايش كند شما را در آنچه داده شما را پس پيشي گيريد نيكيها
را بسوي خداست بازگشت شما همه پس آگاه خواهد گردانيد
شما را بانچه هستيد كه در آن اختلاف مينمائيد ۵۳ وانكه حكم
نمائي ميانه ايشان بآنچه فرو فرستاده خدا وپيروي منما خواهشهاي
ايشانرا وحذر نما از ايشان اينكه بگردانند ترا از بعض آنچه فرو
فرستاده خدا بسوي تو پس اگر رو بگردانند پس بدان بدرستيكه

يريد الله ان يصيبهم ببعض ذنوبهم وان كثيرا من الناس لفاسقون ۴۹ افحكم الجاهلية يبغون ومن احسن من الله
حكما لقوم يوقنون ۵۰ يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا اليهود والنصارى اولياء بعضهم اولياء بعض ومن يتولهم
منكم فانه منهم ان الله لا يهدي القوم الظالمين ۵۱ فترى الذين في قلوبهم مرض يسارعون فيهم يقولون نخشى
ان تصيبنا دائرة فعسى الله ان ياتي بالفتح او امر من عنده فيصبحوا على ما اسروا في انفسهم نادمين ۵۲ ويقول الذين

امنوا اهؤلاء الذين اقسموا بالله
جهد ايمانهم انهم لمعكم حبطت
اعمالهم فاصبحوا خاسرين ۵۳
يا ايها الذين امنوا من يرتد
منكم عن دينه فسوف ياتي الله
بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على
المؤمنين اعزة على الكافرين
يجاهدون في سبيل الله ولا
يخافون لومة لائم ذلك
فضل الله يؤتيه من يشاء
والله واسع عليم ۵۴ انما وليكم
الله ورسوله والذين امنوا
الذين يقيمون الصلوة ويؤتون
الزكوة وهم راكعون ۵۵ ومن
يتول الله ورسوله والذين
امنوا فان حزب الله هم الغالبون ۵۶
يا ايها الذين امنوا لا
تتخذوا الذين اتخذوا دينكم
هزوا ولعبا من الذين اوتوا

که اراده دارد خدا که مصیبت رساند ایشانرا بسبب بعضی از گناهان
ایشان وبدرستی که بسیاری از آدمیان هرآینه فاسقانند ۴۹
پس آیا حکم جاهلیت را طلب مینمایند و کیست نیکوتر از خدا در
حکم برای طایفه که یقین دارند ۵۰ ای گروهی که ایمان آورده اند
مگیرید یهودان و ترسایانرا دوستان بعضی از ایشان دوستان
بعضی اند وکسی که دوست دارد ایشانرا از شما پس بدرستی که او
از ایشانست بدرستی که خدا راهنمائی نمیکند گروه ستمکارانرا
۵۱ پس می بینی آنانرا که در دلهاشان مرضیست که شتاب مینمایند
در ایشان میگویند که میترسیم که برسد بما گردشی پس شاید که خدا
بیاورد فتحی یا فرمانی را از نزد خود پس خواهند گشت برانچه پنهان
میداشتند در نفسهای خود پشیمانان ۵۲ ومیگویند آنان که ایمان
آورده اند آیا این گروه آنانند که سوگند خوردند بخدا غلیظ ترین
سوگندهاشان که ایشان هرآینه با شمااند ناچیز گردید کردهای
ایشان پس گردیدند زیانکاران ۵۳ ای جماعتی که ایمان آورده اند
کسی که برگردد از شما از دین خود پس زود باشد که بیاورد خدا جماعتی
را که دوست دارد ایشانرا ودوست دارند اورا فروتنی کنندگان
بر مؤمنان سختی نمایندگان بر کافران ۵۴ جدال می نمایند در راه خدا
ونمیترسند از ملامت هیچ ملامت کننده این فضل خداست عطا
میفرماید بهر کس خواهد وخدا گشاده کار داناست ۵۵ جز این
نیست که ولی شما خداست وپیغمبر او وآنانکه ایمان آورده اند
آنچنان ایمان آورندگانی که برپا میدارند نماز را ومیدهند زکوة
را وحال آنکه ایشان در رکوع اند ۵۶ وکسیکه ولی گیرد خدا و
رسولش وآنانرا که ایمان آورده اند پس بدرستی که لشکر خدا ایشانند
غلبه کنندگان ۵۷ ای آنانی که ایمان آورده اند مگیرید آنانیرا که
گرفته اند دین شما را استهزا وبازیچه از آنکسانی که داده شده اند

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۵۷ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَوٰةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۵۸ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ
مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ۵۹ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۶۰ وَإِذَا جَاءُوكُمْ

قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ
وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۶۱ وَتَرَىٰ
كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۶۲
لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۶۳
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ
غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا
بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ
يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ
أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۶۴
وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۶۵

کتاب را پیش از شما وکافرانرا دوستان وبپرهیزید از خدا اگر هستید مؤمنان
۵۷ وچون ندا میکنید بسوی نماز میگیرند آنرا استهزا وبازیچه این بجهت
آنست که ایشان گروهیند که تعقل نمیکنند ۵۸ بگو ای اهل کتاب
آیا انتقام میکشید از ما مگر آنکه ایمان آوریم بخدا وآنچه فرو فرستاده
شده بسوی ما وآنچه فرو فرستاده شده پیش از این واینکه بیشترین
شما فاسقانند ۵۹ بگو آیا خبر دهم شما را ببدتر از این از جهت پاداش
نزد خدا کسی که دور کرده از رحمت خود او را خدا وخشم گرفته برو
وگردانیده بعضی از ایشان را بوزینگان وخوکان وپرستید طاغوت را
این گروه بدترند از جهت مکان وگمراه ترند از راه راست ۶۰ و
چون بیایند شما را گویند ایمان آوردیم وبتحقیق که داخل شده اند
بکفر وایشان بتحقیق که بیرون رفته اند بآن وخدا داناتر است
بآنچه هستند ایشان که پنهان میکنند ۶۱ ومی بینی بسیاری
از ایشانرا که شتاب می نمایند در گناه ودشمنی وخوردن ایشان
حرام را هر آینه بد است آنچه هستند که میکنند ۶۲ چرا نهی
نمی نمایند ایشانرا خداشناسان ودانشمندان از گفتن ایشان گناه
را وخوردن ایشان حرام را هر آینه بد است آنچه هستند که میکنند
۶۳ وگفتند یهودان که دست خدا بسته است بسته باد دست
ایشان ولعنت کرده شدند بسبب آنچه گفتند بلکه دستهای او
گشاده است انفاق میکند چنانکه خواهد وهر آینه زیاد میکرداند
بسیاری از ایشانرا آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو
سرکشی وکفر وانداختیم میان ایشان دشمنی وکینه را تا روز قیامت هرگاه
افروختند آتشی را از برای کارزار فرونشانید آنرا خدا ومی شتابند
در زمین برای فساد نمودن وخدا دوست نمیدارد فساد نمایندگانرا ۶۴
واگر اینکه اهل کتاب ایمان آورده بودند وپرهیزکاری نموده بودند هر آینه
میپوشانیدیم از ایشان گناهان ایشانرا ودر می آوردیم ایشانرا در بهشتهای با ناز ونعمت ۶۵

وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاۤءَ مَا يَعْمَلُونَ ۶۶ يَا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّٰهُ
يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۶۷ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيمُوا التَّوْرٰيةَ وَ
الْاِنْجِيلَ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ ۶۸ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَ
النَّصَارٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۶۹ لَقَدْ
اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي اِسْرَاۤئِيلَ وَاَرْسَلْنَا
اِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاۤءَهُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوٰى اَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا
وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۷۰ وَحَسِبُوا اَلَّا
تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ
وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۷۱ لَقَدْ
كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي اِسْرَاۤئِيلَ
اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ اِنَّهُ مَنْ
يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَاْوٰيهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ۷۲ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ
قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ وَ
عامن

واگر اينكه ايشان بپا داشتندي توريه وانجيل را وانچه فرو فرستاده شد
بسوي ايشان از نزد پروردگار ايشان هر اينه ميخوردند از بالاي ايشان واز زير
پاهاي ايشان از ايشان گروهي اند ميانه رو وبسياري از ايشان بداست
انچه ميكنند ۶۶ اي پيغمبر برسان انچه را فرو فرستاده شده بسوي تو
از پروردگار تو واگر نكني پس نرسانيدهٔ رسالت اورا وخدا نگاه مي
دارد ترا از مردم بدرستي كه خدا راهنمائي نميكند جماعت كافرانرا
۶۷ بگو اي اهل كتاب نيستيد بر چيزي تا انكه بپا داريد توريه وانجيل
را وانچه را كه فرو فرستاده شد بسوي شما از پروردگار شما
وبتحقيق كه زياد ميكرداند بسياري را از ايشان انچه فرو فرستاده شد
بسوي تو از پروردگار تو سركشي وكفر پس تاسف مخور بر گروه
كافران ۶۸ بدرستي كه انانكه ايمان اورده اند وانانكه يهود شدند
وستاره پرستان وترسايان هركه ايمان اورد بخدا وروز اخرت
وكرد خوب را پس نيست هيچ بيمي بر ايشان ونه ايشان اند وهكين ميشوند
۶۹ بتحقيق كه گرفتيم پيمان بني اسرائيل را وفرستاديم بسوي ايشان
پيغمبران هرگاه مي امد ايشانرا پيغمبري بانچه مايل نبود نفسهاي ايشان
گروهي را تكذيب نمودند وگروهي را ميكشتند ۷۰ وپنداشتند
كه نخواهد بود بلائي پس كور شدند وكر شدند پس بازگشت
نمود خدا بر ايشان پس كور شدند وكر شدند بسياري از ايشان
وخدا بيناست بانچه ميكنند ۷۱ البته بتحقيق كه كفر ورزيدند
انانكه گفتند بدرستي كه خدا اوست مسيح پسر مريم وگفت
مسيح اي بني اسرائيل بپرستيد خدا را كه پروردگار من وپروردگار
شماست بدرستي كه هركه شرك اورد بخدا پس بتحقيق حرام نموده
خدا بر او بهشت را وجايگاه او اتش است ونيست مر ستمكارانرا
هيچ ياري نمايندگان ۷۲ البته بتحقيق كه كفر ورزيدند
انانكه گفتند بدرستي كه خدا سيمين سه تاست ونيست هيچ

إِلٰهٍ إِلَّا إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٩ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٨٠ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ
انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٨١ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَ
اللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٨٢ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَ

أَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ
السَّبِيلِ ٨٣ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُدَ
وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ٨٤
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
٨٥ تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ
لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ
٨٦ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ
أَوْلِيَاءَ وَلٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ
٨٧ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ
أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً
لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا
نَصَارَىٰ ذٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ
وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
٨٨

خدای مگر خدای یگانه و اگر باز نه ایستند از آنچه میگویند هر آینه
برسد بآنانکه کفر ورزیده اند از ایشان عذابی دردناک ٧٩ پس
آیا بازگشت نمینمایند بسوی خدا و آمرزش نمی طلبند از او و خدا آمرزنده
مهربانست ٨٠ نیست مسیح پسر مریم مگر فرستاده شده که بتحقیق
گذشته اند پیش از او فرستاده شدگان و مادرش بسیار راست
گو بود بودند که میخوردند خوردنی بنگر که چگونه بیان میکنیم از برای
شما آیتها را پس بنگر که چگونه برگردانیده میشوند ٨١ بگو که آیا
میپرستید بغیر از خدا چیزیرا که مالک نیست برای شما ضرری و نه
نفعی را و خدا اوست شنوای دانا ٨٢ بگو ای اهل کتاب غلو
منمائید در دین خود بناحق و پیروی مکنید خواهشهای گروهی
را که بتحقیق گمراه شدند از پیش و گمراه نمودند بسیاریرا و گمراه شدند
از راه راست ٨٣ لعنت کرده شدند آنانکه کفر ورزیده اند از بنی
اسرائیل بر زبان داود و عیسی پسر مریم آن بسبب نافرمانیشانست و
بودنشان که از حد در میگذشتند ٨٤ بودند که باز نمی ایستادند
از منکری که کردندی آنرا هر آینه بد است آنچه بودند که میکردند
٨٥ می بینی بسیاری از ایشانرا که دوستی میکنند آنانیرا که کافر
شدند هر آینه بد است آنچه پیش فرستاد برای ایشان نفسهای
ایشان اینکه خشم نمود خدا بر ایشان و در عذاب ایشان جاوید خواهند
بود ٨٦ و اگر بودند که ایمان می آوردند بخدا و پیغمبر و آنچه فرو فرستاده
شده بسوی او نگرفتندی ایشانرا دوستان و لیکن بسیاری از ایشان
نافرمانی کنندگانند ٨٧ هر آینه می یابی البته سخت ترین مردم را
از روی دشمنی مر آنانیرا که ایمان آورده اند یهودانرا و آنانیرا
که شرک آورده اند و هر آینه می یابی البته نزدیکترین ایشانرا از روی
دوستی برای آنانکه ایمان آورده اند آنانیرا که گفتند بدرستی که ما ترسایانیم
این بجهت آنست که از ایشان کشیشان و رهبانانند و اینکه ایشان گردن کشی نمایند ٨٨

وَاِذَا سَمِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰى اَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۸۹
وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۹۰ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۹۱ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۹۲ يَا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۹۳ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا

طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي اَنْتُمْ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ۹۴ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ
بِاللَّغْوِ فِي اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ
اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ اَوْسَطِ
مَا تُطْعِمُونَ اَهْلِيكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ
اَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ
اِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا اَيْمَانَكُمْ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
۹۵ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّمَا الْخَمْرُ
وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۹۶ اِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ
اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ
اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ۹۷ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ
وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ
تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۹۸

وچون بشنوند آنچه فرو فرستاده شد بسوی رسول می‌بینی چشمهای
ایشانرا که میریزند از اشك از آنچه شناختند از حق میگویند پروردگار
ما ایمان آوردیم پس بنویس ما را با گواهان ۸۹ وچیست ما را که
ایمان نیاوریم بخدا و بانچه آمده ما را از حق وحال آنکه طمع داریم
اینرا که در آورد ما را پروردگار ما با گروه صالحان ۹۰ پس جزا داد
ایشانرا خدا بسبب آنچه گفتند بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها
همیشه گیانند در آنها واین جزای نیکی کنندگانست ۹۱ وآنانکه
کفر ورزیدند وتکذیب کردند آیتهای ما را آنگروه یاران دوزخند
۹۲ ای آنانکه ایمان آورده‌اند حرام مکردانید پاکیزهای آنچه حلال
کردانیده خدا برای شما وتعدی مکنید بدرستیکه خدا
دوست نمیدارد تعدی کنندگانرا ۹۳ وبخورید از آنچه روزی
کرده شما را خدا حلال پاکیزه وبپرهیزید از خدائی که شما بان ایمان
آورندگانید ۹۴ نمیگیرد شما را خدا به بیهوده در سوگندهاتان
ولیکن میگیرد شما را بسبب بستنتان سوگندها را پس کفاره آن طعام
دادن ده مسکین است از وسط آنچه اطعام میکنید اهل خود را یا پوشاك
ایشان یا آزاد کردن کردنی پس کسی که نیابد پس روزه داشتن سه
روز است این کفارهٔ سوگندهای شماست چون سوگند خورید
ونگاه دارید سوگندهای خود را همچنین بیان مینماید خدا برای
شما آیاتش را شاید که شما شکر کنید ۹۵ ای گروهی که ایمان
آورده‌اند جز این نیست که شراب وقمار وبتان وازلام پلیدیست
از کردار شیطان پس باز ایستید از آن شاید که شما رستگار
شوید ۹۶ جز این نیست که میخواهد شیطان اینکه بیندازد میانهٔ
شما دشمنی وکینه در شراب وقمار وباز دارد شما را از یاد خدا واز نماز
پس آیا هستید شما باز ایستادگان ۹۷ وفرمان برید خدا را وفرمان برید
رسول را وحذر نمائید پس اگر اعراض نمائید پس بدانید که نیست بر پیغمبر ما مگر رسانیدن آشکار ۹۸

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا
وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ٩٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ وَ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَ
أَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ
مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ١٠١ أُحِلَّ
لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا
لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ
صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ١٠٢ جَعَلَ
اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَالْقَلَائِدَ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٠٣
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٠٤ مَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ١٠٥
قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا
اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ١٠٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَسْأَلُوا عَنْ

نیست بر آنانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته گناهی در آنچه
خوردند هرگاه که پرهیزکاری نمودند و ایمان آوردند و کردند کارهای
شایسته پس پرهیزکاری نمودند و ایمان آوردند پس پرهیزکار شدند
و نیکوئی کردند و خدا دوست میدارد نیکوکاران را ۹۹ ای گروهی
که ایمان آورده اند هر آینه آزمایش خواهد نمود شما را خدا بچیزی از
شکار که میرسد بآن دستهای شما و نیزهای شما تا آنکه بداند خدا
کسی را که میترسد از او در نهان پس کسی که از حد در گذرد بعد از این
پس مر او راست عقوبت دردناک ۱۰۰ ای آنانکه ایمان آورده اند
مکشید شکار را و حال آنکه شما محرمان باشید و کسی که بکشد آنرا
از شما بعمد پس جزا نیست مثل آنچه کشته از چهارپایان که حکم کند بآن دو
عادل از شما قربانیست رسیده بکعبه یا کفاره طعام مساکین است
یا برابر آن روزه داشتن تا بچشد وبال امرش را عفو کرد خدا از آنچه گذشته
و کسی که باز این کار بکند دانسته پس انتقام میکشد خدا از او و خدا عزیز
صاحب انتقام است ۱۰۱ حلال کرده برای شما شکار دریا و طعام
آن متاعی برای شماست و برای قافله و حرام گردانیده شده بر
شما شکار صحرا مادام که شما محرم باشید و بپرهیزید خدائی را که
بسوی او محشور میشوید ۱۰۲ گردانیده خدا کعبه را بیت الحرام
جهت قوام از برای مردمان و ماه حرام و قربانی و قلادها را این برای آنست
که بدانید که خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اینکه
خدا بهر چیزی داناست ۱۰۳ بدانید بنکه خدا سخت عقوبت
و اینکه خدا آمرزنده مهربانست ۱۰۴ نیست بر رسول مگر رسانیدن
و خدا میداند آنچه را ظاهر میسازید و آنچه را میپوشانید ۱۰۵
بگو که یکسان نیست پلید و پاکیزه و اگر چه بشگفت آرد ترا بسیاری
پلید پس بپرهیزید خدا را ای صاحبان عقل شاید که شما
رستگار شوید ۱۰۶ ای گروهی که ایمان آورده اند مپرسید از

تسياء ان تبد لكم تسؤكم وان تسئلوا عنها حين ينزل القرآن تبد لكم عفا الله عنها والله غفور حليم ١٠٧ قد سألها
قوم من قبلكم ثم اصبحوا بها كافرين ١٠٨ ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون
على الله الكذب واكثرهم لا يعقلون ١٠٩ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه
آباءنا اولو كان آباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون ١١٠ يا ايها الذين آمنوا عليكم انفسكم لا يضركم من ضل اذا

اهتديتم الى الله مرجعكم جميعا
فينبئكم بما كنتم تعملون ١١١ يا
ايها الذين آمنوا شهادة بينكم
اذا حضر احدكم الموت حين
الوصية اثنان ذوا عدل منكم
او آخران من غيركم ان انتم
ضربتم في الارض فاصابتكم
مصيبة الموت تحبسونهما
من بعد الصلوة فيقسمان بالله
ان ارتبتم لا نشتري به ثمنا
ولو كان ذا قربى ولا نكتم شهادة
الله انا اذا لمن الآثمين ١١٢ فان
عثر على انهما استحقا اثما فا
آخران يقومان مقامهما من
الذين استحق عليهم الاوليان
فيقسمان بالله لشهادتنا
احق من شهادتهما وما اعتدينا
انا اذا لمن الظالمين ١١٣ ذلك
ادنى ان يأتوا بالشهادة على
وجهها او يخافوا ان ترد ايمان
بعد ايمانهم واتقوا الله و

چيزهائي كه اكر ظاهر كرده شود براي شما بد آيد شما را واكر بپرسيد
از آنها هنكامي كه فرو فرستاده شود قرآن ظاهر كردد مر شما را عفو كرد
خدا از آنها وخدا آمرزنده بردبار است ١٠٧ بتحقيق كه سؤال كردند
آنها كروهي پيش از شما پس كشتند بسبب آنها كافران ١٠٨
نكردانيد خدا از بحيره ونه سائبه ونه وصيله ونه حام وليكن
آنان كه كافر شده اند افترا مي بندند بر خدا دروغ را وبيشتر ايشان
نمي يابند بعقل ١٠٩ وچون كفته شود بايشان بيائيد بسوي آنچه فرو
فرستاده خدا وبسوي رسول كويند بس است ما را آنچه يافته ايم كه
بر آن بودند پدران ما آيا واكرچه بودند پدران ايشان كه نمي دانستند
چيزيرا ونه هدايت يافته بودند ١١٠ اي آنكساني كه ايمان آورده اند بر
شماست نفسهاي شما ضرر نرساند شما را كسي كه كمراه شد هركاه
هدايت يافته باشيد بسوي خداست بازكشت شما همه پس خبر ميدهد
شما را بآنچه بوديد كه ميكرديد ١١١ اي آنكساني كه ايمان آورده اند كواهي
ميان شما هركاه حاضر شود يكي از شما را مرك وقت وصيت دو صاحب
عدالت از شما يا دو ئي ديكر از غير شما اكر شما مسافر شويد در زمين
پس برسد شما را مصيبت مرك نكاه داريد آن دو را از بعد نماز پس
سوكند خورند بخدا اكر شك داريد كه ما نكرفته ايم بآن بهائي
واكرچه خويش باشد ونميپوشيم شهادت خدا را بدرستي كه ما در ين
وقت از كناهكاران باشيم ١١٢ پس اكر اطلاع يافته شود بر اينكه آن دو
مستحق شده اند كناه را پس دو نفر ديكر مي ايستند بجاي آن دو
از آنكساني كه استحقاق هم رسانيده اند بر ايشان دو سزاوار تر پس قسم
ميخورند بخدا كه هر آينه شهادت ما راست تر است از شهادت آن
دو و تعدي نكرده ايم بدرستي كه ما در اين هنكام از ستمكاران
باشيم ١١٣ اين نزديكتر است كه بيايند كواهان بر وجه آن يا بترسند
كه بر كردانيده شود قسمها بعد از قسمهاي ايشان وبپرهيزيد از خدا و

وَاسْمَعُوا وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ١٠٨ يَوْمَ يَجْمَعُ اللهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ١٠٩
إِذْ قَالَ اللهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ١١٠ وَإِذْ

أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا
بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ
بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ١١٧ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ١١٨ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ
مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ
صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ
الشَّاهِدِينَ ١١٩ قَالَ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا
مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ١٢٠
قَالَ اللهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ
يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ
عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ
١٢١ وَإِذْ قَالَ اللهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللهِ قَالَ
سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ
مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ
فَقَدْ

وبشنوید وخدا هدایت نمینماید کروه فاسقانرا ۱۰۸ روزی که جمع می
کند خدا پیغمبرانرا پس میکوید چه چیز جواب کفته شدید کویند پیغمبران
نیست ما را دانشی بدرستی که توئی تو بسیار دانای پنهانها ۱۰۹
چون کفت خدا ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر خود و بر والده
خود وقتی که قوت دادم ترا بروح القدس سخن میکردی با مردمان
در کهواره و در کهولت و هنکامی که تعلیم کردم ترا کتاب و حکمت و توریت
وانجیل و وقتی که میساختی از کل مانند شکل مرغ بفرمان من پس میدمیدی
در آن پس میشد مرغی بفرمان من و شفا میدادی کورمادرزاد و پیس را
بفرمان من و هنکامی که بیرون میاوردی مردکانرا بفرمان من و
هنکامی که باز داشتیم بنی اسرائیل را از تو وقتی که آمدی ایشانرا با بینها
پس کفتند آنانکه کافر شدند از ایشان نیست این مکر سحر هویدا ۱۱۰ و هنکامی
که وحی فرستادیم بسوی حواریون اینکه ایمان بیاورید بمن و برسول من
کفتند ایمان آوردیم و کواه باش باینکه ما منقادانیم ۱۱۱ و هنکامی که
کفتند حواریون ای عیسی پسر مریم آیا میتواند پروردکار تو اینکه فرو
فرستد برای ما مایده از آسمان کفت بپرهیزید از خدا اکر هستید
مؤمنان ۱۱۲ کفتند میخواهیم آنکه بخوریم از آن و آرام کیرد دلهای ما و بدانیم
که بتحقیق راست کفته ما را و باشیم بر آن از کواهان ۱۱۳ کفت عیسی
پسر مریم خدا وندا پروردکار ما فرو فرست بر ما مایده از آسمان که بوده
باشد از برای ما عیدی برای اول ما و آخر ما و نشانی از تو و روزی کن
ما را و تو بهترین روزی دهندکانی ۱۱۴ کفت بدرستی که من فرو
فرستنده ام آنرا بر شما پس کسی که کافر شود بعد از این از شما پس بدرستی
که من عذاب کنم او را عذابی که عذاب نکرده باشم بآن عذاب احدی از
عالمیانرا ۱۱۵ و چون کفت خدا ای عیسی پسر مریم آیا تو کفتی مر مردمانرا بکیرید مرا و مادر
مرا دو اله بغیر از خدا کفت عیسی پاک میدانم ترا نمیباشد مرا اینکه بکویم
چیزی که نیست مرا سزاوار اکر بودم که کفته باشم آنرا پس بتحقیق

عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ١٢٢ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ١٢٣ إِنْ
تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٢٤ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢٥ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
١٢٦ سُورَةُ الْأَنْعَامِ مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ١ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ
مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ
٢ وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُونَ ٣ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ
آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٤ فَقَدْ كَذَّبُوا
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ
أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٥

که دانسته آنرا میدانی آنچه در نفس منست و نمیدانم آنچه در ذات
تو است بدرستی که توئی دانندهٔ غیبها ۱۲۲ نگفته ام بایشان
مکر آنچه فرموده مرا بآن اینکه بپرستید خدا میرا که پروردکار من
و پروردکار شما است و بودم برایشان کواه مادامی که بودم در میان ایشان
پس چون وفات دادی مرا بودی تو نکهبان برایشان و تو بر هر چیزی
کواهی ۱۲۳ اکر عذاب کنی ایشانرا بدرستی که ایشان بندکان
تواند و اکر بیامرزی مر ایشانرا پس بدرستی که توئی ارجمند
درست کردار ۱۲۴ کفت خدا روزیست که نفع می بخشد راست
کویانرا راستی کوئی ایشان برای ایشانست بهشتهائی که
روانست از زیر آنها نهرها جاوید ند در آن همیشه خوشنود شد
خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از او اینست رستکاری
بزرک ۱۲۵ مر خدا براست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه
در آنهاست و او بر هر چیزی تواناست ۱۲۶

سورهٔ انعام یکصد و شصت و شش آیه و آن مکیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
ستایش مر خدا براکه آفرید آسمانها و زمین را و قرار داد تاریکیها
و روشنائی را پس آنانکه کافر شدند بپروردکارشان عدیل
میورزند ۱ اوست آنکه آفرید شمارا از کل پس مقرر کردانید اجلی را و
اجل نام برده شده نزد اوست پس شما شک میکنید ۲ و اوست
خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شمارا و آشکار شمارا و می
داند آنچه کسب میکنید ۳ و نمی آید ایشانرا هیچ آیه از آیتهای
پروردکارشان مکر آنکه باشند از آن اعراض کنندکان ۴
پس بتحقیق که تکذیب کردند بحق چون آمد ایشانرا پس زود باشد
که بیاید ایشانرا خبرهای آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ۵

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّن لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِم مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِن
تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ٦ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ٧ وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ٨ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ
رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ٩ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ١٠ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ١١ قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ قُل لِّلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا
رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٢ وَلَهُ مَا سَكَنَ
فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ١٣ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا
فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ
وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ١٤ قُلْ إِنِّي أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ١٥ مَّن يُصْرَفْ عَنْهُ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ١٦

آیا ندیدند که چندین هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی که متمکن کردیم
ایشانرا در زمین آنقدر که متمکن نکردیم برای شما و فرستادیم آسمانرا
بر ایشان پیاپی بارنده وگردانیدیم نهرهارا روان از زیر ایشان پس
هلاک گردانیدیم ایشانرا بگناهان ایشان وآفریدیم از بعد ایشان
قرنی دیگررا ٦ واگر فرو فرستاده بودیم بر تو کتابی در کاغذی پس
لمس کرده بودند آنرا بدستهای خود هر آینه میگفتند آنانکه کافر
شدند نیست این مگر سحری هویدا ٧ وگفتند چرا فرو فرستاده نشد
براو فرشته واگر فرو فرستاده بودیم فرشته را هر آینه منقضی شده
بود امر پس مهلت داده نمیشدند ٨ واگر میگردانیدیم اورا فرشته
هر آینه میگردانیدیم اورا مردی و هر آینه میپوشانیدیم بر ایشان
آنچه را میپوشیدند ٩ وبتحقیق که استهزا کرده شد به پیغمبران
پیش از تو پس فرا گرفت آنانی که تمسخر میکردند از ایشان آنچه بودند
که بآن تمسخر میکردند ١٠ بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه
بوده عاقبت تکذیب کنندگان ١١ بگو برای کیست آنچه در آسمانها
وزمین است بگو برای خداست نوشته برذات خود رحمت را هر آینه
جمع خواهد کرد شمارا تا روز قیامت که نیست شکی در آن آنانکه
زیان کردند نفسهای خودرا پس ایشان ایمان نخواهند آورد
١٢ ومر اوراست آنچه آرام یافت در شب و روز و اوست
شنوای دانا ١٣ بگو آیا غیر از خدا را بگیرم صاحب اختیار
پدید آورنده آسمانها وزمین و او میخوراند وخورانیده نمیشود
بگو بدرستی که من فرموده شده ام باینکه بوده باشم اول کسی که اسلام
آورد ومباش البته از مشرکین ١٤ بگو بدرستی که من
میترسم اگر عصیان ورزم پروردگار خودرا از عذاب روزی
عظیم ١٥ کسی که گردانیده شود از او در آن روز پس
بتحقیق که رحمت کرده اورا وآنست فوزی هویدا ١٦

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٦ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ١٧ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ
بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللّٰهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
١٨ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٩ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ٢٠ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ
٢١ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا
أَنْ قَالُوا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ ٢٢ انْظُرْ كَيْفَ
كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٣ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ
آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا
جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هٰذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٤ وَهُمْ
يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ
وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ ٢٥ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا
عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا

واكر برساند ترا خدا ضرري پس نيست دفع كننده مر او را مكر او
واكر برساند ترا خيري پس او بر هر چيزي توانا است ١٦ واوست
غالب فوق بندكان خود واوست حكيم آكاه ١٧ بكو چه چيز
است بزركتر در شهادت بكو خدا شاهد است ميان من وميان شما ووحي
كرده شده بسوي من اين قرآن تا آنكه بترسانم من شما را بآن وكسي
را كه رسيد يا شما هر آينه كواهي ميدهيد اينكه با خدا است
خدايان ديكر بكو كواهي نميدهم بكو جز اين نيست كه اوست
خداي يكانه وبدرستي كه من بيزارم از آنچه شريك ميكردانيد
١٨ آنانكه داديم ايشانرا كتاب ميشناسند ورا چنانكه مي
شناسند پسرانشانرا آنانكه زيان كرده اند نفسهاي خود را پس
ايشان ايمان نمي آورند ١٩ وكيست ستمكارتر از آنكه افترا كند
برخدا دروغ يا تكذيب كرد بآيتهاي او بدرستي كه او رستكار
نميكرداند ستمكارانرا ٢٠ وروزي كه حشر كنيم ايشانرا همه
پس ميكوئيم مر آنانيرا كه شرك آوردند كجايند شريكان شما آنان
كه بوديد كه كمان ميبرديد ٢١ پس نباشد فتنه ايشان
مكر اينكه كويند بخدائي كه پروردكار ماست كه نبوديم شرك
آورندكان ٢٢ بنكر چكونه دروغ ميكويند بر نفسهاي خود
وكم شد از ايشان آنچه بودند كه افترا ميكردند ٢٣ وبعضي
از ايشان كسي است كه كوش ميدارد بسوي تو وكردانيديم بر دلها
ايشان پردها اينكه فهم كنند آنرا ودر كوشهاي ايشان كراني واكر
ببينند همه آيتي را ايمان نمي آورند بآن تا چون آيند ترا جدال
كنند با تو ميكويند آنانكه كافر شدند نيست اين مكر افسانهاي
پيشينيان ٢٤ وايشان بازميدارند از آن وكناره ميجويند از آن
وهلاك نكنند مكر نفسهاي خود را ونمي يابند ٢٥ واكر ببيني
هنكامي كه باز داشته شده باشند بر آتش پس كويند اي كاش ما

نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٦ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٢٧ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٢٨ وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ
هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٢٩ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ٣٠ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ
الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
٣١ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٣٢ قَدْ
نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ
فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ
الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ
٣٣ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ
مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا
كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّى أَتَاهُمْ
نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ
٣٤ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ
إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا
فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٣٥
إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ

ما باز گردانیده میشدیم و تکذیب نمیکردیم آیتهای پروردگار
خود را و میبودیم از مؤمنان ٢٦ بلکه ظاهر شد مر ایشان را آنچه بودند
که میپوشانیدند از پیش و اگر باز گردیده شوند هر آینه باز گردند
بآنچه نهی کرده شده اند از آن و بدرستی که ایشان هر آینه دروغ
گویانند ٢٧ و گفتند نیست این مگر زندگانی ما در دنیا و نخواهیم
بود ما برانگیخته شدگان ٢٨ و اگر ببینی وقتی که بازداشته شده
باشند کافران بر پروردگار شان گوید آیا نیست این بحق گویند
آری به پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید
که کفر میورزیدید ٢٩ بتحقیق که زیان کردند آنانکه تکذیب
کردند بلقاء خدا تا چون بیاید ایشان را قیامت ناگهان گفتند
ای حسرت ما بر آنچه تقصیر کردیم در آن و ایشان بر میدارند
وزرهاشان را بر پشتهای خود آگاه باشید که بد است آنچه وزر
بر میدارند ٣٠ و نیست زندگانی دنیا مگر بازی و بازیچه و
هر آینه خانه آخرت بهتر است برای آنانی که پرهیزگاری میکنند ٣١
آیا پس در نمی یابید بعقل ٣٢ بتحقیق که میدانیم هر آینه اندوهگین
میسازد ترا آنچه میگویند پس بدرستی که ایشان تکذیب نمیکنند
ترا ولیکن ستمکاران بآیتهای خدا انکار مینمایند ٣٣ و هر آینه
بتحقیق که تکذیب کرده شدند پیغمبران پیش از تو پس صبر نمودند
بر آنچه تکذیب کرده شدند و آزار رسانیده شدند تا آنگاه
که آمد ایشان را یاری ما و نیست تبدیل کننده مر کلمات خدا را
و بتحقیق که آمد ترا از خبر پیغمبران ٣٤ و اگر باشد گران بر تو روی
گردانیدن ایشان پس اگر میتوانی که بجوئی سوراخی در زمین
یا نردبانی در آسمان پس بیاوری ایشان را نشانی و اگر خواست
خدا باشد هر آینه جمع کرده بود ایشان را بر هدایت پس مباش البته
از جاهلان ٣٥ جز این نیست که قبول اجابت میکنند آنانکه

يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۳۶ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَ
لَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۷ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۳۸ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۳۹ قُلْ
أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۴۰ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ

إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۴۱
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ۴۲ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ
بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۴۳ فَلَمَّا نَسُوا مَا
ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ
۴۴ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۴۵
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ
إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ
۴۶ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ

میشنوند و مردگانرا برانگیزد ایشانرا خدا پس بسوی او باز گردیده
شوند ۳۶ وگفتند چرا فرستاده نشد بر او نشانی از پروردگار
او بگو بدرستی که خدا تواناست براینکه بفرستد نشانی ولیکن
بیشترین ایشان نمیدانند ۳۷ ونیست از جنبنده در زمین
ونه پرنده که بپرد بدو بال خود مگر آنکه اصنافی چند اند امثال شما
تقصیر نکردیم ما در این کتاب از چیزی پس بسوی پروردگارشان
محشور میشوند ۳۸ وآنانکه تکذیب کرده اند آیتهای ما را
کرانند وگنگانند در تاریکیها کسی را که خواهد خدا گمراه
میکندش وکسی را که خواهد میگرداندش براه راست ۳۹
بگو خبر دهید شما که اگر آید شما را عذاب خدا یا آید شما را قیامت
آیا غیر خدا را میخوانید اگر باشید راست گویان ۴۰ بلکه او را
خواهید خواند پس کشف میکند آنچه را میخوانید بسوی او اگر خواهد
وفراموش کنید آنچه را شریک میاورید ۴۱ وهر آینه بتحقیق که
فرستادیم بسوی امتان پیش از تو پس گرفتیم ایشانرا بسختی وبیماری
تا شاید که ایشان زاری کنند ۴۲ پس چرا وقتی که آمد ایشانرا
سختی ما زاری نکردند ولیکن سخت شده دلهای ایشان وزینت
داد برای ایشان شیطان آنچه بودند که میکردند ۴۳ پس چون
فراموش کردند آنچه پند داده شدند بآن گشودیم بر ایشان
درهای هر چیز را تا آنگاه که شاد شدند بآنچه داده شدند
گرفتیم ایشانرا ناگاه پس آن هنگام ایشان ناامیدانند ۴۴ پس
بریده شد دنبال گروهی که ستم کردند وسپاس مر خدای را
که پروردگار عالمیانست ۴۵ بگو چه می بینید اگر گرفت خدا گوش
شما را و دیدهای شما را و مهر نهاد بر دلهای شما کیست الهی
غیر خدا که بدهد شما را آن بنگر چگونه میگردانیم آیتها را پس
ایشان اعراض میکنند ۴۶ بگو چه می بینید شما اگر بیاید شما را

عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۴۷ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۴۸ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۴۹ قُلْ لَا اَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا اَقُولُ لَكُمْ اِنِّي مَلَكٌ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى اِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ اَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۵۰ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ
اَنْ يُحْشَرُوا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۵۱ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۵۲
وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا
اَهٰؤُلَاءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا
اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۵۳
وَاِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ
مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ
بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۵۴
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ
سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۵۵ قُلْ اِنِّي نُهِيتُ
اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
قُلْ لَا اَتَّبِعُ اَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ
اِذًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۵۶ قُلْ
اِنِّي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ
مَا عِنْدِي

عذاب خدا ناگاه یا آشکارا آیا هلاک کرده میشوند مگر گروه ستمکاران ۴۷
ونمیفرستیم پیغمبرانرا مگر مژده دهندگان وترسانندگان پس
هرکه ایمان آورد وصالح شد پس نیست خوفی برایشان ونه
ایشان اندوهگین میشوند ۴۸ وآنانکه تکذیب کردند آیتهای
مارا برسد ایشانرا عذاب بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ۴۹
بگو نمیگویم مر شمارا که نزد منست خزانهای خدا ونمیدانم غیب
را ونمیگویم مر شمارا اینکه من فرشته ام پیروی نمیکنم مگر آنچه
وحی کرده شود بسوی من بگو آیا یکسانند کور وبینا پس
آیا چرا تفکر نمیکنید ۵۰ وبترسان بآن آنانی را که میترسند از اینکه
محشور شوند بسوی پروردگارشان نیست مرایشانرا غیر از او دوستی
ونه شفاعت خواهی شاید که ایشان پرهیزکار شوند ۵۱ ومران
آنانی را که میخوانند پروردگار خودرا بصبح وشام میخواهند وجه اورا
نیست بر تو از حساب ایشان هیچ چیز ونیست از حساب تو برایشان
هیچ چیز پس برانی ایشانرا پس خواهی بود از ستمکاران ۵۲ وهمچنین
آزمودیم بعض ایشانرا ببعضی تا بگویند آیا این گروهند که منت نهاده
خدا برایشان از میان ما آیا نیست خدا دانا تر بشکرگذاران ۵۳
وهرگاه بیایند ترا آنانکه ایمان آورده اند بآیتهای ما پس بگو سلام
بر شما باد نوشته است پروردگار شما بر ذات خود رحمت را اینکه
آنکسی که کرد از شما بدیرا بنادانی پس توبه کرد بعد از آن وصالح شد
پس بدرستی که او آمرزنده مهربانست ۵۴ وهمچنین تفصیل
میدهیم آیتهارا وتا روشن شود راه گناهکاران ۵۵ بگو بدرستی که من
نهی کرده شده ام از اینکه بپرستم آنهائی را که شما میخوانید از غیر خدا
بگو پیروی نمیکنم خواهشهای شمارا بتحقیق که گمراه خواهم بود در
آن هنگام ونخواهم بود از راه یافتگان ۵۶ بگو بدرستی که من بر
حجتی روشنم از نزد پروردگار خود وتکذیب کردید آنرا نیست نزد من

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ٥٧ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ٥٨ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ
الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٥٩ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى
أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٦٠ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ

الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا
يُفَرِّطُونَ ٦١ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَاسِبِينَ ٦٢ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ
مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ
هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ٦٣
قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ
كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ٦٤ قُلْ
هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ
٦٥ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ
الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ
لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
٦٦ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ
فِي آيَاتِنَا

آنچه میشتابید بآن نیست حکم مگر برای خدا بیان میکند حق را و
او بهترین حکم کنندگانست ٥٧ بگو اگر آنکه بود نزد من آنچه میشتابید
بآن هر آینه گذارده شده بود کار میان من و میان شما و خدا داناتر است
بستمکاران ٥٨ و نزد اوست کلیدهای غیب نمیدانند آنرا مگر
او و میداند آنچه در بیابان و دریاست و نمی افتد هیچ برگی مگر آنکه
میداند آنرا و نه دانهٔ در تاریکیهای زمین و نه تری و نه خشکی
مگر که در کتاب روشن است ٥٩ و اوست آنکه متوفی میسازد شما
را بشب و میداند آنچه کسب کردید بروز پس بر انگیزد شما را
در آن تا آنکه تمام کرده شود مدت نام برده شده پس بسوی اوست
بازگشت شما پس آگاه میکند شما را بآنچه بودید که می کردید
٦٠ و اوست غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما نگه
بانان تا چون بیاید یکی از شما را مرگ بمیرانند او را فرستادگان
ما و ایشان تقصیر نمیکنند ٦١ پس باز گردانیده شوند بسوی
خدا صاحب اختیار ایشان که حقیقت آگاه باشید که مر او راست
حکم و اوست زودترین حساب کنندگان ٦٢ بگو که نجات
میدهد شما را از تاریکیهای بیابان و دریا میخوانید او را
بزاری و پنهانی که اگر نجات دهد ما را ازین هر آینه خواهیم
بود از شکرگذاران ٦٣ بگو خدا میدهد شما را از آن و از هر
کربی پس شما شرک می آورید ٦٤ بگو که اوست توانا بر اینکه بر انگیزد
بر شما عذابی از بالای سر شما یا از زیر پاهای شما یا ملتبس سازد
شما را گروههای مختلف و بچشاند بعض شما را مضرت بعضی
بنگر چگونه میگردانیم آیتها را شاید که ایشان بفهمند ٦٥ و
تکذیب کردند بآن قوم تو و اوست حق بگو نیستم بر شما وکیل
از برای هر خبری وقتی است قرار یافته و زود باشد که بدانید
٦٦ و چون به بینی کسانی را که گفتگوی باطل میکنند در آیتهای ما

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۶۸ وَمَا
عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۶۹ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوٰةُ
الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۷۰ قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا

وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ
كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ
فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ
إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ
هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ۷۱ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ
وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
۷۲ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
فَيَكُونُ ۷۳ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ
۷۴ وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ
أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ
وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۷۵
وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
مِنَ الْمُوقِنِينَ ۷۶ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ
اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

۷۶

ما پس رو بگردان از ایشان تا گفتگو کنند در حکایت غیر آن و اگر فراموش گرداند
ترا شیطان پس منشین بعد از یاد آمدن با گروه ستمکاران ۶۸ ونیست
بر آنانکه پرهیزکاری میکنند از حساب ایشان هیچ چیز و لیکن پند دادنیست
شاید که ایشان بپرهیزند ۶۹ و واگذار آنانی را که گرفته اند دین خود را
بازی و بازیچه و مغرور ساخت ایشانرا زندگانی دنیا و پند ده ایشانرا
بآن مبادا بهلاکت داده شود نفسی بسبب آنچه کسب کرده نیست مر اورا
بغیر از خدا دوستی و نه شفاعت خواهی و اگر فدا دهد هر فدائی گرفته نشود
از آن آنگروه هند آنان که بهلاکت داده شده اند بسبب آنچه کسب کرده اند
برای ایشانست شرابی از آب جوشان و عذابی دردناك بسبب آنچه
بودند که کفر می ورزیدند ۷۰ بگو آیا بخوانیم از غیر خدا آنچه را که نه نفع
میدهد ما را و نه ضرر میرساند ما را و باز گردانیده شویم بر پاشنهامان
بعد از اینکه هدایت کرده ما را خدا مانند کسی که از راه بیرون برده باشند
اورا شیاطین در زمین حیران برای او یارانی باشند که میخوانند اورا
بسوی هدایت که بیا بجانب ما بگو بدرستی که هدایت خدا اینست
هدایت و فرموده شده ایم باینکه منقاد شویم مر پروردگار عالمیانرا
۷۱ و اینکه بپا دارید نماز را و بپرهیزید اورا و اوست آنکه بسوی
او محشور میشوید ۷۲ و اوست آنکه آفرید آسمانها و زمین را بحق و
روزی که میگوید بشو پس میشود ۷۳ گفتار او حقست و مر اوراست
پادشاهی روزی که دمیده میشود در صور دانای پنهان و آشکاراست
و اوست حکیم آگاه ۷۴ و چون گفت ابرهیم مر پدرش را آزر را آیا
میگیری بتانرا خدایان بدرستی که من می بینم ترا و قومت را در
گمراهی آشکار ۷۵ و همچنین مینمودیم ابرهیم را ملکوت
آسمانها و زمین و تا آنکه باشد از یقین کنندگان ۷۶ پس چون
درآمد بر او شب دید ستاره را گفت این پروردگار منست پس چون
غروب کرد گفت دوست نمیدارم غایب شوندگانرا ۷۷

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۷۷ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً
قَالَ هٰذَا رَبِّي هٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۷۸ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۷۹ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ إِلَّا
أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۸۰ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ

مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۸۱ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولٰئِكَ
لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۸۲
وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرٰهِيمَ عَلَى
قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ
رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۸۳ وَوَهَبْنَا لَهُ
إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَ
نُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ
دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسٰى وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ۸۴ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَ
عِيسٰى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ
۸۵ وَإِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَ
لُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ
۸۶ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ
وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۸۷ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ
يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۸۸

پس چون دید ماه را بر آمده کفت این پروردکار منست پس چون غایب
شد کفت بتحقیق که اکر هدایت نکند مرا پروردکار من هر آینه خواهم
بود البته از کروه کمراهان ۷۷ پس چون دید آفتاب را بر آمده کفت این
پروردکار منست این بزرکتر است پس چون غایب شد کفت ای قوم
من بدرستی که من بیزارم از آنچه شریک میسازید ۷۸ بدرستی که من
متوجه کردانیدم روی خود را برای کسی که بدید آورد آسمانها و زمین
را میل کننده بدین حق و نیستم من از مشرکان ۷۹ وجدال کردند او را
قوم او کفت آیا جدال میکنید با من در خدا و بتحقیق که هدایت کرد مرا
و نمیترسم از آنچه شریک میکردانید با و مکر آنکه خواهد پروردکار من
چیزیرا که بیش دارد پروردکار من هر چیزیرا از روی دانش آیا پس پند
نمیکیرید ۸۰ و چکونه بترسم از آنچه شریک کرفتید و حال آنکه
نمیترسید اینکه شما شرک آورید بخدا چیزیرا که فرو فرستاده نشده
بآن بر شما حجتی پس کدام یک از این دو فرقه سزا وارترند با ایمنی اکر
هستید که بدانید ۸۱ آنانکه ایمان آوردند و نپوشیدند ایمان
خود را بستمی کروه مر ایشانراست ایمنی و ایشانند هدایت یافتکان ۸۲
و این بود حجت ما که دادیم انرا با براهیم بر قوم خود بلند میکردانیم مراتب
کسی را که میخواهیم بدرستی که پروردکار تو درست کردار داناست ۸۳
و بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب همه را هدایت کردیم و نوح را
هدایت کردیم از پیش و از ذرّیت او داود و سلیمان و ایوب و یوسف و
موسی و هرون و همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا ۸۴ و زکریّا و یحیی
و عیسی و الیاس همه از شایستکانند ۸۵ و اسمعیل را و یسع و یونس و لوط
را و همه را زیادتی دادیم بر عالمیان ۸۶ و از پدران ایشان و فرزندان ایشان
و برادران ایشان و برکزیدیم ایشانرا و هدایت کردیم ایشانرا براه راست
۸۷ اینست هدایت خدا هدایت میکند بآن کسی را که خواهد از
بندکان خود و اکر شرک آورند هر آینه باطل شدی از ایشان آنچه بودند که میکردند ۸۸

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ٨٩
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْعَالَمِينَ ٩٠ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ
قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ٩١ وَهَذَا كِتَابٌ

أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى
وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى
صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٩٢ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ
شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ
فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ
بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ
الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ
٩٣ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا
خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ
مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ
الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ

این کروهند انانکه داده ایم ایشانرا کتاب وحکم وپیغمبری پس اکر کافر
شوند باینها اینها پس بتحقیق کماشته ایم براینها کروهی را که نیستند باینها
کافران ٨٩ این کروهند انها که هدایت کرده ایشانرا خدا پس بهدایت
ایشان اقتدا کن بکو نمیطلبم از شما بران مزدی نیست این مکر
پندی ازبرای عالمیان ٩٠ ونشناخته اند خدارا حق شناختن
او وقتی که کفتند که فرونفرستاده خدا برادمی هیچ چیزرا بکو که فرو
فرستاده کتابی را که امد بان موسی نوریست وهدایت ازبرای
ادمیان که میکردانیدانرا کاغذها که اشکارا میکنیدانرا وپنهان
میکنید بسیاریرا واموخته شدید انچه را نمیدانستید شما
ونه پدران شما بکو خدا پس بکذار ایشانرا در فرورفتنشان که بازی
کنند ٩١ واین کتابیست که فروفرستادیم انرا مبارک تصدیق
کننده انچه پیش ازان بود وازبرای انکه بترسانی اهل مکه را وانانیرا
که دردوراند وانانکه ایمان اورده اند باخرت ایمان میاورند بان
وایشان برنمازشان محافظت مینمایند ٩٢ وکیست ستمکار
تر از انکه افترا بسته برخدا دروغی را یا کفت که وحی فرستاده شده
بسوی من وحال انکه وحی فرستاده نشده بسوی او هیچ چیزی وکسی
که کفت بزودی فرو میفرستم من مانند انچه فروفرستاده خدا واکر
ببینی وقتی را که ستمکاران درسختیهای مرکند وفرشتکان
کشاینده دستهای خودرا وکویند بایشان که بیرون اورید جانهای
خودرا امروز جزا داده میشوید عذاب خواریرا بسبب انچه بودید
که میکفتید برخدا بناحق وبودید که از ایتهای او کردن کشی میکردید
٩٣ وبتحقیق که امدید بسوی ما تنها چنانچه افریدیم شمارا اول
بار ووا کذاشتید انچه را عطا کرده بودیم شما پس پشتهای خود
نمی بینیم باشما شفاعت خواهان شمارا انهارا که کمان داشتید
که انها درشما شریکانند هراینه بتحقیق که بریده شد میان شما

وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۹۴ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ
۹۵ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۹۶ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۹۷ وَهُوَ الَّذِي اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۹۸ وَهُوَ الَّذِي اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً فَاَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ

كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنّٰتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
اُنْظُرُوا اِلٰى ثَمَرِهِ اِذَا اَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
اِنَّ فِي ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
۹۹ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاۤءَ الْجِنَّ
وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَ
بَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى
عَمَّا يَصِفُونَ ۱۰۰ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَ
لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ
شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۰۱
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۱۰۲ لَا تُدْرِكُهُ
الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۱۰۳ قَدْ
جَاۤءَكُمْ بَصَاۤئِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ
اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا
وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۱۰۴ وَ
كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُولُوا
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ

وگم شد از شما آنچه بودید که گمان میبردید ۹۴ بدرستي که خدا
شکافنده دانه و تخم است بيرون مي آورد زنده را از مرده و بيرون آورنده
مرده است از زنده اينست خدا پس بکجا رو گردانيده ميشويد ۹۵ و شکافنده
صبح است و گردانيده شب را آرامگاه و آفتاب و ماه را بشماره روندگان
اينست تقدير عزيز دانا ۹۶ و اوست آنکه گردانيده براي شما ستاره
ها را تا آنکه راه بريد بآنها در تاريکيهاي صحرا و دريا بتحقيق که تفصيل
داديم آيتها را براي گروهي که ميدانند ۹۷ و اوست آنکه آفريد شما را
از نفس واحد پس جاي قرار يست و جاي اماني بتحقيق که تفصيل داديم
آيتها را براي گروهي که ميفهمند ۹۸ و اوست که فرو فرستاد از
آسمان آبي پس بيرون آورديم بآن روييدن هرچيز پس را پس بيرون
آورديم از آن سبزي را که بيرون مي آوريم از آن دانه برهم سوار و از درخت
خرما از شکوفه آن خوشها نزديک يکديگر و بوستانها از انگورها
و زيتون و انار شبيه بهم و غير شبيه بهم بنگريد بميوه آن چون بميوه
آيد و برسيدن آن بدرستي که درين هر آينه آيتهاست براي گروهي
که ايمان مي آورند ۹۹ و گردانيدند براي خدا شريکان جن و آفريده
ايشانرا و بر بافته اند براي او پسران و دختران بغير دانش پاکست او
و برتر از آنچه وصف ميکنند ۱۰۰ بديد آورنده آسمانها و زمين است
کجا باشد مر او را فرزندي و نبوده باشد مر او را زني و آفريده هرچيزي را
و او بهرچيزي داناست ۱۰۱ اينست خدا پروردگار شما نيست معبودي
بجز مگر او آفريننده هرچيزي پس پرستش نمائيد او را و او بر هرچيزي
وکيل است ۱۰۲ در نمي يابد او را ديدها و او در مي يابد ديده ها
را و اوست لطف نماينده آگاه ۱۰۳ بتحقيق که آمد شما را نشانهاي
روشن از پروردگار شما پس هر که بينا شد پس براي نفس خود شيست
و کسي که کور شد پس بر خود شر است و نيستم من بر شما نگهبان ۱۰۴
و همچنين ميگردانيم آيتها را و تا آنکه بگويند که درس گرفته و تا آنکه بيان کنيم از براي

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ١٠٥ اِتَّبِعْ مَا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ع ١٠٦ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اَشْرَكُوا
وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ١٠٧ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٠٨ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ
لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ اَنَّهَا اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠٩ وَنُقَلِّبُ

اَفْئِدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا
بِهِ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ١١٠ وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَا
اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى
وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا
مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا اِلَّا اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ١١١ وَ
كَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي
بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ
غُرُورًا وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا
فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
١١٢ وَلِتَصْغٰى اِلَيْهِ اَفْئِدَةُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ
وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ١١٣
اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي
اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ١١٤
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا
وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ١١٥

کروهي که ميدانند ١٠٥ پيروي کن انچه را که وحی شده بسوي تو
از پروردکار تو نيست الهي مکر او واعراض کن از شرك اورندکان ع ١٠٦ واکر
خواستي خدا شرك نياوردندي ونکردانيده ايم ترا بر ايشان نکهبان و
نيستي تو بر ايشان وکيل ١٠٧ ودشنام مدهيد انانرا که ميخوانند
از غير خدا پس دشنام دهند خدا را از روي تعدي بغير دانش همچنين زينت
داديم براي هر کروهي کردار ايشانرا پس بسوي پروردکار ايشانست
بازکشت ايشان پس اکاه کرداند ايشانرا بانچه بودند که ميکردند ١٠٨
وسوکند خوردند بخدا سخت ترين سوکندهاي ايشان که اکر بيايد
ايشانرا ايتي هر اينه ايمان اورند البته بان بکو جز اين نيست که ايتها نزد
خداست وچه چيز کردانيده شما را (دانا) که ان هرکاه بيايد ايمان نمي
اورند ١٠٩ وبر ميکردانيم دلهاي ايشانرا وچشمهاي ايشانرا چنانچه
ايمان نياوردند باو اول بار وواميکذاريم ايشانرا در سرکشي ايشان
که حيران باشند ١١٠ واکر انکه ما فرو فرستيم بسوي ايشان فرشتکان
را وسخن کويد با ايشان مردکان وجمع کنيم بر ايشان همه چيز را کروه کروه
نبودند که ايمان اورند مکر انکه خواهد خدا وليکن بيشتر ايشان نميدانند
١١١ وهمچنين کردانيديم براي هر پيغمبري دشمني شياطين ادمي وجن
وسوسه ميکنند بعضيشان بسوي بعضي اراسته کفتار باطل را از
براي فريب واکر خواستي پروردکار تو نکردندي اينرا پس واکذار
ايشانرا بانچه افترا ميکنند ١١٢ وتا ميل کند بسوي ان دلهاي انانکه
ايمان نمي اورند باخرت وتا پسند کنند انرا وتا کسب کنند انچه را
ايشان کسب کننده اند ١١٣ ايا پس غير خدا را بجويم حکم کننده
واوست انکه فرو فرستاد بسوي شما کتاب را تفصيل داده شده وانانکه داديم
ايشانرا کتاب ميدانند که ان فرو فرستاده شده است از پروردکار تو
براستي پس مباش البته از شك اورندکان ع ١١٤ وتمام شد کلمه پروردکار
تو از روي راستي وعدالت نيست بدل کننده مر کلمات او را واوست شنواي دانا ١١٥

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۱۱۶ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۱۱۷ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ۱۱۸ وَمَا لَكُمْ أَلَّا
تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَ
هْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۱۱۹ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ

بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۱۲۰ وَلَا تَأْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ
إِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ
لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ
وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
۱۲۱ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ
وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۱۲۲ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ
قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا
فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ۱۲۳ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ
آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ۱۲۴
فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ

واگر فرمان بری بیشترین آنانرا که در روی زمین اند گمراه میکنند ترا
از راه خدا پیروی نمیکنند ایشان مگر گمانرا ونیستند ایشان مگر
آنکه دروغ میگویند ۱۱۶ بدرستی که پروردگار تو اوست داناتر
بکسی که گم میشود از راه او و اوداناتر است براه یافتگان ۱۱۷
پس بخورید از آنچه یاد کرده شود نام خدا بر آن اگر هستید بآیتهای او
ایمان آورندگان ۱۱۸ وچیست مر شما را که نمیخورید از آنچه یاد کرده شده
نام خدا بر آن وبتحقیق که تفصیل داده برای شما آنچه را حرام گردانیده بر
شما مگر آنچه را مضطر شوید بآن وبدرستی که بسیاری هر آینه گمراه
مینمایند بخواهشهاشان بدون دانشی وبدرستی که پروردگار تو
اوست داناتر بتعدی کنندگان ۱۱۹ ووا گذارید آشکار گناه وپنهان
آنرا بدرستی که آنانکه کسب میکنند گناه را زود باشد که جزا داده شوند
بآنچه بودند که کسب میکردند ۱۲۰ ومخورید از آنچه یاد کرده نشده
باشد نام خدا بر آن وبدرستی که آن هر آینه فسق است وبدرستی که
شیاطین هر آینه پنهانی میرسانند بسوی دوستان خود تا مجادله
کنند با شما واگر فرمان برید ایشانرا بدرستی که شما هر آینه شرک
آورندگانید ۱۲۱ و آیا کسی که بود مرده پس زنده کردیم اورا وگردانیدیم
برای او نوری که راه برد بآن درمیان مردمان مانند کسیست که صفتش
اینست که در تاریکیهاست نیست بیرون آینده از آن همچنین زینت
داده شده برای کافران آنچه بودند که میکردند ۱۲۲ وهمچنین گردانیدیم
در هر دهی بزرگان گناهکارانش را تا مکر کنند در آن ومکر نمیکنند
مگر بانفسهای خود ونمیفهمند ۱۲۳ وچون آید ایشانرا آیتی گویند هرگز ایمان
نخواهیم آورد تا آنکه داده شویم مثل آنچه داده شدند پیغمبران خدا خدا
داناتر است که بکجا میگرداند رسالتش را زود باشد که برسد
آنانی را که عصیان کرده اند خواری نزد خدا و عذاب سختی بسبب آنچه
بودند که مکر میکردند ۱۲۴ پس کسی را که بخواهد خدا آنکه هدایت

يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ١٢٥ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ١٢٦ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٢٧ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٢٨ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

کند او را میکشاید سینه او را برای اسلام وکسی را که خواهد کمراه کند
او را میکرداند سینه اش را تنك کرفته که کویا بالا میرود باسمان همچنین
میکرداند خدا پلیدی را برانانکه ایمان نمی‌آورند ١٢٥ واینست راه
پروردکار تو که راستست ١٢٦ بتحقیق که تفصیل داده‌ایم ایتها را برای کروهی
که پند می‌پذیرند ١٢٧ برای ایشانست سرای سلامت نزد پروردکارشان واو ولی ایشانست بسبب انچه بودند که میکردند ١٢٨
وروزی که حشر کنیم ایشانرا همه ای کروه جن بتحقیق که بسیار کردانیدید
از ادمیان وکویند دوستان ایشان از ادمیان پروردکارما بهره مند
کردید بعضی از ما ببعضی ورسیدیم باجلمان که تعیین کرده بودی
برای ما کوید اتش است ارامکاه شما جاودانیان دران مکر انچه خواست
خدا بدرستی که پروردکار تو درست کردار داناست ١٢٩ وهمچنین
صاحب اختیار میکردانیم بعضی ستمکارانرا بر بعضی بسبب انچه بودند
که کسب میکردند ١٣٠ ای کروه جن وانس ایا نیامد شمارا رسولانی
از شما که میخواندند برشما ایات مرا ومیترسانیدند شمارا از ملاقات
این روز شما کفتند کواهی دادیم بر نفسهای خود وفریب داد ایشانرا
زندکانی دنیا وکواهی دادند بر نفسهای خود اینکه ایشان بودند
کافران ١٣١ ان از اینست که نبوده است پروردکار تو هلاك کننده
قریه‌ها بستم وحال انکه اهلش بیخبرانند ١٣٢ وبرای هریك مرتبهاست
از انچه کرده‌اند ونیست پروردکار تو بیخبر از انچه میکنند ١٣٣ وپروردکار
تو بی نیاز صاحب رحمت است اکر خواهد ببرد شمارا وجانشین سازد
از بعد شما انچه را خواهد چنانچه بدید اورد شمارا از نسل کروهی دیکر
١٣٤ بدرستی که انچه وعده کرده شدید هراینه اینده است ونیستید
شما عاجزکنندکان ١٣٥ بکوای کروه من بکنید بر وفق توانائی بدرستی
که من کننده‌ام پس زود باشد که بدانید ١٣٦ کسی را که میباشد
برای او سرانجام ان سرای بدرستی که رستکار نمیشوند ستمکاران ١٣٧

إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ١٢٩ وَ
كَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ
بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٣٠
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا
عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ
أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ١٣١ ذَلِكَ
أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ
الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ
١٣٢ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا
وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ١٣٣
وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ
يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ
بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ
ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ١٣٤ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
١٣٥ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ
إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ١٣٦
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ١٣٧

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللّٰهِ
وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٣٨ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ
لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ١٣٩ وَقَالُوا هٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا
إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ١٤٠

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْأَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ
أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ
فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ
إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ١٤١ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ
قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَاءً
عَلَى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ١٤٢ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ
جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
١٤٣ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا
كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ١٤٤

وكردانيد براي خدا از انچه افريد از زراعت وچهارپايان بهره پس
كفتند اين از براي خداست بكمان نشان واين از براي شركاء ماست
پس انچه هست براي شركاي ايشان پس نميرسد بخدا وانچه هست
براي خدا پس ان ميرسد بشريكان ايشان بد است انچه حكم ميكنند
وهمچنين زينت داده براي بسياري از مشركان ١٣٨ كشتن فرزندان ايشان
را شريكان ايشان تا انكه هلاك سازند ايشانرا وتا مشتبه كردانند بر
ايشان دين ايشانرا واكر خواستي خدا نكردندي انرا پس واكذار ايشانرا
با انچه افترا ميكنند ١٣٩ وكفتند اين چهارپايان وزراعتي است حرام
نخورد انرا مجز كسي كه ميخواهيم بكمان خود وچهارپايانيست كه حرام كرده
شده است پشتهاي انها وچهارپايانيست كه يادنميكنند نام خدا
را برانها بجهت افترا براو زود باشد كه جزا دهد ايشانرا بسبب
انچه بودند كه افترا ميكردند ١٤٠ وكفتند انچه در شكمهاي اين
چهارپايانست خالص از براي مردان ماست وحرام كرده شده است
بر جفتهاي ما واكر باشد مرده پس ايشان در ان شريكانند زود باشد
كه جزا دهد ايشانرا بوصفشان بدرستي كه او محكم كار داناست ١٤١
بتحقيق كه زيان كردند انانكه كشتند فرزندان خود را از روي كم عقلي
بدون دانشي وحرام كردانيدند انچه را روزي ايشان كرده خدا از
راه افترا بر خدا بتحقيق كه كمراه شدند ونبودند راه يافتكان ١٤٢
واوست كه بديد اورد بوستانهاي بردار بست انداخته وغير بر
دار بست انداخته را ودرختان خرما وكشت زار در حالتي كه مختلف
است خوردني ان وزيتون را وانار را مانند بهم وغير مانند بهم بخوريد
از ميوه ان چون ميوه اورد وبدهيد حق انرا روز درو ويدنش واسراف
مكنيد بدرستي كه او دوست نميدارد اسراف كنندكانرا ١٤٣ واز
چهارپايان باربردار وفرش را بخوريد از انچه روزي كرده شمارا خدا
وپيروي مكنيد كامهاي شيطانرا بدرستي كه او مر شمارا دشمني است هويدا ١٤٤

ثمانية ازواج من الضان اثنين ومن المعز اثنين قل ءآلذكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام الانثيين نبئوني بعلم ان
كنتم صادقين ۱۴۵ ومن الابل اثنين ومن البقر اثنين قل ءآلذكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام الانثيين ام
كنتم شهداء اذ وصيكم الله بهذا فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا ليضل الناس بغير علم ان الله لا يهدي القوم الظالمين ۱۴۴ قل لا
اجد فيما اوحي الي محرما على طاعم يطعمه الا ان يكون ميتة او دما مسفوحا او لحم خنزير فانه رجس او فسقا اهل لغير الله به فمن اضطر

غير باغ ولا عاد فان ربك غفور
رحيم ۱۴۶ وعلى الذين هادوا حرمنا
كل ذي ظفر ومن البقر والغنم حرمنا
عليهم شحومهما الا ما حملت ظهورهما
او الحوايا او ما اختلط بعظم ذلك
جزيناهم ببغيهم وانا لصادقون
۱۴۸ فان كذبوك فقل ربكم ذو
رحمة واسعة ولا يرد باسه عن
القوم المجرمين ۱۴۹ سيقول الذين
اشركوا لو شاء الله ما اشركنا ولا
اباؤنا ولا حرمنا من شيء كذلك
كذب الذين من قبلهم حتى ذاقوا
باسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه
لنا ان تتبعون الا الظن وان انتم
الا تخرصون ۱۵۰ قل فلله الحجة
البالغة فلو شاء لهديكم اجمعين
۱۵۱ قل هلم شهداءكم الذين
يشهدون ان الله حرم هذا
فان شهدوا فلا تشهد معهم
ولا تتبع اهواء الذين كذبوا
باياتنا والذين لا يؤمنون
بالاخرة وهم بربهم يعدلون
۱۵۲

هشت جفت است از میش دو واز بز دو بگو آیا آن دو نر را حرام کرده یا آن دو ماده
را یا آنچه را که مشتملست بر آن رحمهای دو ماده خبر دهید مرا از روی دانش
اگر هستید راست گویان ۱۴۵ واز شتر دو واز گاو دو بگو آیا آن دو نر را حرام
کرده خدا یا آن دو ماده را یا آنچه مشتملست بر آن رحمهای دو ماده یا بودید
شما حاضران هنگامی که وصیت کرد شما را خدا باین پس کیست ستمکارتر
از آنکه افترا کند بر خدا دروغی را تا گمراه کند مردم را بدون دانشی بدرستی
که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا ۱۴۴ بگو نمی یابم در آنچه وحی
کرده شده بسوی من حرام کرده شده بر خورنده که خوردانرا مگر آنکه بوده باشد
مرده یا خون ریخته شده یا گوشت خوک پس بدرستی که آن پلید است
یا بیرون از فرمان که بانگ زده شده برای غیر خدا بآن پس کسی که مضطر
شد غیر باغی و نه از حد در گذرنده پس بدرستی که پروردگار تو آمرزنده است
مهربان ۱۴۶ وبر آنانی که یهود شدند حرام کردانیدیم هر صاحب ناخنی را و
از گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیه هایشانرا مگر آنچه را که برداشته
پشتهاشان یا رودها یا آنچه آمیخته باشد باستخوان این را جزا دادیم ایشانرا
بسبب ستم ایشان وبدرستی که ما هر آینه راست گویانیم ۱۴۸ پس اگر تکذیب
کنند ترا پس بگو پروردگار شما صاحب رحمت گشاده است و برگردانیده نمیشود
عذاب او از گروه گناهکاران ۱۴۹ بزودی میگویند آنانکه شرك آورده اند اگر
خواستی خدا شرك نمی آوردیم و نه پدران ما و نه حرام میگردانیدیم هیچ چیزرا
همچنین تکذیب کردند آنانکه پیش از ایشان میبودند تا آنکه چشیدند عذاب
ما را بگو آیا نزد شما است هیچ دانشی پس بیرون آریدش برای ما پیروی نمیکنید
شما مگر گمان را و نیستید شما مگر آنکه دروغ میگوئید ۱۵۰ بگو پس خدا راست
حجت بالغه پس اگر خواستی خدا هر آینه هدایت کردی شما را همه ۱۵۱ بگو بیارید
گواهان خود را که گواهی میدهند که خدا حرام کرده این را پس اگر گواهی دهند
پس گواهی مده با ایشان و پیروی مکن خواهشهای آنانرا که تکذیب نموده اند
آیتهای ما را و آنانکه ایمان نیاورده اند باخرت وایشان بپروردگار خود برابر میکنند ۱۵۲

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا
تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ١٥٣ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ
كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ١٥٤ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا ١٥٥ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ

فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَ
صَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٥٦
ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا
عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ١٥٧ وَهَٰذَا
كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٥٨ أَنْ
تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ
طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا
عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ١٥٩
أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا
الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ
جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ١٦٠
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ
رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ
لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ
آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ

بگو بیائید بخوانم آنچه را حرام کرده پروردگار شما بر شما اینکه شریک مگردانید
با او چیزی را و با پدر و مادر نیکی کردن و مکشید فرزندان خود را از ترس بی چیزی
ما روزی میدهیم شما را و ایشان را و نزدیکی مکنید کارهای زشت را آنچه ظاهر
باشد از آنها و آنچه پنهان باشد و مکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق
اینست که وصیت کرده خدا شما را بآن شاید شما تعقل نمائید ۱۵۳ و نزدیکی
مکنید مال یتیم را مگر با آنچه آن بهتر است تا برسد بهنگام قوت خود و تمام
دهید کیل و ترازو را بعدل تکلیف نمیکنیم هیچ نفس را مگر بقدر گنجایش
او و چون بگوئید پس عدالت نمائید و اگرچه بوده باشد صاحب قرابت و بعهد
خدا وفا کنید اینست که وصیت کرده شما را بآن شاید شما پند بپذیرید ۱۵۴
و اینکه این راه منست راست ۱۵۵ پس پیروی کنید آنرا و پیروی مکنید راهها را پس
پراکنده سازد شما را از راه او اینست که وصیت کرده شما را بآن شاید
که شما پرهیزکاری نمائید ۱۵۶ پس دادیم موسی را کتاب بتمامی بر کسی که نیکی
کرد و برای تفصیل هر چیز را و برای هدایت و رحمت شاید که ایشان بلقاء
پروردگار خودشان ایمان بیاورند ۱۵۷ و این کتابیست که فرو فرستادیم
آنرا که مبارکست پس پیروی کنید آنرا و پرهیزکاری نمائید باشد که شما رحم
کرده شوید ۱۵۸ که مبادا بگوئید که جز این نیست که فرستاده شده است
کتاب بر دو گروه پیش از ما و بدرستی که بودیم ما از خواندن ایشان هر آینه
بیخبران ۱۵۹ یا بگوئید که اگر آنکه ما فرو فرستاده شده بود بر ما کتاب
هر آینه بودیم راه یافته تر از ایشان پس بتحقیق که آمد شما را حجتی از پروردگار
شما و هدایت و رحمتی پس کیست ستمکارتر از آنکه تکذیب کرد آیتهای خدا
را و رو گردانید از آنها بزودی جزا خواهیم داد آنانیرا که رو میگردانند
از آیتهای ما عذاب بد را بسبب آنچه بودند که رو میگردانیدند ۱۶۰ آیا
انتظار میکشند مگر آنکه بیایند ایشانرا فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید
بعضی از نشانهای پروردگار تو روزی که بیاید بعضی نشانهای پروردگار تو
نفع نمی بخشد نفسی را ایمان او که نبوده که ایمان آورده باشد از پیش یا کسب

فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ١٦١ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ١٦٢ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٦٣
قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٦٤ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٦٥ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَ
مَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٦٦ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ١٦٧ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ

کرده باشد در ایمان خود نیکی را بگو منتظر باشید بدرستی که ما منتظریم ١٦١
بدرستی که آنانکه پراکنده کرده اند دین خود را و بودند گروه گروه نیستی از ایشان
در چیزی جز این نیست که کار ایشان بسوی خداست پس آگاه کرداند ایشانرا بآنچه
بودند که میکردند ١٦٢ کسی که بیاورد نیکی را پس برای اوست ده مثل آن و
کسی که بیاورد بدی را پس جزا داده نمیشود مگر بمانند آن و ایشان ستم کرده
نمیشوند ١٦٣ بگو بدرستی که هدایت کرد مرا پروردگار من بسوی راه راست ١٦٤
دین درستی ملت ابرهیم مایل بحق و نبود از شرک آورندگان ١٦٥ بگو بدرستی
که نماز من و مناسک حج من (یا عبادت من) و زندگانی من و مردن من مر خدا راست که پروردگار
عالمیانست ١٦٦ نیست هیچ شریکی ورا و باین مامور شده ام و من اول مسلمانانم
١٦٧ بگو آیا غیر خدا را طلب کنم پروردگاری و او پروردگار هر چیزیست و کسب
نمیکند هر نفسی مگر بر اوست و بر ندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را
پس بسوی پروردگار شماست بازگشت شما پس آگاه کرداند شما را بآنچه
بودید که در آن اختلاف میکردید ١٦٨ و اوست که کردانید شما را خلیفها
روی زمین و بلند کردانید بعضی شما را بالای بعضی مرتبها تا بیازماید شما را
در آنچه داد شما را بدرستی که پروردگار تو زود عقوبتست و بدرستی
که او هرآینه آمرزنده مهربانست ١٦٩

سورهٔ اعراف دویست و پنج آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
المص ١ کتابیست فرو فرستاده شده بسوی تو پس باید نباشد در سینه
تو تنگی از آن تا بترسانی بآن و پند دادنیست مومنانرا ٢ پیروی کنید
آنچه را فرو فرستاده شد بسوی شما از پروردگار شما و پیروی مکنید غیر او
دوستانرا اندکی پند میپذیرید ٣ و بسا از دهی که هلاک کردایم پس
آمد ایشانرا عذاب ما در شب یا گاه یا ایشان بودند خفتگان نیمروز ٤
پس نبود خواندن ایشان وقتی که آمد ایشانرا عذاب ما مگر آنکه گفتند بدرستی که ما بوده ایم ستمکاران ٥

كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
١٦٨ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ
الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٦٩

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مِائَتَانِ وَسِتٌّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
المص ١ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ
فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ٢
اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ٣ وَكَمْ مِنْ
قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا
بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ٤
فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ
بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا
كُنَّا ظَالِمِينَ ٥

فلنسئلنّ الذين ارسل اليهم ولنسئلنّ المرسلين ٦ فلنقصّنّ عليهم بعلم وما كنّا غائبين ٧ والوزن يومئذ الحقّ فمن ثقلت
موازينه فاولئك هم المفلحون ٨ ومن خفّت موازينه فاولئك الذين خسروا انفسهم بما كانوا بآياتنا يظلمون ٩ ولقد
مكّنّاكم في الارض وجعلنا لكم فيها معايش قليلا ما تشكرون ١٠ ولقد خلقناكم ثمّ صوّرناكم ثمّ قلنا للملائكة اسجدوا
لآدم فسجدوا الّا ابليس لم يكن من الساجدين ١١ قال ما منعك الّا تسجد اذ امرتك قال انا خير منه خلقتني من نار و
خلقته من طين ١٢ قال فاهبط
منها فما يكون لك ان تتكبّر فيها
فاخرج انّك من الصاغرين ١٣
قال انظرني الى يوم يبعثون ١٤
قال انّك من المنظرين ١٥ قال
فبما اغويتني لاقعدنّ لهم
صراطك المستقيم ١٦ ثمّ لآتينّهم
من بين ايديهم ومن خلفهم
وعن ايمانهم وعن شمائلهم
ولا تجد اكثرهم شاكرين ١٧ قال
اخرج منها مذؤما مدحورا ١٨
لمن تبعك منهم لاملأنّ جهنّم
منكم اجمعين ١٩ ويا آدم
اسكن انت وزوجك الجنّة
فكلا من حيث شئتما ولا تقربا
هذه الشجرة فتكونا من الظالمين
٢٠ فوسوس لهما الشيطان ليبدي
لهما ما وري عنهما من سوآتهما
وقال ما نهيكما ربّكما عن هذه
الشجرة الّا ان تكونا ملكين او
تكونا من الخالدين ٢١

پس هر اینه پرسیم آنانرا که فرستاده شده بسوی ایشان والبته میپرسیم فرستا
شدگانرا ٦ پس هر اینه بخوانیم بر ایشان بدانش ونبودیم ما پنهانان ٧
ووزن کردن در آن روز حقّ است پس هر که گرانست سنجیدهای او پس
این گروه ایشانند رستگاران ٨ وهر که سبکست سنجیدهای
او پس این گروه آنکسانی اند که زیان کرده اند نفسهای خود را بسبب آنچه
بودند که بآیتهای ما ستم میکردند ٩ وهر اینه بتحقیق که جا دادیم شما
را در زمین وگردانیدیم برای شما در آن اسباب معیشت کم است آنچه شکر
گذاری میکنید ١٠ وهر اینه بتحقیق که آفریدیم شما را پس صورت دادیم شما
را پس گفتیم با فرشتگان که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر شیطان
که نبود از سجده کنندگان ١١ گفت چه مانع شد ترا که سجده نکنی چون
فرمودم ترا گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش وآفریدی او را از گل ١٢
گفت پس پایین رو از آن پس نباشد مر ترا اینکه گردن کشی در آن پس بیرون
رو بدرستی که تو از خوار شدگانی ١٣ گفت مهلت ده مرا تا روزی که بر
انگیخته میشوند ١٤ گفت بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی ١٥ گفت
پس بسبب گمراه کردن تو مرا هر اینه می نشینم البتّه برای ایشان براه تو که
راستست ١٦ پس هر اینه می آیم البتّه ایشانرا از پیش روی ایشان واز
عقب سر ایشان واز جانبهای راست ایشان واز جانبهای چپ ایشان
ونخواهی یافت بیشتر ایشانرا شکر گذاران ١٧ گفت بیرون رو از آن سر
زنش کرده شده وبخواری رانده شده هر اینه آنکه پیروی کند ترا از
ایشان هر اینه البتّه پر کنم دوزخ را از شما همگی ١٩ وای آدم ساکن شو تو
وجفت تو در بهشت پس بخورید از هر جا که خواهید ونزدیک مشوید
این درخت را پس خواهید بود از ستمکاران ٢٠ پس وسوسه کرد
مر ایشانرا شیطان تا ظاهر کند برای ایشان آنچه پوشیده شده بود
از ایشان از عورتهاشان وگفت نهی نکرد شما را پروردگار شما از
این درخت مگر آنکه بشوید دو فرشته یا بشوید از همیشه ماندگان ٢١

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۲۲ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ۲۳ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ
لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۲۴ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ۲۵ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ
وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ۲۶ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ

وسوکند خورد برای ایشان که بدرستی که من مر شما را هر اینه از پند دهندکانم
۲۲ پس فرود اورد ایشانرا بفریب پس چون چشیدند از ان درخت ظاهر
شد مر ایشانرا عورتهای ایشان وشروع کردند که می چسپانیدند بر عورتهای
خود از برک بهشت واواز داد ایشانرا پروردکار ایشان که ایا منع نکرده بودم
شما را ازین درخت ونکفتم مر شما را که بدرستی که شیطان مر شما را
دشمنیست اشکار ۲۳ کفتند ای پروردکار ما ستم کردیم خود مانرا واکر نیامرزی
ما را و نبخشائی ما را هر اینه خواهیم بود از زیانکاران ۲۴ کفت فرو روید
بعضی از شما مر بعضی را دشمنید و مر شما راست در زمین جای قرار واسباب
بهره مندیست تا وقتی ۲۵ کفت دران زندکانی میکنید و دران میمیرید
و ازان بیرون اورده میشوید ۲۶ ای فرزندان ادم بتحقیق که فرو فرستادیم
بر شما لباسی که بپوشاند عورتهای شما را و اثاث تجملی و لباس پرهیزکاری
ان بهتر است این از ایتهای خداست شاید که ایشان پند پذیرند ۲۷
ای فرزندان ادم باید در بلا نیندازد البته شما را شیطان چنانکه بیرون
کرد پدر ومادر شما را از بهشت که می کند از ایشان جامهای ایشان
را تا بنماید بایشان عورتهای ایشانرا بدرستی که می بیند شما را او و
قبیله او از جائی که نمی بینید شما ایشانرا بدرستی که ما کردانیدیم شیاطین
را دوستان برای انانکه ایمان نمی اورند ۲۸ وهرکاه کنند کار زشتی را
کویند که یافته ایم بران پدران خود را وخدا امر فرموده ما را بان بکو بدرستی
که خدا امر نمیفرماید بکار زشت ایا میکوئید بر خدا چیزیرا که نمیدانید ۲۹
بکو امر کرد پروردکار من بعدل وراست سازید روهای خود را نزد هر سجده
و بخوانید او را در حالتی که خالص نماینده کانید برای او دین را چنانچه بدید
اورد شما را اول بار بازکشت خواهید کرد کروهی را هدایت کرد وکروهی
را سزاوار شد برایشان کمراهی بدرستی که ایشان فرا کرفته اند شیاطین
را دوستان بغیر از خدا وکمان میبرند که ایشان راه یافتکانند ۳۰
ای فرزندان ادم فرا کیرید زینت خود را نزد هر مسجد و بخورید و بیاشامید

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۲۷
يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا
إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۸
وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا
قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
۲۹ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا
وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ فَرِيقًا هَدَى وَفَرِيقًا
حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمُ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ۳۰ يَا بَنِي آدَمَ
خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۳۱ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي
الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۳۲ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَ
الْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۳۳ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا
جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۳۴ يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ

وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ۳۵ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
۳۶ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ
يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ
قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ
۳۷ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ
كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ
إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ
لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا
فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا
تَعْلَمُونَ ۳۸ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ
لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۳۹ إِنَّ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا
عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ

واسراف مکنید بدرستی که او دوست نمیدارد اسراف کنندگانرا ۳۱
بگو که حرام کرده زینت خدا را که بیرون آورد از برای بندگان خود و
پاکیزه‌ها از روزی بگو این برای آنانیست که ایمان آورده‌اند در زندگانی دنیا
خالص در روز قیامت همچنین بیان میکنیم آیتها را برای گروهی که میدانند
۳۲ بگو جز این نیست که حرام کرده پروردگار من کارهای زشت را
آنچه ظاهر است از آن و آنچه نهان است و گناه را و ستم را بناحق و اینکه
شریک دانید بخدا چیزیرا که فرو نفرستاده بآن حجتی و اینکه بگوئید
چیزیرا که نمیدانید ۳۳ و برای هر امتی وقتی است مقرر پس چون آید
اجلشان تأخیر ننمایند ساعتی و نه پیشی گیرند ۳۴ ای فرزندان
آدم اگر بیاید شما را رسولانی از شما که بخوانند بر شما آیتهای مرا پس کسی که
پرهیزکاری نماید و بصلاح آید پس نیست ترسی برایشان و نه ایشان
اندوهگین شوند ۳۵ و آنها که تکذیب کردند آیتهای ما را و سرکشی
نمودند از آنها آنان یاران آتش‌اند ایشان در آن جاویدانند ۳۶
پس کیست ستمکارتر از آنکه بر بافد بر خدا دروغی را یا دروغ انگارد
نشانهای او را این گروه میرسد ایشان را بهره ایشان از کتاب تا وقتی که
بیایند ایشانرا فرستادگان ما که بگیرند جان ایشانرا گویند که کجاست
یعنی ملک الموت و اتباع او
آنچه بودید که میخواندید بغیر خدا گویند که گم شدند از ما و گواهی دهند بر
نفسهای خود اینکه ایشان بودند کافران ۳۷ گوید در آیید در امتهائی
که بتحقیق گذشته‌اند پیش از شما از جن و انس در آتش هرگاه در آید گروهی
لعنت کند خواهر خود را تا آنگاه که دریابند در آن همگی گوید آخرستان برای
اولشان ای پروردگار ما اینها گمراه نمودند ما را پس بده ایشانرا عذابی دو
چندان از آتش گوید برای هر یک دوچندانیست ولیکن نمیدانید ۳۸
و گوید اولشان مر آخرشانرا پس نیست شما را بر ما هیچ برتری پس بچشید
عذاب را بسبب آنچه بودید که کسب میکردید ۳۹ بدرستی که آنانکه
دروغ انگاشتند آیتهای ما را و سرکشی کردند از آنها گشوده نمیشود برای

أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۴۰ لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۴۱ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
۴۲ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا
اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۴۳ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ

ایشان درهای آسمان و در نیایند در بهشت تا در آید شتر در سوراخ
سوزن و همچنین سزا میدهیم گناهکارانرا ۴۰ برای ایشانست از دوزخ
فراشی است و از بالای ایشان پوششها و همچنین سزا میدهیم ستمکارانرا
۴۱ و آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته تکلیف
نمیکنیم هیچ نفسی را مگر باندازه طاقتش این گروه اصحاب بهشتند ایشان
در آن جاویدانند ۴۲ و بیرون کنیم آنچه را در سینه‌های ایشانست از
کینه میرود از زیر ایشان نهرها و گویند سپاس مر خدایرا که راه نمود
ما را باین و نبودیم ما که راه بریم اگر نه آنکه هدایت کرده بود ما را خدا
بتحقیق که آمدند فرستادگان پروردگار ما براستی و ندا کرده شوند که
این بهشت میراث داده شده اید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید
۴۳ و ندا کنند اصحاب بهشت اصحاب دوزخ را که بتحقیق یافتیم آنچه وعده
کرده بود ما را پروردگار ما حق پس آیا یافتید آنچه وعده داده بود پروردگار شما
حق گویند آری پس آواز دهد آواز دهنده میان ایشان که لعنت خدا باد
بر ستمکاران ۴۴ آنان که باز میدارند از راه خدا و میجویند برای آن کجی و ایشان
باخرت کافرانند ۴۵ و میان این دو حجابیست و بر اعراف مردانی اند
که میشناسند هر یکرا بسیمای ایشان و ندا کنند یاران بهشت را
که درود بر شما باد در نیامده باشند آنرا و ایشان طمع دارند ۴۶
و چون گردانیده شود دیده‌های ایشان بجانب یاران دوزخ گویند ای
پروردگار ما مگردان ما را با گروه ستمکاران ۴۷ و ندا کردند اصحاب
اعراف مردانیرا که میشناختند ایشانرا بسیماشان گفتند کفایت نکرد
از شما جمعیت شما و آنچه بودید که گردنکشی میکردید ۴۸ آیا اینها
آنانند که سوگند میخوردید شما که نخواهد رسانید ایشانرا خدا برحمتی در آیید
بهشت که نیست هیچ ترسی بر شما و نه شما اندوهناک شوید ۴۹ و آواز
دهند اصحاب آتش اصحاب بهشت را که بریزید بر ما از آب یا از آنچه روزی
کرده شما را خدا گویند بدرستیکه خدا حرام کرده است آنها را بر کافران

أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا
حَقًّا فَهَلْ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ
رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ
۴۴ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُم بِالْآخِرَةِ
كَافِرُونَ ۴۵ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ
وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ
كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَن سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۴۶
وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ
أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۴۷
وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُم بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ
عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
۴۸ أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ۴۹ وَ
نَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ
الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا
إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ٥١
وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥٢ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٥٣ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ
بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ
اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤ ادْعُوا
رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ٥٥ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ٥٦ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ
الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ٥٧ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ
يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَ
الَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا
كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ٥٨ لَقَدْ
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي

آنان که فرا گرفته اند دین خود را بی فایده و بازیچه و فریب داده ایشانرا زندگانی
دنیا پس امروز فراموش سازیم ایشانرا چنانچه فراموش ساختند برخوردن
روز شان این و بودند آن که بآیتهای ما انکار میکردند ۵۱ و هر آینه بتحقیق
که آوردیم ایشانرا کتابی که تفصیل دادیم آنرا بر دانش هدایت و رحمت
برای گروهی که ایمان آوردند ۵۲ آیا انتظار میبرند مگر تاویل آنرا
روزی که می آید تاویلش میگویند آنانکه فراموش کرده اندش از پیش
بتحقیق که آمده اند فرستادگان پروردگار ما بحق پس آیا برای ماست از
شفاعت خواهان پس شفاعت کنند برای ما یا برگردانیده شویم
پس بکنیم غیر آنچه را بودیم که میکردیم بتحقیق که زیان کردند نفسهای خود
را و گم شد از ایشان آنچه بودند که بر میبافتند ۵۳ بدرستی که
پروردگار شما خدائیست که آفریده است آسمانها و زمین را در شش روز
پس مستولی شد بر عرش میپوشاند شب را بروز میطلبد آنرا بسرعت و
آفتاب و ماه و ستارها تسخیر کرده شده ها کرده شده اند بفرمان او
آگاه باشید که مر او راست خلق و امر بزرگست خدا پروردگار عالمیان
۵۴ بخوانید پروردگار خود را با تضرع و پنهان بدرستی که او دوست
ندارد از حد گذرندگانرا ۵۵ و افساد مکنید در زمین بعد از اصلاحش
و بخوانید او را از روی ترس و طمع بدرستی که رحمت خدا نزدیکست
به نیکوکاران ۵۶ و اوست که میفرستد بادها را مژده دهندگان
پیش روی رحمتش تا آنگاه که بردارند ابرهای گران بار را برانیم آنرا
زمینی مرده پس فرو فرستیم بآن ابر اب پس بیرون آوریم از همه میوها همچنین
بیرون می آوریم مردگانرا شاید شما پند پذیرید ۵۷ و زمین پاکیزه
بیرون می آید روئیدنی آن بفرمان پروردگارش و آنچه پلید است بیرون
نمی آید مگر اندک بی نفع همچنین میگردانیم نشانهای خود را برای گروهی
که شکر میکنند ۵۸ هر آینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت
ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی غیر او بدرستی که من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٥٩ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٦٠ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢
٦١ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٢ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ٦٣ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ٦٤ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٦٥ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٦٦ قَالَ

که من میترسم بر شما عذاب روز بزرگ را ٥٩ گفتند جمعی از قوم او بدرستی که ما هر اینه می بینیم
ترا در گمراهی اشکار ٦٠ گفت ای قوم من نیست مرا گمراهی ولیکن من فرستاده شده ام
از نزد پروردگار عالمیان ٦١ میرسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و نصیحت میکنم شما
را و میدانم از خدا انچه شما نمیدانید ٦٢ ایا تعجب نمودید از اینکه بیاید شما را پندی از
نزد پروردگار شما بر مردی از شما تا بترساند شما را و تا بپرهیزید و شاید که شما رحم
کرده شوید ٦٣ پس تکذیب کردند و را پس نجات دادیم او را و انها را که با او بودند در
کشتی و غرق کردیم انها را که تکذیب کردند ایات ما را بدرستی که انها بودند گروهی
کوران ٦٤ و بسوی عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست
مر شما را هیچ خدائی جز او ایا پس نمی پرهیزید ٦٥ و گفتند جمعی که کافر بودند از قوم او
بدرستی که ما هر اینه می بینیم ترا در کم خردی و بدرستی که ما هر اینه می پنداریم ترا
از دروغ گویان ٦٦ گفت ای قوم من نیست با من کم خردی ولیکن من فرستاده شده ام
از نزد پروردگار عالمیان ٦٧ میرسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و من شما را نصیحت
کننده امینم ٦٨ و ایا تعجب نمودید از اینکه بیاید شما را پندی از پروردگار شما بر مردی
از شما تا بترساند شما را و یاد کنید چون گردانید شما را جانشینان از بعد قوم نوح
و زیاد کرد شما را در خلق قوتی پس یاد کنید نعمتهای خدا را تا شاید شما رستگار
شوید ٦٩ گفتند ایا امدهٔ ما را تا پرستش نمائیم خدا را بتنهائی و واگذاریم انچه بودند
که میپرستیدند پدران ما پس بیار ما را انچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راست
گویان ٧٠ گفت بتحقیق که واقع شد بر شما از نزد پروردگار شما عذاب و خشم ایا
جدال مینمائید با من در اسمهائی که نامیده اید انها را شما و پدران شما فرو نفرستاده
خدا با انها هیچ حجتی پس انتظار بکشید بدرستی که من با شما از انتظار کشندگانیم ٧١
پس نجات دادیم او را و انانیرا که با او بودند برحمتی از نزد خود و بریدیم دنباله انانرا
که تکذیب کردند ایات ما را و نبودند مومنان ٧٢ و بسوی ثمود
برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من پرستش نمائید
خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر او بتحقیق که امد
شما را معجزه روشنی از نزد پروردگار شما

يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٧ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ
رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ٦٨ أَوَعَجِبْتُمْ
أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٦٩ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٧٠ قَالَ قَدْ وَقَعَ
عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ٧١ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ٧٢
وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ
قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٧٣ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ
فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ٧٤ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا
مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ٧٥ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا
بِالَّذِيْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ٧٦ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ٧٧ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ٧٨ فَتَوَلّٰى
عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا
تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ٧٩ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ
لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ٨٠ اِنَّكُمْ
لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ
النِّسَآءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ٨١
وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا
اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ
يَّتَطَهَّرُوْنَ ٨٢ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا
امْرَاَتَهٗ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ٨٣
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ٨٤ وَاِلٰى مَدْيَنَ
اَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ قَدْ جَآءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا
تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ٨٥
وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ
وَتَصُدُّوْنَ عَنْ ٨٦

این ناقهٔ خداست مر شما را آیتی پس بگذارید آنرا که بخورد در زمین خدا و مس مکنیدش ببدی
پس فرا گیرد شما را عذابی دردناک ٧٣ و یاد کنید چون گردانید خدا شما را جانشینان
بعد از عاد و جا داد شما را در زمین که فرا میگیرید از زمینهای نرم کوشکها و میتراشید در
کوهها خانها پس یاد کنید نعمتهای خدا را و تباه کاری مکنید در زمین فساد کنندگان
٧٤ گفتند جماعتی که گردنکشی کردند از قوم او مر آنانرا که ضعیف شمرده شده بودند
مر آنکسی را که ایمان آورده بود از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده ایست
از پروردگار خود گفتند بدرستی که ما بآنچه فرستاده شده بآن مؤمنانیم ٧٥ گفتند
آنانکه سرکشی کردند بدرستی که ما بآنچه ایمان آورده اید بآن کافرانیم ٧٦ پس پی کردند
آن ناقه را و سر باز زدند از فرمان پروردگار خود و گفتند ای صالح بیاور ما را آنچه
وعده دادهٔ ما را اگر هستی از فرستاده شدگان ٧٧ پس فرا گرفت ایشانرا زلزلهٔ سخت
پس گشتند در خانهشان بیجان افتادگان ٧٨ پس روی گردانید از ایشان و گفت ای
گروه من بتحقیق که رسانیدم شما را پیام پروردگار خود و نصیحت دادم مر شما را ولیکن
دوست نمیدارید نصیحت دهندگانرا ٧٩ و لوط را چون گفت مر قوم خود را آیا می‌آورید کار
زشت را پیشی نگرفته شما را باین هیچیک از عالمیان ٨٠ آیا شما هر آینه می‌آئید مردانرا بشهوت
بغیر از زنان بلکه شما گروهید اسراف کاران ٨١ و نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون
کنید ایشانرا از قریهٔ خود بدرستی که ایشان آدمیانی اند که پاک میخواهند باشند ٨٢
پس رهانیدیم او را و اهلش را مگر زنش را که بود از باقی ماندگان ٨٣ و بارانیدیم
بر ایشان بارانی پس بنگر که چگونه بود عاقبت گناهکاران ٨٤ و بسوی مدین برادر
ایشان شعیب را گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر
او بتحقیق که آمد شما را معجزهٔ از پروردگار شما پس تمام کنید پیمانه و ترازو
را و کم مکنید از مردم چیزهاشانرا و افساد مکنید
در زمین بعد از اصلاحش این بهتر
است برای شما اگر هستید مؤمنان ٨٥
و منشینید بهر راهی که بترسانید
و باز دارید از راه

سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوٓا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ٨٦ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِنْكُمْ اٰمَنُوا بِالَّذِىٓ
اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ٨٧ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ٨٨ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِى مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰنَا اللّٰهُ مِنْهَا وَمَا
يَكُونُ لَنَآ اَنْ نَعُودَ فِيهَآ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ٨٩

خدا کسی را که ایمان آورده باو و میخواهید انرا کج و یاد کنید چون بودید اندك پس بسیار
کردانید شما را و بنکرید که چکونه بود اخر کار فساد کنندکان ٨٦ و اکر باشد که کروهی از
شما ایمان آورده اند بانچه فرستاده شده ام بان و کروهی ایمان نیاورده اند پس صبر کنید
تا انکاه که حکم کند خدا میان مان و او بهترین حکم کنندکانست ٨٧ کفتند جمعی که کردنکشی
کرده بودند از قوم او که هر اینه بیرون کنیم البته ترا ای شعیب و انانرا که ایمان آورده اند
با تو از ده خود یا هر اینه بر میکردید بملت ما کفت شعیب ایا و هرچند که باشیم کراهت
دارندکان ٨٨ بتحقیق که بسته خواهیم بود بر خدا دروغی را اکر برکردیم در ملت شما بعد
از انکه نجات داده ما را خدا از ان و نباشد ما را که برکردیم بان مکر انکه خواهد خدا که
پروردکار ماست فرا کرفته پروردکار ما هر چیزیرا از راه دانش بر خدا توکل کردیم ای پروردکار
ما بکشا میان ما و میان قوم ما بحق و تو بهترین کشایندکانی ٨٩ و کفتند جمعی که کافر بودند
از قوم او هر اینه اکر پیروی کنید شعیب را بدرستی که شما در این وقت هر اینه زیانکارانید
٩٠ پس فرا کرفت ایشانرا زلزله پس کشتند در خانه شان بی جان افتادکان ٩١ انانکه تکذیب
کردند شعیب را کویا هرکز نبودند دران انانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان
زیانکاران ٩٢ پس روی کردانید از ایشان و کفت ای قوم من هر اینه بتحقیق که رسانیدم
بشما پیامهای پروردکار خود را و نصیحت کردم مر شما را پس چکونه اندوه خورم بر کروه
کافران ٩٣ و نفرستادیم در هیچ دهی هیچ پیغمبری مکر انکه کرفتیم اهل انرا بسختیها
و آزارها شاید ایشان زاری کنند ٩٤ پس بدل کردیم بجای بدی نیکی را تا انکه
بسیار شدند و کفتند بتحقیق که رسید پدران ما را آزارها و راحتها پس کرفتیم
ایشانرا ناکاه و ایشان نمیدانستند ٩٥ و اکر انکه اهل قریه ها ایمان آورده بودند
هر اینه میکشودیم بر ایشان برکتها از آسمان و زمین و لیکن تکذیب کردند پس کرفتیم
ایشانرا بسبب انچه بودند که کسب میکردند ٩٦ پس
ایا ایمن شدند اهل قریه ها اینکه بیاید
ایشانرا عذاب ما شبانکاه
و ایشان خوابیدکان
باشند ٩٧

وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ
لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ
٩٠ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ٩١ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ
لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا
كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ٩٢ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ
وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ
رَبِّى وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى
قَوْمٍ كَافِرِينَ ٩٣ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِى
قَرْيَةٍ مِنْ نَبِىٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِا
لْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ
٩٤ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ
حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا
الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٩٥ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ
الْقُرٰىٓ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ
كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
٩٦ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰىٓ اَنْ يَاْتِيَهُمْ
بَاْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَآئِمُونَ ٩٧

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۹۸ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ۹۹ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ
الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۱۰۰ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۱۰۱ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ۱۰۲ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۱۰۳ وَقَالَ مُوسَىٰ

يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
۱۰۴ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۱۰۵ قَالَ
إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۱۰۶ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ
فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۱۰۷ وَنَزَعَ
يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۱۰۸
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا
لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۱۰۹ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۱۱۰
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي
الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ يَأْتُوكَ بِكُلِّ
سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۱۱۱ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ
قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ ۱۱۲ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ
الْمُقَرَّبِينَ ۱۱۳ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا
أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
۱۱۴ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا
بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ۱۱۵

آیا و ایمنند اهل قریه‌ها اینکه بیاید ایشانرا عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی کنند ۹۸
آیا پس ایمنند از مکر خدا پس ایمن نیستند از مکر خدا مگر گروه زیانکاران ۹۹ و آیا راه ننمود
آنانیرا که میراث میبرند زمین را بعد از اهل آن اینکه اگر خواهیم رسانیم ایشانرا
بگناهان ایشان و مهر نهیم بر دلهای ایشان پس ایشان نشنوند ۱۰۰ این قریه‌ها را
حکایت میکنیم بر تو از خبرهای آنها و هر آینه بتحقیق که آمدند ایشانرا پیغمبران
ایشان با معجزهای روشن پس نبودند که بگروند بآنچه تکذیب کرده بودند پیش از این
همچنین مهر میزند خدا بر دلهای کافران ۱۰۱ و نیافتیم ما برای بیشترین ایشان هیچ پیمانی
و اگرچه یافتیم بیشترین ایشانرا هر آینه فاسقان ۱۰۲ پس برانگیختیم بعد از ایشان موسی
را با معجزهای خود بسوی فرعون و جماعتش پس ستم کردند بآنها پس بنگر چگونه بود
آخر کار فساد کنندگان ۱۰۳ و گفت موسی ای فرعون بدرستی که من فرستاده شده‌ام
از پروردگار عالمیان ۱۰۴ سزاوارم براینکه نگویم بر خدا مگر حق را بتحقیق که آمده‌ام شما را
با معجزهٔ روشنی از نزد پروردگار شما پس بفرست با من فرزندان یعقوب را ۱۰۵ گفت اگر
هستی که آمده با معجزهٔ روشن پس بیاور آنرا اگر هستی از راستگویان ۱۰۶ پس افکند
موسی عصای خود پس ناگاه اژدهائی شد هویدا ۱۰۷ و بیرون آورد دست خود را پس
ناگاه آن سفید بود برای بینندگان ۱۰۸ گفتند بزرگان از گروه فرعون بدرستی که
این هر آینه ساحریست بسیار دانا ۱۰۹ میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما
پس چه میفرمائید ۱۱۰ گفتند باز دار او و برادرش را و بفرست در شهرها جمع کنندگان
که بیاورند نزد تو هر ساحر دانائی را ۱۱۱ و آمدند ساحران فرعون را گفتند بدرستی
که برای ما هر آینه مزدیست اگر بوده باشیم ما غالبان ۱۱۲ گفت آری و بدرستی که
شما هر آینه از نزدیکانید ۱۱۳ گفتند ای موسی یا اینست که می‌اندازی و یا آنکه باشیم
ما اندازندگان ۱۱۴ گفت بیندازید پس چون
انداختند سحر کردند دیده‌های مردم
را و ترسانیدند ایشانرا و
آوردند سحر
بزرگی را ۱۱۵

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۱۱۶ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۱۷ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا
صَاغِرِينَ ۱۱۸ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۱۱۹ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۲۰ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ۱۲۱ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ
هَذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۱۲۲ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۱۲۳
قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۱۲۴ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ۱۲۵ وَقَالَ الْمَلَأُ

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ
قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ
وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ۱۲۶ قَالَ مُوسَى
لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا
إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۱۲۷
قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا
وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ
أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۱۲۸
وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ
۱۲۹ فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا
لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا
بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ
عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
۱۳۰ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ
لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ
۱۳۱ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ
وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ
آيَاتٍ

وحی کردیم بسوی موسی که بینداز عصای خودرا پس ناگاه آن فرو میبرد آنچه را بدروغ
مینمودند ۱۱۶ پس ثابت شد حق ونابود شد آنچه بودند که میکردند ۱۱۷ پس مغلوب
شدند آنجا وبرگردیدند خوار شدگان ۱۱۸ وافتادند ساحران سجده کنندگان ۱۱۹
گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان ۱۲۰ پروردگار موسی وهرون ۱۲۱ گفت فرعون
ایمان آوردید باو پیش ازانکه رخصت دهم مر شمارا بدرستی که این کار هر آینه حیله است
که مکر کردید آنرا در این شهر تا بیرون کنید ازان اهلش را پس زود باشد که بدانید
۱۲۲ هر آینه میبرم البته دستهای شما وپاهای شمارا از خلاف پس هر آینه بر دار
میکشم البته شمارا همه ۱۲۳ گفتند بدرستی که ما بسوی پروردگار خود بازگشت
کنندگانیم ۱۲۴ وانتقام نمیکشی از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بمعجزات پروردگار خود چون
آمد ما را ای پروردگار ما بریز بر ما صبری وبمیران ما را مسلمانان ۱۲۵ وگفتند بزرگان
از قوم فرعون آیا وامیگذاری موسی وقومش را تا فساد کنند در زمین وواگذارد ترا و
خدایان ترا گفت فرعون بزودی میکشیم پسران ایشانرا وزنده میگذاریم زنان ایشانرا
وبدرستی که ما بربالای ایشان قهر کنندگانیم ۱۲۶ گفت موسی مر قوم خود را یاری
خواهید از خدا وصبر کنید بدرستی که زمین مر خدا راست میراث میدهد آنرا هر که
را میخواهد از بندگان خود وعاقبت از برای پرهیزگارانست ۱۲۷ گفتند رنجانیده
شدیم پیش ازانکه بیائی ما را واز بعد آنکه آمدی ما را گفت که شاید پروردگار شما
هلاک کند دشمن شمارا وجانشین کند شمارا در زمین پس بنگرد که چگونه
میکنید ۱۲۸ وبتحقیق که گرفتیم آل فرعون را بقحط سالها وکمی از میوهها تا شاید ایشان
پند پذیرند ۱۲۹ پس چون آمد ایشانرا نیکی گفتند از برای ماست این واگر میرسید
ایشانرا بدی فال بد میزدند بموسی وکسی که بود با او آگاه باشید که نیست خیر
وشر ایشان مگر نزد خدا ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند ۱۳۰ وگفتند هرچه بیاوری
مارا بآن از نشانه تا سحر کنی مارا بآن پس نیستیم مر ترا ایمان
آورندگان ۱۳۱ پس فرستادیم بر ایشان طوفان
وملخ وکنه ووزغها وخون
ونشانهای

مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۱۳۲ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا
الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۱۳۳ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۱۳۴ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۱۳۵ وَجَاوَزْنَا

جدا جدا پس گردن کشی کردند و بودند گروه گناهکاران ۱۳۲ وچون واقع شد برایشان
ان عذاب گفتند ای موسی بخوان از برای ما پروردگار خود را بانچه عهد کرده نزد تو که اگر
برداری از ما این عذاب را هرآینه ایمان اوریم البته مر ترا و البته بفرستیم با تو بنی اسرائیل را
پس چون برداشتیم از ایشان عذاب را تا مدتی که ایشان بودند رسنده انرا ناگاه ایشان
پیمان میشکنند ۱۳۳ پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشانرا در دریا
بسبب انکه ایشان تکذیب کردند ایتهای ما را و بودند از انها بیخبران ۱۳۴ و میراث
دادیم گروهی را که بودند که ضعیف شمرده میشدند مشرقهای زمین و مغربهای انرا
که برکت داده بودیم در انها و تمام شد سخن پروردگار تو که نیکو بود بر بنی اسرائیل بسبب
صبر کردنشان و ویران کردیم انچه را بود که میساخت فرعون و قومش و انچه بودند که
بلند میکردند ۱۳۵ و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس امدند بر گروهی که پاس
میداشتند بر بتانی که مر ایشانرا بود گفتند ای موسی بگردان برای ما خدائی چنانچه
ایشانرا خدایانست گفت موسی بدرستی که شما قومید نادانان ۱۳۶ بدرستی که این
گروه هلاک گردانیده شده است انچه ایشان در انند و نابود است انچه هستند که
میکنند ۱۳۷ گفت موسی ایا غیر خدا را بجویم برای شما خدائی و حال انکه او فزونی داده شما
را بر عالمیان ۱۳۸ و چون نجات دادیم شما را از ال فرعون که میجویند برای شما بدی عذاب را
میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند زنان شما را و در این امتحانی بود از پروردگار
شما عظیم ۱۳۹ و وعده دادیم موسی را سی شب و تمام گردانیدیم انرا بده پس تمام شد وعده
پروردگار او چهل شب و گفت موسی مر برادر خود هرون را جانشین باش مرا در قوم من
و بصلاح اور و پیروی مکن راه فساد کنندگانرا ۱۴۰ و چون امد موسی مر وعده گاه ما را
و سخن کرد او را پروردگار او گفت ای پروردگار من بنما مرا که بنگرم بسوی تو گفت خدا
هرگز نه بینی مرا ولیکن بنگر بسوی این کوه پس اگر ارام گرفت
بجای خود پس زود باشد که ببینی مرا پس چون
تجلی کرد پروردگار او بران
کوه گردانید انرا
کوه را

بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ
يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى
اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ
قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۱۳۶ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ
مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۱۳۷ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۱۳۸ وَإِذْ
أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ
سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۱۳۹ وَوَاعَدْنَا
مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ
لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ
اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۱۴۰ وَلَمَّا جَاءَ
مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ
رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ
تَرَانِي وَلَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ
اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي
فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ

دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ١٤١ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ١٤٢ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ
قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ١٤٣ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
غَافِلِينَ ١٤٤ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٤٥
وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا
أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ١٤٦
وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ
قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا
وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ١٤٧
وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ
بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى
الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ
إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي
وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ
الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ١٤٨ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي
وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَ
أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ١٤٩ إِنَّ الَّذِينَ
اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ
مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

خورد وبر وافتاد موسی بیهوش پس چون بهوش آمد گفت پاکی تو توبه نمودم بسوی تو ومن اول
گروندگانم ١٤١ گفت ای موسی بدرستی که من برگزیدم ترا بر آدمیان به پیامهای خود وبکلام
خود پس بگیر آنچه دادم ترا وباش از شکر کنندگان ١٤٢ ونوشتیم برای او در لوحها از هر چیزی
پندی وبیانی برای هر چیز پس بگیر اینرا بقوت وبفرما قوم خود را که بگیرند به نیکوتر آن زود
باشد که بنمایم شما را سرای فاسقان ١٤٣ برودی میگردانم از آیات خود آنانرا که تکبر
میکنند در زمین بغیر حق واگر ببینند هر آیتی را ایمان نمی آورند بآن واگر ببینند راه راست
را انگیرند آنرا راه واگر ببینند راه گمراهی میگیرند آنرا راه این بسبب آنست که ایشان
تکذیب کردند آیتهای ما را وبودند از آنها بیخبران ١٤٤ وآنانکه تکذیب کردند آیتهای
ما وملاقات آخرت نابود شد کردارهای ایشان آیا جزا داده میشوند مگر آنچه بودند
که میکردند ١٤٥ وگرفتند قوم موسی از بعد او از زیورهاشان گوساله را جسدی
که مر آنرا آواز گاو وبود آیا ندیدند که آن سخن نمیکرد با ایشان ونمی نماید ایشانرا
راهی گرفتند آنرا وبودند ستمکاران ١٤٦ وچون خطا بی شد در دستهای
ایشان ودیدند که ایشان بتحقیق گمراه شده اند گفتند هر آینه اگر رحم نکند ما را
پروردگار ما ونیامرزد ما را هر آینه خواهیم بود البته از زیانکاران ١٤٧ وچون برگشت
موسی بسوی قوم خود خشمگین اندوهناک گفت بد جانشینی کردید مرا از بعد من آیا
پیشی گرفتید فرمان پروردگارتانرا وانداخت لوحها را وگرفت سر برادرش را میکشید
او را بسوی خود گفت ای پسر مادر من بدرستی که قوم ضعیف کردند مرا ونزدیک بود
که بکشند مرا پس شاد مکن بمن دشمنانرا ومگردان مرا با گروه ستمکاران ١٤٨ گفت
پروردگار من بیامرز برای من وبرای برادر من ودر آور ما را در رحمت خود وتو رحمت
کننده ترین رحمت کنندگانی ١٤٩ بدرستی که آنانکه گرفتند گوساله را زود
برسد ایشانرا
خشمی از پرو
وردگار ایشان
وخواری در
زندگی دنیا

وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ١٥٠ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٥١ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ
مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ١٥٢ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا
أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ
وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ١٥٣ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ

قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ
وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ١٥٤
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِا
لْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ
لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ١٥٥ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ١٥٦ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ
أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ
١٥٧

وهمچنین جزا میدهیم افترا بندانرا ١٥٠ وآنانکه کردند بدیها را پس توبه کردند از بعد آن و ایمان
آوردند بدرستی که پروردگار تو از بعد آن هر آینه آمرزنده مهربانست ١٥١ و چون
فرو نشست از موسی خشم گرفت لوحها را و در نوشته آنها هدایتی و رحمتی بود برای
آنانکه ایشان از پروردگارشان میترسیدند ١٥٢ و برگزید موسی از قوم خود هفتاد
مرد را برای وعده گاه ما پس چون گرفت ایشانرا صاعقه گفت ای پروردگار من اگر
خواسته بودی هلاک کرده بودی ایشانرا از پیش و مرا هم آیا هلاک میکنی ما را بآنچه
کرده اند کم خردان از ما نیست این مگر آزمایش تو گمراه میکنی بآن کسی را که میخواهی و
هدایت میکنی کسی را که میخواهی توئی صاحب اختیار ما پس بیامرز ما را و رحمت کن
ما را و تو بهترین آمرزندگانی ١٥٣ و بنویس برای ما درین دنیا نیکی و در آخرت بدرستی
که ما راه یافته ایم بسوی تو گفت عذاب من میرسانم بآنکس که خواهم و رحمت من گنجایش
دارد هر چیز را پس زود بنویسیم آنرا برای آنانی که پرهیزکاری میکنند و میدهند زکوة
را و آنانی که ایشان بآیتهای ما ایمان می آورند ١٥٤ آنکسانی که پیروی میکنند آن رسولیرا
که پیغمبر امی ست که می یابند او را نوشته شده نزد ایشان در توریة و انجیل امر میکند
ایشانرا بمعروف و نهی مینماید ایشانرا از منکر و حلال میکند برای ایشان پاکیزها را و
حرام میگرداند بر ایشان پلیدها را و برمیدارد از ایشان بارگران ایشانرا و غلهائی
که بود بر ایشان پس آنانی که ایمان آورده اند باو و تعظیم کرده اند او را و یاری نموده اند
او را و پیروی کردند آن نوری را که فرو فرستاده شده با او این گروه ایشانند رستگاران
١٥٥ بگو ای مردمان بدرستی که من فرستاده خدایم بسوی شما آنکه مراو راست پادشاهی
آسمانها و زمین نیست معبودی بجز مگر او زنده میکند و میمیراند پس ایمان
آورید بخدا و رسول و پیغمبر امی آنکه ایمان دارد بخدا و بسخنان او و پیروی کنید
او را شاید که شما هدایت یابید ١٥٦ و از قوم
موسی گروهی اند که راه
مینمایند بحق و بآن
عدالت
میکنند ١٥٧

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا
قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن
كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١٥٧ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ١٥٨ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ

وجدا جدا گردانیدیم ایشانرا دوازده سبط امتها و وحی کردیم بسوی موسی هنگامی
که طلب آب کردند اورا قومش اینکه بزن بعصایت آن سنگ را پس روان شد
ازان دوازده چشمه بتحقیق که دانستند هر مردی آبخور خودرا و سایه ساختیم
برایشان ابررا و فرو فرستادیم برایشان منّ و سلوی را بخورید از پاکیزه‌ها آنچه
روزی کرده‌ایم شمارا و ستم نکردند برما ولیکن بودند که نفسهای خودرا
ستم میکردند ١٥٧ وهنگامی که گفته شد مرایشانرا که ساکن شوید این قریه
را وبخورید ازان هرچه خواستید و بگویید حطه و داخل در شوید سجده
کنان تا بیامرزیم برای شما گناهان شمارا زود باشد که بیفزاییم نیکوکارانرا
١٥٨ پس بدل کردند آنانکه ستم کردند از ایشان سخن را غیر آنچه گفته شده بود
مرایشانرا پس فرستادیم برایشان عذابی از آسمان بسبب آنچه بودند که ستم
میکردند ١٥٩ و بپرس ایشانرا از قریه که بود نزدیک دریا وقتی که تعدی
میکردند در شنبه چون می‌آمدند ایشانرا ماهیهای ایشان در روز شنبه
ایشان پیدا و روزی که شنبه نمیکردند نمی‌آمدند ایشان را همچنین امتحان
میکنیم ایشانرا بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند ١٦٠ و چون گفتند گروهی
از ایشان چرا پند میدهید گروهی که خدا هلاک کننده ایشانست یا عذاب
کننده ایشانست عذابی سخت گفتند عذرخواستن بسوی پروردگار شما و
شاید که ایشان پرهیزکار شوند ١٦١ پس چون فراموش کردند آنچه پند
داده شده بودند بآن نجات دادیم آنانرا که نهی میکردند از بدی و گرفتیم
آنانرا که ستم کردند بعذاب سختی بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند
١٦٢ پس چون سرکشی کردند از آنچه منع کرده شده بودند ازان گفتیم مرایشانرا
باشید بوزینگان دور شدگان ١٦٣ وچون اعلام کرد پروردگار تو که هر آینه
برانگیزد البته برایشان تا روز قیامت کسی را که عذاب کند ایشانرا بعذابی بد
که پروردگار تو هر آینه زود عقابست و بدرستیکه او هر آینه آمرزنده مهربانست ١٦٤
وجدا جدا گردانیدیم ایشانرا در زمین امتها بعضی ازیشان شایستگان و بعضی ازیشان غیر
آن و آزمودیم ایشانرا بخوبیها و بدیها شاید که ایشان بازگشت نمایند ١٦٥

السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ١٥٩
وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ
إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ
شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ
كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
١٦٠ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ
تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ
أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ١٦١ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا
بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا
بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ١٦٢ فَلَمَّا عَتَوْا عَمَّا
نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِئِينَ ١٦٣ وَإِذْ تَأَذَّنَ
رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٦٤ وَقَطَّعْنَاهُمْ
فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ
وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَ
بَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَ
السَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ١٦٥

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هٰذَا الْأَدْنٰى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ
يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٦٦
وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ١٦٧ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ
بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٦٨ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلٰى

أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلِينَ ١٦٩
أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا
مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ
أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ١٧٠
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ١٧١ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ
الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ
الْغَاوِينَ ١٧٢ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ
بِهَا وَلٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ١٧٣ سَاءَ
مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ
١٧٤ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ
يُضْلِلْ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٧٥
وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ
آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولٰئِكَ كَا
لْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
١٧٦

پس درآمدند از بعد ایشان ناخلفان که بمیراث بردند کتابرا میگرفتند متاع این
ادنارا ومیگفتند که زود امرزیده خواهد شد برای ما واگر بیاید ایشانرا متاعی
مانند آن میگرفتند انرا آیا گرفته نشده بر ایشان پیمان کتاب اینکه نگویند بر
خدا مگر حق را وخوانده اند آنچه درانست وسرای آخرت بهتر است برای آنانکه
میپرهیزند آیا پس تعقل نمیکنند ١٦٦ وآنانکه چنگ درزده اند بکتاب وبپا
داشتند نمازرا بدرستی که ما ضایع نمیکنیم مزد اصلاح کنندگانرا ١٦٧
وهنگامیکه بلند کردیم کوه را بالای ایشان که گویا آن سایه بانی بود وگمان
بردند که آن فرود اینده است بر ایشان بگیرید آنچه را دادیم شمارا بقوت ویاد
کنید آنچه را درانست شاید که شما پرهیزکار شوید ١٦٨ وهنگامی که گرفت
پروردگار تو از فرزندان ادم از پشتهای ایشان فرزندان ایشانرا وگواه گرفت
ایشانرا بنفسهای خودشان که آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری گواه
شدیم مبادا بگویید روز قیامت بدرستی که ما بودیم ازاین بیخبران ١٦٩
یا بگویید جز این نیست که شرك آوردند پدران ما از پیش وبودیم ما فرزندان
از بعد ایشان آیا پس هلاك میکنی مارا بسبب آنچه کردند تباه کاران ١٧٠ و
همچنین تفصیل میدهیم آیتهارا وشاید که ایشان بازگشت نمایند ١٧١
وبخوان بر ایشان خبر آنکسی که دادیم اورا آیتهای خود را پس بیرون آمد ازانها
پس بعقب او افتاد شیطان پس بود از گمراهان ١٧٢ واگر خواستیم هر آینه بلند
کرده بودیم اورا بانها ولیکن او میل کرد بسوی زمین وپیروی کرد خواهش خود را پس مثل آن
چون مثل سك است اگر حمله میکنی براو زبان ازدهان بیرون می ورد یا واگذاری وی را زبان
ازدهن بیرون می ورد این مثل قومیست که تکذیب کردند آیتهای مارا پس بخوان قصهها وشاید که
ایشان فکر کنند ١٧٣ بد است مثل آنگروهی که تکذیب کردند آیتهای مارا ونفسهای خودرا بودند
که ستم میکردند ١٧٤ کسی را که هدایت کند خدا پس او هدایت یافته است وکسی را که گمراه کند پس آنگروه ایشانند
زیانکاران ١٧٥ وهر آینه بتحقیق که آفریدیم برای دوزخ بسیاری از جنیان وادمیان ایشانرا دلهایی است
که نمی فهمند بانها ومر ایشانراست دیدهائی که نمی بینند بانها ومر ایشانراست گوشهایی
که نمیشنوند بانها آنها مانند چهارپایان باشند بلکه ایشان گمراهترند آنگروه ایشانند بیخبران ١٧٦

وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧٧ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْدِلُونَ ١٧٨ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ١٧٩ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ١٨٠ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا
بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ١٨١ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ
يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ١٨٢ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ١٨٣ يَسْأَلُونَكَ

ومر خدا براست نامهاي نيكو پس بخوانيد او را بانها و بگذاريد كسانيرا كه ميل ميكنند
در نامهاي او زودي جزا داده ميشوند انچه را كه بودند كه ميكردند ١٧٧ و از انها كه
افريديم گروهيند كه راه مينمايند بحق و بان عدالت ميكنند ١٧٨ و انان كه تكذيب
كردند بايتهاي ما بزودي در فرو بريم مرتبه مرتبه ايشانرا از هر جا كه ندانند
١٧٩ و مهلت دهم مرايشانرا بدرستي كه گرفتن پنهان من سخت است ١٨٠ ايا و
فكر نميكنند كه نيست بصاحب ايشان (يعني حضرت رسول صلى الله عليه وآله) هيچ ديوانگي نيست او مگر ترساننده هويدا ١٨١
ايا و نظر نكردند در ملكوت اسمانها و زمين و انچه را افريده خدا از چيزي و در اينكه شايد
كه باشد بتحقيق نزديك رسيده اجل ايشان پس بكدام سخن بعد از ان ايمان خواهند اورد
١٨٢ كسي را كه گمراه كرداند خدا پس نيست راه نمائي براي او و وا ميگذارد ايشانرا در طغيان
خودشان كه حيران ميبوده باشند ١٨٣ ميپرسند ترا از قيامت كه كي باشد
وقوع ان بگو جز اين نيست كه دانش ان نزد پروردگار منست پيدا نميكند انرا در وقتش
مگر او گران امد در اسمانها و زمين نمي ايد شما را مگر ناگاه ميپرسند ترا كه گويا تو دانائي
از ان بگو كه جز اين نيست كه علمش نزد خداست وليكن بيشترين مردمان نميدانند ١٨٤
بگو مالك نيستم براي نفس خود نفعي و نه ضرري را مگر انچه را خواسته باشد خدا
و اگر بودم كه ميدانستم غيب را هر اينه تحصيل بسيار كرده بودم از خير و نرسيده
بود مرا بدي نيستم من مگر ترساننده و مژده دهنده مر گروهي را كه ايمان مي اورند ١٨٥
اوست انكه افريد شما را از شخص واحد و گردانيد از ان زنش را تا ارام گيرد بسوي
او پس چون در بر گرفت او را برداشت باري سبك پس گذشت بان پس چون گران بار
شد خواندند خدا پروردگارشانرا كه اگر بدهي ما را شايسته هر اينه باشيم
البته از شكر كنندگان ١٨٦ پس چون داد ايشانرا شايسته گردانيدند براي او شريكان
در انچه داد ايشانرا پس برتر است خدا از انچه شريك مي اورند ١٨٧ ايا شريك
ميسازند انچه را كه نمي افريند چيزيرا و انها افريده ميشوند ١٨٨ و نميتوانند
مرايشانرا ياري كردني و نه نفسهاي خود را توانند ياري كنند ١٨٩
و اگر بخوانيد ايشانرا بسوي هدايت پيروي نكنند شما را يكسانست
بر شما خواه بخوانيد ايشانرا يا شما خاموش باشيد ١٩٠

عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا
لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ١٨٤ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَ
لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٨٥
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا
فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا
فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ
رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ١٨٦ فَلَمَّا
آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ
فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ١٨٧ أَيُشْرِكُونَ
مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
١٨٨ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ١٨٩
وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ
لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ١٩٠

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۱۹۱ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ
بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ۱۹۲ إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ
الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۱۹۳ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۱۹۴ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى
الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۱۹۵ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۱۹۶ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۹۷ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۱۹۸
وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ۱۹۹ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ
بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا
أَتَّبِعُ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا
بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۲۰۰ وَإِذَا قُرِئَ
الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۲۰۱ وَاذْكُرْ
رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ
۲۰۲ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۲۰۳

سورة الانفال ست وسبعون آية مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ
قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۱

بدرستی که آنانکه میخوانید از غیر خدا بندگانیند مانند شما پس بخوانید
ایشانرا پس باید اجابت کنند مر شما را اگر هستید راستگویان ۱۹۱ آیا مر
ایشانرا پاهائیست که راه روند بآنها یا مر ایشانرا دستهائیست که بگیرند بآنها
یا مر ایشانرا دیدهائیست که ببینند بآنها یا مر ایشانرا گوشهائیست که
بشنوند بآنها بگو بخوانید شریکهای خود را پس مکر کنید با من پس مهلت مدهید
مرا ۱۹۲ بدرستی که یاور من خدائیست که فرو فرستاده کتاب را و او دوست میدارد
شایستگانرا ۱۹۳ و آنانکه میخوانید از غیر او توانائی ندارند یاری کردن شما را و نه نفسهای
خود را یاری میکنند ۱۹۴ و اگر بخوانید ایشانرا بسوی هدایت نشنوند و می بینی ایشانرا
که مینگرند بسوی تو و حال آنکه ایشان نمی بینند ۱۹۵ بگیر عفو را و امر کن بنیکوئی
و اعراض کن از نادانان ۱۹۶ و اگر از جا بدر آرد ترا از شیطان وسوسه پس پناه بجو بخدا
بدرستی که او شنوای داناست ۱۹۷ بدرستی که آنانکه پرهیزکار شدند چون رسید
ایشانرا خیالی از شیطان متذکر میشوند پس آن هنگام ایشانند بینندگان ۱۹۸
و برادران ایشان میکشانند ایشانرا در گمراهی پس کوتاهی نمیکنند ۱۹۹ و هرگاه نیاوری
ایشانرا آیه گویند چرا اختیار نکردی آنرا بگو جز این نیست که پیروی میکنم آنچه وحی
کرده میشود بسوی من از پروردگار من این بینشهاست از پروردگار شما و راهنما و رحمتی
است مر گروه مؤمنانرا ۲۰۰ و هرگاه خوانده شود قرآن پس گوش کنید مر آنرا و خاموش باشید
شاید که شما رحمت کرده شوید ۲۰۱ و یاد کن پروردگار خود را در نفس خود از روی زاری
و پنهانی و غیر بلند از گفتار بصبح و شبانگاه و مباش از غافلان ۲۰۲ بدرستی
که آنانکه نزد پروردگار تواند گردن کشی نمیکنند از بندگی کردن او و تسبیح میکنند او را
و مر او را سجده میکنند ۲۰۳

سوره انفال هفتاد و شش آیه و آن مدنی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
میپرسند ترا از غنیمتها بگو غنیمتها امر خدا و رسول راست پس بپرهیزید خدا را و اصلاح
کنید حال میانه خودتانرا و فرمان برید خدا و رسولش را اگر هستید مؤمنان ۱

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۲ الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۳ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۴ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ
بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ۵ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۶
وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ

دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۷ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ
الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۸
إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ
لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۹ وَمَا جَعَلَهُ
اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ
قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۱۰
إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ
وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ
إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا
الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ
بَنَانٍ ۱۱ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۱۲
ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ
النَّارِ ۱۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ
وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا
لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ۱۴

جز این نیست که مؤمنان آنانند که هرگاه یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان
و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای او زیاده نماید ایشانرا ایمان و بر پروردگار ایشان
توکل میکرده باشند ۲ آنانکه بر پا میدارند نماز را و از آنچه روزی کرده ایم ایشانرا انفاق
میکنند ۳ آن گروه ایشانند مؤمنان حقا مر ایشانراست مرتبهها نزد پروردگار ایشان
و آمرزش و روزی نیکو ۴ همچنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو بحق و بدرستی که
گروهی از مؤمنان هر اینه ناخوش داشتند ۵ مجادله میکنند با تو در حق بعد از آنکه روشن
شد گویا رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان نگاه میکنند ۶ و هنگامی که وعده میداد
شما را خدا یکی از دو طایفه را اینکه آن مر شما راست و دوست میداشتید که غیر صاحب
شوکت بوده باشد مر شما را و میخواست خدا اینکه ثابت کند حق را بکلمات خود و قطع کند
دنباله کافران را ۷ تا آنکه ثابت گرداند حق را و نابود گرداند باطل را اگرچه ناخوش دارند
گناهکاران ۸ هنگامی که استغاثه میکردید پروردگار خود را پس اجابت کرد برای
شما اینکه من مدد کننده ام شما را بهزار از فرشتگان از پی هم آینده گان ۹ و نگردانید
آنرا خدا مگر مژده و تا آرام گیرد بآن دلهای شما و نیست یاری مگر از نزد خدا بدرستی
که خدا عزیز حکیم است ۱۰ وقتی که فرو گرفت شما را خواب سبک بجهت ایمنی از او و فرو
میفرستاد بر شما از آسمان آبی تا پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما کید شیطان را و
تا بربندد بر دلهای شما و تا ثابت گرداند بآن قدمهارا ۱۱ وقتی که وحی میفرمود پروردگار
تو بسوی فرشتگان که من با شمایم پس ثابت قدم گردانید آنانرا که ایمان
آورده اند زود باشد که بیندازم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس را پس بزنید
بالای گردنها و بزنید از ایشان همه انگشتانرا ۱۲ این بسبب آنست که ایشان
مخالفت کردند با خدا و رسول او و هر که مخالفت نماید خدا و رسول او را پس بتحقیق
که خدا سخت عقوبتست ۱۳ اینست پس بچشید آنرا و اینکه برای کافران است عذاب آتش ۱۴
ای گروهی که ایمان آورده اند هرگاه ملاقات کنید آنانرا که کافر شدند در حرکت مقابله
پس مگردانید بایشان پشتهارا ۱۵ و کسی که بگرداند بایشان در آن روز پشت خود را مگر
کردنده برای جنگ یا رونده بسوی گروهی پس بتحقیق که بازگردید بخشمی از خدا
و جایگاه او دوزخست و بد جایی بازگشتی است ۱۶

فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم وما رميت إذ رميت ولكن الله رمى وليبلي المؤمنين منه بلاء حسنا إن الله سميع عليم ۱۵ ذلكم
وأن الله موهن كيد الكافرين إن تستفتحوا فقد جاءكم الفتح وإن تنتهوا فهو خير لكم وإن تعودوا نعد ولن تغني عنكم
فئتكم شيئا ولو كثرت وأن الله مع المؤمنين ۱۶ يا أيها الذين آمنوا أطيعوا الله ورسوله ولا تولوا عنه وأنتم تسمعون ۱۷
ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم لا يسمعون ۱۸ إن شر الدواب عند الله الصم البكم الذين لا يعقلون ۱۹ ولو علم الله فيهم

خيرا لأسمعهم ولو أسمعهم لتولوا
وهم معرضون ۲۰ يا أيها الذين
آمنوا استجيبوا لله وللرسول
إذا دعاكم لما يحييكم واعلموا أن
الله يحول بين المرء وقلبه وأنه
إليه تحشرون ۲۱ واتقوا فتنة
لا تصيبن الذين ظلموا منكم
خاصة واعلموا أن الله شديد
العقاب ۲۲ واذكروا إذ أنتم
قليل مستضعفون في الأرض
تخافون أن يتخطفكم الناس
فآواكم وأيدكم بنصره ورزقكم
من الطيبات لعلكم تشكرون
۲۳ يا أيها الذين آمنوا لا تخونوا
الله والرسول وتخونوا أماناتكم
وأنتم تعلمون ۲۴ واعلموا أنما
أموالكم وأولادكم فتنة وأن
الله عنده أجر عظيم ۲۵ يا أيها
الذين آمنوا إن تتقوا الله يجعل
لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم
ويغفر لكم والله ذو الفضل العظيم ۲۶
وإذ يمكر بك الذين
كفروا ليثبتوك أو يقتلوك
أو يخرجوك ويمكرون
ويمكر الله والله خير
الماكرين ۲۷

پس نکشتید ایشانرا ولیکن خدا کشت ایشانرا و نه انداختی تو هنگامی که انداختی
ولیکن خدا انداخت و تا نعمت دهد مؤمنانرا از آن نعمتی نیکو بدرستی که خدا شنوا
داناست ۱۵ اینست و بدرستی که خدا سست کننده مکر کافرانست اگر طلب
فتح میکردید پس بتحقیق که آمد شما را فتح و اگر باز ایستید پس آن بهتر است برای شما
و اگر باز گردید باز گردیم و کفایت نماید هرگز از شما جمعیت شما چیزیرا و اگرچه
بسیار باشد و بدرستی که خدا با مؤمنانست ۱۶ ای آنانکه ایمان آورده اند
اطاعت نمایید خدا و رسول اورا و رو مگردانید از او و شما میشنوید ۱۷ و مباشید
مانند آنانکه گفتند شنیدیم و ایشان نمیشنوند ۱۸ بدرستی که بدترین جنبندها
نزد خدا کران و گنگانند آنان که تعقل نمیکنند ۱۹ و اگر دانستی خدا در ایشان
نیکوئی هر آینه میشنوانید ایشانرا و اگر میشنوانید ایشانرا هر آینه بر میگشتند
و ایشان بودند اعراض کنندگان ۲۰ ای آنانی که ایمان آورده اند اجابت نمایید برای خدا
و برای رسول هرگاه بخواند شما را برای چیزی که زنده نماید شما را و بدانید که خدا حایل
میشود میانه آدمی و دل او و اینکه اوست که بسوی او محشور خواهید شد ۲۱ و بپرهیزید از فتنه
که نرسد البته بآنانکه ستم نمودند از شما بتنهائی و بدانید که خدا سخت عقوبتست
۲۲ و یاد کنید وقتی را که شما بودید اندک ناتوان شمرده شده در زمین میترسیدید
که بربایند شما را مردمان پس جای داد شما را و تقویت کرد شما را بیاری خود و روزی
کرد شما را از پاکیزها شاید که شما شکر کنید ۲۳ ای آنانی که ایمان آورده اند خیانت
مکنید خدا و رسول را و خیانت مکنید امانتهارا و شما میدانید ۲۴ و بدانید
که جز این نیست که مالهای شما و فرزندهای شما بلاست و اینکه خدا نزد اوست
مزدی بزرگ ۲۵ ای گروهی که ایمان آورده اند اگر بپرهیزید
از خدا قرار دهد برای شما تمیزی و عفو کند از شما
بدیهای شما را و بیامرزد برای شما و خدا صاحب
فضل عظیم است ۲۶ و وقتی که مکر میکردند
با تو آنان که کافر شدند تا اینکه حبس کنند ترا یا بکشند ترا یا
بیرون کنند ترا و مکر میکردند و مکر میکرد خدا و خدا بهترین مکر کنندگانست ۲۷

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٨ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَٰذَا
هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٩ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ
مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٠ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٣١ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

وهرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای ما گویند بتحقیق که شنیدیم اگر میخواستیم هر آینه
میگفتیم مانند این نیست این مگر افسانهای پیشینیان ٢٨ ووقتی که گفتند خداوندا
اگر باشد این آن حقی که از نزد تست پس بباران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور
بما عذابی دردناک ٢٩ ونباشد خدا که عذاب کند ایشانرا وتو باشی در میان
ایشان ونباشد خدا عذاب کننده ایشان وایشان استغفار میکرده باشند و
چیست ایشانرا که عذاب نکند ایشانرا خدا وایشان باز میدارند از مسجد حرام و
نیستند [illegible] دوستان او مگر پرهیزگاران ولیکن بیشترین
ایشان نمیدانند ٣٠ ونبود نماز ایشان نزد خانه مگر صفیر ودست زدن پس بچشید
عقوبت را بسبب آنچه هستید که کفر میورزید ٣١ بدرستی که آنانکه کافر شدند
نفقه میکنند مالهای خود را تا باز دارند از راه خدا پس زود باشد که نفقه نمایند (بینند)
آنها را پس خواهد بود بر ایشان حسرت پس مغلوب میشوند ٣٢ وآنانکه کافر شدند
بسوی دوزخ حشر کرده میشوند ٣٣ تا جدا سازد خدا پلید را از پاکیزه وبگرداند
پلید را بعضی از آن بر بعضی پس بر سر هم کند آنرا همگی پس بگرداند آنرا در دوزخ این
گروه ایشانند زیانکاران ٣٤ بگو برای آنانکه کفر ورزیدند اگر باز ایستند
آمرزیده شود برای ایشان آنچه بتحقیق گذشته واگر باز گردند پس بتحقیق که
گذشت عادت پیشینیان ٣٥ وبکشید ایشانرا تا نباشد فتنه وبوده باشد
دین همه اش برای خدا پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا بآنچه میکنند بیناست
٣٦ واگر رو بگردانند پس بدانید اینکه خدا مولای شماست نیکو مولا است
ونیکو یاوری ٣٧ وبدانید که آنچه غنیمت گرفته اید از چیزی پس بدرستی که برای
خداست پنجیک آن وبرای رسول وبرای صاحب قرابت ویتیمان ومسکینان و
درماندهٔ راه (یعنی مسافر در غربت) اگر هستید که ایمان آورده اید بخدا وبآنچه فرو فرستادیم بر بندهٔ خود
روز تمیز (یعنی روز بدر) روزی که بهم رسیدند دو جماعت وخدا بر هر چیزی تواناست ٣٨ وقتی
که بودید شما در کنار وادی نزدیک تر وایشان در کنار وادی دورتر
وسواران پایین تر بودند از شما واگر وعده کرده بودید هر آینه اختلاف
میکردید در وعده ولیکن تا بجا آرد خدا کاری را که بود کرده شده ٣٩

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ
٣٢ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَ ٣٣ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ
مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ٣٤ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ
وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ
الْأَوَّلِينَ ٣٥ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا
تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا
يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣٦ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ
٣٧ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ
لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ
عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٣٨ إِذْ أَنْتُمْ بِالْ
عُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ
وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَٰكِنْ لِيَقْضِيَ
اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ٣٩

لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ٤٢ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا
لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٤٣ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ٤٤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٤٥ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ٤٦ وَلَا

تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
٤٧ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ
وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ
نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
مِنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي
أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ
٤٨ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ٤٩ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ٥٠
ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ
لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ٥١ كَدَأْبِ
آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٥٢
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً
أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٥٣ كَدَأْبِ آلِ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ٥٤

تا هلاک شود هر که هلاک شد از حجتی روشن و زنده شود کسی که زنده شد از
حجتی روشن و بدرستی که خدا هرآینه شنوای داناست ٤٢ هنگامی که نمود تو
ایشانرا خدا در خواب تو اندک و اگر مینمود بتو ایشانرا بسیار هرآینه بددل میشدید
و هرآینه منازعه میکردید در آن امر ولیکن خدا بسلامت داشت بدرستی که او
داناست بآنچه در سینه‌هاست ٤٣ و چون نمود بشما ایشانرا وقتی که بهم برخوردید
در چشمهای شما اندک و کم نمود شما را در چشمهای ایشان تا آنکه حکم نماید خدا
کاری را که بود کرده شده و بسوی خدا باز گردیده میشود امرها ٤٤ ای گروهی که
ایمان آورده‌اند هرگاه ملاقات کنید فوجی را پس ثابت باشید و یاد کنید
خدا را بسیار شاید که شما رستگار شوید ٤٥ و فرمان برید خدا و رسول
او را و نزاع مکنید پس سستی میکنید و میرود باد شما و شکیبائی کنید بدرستی
که خدا با شکیبایانست ٤٦ و مباشید مانند آنانی که بیرون آمدند از دیار خود از
روی عجب و خودنمائی بمردمان و باز میداشتند از راه خدا و خدا بآنچه میکنند احاطه دارنده
است ٤٧ و چون بیاراست برای ایشان شیطان کردارهای ایشانرا و گفت که نیست غلبه
کننده مر شما را امروز از مردمان و بدرستی که من پناه هم مر شما را پس چون دیدند یکدیگر را آن
دو گروه برگشت بر دو پاشنه اش و گفت بتحقیق که من بیزارم از شما بدرستی که من می بینم آنچه را که نمی
بینید بدرستی که من میترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست ٤٨ هنگامی که میگفتند منافقان و آنانکه
در دلهای ایشان بود مرض فریفته است ایشانرا دین ایشان و هر که توکل کند بر خدا پس بدرستی که خدا
عزیز حکیم است ٤٩ و اگر میدیدی وقتی را که میگرفتند جان آنانرا که کافر بودند فرشتگان
میزدند رویهای ایشان و پشتهای ایشانرا و بچشید عذاب سوزانرا ٥٠ این بسبب آنچه پیش
فرستاد دستهای شما و اینکه خدا نیست ستم نماینده مر بندگانرا ٥١ همچون عادت آل فرعون و آنانکه پیش از
ایشان بودند کافر شدند بآیات خدا پس گرفت ایشانرا خدا بگناهان ایشان بدرستی که خدا توانا سخت عقوبتست ٥٢
این بسبب آنست که خدا نباشد تغییر دهنده نعمتی را که انعام کرده آنرا بر گروهی تا آنکه تغییر دهند
ایشان آنچه را که در نفسهای ایشانست و بدرستی که خدا شنوای داناست ٥٣ مانند عادت آل
فرعون و آنانکه پیش از ایشان بودند تکذیب کردند بآیتهای پروردگار خود پس هلاک
کردیم ایشانرا بگناهان ایشان و غرق کردیم آل فرعون را و همه بودند ستمکاران ٥٤

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٥٣ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا
يَتَّقُونَ ٥٤ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٥٥ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ
عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ٥٦ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ٥٧ وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ
وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ٥٨
وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ
تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ٥٩ وَإِن يُرِيدُوا أَن
يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ
٦٠ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ
إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦١ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ٦٢ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِن يَكُن
مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا
مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ
يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ٦٣ الْآنَ
خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ
فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُن مِّنكُم
مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن
يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ٦٤ مَا كَانَ
لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ
فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦٥

بدرستي كه بدترين جنبندكان نزد خدا انانيند كه كفر ورزيدند پس ايشان ايمان نمي
اورند ٥٣ انانكه پيمان كرفتي از ايشان پس ميشكنند پيمان خودرا در هر مرتبه و
ايشان نمي پرهيزند ٥٤ پس اكر دريابي ايشانرا در جنك پس پراكنده كردان بايشان
كسي را كه باشد در عقب ايشان شايد كه ايشان متذكر شوند ٥٥ واكر بترسي
البته از قومي خيانتي را پس بينداز بسوي ايشان بر يكسان بدرستي كه خدا دوست
ندارد خيانت كنندكانرا ٥٦ ومپندارند البته كساني كه كافر شدند پيشي
كرفته اند بدرستي كه ايشان عاجز نميكنند ٥٧ ومهيا نماييد براي
ايشان انچه توانسته باشيد از توانائي واز بستن اسبان كه بترسانيد بان
دشمن خدا ودشمن خودرا وديكران از غير ايشانرا نميدانيد شما ايشانرا خدا
ميداند ايشانرا وانچه نفقه نماييد از چيزي در راه خدا تمام داده ميشود بشما
وشما ستم كرده نخواهيد شد ٥٨ واكر ميل كردند مر صلح را پس ميل كن براي ان و
توكل نما بر خدا بدرستي كه اوست شنواي دانا ٥٩ واكر خواهند كه فريب دهند
ترا پس بدرستي كه بس است ترا خدا اوست انكه قوت داده ترا بنصرت خود وبمومنان
٦٠ والفت افكند ميان دلهاي ايشان اكر صرف مينمودي انچه در زمين است
همه را نميتوانستي الفت انداخت ميان دلهاي ايشان وليكن خدا تاليف كرد ميان
ايشان بدرستي كه او عزيز حكيم است ٦١ اي پيغمبر بس است ترا خدا
وكسي كه پيروي كرده ترا از مومنان ٦٢ اي پيغمبر تحريص كن مومنانرا بر كارزار
اكر باشند از شما بيست صبر كننده غالب ميشوند دويست را واكر باشند
از شما صد غالب ميشوند هزار را از انانكه كافر شده اند بسبب اينكه ايشان
كروهي اند كه نمي فهمند ٦٣ اكنون تخفيف داد خدا از شما ودانست اينكه در شما
ناتواني هست پس اكر بوده باشد از شما صد صبر كننده غالب مي ايند دويست
را واكر باشند از شما هزار غالب ميشوند دو هزار را باذن خدا وخدا با صبر
كنندكانست ٦٤ نباشد مر پيغمبر را اينكه بوده باشد مر اورا اسيران
تا انكه كشش بسيار بكند در زمين ميخواهند متاع دنيا
را وخدا ميخواهد اخرت را وخدا عزيز حكيم است ٦٥

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٦٨ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦٩ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٧٠
وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٧١ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ

شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ
فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ
قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٧٢ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا
تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٧٣ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ٧٤ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ٧٥

سُورَةُ التَّوْبَةِ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بَرَاءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَ
اعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَأَنَّ اللّٰهَ
مُخْزِي الْكَافِرِينَ ٢ وَأَذَانٌ
مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ إِلَى
النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ
أَنَّ اللّٰهَ بَرِيءٌ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ٣

اگر نبود نوشته از خدا که پیشی گرفته هر اینه مس کرده بود شما را در آنچه گرفتید
بعذابی عظیم ۶۸ پس بخورید از آنچه غنیمت گرفته اید حلال پاکیزه و پرهیزنمائید
از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ۶۹ ای پیغمبر بگو با آنکه در دست
شما اند از اسیران اگر داند خدا در دلهای شما نیکوئی را میدهد شما را بهتر
از آنچه گرفته شد از شما و می آمرزد مر شما را و خدا آمرزنده مهربانست ۷۰
و اگر خواهند که خیانت نمایند با تو پس بتحقیق که خیانت نموده اند خدا را
پیش از این پس توانائی داد بر ایشان و خدا دانای حکیم است ۷۱ بدرستی
که آنانکه ایمان آوردند و مهاجرت نمودند و جهاد کردند بمالهای خود و نفسهای
خود در راه خدا و آنانکه جای دادند و یاری کردند آنها بعضشان دوستان
بعضی اند و آنانکه ایمان آورده اند و مهاجرت ننموده اند نیست مر شما را از دوستی
ایشان هیچ چیز تا آنکه مهاجرت نمایند و اگر یاری جویند از شما در دین
پس بر شما است یاری کردن مگر بر گروهی که میان شما و میان ایشان
پیمانیست و خدا بآنچه میکنید بیناست ۷۲ و آنانکه کفر ورزیدند بعضیشان
دوستان بعضی اند اگر نکنید آنرا خواهد شد فتنه در زمین و فسادی بزرگ ۷۳
و آنانکه ایمان آورده اند و مهاجرت نمودند و جهاد کردند در راه خدا و آنانکه
جا داده اند و یاری کردند آن گروه ایشانند مؤمنان حقا مر ایشانراست آمرزش
و روزی خوب ۷۴ و آنانکه ایمان آوردند از بعد و مهاجرت کردند و جهاد کردند با شما
پس این گروه از شمایند و صاحبان رحمها بعضیشان سزاوارترند ببعضی
در کتاب خدا بدرستی که خدا بهمه چیز داناست ۷۵

سورة توبه یکصد و بیست و نه آیه و آن مکی است

بیزاریست از خدا و رسول او بسوی آنانکه عهد بسته اید از مشرکان ۱ پس
سیر کنید در زمین چهار ماه و بدانید اینرا که شما غیر عاجز کننده خدائید و آنکه
خدا خوار کننده کافرانست ۲ و اعلام نمودنیست از خدا و رسول او بسوی
مردمان روز حج بزرگتر اینکه خدا بیزار است از شرک آورندگان ۳

وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۴ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۵ فَإِذَا انْسَلَخَ
الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۶ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ

ورسول او پس اگر توبه نمودید پس آن بهتر است برای شما واگر روگردان شدید پس
بدانید که شما غیر عاجز کنندهٔ خدائید ومژده ده آنانرا که کفر ورزیده اند بعذابی
دردناك ۴ مگر آنانکه عهد بستید از مشرکان پس کم نکردند شما را چیزی وهم پشت
نشدند برشما احدیرا پس تمام کنید بسوی ایشان پیمان ایشانرا تا مدتشان بدرستی
که خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا ۵ پس چون بگذرد ماههای حرام پس بکشید
مشرکانرا هرجا بیابید ایشانرا وبگیرید ایشانرا وحصار کنید ایشانرا وبنشینید برای
ایشان درهر گذرگاهی پس اگر توبه نمودند وبپاداشتند نمازرا ودادند زکوة را
پس خالی گردانید راه ایشانرا بدرستی که خدا آمرزندهٔ مهربانست ۶ واگر یکی
از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده اورا تا بشنود کلام خدا را پس برسان اورا
بمامنش این بسبب اینست که ایشان گروهی اند که نمیدانند ۷ چگونه باشد
برای مشرکان پیمانی نزد خدا ونزد رسول او مگر آنانرا که عهد بسته اید نزد
مسجد الحرام پس مادام که استقامت نمایند برای شما پس استقامت نمائید
برای ایشان بدرستی که خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا ۸ چگونه واگر غالب
آیند برشما رعایت نمیکنند در شما قرابتی ونه عهدی راضی میدارند شما
را بدهنهاشان وسرباز میزند دلهای ایشان وبیشترین ایشان فاسقانند ۹
فروختند بآیتهای خدا بهای اندك را پس بازداشتند از راه او بدرستی که ایشان
بد است آنچه را هستند که میکنند ۱۰ رعایت نمیکنند در مؤمنی قرابتی را ونه
پیمانی را واین گروه ایشانند تعدی کنندگان ۱۱ پس اگر توبه کنند وبپا دارند نماز
را وبدهند زکوة را پس برادران شمایند در دین وبتفصیل بیان میکنیم آیتها را
برای گروهی که میدانند ۱۲ واگر بشکنند مشرکان سوگندهای خود را از پس پیمان
خود وطعن کنند در دین شما پس بکشید پیشوایان کفررا بدرستی که ایشان
نیست قسمها مر ایشانرا شاید که ایشان باز ایستند ۱۳ آیا
کارزار نمیکنید با گروهی که شکستند سوگندهاشانرا وقصد
کردند به بیرون کردن رسول وایشان ابتدا کردند برشما اول بار آیا میترسید از
ایشان پس خدا سزاوارتر است که بترسید از او اگر هستید مؤمنان ۱۴

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۷
كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا
الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ۸ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا
عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى
قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۹
اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۰
لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا
ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۱۱
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۱۲ وَإِنْ نَكَثُوا
أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ
لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۱۳
أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَ
هَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ
أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۴

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ۱۵ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۶ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا
رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۱۷ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِا
لْكُفْرِ أُولٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ۱۸ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلٰوةَ وَآتَى

الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللّٰهَ فَعَسَى
أُولٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
۱۹ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۲۰ الَّذِينَ آمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً
عِنْدَ اللّٰهِ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۲۱
يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ۲۲
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ۲۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى
الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ۲۴ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ
وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَرَ
سُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَ
مْرِهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ۲۵

کارزار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشان را خدا بدستهای شما وخوار مینماید
ایشان را ویاری میدهد شما را بر ایشان وشفا میدهد سینهای گروهی مؤمنان را
۱۵ وببرد دردهای (خشم) ایشان را وتوبه میدهد خدا برکسی که خواهد وخدا دانای حکیم است
۱۶ آیا پنداشتید که واگذاشته خواهید شد وهنوز ندانسته خدا آنانی را که
جهاد کردند از شما وفرا نگرفته اند از غیر خدا وغیر رسول او وغیر مؤمنان دوست
نهانی وخدا آگاهست بآنچه میکنید ۱۷ نیست که باشد مشرکان را آنکه عمارت
کنند مسجدهای خدا را گواهی دهندگان بر نفسهای خود بکفر این گروه تباه گردید
کردارهای ایشان ودر آتش اند ایشان جاودانیان ۱۸ جز این نیست که عمارت میکند
مسجدهای خدا را کسی که ایمان آورده بخدا وروز بازپسین وبپا داشته نماز را
وداده زکوة را ونترسیده مگر از خدا پس شاید این گروه که باشند از راه یافتگان
۱۹ آیا گردانیدید آب دادن حاجیان وعمارت مسجد الحرام مثل کسی که ایمان آورده
بخدا وروز آخر وجهاد کرده در راه خدا نیستند یکسان نزد خدا وخدا راه نمائی
نمیکند گروه ستمکاران را ۲۰ کسانی که ایمان آورده اند وهجرت نموده اند وجهاد
کرده اند در راه خدا بمالهای خود ونفسهای خود بزرگ مرتبه ترند نزد خدا واین گروه
ایشانند ظفر یافتگان ۲۱ مژده میدهد ایشان را پروردگار ایشان برحمتی از خود
وخوشنودی وبهشتهائی که مر ایشان راست در آنها نعمت دائمی ۲۲ جاویدانند
در آنها همیشه بدرستی که خدا نزد اوست مزدی عظیم ۲۳ ای آن گروهی که ایمان
آورده اند مگیرید پدران خود را وبرادران خود را دوستان اگر برگزینند کفر را بر
ایمان وکسی که دوست دارد ایشان را از شما پس آن گروه ایشانند
ستمکنندگان ۲۴ بگو اگر بوده باشند پدران شما وفرزندان شما و
برادران شما وزنان شما وخویشان شما ومالهائی
که کسب کرده اید آنها را وسوداگری
که میترسید از کسادی آن ومسکنهائی
که خوشنود بودید آنها را دوست تر بسوی شما از خدا ورسول او وجهاد در راه
او پس منتظر باشید تا بیارد خدا امر خود را وخدا راه نمائی نمیکند جماعت فاسقان را ۲۵

یعنی عقوبت خود را — یعنی خشم براه نیفتد

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَ
لَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ٢٦ ثُمَّ أَنْزَلَ اللهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ٢٧ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ٢٨ ثُمَّ يَتُوبُ اللهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا
يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٣٠ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا

هر اینه بتحقیق یاری نمود شما را خدا در موضعهای بسیار و روز حنین چون بتعجب آورد
شما را بسیاری شما پس کفایت ننمود از شما چیزی و تنگ شد بر شما زمین با
آن فراخی پس برگشتید پشت کردانکان ٢٦ پس فرو فرستاد خدا آرام خود را
بر رسول خود و بر مومنان ٢٧ و فرو فرستاد لشکرهائی که ندیدید آنها را و عذاب
کرد آنانی را که کفر ورزیده بودند و این سزای کافرانست ٢٨ پس توبه میدهد
خدا از بعد آن بر کسی که خواهد و خدا آمرزنده ایست مهربان ٢٩ ای گروهی که
ایمان آورده اند جز این نیست که مشرکان پلید اند پس نباید که نزدیک شوند مسجد
الحرام را بعد از سال ایشان این و اگر بترسید تنگدستی را پس زود باشد که بی نیاز
کند شما را خدا از فضل خود اگر خواهد بدرستی که خدا دانای حکیم است ٣٠ کشتن
نمائید آنانی را که ایمان نمی آورند بخدا و نه بروز آخر و حرام نمیکنند
آنچه را حرام کرده خدا و رسول او و نمی پذیرند دین حق را از آنکسانی که داده شده
کتاب را تا آنکه بدهند جزیه را از دست و ایشان باشند خوار شدگان ٣١ و گفتند
یهود که عزیر پسر خداست و گفتند نصاری که مسیح پسر خداست این گفتار ایشانست
بدهنهاشان مشابه میسازند گفتار آنانرا که کفر ورزیدند پیش از این بکشد ایشانرا خدا
چگونه برگردانیده میشوند ٣٢ گرفتند دانشمندان خود را و رهبانان خود را خدایان
از غیر خدا و مسیح پسر مریم را و مامور نشده بودند مگر اینکه بندگی نمایند خدای یگانه
را نیست معبودی بجز او پاک است او از آنچه شرک می آورند ٣٣ میخواهند
که فرو نشانند نور خدا را بدهنهای خود و اِبا دارد خدا مگر آنکه
باتمام رساند نور خود را و اگرچه کراهت داشته باشند کافران ٣٤
اوست آنکه فرستاد رسول خود را بهدایت و دین حق تا غالب سازد
آنرا بر دینها همه و اگرچه ناخوش دارند مشرکان ٣٥
ای گروهی که ایمان آورده اند بدرستی که بسیاری
از دانشمندان و رهبانان هر اینه میخورند مالهای مردمانرا
بباطل و باز میدارند از راه خدا و آنانکه گنج مینهند طلا و نقره را و انفاق
نمیکنند آنها را در راه خدا پس مژده ده ایشانرا بعذاب دردناک ٣٦

يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللهُ وَ
رَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ
يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
٣١ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللهِ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللهِ
ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ
قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ
اللهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٣٢ اتَّخَذُوا
أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ
دُونِ اللهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا
أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
٣٣ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللهِ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ
نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ٣٤
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ
لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ٣٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ
الْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللهِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣٦

نصف

يَوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ٣٥ إِنَّ عِدَّةَ
الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ٣٦ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

٣٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
٣٨ وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا
تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ٣٩ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ
نَصَرَهُ اللّٰهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ
يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللّٰهَ
مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَ
أَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلٰى وَكَلِمَةُ
اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٠
انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٤١
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَاتَّبَعُوكَ وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ
الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٤٢ عَفَا
اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ٤٣

روزي كه گرم كرده شود بر آنها در آتش دوزخ پس داغ كرده شود بآنها پيشانيهاي ايشان و پهلوهاي
ايشان و پشتهاي ايشان اينست آنچه گنج نهاده بوديد براي خود هاتان پس بچشيد
آنچه را بوديد كه گنج ميينهاديد ٣٥ بدرستي كه شماره ماهها نزد خدا دوازده ماهست
در كتاب خدا روزي كه آفريد آسمانها و زمين را از آنها چهار است كه حرام است اينست
دين درست پس ستم مكنيد در آنها نفسهاي خود را و جنگ كنيد با مشركان تماما چنانچه جنگ
ميكنند با شما تماما و بدانيد كه خدا با پرهيزكارانست ٣٦ نيست تأخير ماههاي حرام از
وقت مگر افزوني در كفر گمراه كرده ميشوند بآن آنانكه كفر ورزيده اند حلال ميدانند آنرا سالي
و حرام ميدانند آنرا سالي تا موافق نمايند عدد آنچه را حرام كرد خدا پس حلال ميكردانند
آنچه را حرام كرده خدا زينت داده شده براي ايشان بدي كردارهاشان و خدا هدايت نميكند
گروه كافرانرا ٣٧ اي گروهي كه ايمان آورده ايد چيست مر شما را كه هرگاه گفته شود مر شما را
كه بيرون رويد در راه خدا سنگين ميشويد بر زمين آيا راضي شده ايد بزندگاني دنيا از
آخرت پس نيست متاع زندگاني دنيا در آخرت مگر اندكي اگر بيرون نرويد عقوبت خواهد
نمود شما را عقوبتي دردناك ٣٨ و بدل بما يد گروهي غير شما و زيان نميرسانيد
او را چيزي و خدا بر همه چيز تواناست ٣٩ اگر ياري ننمائيد او را پس بتحقيق كه ياري
نموده او را خدا آنوقت كه بيرون كردند او را آنان كه كافر بودند در حالتي كه دوّمين دو بود
آنوقت كه آن دو در غار بودند چون ميگفت رسول مر يار خود را كه اندوه مخور بدرستي كه
خدا با ماست پس فرو فرستاد خدا آرام خود را بر او و قوت داد او را بلشكرهائي كه نميديد
آنها را و گردانيد كلمه آنانرا كه كفر ورزيدند پست و كلمه خدا آنست بالا و خدا غالب است
محكم كار ٤٠ بيرون رويد در حالتي كه سبك و گران باشيد و جهاد كنيد بمالهاي خود
و نفسهاي خود در راه خدا اين بهتر است مر شما را اگر هستيد كه بدانيد ٤١ اگر بودي
مالي نزديك و سفري ميانه هر آينه پيروي ميكردند ترا وليكن دور
نمود بر ايشان مشقت سفر و زود باشد كه سوگند خورند بخدا كه اگر توانائي
ميداشتيم هر آينه بيرون مي آمديم با شما هلاك ميكردانند نفسهاشانرا و خدا ميداند
كه ايشان هر آينه دروغ گويانند ٤٢ در گذرانيد خدا از تو چرا دستوري دادي مر ايشانرا
تا ظاهر شود مر ترا آنانكه راست گفتند و بشناسي دروغ گويانرا ٤٣

لا يستأذنك الذين يؤمنون بالله واليوم الآخر أن يجاهدوا بأموالهم وأنفسهم والله عليم بالمتقين ۴۶ إنما يستأذنك الذين
لا يؤمنون بالله واليوم الآخر وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يترددون ۴۷ ولو أرادوا الخروج لأعدوا له عدة ولكن
كره الله انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين ۴۸ لو خرجوا فيكم ما زادوكم إلا خبالا ولأوضعوا خلالكم
يبغونكم الفتنة وفيكم سماعون لهم والله عليم بالظالمين ۴۹ لقد ابتغوا الفتنة من قبل وقلبوا لك الأمور حتى جاء
الحق وظهر أمر الله وهم كارهون
ومنهم من يقول ائذن لي
ولا تفتني ألا في الفتنة سقطوا
وإن جهنم لمحيطة بالكافرين ۵۰
إن تصبك حسنة تسؤهم
وإن تصبك مصيبة يقولوا
قد أخذنا أمرنا من قبل ويتولوا
وهم فرحون ۵۱ قل لن يصيبنا
إلا ما كتب الله لنا هو مولانا
وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۵۲
قل هل تربصون بنا إلا إحدى
الحسنيين ونحن نتربص بكم أن
يصيبكم الله بعذاب من عنده
أو بأيدينا فتربصوا إنا معكم
متربصون ۵۳ قل أنفقوا طوعا
أو كرها لن يتقبل منكم إنكم
كنتم قوما فاسقين ۵۴ وما منعهم
أن تقبل منهم نفقاتهم إلا أنهم
كفروا بالله وبرسوله ولا يأتون
الصلوة إلا وهم كسالى ولا ينفقون
إلا وهم كارهون ۵۵ فلا تعجبك
أموالهم ولا أولادهم إنما يريد الله
ليعذبهم بها في الحيوة الدنيا وتزهق
أنفسهم وهم كافرون ۵۶ ويحلفون
بالله إنهم لمنكم وما هم منكم
ولكنهم قوم يفرقون ۵۷

دستوری نمیخواهند از تو آنانکه ایمان آورده اند بخدا و روز آخرت اینکه جهاد کنند
بمالهای خود و نفسهای خود و خدا داناست بپرهیزکاران ۴۶ جز این نیست که
دستوری میخواهند از تو آنانکه ایمان نمی آورند بخدا و روز آخرت و شک کرد دلهای
ایشان پس ایشان در شک خود سرگردان میکردند ۴۷ و اگر اراده مینمودند بیرون رفتن
را هر آینه مهیا مینمودند برای آن اسباب سفر را و لیکن ناخوش داشت خدا برانگیخته شدن ایشانرا
پس باز داشت ایشانرا و گفته شد که بنشینید با نشستگان ۴۸ اگر بیرون می
آمدند شما زیاد نمیکردند شما را مگر تباهی و هر آینه میشتافتند میان شما طلب
میکردند برای شما فتنه را و در شما جاسوسانند مر ایشانرا و خدا داناست بستم
کنندگان ۴۹ هر آینه بتحقیق که جستجو نمودند فتنه را از پیش و بگردانیدند برای تو
کارها را تا آنگاه که آمد حق و ظاهر شد کار خدا و ایشان بودند ناخوش دارندگان و از ایشان
کسی است که میگوید رخصت ده مرا و مبتلا مینداز مرا آگاه باش که در بلا افتادند و بدرستیکه
که دوزخ هر آینه فراگیرنده است کافرانرا ۵۰ اگر برسد ترا خوبی بدمی آید ایشانرا و اگر
برسد ترا مصیبتی گویند بتحقیق که گرفتیم کار خود را از پیش و رو گردانند و حال آنکه ایشان
شادمانانند ۵۱ بگو نمیرسد بما مگر آنچه نوشته است خدا برای ما اوست صاحب
اختیار ما و بر خدا پس باید توکل کنند مؤمنان ۵۲ بگو آیا انتظار میبرید برای ما مگر یکی از دو
نیکوی را و ما انتظار میبریم بشما آنکه برساند بشما خدا عذابی از نزد خود یا بدستهای
ما پس انتظار کشید بدرستی که ما با شما انتظار کشندگانیم ۵۳ بگو نفقه کنید
از روی خواهش یا از روی ناخواهشی که قبول نخواهد شد از شما بدرستیکه شما
هستید گروهی فاسقان ۵۴ و منع نکرد ایشانرا اینکه قبول شود از ایشان نفقه‌ها
ایشان مگر آنکه ایشان کافر شدند بخدا و برسول او و نمی آیند بنماز
مگر آنکه ایشان کاهلانند و نفقه نمیکنند مگر و حال آنکه ایشان نا
خوش دارندگانند ۵۵ پس تعجب نیاورد ترا مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان
نمیخواهد خدا مگر اینکه عذاب کند ایشانرا بآنها در زندگانی دنیا و هلاک شود نفسهای ایشان
و حال آنکه ایشان کافران باشند ۵۶ و سوگند میخورند بخدا بدرستیکه ایشان هر آینه
از شمایند و نیستند ایشان از شما و لیکن ایشان گروهی اند که میترسند ۵۷

لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ٥٨ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَ
اِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ٥٩ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ
وَرَسُوْلُهٗٓ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ٦٠ اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ٦١ وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ

قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ
لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ
لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٦٢ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ
لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ
اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ
٦٣ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيْهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ٦٤
يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ
عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِيْ
قُلُوْبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا اِنَّ اللّٰهَ
مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ٦٥ وَلَئِنْ
سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا
نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ
وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ٦٦
لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ
اِيْمَانِكُمْ اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ
مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِاَنَّهُمْ
كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ٦٧ اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَ
الْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَاْمُرُوْنَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوْفِ
وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ
نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ
اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ
هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ٦٨

اگر بیابند پناهی یا غارها یا سوراخی که دران داخل شوند هر اینه رو کنند بسوی
ان وحال انکه ایشان بشتاب روند ٥٨ وبعضی از ایشان کسی است که عیب
کند ترا در صدقها پس اگر عطا کرده شدند از انها خوشنود شدند واگر عطا
کرده نشدند از انها در ان هنگام ایشان خشمناک میشوند ٥٩ وانکه ایشان
راضی شده بودند انچه را داده بود بایشان خدا ورسول او وگفته بودند بس است
ما را خدا زود باشد که بدهد ما را خدا از فضل خود ورسول او بدرستی که ما
بسوی خدا رغبت دارانیم ٦٠ نیست صدقها مگر از برای فقیران وبیچارگان وکارکنان
بر انها والفت داده شده دلهای ایشان ودر بندگان و قرض داران ودر راه خدا و
راه گذران محتاج فرضی است از خدا وخدا دانای درست کردار است ٦١ واز ایشان
کسانیند که اذیت میرسانند پیغمبر را ومیگویند که او گوش است بگو که او گوش
نیکیست برای شما تصدیق میکند بخدا وتصدیق میکند مر مومنان را ورحمت است
برای انها که ایمان اورده اند از شما وکسانی که میازارند رسول خدا را برای ایشان است
عذابی دردناک ٦٢ قسم میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شما را وخدا و
پیغمبر او سزاوارترند که خوشنود کرده شوند اگر هستند مومنان ٦٣ ایا نمیدانند
که هر که خلاف کند با خدا ورسول او پس برای اوست اتش دوزخ در حالتی که جاوید
باشند دران اینست رسوائی عظیم ٦٤ میترسند منافقان که فرو فرستاده شود
برایشان سوره که خبر دهد ایشان را بانچه در دلهای ایشانست بگو تمسخر کنید بدرستی
که خدا بیرون اورنده است انچه را میترسید ٦٥ وهر اینه اگر بپرسی از ایشان گویند
البته جز این نیست که بودیم که خوض میکردیم وبازی میکردیم بگو ایا بخدا وایتهای
او ورسول او بودید که استهزا میکردید ٦٦ عذر مخواهید بتحقیق که کافر شدید بعد
از ایمان خود اگر در گذریم از طایفه از شما عذاب کنیم گروهی را
بسبب انکه ایشان بودند گناهکاران ٦٧ مردان منافق و
زنان منافق بعضشان از بعضی اند امر میکنند بکار زشت ونهی مینمایند
از نیکی ومیگیرند دستهای خود را فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد
ایشانرا بدرستی که منافقان ایشان اند بیرون رفتگان از فرمان ٦٨

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ٦٩ كَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٧٠
أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ٧١ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٧٢
وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَ
يُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ أُولٰئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ٧٣ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ أَكْبَرُ ذٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٧٤ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٧٥ يَحْلِفُونَ
بِاللّٰهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا
كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا
وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللّٰهُ
وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا
يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ
اللّٰهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٧٦

وعده كرد خدا مردان منافق و زنان منافق و كافران را آتش دوزخ كه جاويد
باشند در آن آن بس است ايشان را و لعنت كرد ايشان را خدا و براي ايشانست
عذابي دايمي ٦٩ مانند آنانكه پيش از شما بودند سخت تر از شما در
قوت و بيشتر در مالها و فرزندان پس بهره مند شدند بنصيب خود پس بهره مند
شديد بنصيب خود چنانكه بهره مند شدند آنانيكه بودند پيش از شما بنصيب
خود و فرو رفتيد مانند آنانكه فرو رفتند اين گروه نابود شد كرده هاي ايشان
در دنيا و آخرت و اين گروه ايشانند زيانكاران ٧٠ آيا نيامد ايشان را
خبر آنانكه بودند پيش از ايشان قوم نوح و عاد و ثمود ٧١ و قوم ابراهيم
و اهل مدين و زير و زبر كرده شده كان آمده اند ايشان را پيغمبران
با معجزه هاي روشن پس نبود كه خدا ستم كرده باشد ايشان را وليكن
بودند كه بر نفسهاي خود ستم ميكردند ٧٢ و مردان مومن و زنان
مومنه بعضشان دوستان بعضي اند امر ميفرمايند به نيكي و نهي مينمايند
از كار زشت و بپا ميدارند نماز را و ميدهند زكوة را و فرمان
ميبرند خدا و رسول او را اين گروه بزودي رحمت كند ايشان را خدا
بدرستيكه خدا ارجمند درست كرداراست ٧٣ وعده داده
خدا مردان مومن و زنان مومنه را بهشتهائي كه روانست از زير
آنها جوها در حالتي كه جاويدند در آنها و مسكنهائي پاكيزه
در بهشتهاي جاي اقامت و خوشنودي از خدا بزرگتراست
اين آن رستگاري عظيم است ٧٤ اي پيغمبر جهاد كن با كفار و منافقان
و سخت بگير بر ايشان و آرامگاه ايشان دوزخ است و بد جاي بازگشتي است
٧٥ سوگند ميخورند بخدا كه نگفته اند و هر آينه بتحقيق كه گفتند كلمهٔ كفر را و
كافر شدند بعد از مسلمان شدنشان و قصد كردند بآنچه نرسيدند و
كينه نورزيدند مگر اينكه بي نياز كرد آنها ايشان را خدا و رسول او از فضل و رحمت خود
پس اگر توبه كنند ميباشد بهتر براي ايشان و اگر رو بگردانند عذاب كند ايشان را خدا
عذابي دردناك در دنيا و آخرت و نباشد مر ايشان را در زمين هيچ ياري و نه مددكاري ٧٦

ومنهم من عاهد الله لئن آتانا من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين ٧٧ فلما آتاهم من فضله بخلوا به وتولوا وهم
معرضون ٧٨ فأعقبهم نفاقا في قلوبهم إلى يوم يلقونه بما أخلفوا الله ما وعدوه وبما كانوا يكذبون ٧٩ ألم يعلموا
أن الله يعلم سرهم ونجواهم وأن الله علام الغيوب ٨٠ الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في الصدقات والذين
لا يجدون إلا جهدهم فيسخرون منهم سخر الله منهم ولهم عذاب أليم ٨١ استغفر لهم أو لا تستغفر لهم إن تستغفر لهم

سبعين مرة فلن يغفر الله لهم
ذلك بأنهم كفروا بالله ورسوله
والله لا يهدي القوم الفاسقين
٨٢ فرح المخلفون بمقعدهم
خلاف رسول الله وكرهوا
أن يجاهدوا بأموالهم وأنفسهم
في سبيل الله وقالوا لا تنفروا
في الحر قل نار جهنم أشد حرا
لو كانوا يفقهون ٨٣
فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا
جزاء بما كانوا يكسبون ٨٤
فإن رجعك الله إلى طائفة
منهم فاستأذنوك للخروج
فقل لن تخرجوا معي أبدا ولن
تقاتلوا معي عدوا إنكم
رضيتم بالقعود أول مرة
فاقعدوا مع الخالفين ٨٥
ولا تصل على أحد منهم مات
أبدا ولا تقم على قبره إنهم
كفروا بالله ورسوله وماتوا
وهم فاسقون ٨٦ ولا تعجبك
أموالهم وأولادهم إنما
يريد الله أن يعذبهم
بها في الدنيا وتزهق
أنفسهم وهم
كافرون ٨٧

و [illegible] ایشان کسی است که عهد کرد با خدا که اگر بدهد ما را از فضل خود هر آینه
صدقه دهیم البته و هر آینه باشیم البته از شایستگان ٧٧ پس چون داد ایشان را
از فضل خود بخل ورزیدند بآن و برگشتند و حال آنکه ایشان اعراض کنندگان
بودند ٧٨ [illegible] نفاقی در دلهای ایشان تا روزی که ببینند
او را بسبب [illegible] با خدا آنچه را که وعده کرده بودند او را و بسبب آنچه
بودند که [illegible] ٧٩ آیا ندانستند که خدا میداند پنهان ایشان را و آشکار
ایشان را و اینکه خدا داننده غیبهاست ٨٠ آنانکه عیب میکنند
زیاده دهندگان از مؤمنان را در صدقها و آنانی را که نمییابند مگر طاقت خود را
پس استهزا میکنند بایشان استهزا کند خدا بایشان و برای ایشانست عذابی
دردناک ٨١ طلب آمرزش بکن برای ایشان یا مکن طلب آمرزش برای ایشان اگر
طلب آمرزش کنی برای ایشان هفتاد نوبت پس هرگز نخواهد آمرزید خدا
ایشان را این بجهت آنست که ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و خدا راه نمینماید
گروه فاسقان را ٨٢ شاد شدند آنهائی که باز گذاشته شدند بنشستن ایشان
بعد از رسول خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهای خود و نفسهای
خود در راه خدا و گفتند بیرون مروید در گرما بگو آتش
دوزخ سخت تر است در حرارت اگر باشند که بفهمند ٨٣
پس باید که بخندند اندکی و باید که بگریند بسیار بجزای آنچه بودند که
کسب میکردند ٨٤ پس اگر برگرداند ترا خدا بسوی گروهی از ایشان
پس دستوری خواهند از تو برای بیرون رفتن پس بگو بیرون نخواهید
آمد با من هرگز و کارزار نخواهید کرد با من دشمنی را بدرستی
که شما راضی شدید بنشستن اول بار پس بنشینید با باز ماندگان
٨٥ و مکن نماز بر احدی از ایشان که بمیرد هرگز و مایست بر قبر او بدرستی که ایشان
کافر شدند بخدا و رسول او و مردند و حال آنکه ایشان فاسقانند ٨٦ و متعجب نیاورد
ترا مالهای ایشان و فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشان را
بآنها در دنیا و خلاص شود جانهای ایشان و حال آنکه ایشان کافران باشند ٨٧

وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُن مَّعَ الْقَاعِدِينَ ٨٨
رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ٨٩ لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٩٠ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٩١ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا

وهرگاه فرو فرستاده شود سوره که ایمان آورید بخدا و جهاد کنید
با رسول و رخصت خواهند از تو صاحبان مال از ایشان و گویند بگذار
ما را که باشیم با نشستگان ٨٨ خوشنود شدند باینکه باشند با باز
ماندگان و مهر زده بر دلهای ایشان پس ایشان نمیفهمند ٨٩ لیکن
پیغمبر و آنانکه ایمان آوردند با او جهاد کردند بمالهای خود و نفسهای
خود و آنها برای ایشانست همه نیکیها و آنها ایشانند رستگاران ٩٠
مهیا کرد خدا برای ایشان بهشتهائی که میرود از زیر آنها جوها جاودانیان
در آنها اینست رستگاری بزرگ ٩١ و آمدند عذرخواهان از بادیه نشینان
تا رخصت داده شود مر ایشانرا و نشستند آنانکه دروغ گفتند خدا و رسول
او را بزودی میرسد آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ٩٢
نیست بر ناتوانان ونه بر بیماران ونه بر آنانکه نمی یابند آنچه را نفقه کنند
هیچ تنگی هرگاه خالص شدند برای خدا و پیغمبر او نیست بر نیکوکاران
هیچ راهی و خدا آمرزنده مهربانست ٩٣ ونه بر آنانکه چون آمدند ترا تا سوار کنی
ایشانرا گفتی نمی یابم آنچه سوار کنم شما را بر آن برگشتند و حال آنکه چشمهای ایشان
میریخت اشک را از روی اندوه اینکه نمی یابند آنچه را که نفقه کنند ٩٤
نیست راه مگر بر آنانکه رخصت میجویند از تو و حال آنکه ایشان توانگرانند راضی
شدند باینکه بوده باشند با بازماندگان و مهر زد خدا بر دلهای ایشان
پس ایشان نمیدانند ٩٥ عذر می آورند بسوی شما چون بازگشتید
بسوی ایشان بگو عذر مگوئید که تصدیق تو نخواهیم نمود مر شما را بتحقیق که آگاه کرد
ما را خدا از خبرهای شما و زود خواهد دید خدا کردار شما را و رسول
او پس برگردانیده خواهید شد بسوی دانای نهان و آشکار پس آگاه میگرداند
شما را بآنچه بودید که میکردید ٩٦ زود باشد که قسم خورند بخدا برای شما
چون بازگردید بسوی ایشان تا روی بگردانید از ایشان پس روی
بگردانید از ایشان بدرستیکه ایشان پلیدند و جایگاه
ایشان دوزخ است پاداش آنچه بودند که کسب میکردند ٩٧

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٩٢ لَيْسَ عَلَى
الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا
عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ
حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٩٣ وَلَا عَلَى الَّذِينَ
إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا
مَا يُنفِقُونَ ٩٤ إِنَّمَا السَّبِيلُ
عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٩٥
يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ قُل لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ
لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ
رَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٩٦ سَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ
لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ٩٧

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ٩٨ اَلْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٩٩ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٠٠ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٠١ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ

بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٠٢ وَمِمَّنْ
حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ
وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى
النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ
إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ١٠٣ وَآخَرُونَ
اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا
صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ أَنْ
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
١٠٤ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً
تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ١٠٥ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ هُوَ
يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ١٠٦ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَ
سَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٠٧
وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ
لِأَمْرِ اللّٰهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ
وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٠٨

قسم میخورند برای شما تا خوشنود شوید از ایشان پس اگر خوشنود شوید از ایشان
پس بدرستی که خدا خوشنود نمیشود از گروه فاسقان ٩٨ عربان بادیه سخت ترند
در کفر و نفاق و سزاوارترند باینکه ندانند حدهای آنچه را فرو فرستاد خدا بر
پیغمبر خود و خدا داناییست درست کردار ٩٩ و بعضی از عربان بادیه کسی است
که میگیرد آنچه را نفقه میکند محل تاوان و انتظار میبرد بشما گردشهای زمانه
را بر ایشانست گردش بد و خدا شنوای داناست ١٠٠ و بعضی از عربان بادیه
کسیست که ایمان میآورد بخدا و روز آخر و میگیرد آنچه خرج کند نزدیکیها نزد
خدا و دعاهای پیغمبر آگاه باشید که آنها نزدیکیست برای ایشان بزودی در
میآورد ایشانرا خدا در رحمت خود بدرستی که خدا آمرزنده ایست مهربان ١٠١
و سبقت داران پیشینیان از مهاجران و انصار و آنانکه پیروی کرده اند ایشانرا
به نیکوئی و خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود ند ایشان از او و آماده کرده از
برای ایشان بهشتهائی که میرود زیر آنها نهرها جاوید باشند در آنها همیشه اینست
رستگاری عظیم ١٠٢ و از آنانکه در حوالی شما اند از اعراب بادیه منافقانند و
از اهل مدینه عادت کرده اند بر نفاق نمیدانی تو ایشانرا ما میدانیم ایشانرا بزودی
عذاب خواهیم کرد ایشانرا دو نوبت پس باز گردیده خواهند شد بسوی عذابی
بزرگ ١٠٣ و دیگران اعتراف کردند بگناهان خود آمیختند با هم عملی
شایسته را و دیگری بد را شاید خدا که بازگشت نماید بآمرزش بر ایشان بدرستی که خدا
آمرزنده ایست مهربان ١٠٤ بگیر از مالهای ایشان صدقه و آنکه پاک گردانی ایشانرا و
پاکیزه گردانی ایشانرا بآن و دعا کن بر ایشان بدرستی که دعای تو آرام است مر ایشانرا
و خدا شنوای داناست ١٠٥ آیا نمیدانند که خدا اوست که قبول میکند توبه را از
بندگان خود و میگیرد صدقها را و اینکه خدا اوست بازگشت نماینده مهربان
١٠٦ و بگو عمل بکنید پس زود باشد که ببیند خدا عمل شما را و پیغمبر او و مؤمنان
و زود باشد که باز گردیده شوید بسوی دانای پنهان و آشکار پس آگاه مینماید
شما را بآنچه بودید که میکردید ١٠٧ و دیگران باز مانده گانند برای فرمان الهی یا عذاب
خواهد کرد ایشانرا و یا بازگشت مینماید بر ایشان بآمرزش و خدا دانای حکیم است ١٠٨

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ
وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۱۰۹ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ
أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ۱۱۰ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ
هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۱۱۱ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۱۲ إِنَّ اللّٰهَ
اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا
فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ
وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ
فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ
بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۱۳
التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ
السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ
الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۴ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ
وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۱۱۵ وَمَا
كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّأَ
مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ
حَلِيمٌ ۱۱۶ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ
إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ
إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۱۷ إِنَّ اللّٰهَ لَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
نَصِيرٍ ۱۱۸

وآنانکه فرا گرفتند مسجدی را بجهت ضرر رسانیدن وکفر وجدائی افکندن میان
مؤمنان وانتظار کشیدن مرکسی را که جنگ کرد با خدا وپیغمبر او از پیش وهرآینه
سوگند میخورند البته که نخواسته ایم ما مگر خوبی را وخدا گواهی میدهد
که ایشان هرآینه دروغ گویانند ۱۰۹ مایست دران هرگز هرآینه مسجدی که بنا گذاشته
شده بر پرهیزگاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی دران دران مردانیند که دوست
دارند اینکه پاک شوند وخدا دوست میدارد پاکان را ۱۱۰ آیا پس کسی که بنا گذاشته
اساس خود را بر پرهیزگاری از خدا وخوشنودی بهتر است یا کسی که بنا نهاده اساس خود
را بر کنار رودخانهٔ ریزنده پس فرو ریزد با او در آتش دوزخ وخدا راه نمی نماید گروه
ستمکاران را ۱۱۱ همیشه خواهد بود بنای ایشان که بنا کرده اند جهت شک در دلهای
ایشان مگر آنکه پاره پاره شود دلهای ایشان وخدا داناییست درست کردار ۱۱۲ بدرستی
که خدا خریده است از مؤمنان نفسهای ایشان ومالهای ایشان را باینکه برای ایشانست
بهشت جنگ میکنند در راه خدا پس میکشند وکشته میشوند وعده دادنی بر آن حق در
توریه وانجیل وقران وکیست وفا کننده تر بعهد خود از خدا پس شادمان باشید بخرید
وفروخت خود که مبایعت کرده اید بآن واین است رستگاری عظیم ۱۱۳ توبه کاران
عبادت کنندگان حمد کنندگان سیاحت کنندگان رکوع کنندگان سجود کنندگان
فرمایندگان بکار نیک وبازدارندگان از کار زشت ونگاه دارندگان مرحدهای خدا
را وبشارت ده مؤمنان را ۱۱۴ نباشد مر پیغمبر وآنانی را که ایمان آورده اند اینکه طلب آمرزش
نمایند برای مشرکان واگرچه بوده باشند صاحبان خویشی از بعد ظاهر
شدن برایشان اینکه آنان اهل دوزخند ۱۱۵ ونبود استغفار ابرهیم برای
پدرش مگر از وعده که وعده کرده بود آنرا باو پس چون ظاهر شد مر اورا که او
دشمن خداست بیزاری جست از او بدرستی که ابرهیم هرآینه بسیار
دعا کننده بردبار بود ۱۱۶ ونباشد خدا که گمراه کند قومی را بعد از آنکه هدایت
کرده باشد ایشانرا تا آنگاه که روشن کند برای ایشان آنچه را پرهیز نمایند بدرستی
که خدا بهر چیز داناست ۱۱۷ بدرستی که خدا مر اوراست پادشاهی سماها و
زمین زنده میکند ومیمیراند ونیست مر شمارا بغیر از خدا هیچ یاری ونه هیچ مددکاری ۱۱۸

لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ
عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۱۱۹ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ
وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللّٰهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۱۲۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ ۱۲۱ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَ
لَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا
كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ
اللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۱۲۲
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا
كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا
كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ أَحْسَنَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۲۳ وَمَا كَانَ
الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا
نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ
لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا
قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ۱۲۴ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ
الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۱۲۵
وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ
يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهِ إِيمَانًا
فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۱۲۶ وَ
أَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ ۱۲۷

هر اینه بتحقیق که بازگشت نمود خدا با مرزش بر نبی و مهاجران و انصاری که پیروی
کردند اورا در وقت تنگی بعد از انکه نزدیک بود که برگردد دلهای فرقهٔ از ایشان
پس بازگشت نمود بر ایشان بدرستی که او با ایشان بسیار مهربان بخشاینده است ۱
۱۱۹ و بران سه که بازمانده بودند تا انگاه که تنگ شد بر ایشان زمین با آن
فراخی و تنگ شد بر ایشان نفسهای ایشان و دانستند که پناهی نیست
از خدا مگر بسوی او پس بازگشت نمود ایشانرا تا توبه کنند بدرستی که خدا
اوست بسیار بازگشت نماینده بامرزش مهربان ۱۲۰ ای انانکه ایمان آورده اید
بپرهیزید از خدا و باشید با راست گویان ۱۲۱ نیست مر اهل مدینه و انانیرا
که گرداگرد ایشانند از بادیه نشینان اینکه تخلف کنند از رسول خدا و
میل کنند بنفسهای خود از نفس او و این بجهت آنست که ایشان نرسد ایشانرا
تشنگی و نه تعبی و نه گرسنگی در راه خدا و قدم برندارند قدم بردارشتنی
که بخشم آورد کافرانرا و نرسند از دشمنی بمطلبی مگر انکه نوشته شود برای
ایشان بسبب آن کار شایسته بدرستی که خدا ضایع نمیکند مزد
نیکوکارانرا ۱۲۲ و انفاق نمیکنند نفقهٔ اندک و نه بسیاری
وقطع نمیکنند وادیرا مگر نوشته شود برای ایشان تا جزا دهد
ایشانرا خدا نیکوتر از انچه هستند که میکنند ۱۲۳ و نباشد مؤمنانرا
که بروند همگی پس چرا نروند از هر گروهی از ایشان جمعی تا تحصیل دانش
کنند در دین و تا بترسانند قوم خودرا چون بازگشت کنند
بسوی ایشان تا شاید ایشان بترسند ۱۲۴ ای انانکه ایمان آورده اند
جنگ کنید با انانکه نزدیک شمایند از کافران و باید که بیابند در شما درشتی
و بدانید که خدا با پرهیزکارانست ۱۲۵ و هرگاه که فرو فرستاده شود سورهٔ
پس از ایشان کسی است که گوید که کدام یک از شما زیاد کرد اورا این
ایمانی پس اما انانکه ایمان آورده اند پس زیاد نمود ایشانرا ایمان و ایشان
شادمان میشوند ۱۲۶ و اما انانکه در دلهای ایشان مرضیست پس زیاد نمود
ایشانرا پلیدی بر پلیدی ایشان و مردند و حال انکه ایشان بودند کافران ۱۲۷

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ١٢٨ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٢٩ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ١٣٠ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ١٣١ سُورَةُ يُونُسَ مِائَةٌ وَتِسْعُ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الر ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ

الْحَكِيمِ ٢ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ
لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ
مُبِينٌ ٣ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٤ إِلَيْهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ٥ هُوَ الَّذِي جَعَلَ
الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ
مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
٦ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ٧ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

وآيا نمي بينند اينكه ايشان مبتلا ميشوند در هر سالي يكبار يا دو بار پس توبه نميكنند
ونه ايشان پند ميگيرند ١٢٨ وهرگاه كه فرو فرستاده شود سوره نظر كنند بعضي
ايشان بسوي بعضي آيا مي بيند شما را هيچ احدي پس بركردند بركردانيد استخدا دلهاي
ايشانرا بسبب آنكه ايشان كروهي اند كه نمي فهمند ١٢٩ هر آينه بتحقيق كه آمد
شما را رسولي از نفسهاي شما كه كرانست براو رنج كشيدن شما شوق مند بر شما
بمومنان مهربان بخشاينده است ١٣٠ پس اگر روكردان شوند پس بگو بس است مرا خدا نيست
معبودي سزا و معبودي مگر او براو توكل كردم واو پروردگار عرش بزرگست ١٣١

سوره يونس عليه السلام يكصد ونه آيه است واو مكي است

بسم خداي بخشاينده مهربان
الر ١ اين آيتهاي كتابيست كه مشتمل است بر حكمت ٢ آيا هست براي مردمان عجب
اينكه وحي فرستاديم بسوي مردي از ايشان كه بترسان مردمانرا وبشارت ده آنانرا كه ايمان
آورده اند اينكه مر ايشانراست سابقه راستي نزد پروردگار ايشان گفتند كافران بدرستيكه اين
رسول هر آينه جادوگريست ظاهر ٣ بدرستيكه پروردگار شما خدائيست كه آفريد آسمانها
وزمين را در شش روز پس مستوي شد بر عرش تدبير ميكند كار را نيست هيچ شفاعت خواهي
مگر بعد از رخصت واي است خدا كه پروردگار شماست پس بپرستيد ورا آيا پس پند
نميگيريد ٤ بسوي اوست بازگشت شما همه وعده كردني از خدا حق بدرستيكه او مي آفريند
خلق را پس برميگرداند او را تا جزا دهد آنانرا كه ايمان آورده اند وكرده اند كارهاي شايسته
بعدالت وآنانرا كه كافر شده اند مر ايشانراست شرابي از آب جوشان وعذابي دردناك
بسبب آنچه بودند كه كافر ميشدند ٥ اوست آنكه كردانيد آفتاب را روشنائي وماه را
نور وتقدير كرد او را منزلها تا بدانيد شمار سالها وحساب را نيافريد خدا اينها را مگر بحق
تفصيل ميدهد آيتها را براي كروهي كه ميدانند ٦ بدرستيكه در اختلاف شب وروز
وآنچه آفريد خدا در آسمانها وزمين هر آينه آيتهاست براي كروهي كه پرهيزكاري مينمايند
٧ بدرستيكه آنانكه اميد ندارند ملاقات ما را وراضي شده اند بزندگاني
دنيا ومطمئن شده اند بآن وآنانكه ايشان از آيتهاي ما بيخبرانند ٨

أُولٰئِكَ مَأْوٰيهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٠ دَعْوٰيهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوٰيهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١١
وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ١٢ وَإِذَا
مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَسَّهُ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٣ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ ١٤ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ
فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
تَعْمَلُونَ ١٥ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هٰذَا أَوْ
بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ
مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٦ قُلْ
لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ
وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ
فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٧
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ١٨
وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللّٰهَ
بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ١٩

این گروه جای ایشان آتش است بسبب آنچه هستند که کسب میکنند
٩ بدرستی که آنان که ایمان آورده اند وکرده اند کارهای شایسته هدایت
میکند ایشانرا پروردگار ایشان بسبب ایمان ایشان میرود از زیر ایشان
نهرها در بهشتهای با نعمت ١٠ خواندن ایشان در آنها سبحانك اللهم
است ودرود ایشان در آنها سلام است وآخر خواندن ایشان اینست که
الحمد لله رب العالمين ١١ واگر زود برساند خدا بمردم بدرا مانند زود رسانیدن
بایشان نیك را هر آینه حکم کرده شود بسوی ایشان اجل ایشان پس وا
میگذاریم آنانرا که امید ندارند لقای ما را در زیاده روی ایشان سرگردانان ١٢
وهرگاه برسد آدمی را آزاری بخواند ما را به پهلوش یا نشسته یا ایستاده
پس چون برداریم از آن آزارش را میگذرد گویا که نخوانده ما را برای رنجی که رسیده بود
اورا همچنین زینت داده شده برای اسراف کنندگان آنچه هستند که میکنند
١٣ وهر آینه بتحقیق که هلاك کردیم ما قرنها پیش از شما چون ستم کردند وآمدند
ایشانرا پیغمبران ایشان بامعجزه های روشن ونبودند که ایمان آورند همچنین
سزا میدهیم گروه گناهکارانرا ١٤ پس گردانیدیم شما را جانشینان در زمین
از بعد ایشان تا ببینیم که چگونه میکنید ١٥ وهرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای
ما معجزه های روشن گویند آنان که امید ندارند ملاقات ما را بیا بقرآنی غیر این
یا بدل کن آنرا بگو نباشد مرا اینکه بدل کنم آنرا از پیش خود پیروی نمیکنم مگر آنچه
را که وحی کرده شد بسوی من بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را
از عقاب روز بزرگ ١٦ بگو اگر میخواست خدا نمیخواندم آنرا بر شما ونه اعلام
میکردم شما را بآن پس بتحقیق که درنگ کردم در شما عمری پیش از آن
پس آیا تعقل نمی نمائید ١٧ پس کیست ستمکارتر از آنکه افترا کند بر
خدا دروغی را یا دروغ انگارد آیتهای او را بدرستی که رستگار نمیشوند گناهکاران
١٨ ومیپرستند از غیر خدا چیزی را که ضرر نمیرساند ایشانرا ونفع نمی بخشد ایشانرا و
میگویند اینها شفاعت خواهان مایند نزد خدا بگو آیا آگاه میسازید خدا را بآنچه
نمیداند در آسمانها ونه در زمین پاکست وبلند از آنچه شریك میگردانید ١٩

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٢٠ وَيَقُولُونَ
لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ٢١ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ
ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ٢٢ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ

أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ٢٣
فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا
بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَوٰةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٤ إِنَّمَا مَثَلُ
الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ
حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا
وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ
قَادِرُونَ ٢٥ عَلَيْهَا أَتَاهَا
أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ
كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ٢٦ وَاللَّهُ يَدْعُوا
إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٢٧
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى
وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ
وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا
ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ٢٨

ونبودند آدمیان مکر یک کروه پس اختلاف کردند واکر نه بود کلمه که پیشی
کرفته از پروردکار تو هر اینه حکم کرده شدی میان ایشان در آنچه در آن اختلاف
میکنند ۲۰ ومیکویند که چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردکار او
پس بکو جز این نیست که غیب مر خدا یراست پس انتظار برید بدرستی
که من با شما از انتظار برندکانم ۲۱ وهرکاه بچشانیم بردمان رحمتی
را بعد از آزار که رسیده ایشانرا آن هنکام برای ایشانست مکری در آیتهای
ما بکو خدا زودتر است در مکر بدرستی که فرستادکان ما مینویسند
آنچه را مکر میکنید ۲۲ اوست که راه میبرد شما را در بیابان و دریا
تا آنکه چون باشید در کشتیها و روان شوند با ایشان بسبب بادی
پاکیزه وشادمان شوند بآن آید ایشانرا بادی تندی وآید ایشانرا موج از هر جا
و چنین یابند که ایشان فرو کرفته شده با ایشان بخوانند خدا را در حالتی که
خالص کردانیده باشند برای او دین را که اکر نجات دهی ما را از این هر اینه
میباشیم البته از شکر کذاران ۲۳ پس چون نجات داد ایشانرا این هنکام
ایشان جور میکنند در زمین بناحق ای آدمیان نیست ستم شما مکر بر
نفسهای شما در معاش کذاران زندکانی دنیا پس بسوی ماست بازکشت شما
پس آکاه میکردانیم شما را بآنچه هستید که میکنید ۲۴ نیست مثل زندکانی
دنیا مکر مانند آبی که فرو فرستادیم آنرا از آسمان پس آمیخته شد بآن رستنی
زمین از آنچه میخورند آدمیان و چهارپایان تا آنکاه که کرفت زمین زینت خود
را وآراسته کردید وکمان بردند اهل آن که ایشان توانایانند بر آن آمد آنرا
امر ما در شب یا روز پس کردانیدیم آنرا درویده که کویا نروئیده
دیروز همچنین تفصیل میدهیم آیتها را برای کروهی که فکر میکنند ۲۵ و
خدا میخواند بسوی دار السلام وراه مینماید هر که را خواهد براه
راست ۲۶ برای آنان که نیکی کردند نیکو بیست وزیادة
بر آن ونپوشد روهای ایشانرا کردی ونه خواری آنان
اصحاب بهشتند ایشان اند در آن جاویدانیان ۲۷

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ
اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٩ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ
وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ٣٠ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ
عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ٣١ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٣٢

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ٣٣ فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ
الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ
فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ٣٤ كَذَٰلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ
فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٣٥ قُلْ
هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ٣٦
قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ
أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ
فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ٣٧ وَمَا
يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا يَفْعَلُونَ ٣٨ وَمَا كَانَ
هَٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ
تَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٣٩

وآنانكه كسب كرده اند بديها را جزاي بديست بمانند آن وفرو كيرد ايشانرا
خواري نيست مر ايشانرا از خدا هيچ نگاهدارنده كويا پوشانيده شده روهاي
ايشان بپارها از شب درحالتيكه تاريك باشد اين كروه ياران آتشند ايشانند
دران جاودانيان ٢٩ وروزي كه حشر كنيم ايشانرا همه پس كوئيم مر آنانيرا كه شرك
آوردند باشيد برجاي خود شما وشريكان شما پس جدائي فكنيم ميان ايشان و
كويند شريكان ايشان كه نبوديد شما كه مارا پرستيده باشيد ٣٠ پس بسست
خدا كواه ميان ما وميان شما بدرستي كه بوديم ما از پرستش شما هر اينه بيخبران
٣١ آنجا بيازمايد هر نفس آنچه را پيش فرستاده وبركرديده شوند بسوي خدا
صاحب اختيار ايشان كه حقيست وكم شود از ايشان آنچه بودند كه افترا مينمودند
٣٢ بكو كيست كه روزي دهد شمارا از آسمان وزمين يا كيست كه مالك باشد
كوش وديدهارا وكيست كه بيرون آورد زنده را از مرده وبيرون آورد مرده را از زنده
وكيست كه تدبير كند كار را پس بزودي ميكويند خداست پس بكو آيا حذر از همه
كاري نميكنيد ٣٣ پس اينست خدا پروردگار شما كه حقيست پس چه چيز است
بعد از حق مكر كمراهي پس بكجا بركردانيده ميشويد ٣٤ همچنين حق شد كلمه پروردگار
تو بر آنانكه بيرون رفتند از فرمان اينكه ايشان ايمان نمي آورند ٣٥ بكو آيا
از شريكان شما كيست كه بديد آورد نخست خلق را پس باز كرداند آنرا بكو خدا
بديد آورد خلق را نخست پس باز خواهد كردانيد آنرا پس بكجا بركردانيده ميشويد ٣٦
بكو آيا از شريكان شما كيست كه راه نمايد بسوي حق بكو خدا راه مينمايد مر حق را آيا
پس كسي كه راه نمايد بسوي حق سزاوارتر است كه پيروي كرده شود يا آنكه راه نيابد
مكر آنكه راه نموده شود پس چيست مر شمارا چكونه حكم ميكنيد ٣٧ ومتابعت
نميكنند بيشتر ايشان مكر كمانرا بدرستي كه كمان بي نياز نميكرداند
از حق چيزيرا بدرستي كه خدا داناست بآنچه ميكنيد ٣٨ و
نيست اين قرآن كه بربافته شود از غير خدا و
ليكن تصديق آن چيزيست كه پيش از آن بوده وبيان
كتابيست كه نيست شكي در آن كه از پروردگار عالميانست ٣٩

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٤٠ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا
بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ٤١ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ
مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ٤٢ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ اَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِيءٌ مِمَّا
تَعْمَلُونَ ٤٣ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ٤٤ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَهْدِي

الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ
٤٥ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ
شَيْئًا وَلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ٤٦ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوا اِلَّا سَاعَةً مِنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ
خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللّٰهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ٤٧
وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ٤٨
وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَسُولٌ فَاِذَا جَاءَ
رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٤٩ وَيَقُولُونَ
مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ٥٠ قُلْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِي
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ
لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ اِذَا جَاءَ اَجَلُهُمْ
فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
٥١ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ
بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ
مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ٥٢ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ
آمَنْتُمْ بِهِ آلْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ٥٣ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ
تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٥٤

آيا ميگويند كه افترا كرده آنرا بگو پس بياوريد سوره مثل آن وبخوانيد
كسي را كه توانيد از غير خدا اگر هستيد راست گويان ٤٠ بلكه
تكذيب كردند بآنچه احاطه نكرده اند بدانش آن ونيامده ايشانرا تاويل آن همچنين
(يعني هنوز پي بمعني آن نبرده اند)
تكذيب كردند آنانكه بودند پيش از ايشان پس ببين چگونه بوده آخر كار
ستمكاران ٤١ واز ايشان كسي است كه ايمان مي آورد بآن واز ايشان كسي است
كه ايمان نمي آورد بآن وپروردگار تو داناتر است بفساد كنندگان ٤٢ واگر تكذيب
كنند ترا پس بگو مراست كردار من ومر شماراست كردار شما شما بيزاريد از
آنچه ميكنم ومن بيزارم از آنچه ميكنيد ٤٣ واز ايشان كسانيند كه گوش مي اندازند
بسوي تو پس آيا تو ميشنواني كرانرا واگرچه باشند كه بعقل نيابند ٤٤ واز
ايشان كيست كه بنگرد بسوي تو آيا پس تو راه مينمائي كورانرا واگرچه باشند
كه نه بينند ٤٥ بدرستي كه خدا ستم نميكند بمردم چيزيرا وليكن مردم نفسهاي خودرا
ستم ميكنند ٤٦ وروزي كه حشر كند ايشانرا گويا درنگ نكرده اند مگر ساعتي
را از روز بشناسند همديگررا ميان خودشان بتحقيق كه زيان كردند آنانكه
تكذيب كردند بلقاي خدا ونبودند راه يافتگان ٤٧ واگر بنمائيم ترا پاره از آنچه
(يعني رسيدن بجزاي خدا)
وعده داده ايم ايشانرا يا بميرانيم ترا پس بسوي ماست بازگشت ايشان پس خدا
گواه هست برآنچه ميكنند ٤٨ وبراي هر امتي رسوليست پس چون بيايد رسول
ايشان حكم كرده ميشود ميان ايشان بعدل وايشان ستم كرده نشوند ٤٩
وميگويند كي خواهد بود اين وعده اگر هستيد راست گويان ٥٠ بگو
من مالك نيستم براي نفس خود زياني را ونه نفعي را مگر آنچه خواهد خدا از براي
هر امتي اجليست چون آيد اجل ايشان پس واپس نمانند ساعتي وپيشي نگيرند ٥١ بگو
آيا ديديد كه اگر بيايد شما را عذاب او در شب هنگام خواب يا در روز
چه چيزرا شتاب ميكنند از آن گناهكاران ٥٢ آيا پس هرگاه
چون واقع شد ايمان مي آوريد بآن آيا اين وقت وبتحقيق بوديد كه بآن
شتاب مينموديد ٥٣ پس گفته شود مر آنانيرا كه ستم كردند بچشيد عذاب
هميشگيرا آيا جزا داده ميشويد مگر بآنچه بوديد كه كسب ميكرديد ٥٤

ویستنبئونك احق هو قل ای وربی انه لحق وما انتم بمعجزین ۵۵ ولو ان لکل نفس ظلمت ما فی الارض لافتدت به واسروا
الندامة لما راوا العذاب وقضی بینهم بالقسط وهم لا یظلمون ۵۶ الا ان لله ما فی السموات والارض الا ان وعد الله حق
ولکن اکثرهم لا یعلمون ۵۷ هو یحیی ویمیت والیه ترجعون ۵۸ یا ایها الناس قد جاءتکم موعظة من ربکم وشفاء
لما فی الصدور وهدی ورحمة للمؤمنین ۵۹ قل بفضل الله وبرحمته فبذلك فلیفرحوا هو خیر مما یجمعون ۶۰ قل ارایتم ما

انزل الله لکم من رزق فجعلتم
منه حراما وحلالا قل الله
اذن لکم ام علی الله تفترون ۶۱
وما ظن الذین یفترون علی الله
الکذب یوم القیمة ان الله
لذو فضل علی الناس ولکن
اکثرهم لا یشکرون ۶۲ وما
تکون فی شان وما تتلوا منه
من قرآن ولا تعملون من عمل
الا کنا علیکم شهودا اذ تفیضون
فیه وما یعزب عن ربك من
مثقال ذرة فی الارض ولا فی
السماء ولا اصغر من ذلك و
لا اکبر الا فی کتاب مبین ۶۳
الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم
ولا هم یحزنون ۶۴ الذین آمنوا
وکانوا یتقون ۶۵ لهم البشری
فی الحیوة الدنیا وفی الآخرة لا
تبدیل لکلمات الله ذلك هو
الفوز العظیم ۶۶ ولا یحزنك
قولهم ان العزة لله جمیعا هو
السمیع العلیم ۶۷ الا ان لله من
فی السموات ومن فی الارض وما
یتبع الذین یدعون من دون الله
شرکاء ان یتبعون الا الظن
وان هم الا یخرصون ۶۸

وخبر میپرسند از تو که آیا حق است آن بکو آری بپروردگارم بدرستی
(قسم بپروردگارم)
که آن هر آینه حق است ونیستید شما عاجز کنندگان ۵۵ واگر آنکه میبود
مر هر نفسی را که ستم کرده هرچه در زمین است هر آینه فدیه دادی آن
وپنهان داشتند پشیمانی را چون دیدند عذاب را وحکم کرده شود میان ایشان
بعدل وایشان ستم کرده نشوند ۵۶ آگاه باشید بدرستی که مر خدا راست آنچه
در آسمانها وزمین است آگاه باشید بدرستی که وعدهٔ خدا حق است ولیکن
بیشتر ایشان نمیدانند ۵۷ او زنده میکند ومیمیراند وبسوی او برگردانیده
میشوید ۵۸ ای آدمیان بتحقیق که آمد شما را پندی از پروردگار شما وشفائی
برای آنچه در سینهاست وراهنمائی ورحمتی برای مؤمنان ۵۹ بکو بفضل خدا
وبرحمت او پس باین باید شادمان شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند ۶۰
بکو آیا دیدید آنچه فرو فرستاد خدا برای شما از روزی پس کردانیدید از آن حرام و
حلالی بکو آیا خدا رخصت داده مر شما را یا بر خدا افترا می بندید ۶۱ وچیست
کمان آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را روز قیامت بدرستی که خدا هر آینه
صاحب فضلیست بر آدمیان ولیکن بیشتر ایشان شکر نمیکنند ۶۲ ونباشی
تو در امری ونخوانی از آن هیچ خواندنی ونکنید هیچ کاری مکر هستیم ما بر شما کواهان
وقتی که شروع مینمائید در آن وپوشیده نمیشود از پروردگار تو از مقدار ذرهٔ در
زمین ونه در آسمان ونه کوچکتر ازین ونه بزرگتر مکر آنکه در کتاب روشن است ۶۳
آگاه باشید بدرستی که دوستان خدا نیست هیچ بیمی بر ایشان ونه ایشان
اندوهناك میشوند ۶۴ آنانکه ایمان آورده اند وبودند که پرهیزکاری میکردند
۶۵ مر ایشانراست مژده در زندگانی دنیا ودر آخرت نیست بدل کننده
مر کلمات خدا را اینست آن رستکاری عظیم ۶۶ ونباید اندوهکین نسازد
ترا کفته ایشان بدرستی که عزت از برای خداست همه او است شنوای
دانا ۶۷ آگاه باش بدرستی که مر خدا راست هر که در آسمانها وهر که
در زمین است وپیروی نمیکنند آنانکه میخوانند بغیر از خدا شریکانرا
پیروی نمیکنند مکر کمانرا ونیستند ایشان مکر آنکه دروغ میکویند ۶۸

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ٦٧ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٨ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ٦٩ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ٧٠ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ٧١
فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٧٢
فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ٧٣ ثُمَّ بَعَثْنَا
مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ
٧٤ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ
وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ٧٥ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ٧٦ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا
يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ٧٧ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ٧٨

اوست آنكه بديد آورد براي شما شب را تا آرام كيريد دران و روز را بينش دهنده
بدرستي كه درين هر آينه نشانهاست براي كروهي كه بشنوند ٦٧
كفتند كرفته خدا فرزندي منزه هست او اوست بي نياز مر او راست آنچه در
آسمانها و آنچه در زمين است نيست نزد شما هيچ حجتي بآن آيا ميكوئيد بر
خدا آنچه را نميدانيد ٦٨ بكو بدرستي كه آنانكه افترا ميكنند بر خدا دروغ را
رستكار نميشوند ٦٩ اسباب معيشتي است در دنيا پس بسوي ماست
بازكشت ايشان پس بچشانيم بايشان عذاب سخت را بسبب بودنشان كه كفر
ميورزيدند ٧٠ وبخوان برايشان خبر نوح را چون كفت مر قوم خود را
اي قوم من اكر هست بزرك آمده برشما اقامت من و آكاه نمودن من بآيتهاي
خدا پس بر خدا توكل نمودم پس جمع كردانيد كار خود را با شريكان خود
پس بايد كه نباشد كار شما بر شما اندوه پس برسانيد بسوي من و مهلت
مدهيد مرا ٧١ پس اكر رو بكردانيد پس نخواستم از شما مزدي نيست مزد من مكر بر خدا
و مامور شده ام كه بوده باشم از كردن نهندكان ٧٢ پس تكذيب كردند
او را پس نجات داديم او را و هر كه را كه بود با او در كشتي و كردانيديم
ايشانرا جانشينان و غرق كرديم آنانرا كه تكذيب كردند بآيتهاي ما
پس بنكر چكونه بود عاقبت بيم كرده شدكان ٧٣ پس برانكيختيم از بعد او رسولان
بسوي قوم ايشان پس آمدند ايشانرا با معجزهاي روشن پس نبودند كه ايمان
آورند بآنچه تكذيب كردند بآن از پيش همچنين مهر مينهيم بر دلهاي از حد
بدر روندكان ٧٤ پس برانكيختيم از پس ايشان موسى و هرونرا بسوي فرعون
و جماعت او بآيتهاي ما پس كردن كشي كردند و بودند كروهي كناه كاران
٧٥ پس چون آمد ايشانرا حق از نزد ما كفتند بدرستي كه اين هر آينه جادوئيست
آشكارا ٧٦ كفت موسى آيا ميكوئيد حق را چون آمد شما را آيا جادوئيست
اين و رستكار نميشوند جادو كران ٧٧ كفتند آيا
آمدهٔ ما را تا بكرداني ما را از آنچه يافته ايم بران پدران خود را و باشد
مر شما را بزركي در زمين و نيستيم ما مر شما را كروندكان ٨٠

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ٧٩ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ٨٠ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى
مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ٨١ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ٨٢
فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الْمُسْرِفِينَ ٨٣ وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ٨٤ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ٨٥ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ
مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٨٦ وَأَوْحَيْنَا
إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٨٧ وَقَالَ مُوسَى
رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ
مَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ
رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٨٨ قَالَ قَدْ
أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ٨٩ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ
الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٩٠ آلْآنَ وَقَدْ
عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ
٩١ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ
لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا
لَغَافِلُونَ ٩٢

وگفت فرعون بيا وريد مرا جادوگر دانائي ٧٩ پس چون آمدند جادوگران
گفت مر ايشانرا موسى بيندازيد آنچه را شما اندازنده آييد ٨٠
پس چون انداختند گفت موسى آنچه آورديد شما آنرا جادوست بدرستي
كه خدا برودي باطل كند آنرا بدرستي كه خدا بصلاح نياورد كار فساد
كارانرا ٨١ و ثابت سازد خدا حق را بكلمات خود و اگرچه ناخوش دارند
گناه كاران ٨٢ پس ايمان نياورد بموسى مگر فرزنداني از قوم او بر
ترسي از فرعون و جماعت ايشان كه مبادا بفتنه اندازد ايشانرا و بدرستي كه
فرعون هرآينه بلندي نماينده بود در زمين و بدرستي كه او هرآينه بود
از اسراف كنندگان ٨٣ وگفت موسى اي قوم من اگر هستيد شما كه
ايمان آورده ايد بخدا پس براو توكل كنيد اگر هستيد مسلمانان ٨٤
پس گفتند برخدا توكل كرديم پروردگار ما مگردان ما را فتنه براي
گروه ستمكاران ٨٥ و نجات ده ما را برحمت خود از گروه كافران ٨٦
و وحي كرديم بسوي موسى و برادرش كه جاي بازگشت بگيريد براي قومتان
بمصر خانهائي و بگردانيد خانهاي خود را قبله و بپا داريد نماز را و مژده ده
مؤمنانرا ٨٧ و گفت موسى پروردگار ما بدرستي كه تو دادي
بفرعون و جماعت او زينت و مالها در زندگاني دنيا پروردگار ما
تا گمراه كنند از راه تو پروردگار ما محو و زوال فرست بر مالهاي ايشان
و سخت گير بر دلهاي ايشان پس ايمان نياورند تا به بينند عذاب دردناك را
٨٨ گفت بتحقيق كه اجابت شد دعاي شما پس ثابت باشيد و پيروي
مكنيد راه آنانرا كه نميدانند ٨٩ و گذرانيديم بني اسرائيل را از دريا پس از پي
در آمد ايشانرا فرعون و لشكريانش از روي ستم و تعدي تا آنگاه كه دريافت
او را غرق گفت ايمان آوردم كه نيست خدائي بجز آنكه ايمان آورده اند باو بني
اسرائيل و من از مسلمانانم ٩٠ آيا حالا و بتحقيق نافرماني كردي از پيش و بودي از فسادكاران
٩١ پس امروز رهانيم ترا به بدنت تا باشي براي آنانكه از پس تو
مي آيند آيتي و بدرستي كه بسياري از آدميان از آيتهاي ما هرآينه بيخبرانند ٩٢

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٩٥ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ
لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ٩٦ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
٩٧ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ٩٨ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٩٩ فَلَوْلَا كَانَتْ

قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا
إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا
عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَوٰةِ
الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ١٠٠
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي
الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ
النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ١٠١
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ١٠٢ قُلِ
انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ
لَا يُؤْمِنُونَ ١٠٣ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ
إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ١٠٤ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا
وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ حَقًّا
عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ١٠٥ قُلْ يَا
أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ
دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ
الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١٠٦
وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ١٠٧

وبتحقیق جای دادیم بنی اسرائیل را جای گاهی شایسته و روزی گردانیدیم
ایشان را از پاکیزه ها پس اختلاف نکردند تا آنکه آمد ایشان را دانش
بدرستی که پروردگار تو حکم میکند میانه ایشان روز قیامت در آنچه
بودند که در آن اختلاف میکردند ٩٥ پس اگر هستی در شک از آنچه
فرو فرستادیم بسوی تو پس بپرس از آنانیکه میخوانند کتاب را پیش از تو هر آینه
بتحقیق که آمد ترا حق از پروردگار تو پس مباش البته از شک آورندگان ٩٦
و مباش البته از آنانکه تکذیب کردند نشانهای خدا را پس خواهی بود
از زیانکاران ٩٧ بدرستی که آنانکه ثابت شد بر ایشان کلمه پروردگار تو
ایمان نمی آورند ٩٨ و اگر چه بیاید ایشان را هر آیتی تا که ببینند عذاب
دردناک را ٩٩ پس چرا نبود قریه که ایمان آورده باشد پس نفع کند آنرا ایمان
آن مگر قوم یونس که چون ایمان آوردند دفع کردیم از ایشان عذاب خواری در زندگانی
دنیا و بهره ور گردانیدیم ایشان را تا وقتی ١٠٠ و اگر خواستی پروردگار تو هر آینه ایمان
آوردی هر که در زمین است همه ایشان تمامی آیا پس تو جبر میکنی مردمان را
تا باشند ایمان آورندگان ١٠١ و نباشد مر نفسی را که ایمان آورد مگر باذن
خدا و میگرداند پلیدی را بر آنانکه بعقل نمی یابند ١٠٢ بگو بنگرید که چیست
در آسمانها و زمین و کفایت نمیکند آیتها و بیمها از گروهی که ایمان نمی آورند
١٠٣ پس آیا انتظار میبرند مگر مانند روزهای آنانی که گذشته اند
پیش از ایشان بگو پس انتظار برید بدرستی که من با شما ام از انتظار کشندگان
١٠٤ پس نجات میدهیم پیغمبران خود را و آنانیرا که ایمان آوردند
همچنین حقیقت بر ما که نجات دهیم مؤمنان را ١٠٥ بگو ای مردمان اگر
هستید در شک از دین من پس نمیپرستم آنانیرا
که میپرستید از غیر خدا ولیکن میپرستم خدائی
را که میمیراند شما را و مأمورم که باشم از
مؤمنان ١٠٦ و اینکه راست دار روی خود را برای
دین مایل از باطل بحق و مباش البته از شرک آورندگان ١٠٧

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ الظَّالِمِينَ ١٠٦ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا
كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ١٠٧ قُلْ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُم
بِوَكِيلٍ ١٠٨ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ١٠٩ سُورَةُ هُودٍ مِائَةٌ وَثَلٰثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

ومخوان بغیر از خدا چیزی را که نفع نمیدهد ترا و زیان نمیرساند ترا پس اگر کردی
پس بدرستی که تو آنهنگام از ستمکارانی ١٠٦ و اگر برساند ترا خدا بضرری پس نیست
دفع کننده مر آنرا بجز او و اگر اراده کند ترا بخیری پس نیست بر گرداننده مر فضل او را
میرساند آنرا بکسی که خواهد از بندگان خود و اوست آمرزنده مهربان ١٠٧ بگو ای مردمان
بتحقیق که آمد شما را حق از پروردگار شما پس کسی که هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافته
برای نفس خود و کسی که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر خودش و نیستم من بر شما وکیل
١٠٨ و پیروی کن آنچه را که وحی کرده میشود بسوی تو و صبر کن تا حکم کند خدا و او بهترین

حکم	سوره هود یکصد و بیست و سه آیات مکی	کنندگانست ١٠٩

بنام خدای بخشاینده مهربان
الر ١ کتابیست که محکم کردانیده شده است آیتهای او پس تفصیل داده شده است
از نزد حکیم آگاه ٢ اینکه نپرستید مگر خدا را بدرستی که من مر شما را از او بیم
کننده و مژده دهنده ام ٣ و اینکه آمرزش خواهید از پروردگار خود پس توبه کنید
بسوی او تا بهره ور کند شما را بهرمندی نیکو تا وقتی نام برده شده و بدهد هر
صاحب فضیلتی را فضیلت او را و اگر روگردان شوید پس بدرستی که من میترسم
بر شما عذاب روز بزرگی را ٤ بسوی خداست بازگشت شما و او بر همه چیز توانا
٥ آگاه باشید بدرستی که ایشان شکن میدهند سینههای خود را تا پنهان
دارند از او آگاه باشید هنگام که بر سر خود میپوشانند جامهاشانرا میداند
خدا آنچه را پنهان میکنند و آنچه را آشکار میکنند بدرستی که او داناست
بآنچه در سینههاست ٦ و نیست هیچ جنبنده در زمین مگر بر خداست روزی
آنها و میداند قرارگاه آنها و امانت گاه آنها را همه در کتابیست روشن
٧ و اوست آنکه خلق کرد آسمانها و زمین را در شش روز و بود عرش او
بر آب تا بیازماید شما را که کدام یک شما نیکوکارترید و هر آینه
اگر بگویی بایشان که شما برانگیخته شدگانید پس مرگ هر آینه
خواهند گفت آنانکه کافر شدند نیست این مگر جادوئی روشن ٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الر ١ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ
ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ
٢ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي
لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ٣
وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا
إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم مَّتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي
فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ
٤ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٥ أَلَا إِنَّهُمْ
يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا
مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٦
وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى
اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا
كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ٧ وَهُوَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ
أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِن
قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ
مِن بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ٨

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٩ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ١٠ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ
ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ١١ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ١٢ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ

وهر اینه اگر پس اندازیم از ایشان عذاب را تا مدتی شمرده شده هر اینه گویند
چه چیز باز میدارد آنرا آگاه باشید روزی که بیاید ایشانرا نیست بر
گردانیده شده از ایشان وفرو گیرد ایشانرا آنچه بودند که بآن
استهزا میکردند ٩ وهر اینه اگر بچشانیم آدمی را از خود رحمتی بعد از آن
برداریم آنرا از او بدرستی که او ناامید ناسپاس است ١٠ واگر بچشانیم
او را نعمتی بعد از رنجی که رسید او را هر اینه میگوید البته رفت بدیها از من
بدرستی که اوست هر اینه شادمان ونازان ١١ مگر آنانکه صبر نمودند وکردند
شایستها را آنها مر ایشانراست آمرزشی ومزدی بزرگ ١٢ پس باشد که تو
ترک کننده باشی پارهٔ آنچه را وحی کرده میشود بسوی تو وتنگ باشد بآن سینه
تو اینکه میگویند چرا فرو فرستاده نشد بر او گنجی یا نیامد با او فرشته
جز این نیست که تو بیم نماینده وخدا بر هر چیز وکیل است ١٣ یا میگویند
که افترا کرده آنرا بگو پس بیاورید ده سوره مانند آن بر بافته شده و
بخوانید آنرا که میتوانید از غیر خدا اگر هستید راست گویان ١٤ پس اگر
اجابت نکردند مر شما را پس بدانید که آنچه فرو فرستاده شده بدانش خداست
واینکه نیست معبودی مگر او پس آیا شما هستید مسلمانان ١٥ کسی که باشد
که میخواهد زندگانی دنیا وزینت آنرا تمام میدهیم بایشان کردهای ایشانرا
در این وایشان در این کم کرده نشوند ١٦ آنها اینند آنانکه نیست مر
ایشانرا در آخرت مگر آتش ونابود شد آنچه کردند در آن و
باطل شد آنچه بودند که میکردند ١٧ آیا پس کسیکه بود
بر حجتی از پروردگارش و واز پی آید او را گواهی از او واز پیش
او کتاب موسی که پیشوا ورحمت اینها ایمان میآورند
باو وکسی که کافر شود بآن از دشمنان
پس آتش وعده گاه اوست پس مباش
در شک از آن بدرستی که آن حقیقت
از پروردگار تو ولیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند ١٨

كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ١٣ أَمْ
يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا
بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٤
فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا
إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
١٥ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
١٦ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧
أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ
فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ
فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ١٨

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا
لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ١٩ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٢٠ أُولَٰئِكَ لَمْ
يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَ
مَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ٢١ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٢ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ

وکیست ستمکارتر از آنکه افترا بندد بر خدا دروغی را این گروه عرض
کرده خواهند شد بر پروردگارشان ومیگویند گواهان که اینهایند
آنانی که دروغ بسته اند بر پروردگارشان آگاه باشید که لعنت خدا
بر ستمکارانست ١٩ آنان که باز داشته اند از راه خدا ومیخواهند از آن کجی
وایشانند بآخرت ایشان کافران ٢٠ این گروه نیستند عاجز کنندگان
در زمین ونیست مر ایشانرا از غیر خدا هیچ دوستان دوچندان میشود
مر ایشانرا عذاب نبودند که توانند گوش داشت ونبودند که
ببینند ٢١ این گروهند آنانکه زیان کردند نفسهاشان را وگم شد
از ایشان آنچه بودند که افترا می بستند ٢٢ ناچار بدرستی که ایشان در
آخرت ایشانند زیانکاران ٢٣ بدرستی که آنان که ایمان آوردند وکردند
کارهای شایسته وفروتنی کردند بپروردگار خودشان این گروه اصحاب
بهشتند ایشان در آن جاودانیانند ٢٤ مثل این دو گروه مانند کور وکر
وبینا وشنواست آیا یکسانند از روی مثل آیا پس چرا متذکر نمیشوید ٢٥
وهر آینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش بدرستی که من مر شما را بیم
نماینده آشکارم ٢٦ که مپرستید مگر خدا را بدرستی که من میترسم بر شما
عذاب روز دردناك را ٢٧ پس گفتند گروهی که کافر شدند از قوم او نمی بینیم
ترا مگر آدمی مانند ما ونمی بینیم ترا که پیروی تو کرده باشند مگر آنانکه
ایشان اراذل مایند بسرای اندیشه را ونمی بینیم مر شما را بر خود هیچ
زیادتی بلکه گمان میبریم شما را دروغگویان ٢٨ گفت ای قوم
من آیا دیدید که اگر بوده باشم بر حجتی از پروردگارم وداده باشد مرا
رحمتی از نزد خود پس پوشیده مانده بر شما آیا جبر کنیم شما را بآن
وشما مر آنرا ناخوش داشته باشید ٢٩ وای قوم من
نمیخواهم از شما بر آن مالی نیست مزد من مگر بر خدا
ونیستم من راننده آنانکه ایمان آورده اند بدرستی که ایشان برخورنده اند
پروردگار خود را ولیکن من می بینم شما را گروهی که جهل میکنید ٣٠

٢٣ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ٢٤ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ
كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ
وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٥ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي
لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢٦ أَنْ لَا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ٢٧
فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا
مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ
إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ
الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ
كَاذِبِينَ ٢٨ قَالَ يَا قَوْمِ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ
عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ
٢٩ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا
إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا
بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ
مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٣٠

وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللهِ اِنْ طَرَدْتُهُمْ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۳۱ وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُوْلُ
اِنِّي مَلَكٌ وَلَا اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِي اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللهُ خَيْرًا اَللهُ اَعْلَمُ بِمَا فِي اَنْفُسِهِمْ اِنِّي اِذًا لَمِنَ الظَّالِمِيْنَ ۳۲
قَالُوْا يَا نُوْحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِيْنَ ۳۳ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللهُ
اِنْ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۳۴ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللهُ يُرِيْدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۳۵ اَمْ يَقُوْلُوْنَ
افْتَرَاهُ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ
اِجْرَامِي وَاَنَا بَرِيْءٌ مِمَّا تُجْرِمُوْنَ
۳۶ وَاُوْحِيَ اِلَى نُوْحٍ اَنَّهُ لَنْ
يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ
اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا
يَفْعَلُوْنَ ۳۷ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ
بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي
فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اِنَّهُمْ مُغْرَقُوْنَ
۳۸ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا
مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِنْ قَوْمِهِ
سَخِرُوْا مِنْهُ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا
فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ
۳۹ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَاْتِيْهِ
عَذَابٌ يُخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُقِيْمٌ ۴۰ حَتَّى اِذَا جَاءَ
اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ قُلْنَا
احْمِلْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا قَلِيْلٌ
۴۱ وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللهِ مَجْرٖيهَا
وَمُرْسٰيهَا اِنَّ رَبِّي لَغَفُوْرٌ رَحِيْمٌ
۴۲ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ
كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوْحٌ ابْنَهُ
وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا
وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِيْنَ ۴۳

وای قوم من کیست که یاری دهد مرا از خدا اگر رانده ام ایشانرا آیا پس چرا
متذکر نمیشوید ۳۱ ونمیگویم مر شما را که نزد منست خزانهای خدا ونمیدانم
غیب را ونمیگویم بدرستی که من فرشته ام ونمیگویم برای آنانکه بخواری مینگرد
چشمهای شما هرگز نخواهد داد ایشانرا خدا خیری خدا داناتر است بانچه در
نفسهای ایشانست بدرستی که من آنهنگام باشم هر آینه از ستمکاران ۳۲
گفتند ای نوح بتحقیق که جدال کردی با ما پس بسیار کردی جدال با ما پس
بیاور ما را آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راست گویان ۳۳ گفت جز این
نیست که می‌آورد بشما آنرا خدا اگر خواسته باشد ونیستید شما عاجز
کردانندگان ۳۴ ونفع نمیکند شما را نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم مر شما
را اگر باشد خدا که خواهد اینکه اغوا کند شما را اوست پروردگار شما وبسوی او
برگردانیده میشوید ۳۵ آیا میگویند که افترا کرد آنرا بگو اگر افترا بسته ام آنرا
پس بر منست جرم کردن من ومن بیزارم از آنچه جرم میکنید ۳۶ ووحی کرده شد
بسوی نوح اینکه هرگز ایمان نخواهند آورد از قوم تو مگر آنکه بتحقیق ایمان آورده پس
اندوهگین مباش بسبب آنچه بودند که میکردند ۳۷ وبساز کشتی را بدیدهای ما
ووحی ما وخطاب مکن با من در آنانکه ستم کردند بدرستی که ایشان غرق کرده شد
گانند ۳۸ ومیساخت کشتی را وهرگاه میگذشتند بر او جمعی از قوم او استهزا می
کردند باو گفت اگر استهزا میکنید با ما پس بدرستی که ما استهزا میکنیم با شما
چنانچه استهزا میکنید ۳۹ پس زود باشد که بدانید کیست که می‌آید او را عذابی
که خوار کند او را وفرود می‌آید بر او عذابی پاینده ۴۰ تا آنگاه که آمد فرمان ما وجوشید
تنور ۴۱ گفتیم بردار در آن از هر دو جفتی دو تا واهل خود را مگر کسی که پیشی گرفته بر او
گفتار وکسی که ایمان آورده وایمان نیاورده بود با او مگر اندکی ۴۲ وگفت سوار شوید
در آن بنام خدا گاه رفتن آن وگاه ایستادن آن بدرستی که پروردگار من هر آینه
آمرزنده مهربانست ۴۳ وآن روان میشد با ایشان در موجی مانند
کوهها وآواز داد نوح پسر خود را وبود در کناره
ای پسر من سوار شو با ما ومباش با کافران ۴۴

ـلَ سَاوِيْ إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ
٤٣ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
٤٤ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ٤٥ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ
ـلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٤٦ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ

ـكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي
عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي
ـنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٤٧ قِيلَ يَا
ـحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ
ـلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَ
ـسَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا
ـابٌ أَلِيمٌ ٤٨ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
ـبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
ـهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ
ـا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ
ـوَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ
ـوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ
غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ
ـ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
ـا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي
ـنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٥٠
ـقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ
ـوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ
ـرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ
ـتَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ٥١ قَالُوا يَا
ـدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
ـرِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَ
ـنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ٥٢ إِنْ نَقُولُ
ـعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ
ـشْهِدُ اللهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي
ـءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ٥٣

گفت زود باشد که جای گیرم بکوهی که نگاه می دارد مرا از آب گفت
نیست نگاه دارنده امروز از فرمان خدا مگر کسی را که رحم کرد و حایل شد
میان ایشان موج پس شد از غرق کرده شدگان ۴۳ وگفته شد ای زمین فرو بر
آب خود را وای آسمان بر گیر و کم کرده شد آب وگذارده شد امر وقرار گرفت بر جودی
وگفته شد دوری باد مر گروه ستمکاران را ۴۴ وندا کرد نوح پروردگار خود را پس
گفت پروردگار من بدرستی که پسر من از اهل منست وبدرستی که وعده تو حقست
وتوئی حکم کننده ترین حکم کنندگان ۴۵ گفت ای نوح بدرستی که او نیست
از اهل تو بدرستی که او کرداریست ناشایسته پس سؤال مکن از من چیزیرا
که نیست ترا بآن دانشی بدرستی که من پند میدهم ترا اینکه باشی از نادانان
۴۶ گفت پروردگار من بدرستی که من پناه میجویم بتو اینکه سؤال کنم تو را چیزیرا
که نیست مرا بآن دانشی واگر نیامرزی مرا ورحم نکنی مرا باشم از زیانکاران
۴۷ گفته شد ای نوح فرود آ بسلامتی از ما وبرکتها بر تو وبر
گروههائی از آنانکه با تواند وگروهی که بزودی بهره ورخواهیم کرد
ایشانرا پس میرسد ایشانرا از ما عذابی دردناک ۴۸ این از خبرهای غیب است
که وحی میفرستیم انرا بسوی تو نبودی تو که بدانی انرا تو ونه قوم تو از پیش این
پس صبر کن بدرستی که عاقبت از برای پرهیزکارانست ۴۹ وبسوی عاد برادر ایشان
هود را گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او
نیستید شما مگر افترا کنندگان ۵۰ ای قوم نمیخواهم از شما بر آن مزدی نیست
مزد من مگر بر آنکه آفرید مرا آیا پس چرا نمی یابید بعقل ۵۱ وای قوم من آمرزش
طلبید از پروردگار خود پس بازگشت کنید بسوی او تا بفرستد آسمانرا بر شما
ریزان وبیفزاید شما را توانائی بتوانائی شما ورو گردان
مشوید گناهکاران ۵۲ گفتند ای هود نیامدی ما را ببینه و نیستیم
ما واگذارندگان خدایان خود را از گفتار تو ونیستیم ما مر تو را ایمان
آورندگان ۵۳ نمیگوئیم مگر آنکه رسانیده ترا بعضی از خدایان ما بدی گفت بدرستی
که من گواه میگیرم خدا را وگواه باشید اینکه من بیزارم از آنچه شرک می ورزید ۵۴

من دونه فكيدوني جميعا ثم لا تنظرون ٥٥ اني توكلت على الله ربي وربكم ما من دابة الا هو آخذ بناصيتها ان
ربي على صراط مستقيم ٥٦ فان تولوا فقد ابلغتكم ما ارسلت به اليكم ويستخلف ربي قوما غيركم ولا تضرونه شيئا
ان ربي على كل شيء حفيظ ٥٧ ولما جاء امرنا نجينا هودا والذين آمنوا معه برحمة منا ونجيناهم من عذاب غليظ ٥٨
وتلك عاد جحدوا بآيات ربهم وعصوا رسله واتبعوا امر كل جبار عنيد ٥٩ واتبعوا في هذه الدنيا لعنة ويوم
القيمة الا ان عادا كفروا ربهم
الا بعدا لعاد قوم هود ٦٠
والى ثمود اخاهم صالحا قال
يا قوم اعبدوا الله ما لكم
من اله غيره هو انشاكم من
الارض واستعمركم فيها فا
ستغفروه ثم توبوا اليه ان
ربي قريب مجيب ٦١ قالوا
يا صالح قد كنت فينا مرجوا
قبل هذا اتنهانا ان نعبد
ما يعبد آباؤنا واننا لفي شك
مما تدعونا اليه مريب ٦٢
قال يا قوم ارايتم ان كنت
على بينة من ربي وآتاني منه
رحمة فمن ينصرني من الله ان
عصيته فما تزيدونني غير
تخسير ٦٣ ويا قوم هذه ناقة
الله لكم آية فذروها تاكل في
ارض الله ولا تمسوها بسوء فيا
خذكم عذاب قريب ٦٤
فعقروها فقال تمتعوا في داركم ثلثة
ايام ذلك وعد غير مكذوب
٦٥ فلما جاء امرنا نجينا صالحا
والذين آمنوا معه برحمة منا
ومن خزي يومئذ [illegible]

از غیر او پس مکر کنید مرا همه پس مهلت مدهید مرا ٥٥ بدرستی که من توکل
کردم بر خدا پروردگار من و پروردگار شما نیست هیچ جنبنده مگر آنکه او گیرنده
موی پیشانی اوست بدرستی که پروردگار من بر راه راستست ٥٦ پس اگر
رو بگردانید پس بتحقیق که رسانیدم بشما آنچه فرستاده شده‌ام بآن بسوی
شما و جانشین خواهد کرد پروردگار من گروهی غیر شما را و ضرر نمیرسانید
او را چیزی بدرستی که پروردگار من بر هر چیزی نگاه دارنده است ٥٧
و چون آمد امر ما نجات دادیم هود را و آنانی را که ایمان آورده بودند با او
برحمتی از ما و نجات دادیم ایشانرا از عذاب غلیظ ٥٨ و اینست عاد که انکار
یعنی عذاب سخت
کردند آیات پروردگار شانرا و نافرمانی کردند فرستادگان او را و پیروی
کردند فرمان هر جبار عناد کننده را ٥٩ و از پی آورده شدند درین دنیا لعنت را
و در روز قیامت آگاه باشید بدرستی که عاد کافر شدند پروردگار شانرا آگاه
باشید دوری است مر عاد را که قوم هود بودند ٦٠ و بسوی ثمود برادر ایشان صالح
را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او آفرید شما را
از زمین و عمر داد شما را در آن پس آمرزش خواهید از او پس بازگشت کنید بسوی او
بدرستی که پروردگار من نزدیکست اجابت کننده ٦١ گفتند ای صالح بتحقیق که
بودی در ما امید داشته شده پیش از این آیا نهی میکنی ما را بآنکه بپرستیم آنچه
میپرستیدند پدران ما و بدرستی که ما هر آینه در شکیم از آنچه میخوانی ما را بسوی
او گمان اندازنده ٦٢ گفت ای قوم من خبر دهید که اگر باشم بر حجتی از پروردگار
خود و داده باشد مرا از خودش رحمتی پس کیست که یاری کند مرا از خدا
اگر نافرمانی کنم او را پس نمی‌افزائید مرا غیر زیانکاری ٦٣ و ای قوم من
این ناقه خدا است برای شما نشانه پس بگذارید او را بخورد در زمین خدا و
مرسانید باو بدی را پس بگیرد شما را عذابی نزدیک ٦٤ پس پی کردند
او را پس گفت تمتع کنید در خانه خود سه روز این وعده ایست تکذیب کرده نشده
٦٥ پس چون آمد امر ما نجات دادیم صالح را و آنانی که ایمان آورده بودند با او برحمتی
از ما و از خواری آن روز بدرستی که پروردگار تو اوست [illegible] ٦٦

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ٦٧ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ٦٨
وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ٦٩ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ
لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ٧١ قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ٧٢ قَالُوا

أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ
إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ٧٣ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ٧٤ إِنَّ
إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ٧٥
يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ
غَيْرُ مَرْدُودٍ ٧٦ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا
لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ
٧٧ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ
وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ
بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ
رَجُلٌ رَشِيدٌ ٧٨ قَالُوا لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ٧٩ قَالَ
لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى
رُكْنٍ شَدِيدٍ ٨٠ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا
رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ
بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ٨١

وگرفت آنانرا که ستم کرده بودند صدای عظیمی پس صبح کردند در خانهای
خود فرومردگان ۶۷ که گویا هرگز نیاسوده بودند در آن آگاه باشید بدرستیکه
که ثمود کافر شدند پروردگار شانرا آگاه باشید که دوریست مر ثمود را
۶۸ و هر آینه بتحقیق که آمدند فرستادگان ما ابرهیم را با مژده گفتند
سلامی گفت سلام پس درنگ نکرد که آورد گوساله بریانی ۶۹ پس چون دید
دستهای ایشانرا که نمیرسد بآن ناخوش داشت ایشانرا و در دل آورد از
ایشان ترسی گفتند مترس بدرستیکه ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط
و زن او ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیم اورا باسحق و از پس اسحق یعقوب
۷۱ گفت ای عجبا آیا بزایم و من پیرزنم و این شوهر منست پیری بدرستیکه این
هر آینه چیزیست عجیب ۷۲ گفتند آیا تعجب میکنید از امر خدا رحمت
خدا و برکتهای او بر شما اهل بیت بدرستیکه او ستوده ایست بزرگوار
۷۳ پس چون رفت از ابرهیم آن ترس و آمد اورا مژده مجادله میکرد با ما در
قوم لوط ۷۴ بدرستیکه ابرهیم هر آینه بود بردبار بسیار آه کننده بازگشت
کننده ۷۵ ای ابرهیم در گذر از این بدرستیکه بتحقیق آمد فرمان پروردگار تو و
بدرستیکه ایشان آینده است ایشانرا عذابی که برگردانیده نمیشود ۷۶ و چون
آمدند فرستادگان ما لوط را غمگین شد بسبب ایشان و تنگ شد بسبب
ایشان در طاقت و گفت این روزیست سخت ۷۷ و آمدند اورا قوم او که شتابانیده
میشوند بسوی او و از پیش بودند که میکردند بدیها را گفت ای قوم من این دختران منند
ایشان پاکیزه ترند برای شما پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در مهمانان من آیا
نیست از شما مردی راه یافته بحق ۷۸ گفتند هر آینه بتحقیق دانسته که نیست مارا
در دختران تو هیچ حقی و بدرستیکه تو هر آینه میدانی آنچه را میخواهیم ۷۹ گفت کاش آنکه
بودی مرا بشما قوتی یا جای میگرفتم بجای سختی ۸۰ گفتند ای لوط بدرستیکه ما فرستادگان
پروردگار توایم هرگز نخواهند رسید بتو پس ببر با اهل خود در پاره از شب و ملتفت
نشود از شما احدی مگر زن تو بدرستیکه او رسنده است اورا آنچه که رسید
ایشانرا بدرستیکه موعد ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک ۸۱

لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ ٨٢ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بِبَعِيدٍ ٨٣ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُم
بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ٨٤ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ٨٥ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَوٰتُكَ تَأْمُرُكَ

پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم زبر آنرا زیر آن وباراندیم بر آنها سنگهائی از
گل سخت بسته برهم نشسته ٨٢ نشان کرده شده نزد پروردگار تو ونیست آن
از ستمکاران دور ٨٣ وبسوی مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم من
بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر او وکم مکنید پیمانه وترازو را بدرستی
که من می‌بینم شما را بخیر وبدرستی که من میترسم بر شما عذاب روزیرا که احاطه کننده است
٨٤ وای قوم من تمام کنید پیمانه را وترازو را بعدالت وکم مکنید مردمان را
چیزهاشان را وتباهی مکنید در زمین فساد کنندگان باقی مانده خدا بهتر است
مر شما را اگر هستید مؤمنان ٨٥ ونیستم من بر شما نگهبان گفتند ای شعیب آیا
نماز تو میفرماید ترا اینکه ترک کنیم آنچه را که می پرستیدند پدران ما یا اینکه
بکنیم در مالهای خود آنچه میخواهیم بدرستیکه تو هر آینه توئی بردبار رشید ٨٦
گفت ای گروه من خبر دهید که اگر باشم بر حجتی از پروردگار خود وروزی
دهد مرا از خود روزیی نیکوئی ونمیخواهم که مخالفت کنم شما را بسوی آنچه
نهی میکنم شما را از آن نمیخواهم مگر اصلاح تا توانم ونیست توفیق من مگر
بخدا بر او توکل کردم وبسوی او بازگشت میکنم ٨٧ وای قوم من بر آن ندارد
شما را مخالفت با من که برسد شما را مانند آنچه رسید بقوم نوح یا قوم هود
یا قوم صالح ونیستند قوم لوط از شما دور وآمرزش خواهید از پروردگار خود
پس بازگشت کنید بسوی او بدرستی که پروردگار من بخشاینده
مهربانست ٨٨ گفتند ای شعیب نمیفهمیم بسیاری از آنچه میگوئی
وبدرستی که ما هر آینه می بینیم ترا در خود ناتوان ٨٩
واگر نبود جماعت تو هر آینه سنگسار میکردیم ترا ونیستی
تو بر ما عزیز ٩٠ گفت ای قوم من آیا جماعت من عزیزترند
بر شما از خدا وگرفتید او را پس پشت افتاده
بدرستی که پروردگار من بآنچه میکنید احاطه
کننده است ٩١ وای قوم من بکنید بر
توانائیتان بدرستی که منم کننده زود باشد که بدانید ٩٢

لَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ٨٦
قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ
بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ
إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا
بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ
أُنِيبُ ٨٧ وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شِقَاقِي أَن يُصِيبَكُم مِّثْلُ مَا
أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ
أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ
مِّنكُم بِبَعِيدٍ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ
وَدُودٌ ٨٨ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا
نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا ٨٩ وَلَوْلَا
رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ
عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ٩٠ قَالَ يَا قَوْمِ
أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْ
تُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ٩١ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا
عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ

سَوْفَ تَعْلَمُونَ

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ٩٣ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ٩٤ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ
كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ٩٥ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ
فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ٩٦ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ٩٧ وَاتُّبِعُوا فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ٩٨
ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ
عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ
٩٩ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ
الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا
زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ١٠٠ وَكَذَٰلِكَ
أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ
وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ
شَدِيدٌ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَٰلِكَ
يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ
يَوْمٌ مَشْهُودٌ ١٠١ وَمَا نُؤَخِّرُهُ
إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا
تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ
شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ١٠٢ فَأَمَّا الَّذِينَ
شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ١٠٣ خَالِدِينَ فِيهَا
مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ
لِمَا يُرِيدُ ١٠٤ وَأَمَّا الَّذِينَ
سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ
مَجْذُوذٍ ١٠٥

کیست که می‌آید او را عذابی که رسوا کند او را و کیست که او دروغگوست
و چشم براه باشید بدرستی که من هم با شما چشم براهم ٩٣ و چون آمد فرمان ما
نجات دادیم شعیب را و آنانرا که ایمان آوردند با او برحمتی از ما و گرفت آنانرا
که ستم کردند صیحه پس صباح کردند در خانهای خود فرو مردگان ٩٤
گویا هرگز نبوده اند در آن آگاه باشید دوریست مر مدین را چنانچه دور
شدند ثمود و هر آینه بتحقیق که فرستادیم موسی را با آیتهای ما و حجتی روشن
٩٥ بسوی فرعون و جماعت او پس پیروی کردند امر فرعونرا و نبود امر فرعون
درست ٩٦ پیش رو میشود قوم خودرا روز قیامت پس در آورد ایشانرا
در آتش و بد جای ورودیست که وارد میشوند در آن ٩٧ و از پی در آورده
شدند درین لعنت را و در روز قیامت بد عطائیست داده شده ٩٨
این از خبرهای قریه هائیست که میخوانیم آنرا بر تو بعضی از آنها برپاست
و درویده شده ٩٩ و ستم نکردیم ایشانرا ولیکن ستم کردند نفسهای خودرا
پس کفایت نکرد از ایشان خدایان که میخوانند از غیر خدا هیچ چیز
چون آمد امر پروردگار تو و نیفزود ایشانرا غیر هلاکت ١٠٠ و همچنین است
گرفتن پروردگار تو هرگاه بگیرد قریه‌ها را و آنها ستمکار باشند بدرستی
که گرفتن او دردناکیست سخت بدرستی که درین هر آینه آیتیست برای کسی
که ترسد از عذاب آخرت آن روزیست که جمع کرده شوند برای آن مردمان و آن
روزیست حاضر کرده شده ١٠١ و پس نمی‌اندازیم آنرا مگر برای وقت
شمرده شده روزی که بیاید سخن نمیکند هیچ نفسی مگر باذن او
پس بعضی از ایشان بدبخت باشند و نیک بخت ١٠٢ پس اما
آنانکه بدبخت شدند پس در آتش اند مر ایشانراست در آن فریاد
بلند و ناله زار ١٠٣ جاویدانان در آن مادامی که باشد آسمانها و زمین مگر
آنکه خواهد پروردگار تو بدرستی که پروردگار تو کننده است مر آنچه را می‌خواهد
١٠٤ و اما آنانکه نیکبخت کرده شده باشند پس در بهشت اند جاویدانان در آن مادامی
که باشد آسمانها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو بخششی بریده نشده ١٠٥

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ١٠٥ وَلَقَدْ
آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ١٠٦ وَإِنَّ كُلًّا
لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١٠٧ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١٠٨
وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ١٠٩ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا

پس مباش در شك از انچه مي پرستند اينها نمي پرستند مكر چنانچه مي پرستند پدران
ايشان از پيش و بدرستي كه ما هر اينه تمام دهنده ايشانيم نصيب ايشانرا غير كم
وكاست شده ١٠٥ و بتحقيق كه داديم موسى را كتاب پس اختلاف كرده شد دران و اكر
نه بود كلمه كه پيشي كرفته از پروردكار تو هر اينه حكم كرده شده بود ميانه ايشان و
بدرستي كه ايشان هر اينه در شكند از ان كه بكمان باطل اندازنده است ١٠٦ و بدرستي
كه همه را اميد هد هر اينه تمام ايشانرا پروردكار تو كردهاي ايشانرا بدرستيكه او بانچه ميكنند
اكاهست ١٠٧ پس راست بايست چنانچه مامور شده و كسي كه توبه كرد با تو و از حد
مكذريد بدرستي كه او بانچه ميكنيد بيناست ١٠٨ و ميل مكنيد بسوي انانكه ستم
كردند پس برسد شمارا اتش و نيست مر شمارا از غير خدا هيچ دوستان پس ياري كرده
نشويد ١٠٩ و بپادار نماز را دو طرف روز و ساعتها نزديك از شب بدرستي كه نيكيها
ميبرند بديهارا اين يادآوري است مر يادكنندكانرا ١١٠ و صبر كن پس بدرستي كه خدا
ضايع نميكند مزد نيكوكارانرا ١١١ پس چرا نبودند از قرنها از پيش شما خداوندان عقل
كه نهي كنند از فساد در زمين مكر اندكي از انان كه نجات داديم از ايشان و پيروي كردند
انانكه ستم كردند انچه را متنعم كردانيده شدند دران و بودند كناهكاران ١١٢ و نبوده است
پروردكار تو كه هلاك كند قريه هارا بستم و اهل انها اصلاح كنندكان باشند ١١٣
و اكر خواهد پروردكار تو هر اينه بكرداند مردمانرا امت واحده و هميشه باشند اختلاف
كنندكان ١١٤ مكر كسي را كه رحم كرده پروردكار تو و براي اين خلق كرد ايشانرا و تمام شد
كلمه پروردكار تو كه هر اينه پر سازم البته دوزخ را از جن و انس همه ١١٥ و همه را ميخوانيم بر
تو از خبرهاي پيغمبران انچه ثابت ميكردانيم بان دل ترا و امد ترا درين حق و نصيحت و
پندي براي مومنان ١١٦ و بكو مر انانيرا كه ايمان نمي ورند بكنيد بر توانائي خود
بدرستي كه ما هم عمل كنندكانيم ١١٧ و منتظر باشيد بدرستي كه ماييم منتظران ١١٨
و براي خداست پنهان اسمانها و زمين و بسوي او بر كردانيده شود كارها همه اش پس بپرست
اورا و توكل كن بر او و نيست پروردكار تو بيخبر از انچه ميكنيد ١١٩

سورة يوسف عليه السلام يكصد و يازده ايه وان مكيست

مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ ذٰلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ
١١٠ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ١١١ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ
مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا
مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ
١١٢ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى
بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ١١٣
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ١١٤
إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١١٥
وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ
فِي هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ١١٦ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا
عَامِلُونَ ١١٧ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ
١١٨ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ
وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١١٩
سُورَةُ يُوسُفَ مِائَةٌ وَاحِدٌ عَشَرَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الٓرٰ ۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۳ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۴ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۵ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ
لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۶ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا

عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ
رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۷ لَقَدْ كَانَ فِي
يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ
۸ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ
أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۹
اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا
يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا
مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۱۰ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَ
أَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ
بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ
قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ
يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۱۱
أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ
وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۱۲ قَالَ إِنِّي
لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ
غَافِلُونَ ۱۳ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ
وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ ۱۴
فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ
فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ
لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هٰذَا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۵
وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً
يَبْكُونَ ۱۶

بنام خدای بخشاینده مهربان

الر ۱ این آیتهای کتابیست روشن ۲ بدرستی که ما فرو فرستادیم انرا قرانی عربی
تا شاید شما تعقل کنید ۳ ما میخوانیم بر تو نیکوترین حکایتها را بانچه وحی فرستادیم
بسوی تو این قرانرا و بدرستی که بودی تو پیش از این هر اینه از بیخبران ۴ هنکامی که کفت
یوسف برای پدرش ای پدر من بدرستی که من دیدم یازده ستاره و افتاب و ماه را
دیدم انها را برای من سجده کنان ۵ کفت ای پسرک من حکایت مکن خواب خود را بر برادران
خودش حیله کنند برای تو حیله کردنی بدرستی که شیطان مر انسانرا دشمنیست
هویدا ۶ و همچنین برمیکزیند ترا پروردکار تو و می‌اموزد ترا از تاویل حدیثها و
تمام میکند نعمت خود را بر تو و بر آل یعقوب چنانچه تمام کردانید انرا بر دو پدر تو از
پیش ابرهیم و اسحق بدرستی که پروردکار تو دانای درست کردار است ۷ هر اینه
بتحقیق که هست در یوسف و برادرانش ایتها از برای سوال کنندکان ۸ هنکامی
که کفتند هر اینه یوسف و برادرش دوست تر است بسوی پدر ما از ما و ما کروه
مندانیم بدرستی که پدر ما هر اینه در کمراهیست هویدا ۹ بکشید یوسف را
یا بیندازید اورا در زمینی تا خالی ماند برای شما روی پدر شما و باشید
از بعد ان کروهی شایستکان ۱۰ کفت کوینده از ایشان مکشید یوسف را
و بیندازید اورا در قعر چاهی تا بردارد اورا بعضی از راه کذران اکر هستید کنندکان
ای پدر ما چیست مر ترا که امین نمیداری ما را بر یوسف و ما مر اورا هر اینه نیک خواهانیم
۱۱ بفرستش با ما فردا بچرد و بازی کند و بدرستی که ما مر اورا هر اینه نکاه دارندکانیم
۱۲ کفت بدرستی که من هر اینه غمکین میکرداند مرا اینکه ببرید اورا و میترسم که
بخورد اورا کرک و شما باشید از او بیخبران ۱۳ کفتند هر اینه اکر بخورد اورا کرک و ما
زورمندانیم بدرستی که ما انوقت هر اینه زیانکارانیم ۱۴ پس چون بردند
اورا و اجتماع کردند اینکه بکردانند اورا در قعر چاه و وحی
کردیم بسوی او که هر اینه اکاه خواهی ساخت البته
ایشانرا بکار ایشان این و ایشان نمیدانند ۱۵
و امدند پدرشانرا شبانکاه کریه میکردند ۱۶

لُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ١٦ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ
بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١٧ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ
قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ١٨ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ١٩
وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ

تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ٢٠ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ
حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
٢١ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا
عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ
هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ
رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ٢٢ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَ
هَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ
كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَ
الْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ
٢٣ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا
لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ
أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ
أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٤ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي
عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا
إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ
فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
٢٥ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ
مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ٢٦ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ
قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ
عَظِيمٌ ٢٧

كفتند اي پدر ما بدرستي كه ما رفتيم كه پيشي كيريم وكذاشتيم يوسف را نزد متاع
خودمان پس خورد اورا كرك ونيستي تو تصديق كننده براي ما واكرچه باشيم راست
كويان ١٦ وآوردند بر پيراهن او خون دروغي كفت بلكه زينت داد براي شما نفسهاتان
شما كاري را پس صبر نيكوست وخداست ياري خواسته شده بر آنچه وصف ميكنيد
١٧ وآمدند كاروانيان پس فرستادند آب ورشان را پس افكند دلو خود را كفت اي بشر
اين پسريست وپنهان داشتند اورا براي مايه تجارت وخدا داناست بآنچه ميكنند
١٨ وفروختند اورا ببهاي كمي درهمهاي شمرده شده وبودند در او از بي رغبتان ١٩
وكفت آنكه خريد اورا از مصر مر زن خود را كرامي دار جايكاه اين را شايد اينكه نفع بخشد
ما را يا بكيريم اورا فرزند وهمچنين تمكين داديم مر يوسف را در زمين وتا بياموزيم اورا از تاويل
حديثها وخدا غالبست بر امرش وليكن بيشتر مردم نميدانند ٢٠ وچون
رسيد بكمال توانائيش داديم اورا حكم وعلم وهمچنين جزا ميدهيم نيكوكارانرا
٢١ وكام جوشد بفريب اورا آنكه او بود در خانه او از نفس او وبست
درهارا وكفت كه مهياست براي تو كفت پناه ميكيرم بخدا بدرستي
كه او پروردكار منست نيكو كرده جايكاه مرا بدرستي كه رستكار نميشوند
ظالمان ٢٢ وهر آينه بتحقيق كه قصد كرد زن باو وقصد كرد او بآن اكر نه
آن بود كه ديد حجت پروردكار خود را همچنين تا بكردانيم از او بدي وزشتي
را بدرستي كه او از بندكان ماست كه خالص كردانيده شده اند ٢٣
وپيشي كرفتند در را وپاره كرد پيراهن اورا از عقب ويافتند شوهر
اورا نزد در كفت چيست سزاي كسي كه خواهد باهل تو بدي را بجز آنكه بزندان كرده
شود يا عذابي دردناك ٢٤ كفت اين خواهش كرد مرا از نفس من وكواهي داد شاهدي از
اهل او كه اكر باشد پيراهن او پاره شده از پيش پس راست كفته زن واو از دروغ كويانست
٢٥ واكر هست پيراهن او پاره شده از پس پس دروغ كفته زن
واو از راست كويانست ٢٦ پس چون ديد
پيراهن اورا كه پاره شده از پس كفت
بدرستي كه اين از مكر شما است بدرستي كه مكر شما بزركست ٢٧

يُوسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ٢٨ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتٰيهَا
عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا اِنَّا لَنَرٰيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢٩ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَ
اٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهُ اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ
هٰذَا اِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ٣٠ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا اٰمُرُهُ

لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ
٣١ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ
مِمَّا يَدْعُونَنِي اِلَيْهِ وَاِلَّا تَصْرِفْ
عَنِّي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَ
اَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٣٢ فَاسْتَجَابَ
لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ
مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ
حَتّٰى حِينٍ ٣٣ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ
فَتَيَانِ قَالَ اَحَدُهُمَا اِنِّي اَرٰينِي
اَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّي اَرٰينِي
اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِي خُبْزًا تَاْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيلِهِ اِنَّا نَرٰيكَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٣٤ قَالَ لَا يَاْتِيكُمَا
طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيلِهِ
قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي
رَبِّي اِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
٣٥ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَائِي اِبْرٰهِيمَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا اَنْ نُشْرِكَ
بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ
عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ٣٦ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ
ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ
اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ٣٧

اي يوسف رويكردان ازاين وامرزش خواه اي زن ازبراي كناه خود بدرستيكه توهستي
ازخطاكاران ٢٨ وكفتند جمعي زنان درشهركه زن عزيز خواهش ميكند غلام خود
راازنفس او بتحقيق كه چاك كرده پرده دلش راازراه محبت بدرستي كه ماهرآينه ميبينيم
اورادركمراهي هويدا ٢٩ پس چون شنيد زليخا مكرزنانرا فرستاد بسوي ايشان و
مهيا كرد ازبراي ايشان تكيه كاهي وداد هريك ازايشانرا كاردي وكفت بيرون
اي برايشان پس چون ديدند اورا بزرك دانستند اورا وبريدند دستهاي خودرا
عوض ترنج تا نكاه ميكردند بروي زرد او حسن
وكفتند حاش لله نيست اين ادمي نيست اين مكرفرشته كرامي ٣٠ كفت زليخا پس اينست
انكه ملامت كرديد مرا درا و وبتحقيق كه خواهش كردم اورا ازنفس او پس نكاه داشت
خودرا واكرنكند انچه امر ميفرمايم اورا هرآينه البته بزندان كرده خواهد شد و
هرآينه خواهد بود البته ازخوارشدكان ٣١ كفت اي پروردكارمن زندان
دوست تراست برمن ازانچه ميخوانند مرا بسوي ان واكرنكرداني ازمن مكرايشانرا
ميل كنم بسوي ايشان وباشم از نادانان ٣٢ پس اجابت كرد مراورا پروردكارا و پس
بكردانيد ازاو مكرايشانرا بدرستي كه اوست اوشنواي دانا پس ظاهر شد مر
ايشانرا ازپس انكه ديدند ايتهارا كه البته درزندان كنند ورا تا وقتي ٣٣
وداخل شد بااو درزندان دوجوان كفت يكي ازان دو بدرستي كه من مي بينم خود
راكه مي افشارم شرابرا وكفت ديكري بدرستي كه من مي بينم خودرا كه بر
زدخواب
درخواب
ميدارم بالاي سرم ناني كه ميخورد مرغ ازان اكاه كردان مارا بتعبيراين خواب بدرستي
كه ما مي بينيم تراازنيكوكاران ٣٤ كفت نيايد شمارا طعامي كه روزي داده
ميشويدانرا مكراكاه كردانم شمارا بتعبيران پيش ازانكه بيايد شمارا اين ازانچيزست
كه اموخته مرا پروردكارمن بدرستي كه من واكذاشتم ملة قومي راكه ايمان
نمي اورند بخدا وايشان باخرت ايشان كافرانند ٣٥ وپيروي كردم
ملة پدران خودرا ابرهيم واسحق ويعقوب نباشد مارا كه شريك
كنيم بخدا هيچ چيزرا اين ازفضل خداست برما وبرمردمان
وليكن بيشترمردمان شكرنميكنند ٣٦ اي دورفيق زندان
ايا خدايان پراكنده كان بهتراست يا خداي يكانه غالب ٣٧

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٣٨ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ٣٩ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ
ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ٤٠ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ

وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا
تَعْبُرُونَ ٤١ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ
وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ
٤٢ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ
بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
فَأَرْسِلُونِ ٤٣ يُوسُفُ أَيُّهَا
الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ
خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ
إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ٤٤ قَالَ
تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا
حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ٤٥ ثُمَّ يَأْتِي
مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ
٤٦ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ
فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ٤٧
وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ
قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ
النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي
بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ٤٨ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ
رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ
الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٤٩

نمی‌پرستید از غیر او مگر نامهائی که نامیده اید آنها را شما و پدران شما فرو نفرستاده
خدا با آنها هیچ حجتی نیست حکم مگر مر خدا را فرموده است که پرستش نکنید مگر او
را اینست دین راست ولیکن بیشترین مردم نمیدانند ٣٨ ای دو رفیق زندان
اما یکی از شما پس بیاشاماند صاحب خود را شراب و اما آن دیگری پس بردار زده
خواهد شد پس میخورد مرغ از سر آن حکم کرده شد امری که در آن بیان حکم
میخواستید ٣٩ و گفت مر او را که میدانست که او رستگار است از آن دو یاد کن مرا
نزد صاحب خود پس از یاد برد او را شیطان یاد کردن صاحبش را پس درنگ کرد در زندان
چند سال ٤٠ و گفت پادشاه بدرستی که من می بینم هفت گاو فربه را که میخورند
آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشهٔ سبز و هفت دیگر خشک ای گروه فتوی
دهید مرا در خواب من اگر هستید که خواب را تعبیر میکنید ٤١ گفتند خوابهای
پریشانست و نیستیم ما بتعبیر این خوابها دانایان ٤٢ و گفت آنکه نجات یافته بود
از آن دو و بخاطرش آمد بعد از مدتی من خبر میدهم شما را بتأویل آن پس بفرستید
مرا ٤٣ یوسف ای بسیار راست گو بیان کن ما را در هفت گاو فربه که
میخورند آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشهٔ سبز و هفت دیگر خشک شاید
که برگردم بسوی مردم شاید ایشان بدانند ٤٤ گفت زراعت میکنید
هفت سال بر عادت پس آنچه درو کردید پس واگذارید آن را در خوشه اش مگر
اندکی از آنچه میخورید ٤٥ پس بیاید از بعد آن هفت سخت که بخورند آنچه را پیش انداخته
اید برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه میدارید ٤٦ پس بیاید از بعد آن سالی که
در آن فریاد رسیده شوند مردمان و در آن میفشارند ٤٧ و گفت پادشاه
بیاورید برای من او را پس چون آمد او را فرستاده گفت برگرد بسوی صاحب
خود پس بپرس از او که چه بود حال آن زنانی که بریدند دستهای خود را بدرستی
که پروردگار من بمکر ایشان داناست ٤٨ گفت چه بود حال شما آن
هنگام که خواهش کردید یوسف را از نفسش گفتند حاشا لله ندانستیم
ما بر او هیچ بدی گفت زن عزیز اکنون ثابت شد حق من خواهش میکردم او را
از نفسش و بدرستی که او هر آینه از راست گویانست ٤٩

لَ لِيَعْلَمَ اَنِّي لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ۵۲ وَمَا اُبَرِّئُ نَفْسِي اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ
رَبِّي اِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۵۳ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ ۵۴ قَالَ اجْعَلْنِي
عَلَى خَزَائِنِ الْاَرْضِ اِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۵۵ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا
نُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۵۶ وَلَاَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۵۷ وَجَاءَ اِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ

مُنْكِرُونَ ۵۸ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ
قَالَ ائْتُونِي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَبِيكُمْ اَلَا
تَرَوْنَ اَنِّي اُوفِي الْكَيْلَ وَاَنَا
خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۵۹ فَاِنْ لَمْ تَاْتُونِي
بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ
۶۰ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا
لَفَاعِلُونَ ۶۱ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا
بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا
اِذَا انْقَلَبُوا اِلَى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
۶۲ فَلَمَّا رَجَعُوا اِلَى اَبِيهِمْ قَالُوا يَا
اَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَا
اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۶۳
قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا اَمِنْتُكُمْ
عَلَى اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللّٰهُ خَيْرٌ
حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۶۴ وَ
لَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوا يَا اَبَانَا مَا نَبْغِي هٰذِهِ
بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيرُ
اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ
كَيْلَ بَعِيرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ۶۵
قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى
تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ لَتَاْ
تُنَّنِي بِهِ اِلَّا اَنْ يُحَاطَ بِكُمْ
فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللّٰهُ عَلَى مَا نَقُولُ
وَكِيلٌ ۶۶

این برای آنست که بداند که من خیانت نکردم او را به پنهانی و اینکه خدا راه نمی‌نماید
مکر خیانت کارانرا ۵۲ و پاک نمیدارم نفس خود را بدرستی که نفس هر آینه بسیار
فرماینده ببدیست مکر آنرا که رحم کرد پروردگار من بدرستی که پروردگار من آمرزنده
مهربانست ۵۳ و گفت پادشاه بیاورید نزد من او را تا خاص کردانم او را برای
خود پس چون سخن گفت با او گفت بدرستی که تو امروز نزد ما با منزلت امینی ۵۴
گفت مقرر کن مرا بر خزینهای زمین بدرستی که من نگاهدارنده دانایم
۵۵ و همچنین تمکن دادیم مر یوسف را در زمین که منزل میگرفت از آن هر جا که میخواست
میرسانیم برحمت خود کسی را که میخواهیم و ضایع نمیکنیم مزد نیکوکارانرا ۵۶ و هر آینه
مزد آخرت بهتر است برای آنها که ایمان آوردند و بودند که پرهیزکاری میکردند ۵۷
و آمدند برادران یوسف پس درآمدند بر او پس شناخت ایشانرا و ایشان بودند مر او را نا
شناسندگان ۵۸ و چون بساخت یوسف ساز سفر ایشانرا گفت بیاورید نزد من
برادری که مر شماراست از پدر شما آیا نمی‌بینید که من تمام میدهم پیمانه را و من بهترین فرود آورن
دگانم ۵۹ پس اگر نیاورید نزد من او را پس نخواهد بود پیمانه مر شمارا نزد من و نزدیک مشوید مرا
۶۰ گفتند زود چاره میکنیم از او پدرش را و بدرستی که ما البته کنندگانیم ۶۱ و گفت
با غلامان خود که بگذارید سرمایه ایشانرا در بارهای ایشان تا شاید ایشان بشناسند
آنرا چون برگردند باهل خود شاید که ایشان بازگردند ۶۲ پس چون بازگردیدند بسوی
پدرشان گفتند ای پدر ما باز داشته شد از ما پیمانه پس بفرست با ما برادر ما را تا
پیمانه بگیریم و بدرستی که ما مر او را هر آینه نگاهدارندگانیم ۶۳ گفت یعقوب آیا ایمن کردانم
شمارا بر او مگر چنانچه ایمن کردانیدم شمارا بر برادرش از پیش پس خدا بهتر است از جهت نگاه
داری و اوست رحم کننده ترین رحم کنندگان ۶۴ و چون کشودند متاعشانرا یافتند
سرمایه خود را رد شده بسوی ایشان گفتند ای پدر ما چه میخواهیم این سرمایه ماست که باز
پس داده شده بسوی ما و میآوریم خوردنی برای اهل خود و نگاهداری میکنیم برادر خود را
و زیاد میکیریم پیمانه شتری را این پیمانه اندکیست ۶۵ گفت نخواهم فرستاد هرگز او را
با شما تا بدهید مرا عهدی از خدا که البته بیاورید بمن او را مگر آنکه فرو گرفته
شوید شما پس چون دادند او را عهد خود را گفت خدا بر آنچه میگوئیم وکیل است ۶۶

قَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۶۷ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۶۸ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا
تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۶۹ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ۷۰

وگفت ای پسران من داخل نشوید از در واحد و داخل شوید از درهای پراکنده و دفع نمیکنم
از شما از خدا هیچ چیز را نیست حکم مگر برای خدا بر او توکل کردم و بر او پس باید توکل
کنند توکل کنندگان ۶۷ و چون درآمدند از آنجا که فرموده بود ایشان را پدر
ایشان نبود که دفع کند از ایشان از خدا هیچ چیز مگر حاجتی در نفس یعقوب
که بجا آورد آنرا و بدرستی که او هر اینه صاحب علم بود برای آنچه آموختیم او را ولیکن
اکثر مردمان نمیدانند ۶۸ و چون درآمدند بر یوسف جای داد بسوی خود برادر
را گفت بدرستی که من برادر توام پس غمگین مباش بآنچه بودند که میکردند ۶۹ پس
چون بساخت برای ایشان سامان راه ایشان را گذاشت جام آب خوردن در بار برادرش
پس ندا کرد ندا کننده که ای کاروانیان بدرستی که شما هر اینه دزدانید ۷۰
گفتند و رو کردند بایشان که چه چیز گم کرده اید ۷۱ گفتند گم کرده ایم آبخوری
پادشاه را و برای کسی که آورد آنرا بار شتریست و من او را ضامنم ۷۲ گفتند بخدا قسم هر اینه
بتحقیق که دانستید که نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و نیستیم دزدان
۷۳ گفتند پس چیست سزای او اگر باشید دروغ گویان ۷۴
گفتند سزای او آن کسیست که یافت شد در بار او پس آنکس سزای اوست
همچنین سزا دهیم ستمکاران را ۷۵ پس ابتدا کرد بظرفهای بار ایشان پیش از ظرف
بار برادرش پس بیرون آورد آنرا از ظرف بار برادرش همچنین حیله کردیم برای
یوسف نبود که بگیرد برادرش را در دین پادشاه مگر اینکه خواست
خدا بلند میکنیم درجهای کسی را که خواهیم و بالای هر صاحب
دانش داناییست ۷۶ گفتند اگر دزدی کرد پس بتحقیق که دزدی
کرد برادری که مر او را از پیش بود پس پنهان داشت آنرا یوسف در نفس خود
و اظهار نکرد آنرا برای ایشان گفت یوسف شما بدترید
در منزلت و خدا داناتر است بآنچه وصف میکنید ۷۷ گفتند ای عزیز
بدرستی که مر او را پدر پیریست بزرگ پس بگیر یکی از ما را بجای او بدرستی که ما می
بینیم ترا از نیکوکاران ۷۸ گفت یوسف پناه میبریم بخدا اینکه بگیریم مگر کسی را که
یافته ایم متاع خود را نزد او بدرستی که ما آنوقت هر اینه ستمکاران باشیم ۷۹

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا
تَفْقِدُونَ ۷۱ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ
الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَ
أَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۷۲ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۷۳ قَالُوا فَمَا
جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۷۴ قَالُوا
جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ
جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۷۵
فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ
ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ
كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ
۷۶ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ
أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ
أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَصِفُونَ ۷۷ قَالُوا يَا أَيُّهَا
الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ
إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۷۸ قَالَ
مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ
وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا
إِذًا لَظَالِمُونَ ۷۹

فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ
أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ٧٨ ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا
إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ٧٩ وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ٨٠ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٨١ وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ

عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ٨٢
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ
حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
الْهَالِكِينَ ٨٣ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو
بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ٨٤ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا
فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا
تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
٨٥ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا
الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا
بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَصَدِّقِينَ ٨٦ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ
مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ٨٧ قَالُوا أَإِنَّكَ
لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَٰذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ
مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ٨٨ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ٨٩ قَالَ
لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٩٠ اذْهَبُوا
بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ
أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي
بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ٩١

پس چون ناامید شدند ازو وخالص شدند از گویان گفت بزرك ایشان آیا نمیدانید
اینکه پدر شما بتحقیق گرفت بر شما عهدی از خدا واز پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف
پس نمیروم ازین زمین تا آنگاه که رخصت دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا برای من
واو بهترین حکم کنندگانست ٧٨ بازگردید بسوی پدر خود پس بگوئید ای پدر ما
بدرستی که پسر تو دزدی کرد وگواهی نداده ایم مگر بآنچه دانستیم ونیستیم ما
مرنهانی را نگاه داران ٧٩ وبپرس از قریه که بودیم دران وقافله که آمدیم دران وبدرستی
که ما هر آینه راستگویانیم ٨٠ گفت بلکه آراسته است برای شما نفسهای شما
کاری را پس صبر نیکوست شاید خدا که بیاورد بمن ایشانرا همه بدرستی که
اوست دانای درست کردار ٨١ وروگردانید از ایشان وگفت ای اندوه
بر یوسف وسفید شد دو چشم او از اندوه پس او خشم فرو خورنده بود ٨٢ گفتند
بخدا همیشه یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاك شدگان ٨٣
گفت جز این نیست که شکوه میکنم پریشان حالیم را واندوهم را بسوی خدا و
میدانم از خدا آنچه را که نمیدانید ٨٤ ای فرزندان من بروید پس تفحص کنید از
یوسف وبرادرش وناامید مگردید از رحمت خدا بدرستی که ناامید
نمیگردند از رحمت خدا مگر گروه کافران ٨٥ پس چون داخل شدند
بر او گفتند ای عزیز رسید ما وخانوادهٔ ما را سختی وآورده ایم سرمایهٔ
اندك پس تمام کن برای ما پیمانه را وصدقه کن بر ما بدرستی که خدا جزا میدهد
صدقه کنندگانرا ٨٦ گفت آیا دانسته اید آنچه را کردید بیوسف وبرادرش هنگامی
که بودید نادانان ٨٧ گفتند آیا بدرستی که تو هر آینه توئی یوسف گفت من یوسفم و
این برادر منست بتحقیق که منت نهاده خدا بر ما بدرستی که کسی که پرهیزکاری
نماید وصبر کند پس بدرستی که خدا ضایع نمیگرداند مزد نیکوکارانرا
٨٨ گفتند بخدا سوگند که هر آینه بتحقیق برگزیده ترا خدا بر ما وبدرستی که
بودیم هر آینه گناهکاران ٨٩ گفت نیست هیچ سرزنشی بر شما امروز بیامرزد
خدا مر شما را واو رحم کننده ترین رحم کنندگانست ٩٠ ببرید پیراهن مرا این پس
بیندازیدش بر روی پدرم بیاید بینا وبیائید بسوی من با کسان خود همگی ٩١

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ٩٤ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ٩٥ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ
الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ٩٦ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٩٥ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ٩٦ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٩٧ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ٩٨ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي
حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي
مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي
وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا
يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٩٩
رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ ١٠٠ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ
الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرُونَ ١٠١ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ
وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ١٠٢ وَمَا
تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ١٠٣ وَكَأَيِّنْ مِنْ
آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ
عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ١٠٤
وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ١٠٥ أَفَأَمِنُوا أَنْ
تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
١٠٦ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى
اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ١٠٨

وچون جدا شد کاروان کفت پدر ایشان بدرستی که من هر اینه می یابم بوی یوسف را
اکرنه اینکه خرف میشمارید مرا ٩٤ کفتند بخدا که بدرستی که تو هر اینه باشی در کمراهیت
که قدیم بود ٩٥ پس چون امد مژده دهنده بیفکند انرا بر روی او پس کشت بینا ٩٦
کفت یعقوب ایا نکفتم مر شما را بدرستی که من میدانم از خدا چیزیرا که نمیدانید ٩٥
کفتند ای پدر ما امرزش خواه برای ما کناهان ما را بدرستی که ما هستیم
کناهکاران ٩٦ کفت زود باشد که طلب مغفرت کنم برای شما از پروردکار
خود بدرستی که اوست او امرزنده مهربان ٩٧ پس چون در امدند بر یوسف
جای داد بسوی خود پدر و مادرش را و کفت در ائید مصر را اکر خواسته باشد خدا
ایمنان ٩٨ و بالا برد پدر و مادرش را بر تخت و بر وافتادند مر او را سجده کنندکان
و کفت ای پدر من این تعبیر خواب منست از پیش بتحقیق که کردانید
انرا پروردکار من حق و بتحقیق که احسان نمود بمن هنکامی که بیرون
اورد مرا از زندان و اورد شما را از بادیه از بعد انکه افساد نمود شیطان
میان من و میان برادران من بدرستی که پروردکار من بسیار لطف نماینده
است برای انچه خواهد بدرستی که اوست او دانای حکیم ٩٩ پروردکار
من بتحقیق که عطا فرمودی بمن از پادشاهی و بیاموختی مرا از تعبیر
خوابها پدید اورنده اسمانها و زمین توئی متولی کار من در دنیا
واخرت بمیران مرا در حالتی که مسلمان باشم و در رسان مرا بشایستکان ١٠٠ این از خبرهای
نهانیست که وحی میفرستیم انرا بسوی تو و نبودی نزد ایشان هنکامی که اتفاق نمودند بر
کار خود و حال انکه ایشان مکر مینمودند ١٠١ و نیستند بیشتر مردمان و اکرچه اهتمام
داشته باشی ایمان اورندکان ١٠٢ و نمیخواهی از ایشان بران هیچ مزدی نیست ان مکر پند
مر عالمیانرا ١٠٣ و بسا از ایتی که در اسمانها و زمین که میکذرند بر انها و حال انکه ایشان از
انها روکرداننده کانند ١٠٤ و ایمان نمی اورند بیشتر ایشان بخدا مکر و حال انکه ایشان شرک
اورندکانند ١٠٥ ایس ایا ایمنند از اینکه بیاید ایشانرا پوشاننده از عذاب خدا یا انکه بیاید
ایشانرا قیامت ناکهان و ایشان ندانند ١٠٦ بکو این راه منست میخوانم بسوی خدا بر بینائی
من و کسی که پیروی کند مرا و منزهست خدا و نیستم من از شرک اورندکان ١٠٧

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَ
لَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٠٨ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن
نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ١٠٩ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ١١٠ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَ
لَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١١١ سورة الرعد ثلث واربعون آية مكية

ونفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی میفرستادیم بایشان از اهل قریه‌ها آیا پس
راه نمیروند در زمین تا به بینند که چگونه بوده عاقبت آنان که پیش از ایشان بودند وهر آینه
سرای آخرت بهتر است برای آنانکه پرهیزکاری نموده اند آیا پس تعقل نمیکنید ١٠٨ تا
آن هنگام که مأیوس شدند پیغمبران وگمان کردند که ایشان بتحقیق که بدروغ
گوئی نسبت داده شده اند آمد ایشان را یاری ما پس رهانیده شد هر کس که میخواستیم
وبرگردانیده نمیشود عذاب ما از گروه گناهکاران ١٠٩ هر آینه بتحقیق که هست در
قصه‌های ایشان عبرتی از برای صاحبان عقلها ١١٠ نیست حدیثی که افترا کرده شود و
لیکن تصدیق چیزیست که پیش از او آمده وبیان کننده هر چیز را وهدایت ورحمتی مر
گروهی را که ایمان می‌آورند ١١١

سورهٔ رعد چهل و سه آیه است و مدنی است

بسم خدای بخشاینده مهربان

المر ١ این آیتهای کتابیست وآنچیزی که فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو
حقیست ولیکن بیشترین مردم ایمان نمی‌آورند ٢ خداست آنکه برافراشته آسمانها را
بدون ستونی که ببینید آنها را پس مستوی شد بر عرش ومسخر گردانید آفتاب وماه را
هر یک روان میشوند تا هنگامی نام برده شده تدبیر مینماید امر را تفصیل میدهد آیتها را
تا شاید شما بلقاء پروردگار خود یقین نمائید ٣ واوست آنکه پهن کرد زمین را وبدید آورد
در آن کوهها ونهرها را واز کل میوه‌ها بدید آورد در زمین دو صنف دو تا میپوشاند شب
را بروز بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که تفکر نمایند ٤
ودر زمین قطعه‌هاست نزدیک بیکدیگر وبوستانهاست از انگورها وکشت زار
وخرماستانهاست دو تا از یک بیخ رسته وغیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده میشوند بیک
آب وزیادتی میدهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه بدرستی که در این هر آینه
آیتهاست برای گروهی که تعقل میکنند ٥ واگر عجب میداری پس عجب است
گفتار ایشان که آیا آنوقت که بوده باشیم خاک آیا ما هر آینه باشیم در آفرینش
نوی ٦ آنها آنانند که کافر شدند بپروردگار خود وآنها غلها در گردنهای ایشانست
وآنها یاران آتش اند ایشان در آن همیشه کیانند ٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
المر ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ٢ اللَّهُ
الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُم بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ ٣ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ
وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَ
مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ
اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٤
وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ
مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ
وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
٥ وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا
كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
٦ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ٧

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ
الْعِقَابِ ٨ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ٩ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ
أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ١٠ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ١١ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ
أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ١٢ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ

أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ
حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ
مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ١٣ هُوَ الَّذِي
يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ
السَّحَابَ الثِّقَالَ ١٤ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ
يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ
وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ١٥ لَهُ دَعْوَةُ
الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ
كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا
هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ١٧ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
١٨ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا
ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ٢٠
أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ٢١

وبشتاب میخواهند از تو بدی را پیش از خوبی وبتحقیق که گذشته پیش از ایشان عقوبتها
وبدرستی که پروردگار تو هر آینه خداوند آمرزش است مر آدمیانرا بر ستم ایشان و
بدرستی که پروردگار تو هر آینه سخت عقوبتست ٨ ومیگویند آنانکه کافر
شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش نیستی تو مگر بیم دهنده
وبرای هر قومیست راهنمائی ٩ خدا میداند آنچه را برمیدارد هر ماده وآنچه را
که بکاهد رحمها وآنچه را بیفزاید وهر چیزی نزد او باندازه ایست ١٠ دانای
نهان وآشکار بزرگوار برتر است ١١ یکسانیست از شما هر که پنهان
دارد گفتار را وهر که آشکار نماید آنرا وکسی که او پوشاننده است بشب وآشکار
کننده است بروز ١٢ مر او راست فرشتگانی از پی هم درآیندگان از پیش روی او
واز پی سر او که نگاه میدارند او را از فرمان خدا بدرستی که خدا تغییر نمیدهد
آنچه را با جمعی است تا که تغییر دهند ایشان آنچه را با نفسهای ایشانست وهر گاه
خواهد خدا بگروهی عقوبتی را پس نیست بازگرداننده مر او را ونیست مر ایشانرا
از غیر او هیچ والی ١٣ اوست آنکه مینماید بشما برق را برای ترس وطمع وپدید
می آورد ابرهای گرانبار را ١٤ وتسبیح میگوید رعد بستایش او و
فرشتگان از ترس او ومیفرستد صاعقها را پس میرساند آنرا بهر که خواهد
وایشان مجادله میکنند در خدا واوست سخت عقوبت ١٥ مر او راست
دعوت حق وآنان که میخوانند غیر او اجابت نمی نمایند مر ایشانرا بچیزی
مگر مانند گشاینده دو کف خود بسوی آب تا برسد بدهنش ونیست آن
رسنده بآن ونیست دعای کافران مگر در گمراهی ١٧ ومر خدا را سجده میکند
که در آسمانها وزمین است از روی رضا وناراضائی وسایهای ایشان در صبحها
وعصرها ١٨ بگو کیست پروردگار آسمانها وزمین بگو خداست بگو آیا پس گرفتید
شما بغیر از او مددگارانی که مالك نیستند برای نفسهای خود نفعی ونه ضرری
بگو آیا یکسانند کور وبینا ١٩ یا آیا یکسانند تاریکیها و روشنی ٢٠ یا آیا گردانیدند
برای خدا شریکانی که بیافریدند مثل آفریدن او مشتبه شد آفرینش برایشان
بگو خداست آفریننده هر چیز واوست یکتای بسیار غالب ٢١

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ
زَبَدٌ مِّثْلُهُ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذٰلِكَ
ربع يَضْرِبُ اللّٰهُ الْأَمْثَالَ ٢٢ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا
بِهِ أُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوٓءُ الْحِسَابِ ٢٣ وَمَأْوٰهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ٢٤ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمٰى

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ٢٥
الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا
يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ٢٦ وَالَّذِينَ
يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُّوصَلَ
وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوٓءَ
الْحِسَابِ ٢٧ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ
وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ
أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُو
لٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ٢٨ جَنّٰتُ
عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
اٰبَآئِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ
بَابٍ ٢٩ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا
صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ٣٠ وَالَّذِينَ
يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُّوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولٰٓئِكَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ الدَّارِ ٣١
اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ
يَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ
٣٢ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
أُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ
اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِي
إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ٣٣

فرو فرستاد از آسمان آبی پس روان شد رودخانها باندازهٔ شان پس برداشت آن
آب روان کف بلند را و از آنچه بر می افروزند بر آن در آتش برای طلب زیوری یا
مایهٔ تعیّش کفیست مانند آن همچنین مثل میزند خدا حق و باطل را پس اما آن کف
میرود انداخته شده و اما آنچه نفع میرساند مردمانرا پس قرار میگیرد در زمین
همچنین میزند خدا مثلها را ۲۲ برای آنانکه اجابت نموده اند پروردگار خود را
نیکوئی و آنانکه اجابت ننمودند مر او را اگر اینکه باشد مر ایشانرا آنچه در
زمین است همه و مانند آن با آن هر آینه فدا دهند آنرا آنگروه مر ایشانراست
بدی حساب ۲۳ و آرامگاه ایشان دوزخست و بد است آن بستر ۲۴
آیا پس کسی که داند اینرا که آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو حقست
مثل کسی است که او کور است پند نمی پذیرند مگر صاحبان عقلها ۲۵ آنانکه وفا
مینمایند بعهد خدا و نمیشکنند پیمانرا ۲۶ و آنانکه می پیوندند آنچه را فرموده خدا
بآن آنکه پیوند کرده شود و میترسند از پروردگار خود و میترسند از بدی حساب ۲۷
و آنانکه صبر کردند برای طلب رضای پروردگار خود و بپا داشتند نماز را و انفاق
کردند از آنچه روزی کردیم ایشانرا در نهانی و آشکار و دفع مینمایند بخوبی بدیرا
آنها مر ایشانراست عاقبت آن سرای ۲۸ بهشتهای اقامت داخل میشوند آنها را
و کسانی که شایسته باشند از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان و
فرشتگان در آیند بر ایشان از هر دری ۲۹ سلام بر شما بسبب صبر کردن
شما پس نیکوست عاقبت آن سرای ۳۰ و آنانکه میشکنند پیمان خدا را پس از محکم
بستن آن و قطع مینمایند آنچه را فرموده خدا بآن که پیوند کرده شود
و فساد مینمایند در زمین این گروه مر ایشانراست لعنت و مر ایشانراست
بدی آن سرای ۳۱ خدا گشاده میکرداند روزی را برای هر که
خواهد و تنگ میکرداند و شادمان شدند بزندگانی دنیا و نیست
زندگانی دنیا در آخرت مگر متاعی ۳۲ و میگویند آنانکه کافر شدند چرا فرو
فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش بگو بدرستی که خدا گمراه میکند
کسی را که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود کسی را که بازگشت نموده ۳۳

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ٢٨ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ٢٩
كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ٣٠ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ
دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ٣١ وَلَقَدِ
اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ
فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ٣٢ أَفَمَنْ
هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ
أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ
أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا
عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٣٣ لَهُمْ عَذَابٌ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ٣٤
مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا
دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ
اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ٣٥
وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ
مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ
أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو
وَإِلَيْهِ مَآبِ ٣٦ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ
حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ٣٧

آنان که ایمان آوردند ومی آرامد دلهای ایشان بیاد خدا آگاه باشید که بیاد
خدا آرام می یابد دلها ٢٨ آنانکه ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته
زندگانی خوشیست مرایشانرا ونیکوئی بازگشت ٢٩ همچنین فرستادیم ترا
در امتی که بتحقیق گذشتند پیش از ایشان امتها تا بخوانی برایشان آنچه را وحی
کردیم بسوی تو وایشان کفر میورزند بخدای بخشاینده بگو اوپروردگار منست نیست الهی
مگر او براو توکل نمودم وبسوی اوست بازگشت من ٣٠ واگر آنکه باشد قرآنی که روان
گردانیده شود بآن کوهها یا پاره پاره کرده شود بآن زمین یا بسخن آورده شود بآن مردگان
بلکه مر خدایراست امر همگی آیا پس ندانستند آنانکه ایمان آوردند اینرا که اگر خواستی خدا
هر آینه راهنمائی کردی مردم را همه وهمیشه آنان که کافر شدند برسد ایشانرا بسبب
آنچه کرده اند بلائی کوبنده دلها یا فرود آید نزدیک بسرای ایشان تا بیاید
وعده خدا بدرستی که خدا خلف نماید وعده را ٣١ وهر آینه بتحقیق که استهزا
کرده شد بپیغمبرانی پیش از تو پس مهلت دادم مرآنانرا که کافر شدند پس گرفتم ایشان
را پس چگونه بود عقوبت من ٣٢ آیا پس کسی که او نگهبانست برهر نفسی بآنچه کسب کرد
وگردانیدند برای خدا شریکان بگو نام نهید ایشانرا یا آگاه میگردانید او را بآنچه نمیداند
در زمین یا بظاهر از گفتار بلکه آراسته شده برای آنانکه کافر شدند مکر ایشان وباز
داشته شده اند از راه وکسی را که گمراه کند خدا پس نیست مر او را هیچ راهنمائی ٣٣ مر ایشان
راست عذابی در زندگانی دنیا وهر آینه عذاب آخرت سخت تر است ونیست مر ایشانرا
از خدا هیچ نگاه دارنده ٣٤ مثل بهشتی که وعده داده شده اند پرهیزکاران که میرود از
زیر آنها نهرها میوه آن همیشگیست وسایه اش اینست عاقبت کسانی که پرهیزکاری
نمودند وعاقبت کافران آتش است ٣٥ وآنانکه دادیم ایشانرا کتاب شادمان
میشوند بآنچه فرو فرستاده شده بسوی تو واز آن طایفها کیست که
انکار میکند بعض آنرا بگو جز این نیست که فرموده شده ام که بپرستم خدا را
وشرک نیاورم باو بسوی او میخوانم وبسوی اوست بازگشت من ٣٦ وهمچنین
فرو فرستادیم آنرا حکمی عربی وهر آینه اگر پیروی کنی خواهشهای ایشانرا بعد
از آنچه آمد ترا از دانش نباشد مر ترا از خدا هیچ یاوری ونه هیچ نگاهدارنده ٣٧

ولقد ارسلنا رسلا من قبلك وجعلنا لهم ازواجا وذرية وما كان لرسول ان يأتي باية الا باذن الله لكل اجل كتاب ۳۸
يمحوا الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب ۳۹ واما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ وعلينا
الحساب ۴۰ اولم يروا انا نأتي الارض ننقصها من اطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب ۴۱ وقد مكر
الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار ۴۲ ويقول الذين كفروا لست مرسلا

۴۳ قل كفى بالله شهيدا بيني
وبينكم ومن عنده علم الكتاب ۵

سورة ابراهيم اثنان وخمسون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر ۱ كتاب انزلناه اليك لتخرج
الناس من الظلمات الى النور باذن
ربهم الى صراط العزيز الحميد ۲
الله الذي له ما في السموات وما
في الارض وويل للكافرين من
عذاب شديد ۳ الذين يستحبون
الحيوة الدنيا على الاخرة ويصدون
عن سبيل الله ويبغونها عوجا او
لئك في ضلال بعيد ۴ وما
ارسلنا من رسول الا بلسان قومه
ليبين لهم فيضل الله من يشاء
ويهدي من يشاء وهو العزيز
الحكيم ۵ ولقد ارسلنا موسى
باياتنا ان اخرج قومك من الظلمات
الى النور وذكرهم بايام الله ان
في ذلك لايات لكل صبار شكور ۶
واذ قال موسى لقومه اذكروا
نعمة الله عليكم اذ انجيكم من ال
فرعون يسومونكم سوء العذاب
ويذبحون ابناءكم ويستحيون
نساءكم وفي ذلكم بلاء من
ربكم عظيم ۷

وهر اینه بتحقیق که فرستادیم رسولان پیش از تو وکردانیدیم برای ایشان زنان وفرزندان
ونباشد رسولیرا که بیاورد ایتی را مکر بفرمان خدا برای هر اجلی ۳۸ نوشته ایست
محو مینماید خدا انچه را میخواهد وثابت میکرداند انچه را میخواهد ونزد اوست اصل کتاب ۳۹
واکر بنمایم بتو بعض انچه را که وعده کرده ایم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست که بر تست
رسانیدن وبر ماست حساب ۴۰ ایا وندیدند که ما میاییم زمین را کم میکنیم
انرا از اطرافش وخدا حکم میکند نیست هیچ پس اندازنده مر حکم اورا واو زود حسابست
۴۱ وبتحقیق که مکر نمودند انانکه پیش از ایشان بودند پس مر خدا راست مکر همکی
میداند انچه کسب میکند هر نفسی وزود باشد که بدانند کافران که برای کیست عاقبت
انسرای ۴۲ ومیکویند انانکه کافر شده اند نیستی فرستاده شده ۴۳ بکو بس است
خدا کواه میانه من ومیانه شما وکسیکه نزد اوست دانش کتاب ۵

سورهٔ ابرهیم علیه السلام پنجاه ودو ایه است وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

الر ۱ کتابیست که فرو فرستادیم انرا بسوی تو تا بیرون اوری مردمرا از تاریکیها
بسوی روشنائی بفرمان پروردکار ایشان بسوی راه انکه ارجمند ستوده است ۲ خدائی
که مر اوراست انچه در اسمانها وانچه در زمین است ووای مر کافرانرا از عذابی سخت ۳ انان که
اختیار مینمایند زندکانی دنیا را بر اخرت وباز میدارند از راه خدا ومیخواهند انرا کج انها
در کمراهیی دورند ۴ ونفرستادیم هیچ رسولیرا مکر بلغت قوم او تا بیان کند برای
ایشان پس کمراه مینماید خدا هرکه را خواهد وهدایت میکند هرکه را خواهد
واوست ارجمند درست کردار ۵ وهر اینه بتحقیق که فرستادیم موسی را با معجزات خود
که بیرون اور قومت را از تاریکیها بسوی نور وبیاد اور ایشانرا بروزهای خدا بدرستی
که در این هر اینه ایتهاست برای هر بسیار صبر نماینده شکر کننده ۶ وهنکامی که کفت موسی
مر قوم خود را که یاد کنید نعمت خدا را بر شما وقتی که رهانید شما را از ال فرعون
که میچشانیدند بشما بدی عذاب را ومیکشتند پسران شما را وزنده میکذاشتند
زنان شما را ودر این امر ازمایشی بود از پروردکار شما بزرک ۷

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ٨ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ
لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ٩ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ١٠ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ
شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا

وهنگامي راكه اعلام نمود پروردگار شما بدرستي كه اگر شكر كذاريد هر اينه زياد
ميدهم البته شمارا واگر كفران ورزيد بدرستي كه عذاب من هر اينه سخت است ٨
وگفت موسى اگر كافر شويد شما وهركه در زمين است همه پس بدرستي كه خدا هر اينه
بي نياز بست ستوده ٩ ايا نيامد شمارا خبر انانكه پيش از شما بودند گروه نوح و
عاد وثمود وكساني كه بودند از بعد ايشان كه نميداند ايشانرا مگر خدا امدند ايشانرا رسولان
ايشان با معجزه هاي روشن پس بر گردانيدند دستهاي خودرا در دهنهاي خود وگفتند بدرستي
كه ما كافر شديم بانچه فرستاده شده ايد بان وبدرستيكه ما هر اينه در شكيم از انچه
ميخوانيد مارا بسوي ان بدگمان نماينده ١٠ گفتند رسولان ايشان ايا در خدا شكي است خدايي
بديدآورنده اسمانها وزمين ميخواند شمارا تا بيامرزد براي شما از گناهان شما وبازپس دارد
شمارا تا وقتي نام برده شده گفتند نيستيد شما مگر ادمي مانند ما ميخواهيد كه بازداريد
مارا از انچه بود كه ميپرستيدند پدران ما پس بياوريد مارا حجتي روشن ١١ گفتند مر ايشانرا
رسولان ايشان كه نيستيم ما مگر ادمي مانند شما وليكن خدا منت مي نهد بر هر كه ميخواهد از
بندگان خود ونباشد مارا كه بياريم بشما حجتي مگر بفرمان خدا وبر خدا پس بايد توكل كنند ايمان
اورندگان ١٢ وچيست مارا كه توكل نكنيم بر خدا وحال انكه بتحقيق نموده بما راههاي مارا وهر اينه
صبر كنيم البته بر انچه ازار كرديد مارا وبر خدا پس بايد توكل كنند توكل كنندگان ١٣ وگفتند انانكه
كافر شدند مر رسولان خودرا كه هر اينه بيرون ميكنيم البته شمارا از زمين خود يا هر اينه برميگرديد
البته بكيش ما پس وحي نمود بسوي ايشان پروردگار ايشان كه هر اينه هلاك كنيم البته ستمكارانرا ١٤
وهر اينه ساكن ميگردانيم شمارا در زمين از بعد ايشان ان مر كسي راست كه ترسيد از مقام من و
ترسيد از وعيد من ١٥ وطلب فتح كردند ونوميد شد هر گردن كش ستيزه كري ١٦ از پس او دوزخ است
واب داده ميشود از ابي چرك ١٧ وجرعه جرعه ميخورد انرا ونزديك نيست كه فرو بردانرا
وبيايد ورا مرگ از همه جا وحال انكه نيست او مرده واز پس او عذابي سخت است ١٨ مثل انانكه
كافر شدند بپروردگار خودشان كردارهاي ايشان مانند خاكستريست كه سخت بوزد
بان باد در روز تند بادي توانائي ندارند از انچه كسب كردند بر چيزي
انست ان گمراهي دور ١٩ ايا نديدي اينرا كه خدا بيافريده اسمانها وزمين
براستي اگر خواهد ببرد شمارا وبيارد خلقي تازه ٢٠

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ١١ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ
إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا
كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
١٢ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ
هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا
آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
١٣ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي
مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ١٤ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ
وَعِيدِ ١٥ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ
كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ١٦ مِنْ وَرَائِهِ
جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ١٧
يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ١٨ مَثَلُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا
عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ١٩
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ ٢٠

ما ذلك على الله بعزيز ٢١ وبرزوا لله جميعا فقال الضعفاء للذين استكبروا إنا كنا لكم تبعا فهل أنتم مغنون عنا من عذاب الله
من شيء قالوا لو هدانا الله لهديناكم سواء علينا أجزعنا أم صبرنا ما لنا من محيص ٢٢ وقال الشيطان لما قضي الأمر إن الله
وعدكم وعد الحق ووعدتكم فأخلفتكم وما كان لي عليكم من سلطان إلا أن دعوتكم فاستجبتم لي فلا تلوموني ولوموا
أنفسكم ما أنا بمصرخكم وما أنتم بمصرخي إني كفرت بما أشركتمون ٢٣ من قبل إن الظالمين لهم عذاب أليم ٢٤ وأدخل الذين

آمنوا وعملوا الصالحات جنات
تجري من تحتها الأنهار خالدين
فيها بإذن ربهم تحيتهم فيها
سلام ٢٥ ألم تر كيف ضرب الله
مثلا كلمة طيبة كشجرة طيبة
أصلها ثابت وفرعها في السماء
٢۶ تؤتي أكلها كل حين بإذن
ربها ويضرب الله الأمثال
للناس لعلهم يتذكرون ٢٧
ومثل كلمة خبيثة كشجرة
خبيثة اجتثت من فوق الأرض
ما لها من قرار ٢٨ يثبت الله
الذين آمنوا بالقول الثابت في
الحيوة الدنيا وفي الآخرة ويضل
الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء
٢٩ ألم تر إلى الذين بدلوا نعمت الله
كفرا وأحلوا قومهم دار البوار ٣٠
جهنم يصلونها وبئس القرار ٣١
وجعلوا لله أندادا ليضلوا عن
سبيله قل تمتعوا فإن مصيركم
إلى النار ٣٢ قل لعبادي الذين
آمنوا يقيموا الصلوة وينفقوا
مما رزقناهم سرا وعلانية
من قبل أن يأتي يوم
لا بيع فيه ولا
خلال ٣٣

ونيست اين بر خدا دشوار ٢١ وظاهر شدند براي خدا همگي پس گفتند ناتوانان مر
آنانرا كه گردن كشي نموده اند بدرستي كه ما بوديم مر شما را پيرو پس آيا شما دفع
كننده ايد از ما از عذاب خدا هيچ چيز را گفتند اگر هدايت ميكرد ما را خدا هر اينه هدايت
ميكرديم ما شما را يكسانست بر ما خواه بناليم وخواه صبر نماييم نيست براي ما هيچ گريز
گاهي ٢٢ وگويد شيطان آنهنگام كه گذارده شد امر بدرستي كه خدا وعده كرد شما را
وعدهٔ حق ووعده دادم من شما را پس خلف نمودم شما را ونبود مرا بر شما هيچ تسلطي
مگر آنكه خواندم شما را پس اجابت نموديد مرا پس ملامت مكنيد مرا وملامت
كنيد نفسهاي خود را نيستم من فريادرس شما ونيستيد شما فريادرس من
بدرستي كه من كافر شدم بآنچه شريك گردانيديد مرا ٢٣ از پيش بدرستي كه ظلم
كنندگان مر ايشانراست عذابي دردناك ٢٤ ودرآورده شوند آنانكه ايمان آوردند
وكردند كارهاي شايسته ببهشتهائي كه ميرود از زير آنها نهرها جاودانيانند
در آنها باذن پروردگارشان درود ايشان در آنها سلام است ٢٥ آيا نديدي كه چگونه
زد خدا مثلي كلمهٔ پاكيزه مانند درختي است پاكيزه كه ريشه اش قايم است و
شاخش در آسمانست ٢۶ ميدهد ميوهٔ خود را هر هنگام بفرمان پروردگارش وميزند
خدا مثلها براي آدميان شايد ايشان پند پذيرند ٢٧ ومثل كلمهٔ ناپاك مانند
درخت ناپاكيست كه روئيده باشد جثه آن از بالاي زمين نباشد مرآنرا هيچ
قراري ٢٨ ثابت ميكند خدا آنانيرا كه ايمان آورده اند بگفتار ثابت در زندگاني
دنيا ودر آخرت وگمراه ميكرداند خدا ظالمانرا وميكند خدا آنچه را بخواهد ٢٩
آيا نديدي بسوي آنانكه تبديل كردند نعمت خدا را بكفران وفرود آوردند
قوم خود را بسراي هلاكت ٣٠ جهنم است در آيند آنرا وبد قرارگاهيست ٣١ وكردا
نيدند براي خدا مانندها تا گمراه كنند از راه او بگو بهره
بريد پس بدرستي كه بازگشت شما بسوي آتش است ٣٢
بگو مر بندگانم را كه ايمان آورده اند بپا دارند
نماز را ونفقه كنند از آنچه روزي كرده ايم ايشانرا
نهان وآشكار پيش از آنكه بيايد روزي كه نه بيعيست در آن ونه دوستي ٣٣

الله الذي خلق السموات والارض وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم وسخر لكم الفلك لتجري في البحر بامره و
سخر لكم الانهار ٣٣ وسخر لكم الشمس والقمر دائبين وسخر لكم الليل والنهار ٣٤ واتيكم من كل ما سالتموه وان تعدوا
نعمت الله لا تحصوها ان الانسان لظلوم كفار ٣٥ واذ قال ابرهيم رب اجعل هذا البلد امنا واجنبني وبني ان نعبد الاصنام
٣٦ رب انهن اضللن كثيرا من الناس فمن تبعني فانه مني ومن عصاني فانك غفور رحيم ٣٧ ربنا اني اسكنت من ذريتي

بواد غير ذي زرع عند بيتك
المحرم ربنا ليقيموا الصلوة فاجعل
افئدة من الناس تهوي اليهم
وارزقهم من الثمرات لعلهم
يشكرون ٣٨ ربنا انك تعلم
ما نخفي وما نعلن وما يخفى على
الله من شيء في الارض ولا في السماء
٣٩ الحمد لله الذي وهب لي على
الكبر اسمعيل واسحق ان ربي
لسميع الدعاء ٤٠ رب اجعلني مقيم
الصلوة ومن ذريتي ربنا وتقبل
دعاء ٤١ ربنا اغفر لي ولوالدي
وللمؤمنين يوم يقوم الحساب ٤٢
ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل
الظالمون ٤٣ انما يؤخرهم ليوم
تشخص فيه الابصار ٤٤ مهطعين
مقنعي رءوسهم لا يرتد اليهم طرفهم
وافئدتهم هواء ٤٥ وانذر الناس
يوم ياتيهم العذاب فيقول الذين
ظلموا ربنا اخرنا الى اجل قريب ٤٦
نجب دعوتك ونتبع الرسل اولم
تكونوا اقسمتم من قبل ما لكم من زوال
٤٧ وسكنتم في مساكن الذين ظلموا
انفسهم وتبين لكم كيف فعلنا بهم و
ضربنا لكم الامثال ٤٨ وقد مكروا
مكرهم وعند الله مكرهم وان كان مكرهم لتزول
منه الجبال ٤٩

خداست آنكه بديد آورد آسمانها و زمين را و فرو فرستاد از آسمان آبي پس بيرون آورد بآن از
ميوه ها روزيي براي شما و مسخر كرد براي شما كشتي را تا روان شود در دريا بفرمان او و مسخر گردانيد
براي شما نهرها را ٣٣ و مسخر گردانيد براي شما آفتاب و ماه را بسرعت رونده و مسخر گردانيد براي
شما شب و روز را ٣٤ و داد بشما از هرچه سؤال كرديد او را و اگر بشماريد نعمت خدا را شماره كرده
نيابيد آنرا بدرستي كه آدمي هر آينه ظلم كننده ايست بسيار ناسپاس و هنگامي كه گفت
ابرهيم پروردگار من بگردان اين شهر را آمن و دور گردان مرا و فرزندان مرا از اينكه بپرستيم
بتان را ٣٦ پروردگار من بدرستي كه آنها گمراه نمودند بسياري از مردم پس هركه
پيروي كند مرا پس بدرستي كه او از منست و هركه نافرماني كند مرا پس بدرستي
كه تو آمرزنده مهرباني ٣٧ پروردگار ما بدرستي كه من ساكن گردانيدم بعضي از
فرزندان خود را در وادي غير صاحب زرع نزد خانه تو كه حرام گردانيده شده است
پروردگار ما تا بپا دارند نماز را پس بگردان دلهاي مردم را كه ميل كند بسوي
ايشان و روزي ده ايشانرا از ميوه ها شايد ايشان شكر كنند ٣٨ پروردگار ما بدرستي
كه تو ميداني آنچه پنهان داريم و آنچه آشكار ميسازيم و پوشيده نيست بر خدا هيچ چيز
در زمين و نه در آسمان ٣٩ ستايش خدايرا كه بخشيد بمن در حال پيري اسمعيل و اسحق
را بدرستي كه پروردگار من هر آينه شنونده دعاست ٤٠ پروردگار من بگردان مرا بپا دارنده
نماز و از فرزندان پروردگار ما و قبول نما دعاي مرا ٤١ پروردگار ما بيامرز مرا و مر پدر
و مادر مرا و مر مؤمنانرا در روزي كه برپا شود حساب ٤٢ و مپندار خدا را غافل از آنچه ميكنند
ستمكاران ٤٣ جز اين نيست كه تاخير ميدهد ايشانرا براي روزي كه خيره ميگردد در آن ديدها ٤٤
در حالتي كه شتاب نمايندگان باشند برداشتگان سرهاي خود را برنگردد بسوي ايشان نظر ايشان
و دلهاي ايشان خاليست از فهم ٤٥ و بيم ده مردم را از روزي كه بيايد ايشانرا عذاب پس گويند آنانكه
ستم كرده اند پروردگار ما پس بازدار ما را تا مدتي نزديك ٤٦ تا اجابت كنيم
دعوت ترا و پيروي كنيم رسولانرا آيا و سوگند نخورديد پيشتر از اين كه نيست مر شما هيچ زوالي ٤٧
و ساكن شديد در مسكنهاي آنانكه ستم كردند بر نفسهاي خود و ظاهر شد مر شما را كه چگونه كرديم
با ايشان و زديم براي شما مثلها ٤٨ و بتحقيق كه مكر كردند مكر خود را و نزد خداست مكر
ايشان و اگرچه بود مكر ايشان كه بر طرف شود از آن كوهها ٤٩

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ٤٧ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ
٤٨ وَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ٤٩ سَرَابِيْلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَّتَغْشٰى وُجُوْهَهُمُ النَّارُ ٥٠ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ اِنَّ اللّٰهَ
سَرِيْعُ الْحِسَابِ ٥١ هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوْا بِهٖ وَلِيَعْلَمُوْا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ٥٢ سُوْرَةُ الْحِجْرِ تِسْعٌ وَتِسْعُوْنَ اٰيَةً مَكِّيَّةٌ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ الٓرٰ ١ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَقُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ٢ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ٣ ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَيَتَمَتَّعُوْا

وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ٤
وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا
كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ٥ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ
اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ٦ وَقَالُوْا
يٰاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ
اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ٧ لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِـ
كَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ٨
مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْا
اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ٩ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ
وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ١٠ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ١١ وَمَا
يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ
١٢ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهٗ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ١٣
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ
الْاَوَّلِيْنَ ١٤ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا
مِّنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوْا فِيْهِ يَعْرُجُوْنَ ١٥
لَقَالُوْا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ
قَوْمٌ مَّسْحُوْرُوْنَ ١٦ وَلَقَدْ جَعَلْنَا
فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّزَيَّنّٰهَا لِلنّٰظِرِيْنَ
١٧ وَحَفِظْنٰهَا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ
١٨ اِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاَتْبَعَهٗ
شِهَابٌ مُّبِيْنٌ ١٩ وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا
وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُوْنٍ ٢٠ وَجَعَلْنَا
لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهٗ
بِرٰزِقِيْنَ ٢١

پس مپندار البته خدا را خلف کننده وعدهٔ خود است رسولان خود را بدرستی که خدا ارجمند
صاحب انتقام است ۴۷ روزی که بدل کرده شود زمین بغیر این زمین و آسمانها و ظاهر شوند برای
خدای یگانهٔ قهر کننده ۴۸ و ببینی گناهکاران را در آن روز بسته شده در زنجیرها ۴۹ پیراهنهای
ایشان از قطران است و بپوشد رویهای ایشان را آتش ۵۰ تا جزا دهد خدا هر نفسی را آنچه
کسب کرده بدرستی که خدا زود حساب است ۵۱ این کفایتست مردم را و تا ترسانیده شوند بآن
و تا بدانند که جز این نیست که اوست خدای یگانه و تا پند گیرند صاحبان عقلها ۵۲

سورهٔ حجر نود و نه آیه است و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
الر ۱ این آیتهای کتاب و قرآنیست روشن ۲ بسا آرزو کنند آنانکه کفر ورزیده اند که کاش بودند
مسلمانان ۳ واگذار ایشانرا که بخورند و برخوردار گردند و مشغول گرداند ایشانرا آرزو پس زود
باشد که بدانند ۴ و هلاک نگردانیدیم هیچ قریه را مگر و حال آنکه مر او را وقتی بود نوشته معلوم ۵
پیشی نگیرد هیچ امتی اجل خود را و باز پس نمانند ۶ و گفتند ای آنانکه فرود آمده بر او ذکر بدرستی که تو
هر آینه دیوانه ۷ چرا نمی آوری بما فرشتگان را اگر هستی از راست گویان ۸ فرو نمیفرستیم فرشتگانرا
مگر بحق و نباشند آنهنگام مهلت داده شدگان ۹ بدرستی که ما فرو فرستادیم ذکر را و بدرستی که ما
مر آنرا هر آینه نگهبانانیم ۱۰ و هر آینه بتحقیق که فرستادیم پیش از تو در طوائف پیشینیان ۱۱ و نمی آمد
ایشانرا هیچ پیغمبری مگر آنکه بودند که باو استهزا میکردند ۱۲ همچنین در می آوریم آنرا در دلهای
گناهکاران ۱۳ ایمان نمی آورند بآن و بتحقیق گذشت سنت پیشینیان ۱۴ و اگر میگشادیم بر ایشان
دری از آسمان پس بودند که اکثر اوقات در آن بالا روند ۱۵ هر آینه میگفتند جز این نیست که بسته
شده دیدهای ما بلکه مائیم گروهی جادو کرده شدگان ۱۶ والبته بتحقیق که گردانیدیم در
آسمان برجها و آراستیم آنرا از برای نگرندگان ۱۷ و نگاه داشتیم آنرا از
هر شیطان رانده شده ۱۸ مگر آنکه بدزدی داشت گوش را پس از پیِ او در آمد
پاره آتشی روشن ۱۹ و زمین را باز کشیدیم آنرا و افکندیم در آن کوههای
استوار و رویانیدیم در آن از هر چیزی سنجیده ۲۰ و گردانیدیم از برای شما در آن
اسباب معیشت و کسی را که نیستید شما مر او را روزی دهندگان ۲۱

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ٢٢ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ
لَهُ بِخَازِنِينَ ٢٣ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ٢٤ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ٢٦ وَإِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٢٧ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ٢٨ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
السَّمُومِ ٢٩ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ٣٠ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

ونيست هيچ چيز مگر آنكه نزد ماست خزينهاي آن وفرو نميفرستيم آنرا مگر باندازهٔ معلوم
٢٢ وفرستاديم بادها را آبستن كننده ها پس فرو فرستاديم از آسمان آبي پس ياشاميديم
بشما آنرا ونيستيد شما مر آنرا خزينه داران ٢٣ وبدرستي كه ما هر آينه زنده ميكنيم وميميرانيم
وماييم ميراث برندگان ٢٤ وبتحقيق كه دانستيم پيش رفتگان را از شما وبتحقيق كه دانستيم
واپس ماندگانرا ٢٦ وبدرستي كه پروردگار تو او جمع ميكند ايشانرا بدرستي كه اوست
درست كردار دانا ٢٧ وهر آينه بتحقيق كه بديد آورديم آدمي را از گل خشك شده از لاي بدبو
شده ٢٨ وپريانرا بديد آورديم اورا پيش از آدم از آتش بي دود ٢٩ وهنگاميكه گفت
پروردگار تو مر فرشتگانرا بدرستي كه من بديد آورنده ام آدمي را از گل خشك شده از لاي بدبو شده
٣٠ پس چون درست خلقت كردم اورا ودميدم دراو از روحم پس بيفتيد مر اورا سجده كنندگان
٣١ پس سجده كردند فرشتگان همشان بهيئت مجموعي ٣٢ مگر شيطان كه ابا نمود از اينكه
باشد با سجده كنندگان ٣٣ گفت اي شيطان چيست مر ترا كه نباشي با سجده كنندگان ٣٤
گفت نيستم كه سجده نمايم مر آدمي را كه آفريدي اورا از گل خشك شده از لاي بدبو شده ٣٥
گفت پس بيرون رو از آن پس بدرستي كه تو رانده شدهٔ ٣٦ وبدرستي كه بر تست لعنت تا روز
قيامت ٣٧ گفت پروردگارا پس مهلت ده مرا تا روزي كه برانگيخته شوند ٣٨ گفت پس
بدرستي كه تو از مهلت داده شدگاني ٣٩ تا روز وقت معلوم ٤٠ گفت پروردگارا بسبب گمراه
نمودن تو مرا هر آينه بيارايم بتحقيق از براي ايشان در زمين وهر آينه گمراه كنم البته ايشانرا
همگي ٤١ مگر بندگان تو از ايشان كه خالص شدگان باشند ٤٢
گفت اين راهيست بمن راست ٤٣ بدرستي كه بندگان من نيست مر ترا
بر ايشان تسلطي مگر آنكه پيروي نموده باشد ترا از گمراهان ٤٤ وبدرستي
كه دوزخ هر آينه وعده گاه ايشانست همگي ٤٥ مر آنرا هفت دراست
براي هر دري از ايشان پارهٔ ايست قسمت شده ٤٦ بدرستي كه پرهيزگاران
در باغها باشند وچشمه سارها ٤٧ در آييد در آنها بسلامت ايمنان ٤٨
وبيرون كنيم آنچه را در سينهاي ايشانست از كينه برادران بر كرسيها روبروي
يكديگر ٤٩ نرسد ايشانرا در آنها هيچ تعبي ونخواهند بود ايشان از آنها
بيرون كرده شدگان ٥٠ خبر ده بندگان مرا اينكه منم آمرزنده مهربان ٥١

٣١ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ
٣٢ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ ٣٣ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا
لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ٣٤
قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ٣٥
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ٣٦
وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
٣٧ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ٣٨ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ
٣٩ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ٤٠
قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ
لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ
٤١ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ٤٢
قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ٤٣
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ٤٤
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ٤٥
لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ
جُزْءٌ مَقْسُومٌ ٤٦ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ٤٧ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ
٤٨ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ
إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ٤٩
لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا
بِمُخْرَجِينَ ٥٠ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي
أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٥١

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ٥٠ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ٥١ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ٥٢ قَالُوا لَا
تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ٥٣ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ٥٤ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ٥٥
قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ٥٦ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ٥٨ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا
لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ٥٩ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ٦٠ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ٦١ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ٦٢ قَالُوا بَلْ

جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ٦٣
وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ٦٤
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ
أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ٦٥ وَ
قَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ
هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ٦٦ وَ
جَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ
٦٧ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا
تَفْضَحُونِ ٦٨ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ
٦٩ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ
٧٠ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ٧١ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي
سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ٧٢ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ٧٣ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِنْ سِجِّيلٍ ٧٤ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِلْمُتَوَسِّمِينَ ٧٥ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ
مُقِيمٍ ٧٦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ
٧٧ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
لَظَالِمِينَ ٧٨ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا
لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ٧٩ وَلَقَدْ كَذَّبَ
أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ٨٠ وَآتَيْنَاهُمْ
آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٨١
وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ
٨٢ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ٨٣

واینکه عذاب من آنست عذاب دردناک ۵۰ وخبر ده ایشانرا از مهمانان ابرهیم ۵۱ هنگامی که در
آمدند بروی پس گفتند سلامی را گفت بدرستی که ما از شما ترسندگانیم ۵۲ گفتند مترس بدرستی
که ما بشارت میدهیم ترا بپسر دانا ۵۳ گفت آیا بشارت دادید مرا با اینکه رسیده است مرا پیری
پس بچه بشارت میدهید مرا ۵۴ گفتند مژده داده ایم ترا براستی پس مباش از ناامیدان ۵۵ گفت و
کیست که ناامید شود از رحمت پروردگار خود مگر گمراهان ۵۶ گفت پس چیست کار بزرگ شما ای
فرستاده شدگان ۵۷ گفتند بدرستی که ما فرستاده شده ایم بسوی گروه گناهکاران ۵۸ مگر آل لوط
را بدرستی که ما هر آینه نجات دهنده ایم ایشانرا همگی ۵۹ مگر زنش را که تقدیر کرده ایم که او
هر آینه از بازماندگانست ۶۰ پس چون آمدند آل لوط را فرستاده شدگان ۶۱ گفت لوط بدرستی
که شما گروهید بیگانگان ۶۲ گفتند بلکه آمده ایم ترا بآنچه بودند که در آن شک میداشتند
۶۳ وآمده ایم ترا بحق وبدرستی که ما هر آینه راستگویانیم ۶۴ پس بیرون بر عیال خودرا در
پاره از شب وتابع شو قفاهای ایشانرا وباید که نگاه بر پس نکند از شما
احدی وبروید بجائیکه ازموده شده اید ۶۵ وگذارش دادیم بسوی او این امر را که بنیاد
این گروه برکنده شده است درحالیکه صبح نمایندگان بودند ۶۶ وآمدند اهل آن
شهر که شادمانی میکردند ۶۷ گفت لوط بدرستی که این گروه مهمانان منند پس رسوا
منمائید مرا ۶۸ وبپرهیزید از خدا وخوار مگردانید مرا ۶۹ گفتند آیا نهی نکردیم ترا از
عالمیان ۷۰ گفت اینها دختران منند اگر هستید کنندگان ۷۱ سوگند بزندگی تو بدرستی که
ایشان هر آینه درمستی خود گمراه میشوند ۷۲ پس فراگرفت ایشانرا آواز هلاک کننده
بروشنی روز درآمدگان ۷۳ پس گردانیدیم زبرآنرا زیرآن وبارانیدیم برایشان سنگها
را از سجیل ۷۴ بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای صاحبان فراست ۷۵ وبدرستی
که آن قریه هر آینه در راهیست پابرجا ۷۶ بدرستی در این هر آینه آیتست برای مؤمنان
۷۷ واگرچه بودند یاران ایکه هر آینه ستم کنندگان ۷۸ پس انتقام کشیدیم از ایشان و
بدرستی که ایشان هر آینه در راهی اند هویدا ۷۹ وهر آینه بتحقیق که بدروغ گوئی نسبت
دادند یاران حجر رسولانرا ۸۰ وآوردیم برایشان آیتهای خود را پس بودند از آنها روگردانان
۸۱ وبودند که میتراشیدند از کوهها خانهها ایمنان ۸۲ پس فراگرفت
ایشانرا نعرهء هلاک کننده صبح نمایندگان ۸۳

فما أغنى عنهم ما كانوا يكسبون ٨٤ وما خلقنا السموات والأرض وما بينهما إلا بالحق وإن الساعة لآتية فاصفح الصفح الجميل ٨٥ إن
ربك هو الخلاق العليم ٨٦ ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم ٨٧ لا تمدن عينيك إلى ما متعنا به أزواجا منهم ولا
تحزن عليهم واخفض جناحك للمؤمنين ٨٨ وقل إني أنا النذير المبين ٨٩ كما أنزلنا على المقتسمين ٩٠ الذين جعلوا القرآن عضين ٩١
فوربك لنسألنهم أجمعين عما كانوا يعملون ٩٢ فاصدع بما تؤمر وأعرض عن المشركين ٩٣ إنا كفيناك المستهزئين ٩٤ الذين يجعلون

مع الله إلها آخر فسوف يعلمون ٩٥
ولقد نعلم أنك يضيق صدرك
بما يقولون فسبح بحمد ربك وكن
من الساجدين ٩٦ واعبد ربك
حتى يأتيك اليقين ٩٧

سورة النحل مائة وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
أتى أمر الله فلا تستعجلوه سبحانه
وتعالى عما يشركون ١ ينزل
الملائكة بالروح من أمره على من
يشاء من عباده أن أنذروا أنه
لا إله إلا أنا فاتقون ٢ خلق
السموات والأرض بالحق تعالى
عما يشركون ٣ خلق الإنسان
من نطفة فإذا هو خصيم مبين ٤
والأنعام خلقها لكم فيها دفء
ومنافع ومنها تأكلون ٥ ولكم
فيها جمال حين تريحون وحين
تسرحون ٦ وتحمل أثقالكم إلى
بلد لم تكونوا بالغيه إلا بشق
الأنفس إن ربكم لرءوف رحيم ٧
والخيل والبغال والحمير لتركبوها
وزينة ويخلق ما لا تعلمون ٨
وعلى الله قصد السبيل
ومنها جائر ولو شاء لهداكم
أجمعين ٩

پس كفايت نكرد از ايشان آنچه بودند كه كسب ميكردند ٨٤ ونيافريديم آسمانها وزمين را وآنچه
را در ميانه آن دو است مگر بحق وبدرستي كه قيامت هر آينه آينده است پس دركذر دركذشتن
نيكو ٨٥ بدرستي كه پروردگار تو اوست آفريننده دانا ٨٦ وهر آينه بتحقيق كه داديم ترا
هفت از مثاني وقرآن عظيم ٨٧ مكشان البته دو ديده خود را بسوي چيزهائي كه بهره‌مند
كردانيديم بآن اصنافي را از ايشان واندوه مخور بر ايشان وفرود آر بال خود را براي ايمان آورندگان
٨٨ وبگو بدرستي كه من ترساننده بيان كننده‌ام ٨٩ همچنانكه فرو فرستاديم بر قسمت كنندگان
٩٠ آنانيكه كردانيدند قرآن را پارها ٩١ پس بپروردگار تو كه هر آينه بپرسيم البته از ايشان همگي
از آنچه بودند كه ميكردند ٩٢ پس آشكار نما آنچه را فرموده شده ودو بگردان از شرك آورندگان ٩٣
بدرستي كه ما كفايت نموديم از تو استهزا كنندگان را ٩٤ آنانكه شريك ميكردانند با خدا خداي
ديگر پس زود باشد كه بدانند ٩٥ وهر آينه بتحقيق كه ميدانيم اينرا كه تو تنگ ميشود سينه‌ات
بسبب آنچه ميكويند پس تسبيح كن بستايش پروردگار خود وباش از سجده كنندگان ٩٦ وبپرست
پروردگار خود را بيايد ترا يقين ٩٧

سورهٔ نحل يكصد وبيست وهشت آيه واز مكي است

بنام خداي بخشاينده مهربان
نزديك شد امر خدا پس بشتاب طلب منمائيد آنرا منزه است وبلند از آنچه شريك ميكردانند ١
فرو ميفرستد فرشتگانرا با روح از امرش بر هر كه خواهد از بندگان خود اينكه بيم نمائيد بآنكه
كه نيست معبودي مكر من پس بپرهيزيد از من ٢ خلق كرد آسمانها وزمين را بحق برتر است از آنچه
شريك ميآورند ٣ آفريد آدمي را از نطفه پس اكنون او جدال كننده ايست آشكار ٤ وچهار پايانرا
آفريد آنها را براي شما در آنها پوشش است ومنفعتها واز آنها ميخوريد ٥ واز براي شما در آنها
تجملي است هنكاميكه ميآريد وآنكاه كه سر ميدهيد بچراگاه ٦ وميكشند بارهاي شما
را بسوي شهري كه نباشيد شما رسنده بآن شهر مكر برنج نفسها بدرستي كه پروردگار
شما هر آينه مهربانيست رحم كننده ٧ واسبان واستران وخرانرا سوار شويد آنها
را وبراي زينت وميآفريند آنچه را نميدانيد ٨ وبر خداست نمودن راه ميانه واز آنها
منحرف است واكر خواستي خدا هر آينه براه ميانه راه نمائي نمودي شما را همگي ٩

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ١٠ يُنبِتُ لَكُم بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِن
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١١ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٢ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٣ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا
طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٤ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ

اوست آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی را برای شما از آنست نوشیدنی و از آنست درختی که
برگهای او میچرانید ١٠ میرویاند برای شما بآن کشت زار و زیتون و درختان خرما و انگورها
و از همه میوها بدرستی که در این هر آینه آیتی است برای گروهی که تفکر میکنند ١١ و مسخر کردانید
برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و ستارها مسخر اند بامر او بدرستی که در این هر آینه آیتهاست
برای گروهی که تعقل مینمایند ١٢ و آنچه را آفرید برای شما در زمین در حالتی که مختلف است
رنگهای آن بدرستی که در این هر آینه آیتی است برای گروهی که یاد میکردند ١٣ و اوست که
مسخر کردانید دریا را تا بخورید از آن گوشتی تازه و بیرون آورید از آن زیوری که میپوشید
آنرا و می بینی کشتیها را شکافنده در آن و تا بجویید از فضل او و شاید شما شکر گذارید ١٤
و افکند در زمین کوههای استوار را که بحرکت در آورد شما را و نهرها و راهها را تا شاید شما
راه یابید ١٥ و علامتها و بستارها ایشان راه می یابند ١٦ آیا پس آنکه خلق مینماید مانند
کیست که خلق نمینماید آیا پس یاد نمیکنید ١٧ و اگر بشمارید نعمتهای خدا را بشمار
در نیاورید آنها را بدرستی که خدا هر آینه آمرزنده ایست مهربان ١٨ و خدا میداند آنچه را
نهان میدارید و آنچه را آشکار مینمائید ١٩ و آنانکه میخوانند از غیر خدا خلق نمیکنند چیزی را
و ایشان خلق کرده میشوند ٢٠ مردگانند نه زندگان و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند ٢١
خدای شما خدائیست یگانه پس آنانکه ایمان نمی آورند باخرت دلهای ایشان
انکار نماینده است و ایشان گردن کشانند ٢٢ حقا که خدا میداند آنچه را نهان
میدارند و آنچه را آشکار مینمایند ٢٣ بدرستی که او دوست نمیدارد گردن کشانرا ٢٤
و هرگاه گفته شود با ایشان که چه چیز فرو فرستاده پروردگار شما گویند افسانهای
پیشینیان ٢٥ تا بردارند بارهای گناهان خود را بتمام در روز قیامت و از بارهای گناه
آنانیرا که گمراه مینمایند ایشانرا بدون دانشی آگاه باشید که بد است آنچه بار گناه میکشند
٢٦ بتحقیق که مکر نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آمد فرمان خدا
بناهای ایشانرا از قاعدها پس افتاد بر ایشان سقف از زبر ایشان
و آمد ایشانرا عذاب از جائی که نمی فهمیدند ٢٧ پس در روز قیامت خوار
نماید ایشانرا و گوید کجا اند شریکان من که بودید که خلاف مینمودید در
آنها گویند آنانکه داده شده اند دانش را بدرستی که خواری امروز و بدی بر کافرانست ٢٨

أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٥ وَعَلَامَاتٍ
وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ١٦ أَفَمَن يَخْلُقُ
كَمَن لَّا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٧
وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا
إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٨ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ١٩
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا
يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ٢٠
أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ٢١ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَا
حِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ٢٢
لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ٢٣ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ ٢٤ وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّا
ذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَ
وَّلِينَ ٢٥ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا
يَزِرُونَ ٢٦ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ٢٧ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ
تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ
الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ٢٨

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٨ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ٢٩ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ
خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ٣٠ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ٣١ الَّذِينَ
تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ٣٢ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٣٣ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ

كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
٣٤ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ
حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٣٥
وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا
آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ
عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٣٦
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ
عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
٣٧ إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ٣٨ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى
وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ٣٩ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ٤٠ إِنَّمَا
قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٤١ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ٤٢

آنانکه میمیرانند ایشانرا فرشتگان ستم کنندگان نفسهای خود پس در اندازند
صلح را که نبودیم که بکنیم هیچ بدیاری بدرستی که خدا داناست بآنچه در دنیا که می
کردید ۲۹ پس در آئید درهای دوزخ را جاویدان در آن پس هر آینه بد است جایگاه تکبر
کنندگان ۳۰ وگفته شد مر آنانی را که پرهیزکاری نموده اند چه چیز را فرو فرستاده پروردگار
شما گفتند خیر مر آنانی را که نیکی کردند در این دنیا نیکیست و هر آینه سرای آخرت بهتر است
و هر آینه نیکوست سرای پرهیزکاران ۳۱ بهشتهای با اقامت در آیند در آنها میرود
از زیر آنها نهرها مر ایشانراست در آنها آنچه خواهند همچنین جزا میدهد خدا پرهیز
کاران ۳۲ آنکه میمیرانند ایشانرا فرشتگان پاکیزگان ۳۳ گویند سلام بر شما در آئید بهشت
را بسبب آنچه بودید که میکردید ۳۴ آیا انتظار میبرند مگر اینرا که بیایند ایشانرا فرشتگان
یا بیاید امر پروردگار تو همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند و ستم ننموده ایشانرا خدا
ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم مینمودند ۳۵ پس رسید ایشانرا بدیهای آنچه کردند
و فرا گرفت ایشانرا آنچه بودند که بآن استهزا مینمودند ۳۶ وگفتند آنانکه شرک ورزیدند
اگر خواستی خدا نمیپرستیدیم بغیر او هیچ چیز ما و نه پدران ما و نه حرام مینمودیم بدون حکم او
هیچ چیز را همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس آیا بر رسولانست مگر رسانیدن
هویدا ۳۷ و هر آینه بتحقیق که برانگیختیم در هر گروهی رسولیرا که بپرستید خدا را و دوری نمائید
از طاغوت پس از ایشان کسی است که راه نمائی کرد خدا و از ایشان کسی است که ثابت شد بر
او گمراهی پس سیر کنید در زمین پس ببینید که چگونه بوده عاقبت تکذیب نمایندگان ۳۸
اگر حرص ورزی بر هدایت ایشان پس بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که گمراه می
میکند و نیست مر ایشانرا هیچ یاری دهندگان ۳۹ و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای
خود که برنمی انگیزد خدا کسی را که بمیرد آری وعده دادنیست بر او حق ولیکن بیشتر مردم
نمیدانند ۴۰ تا بیان کند برای ایشان آنچه را اختلاف مینمایند در آن و تا بدانند آنانکه
کافر شدند اینکه ایشان بوده اند دروغگویان ۴۱ جز این نیست که قول ما مر چیزیرا چون
خواهیم آنرا آنست که گوئیم آنرا که باش پس میباشد ۴۲ و آنانکه هجرت کردند در
خدا پس از آنکه ستم کرده شده بودند هر آینه جا میدهیم البته ایشانرا در دنیا نیکو
و هر آینه مزد آخرت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ۴۳

الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ٤٢ وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحي اليهم فسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون ٤٣ بالبينات و
الزبر وانزلنا اليك الذكر لتبين للناس ما نزل اليهم ولعلهم يتفكرون ٤٤ افامن الذين مكروا السيئات ان يخسف الله بهم الارض او
يأتيهم العذاب من حيث لا يشعرون ٤٥ او يأخذهم في تقلبهم فما هم بمعجزين ٤٦ او يأخذهم على تخوف فان ربكم لرءوف رحيم ٤٧ اولم
يروا الى ما خلق الله من شيء يتفيؤا ظلاله عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون ٤٨ ولله يسجد ما في السموات وما في الارض من

دابة والملئكة وهم لا يستكبرون ٤٩
يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون
ما يؤمرون ٥٠ وقال الله لا تتخذوا
الهين اثنين انما هو اله واحد فاياي
فارهبون ٥١ وله ما في السموات
والارض وله الدين واصبا افغير الله
تتقون ٥٢ وما بكم من نعمة فمن
الله ثم اذا مسكم الضر فاليه
تجئرون ٥٣ ثم اذا كشف الضر
عنكم اذا فريق منكم بربهم يشركون
٥٤ ليكفروا بما اتيناهم فتمتعوا
فسوف تعلمون ٥٥ ويجعلون
لما لا يعلمون نصيبا مما رزقناهم
تالله لتسئلن عما كنتم تفترون ٥٦
ويجعلون لله البنات سبحانه و
لهم ما يشتهون ٥٧ واذا بشر
احدهم بالانثى ظل وجهه مسودا
وهو كظيم ٥٨ يتوارى من القوم
من سوء ما بشر به ايمسكه على
هون ام يدسه في التراب الا
ساء ما يحكمون ٥٩ للذين لا
يؤمنون بالاخرة مثل السوء و
لله المثل الاعلى وهو العزيز الحكيم
٦٠ ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك
عليها من دابة ولكن يؤخرهم الى اجل مسمى
فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون ساعة
ولا يستقدمون ٦١

آنانکه صبر نمودند و بر پروردگار خود توکل مینمایند ٤٢ و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که
وحی میفرستادیم بسوی ایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر هستید که نمیدانید ٤٣ به بینتها
و کتابهای نوشته و فرو فرستادیم بسوی تو ذکر را تا بیان نمائی برای مردم آنچه فرو فرستاده
شد بسوی ایشان و شاید ایشان تفکر کنند ٤٤ پس آیا ایمن شده اند آنانکه مکر کردند
بدیها را که فرو برد خدا ایشان را بزمین یا بیاید ایشان را عذاب از جائی که در یافت نمایند ٤٥
یا بگیرد ایشان را در گردیدن ایشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان ٤٦ یا بگیرد ایشان را بر
ترسی پس بدرستی که پروردگار شما هر آینه مهربانیست رحم نماینده ٤٧ و آیا نمی نگرند بسوی
آنچه آفریده خدا از چیزی که میگردد سایهای آن از جانب راست و چپها در حالتی که سجده کنندگانند
مر خدا را و ایشان خوارانند ٤٨ و مر خدا را سجده کند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از
جنبنده و فرشتگان و ایشان گردن کشی نمینمایند ٤٩ میترسند از پروردگار خود از بالای ایشان
و میکنند آنچه فرموده شده اند ٥٠ و گفت خدا مگیرید معبود دو خدا جز این نیست که او معبود
یست یگانه پس از من بترسید ٥١ و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است و مر او راست
دین دایم و لازم پس آیا از غیر خدا می پرهیزید ٥٢ و آنچه با شماست از نعمتی پس از خداست پس
هرگاه برسد شما را تعبی پس بسوی او زاری مینمائید ٥٣ پس چون بر دارد آن تعب را از شما آنگاه
گروهی از شما به پروردگار شان شرک می آورند ٥٤ تا کفران نمایند بآنچه داده ایم ایشان را پس
بهره ور گردید پس زود باشد که بدانید ٥٥ و میگردانند برای آنچه نمیدانند حصه از آنچه
روزی نمودیم ایشان را سوگند بخدا که هر آینه پرسیده شوید البته از آنچه هستید که تهمت می
بندید ٥٦ و میگردانند برای خدا دختران منزه است او و مر ایشان راست آنچه میل دارند ٥٧
و هرگاه مژده داده شود یکی از ایشان بمونث بگردد روی او سیاه و او باشد
خشمناک ٥٨ پنهان شود از گروه خود از بدی آنچه مژده داده شده بآن که آیا نگاه
داردش بخواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید که بد است آنچه حکم
میکنند ٥٩ مر آنانی را که ایمان نمی آورند باخرت مثل بد است و مر خدا راست مثل برتر
و اوست غالب درست کردار ٦٠ و اگر بگیرد خدا مردم را بستم ایشان نگذارد بر آن
هیچ جنبنده و لیکن باز پس اندازد ایشان را تا مدت نام برده شده پس چون
در آید اجل ایشان باز پس نروند ساعتی و پیشی نگیرند ٦١

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ٦٢ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ
أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦٣ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٦٤ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ
يَسْمَعُونَ ٦٥ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ٦٦ وَمِنْ ثَمَرَاتِ
النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٦٧ وَأَوْحَىٰ
رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ
الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُونَ ٦٨ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ
مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٦٩ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ
ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ
أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ٧٠ وَاللَّهُ
فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ
مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٧١ وَاللَّهُ
جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ
وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ٧٢ وَيَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ٧٣ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ
الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ٧٤

ومیکردانند برای خدا آنچه را که کراهت دارند ووصف میکنند زبانهای ایشان دروغ
راکه مرایشانراست نیکوئی حقا که برای ایشانست آتش وبدرستی که ایشان پیشرو داشته
شدگانند ٦٢ بخدا سوگند که هرآینه بتحقیق که فرستادیم بسوی طایفهائی که بودند پیش
از تو پس آرایش نمود برای ایشان شیطان کردهای ایشانرا پس اویار ایشانست امروز و
برای ایشانست عذاب دردناک ٦٣ وفرو نفرستادیم برتو قرآنرا مگر برای آنکه بیان کنی از
برای ایشان آنچه اختلاف نمودند درآن وراهنمائی ورحمتی برای گروهی که ایمان می آورند
٦٤ وخدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس زنده کرد بآن زمین را بعد از مردن آن بدرستی که در
این هرآینه آیتیست مرگروهی را که میشنوند ٦٥ وبدرستی که مرشما را در چهارپایان هرآینه
عبرتیست می آشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنست از میان سرگین وخون شیر صافی گوارا
مرآشامندگانرا ٦٦ واز میوههای درختان خرما وانگورها فرا میگیرید از آن مست کننده
وروزی خوبی را بدرستی که در این هرآینه آیتیست برای گروهی که تعقل مینمایند ٦٧
ووحی نمود پروردگار تو بسوی مگس عسل که بگیر از کوهها خانهها واز درخت واز آنچه
داربست کنند ٦٨ پس بخور از همه میوهها پس برو راههای پروردگار خود را رام شدگان بیرون
آید از شکمهای آنها آشامیدنی که متفاوتست رنگهای آن درآن شفائیست مرمردم را
بدرستی که در این هرآینه آیتیست برای گروهی که تفکر مینمایند ٦٩ وخدا بدید
آورد شما را پس میمیراند شما را واز شما کسی است که رد کرده شود بخوارترین زندگیها
تا نداند بعد از دانشی چیزیرا بدرستی که خدا داناییست توانا ٧٠ وخدا افزونی
داد بعضی از شما را بر بعضی در روزی پس نیستند آنانی که افزونی یافته اند رد کنندگان
روزیهای خود بر آنچه مالک شده دستهای ایشان پس ایشان درآن یکسان باشند
آیا پس بنعمت خدا انکار مینمایند ٧١ وخدا گردانید برای شما از خودهاتان
جفتها را وگردانید برای شما از جفتهاتان فرزندان ونوادگان را وروزی
داده شما را از پاکیزهها پس آیا بباطل ایمان می آورند وبنعمت خدا ایشان
ناسپاسی مینمایند ٧٢ ومیپرستند از غیر خدا چیزیرا که مالک نمیباشد
برای ایشان روزیرا از آسمانها وزمین چیزیرا ونتوانند ٧٣ پس مزنید
برای خدا مثلها بدرستی که خدا میداند وشما نمیدانید ٧٤

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ٧٦ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ
وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٧٧ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٧٨ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧٩ أَلَمْ يَرَوْا

إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٨٠ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ
بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ
وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْ
بَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا
إِلَىٰ حِينٍ ٨١ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا
خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ
أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ
كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسْلِمُونَ ٨٢ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٨٣ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ
ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ٨٤
وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ
لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
٨٥ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ٨٦ وَ
إِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا
رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا
نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ
الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ٨٧ وَ
أَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ٨٨

بزد خدا مثلی بندهٔ خریده شدهٔ که توانائی ندارد بر هیچ چیز و کسی که روزی عطا نموده باشیم
اورا از خود روزی نیکو پس او نفقه نماید از آن پنهان و آشکارا آیا یکسانند ستایش مر خدا را
بلکه بیشترین ایشان نمیدانند ٧٦ و زده خدا مثلی دو مردی را که یکی از ایشان گنگست قدرت
ندارد بر چیزی و او گرانست بر صاحبش بهر جا متوجه میسازدش نیاید بنیکوئی آیا یکسانست
او و کسی که فرماید بعدالت و او بر راه راستی باشد ٧٧ و از برای خداست نهانی آسمانها
و زمین و نیست امر قیامت مگر مانند نگریستن دیده یا آن نزدیکتر است بدرستی
که خدا بر هر چیزی تواناست ٧٨ و خدا بیرون آورد شما را از شکمهای مادران شما که نمیدانستید
هیچ چیز را و گردانید برای شما گوش و چشمها و دلها تا شاید شما شکر کنید ٧٩ آیا نظر
نمی‌نمائید بسوی پرندگان تسخیر شدگان در میان آسمان نگاه نمیدارد آنها را بغیر از خدا
بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که ایمان میآورند ٨٠ و خدا گردانید برای شما
از خانهای شما آرامگاهی و گردانید برای شما از پوستهای چهارپایان خانهائی که سبک می‌یابید
آنها را در روز کوچ‌تان و در روز درنگتان و از پشمهای آنها و کرکهای آنها و موهای آنها رختهای
پوشیدنی و برخورداری تا هنگامی ٨١ و خدا گردانید برای شما از آنچه آفریده است سایبانها
و گردانید برای شما از کوهها جاهای پنهان بودن و گردانید برای شما پیراهنها که نگاه دارد
شما را از گرما و لباسهای جنگ که نگاه دارد شما را از آسیب شما همچنین
تمام مینماید نعمت خود را بر شما تا شاید شما گردن نهید ٨٢ پس اگر رو گردند
پس نیست بر تو مگر رسانیدن آشکار ٨٣ میشناسند نعمت خدا را پس انکار
مینمایند آنرا و بیشتر ایشان کافرانند ٨٤ و روزی که برمی‌انگیزیم از هر گروهی گواهی
پس اذن داده نشود برای آنانکه کفر ورزیده‌اند و نه ایشان طلب رضاجوئی
کرده شوند ٨٥ و هرگاه ببینند آنان که ظلم نموده‌اند عذاب را پس سبک
کرده نمیشود از ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند ٨٦ و هرگاه ببینند
آنان که شرک آورده‌اند شریکان خود را گویند پروردگارا این
گروهند شریکان ما که بودیم که میخواندیم بغیر از تو پس بیفکنند بسوی
ایشان گفتار را که بدرستی که شما هر آینه دروغ گویانید ٨٧ و بیفکنند بسوی
خدا در آن روز صلح را و گم شود از ایشان آنچه بودند که افترا میکردند ٨٨

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله زدناهم عذابا فوق العذاب بما كانوا يفسدون ٨٩ ويوم نبعث في كل امة شهيدا عليهم من انفسهم و
جئنا بك شهيدا على هؤلاء ونزلنا عليك الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى ورحمة وبشرى للمسلمين ٩٠ ان الله يامر بالعدل والاحسان
وايتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم تذكرون ٩١ واوفوا بعهد الله اذا عاهدتم ولا تنقضوا الايمان بعد
توكيدها وقد جعلتم الله عليكم كفيلا ان الله يعلم ما تفعلون ٩٢ ولا تكونوا كالتي نقضت غزلها من بعد قوة انكاثا تتخذون ايمانكم

دخلا بينكم ان تكون امة هي اربى
من امة انما يبلوكم الله به وليبينن
لكم يوم القيمة ما كنتم فيه تختلفون
٩٣ ولو شاء الله لجعلكم امة واحدة
ولكن يضل من يشاء ويهدي من
يشاء ولتسئلن عما كنتم تعملون ٩٤
ولا تتخذوا ايمانكم دخلا بينكم
فتزل قدم بعد ثبوتها وتذوقوا السوء
بما صددتم عن سبيل الله ولكم عذاب
عظيم ٩٥ ولا تشتروا بعهد الله
ثمنا قليلا انما عند الله هو خير لكم
ان كنتم تعلمون ٩٦ ما عندكم
ينفد وما عند الله باق ولنجزين الذين
صبروا اجرهم باحسن ما كانوا يعملون
٩٧ من عمل صالحا من ذكر او انثى وهو
مؤمن فلنحيينه حيوة طيبة ولنجزينهم
اجرهم باحسن ما كانوا يعملون ٩٨
فاذا قرات القران فاستعذ بالله
من الشيطان الرجيم ٩٩ انه ليس له
سلطان على الذين امنوا وعلى ربهم
يتوكلون ١٠٠ انما سلطانه على الذين
يتولونه والذين هم به مشركون ١٠١
واذا بدلنا اية مكان اية والله
اعلم بما ينزل قالوا انما انت
مفتر بل اكثرهم لا يعلمون
١٠٢

آنان که کفر ورزیده اند و بازداشته اند مردمان را از راه خدا بیفزائیم ایشان را عذابی بر بالای عذاب
بسبب آنچه بودند که افساد مینمودند ۸۹ و روزی که برانگیزیم در هر گروهی گواهی بر ایشان از نفسهای
ایشان و بیاوریم ترا گواه بر اینها و فرو فرستادیم بر تو کتاب را بجهة بیان کامل مر هر چیز را و جهت
هدایت و رحمت و بشارت مر مسلمانان را ۹۰ بدرستی که خدا امر مینماید بعدالت و نیکوئی کردن
و عطا کردن خویشان و نهی مینماید از کار زشت و ناشایست و ستم نمودن پند میدهد شما را
شاید شما آگاه شوید ۹۱ و وفا کنید به پیمان خدا هرگاه عهد ببستید و مشکنید سوگندها را
پس از مؤکد کردن آنها و تحقیق که گردانیده اید خدا را بر خود کفیل بدرستی که خدا میداند آنچه
میکنید ۹۲ و مباشید مانند زنی که گشود از هم تارهای رشته خود را از بعد محکمی تارها تا بها
داده میگیرید سوگندهای خود را غش نمودنی میانه خود که باشد گروهی افزون تر از گروهی جز
این نیست که می آزماید شما را خدا بآن و تا بیان نماید برای شما در روز قیامت آنچه هستید که
در آن اختلاف مینمائید ۹۳ و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی شما را یک گروه و لیکن گمراه
مینماید کسی را که میخواهد و هدایت مینماید کسی را که میخواهد و هر آینه سؤال کرده خواهید شد
البته از آنچه هستید که میکنید ۹۴ و مگیرید سوگندهای خود را غش نمودنی میان خود پس
بلغزد قدمی پس از استوار بودن و بچشید بدی را بسبب بازداشتن شما از راه خدا و مر شما راست
عذابی بزرگ ۹۵ و مفروشید پیمان خدا را ببهای اندک بدرستی که آنچه نزد خداست آن بهتر است
برای شما اگر هستید که بدانید ۹۶ آنچه نزد شماست فانی میگردد و آنچه نزد خداست
باقیست و هر آینه جزا میدهیم البته آنان را که صبر نموده اند مزدشان را ببهترین آنچه
بودند که عمل میکردند ۹۷ کسی که کرده باشد کار شایسته از مرد یا زن و او مؤمن باشد
پس هر آینه زنده داریم او را زندگانی خوشی و هر آینه جزا دهیم ایشان را مزدشان
ببهترین آنچه بودند که عمل میکردند ۹۸ پس هرگاه بخوانی قرآن را
پس پناه جوی بخدا از شیطان رانده شده ۹۹ بدرستی که نیست مر او را تسلطی بر
آنان که ایمان آورده اند و بر پروردگارشان توکل میکنند ۱۰۰ نیست تسلط او مگر
بر آنان که دوست میدارند او را و آنانکه ایشان او را شریک آورنده گانند ۱۰۱
و هرگاه بدل نمائیم آیه را بجای آیه و خدا داناتر است بآنچه فرو میفرستد گویند
جز این نیست که تو افترا کننده بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ۱۰۲

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ١٠٣ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ١٠٤ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٥ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ١٠٦ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠٧ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ١٠٨ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ١٠٩ لَا جَرَمَ
أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١١٠ ثُمَّ
إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١١١ يَوْمَ
تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَ
تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
١١٢ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ
آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا
كَانُوا يَصْنَعُونَ ١١٣ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ ١١٤ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ١١٥ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا
عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١١٦ وَلَا
تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ
هَٰذَا حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ١١٧
مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ١١٨

بگو فرود آورده آنرا روح القدس از پروردگار تو بحق تا ثابت دارد آنانرا که ایمان آورده اند و بجهت
هدایت و مژده مر مسلمانانرا ١٠٣ و هر آینه بتحقیق میدانیم اینرا که ایشان میگویند نیاموخته آنرا
مگر آدمی زبان آنکسی که می کیبند از راست بسوی او عجمیست و این زبانیست عربی آشکار ١٠٤
بدرستی که آنانکه ایمان نمی آورند باینهای خدا هدایت نمیکند ایشانرا خدا و برای ایشانست
عذابی دردناک ١٠٥ همت نمی بندند دروغ را مگر آنانکه ایمان نمی آورند باینهای خدا و آنها
ایشانند دروغ گویان ١٠٦ کسی که کفر گوید بخدا بعد از ایمانش مگر کسی که اکراه کرده شود و دلش
آرمیده باشد بایمان ولیکن کسی که کشاده باشد بکفر سینه را پس بر ایشانست غضب از خدا
و برای ایشانست عذابی بزرگ ١٠٧ این بسبب آنست که ایشان دوست داشته اند زندگانی
دنیا را بر آخرت و اینکه خدا هدایت نمیکند گروه کافرانرا ١٠٨ آنانند آنها که مهر زده خدا بر دلهای
ایشان و گوش ایشان و دیده های ایشان و آنها ایشانند بیخبران ١٠٩ ناچار بدرستی که آنها در آخرت
ایشانند زیانکاران ١١٠ پس بدرستی که پروردگار تو مر آنانی را که مهاجرت کردند از پس آنکه
عذاب کرده شده بودند پس جهاد کردند و صبر نمودند پس بدرستی که پروردگار تو از بعد آن هر آینه
آمرزنده ایست مهربان ١١١ روزی بیاید که هر نفسی مجادله کند از نفس خود و
تمام داده شود هر نفسی آنچه کرده و ایشان ستم کرده نشوند ١١٢ و زد خدا مثلی
قریه را که بود ایمن آرمیده می آمد آنرا روزی آن فراوان از هر جا پس کفران ورزیدند
بنعمتهای خدا پس چشانید ایشانرا خدا لباس گرسنگی و ترس بسبب آنچه بودند
که میکردند ١١٣ و هر آینه بتحقیق که آمد ایشانرا رسولی از ایشان پس تکذیب
کردند او را پس گرفت ایشانرا عذاب و ایشان بودند ستمکاران ١١٤ پس بخورید از آنچه
روزی کرده است شما را خدا حلال پاکیزه و شکر کنید نعمت خدا را اگر هستید که
او را میپرستید ١١٥ جز این نیست که حرام شده بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه
را بانگ زده شده باشد از برای غیر خدا بآن پس کسی که مضطر شد غیر بغی کننده و نه رد
کذرنده از حد پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ١١٦ و مگوئید مر آنچه را
که وصف میکند زبانهای شما دروغ را که این حلالست و این حرام است تا
افترا کنید بر خدا دروغ را بدرستی که آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را رستگار
نمیشوند ١١٧ اسباب انتفاع اندکست و برای ایشانست عذابی دردناک ١١٨

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١١٩ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا
مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٢٠ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٢١ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ
اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٢٢ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ١٢٣ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٢٤ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ١٢٥

ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَ
الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
١٢٦ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا
عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ
لِلصَّابِرِينَ ١٢٧ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ
فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ١٢٨ إِنَّ اللَّهَ
١٢٩ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ
سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِائَةٌ وَإِحْدَىٰ عَشَرَ آيَةً
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي
بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ١ وَآتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ٢ ذُرِّيَّةَ
مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا
٣ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ
لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ
عُلُوًّا كَبِيرًا ٤ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا
خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
مَفْعُولًا ٥

و بر آنانکه یهود شدند حرام گردانیدیم آنچه را که حکایت کردیم برای تو از پیش و ستم نکردیم ایشانرا
ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند ۱۱۹ پس بدرستی که پروردگار تو مر کسانی را که کرده
اند بد را بنادانی پس توبه کردند از پس آن و اصلاح نمودند بدرستی که پروردگار تو از پس آن هر آینه
آمرزنده مهربانست ۱۲۰ بدرستی که ابرهیم بود امتی فرمانبردار مر خدای را مایل بحق و نبود از شرک
آورندگان ۱۲۱ شکر کننده مر نعمتهای او را برگزید او را و هدایت کرد او را براه راست ۱۲۲ و دادیم
او را در دنیا نیکوئی و بدرستی که او در آخرت هر آینه از شایستگانست ۱۲۳ پس وحی کردیم بسوی
تو آنکه پیروی کن ملت ابرهیم را مایل بحق و نبود از شرک آورندگان ۱۲۴ جز این نیست که گردانیده
شد شنبه بر آنانی که اختلاف کردند در آن و بدرستی که پروردگار تو هر آینه حکم میکند
میانه ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند ۱۲۵ بخوان بسوی راه
پروردگار خود بحکمت و پند نیکو و مجادله کن با ایشان بآنچه آن نیکوتر است بدرستی که پروردگار
تو اوست داناتر بکسی که گم شده از راه او و اوست داناتر براه یافتگان ۱۲۶ و اگر عقوبت کنید
پس عقوبت کنید بمانند آنچه عقوبت کرده شده اید بآن و هر آینه اگر صبر کنید البته او بهتر
است برای صبر کنندگان ۱۲۷ و صبر کن و نیست صبر تو مگر بخدا و اندوه مخور بر ایشان و مباش
در تنگی از آنچه مکر میکنند ۱۲۸ بدرستی که خدا با آنانیست که پرهیزکاری نموده اند و با

سوره بنی اسرائیل یکصد و یازده آیست مکی است ۱ آنانی که ایشان نیکوکارانند ۱۲۹

بنام خدای بخشاینده مهربان
منزهست آنکه برد بشب بنده خود را شبی از مسجد الحرام بسوی مسجد اقصی که
برکت دادیم حوالی آن را تا بنمائیم او را از آیتهای خود بدرستی که او اوست شنوای بینا
۱ و دادیم بموسی کتاب را و گردانیدیم او را هدایت برای بنی اسرائیل اینکه مگیرید بغیر
از من وکیلی فرزند زادگان کسی که برداشتیم با نوح بدرستی که او بود بنده بسیار شکر
کننده ۲ و اعلام نمودیم بسوی بنی اسرائیل در کتاب که هر آینه
فساد خواهید کرد البته در زمین دو بار و هر آینه گردنکشی خواهید کرد گردن
کشی بزرگ ۳ پس چون آمد وعده نخستین آن دو فرستادیم بر شما بندگان خود را که
بودند صاحبان کارزار سخت پس گشتند میانه سراها و بود وعده کرده شده ۴

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ٥ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ٦ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ٧ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ٨ وَأَنَّ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ٩ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ١٠ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ

فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ
مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَ
كُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ١١ وَكُلَّ
إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ
وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
مَنْشُورًا ١٢ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى
بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ١٣
مَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا
تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَمَا كُنَّا
مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ١٤
وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ١٥ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَ
كَفَى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا
١٦ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ
فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا
لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ١٧
وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا
١٨ كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ١٩
انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَ
لَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ٢٠

پس باز گردانیدیم برای شما ظفر را بر ایشان و مدد کردیم شما را بمالها و پسران و گردانیدیم
شما را بیشتر از روی نفره اگر نیکی نمودید نیکی نموده اید برای نفسهای خود و اگر بدی کنید
پس برای آنهاست پس چون آمد وعدهٔ دیگر تا بد سازند روهای شما را و تا درآیند مسجد را
چنانچه درآمدند از اول بار و تا تباه کردانند آنچه را غالب شدند تباه کردانیدنی ۶ شاید پروردگار
شما که رحم کند شما را و اگر برگردید برگردیم و گردانیدیم دوزخ را برای کافران زندانی ۷
بدرستی که این قرآن راه نماید مر آنچه را که آن پاینده تر است و مژده دهد مؤمنان را که میکنند
کارهای شایسته اینکه مر ایشان راست مزدی بزرگ ۸ و اینکه آنان که ایمان نمی آورند باخرت
آماده کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک ۹ و دعا میکند آدمی ببدی مانند دعایش
بنیکی و هست آدمی شتاب کننده ۱۰ و گردانیدیم شب و روز را دو علامت پس محو کردیم
علامت شب را و گردانیدیم علامت روز را روشن تا بجویید فضلی از پروردگار خود و تا بدانید
شمارهٔ سالها و حساب را و هر چیز را تفصیل دادیم آنرا تفصیل دادنی ۱۱ و هر آدمی را لازم او
گردانیدیم عمل او را در گردنش و بیرون می آوریم برای او روز قیامت نوشته که بیند آنرا گشوده
شده ۱۲ بخوان نامهٔ خود را بس است نفس تو امروز بر تو حساب کننده ۱۳ کسی که
هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت می یابد برای نفس خود و کسی که گمراه شد پس
جز این نیست که گمراه میشود بر آن و بر ندارد هیچ بردارندهٔ بار گناه دیگری را و نیستیم ما عذاب
کنندگان تا آنگاه که بفرستیم پیغمبری ۱۴ و هرگاه خواهیم اینکه هلاک کنیم قریه را امر کنیم
متنعمان آنرا پس بیرون روند از فرمان خدا در آن پس ثابت شود بر آن گفتار پس هلاک کردانیم آنرا
هلاک کردنی ۱۵ و بسیار هلاک کردیم از قرنها از پس نوح و بس است پروردگار تو
بگناهان بندگان خود آگاه بینا ۱۶ کسی که باشد که بخواهد این شتابنده را
بشتاب دهیم مر او را در آن آنچه خواهیم برای هر که خواهیم پس بگردانیم برای
او دوزخ را در آید آنرا مذمت کرده شده رانده گشته ۱۷ و کسی که
خواهد آخرت را و سعی کند برای آن سعی آنرا و او مؤمن باشد پس ایشان هست سعی ایشان
مشکور ۱۸ هر یک را امداد کنیم اینها را و اینها را از بخشش پروردگار تو و نیست
بخشش پروردگار تو باز داشته شده ۱۹ نظر کن چگونه زیادتی داده ایم بعض ایشانرا بر
بعضی و هر آینه آخرت بزرگتر است از جهت مرتبها و بزرگتر است در فزونی دادن ۲۰

لا تجعل مع الله الها آخر فتقعد مذموما مخذولا ٢٢ وقضى ربك الا تعبدوا الا اياه وبالوالدين احسانا اما يبلغن عندك الكبر احدهما
او كلاهما فلا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا كريما ٢٣ واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني صغيرا ٢٤
ربكم اعلم بما في نفوسكم ان تكونوا صالحين فانه كان للاوابين غفورا ٢٥ وآت ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ولا تبذر
تبذيرا ٢٦ ان المبذرين كانوا اخوان الشياطين وكان الشيطان لربه كفورا ٢٧ واما تعرضن عنهم ابتغاء رحمة من ربك ترجوها فقل لهم

مكردان با خدا خداي ديكر پس بنشيني نكوهيده خوار شده ٢٢ وحكم كرده پروردكار تو كه مپرستيد
بجز او و بپدر و مادر نيكوئي كرديد اكر برسد البته نزد تو به پيري يكي از ايشان يا هر دو پس مكو
بايشان اف و مرنجان ايشانرا و بكو مر ايشانرا كفتار نيكوئي ٢٣ و بكستران براي ايشان بال
تذلل را از روي شفقت و بكو پروردكارمن رحمت كن ايشانرا چنانكه تربيت كردند مرا
در كوچكي ٢٤ پروردكار شما داناتر است بانچه در نفسهاي شما است اكر باشيد شايستكان
٢٥ پس بدرستي كه او هست از براي رجوع كنندكان امرزنده ٢٥ و بده صاحب قرابت را
حقش را و بيچاره و درمانده براه و مپاش پاشيدني ٢٦ بدرستي كه پاشندكان هستند
برادران شياطين وهست شيطان مر پروردكار خود را ناسپاس ٢٧ و اكر اعراض
كني از ايشان بجهت طلب رحمتي از پروردكار خود كه اميدان داري پس بكو با ايشان
كفتار بخوشي ٢٨ و مكردان دست خود را بسته شده بكردن خود و مكشا انرا
تمام كشادن پس بنشيني نكوهيده بحسرت ٢٩ بدرستي كه پروردكار تو فراخ ميكرداند روزيرا
هر كه خواهد و تنك ميكرد بدرستي كه او هست ببندكان خود اكاه بينا ٣٠ و مكشيد فرزندان
خود را از بيم تنكدستي ما روزي ميدهيم ايشانرا و شمارا بدرستي كه كشتن
ايشان هست خطائي بزرك ٣١ و نزديك مشويد زنا را بدرستي كه ان هست
كار زشتي و بد راهيست ٣٢ و مكشيد نفسي را كه حرام كرده خدا مكر بحق و
كسي كه كشته شود ستم رسيده پس بتحقيق كه كردانيديم مامر وارث اورا
تسلطي پس بايد كه اسراف نكند در كشتن بدرستي كه او هست نصرت داده
شده ٣٣ و نزديك مشويد مال يتيم را مكر بانچه كه ان نيكوتر است تا انكاه
كه برسد بكمال خود و وفا كنيد بعهد بدرستي كه عهد باشد سؤال كرده
شده ٣٤ و تمام پيمائيد پيمانه را هر كاه بپيمائيد و وزن كنيد بترازوي راست
٣٥ اين بهتر است و نيكوتر است از جهت مال ٣٥ و پيروي مكن چيزيرا كه
نيست مر ترا بان دانشي بدرستي كه كوش و چشم و دل هر يك از انها
هست از ان پرسيده شده ٣٦ و راه مرو در زمين از روي كبر بدرستي كه تو
هركز پاره نتواني كرد زمين را و نرسي بكوهها در درازي ٣٧ همه اينها هست بدش
او نزد پروردكار تو ناخوش داشته شده ٣٨

قولا ميسورا ٢٨ ولا تجعل يدك
مغلولة الى عنقك ولا تبسطها
كل البسط فتقعد ملوما محسورا ٢٩
ان ربك يبسط الرزق لمن يشاء و
يقدر انه كان بعباده خبيرا بصيرا
٣٠ ولا تقتلوا اولادكم خشية املاق
نحن نرزقهم واياكم ان قتلهم كان
خطا كبيرا ٣١ ولا تقربوا الزنى انه
كان فاحشة وساء سبيلا ٣٢ ولا
تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق
ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه
سلطانا فلا يسرف في القتل انه كان
منصورا ٣٣ ولا تقربوا مال اليتيم
الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده
واوفوا بالعهد ان العهد كان
مسئولا ٣٤ واوفوا الكيل اذا كلتم
وزنوا بالقسطاس المستقيم ٣٤ ذلك
خير واحسن تاويلا ٣٥ ولا
تقف ما ليس لك به علم ان السمع
والبصر والفؤاد كل اولئك كان
عنه مسئولا ٣٦ ولا تمش في الارض
مرحا انك لن تخرق الارض ولن
تبلغ الجبال طولا ٣٧ كل
ذلك كان سيئه عند
ربك مكروها
٣٨

ذلك مما اوحى اليك ربك من الحكمة ولا تجعل مع الله الها آخر فتلقى في جهنم ملوما مدحورا ٣٩ أفأصفاكم ربكم بالبنين واتخذ من
الملائكة اناثا انكم لتقولون قولا عظيما ٤٠ ولقد صرفنا في هذا القرآن ليذكروا وما يزيدهم الا نفورا ٤١ قل لو كان معه آلهة كما
يقولون اذا لابتغوا الى ذي العرش سبيلا ٤٢ سبحانه وتعالى عما يقولون علوا كبيرا ٤٣ تسبح له السموات السبع والارض ومن فيهن
وان من شيء الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم انه كان حليما غفورا ٤٤ واذا قرأت القرآن جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون

بالآخرة حجابا مستورا ٤٥ وجعلنا
على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي آذانهم
وقرا واذا ذكرت ربك في القرآن و
حده ولوا على ادبارهم نفورا ٤٦
نحن اعلم بما يستمعون به اذ يستمعون
اليك واذ هم نجوى اذ يقول الظالمون
ان تتبعون الا رجلا مسحورا ٤٧
انظر كيف ضربوا لك الامثال
فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ٤٨
وقالوا ءاذا كنا عظاما ورفاتا ءانا
لمبعوثون خلقا جديدا ٤٩ قل كونوا
حجارة او حديدا ٥٠ او خلقا مما
يكبر في صدوركم فسيقولون من
يعيدنا قل الذي فطركم اول مرة
فسينغضون اليك رءوسهم ويقولون
متى هو قل عسى ان يكون قريبا ٥١
يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده و
تظنون ان لبثتم الا قليلا ٥٢
وقل لعبادي يقولوا التي هي احسن
ان الشيطان ينزغ بينهم ان الشيطان
كان للانسان عدوا مبينا ٥٣
ربكم اعلم بكم ان يشأ يرحمكم او ان يشأ
يعذبكم وما ارسلناك عليهم وكيلا ٥٤
وربك اعلم بمن في السموات والارض ولقد
فضلنا بعض النبيين على بعض و
آتينا داود زبورا ٥٥

اينها از چيزهائيست كه وحي كرده بسوي تو پروردكار تو از حكمت ومكردان با خدا الهي ديكر
پس افكنده شوي در دوزخ ملامت كرده رانده شده ٣٩ آيا پس بركزيد شما را
پروردكار شما بپسران وفرا كرفت از فرشتكان دختران بدرستي كه شما هر آينه
ميكوييد كفتار بزركي ٤٠ وهر آينه بتحقيق كه بيان كرديم در اين قرآن تا پند پذير شوند
ونفزود ايشانرا مكر رميدن ٤١ بكو اكر بودي با او خدايان چنانچه ميكويند آنوقت هر آينه
ميجستند بسوي صاحب عرش راهي ٤٢ منزه است وبلند است از آنچه ميكويند بلندي
بزرك ٤٣ تسبيح ميكنند مر اورا آسمانهاي هفتكانه وزمين وهركه در آنهاست ونيست هيچ
چيز مكر آنكه تسبيح ميكند بحمد او وليكن نمي فهميد تسبيح ايشانرا بدرستي كه او هست بردبار
آمرزكار ٤٤ وچون بخواني قرآنرا ميكردانيم ميان تو وميان آنان كه ايمان نمي آورند بآخرت
پرده پوشيده شده ٤٥ وكردانيديم بر دلهاي ايشان پوششها كه مبادا بفهمند ودر كوشهاشان
كراني وهركاه يادكني پروردكار خودرا در قرآن بتنهائي بركردند بر پشتهاي خود نفرت كنندكان ٤٦
ما دانا تريم بآنچه كوش ميدارند بآن هنكامي كه كوش ميدارند بسوي تو وهنكامي كه ايشان
رازكويانند هنكامي كه كويند ستمكاران پيروي نميكنيد مكر مرد جادو كرده شده را ٤٧ بنكر
چكونه زده اند براي تو مثلها را پس كمراه شدند پس نميتوانند يافت راهي را ٤٨ وكفتند آيا
هركاه بوده باشيم استخوانها وازهم پاشيده ها آيا ما هر آينه برانكيخته شويم آفريده تازه ٤٩
بكو باشيد سنكها يا آهن ٥٠ يا آفريده از آنچه بزرك مينمايد در سينه هاي شما پس زود باشد كه
بكوئيد كيست كه برميكرداند ما را بكو آنكه بديد آورد شما را اول بار
پس زود باشد كه حركت دهند بسوي تو سرهاي خودرا وكويند
كي خواهد بود اين بكو شايد كه باشد نزديك ٥١ روزي كه ميخواند
شما را پس اجابت ميكنيد بحمد او وكمان كنيد كه درنك نكرده ايد مكر اندكي ٥٢
وبكو مر بندكان مرا كه بكويند آنچه را كه آن نيكوتر است بدرستي كه شيطان افساد نمايد
ميان ايشان بدرستي كه شيطان هست مر آدميانرا دشمني آشكار ٥٣ پروردكار شما داناتر است
بشما اكر خواهد رحم ميكند شما را يا اكر خواهد عذاب ميكند شما را ونفرستاديم تورا بر ايشان وكيل
٥٤ وپروردكار تو داناتر است بهركه در آسمانها وزمين است وهر آينه بتحقيق كه زيادتي
داديم بعضي از پيغمبرانرا بر بعضي وداديم بداود زبور را ٥٥

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝۵۶ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝۵۷ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ
ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝۵۸ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۝۵۹ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا
وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ

فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝۶۰ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَا
ئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ
طِينًا ۝۶۱ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا
۝۶۲ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا
۝۶۳ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي
الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا
يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝۶۴
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝۶۵ رَبُّكُمُ
الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ
لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ۝۶۶ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي
الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا
نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝۶۷ أَفَأَمِنْتُمْ
أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا
۝۶۸ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ
لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝۶۹

بكو بخوانيد آنانرا كه كمان كرديد از غير او كه خدا ونيستند دفع كردن ضرر را از
شما ونه تغيير را ۵۶ ايشان كسانيند كه ميخوانند ميجويند بسوي پروردگارشان وسيله
را كدامشان نزديكتر ند واميد وارند رحمت اورا وميترسند از عذاب او بدرستي كه عذاب
پروردگار تو هست حذر كرده شده ۵۷ ونيست هيچ قريه مگر آنكه مائيم هلاك كننده اش پيش
از روز قيامت يا عذاب كننده آن عذابي سخت هست آن در كتاب نوشته شده ۵۸ وباز نداشت
مارا آنكه بفرستيم آيتهارا مگر آنكه تكذيب كردند بآنها پيشينيان ۵۹ وداديم ثمودرا ناقه
بينا كننده پس ظلم كردند بآن ونميفرستيم آيات را مگر بجهت ترسانيدن ۶۰ وچون كفتيم مر ترا
كه پروردگار تو احاطه كرده بمردم ونكردانيديم آن خوابي را كه نموديم بتو مگر آزمايشي
براي مردمان وآن درخت لعنت كرده شده را در قرآن وميترسانيم ايشانرا پس نمي فزايد ايشانرا
مگر سركشي بزرك ۶۰ وچون كفتيم مر فرشتگانرا سجده كنيد مر آدم را پس سجده كردند مگر ابليس
كفت آيا سجده كنم مر آنكسي را كه آفريدي از كل ۶۱ كفت خبر ده اين كسي را كه كرامي كردانيدي بر
من هر اينه اكر باز پس داري مرا تا روز قيامت هر اينه مستولي شوم البته ذريه اورا مگر اندكي ۶۲
كفت برو پس آنكه پيروي كند ترا از ايشان پس بدرستي كه دوزخ جزاي
شماست جزاي تمام ۶۳ واز جاي بلغزان هر كه را تواني از ايشان باواز خود
وبرانكيز بر ايشان سواركان وپيادكان خودرا وشركت كن با ايشان در
مالها وفرزندان ووعده ده ايشانرا ووعده نده ايشانرا شيطان مگر
بفريفتن ۶۴ بدرستي كه بندكان من نيست مر ترا بر ايشان تسلطي و
كافيست پروردگار تو وكيل ۶۵ پروردگار شما آنست كه ميراند
از براي شما كشتي را در دريا تا بجوئيد از فضل او بدرستي كه هست
بشما مهربان ۶۶ وهركاه برسد بشما كزندي در دريا كم شود هر
كه را ميخوانيد مگر او پس چون نجات داد شمارا بسوي بيابان روي
بر كردانيد وهست آدمي ناسپاس ۶۷ آيا پس ايمن شديد اين كه فرو برد شمارا در جانب
بيابان يا بفرستد بر شما باد سنك ريزه پاش پس نيابيد براي خود نكاهداري ۶۸ آيا ايمن شديد
كه باز كرداند شمارا در آن يكبار ديكر پس بفرستد بر شما بادي صداي عظيم دارنده پس غرق كند
شمارا بسبب كافر شدنتان پس نيابيد از براي خود بر ما بآن مطالبه كننده ۶۹

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ٧١ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِ
مَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ٧٢ وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ٧٣
وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ٧٤ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ
شَيْئًا قَلِيلًا ٧٥ إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ٧٦ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا

وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ٧٧
سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ٧٨ أَقِمِ الصَّلَاةَ
لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ
إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ٧٩ وَمِنَ
اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ٨٠ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي
مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ
وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا
٨١ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ
الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ٨٢ وَنُنَزِّلُ مِنَ
الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ٨٣
وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ ٨٤
وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ
يَئُوسًا ٨٥ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ
فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا
٨٦ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ
مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا
قَلِيلًا ٨٧ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ
بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ٨٨ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ
رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا
٨٩ قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ
أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ٩٠

و هر آینه بتحقیق که گرامی داشتیم فرزندان آدم را و بار کردیم ایشان را در بیابان و دریا
و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه‌ها و زیادتی دادیم ایشان را بر بسیاری از آنکه آفریدیم
زیادتی ٧١ روزی که میخوانیم هر مردی را با پیشوای ایشان پس هر که داده شد کتاب او بدست
راست او پس آنها میخوانند کتاب ایشان را و ستم دیده نمی‌شوند بمقدار رشته که در میان دانهٔ خرما است
٧٢ و کسی که هست در این نابینا پس او در آخرت نابینا است و گمراه‌تر براه ٧٣ و بدرستی که نزدیک
بودند که در فتنه افکنند ترا از آنچه وحی فرستادیم بسوی تو تا افترا کنی بر ما غیر آن را و آنگاه هر آینه
بگیرند ترا دوست ٧٤ و اگر نه آن بود که ثابت گردانیدیم ترا هر آینه بتحقیق که نزدیک بودی
میل کنی با ایشان چیزی اندک ٧٥ آنگاه هر آینه میچشانیدیم ترا دو چندان زندگی و دو چندان
مردن پس نیابی از برای خود بر ما یاری دهی ٧٦ و بدرستی که نزدیک بودند که بر کنند ترا
از زمین تا بیرون کنند ترا از آن و آنگاه درنگ نمیکردند پس تو مگر اندکی ٧٧ طریقه
کسانی که فرستادیم پیش از تو از رسولان ما و نیابی مر طریقهٔ ما را گردانیدنی ٧٨ بپا دار نماز
در وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب و خواندن صبح بدرستی که خواندن صبح هست مشاهده
شده ٧٩ و از شب پس بیدار باش بآن افزونی مر ترا شاید که بر انگیزاند ترا در
مقامی پسندیده شده ٨٠ و بگو پروردگار من داخل گردان مرا داخل کردن راستی
و بیرون آور مرا بیرون آوردن راستی و بگردان برای من از نزد خود تسلطی نصرت
کننده ٨١ و بگو آمد حق و ناچیز شد باطل بدرستی که باطل هست ناچیز شونده
٨٢ و فرو میفرستیم از قرآن آنچه آن شفائیست و بخشایشی مر مومنان را ٨٣ و نیفزاید
ستمکاران را مگر زیانکاری ٨٤ و چون نعمت کنیم بر آدمی روی بگرداند
و دور شود بیک طرفش و چون برسد او را بدی باشد نومید ٨٥ بگو هر کس کار کند بر
طریقهٔ خود پس پروردگار شما داناتر است بآنکه او راست‌تر است از جهت راه ٨٦ و
میپرسند ترا از روح بگو روح از امر پروردگار منست و داده نشدید از دانش
مگر اندکی ٨٧ و هر آینه اگر خواهیم ببریم البته آنچه وحی فرستادیم بسوی تو پس نیابی
از برای خود بآن بر ما وکیلی ٨٨ مگر رحمتی از پروردگارت بدرستی که فضل او
هست بر تو بزرگ ٨٩ بگو اگر فراهم آیند آدمیان و جنیان بر آنکه بیارند مانند این قرآن نیارند
مانند آن و اگر چه بوده باشد بعضی ایشان مر بعضی را هم پشت ٩٠

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ٩١ وَقَالُوْا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْبُوْعًا ٩٢ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ
جَنَّةٌ مِنْ نَخِيْلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيْرًا ٩٣ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ قَبِيْلًا ٩٤ اَوْ يَكُوْنَ لَكَ
بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهٗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَسُوْلًا ٩٥ وَمَا مَنَعَ
النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوْا اِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَسُوْلًا ٩٦ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰئِكَةٌ يَمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ

مَلَكًا رَسُوْلًا ٩٧ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا
بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا
بَصِيْرًا ٩٨ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ
وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَاءَ مِنْ
دُوْنِهٖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى
وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيْرًا ٩٩
ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيَاتِنَا
وَقَالُوْا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا
لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ١٠٠ اَوَلَمْ
يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ فِيْهِ فَاَبَى
الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ١٠١ قُلْ لَوْ اَنْتُمْ
تَمْلِكُوْنَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْ اِذًا لَاَمْ
سَكْتُمْ خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ
قَتُوْرًا ١٠٢ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ
اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِيْ اِسْرَائِيْلَ اِذْ
جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ
يَا مُوْسٰى مَسْحُوْرًا ١٠٣ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ
مَا اَنْزَلَ هٰؤُلَاءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ بَصَائِرَ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يَا
فِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ١٠٤ فَاَرَادَ اَنْ
يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ
فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهٗ
جَمِيْعًا ١٠٥

وهر اينه بتحقيق كه تفصيل داديم براي مردم در اين قرآن از هر مثلي پس سر باز زدند
بيشتر مردم مگر ناسپاسي را ٩١ وگفتند هرگز ايمان نياوريم مر ترا تا جاري
كني براي ما از زمين چشمه ٩٢ يا باشد مر ترا بوستاني از درخت خرما وانگور پس
جاري بجوئيها ميان آن جاري نمودني ٩٣ يا بيفگني آسمان را چنانكه گمان كردي بر
ما پاره پاره يا بياري خدا وفرشتگان را برابر ما ٩٤ يا باشد مر ترا خانه از زر يا بالا روي
باسمان وهرگز ايمان نمي آوريم مر بالا رفتن ترا تا فرود آوري بر ما كتابي كه بخوانيم آنرا
بگو منزه هست پروردگار من آيا هستم مگر آدمي فرستاده شده ٩٥ ومنع نكرد مردم را اينكه
ايمان آرند چون آمد ايشانرا هدايت مگر آنكه گفتند آيا برانگيخت خدا آدمي را رسول
٩٦ بگو اگر بودندي در زمين فرشتگان كه راه ميرفته باشند آرميده كان هر اينه
فرو فرستاده بوديم بر ايشان از آسمان فرشته را رسول ٩٧ بگو بس است خدا
گواه ميان من وميان شما بدرستي كه او هست ببندگان خود آگاه بينا ٩٨
وكسي را كه راه نمايد خدا پس اوست هدايت يافته وكسي را كه گمراه كند پس نيابي مر
ايشانرا دوستان از غير او وحشر كنيم ايشانرا روز قيامت بر رويهاشان كوران وگنگان
وكران جايگاه ايشان دوزخ است هر بار كه فرو نشيند بيفزائيمشان آتش شعله
ور ٩٩ اينست جزاشان بسبب آنكه ايشان كافر شدند بآيتهاى ما وگفتند آيا چون باشيم
استخوانها وريزه ريزه ها آيا بدرستي كه ما هر اينه برانگيخته شدگانيم آفرينشي نو ١٠٠
آيا نديدند كه خدائي كه آفريد آسمانها وزمين را تواناست بر آن كه بيافريند
مانند ايشانرا وگردانيد براي ايشان اجلي كه نيست شكي در آن پس سر باز زدند
ظالمان مگر ناسپاسي را ١٠١ بگو اگر شما مالك شويد خزينهاي بخشش پروردگار
مرا آنگاه هر اينه امساك مينموديد از ترس نفقه كردن وهست آدمي بخيل ١٠٢
وهر اينه بتحقيق كه داديم موسى را نه آيه روشن پس بپرس از بني اسرائيل آنگاه آمد ايشانرا
پس گفت مر اورا فرعون بدرستي كه من هر اينه گمان ميبرم ترا اي موسى جادو كرده
شده ١٠٣ گفت هر اينه بتحقيق دانسته كه فرو نفرستاده اينها را مگر پروردگار آسمانها وزمين
حجتهاي نمايان وبدرستي كه من هر اينه گمان ميبرم ترا اي فرعون هلاك شده ١٠٤ پس اراده كرد
كه بر كند ايشانرا از زمين پس غرق كردانيديم او وكساني را كه با او بودند همگي ١٠٥

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
١٠٥ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ١٠٦ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ
لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ١٠٧ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ١٠٨ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ١٠٩ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا
الرَّحْمَٰنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١١٠ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ١١١

سورة الكهف مائة وعشرة آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا
شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ٢
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا حَسَنًا مَاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ٣ وَ
يُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا مَا لَهُمْ
بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا
كَذِبًا ٥ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ
آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ
أَسَفًا ٦ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ
زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
٧ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا
جُرُزًا ٨ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ
الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا
٩ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا
رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا
مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ١٠ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ
آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ
عَدَدًا ١١ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ
أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا
أَمَدًا ١٢

وگفتیم از پس او مر بنی اسرائیل را که ساکن شوید آن زمین را پس هرگاه بیاید وعده آخرت ١٠٤ آوریم
شما را با هم آمیخته و بحق فرو فرستادیم آنرا و بحق فرود آمد و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده
١٠٥ و قرآنی را که جدا جدا کردیم آنرا تا بخوانی آنرا بر مردم بر آهستگی و فرو فرستادیم آنرا فرو فرستادنی
١٠٦ بگو ایمان آورید بآن یا ایمان نیاورید بدرستی که آنان که داده شده اند علم را پیش از آن چون
خوانده میشود بر ایشان بر او فتند بر زنخها سجده کنندگان و گویند منزه هست پروردگار ما بدرستی
که هست وعده پروردگار ما هر آینه کرده شده ١٠٨ و بر او فتند بر زنخها که میگریسته باشند
و زیادت کند ایشانرا فروتنی ١٠٩ بگو بخوانید الله را یا رحمن را هر کدام را که بخوانید پس
مر او راست نامهای نیکو و بلند مکن نماز ترا و آهسته مکن آنرا و بجوی میانه آن
راهی ١١٠ و بگو سپاس مر خدائی را که نگرفت فرزندی را و نباشد مر او را شریکی در
پادشاهی و نباشد مر او را یاوری از خواری و تعظیم کن او را تعظیم کردنی ١١١

سورهٔ کهف یکصد و ده آیه است و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
ستایش مر خدائی را که فرو فرستاد بر بندهٔ خود کتاب را و نگردانید مر آنرا کجی ١ در حالتی که
راست درست است تا بترساند بعذابی سخت از نزد او و مژده دهد مؤمنانرا ٢ آنانکه میکنند
کارهای شایسته آنکه مر ایشانراست مزدی نیکو مکث کنندگان در آن همیشه ٣ و بیم نماید آنانرا
که گفتند گرفت خدای فرزندی را ٤ نیست مر ایشانرا بآن هیچ دانشی و نه مر پدران ایشانرا بزرگ
است کلمهٔ که بیرون می آید از دهنهای ایشان نمیگویند مگر دروغی را ٥ پس شاید که تو هلاک
کننده باشی خود را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین قرآن از راه تأسف ٦ بدرستی
که گردانیدیم ما آنچه بر زمینست زینتی برای آن تا بیازمائیم ایشانرا که کدام یک ایشان نیکوترند کردار
٧ و بدرستی که ما هر آینه گردانندگانیم آنچه را بر آنست زمینی ساده ٨ آیا پنداشتی که اصحاب
کهف و رقیم بودند از آیتهای ما عجب ٩ وقتی که جای گرفتند جوانمردان بسوی غار پس
گفتند پروردگار ما بده ما را از نزد خود رحمتی و مهیا کن برای ما از کار ما راه یافتنی ١٠
پس زدیم بر گوشهاشان در غار سالها شماره ١١ پس برانگیختیم ایشانرا تا بدانیم که کدام از
دو گروه شماره نگاه دارنده تر است مر آنچه را که درنگ کردند از روزگار مدت ١٢

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ١٣ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ
دُونِهِ إِلَٰهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ١٤ هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ١٥
وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ١٦ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ
كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا
مُرْشِدًا ١٧ وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ
رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ
الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ
بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ
مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ١٨
وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ
قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ
إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا
فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا
يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ١٩ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا
عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ٢٠ وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا
عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا
رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ
أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا سَيَقُولُونَ
ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ
سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ
سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ٢٢ فَلَا تُمَارِ
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ
أَحَدًا ٢٣ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ
غَدًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ
وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا

ما میخوانیم بر تو خبر ایشانرا بحق بدرستی که ایشان جوانان بودند که ایمان آورده بودند بپروردگار
خود و زیاده کردیم ایشانرا هدایت ١٣ و بستیم بر دلهای ایشان چون بایستادند پس گفتند
پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نمیخوانیم از غیر او الهی بتحقیق گفته باشیم آنگاه
دور از صوابی را ١٤ ایشانند قوم ما که گرفتند از غیر او خدایان چرا نمی آورند بر ایشان حجتی
روشن پس کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را ١٥ و چون کناره گیر شدید از ایشان
و آنچه میپرستند جز خدا پس جا بگیرید بسوی غار تا بگستراند برای شما پروردگار شما از رحمت
خود و مهیا کند برای شما از امرتان مایه نفعی را ١٦ و می بینی آفتابرا که چون برآمد میگردید از
غار ایشان بجانب راست و چون فرو رفت قطع کند ایشانرا بجانب چپ و ایشان در فراخی بودند
از آن این از آیتهای خداست هر که را راه نماید خدا پس اوست هدایت یافته و هر که را
گمراه کند پس هرگز نیابی مر او را دوستی راه نماینده ١٧ و پنداری ایشانرا بیداران و ایشان
خفتگانند و میگردانیم ایشانرا بجانب راست و بجانب چپ و سگ ایشان کشنده است دو بازوی خود
را پیش در غار اگر مطلع شوی بر ایشان هر آینه روی بگردانی از ایشان بگریختن و هر آینه پر شوی از ایشان از ترس ١٨
و همچنین برانگیختیم ایشانرا تا بپرسند میان خود گفت گوینده از ایشان چند گاه درنگ کردید گفتند
درنگ کردیم یک روزی یا بعض روزی گفتند پروردگار شما داناتر است بآنچه درنگ کردید پس بفرستید
یکی را از خودتان با این درم خود بسوی شهر پس ببیند که کدام یک از آن پاکیزه تر است طعام پس بیاورد شما را روزی
از آن و باید که تلطف کند و آگاه نکند البته بشما احدیرا ١٩ بدرستی که ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند
شما را یا برگردانند شما را در ملت خود و رستگار نشوید آنگاه هرگز ٢٠ و همچنین مطلع گردانیدیم بر ایشان
تا بدانند که وعده خدا حق است و اینکه قیامت نیست شکی در آن هنگامی که نزاع میکردند میان خود در کار شان
پس گفتند بنا کنید بر ایشان بنائی پروردگار ایشان داناتر است بحال ایشان گفتند آنانکه غالب شدند بر کار شان هر آینه
بسازیم بر ایشان مسجدی بزودی میگویند که سه کس بودند چهارم ایشان سگ ایشان بود و میگویند پنج تن بودند
ششم ایشان سگ ایشان بود انداختنی بغیب و میگویند هفت تا بودند و هشتم ایشان سگ ایشان
بود بگو پروردگار من داناتر است بشماره ایشان نداند ایشانرا مگر اندکی ٢٢
پس جدال مکن در عدد ایشان مگر جدالی ظاهر و مپرس فتوی در ایشان از ایشان احدیرا ٢٣ و مگو البته
مر چیزیرا که من کننده ام آنرا فردا مگر اینکه خواهد خدا و یاد کن پروردگار خود را چون فراموش
کنی و بگو شاید هدایت کند مرا پروردگار من نزدیکتر از این از راه هدایت یافتن ٢٤

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۲۴ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۲۵ وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۲۶ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ۲۷ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۲۸ أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا
بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ
وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۲۹ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا ۳۰ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ
عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ
ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۳۱ وَاضْرِبْ
لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ
مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۳۲ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ
أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا
خِلَالَهُمَا نَهَرًا ۳۳ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ
مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۳۴ وَدَخَلَ
جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ
أَنْ تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ
قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ
خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۳۵ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ
وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ
رَجُلًا لَٰكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
بِرَبِّي أَحَدًا ۳۶ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ
جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَ
وَلَدًا ۳۷

ودرنك كردند درغارشان سيصد سال وزياده كردند نه را ۲۴ بكو خدا داناتر است
بانچه درنك كردند مراوراست نهاني اسمانها وزمين چه بيناست بان وچه شنواست نيست
مرايشانرا از غير او هيچ ياوري وشريك نكند درحكم خود احدي را ۲۵ وبخوان انچه را وحي شده
بسوي تو از كتاب پروردگارت نيست بدل كننده مركلمه هاي ورا وهرگز نيابي از غير او پناهي
را ۲۶ وصبر ده نفس خود را با انانكه ميخوانند پروردگار خود را بامداد وشبانگاه ميخواهند
وجهش را ومگذران دو چشمت را از ايشان كه بخواهي زينت زندگاني دنيا را واطاعت مكن
كسي را كه غافل كرديم دل ورا از ذكر خود وپيروي كرد هواي خود را وباشد
كار او تباه ۲۷ وبكو حق از پروردگار شما است پس هركه خواهد پس ايمان اورد وهر
كه خواهد پس كافر شود بدرستي كه ما اماده كرده ايم براي ظالمان اتشي را ۲۸ كه احاطه
كرده بايشان سراپرده ان واگر فرياد رسي خواهند فرياد رسيده شوند بابي چون فلز گداخته
كه بريان ميكند روها را بداست ان شراب وبداست از جهت تكيه گاه ۲۹ وبدرستي كه
انانكه ايمان اوردند وكردند شايستها را بدرستي كه ما ضايع نميكنيم مزد كسي كه نيكو
كرد عمل را ۳۰ انگروه مرايشانراست بهشتهاي جاي اقامت دائمي كه ميرود از زيرايشا
نهرها زيور كرده شوند درانها از دست رنجها از طلا وميپوشند جامهاي سبز از ديباي
نيك وديباي سطبر تكيه كرده درانها بر تختها نيكواست ان ثواب ونيكواست از جهت
تكيه گاه ۳۱ وبزن براي ايشان مثلي را دو مرد كه گردانيديم از براي يكيشان دو باغ از
انگورها وگرفتيم دوردور انها را بدرخت خرما وگردانيديم ميانه ان دو مزرعه ۳۲ هردو ان
باغ اوردند ميوه خود را وكم نكردند از ان چيزي را وروان كرديم ميان هردو نهري ۳۳ وبود مر
انرا ميوه پس گفت مرهم صحبت خود را واو گفتگو ميكرد با او كه من بيشترم از تو بمال وعزيز
ترم در مردومند ۳۴ وداخل شد درباغ خود واو ستمكار بود مرنفس خود را گفت گمان
نبرم انكه ويران شود اين هرگز وگمان نبرم قيامت را برپا واگر بازگردانيده شوم بسوي
پروردگار خود هراينه بيابم بهتر ازاين جاي بازگشت ۳۵ گفت مراورا هم صحبتش واو گفتگو ميكرد
با او ايا كافر شدي بانكه افريد ترا از خاك پس از نطفه پس راست كرد ترا مردي ليكن اوست
پروردگار من وشريك نگردانم بپروردگار خود احدي را ۳۶ وچرا هنگامي كه رفتي درباغ خود
نگفتي انچه خواست خدا نيست قوت مگر بخدا اگر ميبيني كه من كمترم از تو در مال وفرزند ۳۷

فعسى ربي ان يؤتين خيرا من جنتك ويرسل عليها حسبانا من السماء فتصبح صعيدا زلقا ٣٨ او يصبح ماؤها غورا ٣٩ فلن تستطيع له
طلبا ٤٠ واحيط بثمره فاصبح يقلب كفيه على ما انفق فيها وهي خاوية على عروشها ويقول يا ليتني لم اشرك بربي احدا ٤١ ولم تكن له فئة
ينصرونه من دون الله وما كان منتصرا ٤٢ هنالك الولاية لله الحق هو خير ثوابا وخير عقبا ٤٣ واضرب لهم مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه
من السماء فاختلط به نبات الارض فاصبح هشيما تذروه الرياح وكان الله على كل شيء مقتدرا ٤٤ المال والبنون زينة الحيوة الدنيا والباقيات

الصالحات خير عند ربك ثوابا و
خير املا ٤٥ ويوم نسير الجبال و
ترى الارض بارزة وحشرناهم فلم
نغادر منهم احدا ٤٦ وعرضوا على
ربك صفا لقد جئتمونا كما خلقناكم
اول مرة بل زعمتم الن نجعل لكم موعدا
٤٧ ووضع الكتاب فترى المجرمين
مشفقين مما فيه ويقولون يا ويلتنا
مال هذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا
كبيرة الا احصيها ووجدوا ما عملوا
حاضرا ولا يظلم ربك احدا ٤٨ واذ
قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا
الا ابليس كان من الجن ففسق عن امر
ربه افتتخذونه وذريته اولياء
من دوني وهم لكم عدو بئس للظالمين
بدلا ٤٩ ما اشهدتهم خلق السموات
والارض ولا خلق انفسهم وما كنت
متخذ المضلين عضدا ٥٠ ويوم يقول
نادوا شركائي الذين زعمتم فدعوهم
فلم يستجيبوا لهم وجعلنا بينهم موبقا
٥١ وراى المجرمون النار فظنوا انهم
مواقعوها ولم يجدوا عنها مصرفا
٥٢ ولقد صرفنا في هذا
القرآن للناس من كل
مثل وكان الانسان
اكثر شيء جدلا ٥٣

پس شاید پروردگار من که بدهد مرا بهتر از باغ تو و بفرستد بران عذابی از آسمان
پس بگردد زمینی بی گیاه ٣٨ یا بگردد آب آن بزمین فرو رفته ٣٩ پس هرگز نتوانی مر آنرا طلب کردن ٤٠
وفرا گرفته شد بمیوه آن پس گردید که میگردانید دو کف خود را بر آنچه خرج کرده در آن و آن
افتاده بود بر سقفهای خود و میگفت ای کاشکی من شریک ننموده بودم با پروردگار خود احدی را ٤١
ونبود مر او را جماعتی که یاری دهند او را از غیر خدا ونبود یاری دهی ٤٢ در آنحال پادشاهی
از برای خدای حق است و بهتر است از حیثیت ثواب و بهتر از حیثیت عاقبت ٤٣ و بزن
برای ایشان مثل زندگانی دنیا را که چون آبیست که فرو فرستادیم آنرا از آسمان پس آمیخت
بآن گیاه زمین پس گردید خشک که پراکنده کند آنرا بادها و هست خدا بر همه چیز
توانا ٤٤ مال و پسران زینت زندگانی دنیاست و باقی ماندگان شایسته بهتر
است نزد پروردگار تو از روی ثواب و بهتر است از روی امید ٤٥ و روزی که براه
میبریم کوهها را و می بینی زمین را ظاهر و حشر کنیم ایشانرا پس فرو نگذاریم از ایشان
احدیرا ٤٦ و عرض کرده شدند بر پروردگار تو صف کشنده هر آینه بتحقیق که آمدید
ما را چنانکه آفریده بودیم شما را اول بار بلکه پنداشته بودید که هرگز نمیگردانیم برای شما
وعده گاهی ٤٧ و گذاشته شد کتاب پس بینی گناهکاران را ترسان از آنچه در آنست
و بگویند ای وای بر ما چیست این نامه را که فرو نگذاشته گناه خوردی را و نه گناه بزرگی را
مگر که در شماره در آورده آنرا و یابند آنچه کرده اند حاضر و ستم نکند پروردگار تو احدی را
٤٨ و هنگامی که گفتیم مر فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس
که بود از جن پس بیرون رفت از فرمان پروردگار خود آیا پس میگیرید او را و فرزندان
او را دوستان از غیر من و ایشان مر شما را دشمنند بد است مر ستمکارانرا بدل ٤٩
حاضر نکردانیدیم ایشانرا در آفرینش آسمانها و زمین و نه در آفرینش خود شان
و نبودم گیرنده گمراه کنندگان مددگار ٥٠ و روزی که گوید ندا کنید انبازان مرا
آنانکه گمان کرده بودید پس بخوانند ایشانرا پس جواب ندادند ایشانرا و گردانیدیم
میانشان جای هلاکی را ٥١ و دیدند گناهکاران آتش را پس دانستند که ایشان افتادنیانند
در آن و نیافتند از آن جای بازگشتن ٥٢ و هر آینه بتحقیق که بیان کردیم در این
قرآن برای مردم از هر مثلی و هست آدمی بیشتر چیزی در جدل ٥٣

وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى ويستغفروا ربهم الا ان تاتيهم سنة الاولين او ياتيهم العذاب قبلا ٥٥ وما نرسل المرسلين الا
مبشرين ومنذرين ٥٦ ويجادل الذين كفروا بالباطل ليدحضوا به الحق واتخذوا اياتي وما انذروا هزوا ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه فاعرض
عنها ونسي ما قدمت يداه انا جعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا وان تدعهم الى الهدى فلن يهتدوا اذا ابدا وربك الغفور
ذو الرحمة لو يؤاخذهم بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من دونه موئلا ٥٨ وتلك القرى اهلكناهم لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم

موعدا ٥٩ واذ قال موسى لفتيه لا ابرح
حتى ابلغ مجمع البحرين او امضي حقبا
٦٠ فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما
فاتخذ سبيله في البحر سربا ٦١ فلما
جاوزا قال لفتيه اتنا غداءنا لقد لقينا
من سفرنا هذا نصبا ٦٢ قال ارايت
اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت الحوت
وما انسانيه الا الشيطان ان اذكره
واتخذ سبيله في البحر عجبا ٦٣ قال
ذلك ما كنا نبغ فارتدا على اثارهما
قصصا ٦٤ فوجدا عبدا من عبادنا
اتيناه رحمة من عندنا وعلمناه من
لدنا علما ٦٥ قال له موسى هل اتبعك
على ان تعلمن مما علمت رشدا ٦٦
قال انك لن تستطيع معي صبرا ٦٧ و
كيف تصبر على ما لم تحط به خبرا
٦٨ قال ستجدني ان شاء الله صابرا و
لا اعصي لك امرا ٦٩ قال فان اتبعتني
فلا تسئلني عن شيء حتى احدث لك
منه ذكرا ٧٠ فانطلقا حتى اذا ركبا
في السفينة خرقها قال اخرقتها لتغرق
اهلها لقد جئت شيئا امرا ٧١ قال
الم اقل انك لن تستطيع معي صبرا ٧٢
قال لا تؤاخذني بما نسيت ولا
ترهقني من امري عسرا ٧٣ فانطلقا حتى
اذا لقيا غلاما فقتله قال اقتلت نفسا
زكية بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا ٧٤

و باز نداشت مردمرا که ایمان ارند انگاه که امد ایشانرا هدایت و امرزش خواهند از پروردگار خود مگر
که بیاید ایشانرا عادت پیشینیان یا بیاید ایشانرا عذاب برابر ٥٥ و نفرستادیم رسولانرا مگر مژده دهندگان
و بیم کنندگان ٥٦ و مجادله میکنند انانکه کافر شدند بباطل تا زایل کردانند بان حق را و کرفتند ایتهای
ما و انچه را بیم کرده شدند استهزا و کیست ستمکارتر از کسی که پند داده شد بایتهای پروردگارش
پس روی بکردانید از ان و فراموش کرد انچه را پیش فرستاده دو دستش بدرستی که ما کردیم بر دلهاشان
پوششها که مبادا بیابند انرا و در گوشهای ایشان کرانی را و اگر بخوانی ایشانرا بسوی هدایت پس هرگز هدایت
نمی یابند ان هنگام هیچ وقت و پروردگار تو امرزگار صاحب رحمت اگر مواخذه میکرد ایشانرا بانچه
کسب کرده اند هر اینه تعجیل مینمود برای ایشان عذابرا بلکه برای ایشانراست وعدگاهی که هرگز نیابند از بر
ان پناهی ٥٨ و این قریها هلاک کردانیدیم اهلهارا چون ستم کردند و کردانیدیم برای هلاکت ایشان وعده
٥٩ و هنگامی که کفت موسی مر جوان خود را همیشه من بردم تا برسم بجای فراهم امدن دو دریا یا بروم روزگاری
دراز ٦٠ پس چون رسیدند بمحل فراهم امدن میانه دو فراموش کردند ماهی خود را پس فرا کرفت راه خود را
در دریا کذرکاهی ٦١ پس چون کذشتند کفت موسی مر جوان خود را که بیار بما چاشته ما را هر اینه بتحقیق
که دیدیم از سفر ما بان رنجی ٦٢ کفت ایا دیدی که چون جای کرفتیم بان سنگ بزرک پس بدرستی که
من فراموش کردم ان ماهی را و فراموش نکرده از من انرا مکر شیطان اینکه مذکور کنم انرا و فرا کرفت راه خود را
در دریا عجبی ٦٣ کفت اینست انچه بودیم که جستیم پس بازکشتند بر اثرهاشان ازپی رفتنی ٦٤ پس یافتند بنده
از بندگان ما را که داده بودیم او را رحمتی از نزد خود و اموخته بودیم او را از نزد خود علمی ٦٥ کفت مر او را
موسی ایا ازپی در ایم ترا برانکه بیاموزی مرا از انچه اموخته شده از جهت رسیدن بحق ٦٦ کفت بدرستی
که تو هرگز نتوانی با من صبر نمودن ٦٧ و چکونه صبر میکنی بر انچه احاطه نکرده بان از راه خبر
داشتن ٦٨ کفت بزودی بیابی مرا اگر خواهد خدا شکیبا و نافرمانی نکنم مر ترا در هیچ کار ٦٩
کفت پس اگر ازپی می ائی مرا پس مپرس مرا از چیزی تا بدید اورم از برای تو از ان بمذکور کردن ٧٠ پس
برفتند تا چون برنشستند بکشتی سوراخ کرد انرا کفت ایا سوراخ کردی انرا تا غرق کنی اهل انرا
بتحقیق که اوردی چیزی ناشایستی را ٧١ کفت ایا نکفتم بدرستی که تو هرگز نتوانی با من صبر نمودن
٧٢ کفت مکیر مرا بانچه فراموش کردم و بار مکن مرا از کارم دشواری را ٧٣ پس
رفتند تا چون برخوردند بکودکی پس کشت ان کودک را کفت ایا کشتی نفسی
پاکی را بغیر نفسی هر اینه بتحقیق بجا اوردی چیز زشتی را ٧٤

لَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ٧٥ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ٧٦ فَانْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا اَتَيَا اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ٧٧ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ٧٨ اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ٧٩ وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ٨٠ فَاَرَدْنَا اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ رُحْمًا ٨١ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ

لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَا اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرِي ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ٨٢ وَيَسْاَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ٨٣ اِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْاَرْضِ وَاٰتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ٨٤ فَاَتْبَعَ سَبَبًا ٨٥ حَتّٰى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّا اَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ٨٦ قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ٨٧ وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنٰى وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا ٨٨ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ٨٩ حَتّٰى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ٩٠ كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ٩١ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ٩٢ حَتّٰى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ٩٣ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوجَ وَمَاْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ٩٤

کفت آیا نکفتم مر ترا که بدرستی که تو هرکز نتوانی با من شکیبائی نمودن ٧٥ کفت اکر بپرسم تو را از چیزی بعد از این پس رفاقت مکن با من بتحقیق که رسیدی از نزد من بعذر ٧٦ پس رفتند تا آنکاه که آمدند بساکنان قریهٔ که طلب خورش نمودند از ساکنان آن پس سر باز زدند از آنکه مهمانی کنند آن دو را پس یافتند در آن دیواری که میخواست که بیفتد پس راست کرد آنرا کفت اکر میخواستی هر آینه فرا میکرفتی بر این مزدی ٧٧ کفت اینست جدائی میانهٔ من و میانه تو بزودی آکاه کردانم ترا بآخر کاری که نتوانستی بر آن صبر نمودن ٧٨ اما کشتی پس بود مر مسکینانی را که کار میکردند در دریا پس خواستم که عیب ناک کنم آنرا و بود پیش روی ایشان پادشاهی که میکرفت هر کشتی را بغصب ٧٩ و اما آن پسر پس بودند پدر و مادر او دو مؤمن پس ترسیدیم که برساند بایشان از خود درکذشتی و ناسپاسی ٨٠ پس خواستیم که عوض دهد آن دو را پروردکار ایشان بهتر از وی بپاکیزکی و نزدیکتر بمهربانی ٨١ و اما دیوار پس بود برای دو پسری که یتیم بودند در آن شهر هست زیر آن کنجی برای ایشان و بود پدر ایشان شایسته پس خواست پروردکار تو که برسند بحد بلوغ و رشد خود و بیرون آورند دفینهٔ خود را از روی رحمتی از پروردکار تو و نکردم آنرا از روی اجتهاد خود اینست عاقبت آنچه نتوانستی بر آن صبر کردن ٨٢ و میپرسند ترا از ذی القرنین بکو بزودی خوانم بر شما از آن خبری ٨٣ بدرستی که ما قوت دادیم مر او را در زمین و دادیم او را از هر چیزی سببی ٨٤ پس از پی رفت سببی را ٨٥ تا هنکامی که رسید بجای غروب کردن آفتاب یافت آنرا که غروب میکند در چشمهٔ لای داری و یافت نزد آن کروهی را کفتیم ای ذو القرنین یا آنست که عذاب کنی و یا آنکه میکیری در ایشان نیکوئی را ٨٦ کفت اما هر که ستم کند پس زود باشد که عذاب کنیم او را پس باز کردیده شود بسوی پروردکار خود پس عذاب کند او را عذابی سخت ٨٧ و اما آنکه ایمان آورد و کرد کار شایسته پس مر او راست پاداش نیکی و بزودی کوییم مر او را از فرمان خود آسانی ٨٨ پس از پی رفت سببی را ٨٩ تا چون رسید بجای بر آمدن آفتاب یافت آنرا که بر می آید بر کروهی که نکردانیدیم برای ایشان از پیش آن پوششی ٩٠ همچنین و بتحقیق که فرا کرفتیم بآنچه نزد اوست از راه آکاهی ٩١ پس از پی رفت سببی را ٩٢ تا آنکه رسید میان دو سد یافت از پیش آن دو تا کروهی را که نزدیک نبودند که بفهمند کفتاری را ٩٣ کفتند ای ذو القرنین بدرستی که یأجوج و مأجوج تباهی کنندکانند در زمین پس آیا کردانیم برای تو خرجی بر آنکه بکردانی میانهٔ ما و میانهٔ ایشان سدی ٩٤

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ٩٣ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ
نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ٩٤ قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَ
كَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ٩٥ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ٩٦ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ٩٧ الَّذِينَ
كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ٩٨ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ

لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ٩٩ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ
بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ١٠٠ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ
صُنْعًا ١٠١ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ
رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا
نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ١٠٢ ذَٰلِكَ
جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي
هُزُوًا ١٠٣ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ
نُزُلًا ١٠٤ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ
عَنْهَا حِوَلًا ١٠٥ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا
لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ
تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ
مَدَدًا ١٠٦ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ
إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ
يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ١٠٧

سورة مريم ثمان وتسعون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
كهيعص ١ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ
زَكَرِيَّا ٢ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا
٣ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَ
اشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ
بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ٤ وَإِنِّي خِفْتُ
الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي
عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ٥

کفت آنچه را متمکن کردانید مرا در آن پروردگار من بهتر است پس اعانت نمائید مرا بقوتی تا بکردانم
میانه شما و میانه ایشان سدی ٩٣ بیاورید مرا پارهای آهن تا چون برابر شد میانه آن دو کوه کفت
بدمید تا هنگامی که کردانید آنرا آتش کفت بیاورید بمن تا بریزم بر آن مس کداخته پس نتوانستند که
برآیند بر آن و نتوانستند مر آنرا سوراخ نمودن ٩٤ کفت این رحمتی است از پروردگار من پس هرگاه بیاید وعده
پروردگار من بکرداند آنرا ریزه ریزه و هست وعده پروردگار من راست ٩٥ و واگذاریم بعضی ایشانرا در آن روز
که موج زنند در بعضی و دمیده شود در صور پس کرد آوریم ایشانرا کرد آوردنی ٩٦ و آشکار کردانیم دوزخ را در آن روز
برای کافران آشکار کردنی ٩٧ آنانی که بود دیدهای ایشان در پرده از یاد من و بودند که نمیتوانستند شنیدنرا
٩٨ آیا پنداشتند آنانکه کافر شده اند آنکه بکیرند بندکان مرا از غیر من دوستان بدرستی که ما آماده کردیم
دوزخ را برای کافران منزلی ٩٩ بکو آیا آگاه کردانیم شما را بزیانکارترین در کردها ١٠٠ آنکسانیکه ضایع شد
کوشش ایشان در زندگانی دنیا و ایشان کمان میکنند که نیکو میکنند کار را ١٠١ ایشانند آنانکه کافر شدند بآیتهای پروردگار
خود و لقای او پس نابود شد کردهای ایشان پس بپا نداریم برای ایشان در روز قیامت وزنی ١٠٢ آنست که سزای ایشان
دوزخ است بسبب آنچه کافر شدند و کرفتند آیتهای مرا و رسولان مرا استهزا کرده شده ١٠٣ بدرستی که آنان که
ایمان آوردند و کرده اند کارهای شایسته هست برای ایشان بهشتهای فردوس ضیافتی ١٠٤ جاودانیان در آنها نجویند
از آنها کردیدنی ١٠٥ بکو اگر باشد دریا مداد برای کلمات پروردگار من هر آینه تمام شود دریا پیش از آنکه تمام شود کلمات
پروردگار من واگرچه بیاوریم مانند آن مددی ١٠٦ بکو جز این نیست که من آدمیم مانند شما وحی کرده میشود بسوی
من که نیست معبود شما مگر خدای یگانه پس کسی که باشد که امید دارد لقای پروردگار خود را پس باید که کند
کاری شایسته و شریک نکرداند بپرستش پروردگار خود احدیرا ١٠٧

سورة مريم عليها السلام نود و هشت آيه او مكي است

بنام خدای بخشاینده مهربان
کهیعص ١ یاد کردن رحمت پروردگار تو است بنده خود را زکریا ٢ هنگامی که آواز
داد پروردگار خود را آواز دادنی نهانی ٣ کفت پروردگار من بدرستی که
سست شد استخوان از من و شعله ور شد سر از راه پیری و نبوده ام بخواندن تو
پروردگار من بی سعادت ٤ و بدرستی که من ترسیدم از عمزادگان
از پس خود و هست زن من نازاینده پس ببخش مرا از نزد خود ولیی ٥

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ٦ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ٧ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ
امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ٨ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ٩ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ١٠ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ١١ يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ
وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ١٢ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ١٣ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ١٤ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَ

يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ١٥ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا
شَرْقِيًّا ١٦ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
بَشَرًا سَوِيًّا ١٧ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ
مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ١٨ قَالَ إِنَّمَا أَنَا
رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا
١٩ قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ
يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ٢٠ قَالَ
كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ
آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا
مَقْضِيًّا ٢١ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا
قَصِيًّا ٢٢ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ
النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَ
كُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ٢٣ فَنَادَاهَا مِنْ
تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا ٢٤ وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ
النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا
٢٥ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا
تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ٢٦ فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ٢٦ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا
تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ٢٧
٢٨ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ
سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ٢٩ فَأَشَارَتْ
إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا ٣٠

که میراث برد مرا و میراث برد از آل یعقوب و بگردان او را پروردگار من پسندیده
٦ ای زکریا بدرستی که ما مژده دهیم ترا به پسری که نام او یحیی است نگردانیدیم
مر او را از پیش همنامی ٧ گفت پروردگار من از کجا می باشد مرا پسری و حال
آنکه هست زن من نازا و بتحقیق که رسیده ام از پیری بنهایت ناتوانی ٨
گفت همچنین گفت پروردگار تو که این بر من آسانست و بتحقیق که خلق کردم ترا از پیش
و نبودی هیچ چیزی ٩ گفت پروردگار من بگردان برای من نشانه گفت نشانهٔ تو اینست
که سخن نگوئی با مردم سه شبانه روز در حالتی که صحیح باشی ١٠ پس بیرون رفت بر قوم خود
از محراب پس اشاره کرد بسوی ایشان که بپاکی یاد کنید در بامداد و شبانگاه ١١
ای یحیی بگیر این کتاب را بقوت و دادیم او را حکم در حال کودکی ١٢ و رحمتی از نزد خود و پاکیزگی
و بود پرهیزگار ١٣ و مهربان با پدر و مادر خود و نبود گردنکش نافرمان ١٤ و سلام بر او روزی
که زاده شد و روزی که میمیرد و روزی که برانگیخته میشود زنده ١٥ و یاد کن در کتاب مریم را
چون کناره نمود از اهل خود بجائی شرقی ١٦ پس گرفت از پیش ایشان پرده پس فرستادیم بسوی او
روح خود پس متمثل شد برای او آدمی درست اندام ١٧ گفت بدرستی که من پناه میجویم
بخدای بخشاینده از تو اگر هستی پرهیزگار ١٨ گفت نیستم من مگر فرستادهٔ پروردگار تو
تا ببخشم مر ترا پسر پاکیزه ١٩ گفت از کجا باشد مرا پسری و نرسیده بمن آدمی و نه
بوده ام بدکار ٢٠ گفت همچنین گفت پروردگار تو این بر من آسانست و تا بگردانیم او را
آیتی برای مردم و رحمتی از ما و هست امری مقرر شده ٢١ پس حمل گرفت او را پس یکسو شد
رفت با او بجای دور ٢٢ پس بیاورد او را درد زائیدن بسوی تنهٔ درخت خرما گفت ای کاش
من مرده بودم پیش از این و بودم واگذاشته شده فراموش شده ٢٣ پس آواز داد او را از زیرش که غم
مخور بتحقیق که کردانید پروردگار تو در زیر تو جوی آب ٢٤ و بکش بسوی خود تنهٔ درخت خرما را که
بیفتد بر تو خرمای تر تازه چیده ٢٥ پس بخور و بیاشام و روشن ساز چشم را پس اگر ببینی
از آدمیان احدی را ٢٦ پس بگو بدرستی که من نذر کرده ام برای رحمن روزه پس سخن نمیکنم امروز
هیچ آدمی را ٢٧ پس آورد او را نزد قوم خود که برداشته بود او را گفتند ای مریم هر آینه بتحقیق که
آوردی چیزی قبیح ٢٨ ای خواهر هرون نبود پدرت مرد بد و نبود مادرت بدکار ٢٩ پس اشاره
نمود بسوی او گفتند چگونه سخن کنیم با کسی که باشد در گهواره کودکی ٣٠

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَوٰةِ وَالزَّكَوٰةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ٣١ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ٣٢ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ٣٣ ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ٣٤ مَا كَانَ
لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٣٥ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٣٦ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ
مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٣٧ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٣٨ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ

کفت بدرستي که من بنده خدايم داده مرا کتاب وکردانيده مرا نبي وکردانيده مرا با برکت هر کجا باشم ووصيت فرموده مرا بنماز وزکوة مادام که زنده ام ٣١ ومهربان بمادرم ونکردانيده مرا کردن کش بدبخت ٣٢ وسلام برمن روزي که زاده شدم وروزي که ميميرم وروزي که برانکيخته شوم زنده ٣٣ اينست عيسي پسر مريم کفتاري درست را که دران شك ميمانند ٣٤ نباشد مر خدا را که فرا کيرد هيچ فرزندي منزه هست او هرگاه حکم نمايد امري را پس جز اين نيست که کويد مر او را که بشو پس ميشود ٣٥ و بدرستي که خدا پروردگار من و پروردگار شما است پس بپرستيد او را اين راهيست راست ٣٦ پس اختلاف نمودند طايفها از ميان خود پس واي مر آنان را که کافر شدند از حضور روزي بزرك ٣٧ چه شنوا باشند وچه بينا روزي که بيايند ما را ليکن ستمکاران امروز در کمراهيند هويدا ٣٨ وبيم نما ايشان را از روز حسرت وقتي که کذارش داده شود کار وايشان در غفلتند وايشان ايمان نمي ورند ٣٩ بدرستي که ما ميراث ميبريم زمين را وهر که را که بر آنست وبسوي ما باز کردانيده ميشوند ٤٠ وياد کن در کتاب ابرهيم را بدرستي که او بود راست کوي نبي ٤١ وقتي که کفت مر پدر خود را اي پدر من چرا ميپرستي آنچه را که نمي شنود ونمي بيند وکفايت نميکند از تو چيزي را ٤٢ اي پدر من بدرستي که بتحقيق آمده مرا از دانش آنچه نيامده ترا پس پيروي کن مرا تا هدايت نمايم ترا راهي راست ٤٣ اي پدر من مپرست شيطان را بدرستي که شيطان هست مر خداوند بخشاينده را نافرماني کننده ٤٤ اي پدر من بدرستي که من ميترسم که برسد ترا عقوبتي از خداوند بخشاينده پس باشي مر شيطان را دوست ٤٥ کفت آيا برکردانی تو از الهان من اي ابرهيم هر اينه اگر باز نه ايستي هر اينه سنکسار کنم ترا البته ودوري شو از من مدتي مديد ٤٦ کفت سلام بر تو زود باشد که آمرزش خواهم براي تو از پروردگار خود بدرستي که او هست بمن بسيار مهربان ٤٧ وکناره ميکيرم از شما وآنچه ميخوانيد از غير خدا وميخوانم پروردگار خود را شايد که نشوم بخواندن پروردگار خود بدبخت ٤٨ پس چون کناره کرفت از ايشان وآنچه ميپرستيدند از غير خدا بخشيديم مر او را اسحق ويعقوب وهمه را کردانيديم پيغمبر ٤٩ وبخشيديم مر ايشان را از رحمت خود وکردانيديم براي ايشان زبان راستي بلند مرتبه ٥٠ ويادکن در کتاب موسي را بدرستي که او بود خالص کردانيده شده وبود فرستاده شده پيغمبر ٥١

إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
٣٩ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا
وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ٤٠ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
إِبْرَٰهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٤١ إِذْ
قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا
٤٢ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ
يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا
٤٣ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ
الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ٤٤
يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ
مِنَ الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ٤٥
قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَٰهِيمُ
لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي
مَلِيًّا ٤٦ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَ
سْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي
حَفِيًّا ٤٧ وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ
بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ٤٨ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ
وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا
لَهُ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا
٤٩ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا
لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ٥٠ وَاذْ
كُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ
مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا
نَبِيًّا ٥١

وناديناه من جانب الطور الايمن وقربناه نجيا ۵۲ ووهبنا له من رحمتنا اخاه هرون نبيا ۵۳ واذكر في الكتاب اسمعيل انه كان صادق الوعد
وكان رسولا نبيا ۵۴ وكان يامر اهله بالصلوة والزكوة وكان عند ربه مرضيا ۵۵ واذكر في الكتاب ادريس انه كان صديقا نبيا ۵۶ و
رفعناه مكانا عليا ۵۷ اولئك الذين انعم الله عليهم من النبيين من ذرية ادم وممن حملنا مع نوح ومن ذرية ابرهيم واسرائيل وممن هدينا
واجتبينا اذا تتلى عليهم ايات الرحمن خروا سجدا وبكيا ۵۸ فخلف من بعدهم خلف اضاعوا الصلوة واتبعوا الشهوات فسوف يلقون غيا ۵۹ الا

من تاب وامن وعمل صالحا فاولئك
يدخلون الجنة ولا يظلمون شيئا
۶۰ جنات عدن التي وعد الرحمن
عباده بالغيب انه كان وعده ماتيا
۶۱ لا يسمعون فيها لغوا الا سلاما
ولهم رزقهم فيها بكرة وعشيا ۶۲
تلك الجنة التي نورث من عبادنا
من كان تقيا ۶۳ وما نتنزل الا
بامر ربك له ما بين ايدينا وما
خلفنا وما بين ذلك وما كان ربك
نسيا ۶۴ رب السموات والارض
وما بينهما فاعبده واصطبر لعبادته
هل تعلم له سميا ۶۵ ويقول الانسان
ءاذا ما مت لسوف اخرج حيا ۶۶
اولا يذكر الانسان انا خلقناه من قبل
ولم يك شيئا ۶۷ فوربك لنحشرنهم
والشياطين ثم لنحضرنهم حول جهنم
جثيا ۶۸ ثم لننزعن من كل شيعة
ايهم اشد على الرحمن عتيا ۶۹ ثم لنحن
اعلم بالذين هم اولى بها صليا
۷۰ وان منكم الا واردها كان على
ربك حتما مقضيا ۷۱ ثم ننجي الذين
اتقوا ونذر الظالمين فيها جثيا ۷۲
واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قال
الذين كفروا للذين امنوا اي الفريقين
خير مقاما واحسن نديا ۷۳

وندا كرديم اورا از جانب طور ايمن و نزديك كردانيديم اورا از كوينده ۵۲ وبخشيديم
مر اورا از رحمت خود برادرش هارون را پيغمبر ۵۳ و ياد كن در كتاب اسمعيل را بدرستي
كه او بود راست وعده وبود فرستاده شده پيغمبر ۵۴ وبود كه امر مينمود كسان خود را بنماز
وزكوة وبود نزد پروردگار خود پسنديده ۵۵ و ياد كن در كتاب ادريس را بدرستي كه او
بود بسيار راست كوي پيغمبر ۵۶ وبالا برديم اورا بجاي بلندي ۵۷ اين كروه ايشانند
كه انعام فرمود خدا بر ايشان از پيغمبران از نسل آدم واز آنانكه سوار كرديم با نوح واز نسل
ابرهيم ويعقوب واز آنها كه راهنمائي كرديم وبركزيديم هرگاه خوانده شود بر ايشان آيتهاي
خداي بخشاينده بر او فتند سجده كنندگان وكريه كنندگان ۵۸ پس بجا ماندند از پس
ايشان ناخلفهائي كه ضايع كردند نماز را وپيروي كردند خواهشهاي نفس را پس زود باشد كه
برسند بجزاي تباهي ۵۹ مكر كسي كه توبه كرد وايمان آورد وكرد كار شايسته پس ايشان در آيند
بهشت را وستم كرده نشوند چيزي ۶۰ بهشتهاي با اقامتي را كه وعده كرده خداي بخشاينده
بندگان خود را در پنهاني بدرستي كه هست وعده او آينده ۶۱ نميشنوند در آنها سخن بيهوده مكر
سلام را وبراي ايشانست روزي ايشان در آنها بامداد وشبانگاه ۶۲ اين آن بهشتي است كه ميراث
ميدهيم از بندگان خود هر كه باشد پرهيزكار ۶۳ وفرود نمي آييم مكر بفرمان پروردگار تو مر اوراست
آنچه فرا پيش ماست وآنچه پس ماست وما بين آن وانيست پروردگار تو فراموشكار ۶۴ پروردگار
آسمانها وزمين وآنچه ميانه آن دوست پس بپرست اورا و صبر كن براي پرستيدن او آيا
ميداني مر اورا همنامي ۶۵ وميكويد آدمي آيا هرگاه بميرم هر آينه بزودي بيرون آورده شوم زنده
۶۶ آيا و ياد نمي نمايد آدمي كه ما آفريديم اورا از پيش و نبود چيزي ۶۷ پس قسم بپروردگار تو كه هر آينه
حشر خواهيم كرد البته ايشانرا با شياطين پس هر آينه حاضر ميسازيم البته ايشانرا گرد گرد دوزخ بزانو
در آمدگان ۶۸ پس هر آينه بيرون آريم البته از هر فرقه هر كدام سخت ترند بر خداي بخشاينده از روي
كردن فرازي ۶۹ پس هر آينه ما دانا تريم بآنانكه ايشان سزاوار ترند بآن از جهت در آمدن ۷۰ و نيست از شما
مكر وارد شونده آن هست بر پروردگار تو واجب حكم كرده شده ۷۱ پس برهانيم آنانكه پرهيزكاري
نموده اند و واكذاريم ستمكاران را در آن بزانو در آمدگان ۷۲ وچون خوانده شود بر ايشان
آيتهاي ما كه آيات با شند كويند آنانكه كافر شدند مر آنانرا كه ايمان آورده اند
كدام يك از اين دو فرقه بهترند از روي مكان اقامت و نيكوترند از جهت مجلس ۷۳

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ٧٤ قُلْ مَن كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۚ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَ
إِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ٧٥ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا
وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ٧٦ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ٧٧ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ٧٨ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ
لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ٧٩ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ٨٠ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ٨١ كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ

ضِدًّا ٨٢ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ
عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ٨٣ فَلَا تَعْجَلْ
عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ٨٤ يَوْمَ
نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ٨٥ وَ
نَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ٨٦ لَا
يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِندَ
الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ٨٧ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ
وَلَدًا ٨٨ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ٨٩
تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنشَقُّ
الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ٩٠ أَن دَعَوْا
لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ٩١ وَمَا يَنبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ
أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ٩٢ إِن كُلُّ مَن فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا
٩٣ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ٩٤ وَ
كُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ٩٥ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ
لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ٩٦ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِ
لِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ
بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ٩٧ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ ٩٨
أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ٩٩

سورة طه مائة وخمس وثلاثون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طه ١ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
لِتَشْقَىٰ ٢ إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ٣ تَنزِيلًا مِّمَّنْ
خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ٤

وچه بسیار هلاك كردانیدیم پیش از ایشان از اهل زمانها كه ایشان نیكوتر بودند از روی متاع خانه
وهیئت ٧٤ بگو هر كه باشد در گمراهی پس باید مهلت دهد مر او را خدای بخشاینده مهلت دادنی ٧٥
تا هنگامی كه ببینند آنچه را وعده كرده شده اند یا عذاب را و یا قیامت را پس زود باشد كه بدانند كیست او
بدتر از روی جایگاه و ناتوانتر از جهت لشكر ٧٦ و بیفزاید خدا آنان را كه هدایت یافته اند
هدایتی و آن پاینده های شایسته بهتر است نزد پروردگار تو از جهت ثواب و بهتر است از روی بازگشت
٧٧ آیا پس دیدی آن را كه كافر شد بآیتهای ما و گفت البته داده شوم مالی و فرزندی را ٧٨ آیا اطلاع
یافته بر غیب یا فرا گرفته نزد خدای بخشاینده پیمانی ٧٩ نه چنانست زود می‌نویسیم آنچه میگوید
و طول میدهیم برای او از عذاب طول دادنی ٨٠ و میراث میگیریم از او آنچه میگوید و میاید بما
تنها ٨١ و گرفتند از غیر خدا خدایان تا باشند برای ایشان عزتی ٨٢ نه چنانست زود كافر شوند بعبادت
ایشان و باشند بر ایشان ضد ٨٣ آیا ندیدی كه ما فرستادیم شیاطین را بر كافران كه تحریك كنند ایشان را
تحریك كردنی ٨٤ پس شتاب مكن بر ایشان جز این نیست كه میشماریم برای ایشان شمردنی ٨٥
روزی كه حشر میكنیم پرهیزگاران را بسوی خدای بخشاینده سواران وارد شده ٨٦ و میرانیم گنهكاران را بسوی
دوزخ تشنگان ٨٧ مالك نمیشوند شفاعت را مگر كسی كه فرا گرفته از نزد خدای بخشاینده پیمانی ٨٨
و گفتند گرفته خدای بخشاینده فرزندی ٨٩ بتحقیق كه آوردید چیزی ناخوش ٩٠ نزدیكند آسمانها كه شكافته شوند
از این و شكافته شود زمین و فرو ریزد كوهها فرو ریختنی ٩١ كه خواندند برای خدای بخشاینده فرزندی ٩٢ و نسزد
مر خدای بخشاینده را كه فرا گیرد فرزندی ٩٣ نیست هر كه در آسمانها و زمین است مگر آنكه آینده است بسوی خدای
بخشاینده بنده ٩٤ و هر آینه بتحقیق كه حصر كرده ایشان را و شماره نموده ایشان را شماره نمودنی ٩٥ و همه شان
آینده اند و را روز قیامت تنها ٩٦ بدرستی كه آنانكه ایمان آورده اند و كرده اند كارهای شایسته زود
میگرداند برای ایشان خدای بخشاینده دوستی ٩٧ پس جز این نیست كه آسان كردانیدیم آن را بزبان تو تا آنكه
مژده دهی بآن پرهیزگاران را و بیم نمائی بآن گروه ستیزه كنندگان را ٩٨ و چه بسیار هلاك كردیم پیش از ایشان از قرنی
آیا می‌یابی از ایشان هیچ احدی ٩٩ یا میشنوی مر ایشان را آوازی آهسته ٩٩

سوره طه یكصد و سی و پنج آیه و مكی است

بسم خدای بخشاینده مهربان

طه ١ فرو نفرستادیم بر تو قرآن را تا رنجه شوی ٢ لیكن پند دادنیست برای كسی
كه بترسد فرو فرستادنی از آنكسی كه بیافریده زمین و آسمانهای بلند را ٣

الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ۴ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ۵ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفٰى ۶ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ۷ وَهَلْ أَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ۸ إِذْ رَأٰى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى
۹ فَلَمَّا أَتٰيهَا نُودِيَ يَا مُوسٰى ۱۰ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۱۱ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ۱۲ إِنَّنِي أَنَا اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي
۱۳ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي ۱۴ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ۱۵ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ۱۶

خداوند بخشاینده بر عرش مستولی شد ۴ مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین و آنچه در میانه
آن دو است و آنچه زیر طبقهٔ آخرین زمین است ۵ و اگر بلند کنی گفتار را پس بدرستی که او میداند نهانی و
پنهان‌تر را ۶ خدا نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او مر او راست نامهای نیک ۷ و آیا آمد ترا
حکایت موسی ۸ آنگاه که دید آتشی را پس گفت مر اهلش را درنگ نمائید بدرستی که من دیدم آتشی را شاید
که من بیاورم شما را از آن شعله یا بیابم بر آن آتش هدایتی ۹ پس چون آمد نزد آن ندا کرده شد که ای موسی
۱۰ بدرستی که من پروردگار توام پس بیرون کن نعلینت را بدرستی که تو در وادی پاکیزه طوائی ۱۱ و من
اختیار نموده‌ام ترا پس گوش دار مر آنچه را وحی کرده میشود ۱۲ بدرستی که منم من خدا که نیست معبود
کرده شده بحقیقت بجز من پس بپرست مرا ۱۳ و بپادار نماز را از برای ذکر من بدرستی که قیامت
آینده است میخواهم نهان دارم آنرا تا جزا داده شود هر نفسی بکوشش خود ۱۵ پس البته باز ندارد ترا
از آن کسی که ایمان نمی‌آورد بآن و پیروی نمود خواهش خود را پس هلاک گردی ۱۶ و چیست آن در
دست راست تو ای موسی ۱۷ گفت این چوب دست منست تکیه کنم بر آن و بریزانم بآن برگ را برای
گوسفندان خود و مر است در آن حاجتهای دیگر ۱۸ گفت بینداز آنرا ای موسی ۱۹ پس بیفکند عصا
را ناگاه آن ماری شد که می‌شتافت ۲۰ گفت بگیر آنرا و مترس زود باشد باز گردانیم آنرا بصورت اولش
۲۱ و فراهم آور دست خود را بسوی بغل خود بیرون آید سفید نورانی بدون بدی آیتی دیگر ۲۲
تا بنمائیم ترا از آیتهای خود که بزرگتر است ۲۳ برو بسوی فرعون بدرستی که او از حد گذشته است ۲۴
گفت پروردگار من گشاده گردان برای من سینهٔ مرا ۲۵ و آسان نما برای من کار مرا ۲۶ و بگشا بستگی
را از زبان من ۲۷ تا فهم کنند گفتار مرا ۲۸ و بگردان برای من وزیری از اهلم ۲۹ هرون برادر مرا ۳۰
محکم کن باو پشت مرا ۳۱ و شریک گردان او را در کار من ۳۲ تا بپاکی یاد نمائیم ترا بسیار ۳۳ و یاد
کنیم ترا بسیار ۳۴ بدرستی که تو هستی بما بینا ۳۵ گفت بتحقیق که داده شدی خواسته‌ات را
ای موسی ۳۶ و هر آینه بتحقیق که منت نهادیم بر تو بار دیگر ۳۷ وقتی که وحی کردیم بسوی مادر تو آنچه وحی
کرده شود ۳۸ اینکه بیفکن او را در صندوق پس بیفکن آنرا در دریا پس بیفکند آنرا دریا بکنار تا
فرا گیرد او را دشمنی که مر است و دشمنی که مر او راست و افکندم بر تو دوستی از خود و تا تربیت
کرده شوی پیش چشم من ۳۹ هنگامی که راه میرفت خواهرت پس میگفت آیا راه نمائی کنم شما را بر کسی
که نگاهداری کند او را پس باز گردانیدیم ترا بسوی مادرت تا روشنائی یابد چشمش و اندوهگین نگردد
و کشتی نفسی را پس نجات دادیم ترا از غم و آزمودیم ترا آزمودنی ۴۰

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسٰى ۱۷ قَالَ
هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهُشُّ
بِهَا عَلٰى غَنَمِي ۱۸ وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرٰى
قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسٰى ۱۹ فَأَلْقٰيهَا فَإِذَا هِيَ
حَيَّةٌ تَسْعٰى ۲۰ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ
سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولٰى ۲۱
وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ
بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرٰى ۲۲
لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرٰى ۲۳ اذْهَبْ
إِلٰى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغٰى ۲۴ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ
لِي صَدْرِي ۲۵ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۲۶ وَ
احْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۲۷ يَفْقَهُوا قَوْلِي
۲۸ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ۲۹ هٰرُونَ
أَخِي ۳۰ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۳۱ وَأَشْرِكْهُ
فِي أَمْرِي ۳۲ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۳۳ وَنَذْكُرَكَ
كَثِيرًا ۳۴ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۳۵ قَالَ
قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى ۳۶ وَلَقَدْ
مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرٰى ۳۷ إِذْ أَوْحَيْنَا
إِلٰى أُمِّكَ مَا يُوحٰى ۳۸ أَنِ اقْذِفِيهِ
فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ
وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلٰى
عَيْنِي ۳۹ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلٰى أُمِّكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۴۰

فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ٤١ اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ٤٢ اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ
إِنَّهُ طَغَى ٤٣ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ٤٤ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ٤٥ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى
٤٦ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ٤٧ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ
إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ٤٨ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ٤٩ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ٥٠ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ

الْأُولَى ٥١ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي
كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ٥٢
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى
٥٣ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ٥٤ مِنْهَا
خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً أُخْرَى ٥٥ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا
كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ٥٦ قَالَ أَجِئْتَنَا
لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى
٥٧ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ
نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ٥٨ قَالَ
مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ٥٩ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ
أَتَى ٦٠ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ
خَابَ مَنِ افْتَرَى ٦١ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى ٦٢ قَالُوا إِنْ
هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ
الْمُثْلَى ٦٣ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا
صَفًّا ٦٤ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى
٦٥ قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ
نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ٦٦

پس درنگ نمودي چند سال در اهل مدين پس آمدي بر اندازه اي موسى و بر گزيدم ترا براي
خود ٤١ برو تو و برادرت با آيتهاي من و سستي منماييد در ياد نمودن من ٤٢ برويد بسوي فرعون
بدرستي که او در گذشته از حد ٤٣ پس بگوييد مر او را گفتار نرمي تا شايد که او پند پذيرد يا
بترسد ٤٤ گفتند پروردگار ما بدرستي که ما ميترسيم که پيش گيري کند بر ما يا آنکه در گذرد
از حد ٤٥ گفت مترسيد که من با شمايم ميشنوم و مي بينم ٤٦ پس برويد بنزد او پس بگوييد بدرستي که
ما فرستادگان پروردگار توييم پس بفرست با ما بني اسرائيل را و عذاب مکن ايشان را بتحقيق که آمديم
ترا با آيتي از پروردگار تو و سلامتي بر آنکسي که پيروي کرده راه راست را ٤٧ بدرستي که وحي کرده شد
بسوي ما آنکه عذاب خدا بر کسي است که تکذيب نمود و رو گردانيد ٤٨ گفت پس کيست پروردگار شما اي
موسى ٤٩ گفت پروردگار ما کسي است که عطا فرمود بهر چيزي آفرينشش را پس راه راست نمود ٥٠
گفت پس چيست حال قرنهاي پيشين ٥١ گفت دانش آن نزد پروردگار منست در کتابي که خطا نمي
نمايد پروردگار من و فراموش نميکند ٥٢ آنکه او گردانيد براي شما زمين را بستر و بديد آورد براي شما
در آن راهها و فرو فرستاد از آسمان آبي پس بيرون آورديم از آن اصنافي از روييدنيهاي مختلف ٥٣ بخوريد
و بچرانيد چهار پايان خود را بدرستي که در اين هر آينه آيتهاست براي صاحبان خرد ٥٤ از آن آفريديم
شما را و در آن باز گردانيم شما را و از آن بيرون مي آوريم شما را مرتبه ديگر ٥٥ و هر آينه بتحقيق که نموديم
ما با او آيتهاي خود را همه آنها را پس تکذيب نمود و سر باز زد ٥٦ گفت آيا آمدي ما را که بيرون کني ما را از زمين
ما بجادوي خود اي موسى ٥٧ پس هر آينه آوريم بتو جادويي مثل آن پس بگردان ميانه ما
و ميانه خود وعده گاهي که خلاف ننماييم آنرا ما و نه تو در جايي هموار ٥٨ گفت وعده
گاه شما روز آرايش است و اينکه گرد آورده شوند مردم هنگام چاشت ٥٩ پس
باز گشت فرعون پس جمع نمود مکر خود را پس آمد ٦٠ گفت مر ايشان را موسى واي بر شما
افترا مکنيد بر خدا دروغ را پس درمانده گرداند شما را بعذابي و بتحقيق که نا اميد شد
هر که افترا نمود ٦١ پس منازعه رسانيدند کار ايشان را ميانه خود و پنهان نمودند راز را ٦٢
گفتند بدرستي که اين دو هر آينه جادوگرانند ميخواهند که بيرون کنند شما را از زمين
شما بجادوي خود و براندازند دين شما را که افضلتر است ٦٣ پس جمع کنيد مکر خود را
پس بياييد صف کشيده ٦٤ و بدرستي که فيروزي يافت امروز هر که غالب آمد ٦٥ گفتند
اي موسى يا آنست که بيفکني و يا آنست که باشيم نخستين کسي که بيفکند ٦٦

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ٦٩ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ٧٠ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ الْأَعْلَىٰ ٧١ وَأَلْقِ مَا
فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ٧٢ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ٧٣ قَالَ آمَنتُمْ
لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا
وَأَبْقَىٰ ٧٤ قَالُوا لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا

خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ
وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ٧٥ إِنَّهُ مَن يَأْتِ
رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا
وَلَا يَحْيَىٰ ٧٦ وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ
الْعُلَىٰ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ
مَن تَزَكَّىٰ ٧٨ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا
تَخْشَىٰ ٧٩ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ
فَغَشِيَهُم مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ
قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ٨١ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ
٨٣ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ
يَا مُوسَىٰ ٨٥ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي
وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ
٨٦ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ
وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ٨٧ فَرَجَعَ
مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسِفًا ٨٨

گفت بلكه بيفكنيد پس ناگاه ريسمانهاي ايشان وچوب دستهاي ايشان وانموده ميشد بموسى از جادوى
ايشان اينكه آنها مي شتابند ٦٩ پس دريافت در دل خود ترسي موسى ٧٠ گفتيم مترس بدرستيكه تو تويي برتري
٧١ وبيفكن آنچه در دست راست تست تا بسرعت فرو برد آنچه را ساخته اند نيست آنچه ساخته
اند مگر مكر جادوگري وفيروز نميگردد جادوگر هر جا كه آيد ٧٢ پس افكنده شدند جادوگران سجده
كنندگان گفتند ايمان آورديم بپروردگار هرون وموسى ٧٣ گفت ايمان آورديد مر او را پيش از آنكه
دستوري دهم شما را بدرستيكه او هر آينه بزرگ شماست كه بياموخت شما را جادو پس هر آينه ببرم البته
دستهاي شما وپاهاي شما را از جانب مخالف وهر آينه بردار كنم البته شما را در تنهاي درخت خرما وهر آينه
بدانيد البته كه كدام يك از ما سخت تر است از جهت عذاب وپاينده تر ٧٤ گفتند كه هرگز اختيار
ننماييم تو را بر آنچه آمده ما را از بينه ها وآنكه آفريد ما را پس حكم كن آنچه تو حكم كننده جز اين نيست كه
حكم ميكني در اين زندگاني دنيا بدرستيكه ما ايمان آورديم بپروردگار خود تا بيامرزد براي ما گناهان ما
را وآنچه را كه بزور باز داشتي ما را بر آن از جادو وخدا بهتر وپاينده تر است ٧٥ بدرستيكه هر كه آيد پر
وردگار خود را گناهكار پس بدرستيكه براي اوست دوزخ نه ميرد در آن ونه زنده باشد ٧٦ وكسيكه
آيد او را در حالتي كه با ايمان باشد كه بتحقيق كرده باشد كارهاي شايسته پس آنها براي ايشانست
مرتبه هاي بلند ٧٧ بهشتهاي اقامت كه ميرود از زير آنها نهرها در حالتي كه جاويدانند در آنها واينست جزاي
كسيكه پاك شده ٧٨ [illegible] بتحقيق كه وحي كرديم بسوى موسى كه شب ببر بندگان مرا پس بكن براي ايشان راهي
در دريا خشك [illegible] مترس از [illegible] ونه بترسي [illegible] پس از پي در آمد ايشانرا فرعون با
لشكرهايش پس فرو گرفت ايشانرا از دريا آنچه فرو گرفت ايشانرا وگمراه كرد فرعون قوم خود را وراه
ننمود ٨١ اي بني اسرائيل بتحقيق كه نجات داديم شما را از دشمن شما ووعده داديم شما را جانب طور [illegible]
وفرو فرستاديم بر شما من وسلوى بخوريد از پاكيزه هاي آنچه روزي كرديم شما را [illegible]
پس فرود آيد بر شما خشم من وكسيكه فرود آيد بر او خشم من پس بتحقيق [illegible]
٨٣ وبدرستيكه من هر آينه آمرزنده ام مر كسي را كه توبه نموده وايمان آورد [illegible]
كارهاي شايسته را پس هدايت يافته [illegible] وچه چيز بشتابانيد ترا [illegible]
گفت ايشان [illegible] بر اثر من وشتافتم بسوي تو پروردگار من تا خوشنود شوي ٨٦
گفت پس بدرستيكه ما بتحقيق مبتلا ساختيم قوم ترا از بعد تو وگمراه كرد ايشانرا
السامري ٨٧ پس باز گرديد موسى بسوي قوم خود خشمناك اندوهگين [illegible] ٨٨

قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ٨٦ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا
مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ٨٧ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ ٨٨ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ٨٩ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ
بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ٩٠ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ٩١ قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ

ضَلُّوا ٩٢ أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ٩٣
قَالَ يَا بْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ
بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي
٩٤ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ٩٥
قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ
قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَ
كَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ٩٦ قَالَ
فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ
تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا
لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي
ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ
لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ٩٧ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ
اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ
شَيْءٍ عِلْمًا ٩٨ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ
مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ
مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ٩٩ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ
فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ١٠٠ خَالِدِينَ
فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ١٠١
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ١٠٢ يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ١٠٣ نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ١٠٤ وَيَسْأَلُونَكَ
عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي
نَسْفًا ١٠٥

گفت اي قوم من آيا وعده نداد شما را پروردگار شما وعده نيكو پس آيا دراز شد بر شما زمان
يا خواستيد كه فرود آيد بر شما خشمي از نزد پروردگار شما پس خلف نموديد وعده مرا
٨٦ گفتند خلف نكرديم ما وعده ترا باختيار خود وليكن ما بار كرده شديم بارهائي
از زيور قوم پس افكنديم آنها را پس همچنين افكند سامري ٨٧ پس بيرون آورد
براي ايشان گوساله بجسب جسد كه مر او را بود فريادي پس گفتند اين خداي شماست
و خداي موسي پس فراموش كرد ٨٨ آيا پس نمي بينند كه باز نميگرداند بسوي ايشان گفتاري را ٨٩
و مالك نيست براي ايشان زياني را ونه سودي را ٨٩ وبتحقيق كه گفت مر ايشانرا هرون
از پيش اي قوم من جز اين نيست كه مبتلا گردانيده شده ايد باين وبدرستي كه پروردگار
شما بخشاينده است پس پيروي كنيد مرا واطاعت كنيد امر مرا ٩٠ گفتند هميشه باشيم بر آن
ثابت قدمان تا باز گردد بسوي ما موسي ٩١ گفت اي هرون چه مانع شد ترا وقتي
كه ديدي ايشانرا كه گمراه شدند ٩٢ از پيروي نمودن تو مرا آيا پس نافرماني كردي
امر مرا ٩٣ گفت اي پسر مادر من مگير ريش مرا ونه سر مرا بدرستي كه من ترسيدم كه
بگوئي جدائي افكندي ميانه بني اسرائيل ونگاه نداشتي گفتار مرا ٩٤ گفت پس چه
بود مطلب تو اي سامري ٩٥ گفت بينا شدم بآنچه بينا نشدند بآن پس بر گرفتم مشتي
از اثر آن فرستاده پس انداختم آنرا وهمچنين بيارآست براي من نفس من ٩٦ گفت پس
برو بدرستي كه مر تراست در زندگي اينكه بگوئي مس كردني نيست وبدرستي كه مر تراست
وعده كه خلاف كرده نشوي آنرا ونظر كن بسوي معبودت كه بودي هميشه بر آن مجاور
هر آينه بسوزانيم البته آنرا پس پراكنده كنيم آنرا البته در دريا پراكنده كردني ٩٧ نيست معبود
شما مگر خدائي كه نيست عبادت كرده شده سزاوار عبادت بجز او فرا گرفته هر چيز را
بدانش ٩٨ همچنين حكايت كنيم بر تو از خبرهاي آنچه بتحقيق گذشته وبتحقيق كه داده ايم
ترا از نزد خود ذكري ٩٩ كسي كه روگرداند از آن پس بدرستي كه او بردارد در روز قيامت باري گران را ١٠٠
در حالتي كه جاويدانند در آن وبد است مر ايشانرا در روز قيامت بار ١٠١ روزي كه دميده شود در صور
وحشر كنيم گناهكارانرا در آن روز كبود چشمان ١٠٢ راز گويند با خود كه درنگ نكرديد مگر ده ١٠٣ ما دانا
تريم بآنچه ميگويند وقتي كه ميگويد خوبترشان در مسلك درنگ نكرديد مگر يكروز ١٠٤ وميپرسند ترا
از كوهها بگو پراكنده ميكند آنها را پروردگار من پراكنده كردني ١٠٥

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ١٠٧ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ١٠٨ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ١٠٩
يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ١١٠ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ١١١ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ
الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ١١٢ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ١١٣ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١١٤ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ١١٥ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ١١٦

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ
وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ١١٧ وَإِذْ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَٰذَا
عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ١١٨ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ
فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ١١٩ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ
فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ١٢٠ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ
قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ
وَمُلْكٍ لَا يَبْلَىٰ ١٢١ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ
لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا
مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ
١٢٢ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ
وَهَدَىٰ ١٢٣ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ
مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ
وَلَا يَشْقَىٰ ١٢٤ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي
فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ١٢٥ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي
أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ١٢٦ قَالَ كَذَٰلِكَ
أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَٰلِكَ
الْيَوْمَ تُنْسَىٰ ١٢٧ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ
أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ ١٢٨ أَفَلَمْ يَهْدِ
لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ ١٢٩

پس واگذارد انرا ساده هموارى ١٠٧ نه بينى دران كجى و نه بلندى ١٠٨ در ان روز پيروى كنند خواننده
را كه نيست كجى مر انرا و پست شود اوازها براى خداى بخشاينده پس نشنوى تو مگر اواز اهسته
١٠٩ در ان روز نفعى نبخشد شفاعت مگر كسى را كه دستورى داده مر او را خداى بخشاينده و رضا داده
مر او را گفتارى ١١٠ ميداند انچه را پيش روى ايشانست وانچه را پس سر ايشانست و احاطه نمى نمايند باو از
راه دانش ١١١ و ذليل شد روها همه براى زنده پاينده و بتحقيق كه نااميد شد كسى كه حمل نمود ظلمى را
١١٢ و كسى كه كند از شايستها و او مؤمن باشد پس نترسد ستمى و نه شكستى را ١١٣ و همچنين فرو فرستاديم
انرا قرانى عربى و مكرر كردانيديم دران از وعيد شايد ايشان بپرهيزند ١١٤ يا احداث نمايد براى
ايشان پند گرفتنى ١١٥ پس بلند مرتبه است خداى پادشاه حق و شتاب منماى بقران پيش از انكه گذارده
شود بسوى تو وحى ان و بگو پروردگار من بيفزاى مرا دانش ١١٦ و هر اينه بتحقيق كه عهد كرديم بسوى ادم
از پيش پس فراموش كرد و نيافتيم مر او را عزمى ١١٧ و هنگامى كه گفتيم مر فرشتگانرا كه سجده نمائيد مر
ادم را پس سجده كردند مگر ابليس كه سرباز زد پس گفتيم اى ادم بدرستى كه اين دشمن است مر ترا و مر
جفت ترا پس بيرون نكند البته شما را از بهشت پس برنج افتى ١١٨ بدرستى كه مر تراست اينكه نه گرسنه
شوى دران و نه برهنه شوى ١١٩ و بدرستى كه تو نه تشنه گردى دران و نه گرماى افتاب بينى ١٢٠ پس و
سوسه نمود بسوى او ابليس گفت اى ادم ايا دلالت كنم ترا بر درخت جاودانى و پادشاهى كه زايل نگردد ١٢١ پس خوردند
از ان دو و از ان پس ظاهر شد مر ان دو را عورتهاى ايشان و شروع نمودند كه ميپوشانيدند بر ان دو از برگ
بهشت و نافرمانى كرد ادم پروردگار خود را پس بى بهره شد ١٢٢ بعد از ان بر گزيد او را پروردگار او پس باز
گشت نمود بر او و هدايت كرد ١٢٣ گفت فرو شويد از ان بعض شما مر بعضى را دشمن است پس اگر بيايد
البته شما را از نزد من هدايتى پس هر كه پيروى كند هدايت مرا پس نه گمراه ميشود و نه تعب ميكشد ١٢٤ و
هر كه رو گردانيد از ذكر من پس بدرستى كه مر او راست زندگانى تنگى و حشر ميكنيم او را روز قيامت نابينا ١٢٥
گفت پروردگار من چرا حشر كردى مرا نابينا و بتحقيق كه بودم بينا ١٢٦ گفت همچنين امد ترا ايتهاى ما پس وا
گذاشتى انها را وهمچنين امروز واگذاشته شوى ١٢٧ و همچنين سزا دهيم هر كه را كه
[illegible] نمود و ايمان نياورد بايتهاى پروردگار خود [illegible] عذاب اخرت سخت [illegible]
پاينده تر است ١٢٨ ايا پس راه ننمود مر ايشانرا كه چند [illegible]
گردانيديم پيش از ايشان از قرنها كه راه ميروند [illegible]
[illegible] مسكنهاشان بدرستى كه در اين هر اينه ايتهاست [illegible] خرد [illegible] ١٢٩

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ
وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ١٣١ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ١٣٢
وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ١٣٣ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ
مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ١٣٤ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ١٣٥ قُلْ

كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ١٣٦

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ مِائَةٌ وَاثْنَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ١ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ٢ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ٣ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٤ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ٥ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ٦ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٧ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ٨ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ٩ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٠ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ١١ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ١٢

واگر نه بودی کلمه که پیشی گرفته از پروردگار تو هر آینه بودی لازم و مدتی نام برده شده پس صبر کن بر آنچه می
گویند و تسبیح کن بحمد پروردگار خود پیش از بر آمدن آفتاب و پیش از فرو رفتن آن و از ساعتهای شب پس
تسبیح کن و در اطراف روز شاید که تو خوشنود شوی ۱۳۱ و مکش دو چشم خود را البته بسوی آنچه بهره ور
ساخته ایم بآن اصنافی را از ایشان از زینت زندگانی دنیا تا آزمایش نمائیم ایشان را در آن و روزی پروردگار تو
بهتر است و پاینده تر ۱۳۲ و امر کن اهل خود را بنماز و صبر نما بر آن نمیخواهیم از تو روزی ما روزی میدهیم ترا و عاقبت
برای پرهیزگاریست ۱۳۳ و گفتند چرا نمی آورد ما را آیتی از پروردگار خود آیا نیامد ایشان را حجت آنچه در
کتابهای پیشینیانست ۱۳۴ و اگر آنکه ما هلاک میکردانیدیم ایشان را بعذابی از پیش هر آینه میگفتند پروردگار
ما چرا نفرستادی بسوی ما رسولی تا پیروی کنیم آیتهای ترا پیش از آنکه ذلیل شویم و خوار گردیم ۱۳۵
بگو هر یک منتظریم پس انتظار برید پس زود باشد که بدانید که کیانند اصحاب راه راست

وکه هدایت یافته است ۱۳۶ سورة الانبیاء صد و دوازده آیه است

بنام خدای بخشاینده مهربان

نزدیک شد بمردم حساب ایشان و ایشان در بیخبری اعراض نمایندگان ۱ نمی آید ایشان را
هیچ پندی تازه از جانب پروردگار ایشان مگر آنکه گوش دارند آنرا و حال آنکه ایشان بازی میکنند ۲
غافلست دلهای ایشان و پنهان داشتند رازها آنانکه ستم کردند نیست این مگر آدمی مثل
شما آیا پس می آیید بجادو و شما می بینید ۳ گفت پروردگار من میداند گفتار را در آسمان و زمین و
اوست شنوای دانا ۴ بلکه گفتند اینها خوابهای پریشانست بلکه افترا کرد آنرا بلکه او شاعریست پس باید بیاورد
ما را آیتی چنانکه فرستاده شدند پیشینیان ۵ ایمان نیاوردند پیش از ایشان هیچ دهی که هلاک
کردیم آنرا آیا پس ایشان ایمان می آرند ۶ و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی میکردیم
بسوی ایشان پس بپرسید اهل ذکر را اگر هستید که نمیدانید ۷ و نگردانیدیم ایشان را
جسدی که نخورند طعام را و نبودند جاوید ۸ پس راست کردانیدیم ایشان را وعده
پس نجات دادیم ایشان را و هر که خواهیم و هلاک کردانیدیم اسراف کنندگان را ۹ هر آینه
فرستادیم بسوی شما کتابی که در آن پند شماست آیا پس نمی فهمید ۱۰ و بسا شکستیم از دهی که بود
ستمکار و پدید آوردیم پس از آن قومی دیگر را ۱۱ پس چون دریافتند عذاب ما را ناگاه ایشان از آن میگریختند ۱۲

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ١٣ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ١٥ فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَامِدِينَ ١٥ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ١٦ لَوْ أَرَدْنَا أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنَاهُ مِن لَّدُنَّا إِن كُنَّا فَاعِلِينَ ١٨
بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ١٩ وَلَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِندَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ٢٠ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ٢١ أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ٢٢ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ

لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ٢٣ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ
وَهُمْ يُسْأَلُونَ ٢٤ أَمِ اتَّخَذُوا مِن
دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
هَٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِيَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِي بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُم مُّعْرِضُونَ
٢٥ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ
إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ
٢٦ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ٢٨ لَا يَسْبِقُونَهُ
بِالْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ٢٩ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ
خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ٣١ وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ
إِنِّي إِلَٰهٌ مِّن دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ٣٢ أَوَلَمْ يَرَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ
الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ٣٣
وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ
بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا
[illegible] يَهْتَدُونَ [illegible] وَجَعَلْنَا [illegible]
[illegible]

مكريزيد وبازكرديد بسوي انچه متنعم شده بوديد در ان و [illegible] كنهاي خود شايد پرسيده شويد
[illegible] كفتند اي واي برما بدرستي كه ما بوديم ستمكاران ١٥ پس هميشه بود اين خواندن
ايشان تا كرديم ايشان را درويده فرومانده كان ١٦ ونيا فريديم اسمان و زمين وانچه
درميانه ايشانست بازي كنندكان ١٧ اكر ميخواستيم كه فراكيريم لهويرا هراينه فراميكرفتيم
ان را از نزد خود اكر بوديم كنندكان ١٨ بلكه مي اندازيم حق را بر باطل پس
[illegible] بر باطل [illegible] باشد ناچيز و مر شما راست واي از انچه وصف ميكنيد
١٩ و [illegible] راست هر [illegible] در اسمانها و زمين است وهركه نزد اوست كردن [illegible]
[illegible] پرستش او [illegible] مانده شوند ٢٠ تسبيح ميكنند [illegible]
[illegible] ٢١ ايا فرا كرفته اند الهها نيز از زمين كه ايشان زنده [illegible] ميكنند ٢٢ اكر
بود [illegible] الهاني غير از خداي سزاي پرستش هراينه تباه شدندي [illegible] دو پس منزه است
[illegible] انچه وصف ميكنند ٢٣ پرسيده نشوند از انچه ميكنند و
[illegible] ٢٤ ايا فرا كرفته اند بجز خدا الهاني بكو بياريد حجت خودرا
[illegible] وذكر [illegible] كه پيش از من بودند بلكه بيشتر ايشان نميدانند
[illegible] توحيد رسولان [illegible]
[illegible]

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۳۷ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۳۸ وَإِذَا رَآكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ هُمْ كَافِرُونَ ۳۹ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ ۴۰ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۴۱ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ۴۲ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۴۳ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۴۴ قُلْ مَنْ
يَكْلَؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَٰنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ۴۵
أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا
يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا
يُصْحَبُونَ ۴۶ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَ
آبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا
يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ
أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ۴۷ قُلْ
إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْذَرُونَ ۴۸ وَلَئِنْ
مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۴۹ وَنَضَعُ
الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ۵۰
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ
وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ۵۱ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ
مُشْفِقُونَ ۵۲ وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ
أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۵۳ وَ
لَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ
وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ۵۴ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ

و نکردانیدیم برای آدمی پیش از تو جاوید بودن آیا پس اگر بمیری پس ایشان جاوداناناند ۳۷ هر نفسی
چشنده مرگست و آزمایش میکنیم شما را بشر و خیر آزمایشی و بسوی ما باز گردیده میشوید ۳۸
و چون ببینند ترا آنانکه کافر شدند نمیگیرند ترا مگر باستهزا آیا اینست آنکه ذکر
میکند الهان شما را و ایشان بذکر خدای بخشاینده ایشان کافرانند ۳۹ آفریده شد آدمی از شتاب
زود باشد که بنمایم شما را آیتهای خود را پس شتاب مکنید مرا ۴۰ و میگویند کی خواهد
این وعده اگر هستید راستگویان ۴۱ اگر بدانند آنانکه کافر شدند وقتی را که باز
نتوانند داشت از رویهای خود آتش را و نه از پشتهای خود و نه ایشان یاری داده شوند
۴۲ بلکه آید ایشانرا ناگهان پس متحیر کند ایشانرا پس نتوانند دفع آنرا و نه ایشان مهلت داده
شوند ۴۳ و هر آینه بتحقیق که استهزا کرده شده برسولانی پیش از تو پس فرو گرفت با
آنانکه استهزا کردند از ایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ۴۴ بگو کیست که
نگاه میدارد شما را در شب و روز از خدای بخشاینده بلکه ایشان از ذکر پروردگار خود
اعراض کنندگانند ۴۵ آیا مر ایشانراست الهان که کفایت میکند ایشانرا بغیر ما نمیتوانند
یاری کردن خودهاشانرا و نه ایشان از ما همراهی کرده میشوند ۴۶ بلکه بهره ور کردیم
ایشانرا و پدران ایشانرا تا آنکه دراز شد بایشان مدت زندگانی پس آیا نمی بینند که
ما میآییم زمین را کم میکنیم آنرا از اطراف آن آیا پس ایشان غلبه کنندگانند ۴۷ بگو جز
این نیست که بیم می نمایم شما را بوحی و نمیشنوند کران خواندن را هرگاه که بیم کرده شوند ۴۸
و هر آینه برسد ایشانرا اندک بوئی از عذاب پروردگار تو هر آینه گویند البته ای وای بر ما
بدرستی که ما بودیم ستمکاران ۴۹ و میگذاریم ترازوهای درست برای روز قیامت
پس ستم رسیده نشود نفسی چیزی را و اگر باشد وزن یکدانه از خردل بیاوریم آنرا و بسیم ما
حساب کنندگان ۵۰ و هر آینه بتحقیق که دادیم موسی و هرون را فرقان و نور و پند
مر پرهیزکاران را ۵۱ آنانکه میترسند پروردگار خود را در نهانی و ایشان از قیامت
ترسندگانند ۵۲ و این ذکریست بابرکت فرو فرستادیم آنرا آیا پس شما مر آنرا انکار
کنندگانید ۵۳ و هر آینه بتحقیق که دادیم ابرهیم را کاردانی او را از پیش و بودیم ما باو دانا
... ۵۴ چون گفت مر پدر خود و گروه خود را چیست این تمثالها که شما مر آنها را مقیمان بر پرستش
... پدران خود مر آنها را ... کنندگان ۵۵

قال لقد كنتم انتم وآباؤكم في ضلال مبين ۵۴ قالوا اجئتنا بالحق ام انت من اللاعبين ۵۵ قال بل ربكم رب السموات والارض الذي فطرهن و
انا على ذلكم من الشاهدين ۵۶ وتالله لاكيدن اصنامكم بعد ان تولوا مدبرين ۵۷ فجعلهم جذاذا الا كبيرا لهم لعلهم اليه يرجعون ۵۸ قالوا من
فعل هذا بآلهتنا انه لمن الظالمين ۵۹ قالوا سمعنا فتى يذكرهم يقال له ابرهيم ۶۰ قالوا فأتوا به على اعين الناس لعلهم يشهدون ۶۱ قالوا
ءانت فعلت هذا بآلهتنا يا ابرهيم ۶۲ قال بل فعله كبيرهم هذا فسئلوهم ان كانوا ينطقون ۶۳ فرجعوا الى انفسهم فقالوا انكم انتم الظالمون ۶۴

ثم نكسوا على رؤسهم لقد علمت
ما هؤلاء ينطقون ۶۵ قال افتعبدون
من دون الله ما لا ينفعكم شيئا ولا
يضركم ۶۶ اف لكم ولما تعبدون من
دون الله افلا تعقلون ۶۷ قالوا حرقوه
وانصروا آلهتكم ان كنتم فاعلين ۶۸
قلنا يا نار كوني بردا وسلاما على
ابرهيم ۶۹ وارادوا به كيدا فجعلناهم
الاخسرين ۷۰ ونجيناه ولوطا الى
الارض التي باركنا فيها للعالمين ۷۱
ووهبنا له اسحق ويعقوب نافلة و
كلا جعلنا صالحين ۷۲ وجعلناهم
ائمة يهدون بامرنا واوحينا اليهم
فعل الخيرات واقام الصلوة وايتاء
الزكوة وكانوا لنا عابدين ۷۳ و
لوطا آتيناه حكما وعلما ونجيناه
من القرية التي كانت تعمل الخبائث
انهم كانوا قوم سوء فاسقين ۷۴
وادخلناه في رحمتنا انه من الصالحين
۷۵ ونوحا اذ نادى من قبل فاستجبنا
له فنجيناه واهله من الكرب العظيم
۷۶ ونصرناه من القوم الذين كذبوا
بآياتنا انهم كانوا قوم سوء فاغرقناهم
اجمعين [illegible]
[illegible]
[illegible]

گفت بتحقیق که هستید شما و پدران شما در گمراهی هویدا ۵۴ گفتند آیا آمدی ما را براستی یا
تو از بازی کنندگانی ۵۵ گفت بلکه پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمین است آنکه آفرید آنها را و
من بر آن از گواهانم ۵۶ و بخدا سوگند که هر آینه چاره خواهم کرد البته بتان شما را بعد از آنکه روی بگردانید
پشت کنندگان ۵۷ پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگی که بود مر آنها را شاید ایشان بسوی وی باز
گشت کنند ۵۸ گفتند که کرد این را با الهان ما بدرستی که او هر آینه از ستمکاران است ۵۹ گفتند
شنیدیم جوانی را که ذکر میکرد ایشان را گفته میشود مر او را ابراهیم ۶۰ گفتند پس بیاورید
او را بر نظرهای مردم شاید که ایشان گواهی دهند ۶۱ گفتند آیا تو کردی این را
بالهان ما ای ابراهیم ۶۲ گفت بلکه کرد این را بزرگ ایشان این پس بپرسید
ایشان را اگر هستند که سخن میکنند ۶۳ پس بازگشت کردند بخودهاشان پس
گفتند بدرستی که شمائید شما ستمکاران ۶۴ پس نگونسار گردانیده شدند
بر سرهاشان هر آینه بتحقیق که دانستی که نیستند اینها سخن گوینده ۶۵ گفت آیا
پس میپرستید از غیر خدا آنچه را که سودی ندهد شما را چیزی و نه زیان رساند شما را ۶۶ اف
مر شما را و مر آنچه را که میپرستید از غیر خدا پس آیا تعقل نمی نمائید ۶۷ گفتند بسوزانید
او را و یاری کنید الهان خود را اگر هستید کنندگان ۶۸ گفتیم ای آتش بشو سرد و سلامتی
بر ابراهیم ۶۹ و اراده نمودند با او مکری پس گردانیدیم ایشان را زیانکاران ۷۰ و نجات دادیم
او را و لوط را بسوی زمینی که برکت دادیم در آن برای عالمیان ۷۱ و بخشیدیم مر او را اسحق و
یعقوب که بودند فرزند فرزند و همه را گردانیدیم شایستگان ۷۲ و گردانیدیم ایشان را
پیشوایان که هدایت میکرده باشند بفرمان ما و وحی فرستادیم بسوی ایشان کردن نیکیها
و بپا داشتن نماز و دادن زکوة را و بودند ما را پرستاران ۷۳ و لوط را دادیمش حکم و علم و
نجات دادیم او را از قریه که بود که میکرد بدیها را بدرستی که ایشان بودند گروه بدی
فاسقان ۷۴ و داخل گردانیدیم او را در رحمت خود بدرستی که او بود از شایستگان ۷۵ و
نوح را وقتی که ندا کرد از پیش پس استجابت کردیم مر او را پس نجات دادیم او را و اهلش را از
اندوه عظیم ۷۶ و یاری دادیم او را از گروهی که تکذیب نمودند آیتهای ما را بدرستی که ایشان
بودند گروه بدی پس غرق کردیم ایشان را همگی ۷۷ و داود و سلیمان را وقتی که حکم میکردند
در زرع چون بشب چرا کرد در آن زرع گوسفند قوم و بودیم مر حکم ایشان را شاهدان ۷۸

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ٧٩ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ٨٠ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ٨١ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ
لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ٨٢ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٨٣ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ
مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ٨٤ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ٨٥ وَأَدْخَلْنَاهُمْ

پس فهمانیدیم آنرا سلیمان را و هر یک را دادیم حکم و دانش و مسخر کردیم با داود کوهها را حال آنکه
تسبیح میکردند و مرغان را و هستیم کنندگان ٧٩ و آموختیم او را ساختن لباس جنگ
برای شما تا نگاه دارد شما را از سختی جنگ شما پس آیا هستید شما شکر کنندگان ٨٠ و برای سلیمان
باد را حال آنکه تند بود میرفت بفرمان او بسوی آن زمینی که برکت دادیم در آن و هستیم
هر چیزی دانا ٨١ و از دیوان کسانی که غوص میکردند برای او و میکردند
کاری غیر آن و بودیم برای ایشان نگهبانان ٨٢ و ایوب را وقتی که ندا نمود پروردگار خود را که
رسیده مرا گزند و تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی ٨٣ پس استجابت نمودیم مر او را پس زایل
گردانیدیم آنچه را بود باو از آزار و دادیم باو اهلش را و مثل ایشان را با ایشان رحمتی از نزد ما
و پندی مر پرستندگان را ٨٤ و اسمعیل را و ادریس و ذا الکفل را هر یک از صبر کنندگانند
٨٥ و در آوردیم ایشان را در رحمت خود بدرستی که ایشان از شایستگانند ٨٦ و صاحب
ماهی را وقتی که رفت خشمناک پس گمان کرد که هرگز تنگ نگیریم بر او پس ندا کرد در تاریکیها
که نیست الهی مگر تو منزهی تو بدرستی که من هستم از ستمکاران ٨٧ پس استجابت
نمودیم مر او را و نجات دادیمش از غم و همچنین نجات میدهیم مؤمنان را ٨٨ و زکریا را وقتی که
ندا نمود پروردگارش را که ای پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین وارثانی ٨٩ پس استجابت
نمودیم مر او را و بخشیدیم مر او را یحیی و به صلاح آوردیم برای او زنش را بدرستی که ایشان
بودند که میشتافتند در نیکیها و میخواندند ما را از روی رغبت و رهبت و بودند ما را
فروتنی کنندگان ٩٠ و آن زنی را که نگاه داشت فرج خود را پس دمیدیم در او از روح خود
و گردانیدیم او و پسرش را آیتی برای عالمیان ٩١ بدرستی که این [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ٩٦ [illegible]
[illegible] یأجوج و مأجوج [illegible]
[illegible]
[illegible]

فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ٨٦
وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ٨٧ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ
٨٨ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ٨٩ فَا
سْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَ
أَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا
وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ٩٠ وَالَّتِي
أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ
رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
لِلْعَالَمِينَ ٩١ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ٩٢
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا
رَاجِعُونَ ٩٣ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا
لَهُ كَاتِبُونَ ٩٤ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ٩٥
حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَ
هُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ٩٦ وَا
قْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا
فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ٩٧

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ١٠٣ لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ١٠٤ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ
وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ١٠٥ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ١٠٦ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ ١٠٧ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ١٠٨ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ
لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ١٠٩ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

١١٠ إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ
١١١ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ
١١٢ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ
وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١١٣ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ
أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ
١١٤ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْتُمُونَ ١١٥ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ
فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ١١٦ قَالَ
رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ
الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١١٧

سُورَةُ الْحَجِّ ثَمَانِيَةٌ وَسَبْعُونَ آيَة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ
السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ١ يَوْمَ تَرَوْنَهَا
تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى
النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ
وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ٢ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ٣ كُتِبَ
عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَ
يَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ٤ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ
فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ

بدرستی که شما و آنچه میپرستید از غیر خدا مایه برافروختن دوزخید شما مر آنرا در آیندگانید ١٠٣
اگر بودند اینان الهان در نیامدندی آنرا و همه در آن جاودانانند ١٠٤ مر ایشانراست در آن نالهٔ زار
و ایشان در آن نمیشنوند ١٠٥ بدرستی که آنان که پیشی گرفته برای ایشان از ما خوبی ایشان از آن دور کرده
شدگانند ١٠٦ نمیشنوند آواز زبانهٔ آتش آنرا و ایشان در آنچه خواهش نمود نفسهای ایشان جاودانانند
١٠٧ اندوهگین نسازد ایشانرا فزع اکبر و ملاقات کنند ایشانرا فرشتگان این روز شماست که
بودید که وعده داده میشدید ١٠٨ روزی که در پیچیم آسمانرا مانند در نوردیدن طومار
برای مکتوبها چنانچه بدو کردیم نخستین آفرینش اعاده میکنیم آنرا وعده ایست بر ما بدرستی که
ما هستیم کنندگان ١٠٩ و بتحقیق که نوشتیم در زبور از پس ذکر آنکه زمین میراث میبرند آنرا
بندگان من که شایستگانند ١١٠ بدرستی که در این هرآینه کفایتیست برای گروهی عبادت
کنندگان ١١١ و نفرستادیم ترا مگر بخشایشی مر عالمیانرا ١١٢ بگو جز این نیست که وحی کرده میشود بمن
آنکه نیست اله شما مگر اله یگانه پس آیا شما گردن نهندگانید ١١٣ پس اگر روی گردانیدند پس
بگو اعلام کردم شما را برابر یکسانی و نمیدانم آیا نزدیکست یا دور آنچه وعده داده میشوید ١١٤ بدرستی
که او میداند آشکارا از گفتار و میداند آنچه پنهان میدارید ١١٥ و نمیدانم شاید که آن فتنه
باشد مر شما را و برخورداری تا وقتی معین ١١٦ گفت پروردگار من حکم کن بحق و پروردگار ما
خدای بخشاینده یاری خواسته شده است بر آنچه وصف میکنید ١١٧

سورهٔ حج هفتاد و هشت آیه است و مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ای گروه آدمیان بپرهیزید از پروردگار خود بدرستی که زلزلهٔ روز قیامت چیزیست
عظیم ١ روزی که ببینید آنرا غافل شود هر شیر دهنده از آنچه شیر داده و بگذارد هر
آبستنی حمل خود را و ببینی مردمانرا مستان و نیستند ایشان مستان ولیکن عذاب خدا
سخت است ٢ و از مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون دانشی و
پیروی میکند هر شیطان سرکشی را ٣ نوشته شده بر او که هر که متابعت نماید او را پس
بدرستی که او گمراه میکند او را و راه مینماید او را بسوی عذاب آتش ٤ ای گروه
آدمیان اگر هستید در شکی از بعث پس بدرستی که ما خلق کردیم شما را از خاک
پس از نطفه پس از پارهٔ خون بسته پس از پارهٔ گوشت تمام خلقت

وغير مخلقة لنبين لكم ونقر في الارحام ما نشاء الى اجل مسمى ثم نخرجكم طفلا ثم لتبلغوا اشدكم ومنكم من يتوفى ومنكم من يرد الى
ارذل العمر لكيلا يعلم من بعد علم شيئا وترى الارض هامدة فاذا انزلنا عليها الماء اهتزت وربت وانبتت من كل زوج بهيج ٥
ذلك بان الله هو الحق وانه يحيي الموتى وانه على كل شيء قدير ٦ وان الساعة اتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور ٧ ومن
الناس من يجادل في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير ٨ ثاني عطفه ليضل عن سبيل الله له في الدنيا خزي ونذيقه يوم القيمة

عذاب الحريق ٩ ذلك بما قدمت
يداك وان الله ليس بظلام للعبيد
١٠ ومن الناس من يعبد الله على حرف
فان اصابه خير اطمان به وان
اصابته فتنة انقلب على وجهه
خسر الدنيا والاخرة ذلك هو
الخسران المبين ١١ يدعوا من دون
الله ما لا يضره وما لا ينفعه ذلك
هو الضلال البعيد ١٢ يدعوا لمن
ضره اقرب من نفعه لبئس المولى
ولبئس العشير ١٣ ان الله يدخل
الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات
تجري من تحتها الانهار ان الله يفعل
ما يريد ١٤ من كان يظن ان لن
ينصره الله في الدنيا والاخرة فليمدد
بسبب الى السماء ثم ليقطع
فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ
١٥ وكذلك انزلناه ايات بينات
وان الله يهدي من يريد ١٦ ان
الذين امنوا والذين هادوا والصابئين
والنصارى والمجوس والذين اشركوا
ان الله يفصل بينهم يوم القيمة
ان الله على كل شيء شهيد ١٧
الم تر ان الله يسجد له من في
السموات ومن في الارض والشمس
والقمر والنجوم والجبال والشجر

ونا تمام تا بیان کنیم برای شما وقرار دهیم در رحمها آنچه را خواهیم تا مدتی نام برده
شده پس بیرون آوریم شما را کودکی تا برسید بکمال خود وازشما کسی است که
میرانیده میشود وازشما کسی است که بازگردانیده میشود بفرومایه ترین زندگی تا
آنکه نداند پس از دانش چیزیرا ومی بینی زمین را در حالتی مرده خشکیده
پس هرگاه فروفرستیم بران آب را بجنبش آید ونمو کند وبرویاند از هر صنفی
خوش بینده ٥ این بسبب اینست که خدا اوست حق واینکه او زنده میکند مردگانرا و
اینکه بر هر چیزی تواناست ٦ واینکه روز قیامت آینده است نیست شکی در آن
واینکه خدا برمی انگیزاند کسانیرا که در قبرهایند ٧ وازمردم کسی است که مجادله میکند
در خدا بدون دانشی ونه هدایتی ونه کتابی نور دهنده ٨ منحرف میکرداند جانبش را
تا گمراه کند از راه خدا مر او راست در دنیا خواری وبچشانیم او را در روز قیامت
عذاب سخت سوزاننده ٩ این بسبب آنست که پیش فرستاده دستهای تو و
آنکه خدا نیست ستمکار مر بندگانرا ١٠ وازمردم کسی است که میپرستد خدارا
بر کناری پس اگر رسد او را خیری آرام گیرد بآن واگر رسد او را فتنه باز گردانند
بر روی خویش زیان کرد دنیا وآخرت را اینست آن زیان آشکار ١١ میخواند از غیر خدا
آنچه ضرر نرساندش وآنچه را سود نبخشد این است آن گمراهی دور ١٢ میخواند کسیرا
که ضررش نزدیکتر است از نفعش هر آینه بد صاحب اختیاریست وهر آینه بد
معاشریست ١٣ بدرستیکه خدا در آورد آنانرا که ایمان آورده اند وکرده اند
کارهای شایسته به بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها بدرستیکه خدا میکند
آنچه میخواهد ١٤ کسیکه هست که گمان میکند که هرگز یاری نکند او را خدا در دنیا وآخرت
پس باید بکشد ریسمانی باسمان پس قطع کند پس نظر کند که آیا میبرد البته حیله اش آنچه را
خشم میآرد ١٥ وهمچنین فرو فرستادیم آنرا حال آنکه آیتهائی روشن بود واینکه خدا هدایت
میکند هرکه را خواهد ١٦ بدرستیکه آنانکه ایمان آورده اند وآنانکه یهود شدند وستاره
پرستان وترسایان وگبران وآنانکه شرک آوردند بدرستیکه خدا حکم میکند میانه ایشان در
روز قیامت بدرستیکه خدا بر هر چیزی گواه است ١٧ آیا نمیبینی که خدا سجده میکند مر او را هر که
در آسمانها وهر که در زمین است وآفتاب وماه وستارگان وکوهها ودرختان

وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۱۸ هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا
فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۱۹ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۲۰ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ
۲۱ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۲۲ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۲۳ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَىٰ صِرَاطِ الْحَمِيدِ

وجنبندگان وبسیاری از آدمیان وبسیاری ثابت شد بر ایشان عذاب وکسی را که
خوار کند خدا پس نیست مر او را هیچ عزیز دارنده بدرستی که خدا میکند آنچه میخواهد
۱۸ این دو دو مخاصمند که خصومت کردند با هم در پروردگار خود پس آنانکه کافر
شدند بریده شد برای ایشان جامه ها از آتش ریخته میشود از زبر سرهای
ایشان آب جوشان ۱۹ که گداخته شود بآن آنچه در شکمهای ایشانست و پوستها
۲۰ وبرای ایشانست گرزها از آهن ۲۱ هرگاه اراده کنند که بیرون آیند از آن
از اندوهی باز گردانیده شوند در آن وچشید عذاب آتش سوزانرا ۲۲ بدرستی که خدا
در آورد آنانرا که ایمان آورده اند وکرده اند کارهای شایسته را ببهشتهائی که میرود
از زیر آنها نهرها زیور داده شوند در آنها از دست برنجنها از طلا و مروارید وجامهای ایشان
در آنها حریر است ۲۳ وراه نموده شدند بسوی پاکیزه از گفتار و راه نموده شده اند
براه ستوده ۲۴ بدرستی که آنانکه کافر شده اند وباز میدارند از راه خدا ومسجد الحرام
که گردانیدیم آنرا برای مردم در حالتی که یکسانند مقیم در آن وبیابانی وکسی که اراده کند
در آن بسبب مایل شدن از حق ستمی را بچشانیم او را از عذاب دردناک ۲۵ وچون تعیین کردیم
برای ابرهیم جای خانه را که شریک مگردان با من چیزیرا و پاکیزه کن خانه مرا برای طواف
کنندگان وایستادگان ورکوع کنندگان سجده کنندگان ۲۶ وندا کن در میان مردمان بحج
تا بیایند ترا پیادگان وبر هر شتر لاغری که بیایند از هر راه دوری ۲۷ تا حاضر شوند
وببینند منفعتها را که برای ایشانست و یاد کنند نام خدا در روزهای معلوم بر آنچه روزی
کرد ایشانرا از بسته زبان چهارپایان پس بخورید از آنها وبخورانید سختی کشیده درویش
را ۲۸ پس باید که ازاله نمایند کثافتهای خود را و وفا کنند نذرهای خود را و باید که طواف کنند
خانه دیرینه را ۲۹ اینست وکسی که بزرگ دارد حرمتهای خدا را پس آن بهتر است مر او را
نزد پروردگارش و حلال گردانیده شده برای شما چهارپایان مگر آنچه خوانده شد
بر شما پس دوری کنید پلید را که بتانند ودوری کنید از گفتار دروغ
۳۰ حالانکه مخلصان باشید برای خدا نه شریک آورندگان باو وکسی که شرک می آورد
بخدا پس گویا که در افتاده از آسمان پس بربایدش مرغ یا فرود آورد او را باد بجائی دور ۳۱ اینست
وکسی که بزرگ دارد قربانیهای خدا را پس بدرستی که آن از پرهیزگاری دلهاست ۳۲

۲۴ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي
جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ
فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ
بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۲۵ وَإِذْ
بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ
لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
۲۶ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ
كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۲۷ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ
لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ
مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ
الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ
الْفَقِيرَ ۲۸ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ ۲۹ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ
اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ
لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا
قَوْلَ الزُّورِ ۳۰ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ
مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ
تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۳۱
ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۳۲

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ٣٣ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ٣٤ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ٣٥ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا
الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٣٦ لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا

لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَ
بَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ٣٧ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ
عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ٣٨ أُذِنَ لِلَّذِينَ
يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ٣٩ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَ
بِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ
فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ
مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٤٠
الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ٤١ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ
فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ
عَادٌ وَثَمُودُ ٤٢ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَ
قَوْمُ لُوطٍ ٤٣ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ
وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ٤٤
فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ
ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ٤٥
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ
قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ

مر شما راست در آنها منفعتها تا مدتی نام برده شده پس جای آنها بسوی خانه دیرینه است
۳۳ و برای هر گروهی گردانیدیم قربانی تا یاد کنند نام خدا را بر آنچه روزی کردیم
ایشانرا از بسته زبان چهارپایان پس خدای شما خدای یگانه است پس مر او را گردن
نهید و مژده ده فروتنانرا ۳۴ آنانکه چون یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان
و صبر کنندگان بر آنچه رسید ایشانرا و بپادارندگان نماز و از آنچه روزی کرده ایم ایشانرا
نفقه میکنند ۳۵ و شتران قربانی را گردانیدیم آنها را برای شما از نشانهای خدا مر
شما راست در آنها خیر پس یاد کنید نام خدا را بر آنها صف زدگان پس چون بیفتد
بر زمین پهلوهاشان پس بخورید از آنها و بخورانید قناعت کننده و سائل بکف را
همچنین مسخر گردانیدیم آنها را برای شما شاید شما سپاس گذاری کنید ۳۶
هرگز نرسد خدا را گوشتهای آنها و نه خونهای آنها ولیکن میرسد او را
پرهیزکاری از شما همچنین مسخر گردانید آنها را برای شما تا به بزرگی یاد کنید خدا را
بر آنچه هدایت نموده شما را و مژده ده نیکوکارانرا ۳۷ بدرستی که خدا دفع کند از آنانکه
ایمان آورده اند بدرستی که خدا دوست ندارد هر خیانت کننده ناسپاس را ۳۸ دستوری
داده شده مر آنانرا که مقاتله کرده شده اند بسبب آنکه ایشان ستم کرده شده اند و بدرستی که خدا
بر نصرت ایشان هر آینه تواناست ۳۹ آنانکه بیرون کرده شدند از خانهای خود بغیر حق مگر
آنکه میگفتند پروردگار ما خداست و اگر نه دفع کردن خدا بودی مردم را بعضی ایشانرا بسبب
بعضی هر آینه ویران کرده شدی صومعها و کلیساها و کنیسها و مسجدهائی که یاد کرده
شود در آنها نام خدا بسیار و هر آینه یاری کند البته خدا کسی را که یاری کند او را بدرستی
که خدا هر آینه با قوتیست ارجمند ۴۰ آنانکه اگر جای دهیم ایشانرا در زمین بپا دارند
نماز را و بدهند زکوة را و امر کنند بمعروف و باز دارند از منکر و مر خدا راست انجام کارها ۴۱
و اگر تکذیب کنند ترا پس تحقیق که تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح و عاد و ثمود
و قوم ابرهیم و گروه لوط ۴۲ و یاران مدین و تکذیب کرده شد موسی پس مهلت دادم مر
کافرانرا پس گرفتم ایشانرا پس چگونه بود انکار من ۴۳ پس بسا از قریه که هلاک کردیم
آنرا و آن [illegible] پس آن [illegible] سقفهاش و [illegible] معطل مانده و
کوشک [illegible] پس [illegible] در زمین تا باشد مر ایشانرا [illegible] بآنها یا گوشها

يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ٤٦ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ
رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ٤٧ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ٤٨ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ٤٩ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٥٠ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٥١
وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ

که بشنوند بآنها پس بدرستی که نباشد کور چشمها ولیکن کور است دلهائی که در سینهاست ۴۶
و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و هرگز خلاف نکند خدا وعده خود را و بدرستی که روزی نزد پروردگار
تو چون هزار سال است از آنچه میشمارید ۴۷ و بسا از قریه که مهلت دادم مر آنرا و آن ستمکار بود
پس گرفتم آنرا و بسوی منست بازگشت ۴۸ بگو ای گروه آدمیان جز این نیست که من مر شما را بیم نماینده
هویدا ۴۹ پس آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را مر ایشانراست آمرزش و روزی
با برکت ۵۰ و آنانکه شتافتند در آیتهای ما در مقام عاجز نمودن درآمدگان اهل اینند یاران دوزخ ۵۱
و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی و نه پیغمبری مگر چون آرزو نمود افکندی شیطان در آرزوی او
پس ناچیز میکرد خدا آنچه را میافکند شیطان پس استوار میکرد خدا آیتهای خود را و خدا
دانای درست کردار است ۵۲ تا بگرداند آنچه می افکند شیطان بلائی برای آنانکه در دلهای
ایشان مرضی است و سخت است دلهای ایشان و بدرستی که ستمکاران هر آینه در خلافی اند
دور ۵۳ و تا بدانند آنانکه داده شده اند دانش را آنکه آن حقست از پروردگار تو پس ایمان
آورند بآن پس نرم شود برای آن دلهای ایشان و بدرستی که خدا هر آینه هدایت کننده
آنانیست که ایمان آورده اند بسوی راه راست ۵۴ و همیشه هستند آنانکه کافر شده اند
در شک از آن تا آنکه بیاید ایشانرا قیامت ناگهان یا بیاید ایشانرا عذاب روزی عقیم ۵۵
پادشاهی در آن روز خاص خداست حکم نماید میانه ایشان پس آنانکه ایمان آورده اند و
کرده اند کارهای شایسته در بهشتهای با ناز و نعمت اند ۵۶ و آنانکه کافر شده اند و تکذیب
کرده اند آیتهای ما را پس آن گروه برای ایشانست عذاب خوار کننده ۵۷ و آنانکه دور
کردند از خانمان خود در راه خدا پس کشته شدند یا مردند هر آینه روزی کند
البته ایشانرا خدا روزی نیکو و بدرستی که خدا هر آینه او بهترین روزی دهندگانست
۵۸ هر آینه در آورد البته ایشانرا بجائی درآمدنی که بپسندند آنرا و بدرستی که خدا هر آینه
داناییست بردبار ۵۹ اینست و کسی که عقوبت رسانید بمثل آنچه عقوبت رسانیده شد باو
پس ستم کرده شد بر او هر آینه یاری کند البته او را خدا بدرستی که خدا هر آینه در
گذرنده آمرزگار است ۶۰ آن بسبب اینست که خدا در آورد شب را در روز و در آورد روز را در
شب و اینکه خدا شنوای بیناست ۶۱ این بسبب اینست که خدا اوست حق و اینکه
آنچه را میخوانند از غیر او اینست باطل و اینکه خدا اوست بلند قدر بزرگوار ۶۲

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٢ لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ٥٣
وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٥٤ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ
كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَقِيمٍ ٥٥ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٥٦ وَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ٥٧ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ
اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ٥٨ لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا
يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ٥٩
ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ
بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ٦٠ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٦١
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٦٢

الم تر ان الله انزل من السماء ماء فتصبح الارض مخضرة ان الله لطيف خبير ٦٣ له ما في السموات وما في الارض وان الله لهو الغني الحميد
٦٤ الم تر ان الله سخر لكم ما في الارض والفلك تجري في البحر بامره ويمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه ان الله بالناس
لرءوف رحيم ٦٥ وهو الذي احياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ان الانسان لكفور ٦٦ لكل امة جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا ينازِ
عنك في الامر وادع الى ربك انك لعلى هدى مستقيم ٦٧ وان جادلوك فقل الله اعلم بما تعملون ٦٨ الله يحكم بينكم يوم القيمة

فيما كنتم فيه تختلفون ٦٩ الم
تعلم ان الله يعلم ما في السماء و
الارض ان ذلك في كتاب ان ذلك
على الله يسير ٧٠ ويعبدون
من دون الله ما لم ينزل به سلطانا
وما ليس لهم به علم وما للظالمين
من نصير ٧١ واذا تتلى عليهم
اياتنا بينات تعرف في وجوه
الذين كفروا المنكر يكادون يسطون
بالذين يتلون عليهم اياتنا قل
افانبئكم بشر من ذلكم النار
وعدها الله الذين كفروا وبئس
المصير ٧٢ يا ايها الناس ضرب
مثل فاستمعوا له ان الذين
تدعون من دون الله لن يخلقوا
ذبابا ولو اجتمعوا له وان يسلبهم
الذباب شيئا لا يستنقذوه
منه ضعف الطالب والمطلوب ما قدروا
الله حق قدره ان الله لقوي عزيز
٧٤ الله يصطفي من الملائكة رسلا
ومن الناس ان الله سميع بصير
٧٥ يعلم ما بين ايديهم وما
خلفهم والى الله ترجع الامور ٧٦
يا ايها الذين امنوا اركعوا واسجدوا
واعبدوا ربكم وافعلوا الخير
لعلكم تفلحون ٧٧

آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس میگردد زمین سبز بدرستی که خدا
لطف کننده آگاهست ٦٣ مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستی
که خدا هر آینه اوست بی نیاز ستوده ٦٤ آیا ندیدی اینرا که خدا مسخر کردانید برای
شما آنچه در زمین است و کشتی را که میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمانرا
از آنکه بیفتد بر زمین مگر باذن او بدرستی که خدا بمردم هر آینه مهربانیست بخشاینده
٦٥ و اوست که زنده کردانید شما را پس میمیراند شما را پس زنده میکرداند شما را بدرستی
که آدمی هر آینه ناسپاس است ٦٦ برای هر گروهی قرار دادیم راه عبادتی که ایشان بجا
آورنده آنند پس باید که نزاع نکنند البته با تو در این امر و بخوان بسوی پروردگار خود بدرستی
که تو هر آینه بر هدایت راستی ٦٧ و اگر مجادله کنند با تو پس بگو خدا داناتر است بآنچه
میکنند ٦٨ خدا حکم میکند میانهٔ شما در روز قیامت در آنچه هستید که در آن
اختلاف مینمایید ٦٩ آیا ندانستی اینرا که خدا میداند آنچه را در آسمان و زمین است
بدرستی که این در کتابیست بدرستی که این بر خدا آسانست ٧٠ و میپرستند از
غیر خدا آنچه را فرو نفرستاده بآن حجتی و آنچه را نیست مر ایشانرا بآن دانشی و
نیست مر ستمکارانرا هیچ یاوری ٧١ و هرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای
ما که روشنند میشناسی در روهای آنانکه کافر شده اند ناخوشی را نزدیک میشوند
که حمله کنند بآنانکه میخوانند بر ایشان آیتهای ما را بگو آیا پس خبر دهم شما را
ببدتر از این آتشی است که وعده داده آنرا خدا آنانرا که کافر شدند و بد بازگشتیست
٧٢ ای آدمیان زده شد مثلی پس گوش دارید مر آنرا بدرستی که آنانکه میخوانید از غیر
خدا هرگز خلق نمی نمایند مگسی را و اگرچه جمعیت نمایند برای آن و اگر برباید از ایشان
مگس چیزی را باز نستانند آنرا از آن ناتوانست طلب کننده و طلب کرده شده
نشناختند خدا را حق شناختنا و بدرستی که خدا هر آینه قویست ارجمند ٧٤
خدا برمیگزیند از فرشتگان رسولانی را و از آدمیان بدرستی که خدا شنوای
بیناست ٧٥ میداند آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پس سر ایشانست و بسوی
خدا بازگردانیده میشود امور ٧٦ ای آنانکه ایمان آورده اند رکوع کنید و سجود کنید و بپرستید
پروردگار خود را و بکنید خوبیرا شاید شما رستگار شوید ٧٧

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۷۶ مِنْ قَبْلُ وَفِي
هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۷۷ سورة المؤمنون مائة وثمان عشرة اية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۱ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
۲ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۳ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَوٰةِ فَاعِلُونَ ۴ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۵ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۶ فَمَنِ ابْتَغَىٰ
وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ
۷ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رَاعُونَ ۸ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ۹ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ
۱۰ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ۱۱ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ
ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ
۱۲ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً
فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ
لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ
اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۱۳ ثُمَّ إِنَّكُمْ
بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۱۴ ثُمَّ إِنَّكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۱۵ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا
كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۱۶ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ
لَقَادِرُونَ ۱۷ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ
جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ
فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
۱۸ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ
سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ
لِلْآكِلِينَ ۱۹

ومجاهده کنید در خدا حق مجاهده اش را که او برگزیده شما را ونکردانید بر
شما در دین هیچ تنگي ملت پدر شما ابرهیم را او نامیده شما را مسلمانان ۷۶ پیش ازین
ودر این تا باشد این رسول گواه بر شما و باشید گواهان بر مردم پس برپا دارید نماز را
و بدهید زکوة را وچنگ در زنید بخدا او خداوند کار شما است پس و نیکو خداوند کار
ونیکو یاور یست ۷۷

سورهٔ مؤمنون یکصد وهیجده ایه واو مکي است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بتحقیق که رستگار شدند مؤمنان ۱ آنان که ایشان در نماز خود خشوع نمایندگانند ۲
وآنانی که ایشان از لغو اعراض کنندگانند ۳ وآنانکه ایشان مر زکوة را اداکنندگانند ۴
وآنانکه ایشان مر فرجهای خود را نگاهدارندگانند ۵ مگر بر زنان خود یا انچه مالک شده
دستهای ایشان پس بدرستي که ایشان غیر ملامت کرده شدگانند ۶ پس کسي که جوید
سوای آن را پس اینها ایشانند از حد درگذشتگان ۷ وآنانی که ایشان مر امانتهای خود را و
پیمانهای خود را رعایت کنندگانند ۸ وآنانکه ایشان بر نمازهای خود محافظت میکنند ۹
اینها ایشانند میراث برندگانی ۱۰ که میراث میبرند بهشت را ایشان در آن جاویدانیانند
۱۱ وهر آینه بتحقیق که آفریدیم آدمي را از خلاصه از گل پس گردانیدیم او را نطفه در جای استوار
۱۲ پس گردانیدیم آن نطفه را پارهٔ خون بسته پس گردانیدیم آن پارهٔ بسته را پاره گوشت
پس گردانیدیم آن پاره گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم آن استخوانها را گوشتي
پس خلق کردیم او را خلقي دیگر پس برتر آمد خدای که نیکوترین آفرینندگانست ۱۳
پس بدرستي که شما بعد از آن هر آینه مردگانید ۱۴ پس بدرستی که شما در روز قیامت بر
انگیخته میشوید ۱۵ وبتحقیق که آفریدیم بر زبر شما هفت طبقه ونیستیم ما از خلق غافلان ۱۶
وفرو فرستادیم از آسمان آبي باندازه پس ساکن کردیم او را در زمین وبدرستي که ما بر بردن او
هر آینه توانایانیم ۱۷ پس بدید آوردیم برای شما بآن بوستانها از درختان خرما و
انگورها مر شما راست در آنها میوهای بسیار واز آنها میخورید ۱۸ ودرختي را که بیرون
میاید از طور سیناء میروید با روغن ونانخورشي مر خورندگان را ۱۹

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٢٠ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ٢١ وَ
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٢٢ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ٢٣ إِنْ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ٢٤ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٢٥ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا

جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ٢٦ فَا
سْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ٢٧ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ
أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ٢٨ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي
مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
٢٩ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا
لَمُبْتَلِينَ ٣٠ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
قَرْنًا آخَرِينَ ٣١ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣٢
وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ
مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ٣٣
وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ
إِذًا لَخَاسِرُونَ ٣٤ أَيَعِدُكُمْ
أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَ
عِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ٣٥ هَيْهَاتَ
هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ٣٦ إِنْ هِيَ
إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَ
مَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٣٧

وبدرستی که مر شما راست در چهارپایان هر آینه عبرتی میآشامانیم شما را از آنچه که در
شکمهای ایشانست و مر شما راست در آنها منفعتهای بسیار و از آنها میخورید ٢٠ و بر
آنها و بر کشتیها سوار میشوید ٢١ و هر آینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت
ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی غیر او پس آیا نمی‌پرهیزید ٢٢ پس گفتند
انجمنی که کافر شده بودند از قوم او نیست این مگر آدمی مانند شما میخواهد که زیادتی جوید
بر شما و اگر خواستی خدا هر آینه فرو فرستادی فرشتگان را نشنیدیم این را در پدران پیشینیان
خود ٢٣ نیست آن مگر مردی که با وست جنونی پس انتظار برید باو تا مدتی ٢٤ گفت
پروردگار من نصرت ده مرا بآنچه تکذیب کردند مرا ٢٥ پس وحی فرستادیم بسوی او
اینکه بساز کشتی را بملاحظهای ما و وحی ما پس چون آمد امر ما و بجوش آمد
تنور ٢٦ پس ببر در کشتی از هر دو جفتی دوتا و اهلت را مگر آنکه پیشی گرفته
بر او گفتار از ایشان و گفتگو مکن با من در آنانکه ظلم کرده‌اند بدرستی
که ایشان غرق کرده شدگانند ٢٧ پس چون برآمدی تو و کسیکه با تو باشد
بر کشتی پس بگو سپاس مر خدا برا که نجات داد ما را از گروه ظالمان ٢٨ و بگو
ای پروردگار من فرود آور مرا فرود آوردنی برکت داده شده و تو بهترین فرود
آورندگانی ٢٩ بدرستی که در این هر آینه آیتهاست و بدرستی که بودیم
هر آینه آزمایندگان ٣٠ پس بدید آوردیم از پس ایشان گروهی دیگر را ٣١
پس فرستادیم در ایشان رسولی از ایشان که بپرستید خدا را نیست
مر شما را هیچ الهی جز او آیا پس نمی‌پرهیزید ٣٢ و گفتند بزرگان از قوم او که
کافر شده بودند و تکذیب کردند لقای آخرت را و نعمت دادیم ایشان را در زندگانی دنیا
نیست این مگر آدمی مثل شما میخورد از آنچه میخورید از آن و می‌آشامد از آنچه می‌آشامید ٣٣
و هر آینه اگر فرمان برید آدمی مثل خود را بدرستی که شما آنگاه هر آینه زیانکارانید ٣٤
آیا وعده میدهد شما را که شما چون بمیرید و باشید خاک و
استخوانها شما بیرون آورده شدگانید ٣٥ دور است دور مر آنچه را وعده
داده میشوید ٣٦ نیست آن مگر زندگی دنیای ما میمیریم
و زنده میشویم و نیستیم ما برانگیخته شدگان ٣٧

إن هو إلا رجل افترى على الله كذبا وما نحن له بمؤمنين ٣٩ قال رب انصرني بما كذبون ٤٠ قال عما قليل ليصبحن نادمين ٤١ فأخذتهم
الصيحة بالحق فجعلناهم غثاء فبعدا للقوم الظالمين ٤٢ ثم أنشأنا من بعدهم قرونا آخرين ٤٣ ما تسبق من أمة أجلها وما يستأخرون
٤٤ ثم أرسلنا رسلنا تترا كلما جاء أمة رسولها كذبوه فأتبعنا بعضهم بعضا وجعلناهم أحاديث فبعدا لقوم لا يؤمنون ٤٥
ثم أرسلنا موسى وأخاه هرون بآياتنا وسلطان مبين ٤٦ إلى فرعون وملائه فاستكبروا وكانوا قوما عالين ٤٧ فقالوا أنؤمن

لبشرين مثلنا وقومهما لنا عابدون
٤٨ فكذبوهما فكانوا من المهلكين
٤٩ ولقد آتينا موسى الكتاب لعلهم
يهتدون ٥٠ وجعلنا ابن مريم
وأمه آية وآويناهما إلى ربوة
ذات قرار ومعين ٥١ يا أيها الرسل
كلوا من الطيبات واعملوا صالحا
إني بما تعملون عليم ٥٢ وإن هذه
أمتكم أمة واحدة وأنا ربكم فاتقون
٥٣ فتقطعوا أمرهم بينهم زبرا كل
حزب بما لديهم فرحون ٥٤ فذرهم
في غمرتهم حتى حين ٥٥ أيحسبون
أنما نمدهم به من مال وبنين ٥٦
نسارع لهم في الخيرات بل لا يشعرون
٥٧ إن الذين هم من خشية ربهم مشفقون
٥٨ والذين هم بآيات ربهم يؤمنون
٥٩ والذين هم بربهم لا يشركون ٦٠
والذين يؤتون ما آتوا وقلوبهم
وجلة أنهم إلى ربهم راجعون ٦١
أولئك يسارعون في الخيرات وهم
لها سابقون ٦٢ ولا نكلف نفسا
إلا وسعها ولدينا كتاب ينطق
بالحق وهم لا يظلمون ٦٣ بل
قلوبهم في غمرة من هذا و
لهم أعمال من دون ذلك هم
لها عاملون ٦٤

نیست او مگر مردی که بربافته بر خدا دروغی را و نیستیم ما مر او را ایمان آورندگان ٣٩
گفت پروردگار من نصرت ده مرا بآنچه تکذیب کردند مرا ٤٠ گفت از پس اندک زمانی
هرآینه گردند البته پشیمانان ٤١ پس گرفت ایشانرا نعرهٔ بحق پس گردانیدیم ایشانرا
خاشاک پس دوری باد مر گروه ستمکارانرا ٤٢ پس بدید آوردیم از پس ایشان گروهی
دیگر را ٤٣ پیشی نگیرد هیچ گروهی اجلش را و نه باز پس ایستند ٤٤ پس فرستادیم
رسولان خود را پیاپی هرگاه آمد گروهی را رسولشان تکذیب کردند او را پس از پی
کردیم بعضشانرا بعضی و گردانیدیم ایشانرا داستانها پس دوری باد مر گروهی را
که ایمان نمی آورند ٤٥ پس فرستادیم موسی و برادرش هرونرا بآیتهامان و حجتی
روشن ٤٦ بسوی فرعون و جماعت او پس سرکشی کردند و بودند گروهی متکبران
٤٧ پس گفتند آیا ایمان بیاوریم مر دو آدمی مانند ما را و حال آنکه قوم آن دو مر ما
را پرستندگانند ٤٨ پس تکذیب کردند آن دو را پس شدند از هلاک شدگان
٤٩ و بتحقیق که دادیم موسی را کتاب شاید ایشان هدایت یابند ٥٠ و گردانیدیم
پسر مریم و مادرش را آیتی و جای دادیم آن دو را بسوی زمین بلندی صاحب قرار و
آب روان ٥١ ای رسولان بخورید از پاکیزه ها و بکنید شایسته را بدرستی که من
بآنچه میکنید دانایم ٥٢ و بدرستی که این ملت شماست ملت یگانه و من پروردگار
شمایم پس بپرهیزید از من ٥٣ پس پاره پاره کردند امر شانرا میان خود پارها هر گروهی
بآنچه نزد ایشانست شادمانند ٥٤ پس واگذار ایشانرا در غفلتشان تا وقتی ٥٥
آیا می پندارند که آنچه امداد میکنیم ایشانرا بآن از مال و پسران ٥٦ سرعت میکنیم برای
ایشان در نیکوئیها بلکه در نمی یابند ٥٧ آنانکه ایشان از ترس پروردگار خود هراسانند
٥٨ و آنانکه ایشان بآیتهای پروردگار خود ایمان می آورند ٥٩ و کسانی که ایشان
بپروردگار خود شرک نمی آورند ٦٠ و آنانکه میدهند آنچه را داده اند و دلهای ایشان
ترسانست که ایشان بسوی پروردگار خود بازگشت کنندگانند ٦١ ایشان میشتابند
در نیکیها و ایشان مر آنها را پیشی گیرندگانند ٦٢ و تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر
قدر طاقتش و نزد ما کتابیست که سخن گوید بحق و ایشان ظلم کرده نمیشوند ٦٣ بلکه
دلهای ایشان در غفلت است ازین و مر ایشانرا است کردارها غیر آن ایشان مر آنها را کنندگانند ٦٤

حَتّٰى إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ٦٥ لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ٦٦ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
تَنكِصُونَ ٦٧ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ٦٨ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ٦٩ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ ربع
لَهُ مُنكِرُونَ ٧٠ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ٧١ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ
بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ٧٢ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ٧٣ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ٧٤ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ٧٥
وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ
لَّلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ٧٦ وَلَ
قَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ٧٧ حَتَّىٰ إِذَا
فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ٧٨ وَهُوَ
الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ٧٩
وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَ
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٨٠ وَهُوَ الَّذِي
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٨١ بَلْ قَالُوا
مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ قَالُوا أَإِذَا
مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ٨٢ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ
وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ٨٣ قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَ
مَن فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ٨٤
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
٨٥ قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ٨٦
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ٨٧

تا چون بگیریم منعّمان ایشانرا بعقوبت آنگاه ایشان استغاثه نمایند ٦٥ استغاثه
مکنید امروز بدرستی که شما از ما یاری کرده نمیشوید ٦٦ بتحقیق که بود آیتهای من که
خوانده میشد بر شما پس بودید که بر پاشنهای خود بر میگشتید ٦٧ تکبر کنندگان
بآن افسانه در شب گویان که هذیان میگفتید ٦٨ پس آیا تأمل نکردند آن گفتار را یا
آمد ایشانرا آنچه نیامد پدران ایشانرا که بودند پیشینیان ٦٩ یا نمیشناختند
رسول ایشانرا پس ایشان مر او را انکار کنندگانند ٧٠ یا میگفتند با اوست جنونی بلکه
آمد ایشانرا بحق و بیشتر ایشان مر حق را ناخوش دارندگانند ٧١ و اگر پیروی مینمود حق
خواهشهای ایشانرا هر آینه تباه میشد آسمانها و زمین و هر که در آنهاست بلکه دادیم
بایشان ذکر ایشانرا پس ایشان از ذکر خود اعراض کنندگانند ٧٢ آیا درخواست میکنی
از ایشان مزدی پس مزد پروردگار تو بهتر است و اوست بهترین روزی دهندگان ٧٣
و بدرستی که تو هر آینه میخوانی ایشانرا بسوی راه راست ٧٤ و بدرستی که آنانکه
ایمان نمی آورند بآخرت از راه هر آینه بیرون روندگانند ٧٥ و اگر بخشایش نماییم
ایشانرا و برداریم آنچه بایشانست از ضرر هر آینه لجاجت نمایند در زیاده رویشان
که سرگردان میشوند ٧٦ و هر آینه بتحقیق که گرفتیم ایشانرا بعقوبت پس ذلیل
نشدند برای پروردگار خود و زاری نمینمودند ٧٧ تا چون گشودیم بر ایشان دری
صاحب عذابی سخت را آنگاه ایشان در آن میبودند ناامیدان ٧٨ و اوست آنکه
بدید آورده برای شما گوش و دیدها و دلها را اندکیست آنچه شکر میکنید ٧٩
و اوست آنکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او محشور میشوید ٨٠ و اوست
که زنده میکند و میمیراند و مر او راست اختلاف شب و روز آیا پس تعقل نمی‌نمایید
٨١ بلکه گفتند مثل آنچه را گفتند پیشینیان گفتند آیا چون مردیم و شدیم خاک
و استخوانها آیا ما هر آینه برانگیخته شدگانیم ٨٢ هر آینه بتحقیق که وعده داده شدیم
ما و پدران ما اینرا از پیش نیست این مگر افسانهای پیشینیان ٨٣ بگو مر کراست
زمین و آنکه در آنست اگر هستید که میدانید ٨٤ بزودی خواهند گفت مر
خداست بگو آیا پس در نمی یابید ٨٥ بگو کیست پروردگار آسمانهای هفت گانه
و پروردگار عرش بزرگ ٨٦ بزودی گویند مر خدا راست بگو آیا پس پرهیزکاری نمیکنید ٨٧

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨٨ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ٨٩ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ٩٠ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ٩١
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٩٢ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ٩٣ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٩٤ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ
نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ٩٥ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ٩٦ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ٩٧

بگو کیست که بدست وست پادشاهی همه چیز واو پناه میدهد وپناه داده نمیشود براو اگر
هستید که میدانید ٨٨ بزودی خواهند گفت مر خدا راست بگو پس از کجا فریب داده
میشوید ٨٩ بلکه آوردیم ایشانرا حق وبدرستی که ایشان هر اینه دروغ گویانند ٩٠
نگرفته است خدا هیچ فرزندی ونباشد با او هیچ الهی بوقت هر اینه بردی هر الهی آنچه را
آفریده وهر اینه برتری جستندی بعضشان بر بعضی منزه هست خدا از آنچه وصف
میکنند ٩١ دانای نهان وآشکار پس برتر است از آنچه شرك می‌آورند ٩٢ بگو
پروردگار من اگر بنمائی البته مرا آنچه وعده کرده میشوند ٩٣ پروردگار من پس مگردان مرا
در گروه ستمکاران ٩٤ وبدرستی که ما بر آنکه بنمائیم ترا آنچه وعده میدهیم ایشانرا هر آینه
توانائیم ٩٥ دفع کن بآنچه آن نیکوتر است بدیرا ما داناتریم بآنچه وصف میکنند ٩٦ وبگو
پروردگار من پناه میگیرم بتو از وسوسه‌های شیاطین ٩٧ وپناه میجویم بتو پروردگار من از
آنکه حاضر شوند مرا ٩٨ تا چون آید یکیشانرا مرگ گوید پروردگار من باز گردانید مرا ٩٩
شاید که من بکنم کار شایسته در آنچه ترك کرده ام نه چنین است بدرستی که آن
کلمه ایست که او گوینده آنست واز پس ایشان حایلیست تا روزی که بر انگیخته شوند ١٠٠
پس چون دمیده شود در صور پس نباشد نسبهائی میان ایشان آنروز ونه از یکدیگر پرسش
مینموده باشند ١٠١ پس کسی که گران باشد سنجیده شده‌هایش پس آنها ایشانند رستگاران
١٠٢ وکسی که سبك است سنجیده‌هایش پس آنها آنانند که زیان کرده اند بر خودشان در دوزخ
جاویدانیانند ١٠٣ میسوزاند روهای ایشانرا آتش وایشان باشند در آن ترش رویان
١٠٤ آیا نبود آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید که بآنها تکذیب میکردید ١٠٥
گویند پروردگار ما غالب شد بر ما بدبختی ما وبودیم گروهی گمراهان ١٠٦ پروردگار ما
بیرون کن ما را از آن پس اگر باز گردیم پس بدرستی که ما خواهیم بود ستمکاران ١٠٧ گوید
ساکن شوید بخواری در آن وتکلم منمائید با من ١٠٨ بدرستی که بودند پاره از بندگان من
که میگفتند پروردگار ما ایمان آوردیم پس بیامرز ما را ورحم کن ما را وتو بهترین رحم کنندگانی
١٠٩ پس گرفتید ایشانرا باستهزا تا فراموش گردانیدند شما را یاد کردن من وبودید که از
ایشان میخندید ١١٠ بدرستی که من عوض دهم ایشانرا امروز بسبب صبر ایشان بدرستی که
ایشان ایشانند رستگاران ١١١ گفت چندی درنگ کردید در زمین بشماره سالها ١١٢

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ
٩٨ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ٩٩ لَعَلِّي أَعْمَلُ
صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ١٠٠ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا
أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ
١٠١ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠٢ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي
جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ١٠٣ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ
النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ١٠٤ أَلَمْ
تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُونَ ١٠٥ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا
شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ١٠٦ رَبَّنَا
أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ
١٠٧ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ١٠٨
إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ١٠٩ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا
حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ
تَضْحَكُونَ ١١٠ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ
بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ١١١
قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ
عَدَدَ سِنِينَ ١١٢

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَادِّينَ ١١٣ قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١١٤ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا
لَا تُرْجَعُونَ ١١٥ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ١١٦ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ
رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ١١٧ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ١١٨ سُورَةُ النُّورِ أَرْبَعٌ وَسِتُّونَ آيَةً مَدَنِيَّةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ١ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا

كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا
تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ٢ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا
زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا
يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ
ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ٣ وَالَّذِينَ
يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ
شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً
وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٤ إِلَّا الَّذِينَ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ
أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ
إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ
أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِقِينَ ٦ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ
لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ٧ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا
الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ٨ وَ
الْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا
إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٩ وَ
لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَ
أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١٠ إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُا
بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا

کویند درنك کردیم یکروز یا پارهٔ از روز پس بپرس از شمارندکان ۱۱۳ کفت درنك نکردید
مکر اندکی اکر آنکه شما هستید که بدانید ۱۱۴ پس آیا پنداشتید که آفریدیم شمارا
عبث و آنکه شما بسوی ما بازکردیده نخواهید شد ۱۱۵ پس برتراست خدای پادشاه
حق نیست الهی مکر او که پروردکار عرش کرامیست ۱۱۶ وکسی که بخواند با خدا الهی دیکر
نیست حجتی مر او را بآن پس جز این نیست که حساب او نزد پروردکار اوست بدرستی که
رستکار نمیشوند کافران ۱۱۷ وبکو پروردکار من بیامرز ورحم کن وتو بهترین رحم کنندکانی ۱۱۸

سورهٔ نور شصت وچهار آیه وآن مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
سوره ایست که فرو فرستادیم آنرا وفرض کردانیدیم آنرا وفرو فرستادیم در این آیتهائی
روشن شاید شما پند کیرید ۱ زن زناکننده ومرد زناکننده پس بزنید هر یك از آن دو
را صد تازیانه ونباید که فرا نکیرد شمارا بآن دو تا مهربانی در دین خدا اکر هستید که ایمان
دارید بخدا وروز آخرت وباید حاضر شوند عذاب آن دو را کروهی از مؤمنان ۲ مرد زنا
کار باید نکاح نکند مکر زن زناکار را یا زن شرك آورنده را وزن زناکننده باید نکاح
نکند اورا مکر مرد زناکاری یا مرد شرك آورنده وحرام کردانیده شده این بر مؤمنان ۳
وکسانی که نسبت بزنا دهند زنان با عفت را پس نیاورند بکواهی چهار کواه پس بزنید
ایشانرا هشتاد تازیانه وقبول مکنید مر ایشانرا کواهی هرکز وآنها ایشانند فاسقان
۴ مکر آنکه توبه کردند بعد از آن واصلاح حال خود کردند پس بدرستی که خدا آمرزنده
کار مهربانست ۵ وآنانیکه نسبت زنا دهند بزنان خود ونباشد مر ایشانرا کواهان
مکر خودهاشان پس کواهی یکی از ایشان چهار کواهی دادنست بخدا بدرستی که او
هرآینه از راست کویانست ۶ وپنجمی آنکه لعنت خدا براو اکر باشد از دروغ کویان
۷ ودفع میکند از آن زن عقوبت را آنکه کواهی دهد چهار کواهی بخدا اینکه بدرستی
که او هرآینه از دروغ کویانست ۸ وپنجم آنکه خشم خدا براو باد اکر باشد از راستکویان
واکر نبودی فضل خدا بر شما ورحمت او وآنکه خدا رجوع نماینده بامرزش درست کرداراست
۹ بدرستی کسانی که آوردند دروغی بزرك را جماعتی اند از شما مپندارید آنرا شر

لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم والذي تولى كبره منهم له عذاب عظيم ١٠ لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون
والمؤمنات بانفسهم خيرا وقالوا هذا افك مبين لولا جاؤ عليه باربعة شهداء فاذ لم ياتوا بالشهداء فاولئك عند الله هم
الكاذبون ١١ ولولا فضل الله عليكم ورحمته في الدنيا والآخرة لمسكم في ما افضتم فيه عذاب عظيم ١٢ اذ تلقونه بالسنتكم و
تقولون بافواهكم ما ليس لكم به علم وتحسبونه هينا وهو عند الله عظيم ١٣ ولولا اذ سمعتموه قلتم ما يكون لنا ان نتكلم بهذا

سبحانك هذا بهتان عظيم ١٤
يعظكم الله ان تعودوا لمثله ابدا
ان كنتم مؤمنين ١٥ ويبين الله
لكم الآيات والله عليم حكيم ١٦
ان الذين يحبون ان تشيع الفاحشة
في الذين آمنوا لهم عذاب اليم ١٧
في الدنيا والآخرة والله يعلم و
انتم لا تعلمون ١٨ ولولا فضل الله
عليكم ورحمته وان الله رؤف
رحيم ١٩ يا ايها الذين آمنوا لا
تتبعوا خطوات الشيطان ومن يتبع
خطوات الشيطان فانه يامر بالفحشاء
والمنكر ولولا فضل الله عليكم و
رحمته ما زكى منكم من احد
ابدا ولكن الله يزكي من يشاء و
الله سميع عليم ٢٠ ولا ياتل اولوا
الفضل منكم والسعة ان يؤتوا اولي
القربى والمساكين والمهاجرين في
سبيل الله وليعفوا وليصفحوا الا
تحبون ان يغفر الله لكم والله غفور
رحيم ٢١ ان الذين يرمون المحصنات
الغافلات المؤمنات لعنوا في الدنيا
والآخرة ولهم عذاب عظيم ٢٢ يوم
تشهد عليهم السنتهم وايديهم و
ارجلهم بما كانوا يعملون ٢٣ يومئذ
يوفيهم الله دينهم الحق ويعلمون ان الله
هو الحق المبين ٢٤ الخبيثات للخبيثين
والخبيثون للخبيثات والطيبات

براى شما بلكه آن خيراست براى شما براى هر مردى از ايشانست آنچه را كسب كرده از
كناه وآنكه متولى شده بزرك آنرا از ايشان براى او وست عذابى بزرك ١٠ چرا چون شنيديد
آنرا كمان بردند مردان مؤمن وزنان مؤمنه بخودهاشان نيكى وكفتند كه اين دروغ بزركيست
آشكار چرا نياوردند برآن چهار كواه پس وقتى كه نياوردند آن كواهانرا پس اينها نزد خدا
ايشانند دروغ كويان ١١ واكر نبودى فضل خدا برشما ورحمت او در دنيا وآخرت هر اينه
رسيدى شمارا در آنچه كفتكو كرديد در آن عذابى عظيم ١٢ هنكامى كه فرا ميكرفتيد آنرا
بزبانهاى خود وميكفتيد بدهنهاى خود چيزيرا كه نيست مر شمارا بآن هيچ دانشى وهمى
پنداريد آنرا سهل وآن نزد خدا عظيميست ١٣ وچرا چون شنيديد آنرا نكفتيد نباشد
مارا كه سخن كوييم باين منزه دانيم ترا اين بهتانيست عظيم ١٤ پند ميدهد شمارا خدا
مبادا كه بركرديد بمثل آن هركز اكر هستيد مؤمنان ١٥ وبيان ميكند خدا براى شما
آيتهارا وخدا داناى درست كردار ١٦ بدرستى كه آنانكه دوست ميدارند
كه فاش شود زشتكارى در آنانكه ايمان آورده اند مر ايشانراست عذابى دردناك ١٧
در دنيا وآخرت وخدا ميداند وشما نميدانيد ١٨ واكر نبود فضل خدا برشما وبخشايش
او وآنكه خداست مهربان رحيم ١٩ اى آنانكه ايمان آورده اند پيروى منمائيد كامهاى
شيطانرا وكسى كه پيروى كند كامهاى شيطانرا پس بدرستى كه او ميفرمايد بكار زشت
وناپسند واكر نبودى فضل خدا برشما ورحمتش پاك نميشد از شما هيچ احدى هركز وليكن
خدا پاكيزه ميكند هركرا ميخواهد وخدا شنواى داناست ٢٠ وبايد سوكند نخورند
صاحبان افزونى از شما ووسعت براينكه ندهند صاحبان خويشى وبيچاركانرا وهجرت
كنندكان در راه خدا را وبايد كه عفو كنند ودركذرانند آيا دوست نميداريد كه بيامرزد
خدا از براى شما وخدا آمرزكاريست مهربان ٢١ بدرستى كه آنانكه نسبت زنا
ميدهند بزنان عفيفه بيخبر با ايمان لعنت كرده شده اند در دنيا وآخرت وبراى ايشانست
عذاب بزركى ٢٢ روزى كه كواهى دهند برايشان زبانهاى ايشان ودستهاى
ايشان وپاهاى ايشان بآنچه بودند كه ميكردند ٢٣ امروز تمام ميدهد ايشانرا
خدا جزاى ايشانرا كه حق است وميدانند كه خدا اوست حق ظاهر ٢٤ زنان پليد
براى مردان پليدند ومردان پليد براى زنان پليدند وزنان پاكيزه براى مردان

والطيبون

بِالطَّيِّبِيْنَ وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبَاتِ اُولٰٓئِكَ مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۲۵ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى
تَسْتَاْنِسُوْا وَتُسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَهْلِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۲۶ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَاِنْ قِيْلَ
لَكُمُ ارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ۲۷ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ۲۸ قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ۲۹

وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوْجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ
زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ
زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ
اَوْ اٰبَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ
اَبْنَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ
اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ
اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التّٰبِعِيْنَ
غَيْرِ اُولِي الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ
الَّذِيْنَ لَمْ يَظْهَرُوْا عَلٰى عَوْرٰتِ النِّسَآءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا
يُخْفِيْنَ مِنْ زِيْنَتِهِنَّ وَتُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ
جَمِيْعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ
۳۰ وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِيْنَ
مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَآئِكُمْ اِنْ يَّكُوْنُوْا فُقَرَآءَ
يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ
۳۱ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ
نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ
وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا
وَّاٰتُوْهُمْ مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ وَ
لَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ عَلَى الْبِغَآءِ
اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ
اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
۳۲

پاکیزه اند ومردان پاکیزه برای زنان پاکیزه اند این گروه مبرا اند از آنچه میگویند مر ایشان راست
آمرزش و روزی با کرامت ۲۵ ای آنانکه ایمان آورده اند داخل مشوید بخانهای غیر
خانهای خود تا دستوری طلبید و سلام کنید بر اهل آنها این بهتر است مر شما را شاید
که شما پند گیرید ۲۶ پس اگر نیابید در آنها کسی را پس داخل مشوید در آنها تا دستوری
داده شود مر شما را و اگر گفته شود مر شما را که باز گردید پس باز گردید این پاکیزه تر است
برای شما و خدا بآنچه میکنید داناست ۲۷ نیست بر شما گناهی آنکه در آئید خانهائی را
که غیر نشیمن است که در آنها متاعیست مر شما را و خدا میداند آنچه را آشکار میکنید و
آنچه را پنهان میدارید ۲۸ بگو مر مؤمنان را که بپوشند دیدهای خود را و نگاه دارند
عورتهای خود را این پاکیزه تر است برای ایشان بدرستی که خدا آگاه هست بآنچه
میکنند ۲۹ و بگو مر زنان مؤمنه را که بپوشند دیدهای خود را و نگاه دارند
عورتهای خود را و ظاهر نسازند زینت خود را مگر آنچه آشکار است از آن و باید فرو
گذارند مقنعهای خود را بر گریبانهای خود، و ظاهر نکنند زینت خود را مگر برای شوهران
خود یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا پسران خود یا پسران شوهران خود یا برادران
خود یا پسران برادران خود یا فرزندان خواهران خود یا زنان خود یا آنچه مالک شده
دستهای ایشان یا تابعان غیر صاحبان حاجت از مردان یا کودکانی که مطلع نشده اند
بر عورتهای زنان و باید نزنند بپاهاشان تا دانسته شود آنچه پوشیده میدارند
از زینت خود و بازگشت نمائید بسوی خدا همگی ای گروه مؤمنان تا شاید که شما
رستگار شوید ۳۰ و نکاح کنید بی جفتانیرا که از شما اند و نیکوکارانرا از بندگان
شما و کنیزان شما اگر باشند درویشان غنی میگرداند ایشانرا خدا از فضل خود و خدا
گشاده داناست ۳۱ و باید که عفت ورزند آنانکه نمی یابند نکاح را تا آنکه بی نیاز
گرداند ایشانرا خدا از فضل خود و آنانکه طلب مینمایند مکاتبه را از آنها که مالک شده
دستهای شما پس مکاتب کنید ایشانرا اگر دانسته باشید در ایشان خیری
و بدهید ایشانرا از مال خدا که داده بشما و باکراه مدارید کنیزان خود را بر زنا اگر اراده
داشته باشند خودداری از زنا تا بجوئید متاع زندگانی دنیا را و کسی که اکراه کند
ایشانرا پس بدرستی که خدا پس از اکراه کردن ایشان آمرزنده مهربانست ۳۲

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۳۳ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ
فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ
وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۳۴ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ
يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۳۵ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ
يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ
۳۶ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ
يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ
حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۳۷
أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ
مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ۳۸ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ
وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۳۹
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
الْمَصِيرُ ۴۰ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا
ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا
فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ
فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ
مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ
بِالْأَبْصَارِ ۴۱ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَ
النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَ
بْصَارِ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ
فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَ

و هر اینه بتحقیق که فرو فرستادیم بسوی شما آیتهای روشن و مثلی را از آنانکه گذشته
اند پیش از شما و پندی برای پرهیزکاران ۳۳ خدا نور آسمانها و زمین است مثل
نورش مانند چراغدانیست که در آن چراغیست که در شیشه ایست که آن شیشه
گویا ستاره ایست درخشان که افروخته باشد از درخت با برکت زیتونی نه شرقیست
و نه غربی نزدیکست که روغنش روشن شود و اگرچه نرسد آنرا آتش نوریست بر نور
هدایت کند خدا بنور خود هر که را خواهد و میزند خدا مثلها را برای مردم و خدا بهر چیزی
داناست ۳۴ در خانهائیست که دستوری داده خدا که بلند کرده شود و یاد کرده شود
در آنها نام او تسبیح میکنند مر او را در آنها در بامداد و شبانگاه ۳۵ مردانی که مشغول
نمیگردانند ایشانرا تجارتی و نه بیعی از ذکر خدا و بپا داشتن نماز و دادن زکوة میترسند از
روزی که مضطرب میگردد در آن دلها و دیدها ۳۶ تا جزا دهد ایشانرا خدا نیکوترین آنچه
کرده اند و بیفزاید ایشانرا از فضل خود و خدا روزی میدهد هر که را خواهد بدون حساب
و آنانکه کافر شدند کردهای ایشان چون سرابیست در زمین هموار که می پندارد آنرا تشنه
آب تا چون آید آنرا نیابد آنرا چیزی و یافت خدا را نزد آن پس تمام رسانید با و حساب او را
و خدا زود حسابست ۳۷ یا مانند تاریکیهائیست در دریائی عمیق که فرو پوشد آنرا
موجی که از زبر آن باشد موجی از زبر آن باشد ابری تاریکیهاست بعض آنها بالای بعضی
چون بیرون کند دست خود را نزدیک نبود که ببیند آنرا و کسی که نگردانید خدا برای
او نوری پس نیست مر او را هیچ نوری ۳۸ آیا ندیدی که خدا تسبیح میکنند مر او را هر که
در آسمانها و زمین است و پرنده صف زده گان هر یک بتحقیق دانسته نماز خود و تسبیح
خود را و خدا داناست بآنچه میکنند ۳۹ و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین
و بسوی خداست بازگشت ۴۰ آیا ندیدی که خدا میراند ابر را پس فراهم می آورد میان
آن پس میگرداند آنرا بالای هم انبوه پس می بینی باران را که بیرون می آید از میان آن و فرو
میفرستد از آسمان از کوههائی که در آنست از تگرگ پس میرساند آنرا بهر که خواهد و
میگرداند آنرا از هر که خواهد نزدیکست که روشنائی برق آن که ببرد دیدها را ۴۱
میگرداند خدا شب و روز را بدرستی که در این هر اینه عبرتیست مر صاحبان بینش را
و خدا خلق کرد هر جنبنده را از آب پس از ایشان کسیست که راه میرود بر شکم خود و از

مِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۴۵ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۴۶ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۴۷
وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ۴۸ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ۴۹ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ
ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۵۰ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ

بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۵۱ وَمَنْ
يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَ
يَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۵۲
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ
لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۵۳ قُلْ
أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ
مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا
وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
۵۴ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي
ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ
خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُ
ولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۵۵ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۵۶ لَا
تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ۵۷ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ

ایشان کسیست که راه میرود بدو پا و از ایشان کسیست که راه میرود بر چهار می آفریند
آنچه را خواهد بدرستی که خدا بر هر چیزی تواناست ۴۵ هر آینه بتحقیق که فرو فرستادیم
آیتهائی آشکار کننده و خدا هدایت میکند هر که را خواهد براه راست ۴۶ و
میگویند ایمان آوردیم بخدا و برسول و فرمان بردیم پس برمیگردند گروهی از ایشان از بعد
آن و نیستند آنها مؤمنان ۴۷ و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول او تا حکم کند
میانه ایشان ناگاه گروهی از ایشان اعراض کنندگانند ۴۸ و اگر باشد مر ایشانرا حق می
آیند بسوی او فرمان برداران ۴۹ آیا در دلهای ایشان مرضیست یا شک افتاده اند
یا میترسند که جور کند خدا بر ایشان و رسول او بلکه آنها ایشانند ستمکاران ۵۰
بدرستی که نیست گفتار مؤمنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول او تا حکم کند
میانه ایشان مگر آنکه گویند شنیدیم و فرمان بردیم و آنها ایشانند رستگاران ۵۱
و کسی که فرمان برد خدا و رسول او را و بترسد از خدا و بپرهیزد او را پس آنها ایشانند
بمطلب رسیدگان ۵۲ و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای خود که
هر آینه اگر فرمائی ایشانرا هر آینه بیرون میروند البته بگو سوگند مخورید طاعتیست
شناخته شده بدرستی که خدا آگاهست بآنچه میکنید ۵۳ بگو فرمان برید خدا را
و فرمان برید رسول را پس اگر رو گردانند پس جز این نیست که بر اوست آنچه بار کرده
شده و بر شماست آنچه بار کرده شده اید و اگر فرمان برید او را هدایت یابید و نیست
بر رسول مگر رسانیدن آشکار ۵۴ وعده داد خدا آنانرا که ایمان آورده اند از شما
و کردند شایستها را هر آینه خلافت دهد البته ایشانرا در زمین چنانچه خلیفه گردانید
آنانرا که پیش از ایشان بودند و هر آینه ممکن گرداند البته برای ایشان دین ایشانرا که
پسندیده برای ایشان و هر آینه بدل دهد ایشانرا از پس ترس ایشان ایمنی می پرستید
مرا شریک نمیسازند بمن چیزیرا و کسی که ناسپاسی کند بعد از آن پس آنها ایشانند فاسقان ۵۵
و بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید پیغمبر را شاید شما رحم کرده شوید ۵۶
مپندار البته آنانرا که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین و جایگاه ایشان آتش است
و هر آینه بد جای بازگشتیست ۵۷ ای آنانکه ایمان آورده اند باید که دستوری
خواهند از شما آنانی که مالک شده دستهای شما و آنانی که نرسیده اند بحد احتلام

مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرّٰتٍ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيْرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا
عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوّٰفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۵۸ وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ
الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوْا كَمَا اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۵۹ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا يَرْجُوْنَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍ بِزِيْنَةٍ وَاَنْ يَّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۶۰ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ

وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ
حَرَجٌ وَّلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا
مِنْ بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ
بُيُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ
اَوْ بُيُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خٰلٰتِكُمْ اَوْ مَا
مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗٓ اَوْ صَدِيْقِكُمْ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا
اَوْ اَشْتَاتًا فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ [illegible]
مُبٰرَكَةً [illegible]
[illegible] ۶۱
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ [illegible]
رَسُوْلِهٖ وَاِذَا كَانُوْا مَعَهٗ عَلٰٓى اَمْرٍ
جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ
اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ
الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ
فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ
فَاْذَنْ لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمُ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۶۲
لَا تَجْعَلُوْا دُعَآءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ
كَدُعَآءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ
الَّذِيْنَ يَتَسَلَّلُوْنَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِهٖٓ اَنْ تُصِيْبَهُمْ
فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيْبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ

از شما سه بار پیش از نماز صبح ووقتی که میگذارید جامهای خودرا از میان روز واز بعد نماز
خفتن سه عورتست مر شمارا نیست بر شما ونه بر ایشان گناهی بعد از آنها طواف کنندگانند
بر شما بعضی از شما بر بعضی همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهارا وخدا دانای حکیم است
۵۸ وهرگاه برسند کودکان شما باحتلام پس باید دستوری طلبند چنانکه دستوری
خواستند آنانکه پیش از ایشان بودند همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهای خودرا و
خدا دانای حکیم است ۵۹ ونشستگان زنانی که امید نمیدارند نکاح را پس نیست
برایشان گناهی آنکه بگذارند جامه های خودرا غیر ظاهر کنندگان با آرایشی واینکه عفت
نمایند بهتر است مر ایشانرا وخدا شنوای داناست ۶۰ نیست بر نابینا حرجی ونه بر
لنگ حرجی ونه بر بیمار حرجی ونه بر نفسهای شما که بخورید از خانهای شما
یا خانهای پدران شما یا خانهای مادران شما یا خانهای برادران
شما یا خانهای خواهران شما یا خانهای عموهای شما یا خانهای عمهای
شما یا خانهای خالوهای شما یا خانه های خاله های شما یا آنچه که مالک
شده باشید کلیدهای آنرا یا دوستان شما نیست بر شما گناهی
که بخورید باهم یا جدا جدا پس هرگاه درآیید خانه هارا پس سلام
کنید بر نفسهای خودتان تحیتی از نزد خدا با برکت پاکیزه همچنین بیان
میکند خدا برای شما آیتهارا شاید که شما تعقل کنید ۶۱ جز
این نیست که مؤمنان آنانند که ایمان آورده اند بخدا ورسول او
وهرگاه باشند با او بر کاری جمع کننده نمیروند تا دستوری
خواهند از او بدرستی که آنانکه دستوری خواهند از تو ایشانند آنانکه
ایمان می‌آورند بخدا ورسول او پس چون دستوری جویند از تو برای
بعضی کارها شان پس دستوری ده برای کسی که خواهی از ایشان
وآمرزش جوی برای ایشان از خدا بدرستی که خدا آمرزگار است مهربان ۶۲
مگردانید خواندن رسول را میان خودمانند خواندن بعض شما بعضی را بتحقیق میداند خدا
آنانرا که بیرون میروند بتدریج از شما از دنباله کردن پس باید که بترسند آنانکه مخالفت
میکنند از فرمان او اینکه برسد ایشانرا بلائی یا برسد ایشانرا عذابی دردناک ۶۳

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٤ سورة الفرقان سبع وسبعون آية مكية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ١ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ٢ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ٣ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ

قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا
وَزُورًا ٤ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَ
أَصِيلًا ٥ قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ
السِّرَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا ٦ وَقَالُوا مَالِ هٰذَا
الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَ
سْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ
مَعَهُ نَذِيرًا ٧ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ
تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَّسْحُورًا ٨ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ
الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ٩ تَبَارَكَ الَّذِي إِن شَاءَ
جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّن ذٰلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَل
لَّكَ قُصُورًا ١٠ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ
وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا
١١ إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا
لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ١٢ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا
مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ١٣ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَا
حِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ١٤ قُلْ أَذٰ
لِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ
الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً
وَمَصِيرًا ١٥

الذي
للصبر
ليستأذن
والذين لم

آگاه باشید بدرستی که مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بحقیقت میداند آنچه
را شما بر آنید و روزی که باز گردیده شوند بسوی او پس آگاه کرداند ایشان را بآنچه کرده اند و خدا

بهر چیزی	سورهٔ فرقان هفتاد و هفت آیه و آن مکی است	داناست ٦٤

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بزرگ است آنکه فرو فرستاد فرقان را بر بندهٔ خود تا بوده باشد مر عالمیان را بیم نماینده ١ آنکه
مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و نگرفته فرزندی و نبود مر او را شریکی در پادشاهی
و آفرید هر چیز را پس تقدیر کرد آن را تقدیر کردنی ٢ و گرفتند غیر از او خدایان که نمی آفرینند
چیزی را و ایشان آفریده میشوند و مالک نمیباشند برای نفسهای خود ضرری را و نه سودی را و مالک
نمیباشند مرگ را و نه زندگی را و نه نشر را ٣ و گفتند آنانکه کافر شدند نیست این مگر دروغی
که بر بافته آن را و یاری کردند او را بر آن گروهی دیگران پس بحقیقت آمدند ظلمی و باطلی را ٤
و گفتند افسانهای پیشینیانست که نویسانیده آنها را پس آن خوانده میشود بر او
بامداد و آخر روز ٥ بگو فرو فرستاد آن را آنکه میداند پنهان را در آسمانها و زمین بدرستی
که او هست آمرزگار مهربان ٦ و گفتند چیست مر این رسول را که میخورد خوردنی و راه میرود
در بازارها چرا فرو فرستاده نشد بسوی او فرشته تا باشد با او بیم نماینده ٧ یا چرا انداخته
نمیشود بسوی او گنجی یا چرا نیست و را بوستانی که میخورد از آن و گفتند ستمکاران که پیروی
نمیکنید مگر مردی سحر کرده شده ٨ بنگر که چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند پس
نمیتوانند یافت راهی را ٩ بزرگ است آنکه اگر خواهد بگرداند برای تو بهتر از این بهشتهائی که روان
باشد از زیر آنها نهرها و بگرداند برای تو قصرها ١٠ بلکه تکذیب
نمودند قیامت را و آماده کرده ایم برای آنکه دروغ انگاشت قیامت
را آتشی افروخته ١١ آنگاه که ببیند ایشان را از جایگاه دور بشنوند
برای آن جوشیدنی و خروشی ١٢ و چون افکنده شوند از آن
در جای تنگنائی قرین کرده شدگان بخوانند آنجا هلاکت را ١٣ نخوانید
امروز هلاکت واحد را و بخوانید هلاکت بسیاری را ١٤ بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاودانی
که وعده داده شده اند پرهیزگاران هست آن برای ایشان پاداش و بازگشتی برای ایشان ١٥

أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ١٨ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا
بُورًا ١٩ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ٢٠ وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ٢١ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ٢٢ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ
نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ٢٣ يَوْمَ يَرَوْنَ
الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ٢٤ وَقَدِمْنَا
إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَنْثُورًا ٢٥ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ
خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ٢٦
وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ
الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ٢٧ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ
الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا ٢٨ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ
يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا ٢٩ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي
لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ٣٠ لَقَدْ أَضَلَّنِي
عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ٣١
وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي
اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ٣٢
وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ ٣٣ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَنَصِيرًا ٣٤ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ
تَرْتِيلًا ٣٥ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ
بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ٣٦

در آن انچه میخواهند جاویدانیان هست بر پروردگار تو وعده سؤال کرده شده ١٧ وروزی
که حشر میکند ایشانرا وانچه را که میپرستند از غیر خدا پس گوید آیا شما گمراه کردید بندگان
مرا اینهارا یا ایشان گم کردند راه را ١٨ گفتند پاکی تو نبود سزاوار مارا اینکه بگیریم
از غیر تو از دوستان ولیکن برخورداری دادی ایشانرا وپدران ایشانرا تا فراموش کردند
ذکررا وبودند گروهی هلاکشده ١٩ پس بحقیقت که تکذیب نمودند شمارا بانچه میگوئید
پس نمیتوانید گردانیدنرا ونه یاری کردنرا ٢٠ وکسی که ستم کند از شما بچشانیم اورا
عذابی بزرگ ٢١ ونفرستادیم پیش از تو رسولان مگر انکه ایشان هر اینه میخوردند خوردنی
وراه میرفتند در بازارها وگردانیدیم بعض شمارا برای بعضی آزمایش آیا صبر خواهید کرد
وهست پروردگار تو بینا ٢٢ وگفتند آنانکه امید نمیدارند لقای مارا چرا فرو
فرستاده نشدند بر ما فرشتگان یا چرا نمی بینیم پروردگار خودرا هر اینه بحقیقت
که تکبر کردند در نفسهای خود وتمرد نمودند تمرد نمودنی بزرگ ٢٣
در انروز که ببینند فرشتگانرا نیست مژده در روز گناهکارانرا وگویند حرام شده
حرام شدنی ٢٤ ومتوجه شدیم بسوی انچه کرده اند از کردار پس گردانیدیم انرا باطل
وپراکنده ٢٥ اهل بهشت انروز بهترند از جهت قرار ونیکوترند از راه محل استراحت ٢٦
وروزی که شکافته شود آسمان با ابرها وفرو فرستاده شوند فرشتگان فرو فرستادنی
شدنی ٢٧ پادشاهی [illegible] مر رحمانرا وباشد روزی بر کافران دشوار
٢٨ وروزی که [illegible] کاش [illegible] خود گوید ای کاش من گرفته بودم با رسول راهی
٢٩ ای وای [illegible] ٣٠ هر اینه بحقیقت [illegible] گمراه گردانید
مرا از ذکر بعد از انکه [illegible] شیطان [illegible] فروگذارنده ٣١
وگفت آن رسول ای پروردگار من بدرستی که قوم من [illegible] این
قرانرا [illegible] ٣٢ [illegible] ودشمنی
از [illegible] پروردگار تو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ٣٦

الذين يحشرون على وجوههم الى جهنم اولئك شر مكانا واضل سبيلا ۳۴ ولقد اتينا موسى الكتاب وجعلنا معه اخاه هرون وزيرا ۳۵
فقلنا اذهبا الى القوم الذين كذبوا باياتنا فدمرناهم تدميرا ۳۶ وقوم نوح لما كذبوا الرسل اغرقناهم وجعلناهم للناس اية واعتدنا
للظالمين عذابا اليما ۳۷ وعادا وثمود واصحاب الرس وقرونا بين ذلك كثيرا ۳۸ وكلا ضربنا له الامثال وكلا تبرنا تتبيرا ۳۹
ولقد اتوا على القرية التي امطرت مطر السوء افلم يكونوا يرونها بل كانوا لا يرجون نشورا ۴۰ واذا راوك ان يتخذونك الا هزوا اهذا

الذي بعث الله رسولا ۴۱ ان كاد
ليضلنا عن الهتنا لولا ان صبرنا
عليها وسوف يعلمون حين يرون
العذاب من اضل سبيلا ۴۲ ارايت
من اتخذ الهه هويه افانت تكون
عليه وكيلا ۴۳ ام تحسب ان
اكثرهم يسمعون او يعقلون ان هم
الا كالانعام بل هم اضل سبيلا
۴۴ الم تر الى ربك كيف مد
الظل ولو شاء لجعله ساكنا
ثم جعلنا الشمس عليه دليلا ۴۵
ثم قبضناه الينا قبضا يسيرا ۴۶
وهو الذي جعل لكم الليل لباسا
والنوم سباتا وجعل النهار نشورا
۴۷ وهو الذي ارسل الرياح بشرا بين
يدي رحمته وانزلنا من السماء
ماء طهورا ۴۸ لنحيي به بلدة
ميتا ونسقيه مما خلقنا انعاما
واناسي كثيرا ۴۹ ولقد صرفناه
بينهم ليذكروا فابى اكثر الناس
الا كفورا ۵۰ ولو شئنا لبعثنا في
كل قرية نذيرا ۵۱ فلا تطع الكافرين
وجاهدهم به جهادا كبيرا ۵۲ وهو الذي
مرج البحرين هذا عذب فرات
وهذا ملح اجاج وجعل بينهما
برزخا وحجرا محجورا ۵۳

آنانکه حشر کرده میشوند بر روهاشان بسوی دوزخ آنها بدترند از جهت جای و گمراه
ترند از جهت راه ۳۴ وهر آینه بتحقیق دادیم موسی را کتاب و گردانیدیم با او برادرش هرون را
وزیر ۳۵ پس گفتیم بروید شما دو تا بسوی قومی که دروغ انگاشتند آیتهای ما را پس هلاک
کردیم ایشانرا هلاک کردنی ۳۶ وقوم نوح را چون تکذیب کردند رسولانرا غرق کردیم
ایشانرا و گردانیدیم ایشانرا برای مردمان آیتی و آماده ساختیم برای ستمکاران عذاب دردناک
۳۷ و عاد و ثمود را و یاران رس را و قرنهای میانه آنرا بسیار ۳۸ وهمه را زدیم برای او مثلها
وهمه را نیست کردیم نیست کردنی ۳۹ وهر آینه بتحقیق گذشتند بر قریه که باریده شد باران
بدی آیا پس نبودند که ببینند آنرا بلکه هستند که امید نمیدارند نشر
را ۴۰ وچون ببینند ترا نمیگیرند ترا مگر استهزا آیا اینست آنکه
بر انگیخت خدا برسالت ۴۱ بدرستی که نزدیک بود که گمراه
گردانند ما را از خدایان ما اگر نه آن بود که صبر کرده بودیم بر آنها و زود
باشد که بدانند هنگامی که ببینند عذاب را که کیست گمراه کشته
تر از راه ۴۲ آیا دیدی آنرا که گرفت خدای خود را خواهش نفس خود
آیا پس تو باشی بر او وکیل ۴۳ یا می پنداری که بیشترین ایشان میشنوند
یا تعقل میکنند نیستند ایشان مگر چون بهایم بلکه ایشان گمراه ترند براه
۴۴ آیا ندیدی بسوی پروردگارت که چگونه گسترانید سایه را و اگر
خواستی هر آینه گردانیدی آنرا ساکن پس گردانیدیم آفتاب را
بر آن دلیلی ۴۵ پس گرفتیم آنرا بسوی خود گرفتنی آسان ۴۶ و اوست آنکه
گردانید برای شما شب را پوششی و خواب را راحتی و گردانید روز را آشکار اشدن ۴۷
و اوست آنکه فرستاد بادها را مژده دهنده میان دو دست رحمت خود و فرو فرستادیم از آسمان
آبی پاک ۴۸ تا زنده کنیم بآن بقعه مرده را و بیاشامانیم آنرا از آنچه آفریده ایم چهارپایان و مردمان بسیار
را ۴۹ وهر آینه بتحقیق که گردانیدیم آنرا میانه ایشان تا پند گیرند پس ابا نمودند بیشتر مردمان مگر
ناسپاسی را ۵۰ واگر خواسته بودیم هر آینه برانگیخته بودیم در هر قریه بیم نماینده پس فرمان مبر
کافرانرا و کوشش نما با ایشان کوشش بزرگی ۵۲ و اوست آنکه بیامیخت باهم دو دریا را این شیرین
خوشگوار و این شور تلخ و گردانید میان آن دو تا حاجزی و ساتری ممنوع ۵۳

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ٥٤ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ
عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ٥٥ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٥٦ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ٥٧ وَ
تَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ٥٨ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ٥٩ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ٦٠ تَبَارَكَ

الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ
فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ٦١ وَهُوَ
الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا
٦٢ وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ
عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ٦٣ وَالَّذِينَ
يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ٦٤
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٦٦
وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ
يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ٦٧
وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا
آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ٦٨ يُضَاعَفْ لَهُ
الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ٦٩ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٧٠
وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ٧١ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ
الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا
٧٢ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ٧٣

واوست انکه افرید از اب ادمی را پس کردانید انرا نژادی و پیوندی و هست
پروردکار تو توانا ٥٤ و میپرستند از غیر خدا چیزیرا که فایده نبخشد ایشانرا
و نه ضرر رساند ایشانرا و هست کافر بر پروردکار خودهم پشت ٥٥ و نفرستادیم
ترا مکر مژده دهنده و بیم نماینده ٥٦ بکو نمیخواهم از شما بران هیچ مزدی مکر انکه
خواست که بکیرد بسوی پروردکار خود راهی ٥٧ و توکل کن بر زنده
که نمیرد و بپاکی یاد کن اورا بسپاس او و بس باشد او بکناهان بندکان
خود اکاه ٥٨ انکه افرید اسمانها و زمین و انچه را میان انهاست در شش
روز پس مستولی شد بر عرش خداوند بخشاینده پس بپرس از ان اکاهی را ٥٩
و چون کفته شود مر ایشانرا که سجده کنید برای خدای بخشاینده کویند و چیست
خدای بخشاینده ایا سجده کنیم مر انچه را که میفرمائی ما را و زیاد نمود ایشانرا
نفرت ٦٠ برتر است انکه کردانید در اسمان برجها و کردانید دران چراغی و
ماهی روشن را ٦١ و اوست انکه کردانید شب و روز را خلیفه یکدیکر برای انکه خواهد
پند کیرد یا خواهد شکر کذاری را ٦٢ و بندکان خدای بخشاینده انانند که راه میروند
بر زمین باسانی و چون خطاب کنند ایشانرا نادانان کویند سلامی ٦٣ و انان
که شب را بروز میاورند برای پروردکار خود سجده کنندکان و بپا ایستادکان ٦٤
و انانکه میکویند ای پروردکار ما بکردان از ما عذاب دوزخ را بدرستی که عذاب
ان هست لازم بدرستی که ان بد قرارکاه و مقامیست ٦٦ و انانکه هرکاه
نفقه کنند اسراف نکنند و تنک نکیرند و باشد میانه ان اعتدالی ٦٧ و انانکه
نمیخوانند با خدا خدای دیکر و نمیکشند نفسی را که حرام کرده خدا مکر باستحقاق و زنا
نمیکنند و هرکه میکند انرا میابد پاداش انها را ٦٨ زیاد کرده شود برای او عذاب روز
قیامت و جاوید ماند در ان خوار ٦٩ مکر انکه توبه کرد و ایمان اورد و کرد کار شایسته
و ایشان بدل میکند خدا بدیهای ایشانرا به نیکیها و هست خدا امرزنده مهربان ٧٠ و
کسی که توبه کرد و کرد شایسته را پس بدرستی که او بازکشت میکند بسوی خدا بازکشتی
و انانکه حاضر نمیشوند باطل را و چون بکذرند بلغوی بکذرند کریمان ٧٢ و انانکه چون پند
داده شوند بایتهای پروردکار شان بروی نیفتند مر انها را کران و کوران ٧٣

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ٧٤ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ
فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ٧٥ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٧٦ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ
لِزَامًا ٧٧ سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ طسم ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٣ إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ٤ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ

و آنانکه گویند پروردگار ما ببخش ما را از زنان ما و فرزندان ما روشنی چشمها و بگردان ما را برای پرهیزکاران پیشوا ٧٤ ایشان جزا داده میشوند درجهٔ بلند را بسبب آنچه صبر کردند و رسانیده میشوند در آن تحیت و سلام را ٧٥ جاودانیان در آن نیکوست جایگاه از جهت قرارگاه و مقام ٧٦ بگو چه اعتنا کند بشما پروردگار من اگر نباشد دعای شما پس بحقیقت تکذیب نمودید پس بزودی میشود لازم ٧٧

سورهٔ شعراء دویست و بیست و هفت آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان

طسم ١ این آیتهای کتاب روشن کننده است ٢ باشد که تو هلاک کننده باشی نفس خود را که چرا نمیشوند ایمان آورندگان ٣ اگر خواهیم فرو فرستیم برایشان از آسمان آیتی پس گردد گردنهای ایشان برای آن خضوع کنندگان ٤ و نمی آید ایشان را هیچ ذکری از خدای بخشاینده که نو بدید آورده شده مگر آنکه باشند از آن اعراض کنندگان ٥ پس بحقیقت که تکذیب کردند پس زود باشد که بیاید ایشان را خبرهای آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ٦ آیا ندیدند بسوی زمین که چه بسیار رویانیدیم در آن از هر جفتی نیکو ٧ بدرستی که در این هر آینه آیتی است و نیستند بیشتر ایشان مؤمنان ٨ و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ٩ و هنگامی که ندا فرمود پروردگار تو موسی را که بیا بقوم ستمکاران ١٠ قوم فرعون آیا نمی پرهیزند ١١ گفت پروردگار من بدرستی که من میترسم آنکه تکذیب کنند مرا ١٢ و تنگ میشود سینهٔ من و روان نمیشود زبان من پس بفرست بسوی هرون ١٣ و مر ایشان راست بر من گناهی پس میترسم که بکشند مرا ١٤ گفت نه چنانست پس بروید شما دو تا با آیتهای ما بدرستی که ما با شماییم شنوندگان ١٥ پس بروید فرعون را پس گویید بدرستی که ماییم فرستادهٔ پروردگار عالمیان ١٦ که بفرست با ما بنی اسرائیل را گفت آیا نپروردیم ترا در خود در کودکی و درنگ کردی در میان ما از عمرت سالها و کردی کردار خود را که کردی و توئی از ناسپاسان ١٧ گفت کردم آن را آنگاه و من بودم از گم شدگان ١٨ پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید بمن پروردگار من حکمی را و گردانید مرا از رسولان ١٩ و آن نعمتی است که منت مینهی آن را بر من اینکه بنده کردی بنی اسرائیل را گفت فرعون و چیست پروردگار عالمیان ٢٠

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ٥ فَقَدْ
كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٦ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى
الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ٧ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٨ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٩ وَإِذْ نَادَىٰ
رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
١٠ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ١١ قَالَ
رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ١٢
وَيَضِيقُ صَدْرِي ١٣ وَلَا يَنْطَلِقُ
لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ١٣
وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ١٤
قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ
مُسْتَمِعُونَ ١٥ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا
إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٦ أَنْ
أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ أَلَمْ
نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِنِينَ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ
وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ١٧ قَالَ فَعَلْتُهَا
إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ١٨ فَفَرَرْتُ
مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي
حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ١٩
وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ
بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا
رَبُّ الْعَالَمِينَ ٢٠

قَالَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۲۱ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ۲۲ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۲۳ قَالَ إِنَّ
رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۲۴ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۲۵ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُونِينَ ۲۶ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ۲۷ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۲۸ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۲۹ وَنَزَعَ
يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۳۰ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۳۱ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۳۲ قَالُوا
أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ
حَاشِرِينَ ۳۳ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ
عَلِيمٍ ۳۴ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ
مَعْلُومٍ ۳۵ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ
مُجْتَمِعُونَ ۳۶ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا
هُمُ الْغَالِبِينَ ۳۷ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ
كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۳۸ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۳۹ قَالَ
لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۴۰
فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا
بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ۴۱
فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَأْفِكُونَ ۴۲ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ
۴۳ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۴۴
رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۴۵ قَالَ آمَنْتُمْ
لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
۴۶ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۴۷
قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ
۴۸ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا
خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ
۴۹ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ
بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۵۰ فَأَرْسَلَ
فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۵۱

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست اگر هستید یقین کنندگان ۲۱ گفت
مر آنان را که در او بودند آیا نمیشنوید ۲۲ گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان ۲۳
گفت بدرستی که رسول شما که فرستاده شده بسوی شما هر آینه دیوانه است ۲۴ گفت
پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میانه آن دو است اگر هستید که تعقل میکنید ۲۵ گفت هر آینه
اگر گرفتی خدائی غیر من هر آینه بگردانم ترا از زندانی کرده شدگان ۲۶ گفت آیا و اگر چه آورده باشم نزد تو
بچیزی روشن ۲۷ گفت پس بیاور آن را اگر هستی از راستگویان ۲۸ پس افکند عصای خود را
پس ناگهان آن اژدهائی بود آشکار ۲۹ و کشید دست خود را پس ناگهان آن
سفید نورانی بود برای نظر کنندگان ۳۰ گفت مر آن جماعت را که در دور او بودند بدرستی که این
هر آینه جادوگریست دانا ۳۱ میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما بسحرش پس چه
امر میکنید ۳۲ گفتند باز دار او را و برادرش را و بفرست در شهرها گرد آورندگان ۳۳
تا بیاورند نزد تو هر جادوگر دانائی ۳۴ پس جمع کرده شدند جادوگران برای وعده گاه روز
معلوم ۳۵ و گفته شد برای مردمان آیا هستید شما جمع شوندگان ۳۶ شاید ما پیروی
کنیم جادوگران را اگر باشند ایشان غلبه کنندگان ۳۷ پس چون آمدند جادوگران گفتند
مر فرعون را آیا بدرستی که هست برای ما هر آینه مزدی اگر باشیم ما غلبه کنندگان ۳۸
گفت آری و بدرستی که شما آنگاه هر آینه باشید از نزدیکان ۳۹ گفت مر ایشان را موسی که بیندازید
آنچه شما اندازنده اید ۴۰ پس انداختند ریسمانهاشان را و عصاهاشان را و گفتند بعزت
فرعون که بدرستی که مائیم هر آینه ما غلبه کنندگان ۴۱ پس افکند موسی عصای خود را پس
ناگهان آن میربود آنچه را بدروغ مینمودند ۴۲ پس افکنده شدند جادوگران سجده کنندگان ۴۳
گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان ۴۴ پروردگار موسی و هرون ۴۵ گفت آیا ایمان
آوردید مر او را پیش از آنکه رخصت دهم شما را بدرستی که او هر آینه بزرگ شماست
که آموخت شما را جادو پس هر آینه زود باشد که بدانید ۴۶ هر آینه قطع کنم دستهای شما و
پاهای شما را از خلاف یکدیگر و هر آینه بردار کنم البته شما را همه ۴۷ گفتند نیست ضرری بدرستی که ما
بسوی پروردگار خود بازگردندگانیم ۴۸ بدرستی که ما طمع میکنیم که بیامرزد برای ما پروردگار ما خطاهای
ما را که هستیم اول ایمان آورندگان ۴۹ و وحی فرستادیم بسوی موسی که شب ببر بندگان مرا
بدرستی که شما از پی رفته شدگانید ۵۰ پس فرستاد فرعون در شهرها گرد آورندگان ۵۱

إِنَّ هٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ٥٢ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ٥٣ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ٥٤ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ٥٥ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ
كَرِيمٍ ٥٦ كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ٥٧ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ٥٨ قَالَ كَلَّا
إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ٥٩ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ٦٠ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ
الْآخَرِينَ ٦١ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ٦٢ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ٦٣ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٦٤ وَإِنَّ

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٦٥ وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرٰهِيمَ ٦٦ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ قَالُوا
نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ
٦٧ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ
أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ٦٨ قَالُوا
بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ
٦٩ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ
٧٠ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ٧١
فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ
٧٢ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ٧٣
وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ٧٤
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ٧٥
وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ٧٦
وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الدِّينِ ٧٧ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَ
أَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ٧٨ وَاجْعَلْ لِي
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ٧٩ وَ
اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ٨٠ وَ
اغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ
٨١ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ٨٢
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ٨٣
إِلَّا مَنْ أَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٨٤
وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ٨٥
وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ٨٦ وَ
قِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ٨٧

وبدرستي که ايشان هر آينه کروهيند اندک ٥٢ وبدرستي که ايشان هستند ما را هر آينه
بخشم آورندگان ٥٣ وبدرستي که ماييم هر آينه همگي حذر کنندگان ٥٤ پس بيرون
کرديم ايشانرا از بوستانها وچشمه‌ها ٥٥ وگنجها ومقام خوب ٥٦ همچنين وميراث
داديم آنرا به بني اسرائيل پس از پي در آمدند ايشانرا در حال طلوع آفتاب ٥٧ پس چون
ديدند آن دو جماعت کفتند ياران موسي بدرستي که ما هر آينه دريافت شدگانيم
٥٨ کفت نه چنين است بدرستي که با منست پروردگار من زود راه مينمايد
مرا ٥٩ پس وحي فرستاديم بسوي موسي که بزن بچوب دست خود دريا را پس
شکافته شد پس بود هر پاره مانند کوهي عظيم ٦٠ ونزديک آورديم
آنجا ديکرانرا ٦١ ونجات داديم موسي را وآنکه با او بود همه ٦٢ پس غرق
نموديم ديکرانرا ٦٣ بدرستي که در اين هر آينه آيتيست ونبودند بيشترين
ايشان ايمان آورندگان ٦٤ وبدرستي که پروردگار تو هر آينه اوست عزيز
مهربان ٦٥ وبخوان بر ايشان خبر ابرهيم را ٦٦ چون کفت مر پدر خود وقوم خود
را چه ميپرستيد کفتند ميپرستيم بتاني را پس ميکرديم مر آنها را مقيمان پرستش
٦٧ کفت آيا ميشنوند از شما آنگاه که ميخوانيد يا سود ميدهند شما را يا ضرري
ميرسانند ٦٨ کفتند بلکه يافتيم پدران خود را که چنين ميکردند ٦٩ کفت آيا پس
ديديد که آنچه هستيد که مي پرستيد ٧٠ شما و پدران شما که پيشينيانند
٧١ پس بدرستي که ايشان دشمنند براي من مگر پروردگار عالميان ٧٢ آنکه
آفريد مرا پس او راه مينمايد مرا ٧٣ وآنکه او ميخوراند مرا وميآشاماند مرا ٧٤ وچون
بيمار شدم پس او شفا ميدهد مرا ٧٥ وآنکه ميميراند مرا پس زنده ميکند مرا ٧٦
وآنکه اميد دارم که بيامرزد براي من کناه مرا روز جزا ٧٧ پروردگار من ببخش مرا حکم
وملحق کردان مرا بشايستگان ٧٨ وبکردان براي من زبان راستي در آخرآيندگان ٧٩ وبکردان
مرا از وارثان بهشت با ناز ونعمت ٨٠ وبيامرز مر پدر مرا بدرستي که او بود از کمراهان ٨١ وخوار
مکردان مرا روزي که برانگيخته ميشوند ٨٢ روزي که سود نه دهد مال ونه پسران ٨٣ مگر کسي
که آمد خدا را با دلي درست ٨٤ ونزديک کردانيده شود بهشت براي پرهيزکاران ٨٥ وظاهر کرده
شود دوزخ براي کمراهان ٨٦ وگفته شود مر ايشانرا که کجاست آنچه بوديد که ميپرستيد ٨٧

من دون الله هل ينصرونكم او ينتصرون ٨٩ فكبكبوا فيها هم والغاوون ٩٠ وجنود ابليس اجمعون ٩١ قالوا وهم فيها يختصمون ٩٢
تالله ان كنا لفي ضلال مبين ٩٣ اذ نسويكم برب العالمين ٩٤ وما اضلنا الا المجرمون ٩٥ فما لنا من شافعين ٩٦
ولا صديق حميم ٩٧ فلو ان لنا كرة فنكون من المؤمنين ٩٨ ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ٩٩ وان ربك
لهو العزيز الرحيم ١٠٠ كذبت قوم نوح المرسلين ١٠١ اذ قال لهم اخوهم نوح الا تتقون ١٠٢ اني لكم رسول امين ١٠٣ فا

از غیر خدا آیا یاری میکنند شما را یا یاری میابند ٨٩ پس نگونسار افکنده شوند در آن
ایشان و گمراهان ٩٠ و لشکرهای شیطان همه ٩١ گویند و ایشان در آن خصومت
میکنند ٩٢ که بخدا که بودیم هر آینه در گمراهی هویدا ٩٣ آنگاه که برابر میکردیم شما را
با پروردگار عالمیان ٩٤ و گمراه نکردند ما را الا گناهکاران ٩٥ پس نباشد ما را هیچ شفاعت
خواهان ٩٦ و نه دوستی مهربان ٩٧ پس کاش میبودی ما را بازگشتی پس میشدیم از
مؤمنان ٩٨ بدرستی که در این هر آینه آیتیست و نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ٩٩
و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ١٠٠ تکذیب نمودند قوم نوح
مرسلان را ١٠١ چون گفت مر ایشان را برادر ایشان نوح آیا نمی پرهیزید ١٠٢ بدرستی که
من برای شما رسول امینم ١٠٣ پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا ١٠٤ و نمیخواهم از
شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ١٠٥ پس بپرهیزید
از خدا و فرمان برید مرا ١٠٦ گفتند آیا ایمان آوریم برای تو و پیروی کردند تو را
اراذل ١٠٧ گفت و نیست دانش من بآنچه هستند که میکنند ١٠٨ نیست حساب
ایشان مگر بر پروردگار من اگر بیابید ١٠٩ و نیستم من راننده مؤمنان ١١٠ نیستم
من مگر بیم نماینده هویدا ١١١ گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای نوح هر آینه خواهی شد
البته از سنگسار شدگان ١١٢ گفت پروردگار من بدرستی که قوم من تکذیب کردند مرا
١١٣ پس حکم کن میانه من و میانه ایشان حکم کردنی و نجات ده مرا و آنکه با منست از مؤمنان
١١٤ پس نجات دادیم او را و کسی که با او بود در کشتی پر ١١٥ پس غرق نمودیم بعد از آن باقی
ماندگان را ١١٦ بدرستی که در این هر آینه آیتی است و نبودند بیشتر ایشان
مؤمنان ١١٧ و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ١١٨ بدروغ
نسبت دادند عاد رسولان را ١١٩ هنگامی که گفت مر ایشان را برادر ایشان
هود آیا نمی پرهیزید ١٢٠ بدرستی که من مر شما را رسولی امینم ١٢١ پس
بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا ١٢٢ و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ١٢٣ آیا بنا میکنید بهر مکانی
علامتی که بازی کنید ١٢٤ و میگیرید قصرهای
محکم باشد که شما جاوید بمانید ١٢٥

تقوا الله واطيعون ١٠٤ وما
اسألكم عليه من اجر ان اجري
الا على رب العالمين ١٠٥ فاتقوا
الله واطيعون ١٠٦ قالوا انؤمن
لك واتبعك الارذلون ١٠٧
قال وما علمي بما كانوا يعملون
١٠٨ ان حسابهم الا على ربي
لو تشعرون ١٠٩ وما انا بطارد
المؤمنين ١١٠ ان انا الا نذير مبين
١١١ قالوا لئن لم تنته يا نوح لتكونن
من المرجومين ١١٢ قال رب ان
قومي كذبون ١١٣ فافتح بيني و
بينهم فتحا ونجني ومن معي من
المؤمنين ١١٤ فانجيناه ومن معه
في الفلك المشحون ١١٥ ثم اغرقنا
بعد الباقين ١١٦ ان في ذلك لاية
وما كان اكثرهم مؤمنين ١١٧ و
ان ربك لهو العزيز الرحيم ١١٨
كذبت عاد المرسلين ١١٩ اذ قال
لهم اخوهم هود الا تتقون ١٢٠ اني
لكم رسول امين ١٢١ فاتقوا الله
واطيعون ١٢٢ وما اسألكم من
اجر ان اجري الا على رب العالمين
١٢٣ اتبنون بكل ريع اية تعبثون
١٢٤ وتتخذون مصانع لعلكم
تخلدون ١٢٥

وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِيْنَ ۱۲۶ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ وَاتَّقُوا الَّذِيْ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ۱۲۷ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ
۱۲۸ اِنِّيْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۱۲۹ قَالُوْا سَوَآءٌ عَلَيْنَا اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ الْوَاعِظِيْنَ ۱۳۰ اِنْ هٰذَا اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ
۱۳۱ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۱۳۲ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۱۳۳
كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ۱۳۴ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۱۳۵ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۱۳۶ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۱۳۷ وَمَا

اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا
عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۱۳۸ اَتُتْرَكُوْنَ
فِيْ مَا هٰهُنَا اٰمِنِيْنَ ۱۳۹ فِيْ جَنّٰتٍ
وَّعُيُوْنٍ ۱۴۰ وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا
هَضِيْمٌ ۱۴۱ وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ
بُيُوْتًا فٰرِهِيْنَ ۱۴۲ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَطِيْعُوْنِ ۱۴۳ وَلَا تُطِيْعُوْا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ
الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُوْنَ ۱۴۴ قَالُوْا اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ
الْمُسَحَّرِيْنَ ۱۴۵ مَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُنَا فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ
۱۴۶ قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ
وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۱۴۷
وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۱۴۸ فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا
نٰدِمِيْنَ ۱۴۹ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ۱۵۰ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۱۵۱ كَذَّبَتْ قَوْمُ
لُوْطِ نِ الْمُرْسَلِيْنَ ۱۵۲ اِذْ قَالَ لَهُمْ
اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۱۵۳ اِنِّيْ
لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۱۵۴ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَطِيْعُوْنِ ۱۵۵ وَمَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ
۱۵۶ اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ
الْعٰلَمِيْنَ ۱۵۷

وهرگاه بگیرید بسخت بشدت میگیرید جبر کنندگان ۱۲۶ پس بپرهیزید از خدا و فرمان برید
مرا و بپرهیزید از آنکه امداد کرده شما را بآنچه میدانید ۱۲۷ امداد نمود شما را بچهارپایان
و پسران و بوستانها و چشمه سارها ۱۲۸ بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روزی عظیم را
۱۲۹ گفتند یکسانست بر ما آیا پند داده باشی یا نباشی از پند دهندگان ۱۳۰ نیست این
مگر عادت پیشینیان ۱۳۱ و نباشیم ما عذاب کرده شدگان پس تکذیب نمودند او را پس هلاک
گردانیدیم ایشانرا بدرستی که در این هر آینه آیتیست و نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۱۳۲
و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ۱۳۳ بدروغ نسبت دادند ثمود ر
سولانرا ۱۳۴ هنگامی که گفت مر ایشانرا برادر ایشان صالح آیا نمی پرهیزید ۱۳۵ بدرستی
که من برای شما رسولی ام امین ۱۳۶ پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا ۱۳۷ و نمیخواهم از شما
بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۳۸ آیا واگذاشته خواهید شد
در آنچه اینجاست ایمنان ۱۳۹ در بوستانها و چشمه سارها ۱۴۰ و کشتها و نخلی که شکوفه
آن با لطافتست ۱۴۱ و میتراشید از کوهها خانها شادکامان ۱۴۲ پس بپرهیزید از خدا
و فرمان برید مرا ۱۴۳ و اطاعت مکنید فرمان اسراف کنندگانرا آنانکه فساد مینمایند در
زمین و اصلاح نمیکنند ۱۴۴ گفتند جز این نیست که تو از جادو کرده شدگانی ۱۴۵ نیستی تو
مگر آدمی مانند ما پس بیاور آیتی اگر هستی از راست گویان ۱۴۶
گفت این شتر ماده ایست که مر او راست آبخورشی و مر شما راست
آبخورش روز معینی ۱۴۷ و مرسانید او را ببدی پس بگیرد
شما را عذاب روز عظیم ۱۴۸ پس پی کردند او را پس گردیدند
پشیمانان ۱۴۹ پس گرفت ایشانرا عذاب بدرستی که در این
هر آینه آیتیست و نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۱۵۰ و بدرستی
که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ۱۵۱ تکذیب کردند
قوم لوط رسولانرا ۱۵۲ هنگامی که گفت مر ایشانرا برادر ایشان
لوط آیا نمی پرهیزید ۱۵۳ بدرستی که من مر شما را رسولی ام امین
۱۵۴ پس بپرهیزید خدا را و اطاعت کنید مرا ۱۵۵ و طلب نمیکنم از شما بر آن هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۵۶ آیا می آیید نرینگانرا از جهانیان ۱۵۷

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ١٦٦ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ١٦٧ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ
مِنَ الْقَالِينَ ١٦٨ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ١٦٩ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ١٧٠ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ١٧١ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ١٧٢
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ١٧٣ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٧٤ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٧٥
كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ١٧٦ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٧٧ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٧٨ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٧٩ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٨٠ أَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ١٨١ وَ
زِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ١٨٢
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا
تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ١٨٣
وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ
الْأَوَّلِينَ ١٨٤ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ
الْمُسَحَّرِينَ ١٨٥ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
١٨٦ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٨٧ قَالَ
رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨٨ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ
كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٨٩ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
١٩٠ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
١٩١ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ
١٩٢ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ١٩٣
عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ١٩٤
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ١٩٥ وَإِنَّهُ
لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ١٩٦ أَوَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
١٩٧ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ١٩٨
فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
مُؤْمِنِينَ ١٩٩

ومیگذارید آنرا که آفرید برای شما پروردگار شما از جفتهای شما بلکه شما گروهید از حد
درگذرندگان ١٦٦ گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای لوط میباشی البته از بیرون کرده
شدگان ١٦٧ گفت بدرستی که من مر کردار شما را از دشمنانم ١٦٨ پروردگار من نجات
ده مرا و کسان مرا از آنچه میکنند ١٦٩ پس نجات دادیم اورا و کسان اورا همه ١٧٠ مگر
پیره زنی را در باقی ماندگان ١٧١ پس هلاک کردیم دیگرانرا ١٧٢ و بارانیدیم بر ایشان
بارانی پس بد است باران ترسانیده شدگان ١٧٣ بدرستی که در آن هر آینه آیتیست
و نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ١٧٤ و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست ارجمند
مهربان ١٧٥ تکذیب نمودند یاران ایکه فرستاده شدگانرا ١٧٦ چون گفت
مر ایشانرا شعیب آیا پرهیزگاری نمیکنید ١٧٧ بدرستی که من برای شما رسولیم امین
١٧٨ پس بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا ١٧٩ و طلب نمی نمایم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد
من مگر بر پروردگار عالمیان ١٨٠ تمام کنید پیمانه را و مباشید از زیان رسانندگان ١٨١ و و
زن کنید بترازوی راست ١٨٢ و کم مکنید مردم را چیزهاشانرا و تباه کاری مکنید در زمین
افساد کنندگان ١٨٣ و بپرهیزید از آنکه آفرید شما و گروه پیشینیانرا ١٨٤ گفتند جز این
نیست که تو از جادو کرده شدگانی ١٨٥ و نیستی تو مگر آدمی مثل ما و بدرستی که گمان میکنیم
ترا هر آینه از دروغگویان ١٨٦ پس فرود آور بر ما ابر پارها از آسمان اگر هستی از راست
گویان ١٨٧ گفت که پروردگار من داناتر است بآنچه میکنید ١٨٨ پس تکذیب کردند
اورا پس گرفت ایشانرا عذاب روز سایه بان بدرستی که آن بود عذاب روزی
با عظمت ١٨٩ بدرستی که در این هر آینه آیتیست و نبودند بیشتر ایشان
مؤمنان ١٩٠ و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست ارجمند مهربان
١٩١ و بدرستی که آن هر آینه فرو فرستادن پروردگار عالمیانست
١٩٢ فرود آورده آنرا روح الأمین ١٩٣ بر دل تو تا باشی از ترسانندگان ١٩٤
بزبان عربی واضح ١٩٥ و بدرستی که آن هر آینه در کتابهای پیشینیانست ١٩٦ آیا و نیست
مر ایشانرا آیتی آنکه میدانند آنرا دانایان بنی اسرائیل ١٩٧
و اگر فرو فرستاده بودیم آنرا بر بعض عجمان ١٩٨
پس خوانده بود آنرا بر ایشان نبودند بآن ایمان آورندگان ١٩٩

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ١٩١ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ١٩٢ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١٩٣ فَيَقُولُوا هَلْ
نَحْنُ مُنْظَرُونَ ١٩٤ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ١٩٥ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ١٩٦ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ١٩٧ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يُمَتَّعُونَ ١٩٨ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ١٩٩ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ٢٠٠ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ٢٠١
وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ٢٠٢ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ٢٠٣ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ٢٠٤ وَأَنْذِرْ
عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ٢٠٥ وَاخْفِضْ
جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٠٦
فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا
تَعْمَلُونَ ٢٠٧ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ ٢٠٨ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ
تَقُومُ ٢٠٩ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ
٢١٠ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٢١١ هَلْ
أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ
٢١٢ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٢١٣
يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ٢١٤
وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ٢١٥
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ٢١٦
وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ٢١٧
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ٢١٨

سورة النمل اربع وتسعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
طس ١ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ
وَكِتَابٍ مُبِينٍ ٢ هُدًى وَبُشْرَىٰ
لِلْمُؤْمِنِينَ ٣ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ٤ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ
٥

همچنین در آوردیم آنرا در دلهای گناهکاران ١٩١ ایمان نمی آورند بآن تا به
بینند عذاب دردناک را ١٩٢ پس بیاید ایشانرا ناگهان و ایشان نمیدانسته
باشند ١٩٣ پس گویند آیا ما مهلت داده شدگانیم ١٩٤ آیا پس بعذاب
ما شتاب مینمایند ١٩٥ آیا دیدی که اگر برخورداری دهیم ایشانرا سالها ١٩٦
پس آید ایشانرا آنچه بودند که وعده داده میشدند ١٩٧ کفایت نکند از ایشان
آنچه بودند که بهره ور کرده میشدند ١٩٨ و هلاک نکردیم هیچ قریه را مگر آنکه بود
مر آنها را بیم نمایندگان ١٩٩ پند دادنی و نیستیم ظلم کنندگان ٢٠٠ و فرو نیاوردند آنرا
شیاطین ٢٠١ و سزاوار نیست مر ایشانرا و نمیتوانند ٢٠٢ بدرستی که ایشان از شنیدن هر آینه
معزول شدگانند ٢٠٣ پس مخوان با خدا الهی دیگر را پس باشی از عذاب کرده شدگان ٢٠٤ و بترسان
خویشان خود را که نزدیک ترانند ٢٠٥ و فرو گذار بال خود را برای کسانی که پیروی کردند ترا از
ایمان آورندگان ٢٠٦ پس اگر نافرمانی نمایند ترا پس بگو بدرستیکه من بیزارم از آنچه میکنید ٢٠٧
و اعتماد نما بر ارجمند مهربان ٢٠٨ آنکه می بیند ترا هرگاه که برمیخیزی ٢٠٩ و گردیدن ترا در سجده کنندگان
٢١٠ بدرستی که او وست شنوای دانا ٢١١ آیا خبر دهم شما را که بر که فرود می آیند شیاطین ٢١٢ فرود
می آیند بر هر دروغگوی گناهکاری ٢١٣ می اندازند گوش را و بیشتر ایشان دروغگویانند ٢١٤
و شاعران پیروی مینمایند ایشانرا گمراهان ٢١٥ آیا ندیدی که ایشان در هر وادی سرگشته
میروند ٢١٦ و آنکه ایشان میگویند آنچه را که نمیکنند ٢١٧ مگر آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند
کارهای شایسته و ذکر کرده اند خدا را بسیار و انتقام کشیدند پس از آنکه ظلم کرده
شده بودند و زود باشد که بدانند آنانکه ستم کردند که بکدام جای باز گشتی
باز میگردند ٢١٨

سورهٔ نمل نود و چهار آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشاینده مهربان
طس ١ این آیتهای قرآن و کتابیست واضح ٢ هدایت و مژده
است مر مؤمنانرا ٣ آنان که بپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان
باخرت ایشانند که یقین میدارند ٤ بدرستی که آنانکه ایمان نمی آورند باخرت
زینت داده ایم برای ایشان کردارهاشانرا پس ایشان سرگردان میشوند ٥

أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۵ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۶ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي
آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۷ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۸ يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۹ وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ۱۰ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۱ وَأَدْخِلْ
يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
۱۲ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا
هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۱۳ وَجَحَدُوا بِهَا
وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ
۱۴ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ
كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۵ وَوَ
رِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبِينُ ۱۶ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ
۱۷ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ
قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَ
جُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۸
فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ
رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ
أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۱۹ وَتَفَقَّدَ
الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ
أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ۲۰

آنها آنانند که مر ایشانراست بدی عذاب وایشان در آخرت ایشانند زیانکاران ۵
وبدرستی که تو هر اینه فرا داده میشوی قرآنرا از نزد محکم کار دانا ۶ وقتی را که گفت موسی مر کسان
خودرا که بدرستی که من دیدم آتشی زود باشد که بیاورم شما را از آن خبری یا بیاورم شما را
شعله افروخته تا شاید شما گرم شوید ۷ پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که برکت داده شده
کسی که در آن آتشست وکسی که در حوالی آنست ومنزهست خدا که پروردگار عالمیانست
۸ ای موسی بدرستی که منم خدای ارجمند محکم کار ۹ وبینداز چوب دست خودرا پس چون
دید آنرا که حرکت میکند گویا که آن ماریست باریک بازگردید پشت کردانیده و عقب
سرنگاه نمیکرد ای موسی مترس بدرستی که نمیترسند نزد من مرسلان ۱۰ مگر کسی که ستم کرد
پس بدل آورد نیکی را پس از بدی پس بدرستی که من آمرزنده مهربانم ۱۱ ودرآور دست
خودرا در گریبان خود که بیرون آید سفید درخشنده از غیر بدی در نه آیات بسوی فرعون
وقومش بدرستی که ایشان هستند گروهی بیرون رفتگان از فرمان ۱۲ پس چون آمد
ایشانرا آیتهای ما بینا کننده گفتند این جادوئیست آشکار ۱۳ وانکار نمودند آنرا وحال آنکه
بیقین میدانستند آنرا نفسهای ایشان از روی ستمکاری وگردن فرازی پس بنگر که چگونه
بوده عاقبت فساد کنندگان ۱۴ وهر اینه بتحقیق که دادیم داود وسلیمانرا دانشی وگفتند
سپاس مر خدایرا که زیادتی داد ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود ۱۵ ومیراث برد سلیمان
داود را وگفت ای گروه مردم آموخته شده ایم زبان مرغانرا وعطا نموده
شده ایم از هر چیزی بدرستی که این هر اینه آنست افزونی آشکارا ۱۶
وگرد آورده شد برای سلیمان لشکرهایش از جن وآدمی وپرنده
پس ایشان بازداشته شده بودند ۱۷ تا چون آمدند بر
وادی مورچگان گفت مورچه ای گروه مورچگان درآیید در جایگاههای
خود تا درهم نشکنند شما را سلیمان ولشکریان او وایشان ندانند ۱۸
پس تبسم نمود خندان از گفتار آن وگفت پروردگار من در دل من انداز که سپاس
گذارم نعمت ترا که انعام نمودی بر من وبر پدر ومادر من وآنکه بجا آورم شایسته
را که پسندی آنرا وداخل گردان مرا برحمت خود در بندگان شایسته خود ۱۹ و
جستجو نمود مرغانرا گفت چیست مرا نمی بینم هدهد را یا هست از غایبان ۲۰

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ ٢٢ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ
سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ٢٣ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ٢٤ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ
لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ٢٥ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ
الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ٢٦ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ٢٧ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ
كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٢٨ اذْهَبْ
بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ
عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ٢٩
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ
كِتَابٌ كَرِيمٌ ٣٠ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ
وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ٣١
أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ٣٢
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ
٣٣ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو
بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي
مَاذَا تَأْمُرِينَ ٣٤ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ
إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا
أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ
٣٥ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ
فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ٣٦ فَلَمَّا
جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ
فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ٣٧ ارْجِعْ
إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ
٣٨ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي
بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
٣٩ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ
بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ٤٠

هرآینه عذاب کنم البته اورا عذابی سخت یا البته بکشم اورا یا هرآینه بیاید مرا
با حجتی روشن پس درنگ نمود زمانی اندک ٢٢ پس گفت که احاطه
کردم بچیزی که احاطه نکرده بآن وآوردم ترا از سبا خبری جزم ٢٣ بدرستی
که من یافتم زنی را که پادشاهی مینماید ایشانرا وداده شده از هر چیز ومر اوراست
سریری بزرگ ٢٤ یافتم اورا وقومش را که سجده مینمایند مر آفتاب را از غیر خدا
وزینت داده برای ایشان شیطان کردارهای ایشانرا پس بازداشت ایشانرا
از راه پس ایشان راهی نیابند ٢٥ اینکه سجده نکنند مر خدائی را که بیرون آورد
پنهان را در آسمانها وزمین ومیداند آنچه را که پنهان میدارید وآنچه را که
آشکار مینمائید ٢٦ خدا نیست الهی مگر او که پروردگار عرش عظیم است
٢٧ گفت که بزودی نظر میکنم که آیا راست گفتی یا هستی از دروغ گویان
٢٨ ببر این نوشته مرا پس بینداز بسوی ایشان پس بازگرد از ایشان پس
بنگر که بچه چیز باز میگردند ٢٩ گفت ای گروه اشراف بدرستی که افکنده
شده بسوی من نوشته بزرگواری ٣٠ بدرستی که آن از سلیمانست وبدرستی
که آن بنام خدای بخشاینده مهربانست ٣١ آنکه بلندی مجوئید بر من وبیائید مرا
گردن نهندگان ٣٢ گفت ای گروه اشراف فتوی دهید مرا در کارم نباشم فیصل
دهنده امری را تا حاضر کردید مرا ٣٣ گفتند ما خداوندان قوتیم وصاحبان
کارزار سختیم وامر باتست پس بنگر که چه میفرمائی ٣٤ گفت بدرستی که پادشاهان
چون درآیند قریه را تباه میکنند آنرا ومیگردانند عزیزترین اهل آنرا خواران وهمچنین
میکنند ٣٥ وبدرستی که من فرستنده ام بسوی ایشان هدیه پس نگرنده ام که
بچه باز میگردند فرستادگان ٣٦ پس چون آمد سلیمانرا گفت آیا مدد میدهید
مرا بمالی پس آنچه عطا نموده مرا خدا بهتر است از آنچه عطا نموده شما را بلکه شما
بهدیه خودتان شادی میکنید ٣٧ بازگرد بسوی ایشان پس هرآینه میآئیم البته ایشانرا با لشکرها که هیچ طاقت نبود مر
ایشانرا بآن وهرآینه اخراج مینمائیم ایشانرا از آن وحال آنکه ایشان ذلیلان باشند ٣٨ گفت ای گروه اشراف
کدام یک از شما می آورد بمن تخت اورا پیش از آنکه بیایند نزد من گردن نهادگان ٣٩ گفت دیوی از جن من
آورنده ام بتو آنرا پیش از آنکه برخیزی از جایت وبدرستی که من بر این هرآینه قوی امینم ٤٠

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ
أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ۴۱ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ
لَا يَهْتَدُونَ ۴۲ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ۴۳ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ
تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۴۴ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ

مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ۴۵ قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ
سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۴۶ وَ
لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ ۴۷ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۴۹
قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ
طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُونَ ۵۰ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ۵۱ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ
لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ ۵۲ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَ
مَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۵۳
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ
أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۵۴
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
۵۵ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۵۶
أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ
دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ
۵۷

گفت آنکه نزد او بود علمی از کتاب من آورنده ام بتو آنرا پیش از آنکه برگردد بسوی تو نظر تو
پس چون دید آنرا قرار یافته نزد خود گفت این از فضل پروردگار منست تا بیازماید مرا که آیا
شکر میکنم یا ناسپاسی مینمایم وکسی که شکر کند پس بجز این نیست که شکر میکند برای خود وکسی
که ناسپاسی کند پس بدرستی که پروردگار من بی نیاز نیست باکرم ۴۱ گفت ناشناخته
کنید برای او تختش را تا بنگریم که آیا می یابد یا میباشد از آنانکه نمی یابند ۴۲ پس
چون آمد گفته شد که آیا همچنین بود تخت تو گفت گویا که این همانست وداده شده
ایم ما دانش را پیش از این وبودیم ما مسلمانان ۴۳ وباز داشته او را آنچه بود که
میپرستید از غیر خدا بدرستی که او بود از گروه کافران ۴۴ گفته شد مر او را که درآی در
این صحن پس چون دید آنرا پنداشت آنرا آب دریا وبرکشید از هردو ساق پای خود گفت
بدرستی که این کوشکی است ساده از شیشه‌ها ۴۵ گفت پروردگار من بدرستی که من ستم کردم
برخود واسلام آوردم با سلیمان مر خدائی را که پروردگار عالمیانست ۴۶ وبتحقیق که
فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را که بپرستید خدا را پس ناگاه ایشان دو فرقه
شدند که خصومت مینمودند ۴۷ گفت ای قوم من چرا شتاب میکنید بدیرا
پیش از خوبی چرا درخواست نمی نمائید آمرزش را از خدا تا شاید شما رحم کرده شوید
۴۹ گفتند فال بد میزنیم بتو وبآنانکه با تواند گفت فال بد شما راست نزد خدا بلکه
شما گروهید که مبتلا میگردید ۵۰ وبود در شهر نه گروه که افساد مینمودند در زمین و
بصلاح کار نمیپرداختند ۵۱ گفتند سوگند خورید با هم بخدا که هر آینه بتحقیق شبیخون بزنیم
او را واهلش را پس هرآینه گوئیم البته مر وارث خون او را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او
وبدرستی که ما هرآینه راست گویانیم ۵۲ ومکر کردند مکر کردنی ومکر
کردیم مکر کردنی وایشان در یافت نمینمودند ۵۳ پس بنگر چگونه بود انجام
مکر ایشان بدرستی که ما هلاک نمودیم ایشان وقومشانرا همه ۵۴ پس اینست خانهای
ایشان خالی افتاده بسبب ظلم کردنشان بدرستی که در این هرآینه آیتیست مر گروهی را که میدانند
۵۵ ورهانیدیم آنانرا که ایمان آوردند وبودند که پرهیزکاری مینمودند ولوط را چون گفت با
گروه خود که آیا می آئید آن کار زشت را وحال آنکه شما می بینید ۵۶ آیا بدرستی که شما هرآینه
می آئید مردانرا از راه خواهش از غیر زنان بلکه شما گروهید که نمیدانید ۵۷

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ٥٦ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ
الْغَابِرِينَ ٥٧ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ٥٨ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ٥٩
أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ٦٠ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٦١ أَمَّنْ يُجِيبُ
الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ
مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ٦٢
أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَ
الْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى
اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٦٣ أَمَّنْ يَبْدَأُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ
قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ٦٤ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ٦٥
بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ٦٦
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا
وَآبَاؤُنَا أَإِنَّا لَمُخْرَجُونَ ٦٧ لَقَدْ
وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ
إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٦٨
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ٦٩ وَلَا تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
٧٠ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٧١ قُلْ عَسَىٰ أَنْ
يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ٧٢

پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون کنید منسوبان لوط را
از قریهٔ خود بدرستی که ایشان مردمی اند که خود را پاك میشمارند ٥٦
پس نجات دادیم او و کسانش را مگر زنش را که تقدیر فرمودیم او را از جملهٔ
بازماندگان ٥٧ و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد است باران ترسانیده
شدگان ٥٨ بگو سپاس مر خدا یرا و سلام بر بندگان او که برگزیده آیا خدا
بهتر است یا آنچه شریك قرار میدهند ٥٩ یا آنکه آفرید آسمانها و زمین را و فرو
فرستاد برای شما از آسمان آبی پس رویانیدیم بآن بوستانهای صاحب بهجت نیست
مر شما را آنکه برویانید درخت آنها را آیا الهی هست با خدا بلکه ایشان گروهی اند که
انحراف میورزند ٦٠ یا آنکه گردانید زمین را قراری و گردانید در میان آن نهرها
و گردانید مر آنرا کوهها برای آن و گردانید میان دو دریا حایلی آیا الهی هست
با خدا بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ٦١ یا آنکه اجابت مینماید درمانده را
هرگاه بخواند او را و زایل میگرداند گزند را و میگرداند شما را جانشینان زمین
آیا الهی هست با خدا اندکیست آنچه پند میگیرند ٦٢ یا آنکه راه مینماید شما را در تاریکیهای بیابان
و دریا و آنکه میفرستد بادها را مژده دهنده پیشاپیش رحمتش آیا الهی هست با خدا برتر است
خدا از آنچه شریك میگردانند ٦٣ یا آنکه نخست آفرید خلق را پس باز میگرداند آنرا و آنکه
روزی میدهد شما را از آسمان و زمین آیا خدائی هست با خدای بگو بیارید
حجت خود را اگر هستید راستگویان ٦٤ بگو نمیدانند هرکه در آسمانها و زمین است
غیب را مگر خدا و دریافت نمی نمایند که چه هنگام برانگیخته میشوند ٦٥ بلکه بکمال
رسیده دانش ایشان در آخرت بلکه ایشان در شکند از آن بلکه ایشان از آن کورانند ٦٦
و گفتند آنانکه کافر شدند آیا هرگاه باشیم خاك و پدران ما آیا ما بیرون آورده شدگان
خواهیم بود ٦٧ بتحقیق که وعده داده شدیم این را ما و پدران ما پیش از این نیست
این مگر افسانهای پیشینیان ٦٨ بگو راه روید در زمین پس نظر نمائید که چگونه
بود عاقبت گناهکاران ٦٩ و اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر مینمایند
٧٠ و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان ٧١ بگو شاید
که باشد که از پی در آید مر شما را پارهٔ از آنچه بشتاب میخواهید ٧٢

علی الناس
وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٧٥ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٦
وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٧٧ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي
هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٧٨ وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ٧٩ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ
٨٠ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ٨١ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ٨٢ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ

عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ
يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ٨٣
وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا
لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ
٨٤ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا
مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ
٨٥ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ
بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّا
ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٨٦ وَوَقَعَ الْقَوْلُ
عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ
٨٧ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ
لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
٨٨ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ٨٩
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ
تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي
أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ
٩٠ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا
وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ٩١
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ٩٢ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ
هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٩٣

وبدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب تفضل است بر مردمان ولیکن بیشتر ایشان شکر
نمیگذارند ٧٥ وبدرستی که پروردگار تو هر آینه میداند آنچه را که پنهان میدارد سینهای
ایشان وآنچه را که آشکار مینمایند ٧٦ ونیست هیچ نهانی در آسمان وزمین مگر در کتاب
هویدا ٧٧ بدرستی که این قرآن حکایت میکند بر بنی اسرائیل بیشتر آنچه را که ایشان در
آن اختلاف مینمایند ٧٨ وبدرستی که آن هر آینه هدایت ورحمتی است مر مؤمنان را ٧٩ بدرستی
که پروردگار تو حکم میکند میانهٔ ایشان بحکم خود واوست غالب دانا ٨٠ پس توکل کن بر
خدا بدرستی که تو بر دین حقی آشکار ٨١ بدرستی که تو نمیشنوانی مردگان را ونمیشنوانی کران را
ندا هرگاه پشت کنند پس روندگان ٨٢ ونیستی تو هدایت کنندهٔ کوران از گمراهی ایشان
نمیشنوانی مگر کسی را که ایمان آورد بآیتهای ما پس ایشان گردن نهندگانند ٨٣
وچون واقع شد گفتار بر ایشان بیرون آوریم برای ایشان جنبنده از زمین که سخن
کند با ایشان که مردمان بودند که بآیتهای ما یقین نمینمودند ٨٤ وروزی که حشر
کنیم از هر امتی گروهی را از آنکه تکذیب میکنند آیتهای ما را پس ایشان باز داشته
میشوند ٨٥ تا چون آمدند گفت آیا تکذیب نمودید آیتهای مرا وحال آنکه فرا
نرسیدید بآن از راه دانش آیا چه چیز را بودید که میکردید ٨٦ وواقع
شد گفتار بر ایشان بسبب ستمی که نمودند پس ایشان سخن نمیکنند ٨٧ آیا ندیدند
که ما گردانیدیم شب را تا بیاسایند در آن وروز را بینائی بخشی بدرستی که در این
هر آینه آیتهاست مر گروهی که ایمان میآورند ٨٨ وروزی که دمیده شود در
صور پس بترسد هر که در آسمانها وهر که در زمین است مگر کسی را که خواهد خدا
وهمه آیند او را ذلیلان ٨٩ ومی بینی کوهها را می پنداری آنها را بر جای خود ایستاده
وآنها میگذرند مانند گذشتن ابر صنعت خدائی که محکم ساخته هر چیزی را بدرستی
که او آگاه است بآنچه میکنید ٩٠ هر که آورد نیکی را پس از برای اوست بهتر از آن واز بیم
از هراسی که در آن روز است ایمنانند ٩١ وهر که آورد بدی را پس نگونسار کرده شود
رویهای ایشان در آتش آیا سزا داده میشوید مگر آنچه را بودید که میکردید ٩٢ جز این
نیست که فرموده شده ام که بپرستم پروردگار این شهر را که حرام نموده آنرا ومر اوراست
هر چیزی وفرموده شده ام که باشم از اسلام آورندگان ٩٣

وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۹۲ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۹۳ سُورَةُ الْقَصَصِ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ طسم ۱ تِلْكَ آيَاتُ
الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۳ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا
شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۴ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا

فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ
الْوَارِثِينَ ۵ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُو
دَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۶
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ
إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۷
فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ
عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۸ وَ
قَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي
وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا
أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۹
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ
كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا
عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۰
وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ
عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۱ وَ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۱۲ فَرَدَدْنَاهُ
إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۱۳ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ
وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۱۴

وانکه بخوانم قرانرا پس هرکه هدایت یافت پس هدایت یافته مکر برای خود و هرکه
کمراه شد پس بکو جز این نیست که من از بیم نمایندکانم ۹۲ و بکو سپاس مر خدایرا زود
مینماید بشما ایتهای خود را پس میشناسید انهارا و نیست پروردکار تو بیخبر ازانچه

سورهٔ قصص هشتاد و هشت ایه و ان مکی است

میکنید ۹۳

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

طسم ۱ اینست ایتهای کتاب اشکارا ۲ میخوانیم بر تو بعضی از خبر موسی و فرعونرا بحق
برای کروهی که ایمان میاورند ۳ بدرستی که فرعون بلندی نمود در زمین و کردانید
اهل انرا فرقه فرقه ضعیف میداشت کروهی را از ایشان میکشت پسران ایشانرا و زنده
میکذاشت زنهای ایشانرا بدرستی که او بود از فساد کنندکان ۴ و میخواستیم که منت
نهیم بر انانی که ضعیف کردانیده شدند در زمین و بکردانیم ایشانرا پیشوایان و بکردانیم
ایشانرا وارثها ۵ و فرمان روائی دهیم ایشانرا در زمین و بنمائیم فرعون و هامان و لشکریان
ان دو را از ایشان انچه را بودند که حذر مینمودند ۶ و وحی نمودیم بسوی مادر موسی انکه
شیر ده او را پس هرکاه بترسی از او پس بیفکن او را در دریا و مترس و اندوهکین مباش
بدرستی که ما بر کردانندهٔ اوییم بسوی تو و کردانندهٔ اوییم از فرستاده شدکان ۷ پس
برکرفتند او را کسان فرعون تا باشد مر ایشانرا دشمن و اندوهی بدرستی که فرعون و هامان
و لشکریان ان دو بودند خطاکاران ۸ و کفت زن فرعون روشنائی چشمیست برای من و برای تو
مکشید او را شاید که سود دهد ما را یا فرا کیریم او را فرزندی و حال انکه ایشان نمیدانستند ۹
و کردید دل مادر موسی تهی از عقل بدرستی که نزدیک بود که ظاهر کند او را اکر نه بود که
بستیم بر دل او تا باشد از مؤمنان ۱۰ و کفت مر خواهر او را که از پی رو او را پس دید او را از دور و
ایشان دریافت نمیکردند ۱۱ و حرام کردانیدیم بر او شیر دهندکانرا از پیش پس کفت ایا دلالت
نمایم شما را بر اهل خانهٔ که با خود کیرند او را برای شما و ایشان مر او را نصیحت کنندکانند ۱۲
پس باز کردانیدیم او را بسوی مادرش تا روشن شود چشم او و اندوهکین نباشد و تا بداند اینرا که
وعدهٔ خدا حقست ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۱۳ و چون رسید بحد قوت خود و
تمام خلقت شد دادیم او را حکمت و دانش و همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا ۱۴

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي
مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ١٥ قَالَ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ١٦ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ١٧ فَأَصْبَحَ
فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ١٨ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ
بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا
مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا
قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ
إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ
١٩ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ
يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ
إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ٢٠ فَخَرَجَ مِنْهَا
خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٢١ وَلَمَّا تَوَجَّهَ
تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ
يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ٢٢ وَ
لَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ
أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ
مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ
مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ
يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ
٢٣ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ
فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ
خَيْرٍ فَقِيرٌ ٢٤ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ
لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ
قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ٢٥

ودرآمد در شهر بر هنگام غفلتی از اهل آن پس یافت در آنجا دو مرد را که باهم جدال مینمودند
این از شیعهٔ او بود واین از عدوش پس طلب یاری نمود او را آنکه از شیعه اش بود بر آنکه از
عدوش بود پس مشتی زد او را موسی پس کشت او را گفت این از عمل شیطانست بدرستی که او
دشمنی است گمراه کننده اشکارا ١٥ گفت پروردگار من بدرستی که من ستم نمودم بر نفس
خود پس بیامرز مرا پس آمرزید او را بدرستی که خدا اوست آمرزندهٔ مهربان ١٦ گفت ای
پروردگار من بانچه انعام کردهٔ بر من پس هرگز نشوم هم پشت مر گناه کاران را ١٧ پس گردید در آن
شهر ترسان که مترصد میبود پس ناگاه آنکه یاری طلبید او را دیروز طلب فریادرسی نمود از او
گفت مر او را موسی بدرستی که تو هر آینه گمراهی هویدا ١٨ پس چون خواست که بعنف بگیرد او
را که دشمنی بود مر هر دو را گفت ای موسی آیا میخواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی نفسی را دیروز
نمیخواهی مگر اینرا که بوده باشی ستمکار در زمین ونمیخواهی اینرا که باشی از اصلاح کنندگان ١٩
وآمد مردی از انتهای شهر که میشتافت گفت ای موسی بدرستی که جماعت اشراف باهم مشورت
مینمایند بواسطهٔ تو تا بکشند ترا پس بیرون رو بدرستی که من مر ترا از نصیحت کنندگانم ٢٠
پس بیرون رفت از آن ترسان مترصد میبود گفت پروردگار من برهان مرا از گروه ستم کنندگان
٢١ وچون رو آورد بجانب مدین گفت شاید که پروردگار من هدایت کند مرا براه راست ٢٢
وچون وارد شد باب مدین یافت بر آن گروهی از مردم را که آب میدادند ویافت در پایین
از ایشان دو زنرا که منع میکردند گفت چیست مطلب شما گفتند آب نمیدهیم تا آنکه
باز کردند شبانان وپدر ما پیری کهن سالیست ٢٣ پس آب داد مر ایشانرا
پس باز گشت بسوی سایه پس گفت پروردگار من بدرستی که من مر آنچه را فرو
فرستی بسوی من از خیری محتاجم ٢٤ پس آمد او را یکی از آن دو که راه میرفت
از روی حیا گفت بدرستی که
پدرم میخواند ترا تا عوض
دهد ترا مر آنکه آب دادی برای
ما پس چون آمد او وخواند
بر او قصها را گفت مترس رهائی
یافتی از گروه ستمکاران ٢٥

قالت احدیهما یا ابت استاجره ان خیر من استاجرت القوی الامین ۲۶ قال انی ارید ان انکحک احدی ابنتی هاتین علی
ان تاجرنی ثمانی حجج فان اتممت عشرا فمن عندک وما ارید ان اشق علیک ستجدنی ان شاء الله من الصالحین ۲۷ قال ذلک بینی
وبینک ایما الاجلین قضیت فلا عدوان علی والله علی ما نقول وکیل ۲۸ فلما قضی موسی الاجل وسار باهله انس من جانب
الطور نارا قال لاهله امکثوا انی انست نارا لعلی اتیکم منها بخبر او جذوة من النار لعلکم تصطلون ۲۹ فلما اتیها نودی من شاطی

الواد الایمن فی البقعة المبارکة
من الشجرة ان یا موسی انی انا الله
رب العالمین ۳۰ وان الق عصاک
فلما راها تهتز کانها جان
ولی مدبرا ولم یعقب یا موسی
اقبل ولا تخف انک من الامنین
۳۱ اسلک یدک فی جیبک تخرج
بیضاء من غیر سوء واضمم الیک
جناحک من الرهب فذانک برهانان
من ربک الی فرعون وملائه انهم
کانوا قوما فاسقین ۳۲ قال رب
انی قتلت منهم نفسا فاخاف ان
یقتلون ۳۳ واخی هرون هو
افصح منی لسانا فارسله معی ردءا
یصدقنی انی اخاف ان یکذبون
۳۴ قال سنشد عضدک با
خیک ونجعل لکما سلطانا فلا
یصلون الیکما بایاتنا انتما ومن
اتبعکما الغالبون ۳۵ فلما جاءهم
موسی بایاتنا بینات قالوا ما
هذا الا سحر مفتری وما سمعنا
بهذا فی ابائنا الاولین ۳۶ وقال
موسی ربی اعلم بمن جاء بالهدی
من عنده ومن تکون
له عاقبة الدار انه لا یفلح
الظالمون ۳۷

گفت یکی از ان دو ای پدر من بمزدوری بگیر او را بدرستی که بهتر کسی که بمزدوری گیری تو
ان توانای امین است ۲۶ گفت بدرستی که من میخواهم که بنکاح تو درآورم یکی از دو دختر
را این دو برانکه مزدوری شوی مرا هشت سال پس اگر تمام کنی ده پس از نزد تست و نمیخواهم که
مشقت نهم بر تو زود باشد که بیابی مرا اگر خواهد خدا از شایستگان ۲۷ گفت این است میانه
من و میانه تو هر کدام از ان دو مدت را که بپایان آورم پس نباشد تعدی بر من و خدا
بر انچه میگوییم وکیل است ۲۸ پس چون بسر رسانید موسی ان مدت را و روان شد با اهلش
مشاهده نمود از جانب طور آتشی را گفت با اهلش درنگ نمایید بدرستی که من مشاهده
نمودم آتشی را شاید بیاورم از ان شما را خبری یا پاره از آتش شاید که شما گرم شوید ۲۹
پس چون امد انرا آواز داده شد از کناره رودی که بر جانب راست بود در قطعه زمین
برکت داده شده از ان درخت انکه ای موسی بدرستی که منم من خداوند پروردگار عالمیان
۳۰ و انکه بیفکن عصای خود را پس چون دید انرا که میجنبید گویا که ان ماری کوچک است
برگشت بازپس رونده و بعقب ننگریست ای موسی رو آور و مترس بدرستی که تو از
ایمنانی ۳۱ در آور دست خود را در گریبان خود تا بیرون اید سفید درخشنده از غیر بدی
و باهم آر بسوی خود بالت را از ترس پس این دو تا دو حجت اند از نزد پروردگار تو بسوی فرعون
و اشراف ان بدرستی که ایشان هستند گروهی از فرمان خدا بیرون رفتگان ۳۲ گفت پرورد
دگار من بدرستی که من کشته ام از ایشان نفسی را پس میترسم که بکشند مرا ۳۳ و برادرم
هرون او فصیح تر است از من بزبان پس بفرست او را با من بجهت مددکاری که تصدیق کند
مرا بدرستی که من میترسم که تکذیب کنند مرا ۳۴ گفت زود باشد که سخت نماییم بازوی
ترا ببرادرت و بگردانیم برای شما تسلطی پس نرسند بشما بسبب آیتهای ما شما و
هر که پیروی کند شما را غلبه کنندگانید ۳۵ پس چون امد ایشانرا موسی با آیتهای
ما که بودند واضح گفتند نیست این مگر جادوئی بربافته شده و
نشنیدیم این را در پدران نخستین خود ۳۶ و گفت موسی
پروردگار من داناتر است بانکه امد با هدایت از نزد
او و انکه باشد مر او را عاقبت ان سرای بدرستی
که رستگار نمیشوند ستمکاران ۳۷

وکذ

وقال فرعون يا ايها الملأ ما علمت لكم من اله غيري فاوقد لي يا هامان على الطين فاجعل لي صرحا لعلي اطلع الى اله موسى
واني لاظنه من الكاذبين ٣٨ واستكبر هو وجنوده في الارض بغير الحق وظنوا انهم الينا لا يرجعون ٣٩ فاخذناه وجنوده
فنبذناهم في اليم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ٤٠ وجعلناهم ائمة يدعون الى النار ويوم القيمة لا ينصرون ٤١ واتبعنا
في هذه الدنيا لعنة ويوم القيمة هم من المقبوحين ٤٢ ولقد اتينا موسى الكتاب من بعد ما اهلكنا القرون الاولى بصائر للناس

وهدى ورحمة لعلهم يتذكرون
٤٣ وما كنت بجانب الغربي اذ
قضينا الى موسى الامر وما كنت
من الشاهدين ٤٤ ولكنا انشأنا
قرونا فتطاول عليهم العمر وما
كنت ثاويا في اهل مدين تتلو
عليهم اياتنا ولكنا كنا مرسلين
٤٥ وما كنت بجانب الطور اذ
نادينا ولكن رحمة من ربك لتنذر
قوما ما اتاهم من نذير من قبلك
لعلهم يتذكرون ٤٦ ولولا
ان تصيبهم مصيبة بما قدمت
ايديهم فيقولوا ربنا لولا ارسلت
الينا رسولا فنتبع اياتك ونكون
من المؤمنين ٤٧ فلما جاءهم الحق
من عندنا قالوا لولا اوتي مثل
ما اوتي موسى اولم يكفروا بما
اوتي موسى من قبل قالوا سحران
تظاهرا وقالوا انا بكل كافرون
٤٨ قل فاتوا بكتاب من عند الله
هو اهدى منهما اتبعه ان كنتم
صادقين ٤٩ فان لم يستجيبوا
لك فاعلم انما يتبعون اهواءهم
ومن اضل ممن اتبع هواه بغير
هدى من الله ان الله لا يهدي
القوم الظالمين ٥٠

وگفت فرعون اي گروه اشراف ندانستم مر شما را هيچ الهي غير خودم پس برافروز آتش براي من اي
هامان بر گل پس بساز براي من كوشكي شايد من برآيم بسوي خداي موسى و بدرستي كه من
هر آينه گمان ميبرم او را از دروغ گويان ٣٨ و تكبر ورزيد او و لشكريانش در زمين بنا حق و
گمان بردند كه ايشان بسوي ما باز گردانيده نخواهند شد ٣٩ پس گرفتيم او را و لشكرهاش را
پس انداختيم ايشان را در دريا پس بنگر چگونه بود عاقبت ستمكاران ٤٠ و گردانيديم
ايشان را پيشوايان كه ميخوانند بسوي آتش و روز قيامت ياري داده نشوند ٤١ و از پي در
آورديم ايشان را در اين دنيا لعنت و روز قيامت ايشانند از زشت شدگان ٤٢ و بتحقيق
كه داديم بموسى كتاب را از بعد آنكه هلاك گردانيديم قرنهاي نخستين را كه دليلها و نورانيها بود
براي مردم و هدايت و رحمتي تا شايد ايشان پند بپذيرند ٤٣ و نبودي در جانب غربي
آنوقت كه گذارديم بسوي موسى امر را و نبودي از حاضران ٤٤ وليكن ما پيدا آورديم قرنها را
پس دراز شد بر ايشان عمرها و نبودي مقيم در ساكنان مدين كه ميخواندي باشي بر ايشان
آيتهاي ما را وليكن ما بوديم فرستندگان ٤٥ و نبودي در جانب طور وقتي كه ندا فرموديم
وليكن رحمتي است از پروردگار تو تا بيم نمائي گروهي را كه نيامد ايشان را هيچ بيم نمائي پيش از تو
شايد ايشان پند پذيرند ٤٦ و اگر نه آن بودي كه رسيدي بايشان مصيبتي بسبب آنچه پيش
فرستاده دستهاي ايشان پس گويند پروردگارا چرا نفرستادي بسوي ما رسولي تا پيروي
نمائيم آيتهاي ترا و باشيم از مؤمنان ٤٧ پس چون آمد ايشان را حق از نزد ما گفتند چرا داده
نشد مثل آنچه داده شد بموسى آيا و كافر نشدند بآنچه داده شد بموسى از پيش گفتند
دو سحرند كه هم پشت شده اند و گفتند بدرستي كه ما بهر يك كافرانيم ٤٨
بگو پس بياوريد كتابي از نزد خدا كه آن هدايت كننده باشد
از اين دو تا پيروي نمائيم آنرا اگر هستيد راست گويان ٤٩
پس اگر اجابت نكنند مر ترا پس بدان كه پيروي ميكنند
مگر آرزوهاي خود را و كيست گمراه تر از
كسي كه پيروي كرده آرزوي خود را
بي هدايتي از خدا بدرستي كه خدا
هدايت نميكند گروه ستمكاران را ٥٠

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٥١ اَلَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُونَ ٥٢ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِينَ ٥٣ اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُونَ
٥٤ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى الْجٰهِلِينَ ٥٥ اِنَّكَ لَا تَهْدِى مَنْ اَحْبَبْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِى مَنْ يَشَآءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ٥٦ وَقَالُوٓا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى

اِلَيْهِ ثَمَرٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِزْقًا مِنْ
لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
٥٧ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ
مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسٰكِنُهُمْ لَمْ
تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا
نَحْنُ الْوٰرِثِينَ ٥٨ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِىٓ اُمِّهَا
رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا وَمَا كُنَّا
مُهْلِكِى الْقُرٰىٓ اِلَّا وَاَهْلُهَا ظٰلِمُونَ
٥٩ وَمَآ اُوتِيتُمْ مِنْ شَىْءٍ فَمَتٰعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ
وَاَبْقٰىٓ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ٦٠ اَفَمَنْ وَعَدْنٰهُ
وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لٰقِيهِ كَمَنْ
مَتَّعْنٰهُ مَتٰعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ٦١ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٦٢ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ
عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ
اَغْوَيْنَآ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّاْنَآ
اِلَيْكَ مَا كَانُوٓا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ
٦٣ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ
لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ٦٤
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ٦٥ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَآءُ
يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ٦٦

وهر آينه بتحقيق كه بهم پيوستيم براى ايشان گفتار را شايد ايشان پند پذيرند ٥١ آنانكه
داديم ايشانرا كتاب پيش از آن ايشان بان ايمان مى آورند ٥٢ وهرگاه خوانده شود بر ايشان
گويند كه ايمان آورديم بان بدرستى كه آن حق است از پروردگار ما بدرستى كه ما بوديم
پيش از ان مسلمانان ٥٣ انها داده ميشوند مزد ايشانرا دو باره بسبب صبرى كه كردند
و دفع ميكنند بخوبى بديرا و از انچه روزى كرده ايم ايشانرا نفقه ميكنند ٥٤ وچون
بشنوند بيهوده را اعراض نمايند از ان وگويند براى ماست كردارهاى ما وبراى شما
كردارهاى شما سلام بر شما طلبكارى نمينمائيم نادانانرا ٥٥ بدرستى كه تو راه نمائى
كسى را كه دوست دارى وليكن خدا هدايت ميكند هر كه را خواهد واو داناتر است
هدايت يافتگان ٥٦ وگفتند اگر پيروى كنيم هدايت را با تو ربوده شويم از زمين خود
آيا وجاى نداديم مر ايشانرا حرمى امن كه جمع كرده ميشود بسوى ان ميوهاى هر چيز روزى
از نزد ما وليكن بيشتر ايشان نميدانند ٥٧ وبسا كه هلاك كرديم از قريه كه ارخند در گذ(شت)
از نان ونعمتش پس اينست مسكنهاى ايشان كه مسكن گرفته نشده از بعد ايشان مگر اندكى و
هستيم ما ميراث بران ٥٨ ونبوده پروردگار تو هلاك كننده قريها تا آنكه برانگيزد در اصلش
رسولى كه بخواند بر ايشان آيتهاى ما را ونبوديم هلاك كننده قريها مگر وحال آنكه باشند
اهل آن ستمكاران ٥٩ وانچه داده شده ايد از چيزى پس مايه تعيش زندگانى دنياست
وارايش آن وانچه نزد خداست بهتر وپاينده تر است آيا پس تعقل نميكنيد ٦٠ آيا پس كسى كه وعده
داديم اورا وعده نيكو پس او ملاقات كننده باشد آنرا مانند كسيست كه برخوردارى داديم او(را)
بمايه تعيش زندگانى دنيا پس او در روز قيامت از حاضر كرده شدگانست ٦١ و روزى كه ندا
فرمايد ايشانرا پس گويد كجايند انبازان من اينها كه بوديد شما كه گمان ميكرديد ٦٢ گفتند
آنانكه واجب شده بر ايشان قول پروردگار ما اينهايند آنانيكه گمراه كرديم گمراه كرديم ايشانرا
چنانكه گمراه شديم بيزار شديم بسوى تو نبودند ما را كه بپرستند ٦٣ وگفته شود كه
بخوانيد شريكان خود را پس بخوانند ايشانرا پس اجابت ننمايند مر ايشانرا وببينند عذابرا
اگر آنكه ايشان بودند كه هدايت مى يافتند ٦٤ و روزى كه ندا فرمايد ايشانرا پس گويد
چه جواب داديد مرسلانرا ٦٥ پس پوشيده شود بر ايشان
خبرها در ان روز پس ايشان از هم سؤال نكنند ٦٦

فأما من تاب وآمن وعمل صالحا فعسى أن يكون من المفلحين ٦٧ وربك يخلق ما يشاء ويختار ما كان لهم الخيرة سبحان الله وتعالى عما
يشركون ٦٨ وربك يعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ٦٩ وهو الله لا إله إلا هو له الحمد في الأولى والآخرة وله الحكم وإليه ترجعون ٧٠ قل
أرأيتم إن جعل الله عليكم الليل سرمدا إلى يوم القيامة من إله غير الله يأتيكم بضياء أفلا تسمعون ٧١ قل أرأيتم إن جعل الله عليكم النهار
سرمدا إلى يوم القيامة من إله غير الله يأتيكم بليل تسكنون فيه أفلا تبصرون ٧٢ ومن رحمته جعل لكم الليل والنهار لتسكنوا فيه

ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
٧٣ ويوم يناديهم فيقول أين
شركائي الذين كنتم تزعمون ٧٤
ونزعنا من كل أمة شهيدا
فقلنا هاتوا برهانكم فعلموا أن
الحق لله وضل عنهم ما كانوا يفترون
٧٥ إن قارون كان من قوم موسى
فبغى عليهم وآتيناه من الكنوز
ما إن مفاتحه لتنوء بالعصبة
أولي القوة إذ قال له قومه لا تفرح
إن الله لا يحب الفرحين ٧٦ وابتغ
فيما آتاك الله الدار الآخرة ولا
تنس نصيبك من الدنيا وأحسن
كما أحسن الله إليك ولا تبغ الفساد
في الأرض إن الله لا يحب المفسدين
٧٧ قال إنما أوتيته على علم عندي
أولم يعلم أن الله قد أهلك من
قبله من القرون من هو أشد منه
قوة وأكثر جمعا ولا يسأل عن
ذنوبهم المجرمون ٧٨ فخرج على
قومه في زينته قال الذين يريدون
الحياة الدنيا يا ليت لنا مثل ما
أوتي قارون إنه لذو حظ عظيم
٧٩ وقال الذين أوتوا العلم ويلكم
ثواب الله خير لمن آمن وعمل صالحا
ولا يلقاها إلا الصابرون

پس اما کسی که توبه کرد وایمان آورد وکرد شایسته را پس شاید که باشد از رستگاران
٦٧ وپروردگار تو می‌آفریند آنچه میخواهد واختیار میکند ونباشد مر ایشان را اختیار منزهست
خدا وبرتر است از آنچه شریک می‌آورند ٦٨ وپروردگار تو داند آنچه را که پنهان میدارد سینه‌های
ایشان وآنچه را که آشکار میکنند ٦٩ واوست خدائی که نیست معبودی بجز او مر او راست
ستایش در دنیا وآخرت ومر او راست حکم وبسوی او باز گردانیده میشوید ٧٠ بگو خبر دهید
که اگر بگرداند خدا بر شما شب را پاینده تا روز قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد شما را
روشنی آیا پس نمیشنوید ٧١ بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما روز را پاینده تا روز
قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد بشما شبی را که راحت یابید در آن آیا پس نمی‌بینید
٧٢ واز رحمت خود گردانید برای شما شب وروز را تا آنکه آرام گیرید در آن وتا بجوئید از
تفضل او وشاید شما شکرگذارید ٧٣ وروزی که ندا فرماید ایشان را پس گوید کجایند انبازان
من آنانکه بودید که گمان مینمودید ٧٤ وبیرون آوردیم از هر گروهی گواهی پس گفتیم بیاورید
حجت خود را پس دانستند که حق مر خدا راست وگم شد از ایشان آنچه بودند که افترا
میکردند ٧٥ بدرستی که قارون بود از قوم موسی پس بلندی جست بر ایشان ودادیم
او را از گنجها آنقدر بدرستی که کلیدهای آن هر آینه گرانی میکرد بر گروهی صاحب
قوت وقتی که گفت مر او را قوم او شادمان مباش بدرستی که خدا دوست ندارد شادمانان را
٧٦ وبجوی در آنچه داده بتو خدا سرای آخرت را وفراموش مکن بهرهٔ خود را از دنیا واحسان کن چنانکه
احسان کرده خدا باتو وطلب مکن فساد را در زمین بدرستی که خدا دوست نمیدارد فساد
کنندگان را ٧٧ گفت که داده شده‌ام اینها را مگر از روی دانشی که نزد منست آیا وندانست
که خدا بتحقیق که هلاک کرده پیش از او از قرنها کسی را که او شدیدتر بود از او در قوت
وبیشتر از او جمعیت وپرسیده نخواهند شد از گناهانشان گناهکاران ٧٨ پس بیرون
آمد بر گروه خود در آرایش خود گفتند آنانکه میخواستند زندگانی دنیا را ای کاشکی
بودی ما را مثل آنچه داده شده بقارون بدرستی که آن هر آینه صاحب بهره ایست عظیم
٧٩ وگفتند آنانکه داده شده بودند دانش را وای بر شما ثواب خدا بهتر است
برای کسی که ایمان آورده وکرده عمل شایسته را وداده
نمیشوند آنرا مگر صبرکنندگان ٨٠

فخسفنا به وبداره الارض فما كان له من فئة ينصرونه من دون الله وما كان من المنتصرين ٨١ واصبح الذين تمنوا مكانه بالامس
يقولون ويكان الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا ان من الله علينا لخسف بنا ويكانه لا يفلح الكافرون ٨٢ تلك
الدار الاخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الارض ولا فسادا والعاقبة للمتقين ٨٣ من جاء بالحسنة فله خير منها ومن
جاء بالسيئة فلا يجزى الذين عملوا السيئات الا ما كانوا يعملون ٨٤ ان الذي فرض عليك القران لرادك الى معاد قل ربي
اعلم من جاء بالهدى ومن هو
في ضلال مبين ٨٥ وما كنت
ترجوا ان يلقى اليك الكتاب
الا رحمة من ربك فلا تكونن
ظهيرا للكافرين ٨٦ ولا يصدنك
عن ايات الله بعد اذ انزلت اليك
وادع الى ربك ولا تكونن من
المشركين ٨٧ ولا تدع مع الله
الها اخر لا اله الا هو كل شيء
هالك الا وجهه له الحكم و
اليه ترجعون ٨٨

سورة العنكبوت تسع وستون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ١ احسب الناس ان يتركوا
ان يقولوا امنا وهم لا يفتنون ٢
ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن
الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين
٣ ام حسب الذين يعملون السيئات
ان يسبقونا ساء ما يحكمون
٤ من كان يرجوا لقاء الله فان
اجل الله لات وهو السميع العليم
٥ ومن جاهد فانما يجاهد لنفسه
ان الله لغني عن العالمين ٦ والذين
امنوا وعملوا الصالحات لنكفرن
عنهم سيئاتهم ولنجزينهم احسن
الذي كانوا يعملون ٧

پس فرو بردیم اورا و سرای اورا بزمین پس نبود مر اورا هیچ گروهی که یاری کنند او را بغیر از خدا و نبود
از منع کنندگان عذاب خود ٨١ و گشتند آنانکه آرزو میکردند منزلت اورا دیروز که میگفتند
چه ماننداست بصواب اینکه خدا گشاده میکند روزی را برای کسی که میخواهد از بندگان خود
و تنگ میگرداند اگر نه آن بود که منت گذاشت خدا بر ما هر اینه فرو بردی ما را و چه میماند
بصواب که رستگاری نمی یابند کافران ٨٢ این سرای آخرت میگردانیم آنرا برای آنانکه نمیخواهند
علوی در زمین و نه فساد را و عاقبت برای پرهیزکارانست ٨٣ کسی که آورد نیکی را پس مر او راست
بهتر از آن و کسی که آورد بدی را پس جزا داده نشوند آنانکه کرده اند بدیها را مگر آنچه بودند که
میکردند ٨٤ بدرستی که آنکه واجب گردانید بر تو قرآنرا هر اینه باز گرداننده تست بجای
بازگشت بگو پروردگار من داناتر است بآنکه آمد بهدایت و آنکه او در گمراهیست هویدا ٨٥ و
نبودی تو که امید داری که القا کرده شود بسوی تو کتاب و لیکن بخشایشی بود از پروردگار تو پس
مباش البته هم پشت مر کافرانرا ٨٦ و باید که باز ندارند ترا از آیتهای خدا پس از آنکه فرستاده
شده بسوی تو و بخوان بسوی پروردگار خود و مباش البته از شرک آورندگان ٨٧ و مخوان با خدا
خدای دیگر نیست معبودی جز او هر چیزی هالک است مگر ذات او مر او راست حکم و بسوی او

سوره عنکبوت شصت و نه آیه و آن مکیست بازگردیده میشوید ٨٨

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ١ آیا پنداشتند مردمان که وا گذاشته میشوند که بگویند ایمان آوردیم و ایشان
امتحان کرده نشوند ٢ و هر اینه بحقیقت که امتحان نمودیم آنانرا که پیش از ایشان بودند
پس هر اینه داند البته خدا آنانرا که راست گفتند و هر اینه بداند البته دروغ گویانرا ٣ آیا
پنداشتند آنانکه میکنند بدیها را که پیشی گیرند ما را بد است آنچه حکم میکنند ٤ کسی که
هست که امید میدارد لقاء خدا را پس بدرستی که وقت مقرر خدا هر اینه آینده است و اوست
شنوای دانا ٥ و کسی که کوشش نماید پس جز این نیست که کوشش مینماید برای خود بدرستی
که خدا هر اینه بی نیاز است از عالمیان ٦ و آنانکه ایمان آوردند و کردند شایستها
را هر اینه محو کردانیم البته از ایشان بدیهای ایشانرا و هر اینه پاداش
دهیم البته ایشانرا نیکوتر آنچه بودند که میکردند ٧

ووصينا الانسان بوالديه حسنا وان جاهداك لتشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما الي مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون ٨
والذين امنوا وعملوا الصالحات لندخلنهم في الصالحين ٩ ومن الناس من يقول امنا بالله فاذا اوذي في الله جعل فتنة الناس كعذاب الله
ولئن جاء نصر من ربك ليقولن انا كنا معكم اوليس الله باعلم بما في صدور العالمين ١٠ وليعلمن الله الذين امنوا وليعلمن المنافقين
١١ وقال الذين كفروا للذين امنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل خطاياكم وما هم بحاملين من خطاياهم من شيء انهم لكاذبون ١٢ وليحملن
اثقالهم واثقالا مع اثقالهم و
ليسئلن يوم القيمة عما كانوا
يفترون ١٣ ولقد ارسلنا نوحا
الى قومه فلبث فيهم الف سنة
الا خمسين عاما فاخذهم الطوفان
وهم ظالمون ١٤ فانجيناه واصحاب
السفينة وجعلناها اية للعالمين
١٥ وابرهيم اذ قال لقومه اعبدوا
الله واتقوه ذلكم خير لكم ان
كنتم تعلمون ١٦ انما تعبدون
من دون الله اوثانا وتخلقون
افكا ان الذين تعبدون من دون
الله لا يملكون لكم رزقا فابتغوا
عند الله الرزق واعبدوه و
اشكروا له اليه ترجعون ١٧
وان تكذبوا فقد كذب امم من
قبلكم وما على الرسول الا البلاغ
المبين ١٨ اولم يروا كيف يبدئ
الله الخلق ثم يعيده ان ذلك
على الله يسير ١٩ قل سيروا في
الارض فانظروا كيف بدا الخلق
ثم الله ينشئ النشاة الاخرة ان
الله على كل شيء قدير ٢٠ يعذب
من يشاء ويرحم من يشاء واليه
تقلبون ٢١ وما انتم بمعجزين في الارض
ولا في السماء وما لكم من دون الله
من ولي ولا نصير ٢٢

و وصيت نموديم ادمي را با پدر و مادرش نيكي كردن و اگر جهد كنند تورا كه شريك كرداني با من
چيزيرا كه نيست ترا بان دانشي پس فرمان مبر ايشانرا بسوي منست بازكشت شما پس خبر دهيم
شمارا بانچه بوديد كه ميكرديد ٨ وانانكه ايمان اوردند وكردند شايسته ها هر اينه در اوريم
ايشانرا البته در زمرهٔ شايستكان ٩ واز مردمان كسي است كه ميكويد ايمان اورديم بخدا
پس چون ايذا كرده شود در خدا بكرداند ايذاي مردمرا مانند عذاب خدا و هر اينه اكر بيايد نصرتي
از پروردكار تو هر اينه كويند البته كه بدرستي كه ما بوديم با شما ايا و نيست خدا داناتر بانچه در
سينهاي عالميانست ١٠ و هر اينه مي داند البته خدا انانرا كه ايمان اوردند و هر اينه ميداند
البته منافقانرا ١١ و كفتند انانكه كافر شدند مر انانرا كه ايمان اوردند پيروي كنيد راه مارا
و بايد كه برداريم كناهان شمارا و نيستند ايشان بردارنده كناهان ايشان هيچ چيز بدرستي
كه ايشان هر اينه دروغ كويانند ١٢ و هر اينه برميدارند كرانيهاشانرا و كرانيها با كرانيهاشان و
هر اينه پرسيده شوند البته روز قيامت از انچه بودند كه افترا ميكردند ١٣ و هر اينه بتحقيق فرستاديم
نوح را بسوي قومش پس درنك نمود در ايشان هزار سال مكر پنجاه سال پس كرفت ايشانرا طوفان
و ايشان ستمكار بودند ١٤ پس نجات داديم اورا و ياران كشتي را و كردانيديم انرا ايتي براي
عالميان ١٥ و ابرهيم را هنكاميكه كفت مر قوم خودرا بپرستيد خدارا و بپرهيزيد ازاو اين بهتر است
براي شما اكر هستيد كه بدانيد ١٦ جز اين نيست كه ميپرستيد از غير خدا بتانرا و مي بنديد
دروغي را بدرستي كه انانرا كه ميپرستيد از غير خدا مالك نميباشند براي شما روزيرا پس بجوييد
نزد خدا روزيرا و بپرستيد اورا و شكر كنيد مر اورا بسوي او باز كردانيده ميشويد ١٧ و اكر تكذيب
نماييد پس بحقيقت كه تكذيب كردند امتهاي پيش از شما و نيست بر رسول مكر رسانيدن
هويدا ١٨ ايا نديدند كه چكونه بديد مي اورد خدا خلق را پس باز ميكرداند اورا بدرستي كه اين بر
خدا اسانست ١٩ بكو سير كنيد در زمين پس بنكريد كه چكونه بديد اورد خلق را پس خدا بديد
مي اورد نشاه اخرترا بدرستي كه خدا بر هر چيزي تواناست ٢٠ عذاب ميكند كسي را كه ميخواهد
و رحمت ميكند كسي را كه ميخواهد و بسوي او بركردانيده ميشويد ٢١ و نيستيد
شما عاجز كنندكان در زمين و نه در اسمان
و نيست مر شمارا از غير خدا هيچ دوستي
و نه مددكاري ٢٢

والذين كفروا بآيات الله ولقائه أولئك يئسوا من رحمتي وأولئك لهم عذاب أليم ٢٣ فما كان جواب قومه إلا أن قالوا اقتلوه أو حرقوه
فأنجاه الله من النار إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ٢٤ وقال إنما اتخذتم من دون الله أوثانا مودة بينكم في الحياة الدنيا ثم يوم
القيامة يكفر بعضكم ببعض ويلعن بعضكم بعضا ومأواكم النار وما لكم من ناصرين ٢٥ فآمن له لوط وقال إني مهاجر إلى ربي إنه
هو العزيز الحكيم ٢٦ ووهبنا له إسحاق ويعقوب وجعلنا في ذريته النبوة والكتاب وآتيناه أجره في الدنيا وإنه في الآخرة لمن الصالحين

وآنان که کافر شدند بآیتهای خدا ولقای او آنها نومید خواهند بود از رحمت من وآنها برای
ایشانست عذابی دردناک ٢٣ پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید ش
پس نجات داد او را خدا از آتش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که ایمان می
آورند ٢٤ وگفت جز این نیست که گرفته اید از غیر خدا بتانی را دوستی میان شما در زندگانی
دنیا پس روز قیامت کافر میشوند بعض شما ببعضی ولعنت کنند بعض شما بعضی را وجای شما
دوزخ است ونباشد برای شما هیچ مددکاران ٢٥ پس ایمان آورد مر او را لوط وگفت بدرستی
که من هجرت کننده ام بسوی پروردگارم بدرستی که اوست غالب حکیم ٢٦ وبخشیدیم برای او اسحق
ویعقوب را وگردانیدیم در فرزندان او پیغمبری وکتاب را ودادیم او را مزدش را در دنیا وبدرستی که او
در آخرت هر آینه از شایستگانست ٢٧ ولوط را هنگامی که گفت مر قوم خود را بدرستی که شما
هر آینه می آیید کار زشتی را پیشی نگرفت شما را بآن هیچیک از عالمیان ٢٨ آیا بدرستی که شما هر آینه
می آیید مردان را ومی برید راه را ومی آیید در محفل خود ناپسند را پس نبود جواب قوم او بجز
آنکه گفتند بیار بما عذاب خدا را اگر هستی از راستگویان ٢٩ گفت پروردگار من یاری ده مرا
بر آن گروه تباهکاران ٣٠ وچون آمدند فرستادگان ما ابراهیم را ببشارت گفتند بدرستی که
ما هلاک کننده ایم اهل این قریه را بدرستی که اهل آن بودند ستمکاران ٣١ گفت بدرستی
که در آنست لوط گفتند ما داناتریم بآنکه در آنست هر آینه رهائی دهیم او را واهل او را مگر
زنش را که باشد از باقی ماندگان ٣٢ وچون که آمدند فرستادگان ما لوط را اندوهگین شد
بسبب ایشان وتنگ شد بازوی ایشان از روی طاقت وگفتند مترس واندوه مخور بدرستی که
ما رهاننده ایم ترا واهل ترا مگر زنت را که باشد از باقی ماندگان ٣٣ بدرستی که ما فرود آورندگانیم
بر اهل این قریه عذابی را از آسمان بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ٣٤ وهر آینه بتحقیق واگذاشتیم
از آن آیتی روشن برای گروهی که در یابند بعقل ٣٥ وبسوی مدین برادر ایشان شعیب را پس

گفت ای قوم من بپرستید خدا را وامیدوار باشید روز
باز پسین را وتباهکاری مکنید در زمین فساد کنندگان
٣٦ پس تکذیب کردند او را پس گرفت ایشان را
زلزله پس صبح کردند در خانهاشان
بر و افتادگان ٣٧

٢٧ ولوطا إذ قال لقومه إنكم
لتأتون الفاحشة ما سبقكم
بها من أحد من العالمين ٢٨ أئنكم
لتأتون الرجال وتقطعون السبيل
وتأتون في ناديكم المنكر فما كان
جواب قومه إلا أن قالوا ائتنا بعذاب
الله إن كنت من الصادقين ٢٩
قال رب انصرني على القوم المفسدين
٣٠ ولما جاءت رسلنا إبراهيم با
لبشرى قالوا إنا مهلكو أهل هذه
القرية إن أهلها كانوا ظالمين ٣١
قال إن فيها لوطا قالوا نحن أعلم
بمن فيها لننجينه وأهله إلا امرأته
كانت من الغابرين ٣٢ ولما أن جاءت
رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا
وقالوا لا تخف ولا تحزن إنا
منجوك وأهلك إلا امرأتك كانت
من الغابرين ٣٣ إنا منزلون على
أهل هذه القرية رجزا من السماء
بما كانوا يفسقون ٣٤ ولقد
تركنا منها آية بينة لقوم
يعقلون ٣٥ وإلى مدين أخاهم
شعيبا فقال يا قوم اعبدوا الله و
ارجوا اليوم الآخر ولا تعثوا في
الأرض مفسدين ٣٦ فكذبوه فأ
خذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم
جاثمين ٣٧

وعادا وثمود وقد تبين لكم من مساكنهم وزين لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين ۳۸ وقارون وفرعون
وهامان ولقد جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا في الارض وما كانوا سابقين ۳۹ فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا
عليه حاصبا ومنهم من اخذته الصيحة ومنهم من خسفنا به الارض ومنهم من اغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم
يظلمون ۴۰ مثل الذين اتخذوا من دون الله اولياء كمثل العنكبوت اتخذت بيتا وان اوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون

۴۱ ان الله يعلم ما يدعون من دونه
من شيء وهو العزيز الحكيم ۴۲
وتلك الامثال نضربها للناس
وما يعقلها الا العالمون ۴۳
خلق الله السموات والارض بالحق
ان في ذلك لاية للمؤمنين ۴۴
اتل ما اوحي اليك من الكتاب
واقم الصلوة ان الصلوة تنهى عن
الفحشاء والمنكر ولذكر الله
اكبر والله يعلم ما تصنعون
۴۵ ولا تجادلوا اهل الكتاب الا
بالتي هي احسن الا الذين ظلموا
منهم وقولوا امنا بالذي انزل
الينا وانزل اليكم والهنا
والهكم واحد ونحن له مسلمون
۴۶ وكذلك انزلنا اليك
الكتاب فالذين اتيناهم الكتاب
يؤمنون به ومن هؤلاء من
يؤمن به وما يجحد باياتنا الا
الكافرون ۴۷ وما كنت تتلو
من قبله من كتاب ولا تخطه
بيمينك اذا لارتاب المبطلون
۴۸ بل هو ايات بينات في
صدور الذين اوتوا العلم وما
يجحد باياتنا الا الظالمون ۴۹
وقالوا لولا انزل عليه ايات من ربه
قل انما الايات عند الله وانما انا

وعادرا وثمود را وبتحقیقت روشن است برای شما از مسکنهای ایشان وارایش داد برای ایشان
شیطان کردارهای ایشانرا پس بازداشت ایشانرا از راه وبودند بینایان ۳۸ وقارون وفرعون
وهامان را وهر اینه بتحقیق آمد ایشانرا موسی با بینها پس سرکشی کردند در زمین ونبودند
پیشی گیرندگان ۳۹ پس هر یک را گرفتیم بگناهش پس از ایشان کسی بود که فرستادیم بر او
باد سنگ بار واز ایشان کسی بود که گرفت ورا آواز هولناک واز ایشان کسی بود که فرو بردیم او
بزمین واز ایشان کسی بود که غرق کردیم ونبود خدا که ستم کرده باشد ایشانرا ولیکن بودند که
نفسهای خود را ستم میکردند ۴۰ مثل آنان که میگیرند از غیر خدا دوستان چون مثل عنکبوت است
که میگیرد خانه را وبدرستی که سست ترین خانها هر اینه خانه عنکبوت است اگر باشند
که بدانند ۴۱ بدرستی که خدا میداند آنچه را میخوانند غیر او از چیزی واوست عزیز حکیم ۴۲
واین مثلها میزنیم آنها را برای مردمان ونمی یابند بعقل آنرا مگر دانایان ۴۳ آفرید خدا آسمانها
وزمین را بحق بدرستی که در این هر اینه آیتیست برای مؤمنان ۴۴ بخوان آنچه را وحی فرستاده
شد بسوی تو از کتاب وبپا دار نماز را بدرستی که نماز باز میدارد از کار زشت وناشایسته و
هر اینه یاد خدا بزرگتر است وخدا میداند آنچه میکنید ۴۵ وجدال منمایید با اهل کتاب
مگر با آنچه آن نیکوتر است مگر آنانکه ستم کردند از ایشان وبگویید ایمان آوردیم بآنچه فرو فرستاده
شده بسوی ما وفرو فرستاده شده بسوی شما وخدای ما وخدای شما یکیست وما مر او را
گردن نهندگانیم ۴۶ وهمچنین فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را پس آنانکه دادیم ایشانرا کتاب
ایمان میآورند بآن واز اینها کسیست که ایمان میآورد بآن وانکار نمیکنند مگر کافران ۴۷
ونبودی تو که بخوانی پیش از این هیچ کتابی را ونه که نوشته باشی آنرا بدست راست خود که آنگاه
هر اینه شک میکردند باطل کنندگان ۴۸ بلکه آن آیتهائیست روشن در سینهای آنانکه
داده شده اند دانش را وانکار نمیکنند بآیتهای ما
مگر ستمکاران ۴۹ وگفتند چرا فرو فرستاده
نشده براو آیتها از پروردگارش بگو جز این
نیست که آیتها نزد خداست
ونیستم من مگر بیم نماینده
هویدا ۵۰

اولم يكفهم انا انزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم ان في ذلك لرحمة وذكرى لقوم يؤمنون ٥١ قل كفى بالله بيني وبينكم شهيدا
يعلم ما في السموات والارض والذين امنوا بالباطل وكفروا بالله اولئك هم الخاسرون ٥٢ ويستعجلونك بالعذاب ولولا اجل
مسمى لجاءهم العذاب وليأتينهم بغتة وهم لا يشعرون ٥٣ يستعجلونك بالعذاب وان جهنم لمحيطة بالكافرين ٥٤ يوم
يغشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت ارجلهم ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون ٥٥ يا عبادي الذين امنوا ان ارضي واسعة فاياي

فاعبدون ٥٦ كل نفس ذائقة
الموت ثم الينا ترجعون ٥٧ و
الذين امنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم
من الجنة غرفا تجري من تحتها
الانهار خالدين فيها نعم اجر
العاملين ٥٨ الذين صبروا و
على ربهم يتوكلون ٥٩ وكاين
من دابة لا تحمل رزقها الله
يرزقها واياكم وهو السميع العليم
٦٠ ولئن سألتهم من خلق السموات
والارض وسخر الشمس والقمر ليقولن
الله فانى يؤفكون ٦١ الله
يبسط الرزق لمن يشاء من عباده
ويقدر له ان الله بكل شيء عليم
٦٢ ولئن سألتهم من نزل من السماء
ماء فاحيا به الارض من بعد موتها
ليقولن الله قل الحمد لله بل اكثرهم
لا يعقلون ٦٣ وما هذه الحيوة
الدنيا الا لهو ولعب وان الدار
الاخرة لهي الحيوان لو كانوا يعلمون
٦٤ فاذا ركبوا في الفلك دعوا
الله مخلصين له الدين فلما نجيهم
الى البر اذا هم يشركون ٦٥
ليكفروا بما اتيناهم وليتمتعوا
فسوف يعلمون ٦٦ اولم يروا انا جعلنا
حرما امنا ويتخطف الناس من حولهم
افبالباطل يؤمنون وبنعمة الله
يكفرون ٦٧

ابا بس نيست ايشانرا اينكه ما فرو فرستاديم بر تو كتاب را خوانده ميشود بر ايشان بدرستي كه
در اين هر اينه بخشايشي و پند يست براي گروهي كه ايمان مي‌آورند ٥١ بگو بس است خدا
ميان من و ميان شما گواه ميداند آنچه در آسمانها و زمين است و آنانكه ايمان آوردند بباطل
و كافر شدند بخدا آن گروه ايشانند زيانكاران ٥٢ و بشتاب ميخواهند از تو عذاب را و اگر
نبود مدتي نام برده شده هر اينه آمدي ايشانرا عذاب و هر اينه بيايد البته ايشانرا ناگهان
و ايشان ندانند ٥٣ بشتاب ميخواهند از تو عذابرا و بدرستي كه دوزخ هر اينه احاطه كننده
بكافران ٥٤ روزي كه فرو گيرد ايشانرا عذاب از بالاي سر ايشان و از زير پاهاي ايشان و گويد
بچشيد آنچه را بوديد كه ميكرديد ٥٥ اي بندگان من آنانكه ايمان آورده اند بدرستي كه زمين
من فراخ است پس مرا بپرستيد ٥٦ هر نفسي چشنده مرگ است پس بسوي ما باز گردانيده ميشويد
٥٧ و آنانكه ايمان آوردند و كردند شايسته‌ها را هر اينه جاي دهيم البته ايشانرا از بهشت
غرفهائي كه روان شود از زير آنها نهرها جاويدان در آنها نيكوست مزد عمل كنندگان ٥٨
آنانكه شكيبائي ورزند و بر پروردگار خود توكل نمايند ٥٩ و بسا از جنبنده كه بر نميدارد روزي
خود را خدا روزي ميدهد آنرا و شما را و اوست شنواي دانا ٦٠ و هر اينه اگر بپرسي از ايشان
كه كي آفريد آسمانها و زمين را و مسخر گردانيد آفتاب و ماه را هر اينه گويند البته خداست پس
بكجا بر گردانيده ميشوند ٦١ خدا گشاده ميكند روزي را براي هر كه ميخواهد از بندگانش و
تنگ ميگرداند برايش بدرستي كه خدا بهر چيزي داناست ٦٢ و هر اينه اگر بپرسي از ايشان
كه كي فرو فرستاده از آسمان آبرا پس زنده گردانيد بآن زمين را از بعد موت آن هر اينه البته
ميگويند خدا بگو سپاس مر خدا را بلكه بيشتر ايشان نمي‌يابند بعقل ٦٣ و نيست اين
زندگاني دنيا مگر بيفايده و بازيچه و بدرستي كه سراي آخرت هر اينه اوست زندگاني اگر
باشند كه بدانند ٦٤ پس هرگاه بر نشينند در كشتي بخوانند خدا را خالص گردانندگان براي
او دين را پس چون برهانيد ايشانرا بسوي خشكي آنگاه ايشان شرك مي‌آورند ٦٥ تا كافر
شوند بآنچه داده ايم ايشانرا و تا بهره ور گردند پس زود باشد كه بدانند ٦٦ آيا نديدند
كه ما گردانيديم حرم را امن و ربوده ميشوند مردمان از حوالي
ايشان آيا پس بباطل ايمان مي‌آورند و بنعمت خدا
كفران مي‌ورزند ٦٧

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ٦٨ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ
سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ٦٩ سُورَةُ الرُّومِ سِتُّونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ الم غُلِبَتِ الرُّومُ ١ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ
مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ٢ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَ
هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٣ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٤ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ

الجزء بیست ویکم ۲۵۳ روم

وکیست ستمکارتر از انکه افترا کرد بر خدا دروغ را یا دروغ انگاشت حق را چون امد باو ایا
نیست در دوزخ جای اقامت برای کافران ٦٨ و انانکه کوشش کردند در ما هر اینه هدایت
میکنیم البته ایشانرا براههای خود و بدرستی که خدا هر اینه با نیکوکارانست ٦٩

سورهٔ روم شصت ایه وان مکیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

الم ١ مغلوب شدند رومیان در نزدیکترین زمین و ایشان از پس مغلوب شدن ایشان
زود باشد که غلبه کنند ٢ در اندك سالها خدا راست فرمان از پیش و از بعد و در انروز
شاد میشوند مؤمنان بیاری خدا یاری میکند هر که را میخواهد و اوست عزیز مهربان ٣ و
عده کردن خدا خلاف نکند خدا وعدهٔ خود را ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ٤ میدانند
اشکارا از زندگانی دنیا و ایشان از اخرت ایشانند بیخبران ٥ ایا واندیشه نکردند در
نفسهای خود که نیافرید خدا اسمانها و زمین را و انچه در میانهٔ انهاست مگر بحق و مدتی نام
برده شده و بدرستی که بسیاری از مردم بلقای پروردگار خود هر اینه کافرانند ٦ ایا سیر نمیکنند
در زمین پس بهبینند چگونه بود عاقبت انانکه بودند پیش از ایشان بودند سخت تر از ایشان بتوانائی
و شیار نمودند زمین را و اباد کردند انرا بیشتر از انچه اباد کردند انرا و امد ایشانرا رسولان
ایشان با بینها پس نبود خدا که ستم کند ایشانرا ولیکن بودند که نفسهای خود را ستم می
کردند ٧ پس بود عاقبت انانکه بد کردند بدتر اینکه دروغ انگاشتند ایتهای خدا و بودند
که بان استهزا میکردند ٨ خدا می افریند خلق را بعد از ان اعاده میکند و را پس بسوی او باز
گشت مینمایند ٩ و روزی که قایم میشود قیامت نومید می شوند گناهکاران ١٠ و نباشد
مر ایشانرا از شریکان ایشان شفیعان و باشند بشریکانشان ناگروندگان ١١ و روزی که
قایم شود قیامت انروز پراکنده میشوند ١٢ پس اما انانکه ایمان
اوردند و کردند شایسته ها پس ایشان در بوستانی
مسرور میشوند ١٣ و اما انانکه کافر شدند و تکذیب
کردند ایتهای ما را و لقای اخرت را پس انها در عذاب
حاضر کرده شدگان اند ١٤

هُمْ غَافِلُونَ ٥ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ
النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ
٦ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ
وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٧ ثُمَّ كَانَ
عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَىٰ أَنْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا
بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ٨ اللَّهُ يَبْدَأُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
٩ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ
الْمُجْرِمُونَ ١٠ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ
شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ
كَافِرِينَ ١١ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ١٢ فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي
رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ١٣ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ
لِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ١٤

فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ١٥ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ١٦ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ١٧ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ١٨ وَمِنْ
آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١٩ وَمِنْ
آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ٢٠ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَ

النَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ
٢١ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
٢٢ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ
وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَ
عْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ
٢٣ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ٢٤ وَهُوَ الَّذِي
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ٢٥ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ
أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِيمَا رَزَقْنَاكُمْ
فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
٢٦ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ
اللّٰهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٢٧
فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ
اللّٰهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ
لِخَلْقِ اللّٰهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٢٨

پس تسبیح خدا راست آنگاه که شب میکنید وآنگاه که بامداد میکنید ١٥ ومر او راست ستایش
در آسمانها و زمین و آخر روز و آنگاه که ظهر میکنید ١٦ بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون
می آورد مرده را از زنده و زنده میکند زمین را بعد از مردن آن وهمچنین بیرون آورده خواهید
شد ١٧ واز آیات اوست آنکه آفرید شما را از خاک پس ناگهان شما انسانید که پراکنده می
شوید ١٨ واز آیتهای اوست آنکه آفرید برای شما از نفسهای شما جفتها تا آرام یابید با آنها
وقرار داد میان شما دوستی ومهربانی را بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی
که اندیشه میکنند ١٩ واز آیتهای اوست آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما
ورنگهای شما بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای عالمیان ٢٠ واز آیتهای اوست خواب
شما بشب وروز وجستن شما از فضل او بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی
که میشنوند ٢١ واز آیتهای اوست که مینماید شما را برق از راه ترس وامید وفرو میفرستد
از آسمان آبی پس زنده میکند بآن زمین را پس از مردن آن بدرستی که در این هر آینه آیتهاست
برای گروهی که در یابند بعقل ٢٢ واز آیتهای اوست آنکه بپا ایستاده آسمان و زمین
بفرمان او پس چون خواند شما را خواندنی از زمین ناگهان شما بیرون میآیید ٢٣ ومر او راست
آنکه در آسمانها و زمین است همه مر او را فرمان دارانند ٢٤ واوست آنکه آفرید خلق را پس
باز گرداند او را و آسانتر است بر او ومر او راست مثل بلندتر در آسمانها و زمین واوست
عزیز حکیم ٢٥ زده برای شما مثلی از نفسهای شما آیا مر شما راست از آنچه مالک شده
دستهای شما از شریکان در آنچه روزی داده ایم شما را پس شما در آن یکسان باشید
می ترسید از ایشان چون ترسیدن شما از خودهاتان همچنین تفصیل میدهیم آیتها را
برای گروهی که تعقل میکنند ٢٦ بلکه پیروی کردند آنانکه ستم کردند خواهشهای
خود را بی دانشی پس کیست که راه نماید کسی را که گمراه کرد خدا
ونیست مر ایشانرا هیچ یاری کنندگان ٢٧ پس راست
گردان روی خود را برای دین مایل از باطل بحق
آفرینش خدا که آفرید مردمانرا بر آن نیست
تبدیلی مر آفرینش خدا را این دین راست است
ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ٢٨

منيبين اليه واتقوه واقيموا الصلوة ولا تكونوا من المشركين ٣١ من الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا كل حزب بما لديهم فرحون
٣٢ واذا مس الناس ضر دعوا ربهم منيبين اليه ثم اذا اذاقهم منه رحمة اذا فريق منهم بربهم يشركون ٣٣ ليكفروا بما
آتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ٣٤ ام انزلنا عليهم سلطانا فهو يتكلم بما كانوا به يشركون ٣٥ واذا اذقنا الناس رحمة
فرحوا بها وان تصبهم سيئة بما قدمت ايديهم اذا هم يقنطون ٣٦ اولم يروا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ان في

ذلك لآيات لقوم يؤمنون ٣٧
فآت ذا القربى حقه والمسكين
وابن السبيل ذلك خير للذين
يريدون وجه الله واولئك هم
المفلحون ٣٨ وما آتيتم من ربا
ليربوا في اموال الناس فلا يربوا
عند الله وما آتيتم من زكوة
تريدون وجه الله فاولئك هم
المضعفون ٣٩ الله الذي خلقكم
ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم
هل من شركائكم من يفعل من
ذلكم من شيء سبحانه وتعالى
عما يشركون ٤٠ ظهر الفساد
في البر والبحر بما كسبت ايدي
الناس ليذيقهم بعض الذي
عملوا لعلهم يرجعون ٤١ قل
سيروا في الارض فانظروا كيف
كان عاقبة الذين من قبل كان
اكثرهم مشركين ٤٢ فاقم و
جهك للدين القيم من قبل ان
يأتي يوم لا مرد له من الله يومئذ
يصدعون ٤٣ من كفر فعليه
كفره ومن عمل صالحا فلانفسهم
يمهدون ٤٤ ليجزي الذين آمنوا
وعملوا الصالحات من فضله
انه لا يحب الكافرين ٤٥

بازگشت کنندگان بسوی او و بپرهیزید ازاو وبپا دارید نماز را و مباشید از شرک آورندگان
٣١ از آنانکه پراکنده کردند دین خود را و شدند گروهها هر گروهی بآنچه نزد ایشانست شاد
مانند ٣٢ وچون برسد مردمانرا گزندی بخوانند پروردگار خود را بازگشت کنندگان بسوی
او پس چون چشاند ایشانرا از خود رحمتی ناگاه فرقه از ایشان بپروردگارشان شرک می
آورند ٣٣ تا کافر شوند بآنچه داده ایم ایشانرا پس برخورداری یابید پس زود باشد که
بدانید ٣٤ آیا فرو فرستادیم برایشان حجتی پس او تکلم میکند بآنچه هستید که بآن
شرک میآورند ٣٥ وچون چشانیم مردم را رحمتی شاد گردند بآن واگر برسد ایشانرا بدی
بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان آنگاه ایشان نومید میشوند ٣٦ آیا ندیدند
اینکه خدا گشاده میگرداند روزی را برای کسی که میخواهد وتنگ میگرداند بدرستی که در
این آیتهاست برای گروهی که ایمان میآورند ٣٧ پس بده صاحب قرابت را حقش را و بیچاره
را و درمانده راه را این بهتر است برای آنانکه میخواهند خشنودی خدا را و آنها ایشانند
رستگاران ٣٨ وآنچه میدهید از زیادتی تا زیاده شود در مالهای مردمان پس زیاده نشود
نزد خدا وآنچه میدهید از زکوة که اراده میکنید خوشنودی خدا را پس آنها ایشانند مضاعف
کنندگان ٣٩ خداست آنکه آفرید شمارا پس روزی داد شمارا پس میمیراند شمارا پس زنده
میکند شمارا آیا از شریکان شما کسی هست که بکند از این هیچ چیز منزه است و برتر است
از آنچه شرک میآورند ٤٠ ظاهر شد فساد در بیابان و دریا بسبب آنچه کسب کرد دستهای
مردم تا بچشاند ایشانرا پاره از آنچه کرده اند شاید که ایشان باز گردند ٤١ بگو سیر کنید در
زمین پس بنگرید چگونه بوده عاقبت آنانکه بوده اند از پیش بودند بیشتر ایشان شرک آورندگان
٤٢ پس راست گردان روی خود را برای دین راست پیش از آنکه آید روزی که نیست
بازگشتی مر آنرا از خدا آنروز متفرق میشوند ٤٣ کسی که
کافر شد پس بر اوست کفر او وکسی که کرد شایسته را پس
برای نفسهای خود مهیا میکنند ٤٤ تا جزا دهد آنانرا که گرو
یده اند وکرده اند شایسته ها را از فضل خود
بدرستی که او دوست نمیدارد
کافرانرا ٤٥

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۴۴ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۴۵ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ
فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ۴۶ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ۴۷ فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۴۸ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ
مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
۴۹ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۵۰
وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ۵۱ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا
يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۵۲ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ
مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ
كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۵۳ وَقَالَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا
يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
۵۴ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
۵۵ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا
الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۵۶ كَذَٰلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
۵۷ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ
الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ۵۸

وازآیتهای اوست آنکه میفرستد بادها را که مژده دهنده اند وتا بچشاند شما را از رحمت
خود وتا روان شود کشتی بفرمان او وتا بطلبید از فضل او وشاید که شما شکر کنید ۴۴
وهر آینه بتحقیق فرستادیم پیش از تو رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشان را با بینها
پس انتقام کشیدیم از آنانکه گناه کردند وهست حق بر ما یاری کردن مومنان ۴۵ خداست
آنکه میفرستد بادها را پس برمی انگیزد ابر را پس میگستراند آنرا در آسمان چنانکه میخواهد
ومیگرداند آنرا قطعه قطعه پس می بینی باران را که بیرون می آید از میان آن پس چون رساند آن
هرکه را خواهد از بندگان خود آنگاه ایشان خوشحال میشوند ۴۶ واگرچه بودند پیش
از آنکه فرو فرستاده شود بر ایشان پیش از آن هر آینه مایوسان ۴۷ پس بنگر بسوی آثار
رحمت خدا چگونه زنده میکند زمین را پس از مردن آن بدرستی که آن هر آینه زنده کننده
مردگانست واو بر هر چیزی تواناست ۴۸ وهر آینه اگر بفرستیم بادی را پس دیدند آنرا زرد
شده هر آینه گردیدند از بعد آن که کفران میکردند ۴۹ پس بدرستی که تو نمیشنوانی
مردگان را ونمی شنوانی کران را دعوت هرگاه برگردند پشت کنندگان ۵۰ ونیستی تو راه
نماینده کوران از گمراهی ایشان نمی شنوانی مگر کسی را که میگرود بآیتهای ما پس ایشان
مسلمانان ۵۱ خداست آنکه آفرید شما را از سستی پس گردانید بعد از سستی توانائی
۵۲ پس گردانید از پس توانائی سستی وپیری می آفریند آنچه را میخواهد واوست دانای توانا
وروزی که قایم میشود قیامت سوگند میخورند گناهکاران که درنگ نکردند مگر
ساعتی همچنین بودند که برگردیده میشدند ۵۳ وگویند آنانکه داده شده اند دانش و
ایمان را هر آینه بتحقیق درنگ نموده اید در کتاب خدا تا روز رستخیز پس اینست روز
رستخیز ولیکن شما بودید که نمیدانستید ۵۴ پس در آن روز سود نکند آنان را که ستم
کردند عذر خواهی ایشان ونه ایشان طلبیده میشوند بازگشت بحق را ۵۵ وهر آینه
بتحقیق زدیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی واگر بیاری ایشان را آیتی هر آینه میگویند
البته آنانکه کافر شدند نیستید شما مگر باطل ملتان ۵۶
همچنین مهر میزند خدا بر دلهای آنانکه نمیدانند ۵۷
پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حق است ونباید
که سبک دارند ترا آنانکه یقین نمیکنند ۵۸

سورة لقمان اربعة وثلثون آية بسم الله الرحمن الرحيم الم ١ تلك آيات الكتاب الحكيم ٢ هدى ورحمة للمحسنين ٣ الذين
يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون ٤ اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون ٥ ومن الناس من
يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين ٦ واذا تتلى عليه آياتنا ولى مستكبرا
كان لم يسمعها كان في اذنيه وقرا فبشره بعذاب اليم ٧ ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم جنات النعيم ٨ خالدين

فيها وعد الله حقا وهو العزيز
الحكيم ٩ خلق السموات بغير عمد
ترونها والقى في الارض رواسي
ان تميد بكم وبث فيها من
كل دابة وانزلنا من السماء
ماء فانبتنا فيها من كل زوج
كريم ١٠ هذا خلق الله فاروني
ماذا خلق الذين من دونه بل الظالمون
في ضلال مبين ١١ ولقد آتينا
لقمان الحكمة ان اشكر لله و
من يشكر فانما يشكر لنفسه
ومن كفر فان الله غني حميد
١٢ واذ قال لقمان لابنه وهو
يعظه يا بني لا تشرك بالله ان
الشرك لظلم عظيم ١٣ ووصينا
الانسان بوالديه حملته امه و
هنا على وهن وفصاله في عامين
ان اشكر لي ولوالديك الي المصير
١٤ وان جاهداك على ان تشرك
بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما
وصاحبهما في الدنيا معروفا و
اتبع سبيل من اناب الي ثم الي
مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون
١٥ يا بني انها ان تك مثقال حبة
من خردل فتكن في صخرة او في السموات
او في الارض يأت بها الله ان الله
لطيف خبير ١٦

سورهٔ لقمان سی و چهار آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

الم ١ این آیتهای کتابیست باحکمت ٢ رهنما و رحمتست برای نیکوکاران ٣ آنانکه بپا
میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان باخرت ایشان یقین میدارند ٤ آنهایند بر هدایت
از پروردگارشان و آنها ایشانند رستگاران ٥ و از مردم کسی است که میخرد بیهوده سخن را تا
گمراه نماید از راه خدا بی دانشی و فرا گیرد آنرا استهزا آنها مر ایشانراست عذابی خوار کننده ٦
و چون خوانده شود بر او آیتهای ما روی گرداند تکبر کننده گویا که نشنیده آنرا گویا در گوشهای او
گرانیست پس مژده ده او را بعذابی دردناک ٧ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و کردند شایستها
را برای ایشانست بهشتهای با نعمت ٨ جاویدند در آنها وعدهٔ دادنی از خدا براستی و او
عزیز حکیم ٩ آفرید آسمانها را بدون ستونی می بینید آنها را و افکند در زمین کوهها مبادا که بگردد
با شما و پراکنده کرد در آن از هر جنبنده و فرو فرستادیم از آسمان آبی را پس رویانیدیم
در آن از هر صنفی نیکو ١٠ این آفرینش خداست پس بنمایید بمن که چه چیز آفریده اند آنانکه
از غیر اویند بلکه ستمکاران در گمراهی اند هویدا ١١ و هر آینه بتحقیق دادیم لقمن را حکمت
که شکر کن خدا را و کسی که شکر کند پس جز این نیست که شکر میکند برای خودش و کسی
که ناسپاسی کند پس بدرستی که خدا بی نیاز ستوده ١٢ و هنگامیکه گفت لقمن مر
پسر خود را و او پند میداد او را ای پسرک من شرک میاور بخدا بدرستی که شرک هر آینه
ظلمیست عظیم ١٣ و وصیت فرمودیم انسانرا بپدر و مادرش برداشت او را مادرش سستی بر سستی
شدنی و بریدنش از شیر در دو سالست اینکه شکر کن مرا و مر والدینت را بسوی منست
بازگشت ١٤ و اگر کوشش نمایند با تو بر آنکه شرک آوری بمن آنچه نیست مر ترا بآن دانشی پس
فرمان مبر ایشانرا و همراهی کن با هر دو در دنیا به نیکوئی و پیروی کن راه کسی را که بازگشت
نمود بسوی من پس بسوی منست بازگشت شما پس آگاه کنم شما را بآنچه بودید که میکردید
١٥ ای پسرک من بدرستی که آن اگر باشد هم وزن دانهٔ از خردل پس باشد
در سنگی یا در آسمانها یا در زمین میآورد آنرا خدا بدرستی که
خدا صاحب لطف آگاهست ١٦

يا بني اقم الصلوة وأمر بالمعروف وانه عن المنكر واصبر على ما اصابك ان ذلك من عزم الامور ١٧ ولا تصعر خدك للناس ولا تمش
في الارض مرحا ان الله لا يحب كل مختال فخور ١٨ واقصد في مشيك واغضض من صوتك ان انكر الاصوات لصوت الحمير ١٩
الم تروا ان الله سخر لكم ما في السموات وما في الارض واسبغ عليكم نعمه ظاهرة وباطنة ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ولا
هدى ولا كتاب منير ٢٠ واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه اباءنا اولو كان الشيطان يدعوهم

الى عذاب السعير ٢١ ومن يسلم
وجهه الى الله وهو محسن فقد
استمسك بالعروة الوثقى والى الله
عاقبة الامور ٢٢ ومن كفر فلا
يحزنك كفره الينا مرجعهم
فننبئهم بما عملوا ان الله عليم
بذات الصدور ٢٣ نمتعهم قليلا
ثم نضطرهم الى عذاب غليظ ٢٤
ولئن سألتهم من خلق السموات
والارض ليقولن الله قل الحمد لله
بل اكثرهم لا يعلمون ٢٥ لله ما
في السموات والارض ان الله هو
الغني الحميد ٢٦ ولو ان ما في الارض
من شجرة اقلام والبحر يمده من
بعده سبعة ابحر ما نفدت كلمات
الله ان الله عزيز حكيم ٢٧ ما
خلقكم ولا بعثكم الا كنفس
واحدة ان الله سميع بصير ٢٨
الم تر ان الله يولج الليل في النهار
ويولج النهار في الليل وسخر الشمس
والقمر كل يجري الى اجل مسمى
وان الله بما تعملون خبير ٢٩
ذلك بان الله هو الحق وان ما يدعون
من دونه الباطل وان الله هو
العلي الكبير ٣٠ الم تر ان الفلك تجري
في البحر بنعمت الله ليريكم من اياته ان
في ذلك لايات لكل صبار شكور ٣١

ای پسرک من برپا دار نماز را وامر کن بمعروف وباز دار از منکر وشکیبائی کن برانچه رسد ترا
بدرستی که این از واجبات امور است ١٧ ومگردان بتکبر روی خود را برای مردم وراه مرو
در زمین از روی افتخار بدرستی که خدا دوست ندارد هر متکبر فخر نماینده را ١٨ ومیانه رو
باش در رفتار خود وکم گردان اواز خود بدرستی که ناخوش ترین اوازها هر اینه اواز خرانست ١٩
آیا ندیدید که خدا مسخر گردانید برای شما انچه در اسمانها وانچه در زمین است وتمام گردانید
بر شما نعمتهای خود را اشکار وپنهان واز مردمان کسی است که خصومت میکند در خدا
بی دانشی ونه راهنمائی ونه کتابی روشن کننده ٢٠ وچون گفته شود مر ایشانرا که پیروی
کنید انچه را که فرو فرستاده خدا گویند بلکه پیروی میکنیم انچه را یافته ایم بران پدران خود را
ایا واگرچه باشد شیطان که میخواند ایشانرا بسوی عذاب اتش افروخته ٢١ وکسی که تسلیم
میکند روی خود را بخدا واو نیکوکار باشد پس بحقیقت که چنگ در زده بدست اویز
استواری وبسوی خداست انجام کارها ٢٢ وهرکه کافر شود پس نباید اندوهگین گرداند ترا
کفر او بسوی ماست بازگشت ایشان پس اگاه گردانیم ایشانرا بانچه کرده اند بدرستی که خدا دا
ناست بانچه در سینه هاست ٢٣ بهره مند میکنیم ایشانرا اندکی پس ناچار میگردانیم ایشانرا
بسوی عذابی سخت ٢٤ واگر بپرسی ایشانرا که کیست که افرید اسمانها وزمین را هر اینه گویند
البته خدا بگو سپاس مر خدایرا بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ٢٥ مر خدایراست انچه در اسمانها
وزمین است بدرستی که خدا اوست بی نیاز ستوده ٢٦ واگر انکه باشد انچه در زمین است
از درخت قلمها ودریا مدد دهد واز بعد ان هفت دریا تمام نشود کلمات خدا بدرستی که خدا عزیز
حکیم است ٢٧ نیست افرینش شما ونه برانگیختن شما مگر مانند نفس واحد بدرستی که خدا
شنوای بیناست ٢٨ ایا ندیدی که خدا در می اورد شب را در روز ودر می اورد روز را در شب
ورام گردانید افتاب وماه را هر یک میروند تا مدتی نام برده شده واینکه خدا بانچه
کنید اگاهست ٢٩ این بسبب انست که خدا اوست حق واینکه انچه را میخوانند از غیر او باطل است
واینکه خدا اوست بلند بزرگ ٣٠ ایا ندیدی که کشتی روان
میشود در دریا بنعمت خدا تا بنماید شما را از ایات خود بدرستی
که در این هر اینه ایتهاست برای هر صبر
کننده شکر گذاری ٣١

وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ٣٢
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِي وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ٣٣ إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ٣٤ سُورَةُ السَّجْدَةِ ثَلٰثُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ١ تَنزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ٢ أَمْ يَقُولُونَ
افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ
قَوْمًا مَّا أَتَاهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ٣ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ مَا لَكُم مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ
وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٤
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ٥ ذَٰلِكَ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ٦ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ
خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن
طِينٍ ٧ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِن سُلَالَةٍ
مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ٨ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ
فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ٩ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا
فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ
هُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ١٠
قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُ
كِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ١١ وَلَوْ
تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ
عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ١٢

و چون فرو گیرد ایشان را موجی مانند سایه‌ها بخوانند خدا را حالتی که خالص کنندگان اند برای
او دین را پس چون نجات داد ایشان را بسوی بیابان پس بعضی از ایشان باشند میانه رو و انکار
نکند آیتهای ما را مگر هر غدار ناسپاس ٣٢ ای مردمان بپرهیزید از پروردگار خود و بترسید از
روزی که جزا ندهد پدری از فرزند خود و نه فرزندی که او جزا دهنده است از پدر خود چیزی را بدرستی
که وعده خدا راست پس باید که فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را بخدا
آن فریبنده ٣٣ بدرستی که خدا نزد اوست دانش قیامت و فرو میفرستد باران و میداند
آنچه در رحمهاست و نمیداند هیچ تنی که چه کسب میکند فردا و نمیداند هیچ تنی که
در چه زمین میمیرد بدرستی که خداست دانا آگاه ٣٤

سورة سجده سی آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
الٓمٓ ١ فرو فرستادن کتاب نیست شکی در آن از پروردگار عالمیان ٢ آیا میگویند
دروغ بسته است آنرا بلکه آن حق است از پروردگار تو تا بیم نمائی گروهی را که نیامده ایشان را هیچ
بیم نماینده از پیش تو شاید ایشان هدایت یابند ٣ خدا آنکسی است که آفرید آسمانها و زمین
را و آنچه در میان آنهاست در شش روز پس مستولی شد بر عرش نیست مر شما را از غیر او هیچ
دوستی و نه شفیعی آیا پس پند نمیگیرید ٤ تدبیر مینماید کار را از آسمان بسوی
زمین پس بالا میرود بسوی او در روزی که هست اندازه آن هزار سال از آنچه میشمارید
٥ آن دانای نهان و آشکار است غالب مهربان است ٦ آنکه نیکو کرد هر چیز را که آفرید آنرا و آغاز
نمود آفرینش آدمی را از گل ٧ پس گردانید ذریت او را از صافی که شیئی از آبی خوار داشته شده ٨
پس راست کرد او را و دمید در او از روح خود و قرار داد برای شما گوش و دیده‌ها و دلها را
اندک است که شکر میکنید ٩ و گفتند آیا چون گم گشتیم در زمین آیا بدرستی که ما هر آینه
در آفرینش تازه ایم بلکه ایشان بلقای پروردگار خود منکرانند ١٠ بگو میمیراند شما را ملک
الموت آنکه موکل شده است بشما پس بسوی پروردگار خود بازگردانیده میشوید ١١ و اگر ببینی آنگاه که گناه
کاران سرافکندگانند نزد پروردگار خود ای پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس
بازگردان ما را تا بکنیم کار شایسته بدرستی که ما یقین کنندگانیم ١٢

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١٣ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٤ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ١٥ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ١٦ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ
قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ١٨ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ

الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٩
وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ ٢٠ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ
الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٢١ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ
عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ٢٢
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا
تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ
أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَ
كَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ٢٣ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٢٤
أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
٢٥ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ
إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا
تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ٢٦ وَيَقُولُونَ
مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٧
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ٢٨

واگر خواسته بودیم هر اینه داده بودیم هر تنی را هدایتا و ولیکن حق است آن گفتار از من
که هر اینه پر کنم البته دوزخ را از جن و انس همه ١٣ پس بچشید بسبب آنچه فراموش کردید
رسیدن روز خود را این بدرستی که ما فراموش کردیم شما را و بچشید عذاب جاوید را
بسبب آنچه بودید که میکردید ١٤ جز این نیست که ایمان می آورند بآیتهای ما آنانکه چون
پند داده شوند بآنها بروی در افتند سجده کنندگان و تسبیح کنند بستایش پروردگار خود
وایشان سرکشی نکنند ١٥ دور شود پهلوهای ایشان از خوابگاهها میخوانند پروردگار خود را
از روی بیم وامید واز آنچه روزی کرده ایم ایشانرا انفقه کنند ١٦ پس نمیداند نفسی آنچه
پنهان کرده شده برای ایشان از روشنی دیده ها پاداش بسبب آنچه بودند که میکردند
١٧ آیا پس کسی که باشد مؤمن مانند کسی است که باشد فاسق یکسان نیستند ١٨ اما
آنانکه ایمان آوردند وکردند شایسته ها را پس برای ایشانست بهشتهای جای آرامگاه
پیشکشی باشد بسبب آنچه بودند که میکردند ١٩ واما آنانکه نافرمانی کردند پس جایگاه
ایشان آتش است هرچند خواهند که بیرون آیند از آن بازگردانیده شوند در آن وگفته
شود مر ایشانرا که بچشید عذاب آتشی را که بودید که بآن تکذیب میکردید ٢٠ وهر اینه
بچشانیم البته ایشانرا از عذاب نزدیکتر غیر عذاب بزرگتر شاید که ایشان بازگشت کنند ٢١
وکیست ستمکارتر از آنکه پند داده شد بآیات پروردگار خود پس روی گردانید از آنها بدرستی
که ما از گنهگاران انتقام کشندگانیم ٢٢ وهر اینه بتحقیق دادیم موسی را کتاب پس مباش در
شکی از ملاقات او وگردانیدیم آنرا راهنما برای فرزندان یعقوب وگردانیدیم از ایشان امامانی
که هدایت مینمودند بفرمان ما چون صبر کردند وبودند که بآیتهای ما یقین میداشتند ٢٣
بدرستی که پروردگار تو او حکم کند میانه ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف
میکردند ٢٤ آیا وراه ننمود مر ایشانرا آنکه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که میروند
در مسکنهای ایشان بدرستی که در این هر اینه آیتهاست آیا پس نمیشنوند ٢٥ آیا وندیدند
که ما میرانیم آبرا بسوی زمین بی گیاه پس بیرون می آوریم بآن کشتی را که میخورند از آن چهارپایان
ایشان وخودهاشان آیا پس نمی بینند ٢٦ ومیگویند کی باشد این فتح اگر هستید راست
گویان ٢٧ بگو روز فتح سودی نبخشد آنانرا که کافر شدند ایمان ایشان
ونه ایشان مهلت داده شوند ٢٨

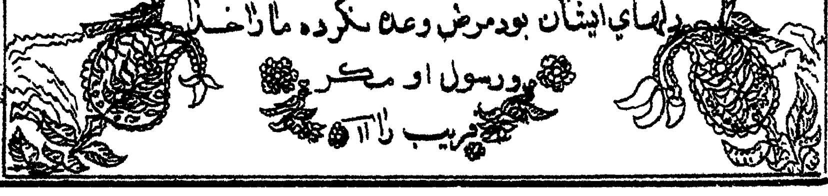
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ۲۹ سورة الاحزاب ثلث و سبعون آیة بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۲ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ وَكَفَىٰ بِاللهِ ۵
وَكِيلًا ۳ مَا جَعَلَ اللهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ
أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۴ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ

پس روی گردان از ایشان و منتظر باش بدرستی که ایشان منتظرانند ۲۹

سورهٔ احزاب هفتاد و سه آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای پیغمبر بپرهیز از خدا و اطاعت مکن کافران و منافقانرا بدرستی که خدا هست دانای
حکیم ۱ و پیروی کن آنچه را که وحی کرده میشود بسوی تو از پروردگارت بدرستی که خدا هست
بآنچه میکنید آگاه ۲ و توکل کن بر خدا و بس است خدا وکیل ۳ نگردانیده خدا برای مردی دو
دل در اندرون او و نگردانید زنان شما را که ظهار میکنید از ایشان مادران شما و نگردانید
پسرخواندگان شما را پسران شما این گفتار شماست بدهنهای شما و خدا میگوید راست را
و او می نماید راه ۴ بخوانید ایشانرا به پدران ایشان آن درست تر است نزد خدا پس اگر
ندانید پدران ایشانرا پس برادران شمایند در دین و دوستان شمایند و نیست بر شما
گناهی در آنچه خطا کردید بآن ولیکن آنچه بقصد کرد دلهای شما و هست خدا آمرزگار
مهربان ۵ پیغمبر اولیٰ است بمؤمنان از خودهاشان و زنان او مادران ایشان اند و صاحبان
قرابت بعضی از ایشان سزاوارترند ببعضی در کتاب خدا از مؤمنان و هجرت کنندگان مگر آنکه
بکنید بسوی دوستان خود نیکوئی هست این در کتاب نوشته شده ۶ و هنگامی که فرا
گرفتیم از انبیا پیمان ایشانرا و از تو و از نوح و ابرهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان
پیمانی محکم ۷ تا بپرسد راستگویانرا از راستگوئی ایشان و مهیا کرد برای کافران عقوبتی
دردناک ۸ ای آنگروهی که ایمان آورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر خودتان آنگاه که آمدند
شما را لشکرها پس فرستادیم بر ایشان باد را و لشکرهائی که نمی دیدید ایشانرا و هست
خدا بآنچه میکنید بینا ۹ چون آمدند شما را از بالای شما و از پایین تر از شما و آنگاه که
کردید دیدها و رسید دلها بحنجرها و گمان میبردید بخدا گمانها در آن مقام آزموده شدند
مؤمنان و لرزانیده شدند لرزشی سخت ۱۰ و آنگاه که میگفتند منافقان و آنانکه در
دلهای ایشان بود مرض وعده نکرده ما را خدا

فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِ وَلَٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَ
كَانَ اللهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۵ النَّبِيُّ
أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ
أَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللهِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا
أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا
كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا
۶ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ
وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ
وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا ۷ لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ
عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَ
جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۹ إِذْ جَاءُوكُمْ
مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَ
إِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللهِ الظُّنُونَا
هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
زِلْزَالًا شَدِيدًا ۱۰ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللهُ
وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۱۱

وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ
إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۱۲ وَلَقَدْ كَانُوا
عَاهَدُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۱۳ قُل لَّن يَنفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا
لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۱۴ قُلْ مَن ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا

وَلَا نَصِيرًا ۱۵ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ
مِنكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا
۱۶ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِ
ذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُم بِأَلْسِنَةٍ
حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ
ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۱۷ يَحْسَبُونَ
الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِن يَأْتِ
الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ
فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنبَائِكُمْ
وَلَوْ كَانُوا فِيكُم مَّا قَاتَلُوا إِلَّا
قَلِيلًا ۱۸ لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ
فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۱۹ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ
الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَ
رَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا ۲۰ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ
صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَ
مِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا
تَبْدِيلًا ۲۱

و آنگاه که گفتند گروهی از ایشان ای اهل مدینه نیست جای ایستادن برای شما پس بازگردید
و دستوری میخواستند گروهی از ایشان از پیغمبر میگفتند بدرستی که خانهای ما نا ایمنست
و نبود آنها نا امن نمیخواستند مگر گریز را و اگر در آمده شده بودند بر ایشان از جوانب آن پس خواسته شده
بودند فتنه را هر آینه آورده بودند آنرا و درنگ نمیکردند بآن مگر اندکی ۱۲ و هر آینه بتحقیق بودند
که عهد کردند با خدا از پیش که نگردانند پشتها را و هست پیمان خدا پرسیده شده ۱۳
بگو هرگز سود ندهد شما را گریز اگر بگریزید از مردن یا کشته شدن و آنگاه بهره داده نشوید
مگر اندکی ۱۴ بگو کیست آنکسی که نگاه دارد شما را از خدا اگر خواسته باشد بشما بدی یا
خواسته باشد بشما بخشایشی و نه یابند برای خودشان از غیر خدا یاری و نه یاوری ۱۵
بتحقیق میداند خدا بازدارندگان را از شما و گویندگان مر برادران خود را که بیایید بسوی ما و
نمی آیند کارزار را مگر اندکی ۱۶ بخیلانند بر شما پس چون آید بیم می‌بینی ایشان را که مینگرند بسوی
تو میگردد چشمهای ایشان مانند کسی که بیهوشی طاری شده باشد بر او از مرگ پس چون رفت
ترس زبان آوری کنند با شما بزبانهای تیز بخیلانند بر خیر آنها ایمان نیاوردند پس ناچیز کرد خدا
کردهای ایشان را و بود آن بر خدا آسان ۱۷ می پندارند طایفه دشمنان را که نرفته اند و اگر بیایند طایفه
دشمنان دوست میدارند که کاش ایشان بادیه نشینان بودند در اعراب می پرسیدند از اخبار
شما و اگر بودند در شما کارزار نمیکردند مگر کمی ۱۸ هر آینه بتحقیق که بود مر شما را در رسول خدا
اقتدائی نیک برای کسی که بود که امید داشت خدا و روز آخرت را و یاد کرد خدا را بسیار ۱۹
و چون دیدند مؤمنان آن طایفه دشمنان را گفتند اینست آنچه وعده داده ما را خدا و رسول
او و راست گفت خدا و رسول او و نیفزود ایشان را مگر ایمان و انقیاد ۲۰ از
مؤمنان مردمانند که راست گردانیدند آنچه را عهد
بستند بر خدا پس از ایشان کسی است
که بجا آورد عهد خود را
و از ایشان کسی است
که انتظار می
کشد و تغییر ندادند
تغییر دادنی ۲۱

لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰافِقِينَ إِنْ شٰاءَ أَوْيَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ كٰانَ غَفُورًا رَحِيمًا ٢٤ وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنٰالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتٰالَ وَكٰانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ٢٥ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظٰاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتٰابِ
مِنْ صَيٰاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ٢٦ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيٰارَهُمْ وَأَمْوٰالَهُمْ وَ
أَرْضًا لَمْ تَطَؤُهٰا وَكٰانَ اللّٰهُ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ٢٧ يٰا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوٰاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيٰا وَزِينَتَهٰا

تا جزا دهد خدا راست گویان را براستی ایشان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا توبه
فرماید بر ایشان بدرستی که خدا هست آمرزگار مهربان ٢٤ و برگردانید خدا آنان را
که کافر شدند با خشم ایشان نیافتند خیری و کفایت کرد خدا مؤمنان را کارزار و هست
خدا توانای عزیز ٢٥ و فرود آورد آنان را که پشتی کردند ایشان را از اهل کتاب از حصارهای
ایشان و افکند در دلهای ایشان ترس را فرقه را میکشتید و اسیر میکردید فرقه را ٢٦
و میراث داد بشما زمین ایشان را و سراهای ایشان را و مالهای ایشان را و زمینی را که پا ننهاده
بودید آنرا و هست خدا بر هر چیزی توانا ٢٧ ای پیغمبر بگو مر زنان خود را اگر هستید که
میخواهید زندگانی این جهان و آرایش آنرا پس بیایید تا بهره ور کنم شما را و رها کنم شما را
رها کردن نیک ٢٨ و اگر هستید که میخواهید خدا را و پیغمبر او را و سرای آخرت را پس بدرستی
که خدا مهیا کرده برای نیکوکاران از شما مزد بزرگی ٢٩ ای زنان پیغمبر کسی که بیاید از
شما بناشایستی آشکارا افزون کرده شود برای او عذاب دو چندان و هست این بر خدا
آسان ٣٠ و کسی که اطاعت کند از شما مر خدا و رسول او را و بکند شایسته را میدهیم
او را مزدش را دو باره و مهیا کرده ایم برای او روزی نیکو ٣١ ای زنان پیغمبر نیستید شما
مانند یکی از زنان اگر پرهیزگاری کنید پس باید که نرمی نکنید بگفتار پس طمع کند
آنکه در دل او مرضیست و بگویید گفتنی نیک ٣٢ و قرار گیرید در خانهای خود و اظهار
زینت مکنید اظهار کردن جاهلیت پیش و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و
اطاعت کنید خدا و رسول او را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما پلیدی ای
اهل بیت و پاک گرداند شما را پاک گردانیدنی ٣٣ و یاد کنید آنچه خوانده میشود
در خانهای شما از آیتهای خدا و حکمت بدرستی که خدا هست صاحب
لطف آگاه ٣٤ بدرستی که مردان مسلمان و زنان
مسلمان و مردان با ایمان و زنان با ایمان و مردان
اطاعت کننده و زنان اطاعت
کننده و مردان راست گو و زنان
راستگو و مردان
شکیبا

فَتَعٰالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرٰاحًا
جَمِيلًا ٢٨ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَالدّٰارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللّٰهَ
أَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا
٢٩ يٰا نِسٰاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ
بِفٰاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضٰاعَفْ لَهَا
الْعَذٰابُ ضِعْفَيْنِ وَكٰانَ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ٣٠ وَمَنْ يَقْنُتْ
مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صٰالِحًا
نُؤْتِهٰا أَجْرَهٰا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنٰا
لَهٰا رِزْقًا كَرِيمًا ٣١ يٰا نِسٰاءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسٰاءِ
إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلٰا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَ
قُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ٣٢ وَقَرْنَ فِي
بُيُوتِكُنَّ وَلٰا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجٰاهِلِيَّةِ
الْأُولىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَآتِينَ الزَّكٰوةَ
وَأَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمٰا يُرِيدُ اللّٰهُ
لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا
٣٣ وَاذْكُرْنَ مٰا يُتْلىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ
مِنْ آيٰاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللّٰهَ
كٰانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ٣٤ إِنَّ
الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمٰاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنٰاتِ وَالْقٰانِتِينَ وَالْقٰانِتٰاتِ
وَالصّٰادِقِينَ وَالصّٰادِقٰاتِ وَالصّٰابِرِينَ

وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۳۵ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ۳۶ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْ
عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ
مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا
يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ
وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۳۷
مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ
اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا
مَقْدُورًا ۳۸ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ
رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا
يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ
حَسِيبًا ۳۹ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا
أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ
وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمًا ۴۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۴۱ هُوَ
الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۴۲
تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ
وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۴۳
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ
بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۴۵ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ۴۶

وزنان شکیبا ومردان خشوع کننده وزنان خشوع کننده ومردان صدقه دهنده وزنان
صدقه دهنده ومردان روزه دار وزنان روزه دار ومردان نگاه دارنده عورت خودرا و
زنان نگاهدارنده ومردان ذکرکنندگان خدارا بسیار وزنان ذکرکننده مهیا کرده خدا
برای ایشان آمرزشی ومزدی بزرگ ۳۵ ونباشد برای مرد مؤمن ونه زن مؤمنه هرگاه
حکم کند خدا ورسول او امری را اینکه باشد مر ایشانرا اختیاری از امر ایشان وهرکه نا
فرمانی کند خدا ورسولش را پس بتحقیق گمراه شده گمراهی هویدا ۳۶ وهنگامی که
میگفتی مر آنکسی را که انعام نموده خدا براو وانعام کرده براو نگاه دار برای خود زن خودرا
وبپرهیز از خدا وپنهان میداشتی در نفس خود آنچه را خدا آشکار نماینده اوست ومیترسیدی
از مردم وخدا سزاوارتر است که بترسی ازو پس چون گذارد زید ازو حاجت را تزویج کردیم
بتو او را تا نباشد بر مردمان گناهی در زنان پسرخواندگان ایشان هرگاه بجا آورده باشند
از ایشان حاجت را وهست فرمان خدا کرده شده ۳۷ نیست بر پیغمبر هیچ گناهی در آنچه
واجب کرده خدا برای او دستور خدا در آنانکه گذشتند از پیش وهست فرمان خدا
قرار دادی تقدیر کرده شده ۳۸ آنانکه میرسانند رسالتهای خدا را ومیترسند ازاو و
نمیترسند از کسی مگر خدا وبس است خدا حساب کننده ۳۹ نباشد محمد پدر هیچکس از
مردان شما ولیکن رسول خداست وخاتم پیغمبران وهست خدا بهر چیزی دانا ۴۰ ای
گروهی که ایمان آورده اند یاد نمایید خدا را یاد کردن بسیار وتسبیح کنید او را بامداد و
شبانگاه ۴۱ اوست آنکه رحمت میفرستد بر شما وفرشتگان او تا بیرون آورد شما
را از تاریکیها بسوی نور وهست به مؤمنان مهربان ۴۲ درود ایشان روزی که
ملاقات کنندش سلام است ومهیا کرده برای ایشان مزد نیکویی ۴۳
ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه ومژده دهنده وبیم
نماینده ۴۵ وخواننده بسوی خدا باذن او وچراغی روشن ۴۶
وبشارت ده مؤمنانرا باینکه
برای ایشانست از
جانب خدا فضلی
بزرگ ۴۷

لَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۴۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۴۹ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي
هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا

فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ
عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
۵۰ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي
إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ
عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى
أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ
بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا
۵۱ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ
وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ
أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
رَقِيبًا ۵۲ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا
طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ
لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ
فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۴۹ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ
لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا
أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ
كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۵۳

و اطاعت مکن کافرانرا و منافقانرا و واگذار اذیت ایشانرا و توکل کن بر خدا و بس است خدا
وکیل ۴۸ ای انانی که ایمان اورده اند هرگاه نکاح کنید زنان مؤمنه را پس طلاق دهید
ایشانرا پیش از انکه نزدیکی نمایید با ایشان پس نیست مر شما را بر ایشان هیچ عدهٔ که در
شمار ارید انرا پس بهره ور کنید ایشانرا و رها کنید ایشانرا رها کردنی نیکو ۴۹ ای
پیغمبر بدرستی که ما حلال کردانیدیم برای تو زنان ترا انهائی را که داده مهرهای
ایشانرا و انچه را که مالک شده دست تو از انچه غنیمت داده خدا بر تو و دختران عم
ترا و دختران عمه های ترا و دختران خال ترا و دختران خاله های ترا انانکه هجرت
کرده اند با تو و زن مؤمنه، گر ببخشد نفس خود را برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر که نکاح کند
او را خاص برای تست از غیر مؤمنان بحقیقت دانستیم انچه را واجب کردیم بر ایشان در
جفتهای ایشان و انچه مالک شد دستهای ایشان تا نباشد بر تو گناهی و هست خدا
امرزگار مهربان ۵۰ تاخیر میکنی کسی را که میخواهی از ایشان و جای میدهی بسوی خود کسی را که
میخواهی و کسی را که باز جوئی از انان که عزل کردهٔ پس نیست گناهی بر تو این نزدیکتر است بان
که روشن کردد چشمهای ایشان و اندوهگین نکردند و خوشنود شوند بانچه دادهٔ ایشانرا همه
ایشان و خدا میداند انچه در دلهای شماست و هست خدا دانای برد بار ۵۱ حلال نباشند
مر ترا زنان از بعد و نه انکه بدل کنی بایشان از زنان و هر چند که بشگفت اورد ترا حسن
ایشان مگر انچه که مالک شد دست راست تو و هست خدا بر همه چیز نگهبان ۵۲ ای
گروهی که ایمان اورده اند داخل مشوید خانهای پیغمبر را مگر انکه دستوری داده شود مر شما را
بسوی طعامی غیر انتظار برندگان رسیدن انرا و لیکن چون خوانده شوید پس در ایید پس چون
خوردید پس پراکنده گردید و نه انس جویندگان برای حکایتی بدرستیکه این هست که
رنجانید پیغمبر را پس شرم میدارد از شما و خدا شرم ندارد از حق و هرگاه خواهید از ایشان متاعی
را پس بخواهید از ایشان از پس پرده ۴۹ این پاکیزه تر است برای
دلهای شما و دلهای ایشان و نباشد مر شما را
اینکه برنجانید پیغمبر خدا را و نه انکه بزنی
بخواهید زنان او را از بعد او هرگز بدرستیکه
که این هست نزد خدا عظیم ۵۳

إِن تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٥٤ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ٥٥ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ
عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٥٦ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُهِينًا ٥٧ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ٥٨ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ

وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ
مِن جَلَابِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَّحِيمًا ٥٩ لَّئِن لَّمْ يَنتَهِ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ
بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا
قَلِيلًا ٦٠ مَّلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا
أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ٦١ سُنَّةَ
اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ وَلَن
تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ٦٢ يَسْأَلُكَ
النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِندَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
تَكُونُ قَرِيبًا ٦٣ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ
وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ٦٤ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٦٥
يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا
الرَّسُولَا ٦٦ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا
أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَا ٦٧ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ
مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ٦٨
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا
وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجِيهًا ٦٩ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا
سَدِيدًا ٧٠

اگر آشکار کنید چیزی را یا پنهان دارید آنرا پس بدرستی که خدا هست بهر چیزی دانا ٥٤ نیست
گناهی بر ایشان در پدران ایشان و نه پسران ایشان و نه برادران ایشان و نه پسران برادران
ایشان و نه پسران خواهران ایشان و نه زنان ایشان و نه آنچه مالک شد دستهای ایشان
و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا هست بر هر چیزی گواه ٥٥ بدرستی که خدا و فرشتگان او
صلوات میفرستند بر پیغمبر ای آنکه ایمان آورده اید صلوات فرستید برو و سلام کنید سلام
کردنی ٥٦ بدرستی که آنانکه میرنجانند خدا و پیغمبرش را لعنت کرد ایشانرا خدا در دنیا و آخرت و مهیا
کرد برای ایشان عذابی دردناک ٥٧ و آنانکه میرنجانند مردان مومن و زنان مومنه را بغیر آنچه
کسب کرده باشند پس بتحقیق که برداشتند افترائی و گناهی هویدا را ٥٨ ای پیغمبر بگو
مر زنان خود را و دختران خود را و زنان مومنان را که فرو دارند بر خودهاشان از چادرهاشان
این نزدیکتر است بآنکه شناخته شوند پس اذیت رسانیده نشوند و هست خدا آمرزگار
مهربان ٥٩ هر آینه اگر باز نایستند منافقان و آنانکه در دلهای ایشان مرض است و اراجیف
گویان در مدینه هر آینه مسلط کنیم البته ترا با ایشان پس همسایگی نکنند ترا در آن مگر اندکی
٦٠ لعنت کرده شدگانند هر جا یافت شوند گرفته شوند و کشته شوند کشته شدنی ٦١
سنت خدا در آنانکه گذشتند از پیش و نیابی مر سنت خدا را تغییری ٦٢ میپرسند ترا
مردم از قیامت بگو جز این نیست که دانش آن نزد خداست و چه دانی تو شاید که قیامت باشد
نزدیک ٦٣ بدرستی که خدا لعنت کرده کافرانرا و آماده کرد برای ایشان آتش افروخته ٦٤
جاویدانیان در آن همیشه نمی یابند یاری و نه یاوری ٦٥ روزی که گردانیده شود روهای
ایشان در آتش گویند ای کاش ما فرمان برده بودیم خدا را و فرمان برده بودیم رسول را ٦٦
و گویند پروردگار ما بدرستی که فرمان بردیم مهتران ما را و بزرگان ما را پس گمراه کردانیدند
ما را از راه ٦٧ پروردگار ما بده ایشانرا دو چندان از عذاب و لعنت کن ایشانرا لعنتی بزرگ
٦٨ ای آنانکه ایمان آورده اند مباشید مثل آنانکه رنجانیدند موسی
را پس بری کردانید اورا خدا از آنچه گفتند و بود نزد خدا
صاحب جاه ٦٩ ای آنانکه ایمان آورده اند
بپرهیزید از خدا و بگویید گفتاری
درست ٧٠

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۷۱ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ
فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۷۲ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَ
الْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۷۳ سورة السبا اربع وخمسون آية مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۱ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا

شایسته میکرداند برای شما کردارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهان شما را
و کسی که فرمان برد خدا و رسول او را پس بتحقیق فایز شد فوزی عظیمی را ۷۱ بدرستی که ما
عرض کردیم امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها ابا کردند که متحمل شوند آنرا و ترسیدند از آن
و برداشت آنرا آدمی بدرستی که او هست ستمکاری نادان ۷۲ تا عذاب کند خدا مردان
منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و توبه دهد خدا بر مردان با ایمان
و زنان با ایمان و هست خدا آمرزگار مهربان ۷۳

سوره سبا پنجاه و چهار آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

سپاس مر خدایرا که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و مر او راست
سپاس در آخرت و اوست حکیم آگاه ۱ میداند آنچه در می آید در زمین و آنچه بیرون می آید
از آن و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و اوست مهربان آمرزگار ۲ و
گفتند آنانکه کافر شدند نمی آید ما را قیامت بگو آری بحق پروردگار من که هر اینه خواهد
آمد البته شما را دانای نهانی پنهان نشود از او مثقال ذره در آسمانها و نه در زمین و نه
کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در کتابی بیست هویدا ۳ تا جزا دهد آنرا که ایمان آوردند و
کرده اند شایسته ها را آنها برای ایشانست آمرزش و روزی خوب ۴ و آنانکه سعی کردند
در آیتهای ما عاجز کنندگان [illegible] برای ایشانست عذابی از عقوبت دردناک ۵ و می بینند
آنانکه داده شده اند دانش را [illegible] فرو فرستاده [illegible] بسوی تو پروردگار تو اوست حق
و هدایت مینماید بسوی راه عزیز ستوده ۶ و گفتند آنانکه کافر شدند آیا راه نمائی
کنیم شما را بر مردی که خبر میدهد شما را که چون پاره پاره کرده شدید هر پاره پاره
کردنی بدرستی که شما هر اینه در آفرینش تازه اید ۷ [illegible] بر خدا دروغی یا او ست
جنونی بلکه آنانکه ایمان نمی آورند باخرت در عذاب و گمراهی دورند ۸ آیا پس نمی بینند
آنچه میان دستهای ایشانست و آنچه پس ایشانست از آسمان و زمین اگر خواهیم
فرو بریم ایشانرا بزمین یا افکنیم بر ایشان پاره از آسمان بدرستی که در این
هر اینه آیتی است برای هر بنده بازگشت کننده ۹

وَمَا يَنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۲ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ
لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِن ذَٰلِكَ
وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ
۳ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
۴ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ
۵ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَ
يَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۶
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ
مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۷
أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِ
جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ
۸ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِن نَّشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ
نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ
عَبْدٍ مُّنِيبٍ ۹

ولقد اتينا داود منا فضلا يا جبال اوبي معه والطير والنا له الحديد ١٠ ان اعمل سابغات وقدر في السرد واعملوا صالحا اني
بما تعملون بصير ١١ ولسليمان الريح غدوها شهر ورواحها شهر واسلنا له عين القطر ومن الجن من يعمل بين يديه باذن
ربه ومن يزغ منهم عن امرنا نذقه من عذاب السعير ١٢ يعملون له ما يشاء من محاريب وتماثيل وجفان كالجواب وقدور
راسيات اعملوا آل داود شكرا وقليل من عبادي الشكور ١٣ فلما قضينا عليه الموت ما دلهم على موته الا دابة الارض تاكل

منساته فلما خر تبينت الجن ان
لو كانوا يعلمون الغيب ما
لبثوا في العذاب المهين ١٤ لقد
كان لسبا في مسكنهم آية جنتان
عن يمين وشمال ١٥ كلوا من
رزق ربكم واشكروا له بلدة
طيبة ورب غفور ١٦ فاعرضوا
فارسلنا عليهم سيل العرم و
بدلناهم بجنتيهم جنتين ذواتي
اكل خمط واثل وشيء من سدر
قليل ١٧ ذلك جزيناهم بما كفروا
وهل نجازي الا الكفور ١٨
وجعلنا بينهم وبين القرى التي
باركنا فيها قرى ظاهرة وقدرنا فيها
السير سيروا فيها ليالي واياما
آمنين ١٩ فقالوا ربنا باعد بين
اسفارنا وظلموا انفسهم فجعلناهم
احاديث ومزقناهم كل ممزق ان
في ذلك لآيات لكل صبار شكور
٢٠ ولقد صدق عليهم ابليس ظنه
فاتبعوه الا فريقا من المؤمنين ٢١
وما كان له عليهم من سلطان
الا لنعلم من يؤمن بالآخرة ممن
هو منها في شك وربك على
كل شيء حفيظ
٢٢

وهر اینه بتحقیق که دادیم داود را از خود زیادتی ای کوهها وای مرغان تسبیح کوید با او و
نرم کردانیدیم برای او آهن را ١٠ که بسازد زرههای رسا واندازه نکاه دارد در بافتن وبکنید
کار شایسته بدرستی که من بانچه میکنید بینایم ١١ وبرای سلیمان بادرا رفتن بامدادان ان
یکماهه راه بود وشبانکاه ان یکماهه راه وروان کردانیدیم برای او چشمه مس کداخته واز
جن کسی که کار میکرد پیش روی او باذن پروردکار او وهر که عدول مینمود از ایشان از فرمان
ما میچشانیدیم او را از عذاب آتش سوزان ١٢ کار میکردند برای او آنچه میخواست از بناهای غرفها
وصورتها وکاسها چون حوضها ودیکهای برقرار کارها بکنید آل داود شکرانه وکسست از
بندکان من سپاس کذارنده ١٣ پس چون حکم فرمودیم بر سلیمان مرک را راه ننمود ایشانرا بر
مرک او مکر جنبنده زمین که میخورد عصای او را پس چون بیفتاد ظاهر شد جن که اکر بودند
که میدانستند غیب را درنک نمیکردند در عذاب خوار کننده ١٤ هر اینه بتحقیق بود مر سبا
را در مسکن ایشان ایتی دو بوستان از راست وچپ ١٥ بخورید از روزی پروردکار خود وشکر
کذارید مر اورا این شهریست پاکیزه وپروردکاری امرزکار ١٦ پس روکردانیدند پس فرستادیم
بر ایشان سیل عرم را وبدل کردیم ایشانرا بدو بوستانشان دو بوستانی صاحبان میوه
های بدطعم ودرخت کز وچیزی از درخت سدر اندکی ١٧ این جزا دادیم ایشانرا بسبب کفر
ایشان وایا پاداش میدهیم مکر ناسپاس را ١٨ وکردانیدیم میانه ایشان ومیانه قریهائی
که برکت نهاده ایم درانها قریهای ظاهر را ومقرر داشتیم درانها راه رفتن را راه روید
درانها شبها وروزها ایمنان ١٩ پس کفتند پروردکار ما دوری انداز میان سفرهای
ما وستم کردند بر نفسهای خود پس کردانیدیم ایشانرا داستانها وپراکنده کردیم ایشانرا
نهایت پراکندکی بدرستی که در این هر اینه ایتهاست برای هر شکیبائی سپاسکذار
٢٠ وبتحقیق که راست کردانید بر ایشان شیطان کمان خود را پس پیروی کردند
اورا مکر فرقه از مؤمنان ٢١ ونبود مر او را بر ایشان تسلطی
مکر برای انکه بدانیم کسی را که ایمان میاورد
باخرت از کسی که او از آن در شک است
وپروردکار تو بر هر چیزی
نکهبانست ٢٢

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ٢٣
وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٢٤ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم
مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٢٥ قُل لَّا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٢٦ قُلْ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ٢٧ قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٨

بکو بخوانید آنانی را که کمان بردید از غیر خدا مالك نمیکردند وزن ذرهٔ در آسمانها و نه
در زمین ونیست مر ایشانرا در آن هیچ شرکتی ونیست مر او را از ایشان معاونی ٢٣ وسود
ندهد شفاعت نزد او مکر برای کسی که دستوری دهد مر او را تا چون بر داشته شود
ترس از دلهای ایشان کویند چه چیز کفت پروردکار شما کویند حق را واوست بلند
قدر وبزرك مرتبه ٢٤ بکو کیست که روزی میدهد شمارا از آسمانها وزمین بکو خدا
و بدرستی که ما یا شما هر اینه بر هدایتیم یا در کمراهی هویدا ٢٥ بکو پرسیده نمیشوید از
انچه کناه کرده ایم و پرسیده نشویم از انچه میکنید ٢٦ بکو جمع میکند میانه ما پروردکار ما
پس حکم کند میانه ما بحق واوست حکم کننده دانا ٢٧ بکو بنمایید بمن آنانرا که ملحق ساخته اید
باو شریکان نه چنین است بلکه اوست خدای ارجمند درست کردار ٢٨ ونفرستادیم
ترا مکر عام برای مردمان مژده دهنده وبیم نماینده ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ٢٩ و
میکویند کی باشد این وعده اکر هستید راست کویان ٣٠ بکو مر شماراست وقت وعده
روزی که بازپس نمیمانید از آن ساعتی وپیش نمی آمید ٣١ وکفتند آنانکه کافر شدند هرکز
ایمان نمی آوریم باین قرآن ونه بانچه پیش از آنست واکر ببینی آنوقت را که ستمکاران باز
داشته شدکان نزد پروردکارشان باز کردانند بعضیشان بسوی بعضی کفتار را کویند
آنانکه ضعیف شمرده شده اند مر آنانرا که بزرکی جستند اکر نه بودید شما هر اینه بودیم ما
مؤمنان ٣٢ کویند آنانکه بزرکی نمودند مر آنانی را که ضعیف شمرده شدند آیا ما منع کردیم
شمارا از هدایت پس از آنکه آمد شمارا بلکه بودید کناهکاران ٣٣ وکویند آنانکه ضعیف
شمرده شده بودند مر آنانرا که بزرکی جستند بلکه کید شب وروز آنکاه که میفرمودید
مارا که کافر شویم بخدا وبکردانیم برای او همتایان ونهان داشتند پشیمانیرا چون
دیدند عذابرا وکردانیدیم غلها را در کردنهای آنانکه کافر شدند آیا جزا داده میشوند
مکر انچه بودند که میکردند ٣٤ ونفرستادیم در قریهٔ هیچ بیم نمایندهٔ مکر آنکه کفتند
متنعمان آن بدرستی که ما بانچه فرستاده شده اید بآن کافرانیم ٣٥
وکفتند ما بیشتریم در مالها وفرزندان
ونیستیم ما عذاب کرده
شدکان ٣٦

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ٢٩ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ
هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ٣٠
قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَأْخِرُونَ
عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
٣١ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ
بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ
رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ
٣٢ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ
الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُم بَلْ كُنتُم
مُّجْرِمِينَ ٣٣ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَن نَّكْفُرَ
بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا
الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
٣٤ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ
كَافِرُونَ ٣٥ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا
وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ٣٦

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٣٧ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰى
اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ٣٨ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ٣٩ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ٤٠ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰئِكَةِ اَهٰؤُلَاءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ٤١ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ
بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ
بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ٤٢ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَ
نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ
٤٣ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
قَالُوا مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ
يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاؤُكُمْ
وَقَالُوا مَا هٰذَا اِلَّا اِفْكٌ مُفْتَرًى
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ٤٤
وَمَا اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا
وَمَا اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ
٤٥ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا
بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا اٰتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا
رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ٤٦
قُلْ اِنَّمَا اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ اَنْ تَقُومُوا
لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا
بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ
لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ
٤٧ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ
اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٤٨ قُلْ اِنَّ
رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
٤٩ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ
وَمَا يُعِيدُ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَا

بگو بدرستی که پروردگار من وسیع میگرداند روزی را برای هر که میخواهد و تنگ میگرداند
ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ٣٧ و نیست مالهای شما و نه فرزندان شما چیزی که نزدیک
گرداند شما را نزد ما نزدیکی مگر کسی که ایمان آورده و کرده شایسته را پس آنها برای ایشانست
پاداش دو چندان بسبب آنچه کردند و ایشان در غرفها ایمنانند ٣٨ و آنان که سعی میکنند
در آیتهای ما در مقام عاجز گردانیدن در آمدگان آنها در عذاب حاضر کرده شدگانند ٣٩
بگو بدرستی که پروردگار من وسیع میگرداند روزی را برای هر که میخواهد از بندگان خود و تنگ
میگرداند برای او و آنچه را انفاق نمودید از چیزی پس او عوض میدهد آنرا و او نیکوترین روزی
دهندگانست ٤٠ و روزی که گرد آورد ایشانرا همه پس گوید مر فرشتگانرا آیا اینها شما
را بودند که می پرستیدند ٤١ گویند منزه دانیم ترا توئی یاور ما نه غیر ایشان بلکه بودند
که می پرستیدند جن را بیشتر ایشان بآنها ایمان آورندگانند ٤٢ پس امروز مالک نمیشود
بعض شما برای بعضی نفعی را و نه ضرری را و میگوئیم مر آنانرا که ستم کردند بچشید عذاب آن
آتش را که بودید که آنرا تکذیب مینمودید ٤٣ و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما در حالتی
که روشنند گویند نیست این مگر مردی که میخواهد که باز دارد شما را از آنچه بودند که می
پرستیدند پدران شما و گفتند نیست این مگر دروغ افترا کرده شده و گفتند آنانکه کافر
شدند مر حق را چون آمد ایشانرا نیست این مگر جادوی هویدا ٤٤ و ندادیم بایشان از
کتابهائی که بخوانند بدرس آنها را و نفرستادیم بسوی ایشان پیش از تو هیچ بیم نماینده
٤٥ و تکذیب نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان و نرسیدند بده یک آنچه داده بودیم
ایشانرا پس تکذیب نمودند رسولان مرا پس چگونه بود انکار من ٤٦ بگو که پند نمیدهم شما
را مگر بیکی آنکه بایستید برای خدا دو دو و یک یک پس تفکر نمائید که نیست یار شما
را هیچ جنونی نیست او مگر بیم نماینده مر شما را پیش از عذابی سخت ٤٧ بگو آنچه خواستم از
شما از مزد پس آن برای شماست نیست مزد من مگر بر خدا و او بر همه
چیز گواهست ٤٨ بگو بدرستی که پروردگار من می افکند حق را
دانای غیبهاست ٤٩ بگو آمد حق و نمی
آفریند باطل را و نه باز میگرداند بگو اگر
گمراه شدم پس جز این نیست که گمراه میشوم

اضل علی نفسی وان اهتدیت فبما یوحی الی ربی انه سمیع قریب ۵۰ ولو تری اذ فزعوا فلا فوت واخذوا من مکان قریب ۵۱ وقالوا
آمنا به وانی لهم التناوش من مکان بعید ۵۲ وقد کفروا به من قبل ویقذفون بالغیب من مکان بعید ۵۳ وحیل بینهم وبین
ما یشتهون کما فعل باشیاعهم من قبل انهم کانوا فی شک مریب ۵۴ سورة فاطر خمس واربعون آیة بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائکة رسلا اولی اجنحة مثنی وثلث ورباع یزید فی الخلق ما یشاء ان الله علی کل شیء

خودم و اگر هدایت یافتم پس بسبب آنست که وحی میفرستد بسوی من پروردگار من بدرستی
که او شنوا است نزدیک ۵۰ و اگر ببینی هنگامی که بترسند پس نباشد فوتی و گرفته شوند
از جایگاه نزدیک ۵۱ و گویند ایمان آوردیم باو و از کجا بود مر ایشانرا باز گشتن از جایگاه دور
۵۲ و بتحقیق که کافر شدند باو از پیش و میافکنند ندیده بپوشیدگی از جایگاه دور ۵۳ و حایل
نموده شد میان ایشان و میان آنچه خواهش مینمودند چنانچه کرده شد با مثال ایشان
از پیش بدرستی که ایشان هستند در شکی بتهمت اندازنده ۵۴

سورهٔ فاطر چهل و پنج آیه و آن مکیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ستایش مر خدا یرا که آفرینندهٔ آسمانها و زمین است گردانندهٔ فرشتگان رسولان
صاحبان بالهای دو دو و سه سه و چهار چهار می افزاید در آفرینش آنچه را میخواهد بدرستی
که خدا بر همه چیز توانا است ۱ آنچه را گشاید خدا برای مردم از رحمتی پس نیست هیچ بازگیرنده
مر آنرا و آنچه بازگیرد پس نیست هیچ فرستنده مر آنرا از پس آن و اوست ارجمند درست
کردار ۲ ای آدمیان یاد کنید نعمت خدا را بر شما آیا هیچ آفرینندهٔ هست غیر خدا که روزی
دهد شما را از آسمان و زمین نیست الهی مگر او پس بکجا برگردانیده میشوید ۳ و اگر تکذیب
کنند ترا پس بتحقیق که تکذیب کرده شدند رسولان پیش از تو و بسوی خدا بازگردانیده
شود امرها ۴ ای آدمیان بدرستی که وعدهٔ خدا حق است پس باید که فریب ندهد البته
شما را زندگانی دنیا و باید که فریب ندهد شما را بخدا آن فریب دهنده ۵ بدرستی که شیطان
مر شما راست دشمنی پس فرا گیرید او را دشمن بدرستی که میخواند گروه خود را تا باشند از یاران
آتش سوزان ۶ آنانکه کافر شدند برای ایشانست عذابی سخت ۷ و آنانکه ایمان آوردند و
کردند کارهای شایسته مر ایشانراست آمرزشی و مزدی بزرگ ۸ آیا پس آنکه آراسته داده شد
برای او بدی کردارش پس دید آنرا نیکو پس بدرستی که خدا گمراه میکند هر که را خواهد و هدایت
میکند هر که را میخواهد پس باید که نرود نفس تو بر ایشان از روی حسرتها بدرستی که خدا دانا است
بآنچه میکنند ۹ و خدا است آنکه فرستاد بادها را پس بر می انگیزانند ابر را پس راندیم آنرا بسوی
شهری مرده پس زنده گردانیدیم بآن زمین را پس از مردنش همچنین است زنده کردن مردگان ۱۰

قدیر ۱ ما یفتح الله للناس من
رحمة فلا ممسک لها وما یمسک
فلا مرسل له من بعده وهو العزیز
الحکیم ۲ یا ایها الناس اذکروا
نعمت الله علیکم هل من خالق
غیر الله یرزقکم من السماء والارض
لا اله الا هو فانی تؤفکون ۳
وان یکذبوک فقد کذبت
رسل من قبلک والی الله ترجع
الامور ۴ یا ایها الناس ان وعد
الله حق فلا تغرنکم الحیوة الدنیا
ولا یغرنکم بالله الغرور ۵ ان
الشیطان لکم عدو فاتخذوه
عدوا انما یدعوا حزبه لیکونوا
من اصحاب السعیر ۶ الذین کفروا
لهم عذاب شدید ۷ والذین آمنوا
وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر
کبیر ۸ افمن زین له سوء عمله
فراه حسنا فان الله یضل من یشاء
ویهدی من یشاء فلا تذهب
نفسک علیهم حسرات ان الله
علیم بما یصنعون ۹ والله الذی
ارسل الریاح فتثیر سحابا فسقناه
الی بلد میت فاحیینا به
الارض بعد موتها کذلک

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ١٠ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ١١ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَٰذَا مِلْحٌ
أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢
يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ١٣ إِنْ تَدْعُوهُمْ
لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
١٤ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ١٥ إِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ١٦ وَمَا
ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ١٧ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَ
إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ١٨ وَمَا يَسْتَوِي
الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ١٩ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَ
لَا النُّورُ ٢٠ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ٢١
وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ
بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ٢٢ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ
٢٣ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ
نَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا
نَذِيرٌ ٢٤

کسی که باشد که بخواهد عزت را پس مر خدا راست عزت همگی بسوی او بالا میرود سخن پاکیزه و
کردار شایسته بالا میبرد آنرا و آنانکه مکر مینمایند بدیها را مر ایشانراست عذاب سختی و
مکر اینها آن تباه میشود ١١ و خدا آفرید شما را از خاک پس از نطفه پس گردانید شما را جفتها
و بار حمل بر ندارد هیچ زنی و ننهد مگر بدانش او و عمر داده نمیشود هیچ عمر داده شده و کم کرده
نمیشود از عمر او مگر آنکه در کتابیست بدرستی که این بر خدا آسانست ١٢ و یکسان نباشند
آن دو دریا این خوش آینده گوارا خوش گوار است آشامیدن آن و این شور ناخوش است
و از هر یک میخورید گوشتی تازه و بیرون میآورید زیوری که میپوشید آنرا و میبینی کشتیها
را در آن شکافنده آب تا بجویید از فضل او و شاید شما شکر کنید ١٣ در میآورد شب
را در روز و در میآورد روز را در شب و مسخر گردانید آفتاب و ماه را هر یک روان میشوند
تا وقتی که نام برده شده اینست خدا پروردگار شما مر او راست پادشاهی و آنانرا که میخوانید
از غیر او مالک نه اند هیچ پوست هسته خرمائی را ١٤ اگر بخوانید شان نشنوند خواندن
شما را و اگر بشنوند اجابت نکنند مر شما را و روز قیامت انکار مینمایند بشرک شما و خبر
نمیدهد ترا مانند آگاه بحق ١٥ ای آدمیان شما محتاجانید بسوی خدا و خدا اوست
بی نیاز ستوده ١٦ اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد بآفرینش تازه و نیست این بر خدا
دشوار ١٧ و بر ندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و اگر بخواند گران بار کرده شده
بسوی برداشتن آن بر داشته نشود از او چیزی و اگرچه باشد صاحب قرابت بیم نمی نمائی
مگر آنانرا که میترسند از پروردگار خود بنهانی و بپا داشته اند نماز را و هر که پاکیزگی ورزد
پس جز این نیست که پاکیزگی میورزد برای خودش و بسوی خداست بازگشت ١٨ و
نیست یکسان نابینا و بینا و نه تاریکیها و نه روشنی و نه
سایه و نه بادگرم ١٩ و نیستند یکسان زندها و نه مردها
بدرستی که خدا میشنواند هر که میخواهد و نه تو
شنواننده کسانی که در گورهایند نیستی تو
مگر بیم نماینده ٢٠ بدرستی که ما فرستادیم ترا
بحق مژده دهنده و بیم کننده و نیست هیچ
امتی مگر آنکه گذشته در ایشان بیم نماینده ٢١

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۲۵ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ۲۶ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۲۷ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۲۸
إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ۲۹ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ

وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ
۳۰ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ۳۱ ثُمَّ
أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا
مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ
وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ
بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ۳۲ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۳۳
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا
الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ
۳۴ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن
فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا
يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ۳۵ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ
عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ
كَفُورٍ ۳۶ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ
فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم
مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ
النَّذِيرُ ۳۷ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِن نَّصِيرٍ ۳۸ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۳۹

واگر تکذیب کنند ترا پس تحقیق که تکذیب نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان آمدند ایشانرا
رسولان ایشان با بینها و با صحیفها و با کتاب روشن کننده ۲۶ پس گرفتم آنانرا که کافر
شدند پس چگونه باشد انکار من ۲۷ آیا ندیدی که خدا فرو فرستاده از آسمان آبی پس
بیرون آوردیم بان میوه هائی مختلف رنگهای آنها و از کوهها خطهاست سفیدها و سرخها
که مختلفست رنگهاشان و سیاهیهای بسیار سیاه ۲۸ و از آدمیان و جنبندگان
و چهارپایان مختلفست رنگهای آن همچنین نترسد از خدا از بندگان او مگر دانایان
بدرستی که خدا ارجمند نیست آمرزگار ۲۹ بدرستی که آنانکه میخوانند کتاب خدا را و برپا
داشتند نماز را و نفقه کنند از آنچه ما روزی کرده ایم ایشانرا نهانی و آشکارا امید میدارند
تجارتی را که هرگز کساد نگردد ۳۰ تا تمام دهد ایشانرا مزدهاشانرا و زیاده دهد ایشانرا
از فضل خود بدرستی که او آمرزگاریست سپاس گذارنده ۳۱ و آنچه وحی فرستادیم بسوی
تو از قرآن آن حقست تصدیق نماینده مر آنچه را که پیش از آنست بدرستی که خدا به بندگان
خود هر آینه آگاه بیناست ۳۲ پس میراث دادیم این کتاب را بآنانکه برگزیده ایم از بندگان خود
پس بعضی از ایشان ستمکاریست مر نفس خود را و از ایشان میانه رویست و از ایشان
پیشی گیرنده ایست بخوبیها باذن خدا این آنست فضل بزرگ ۳۳ بهشتهای با اقامت
در آیند آنها را زیور کرده شوند در آنها از دست رنجهائی از طلا و مروارید و پوشش ایشان
در آنها ابریشمین است ۳۴ و گویند ستایش مر خدائی را که برداشت از ما اندوه را بدرستی
که پروردگار ما هر آینه آمرزگاریست سپاس گذار ۳۵ آنکه فرود آورد ما را در سرای
اقامت از فضل خود نرسد بما در آن تعبی و نرسد بما در آن ماندگی ۳۶ و آنانکه کافر شدند
مر ایشانراست آتش دوزخ نه حکم کرده شود بر ایشان پس بمیرند و نه تخفیف داده
شود از ایشان از عذاب همچنین سزا دهیم هر ناسپاسی را ۳۷ و ایشان بفریاد آیند در آن که
پروردگارا بیرون کن ما را تا بکنیم کار شایسته غیر آنچه بودیم که میکردیم آیا زنده نگه
نداشتیم شما را آن قدر که پند گیرد در آن آنکس که پند میگیرد و آمد شما را بیم نماینده
۳۸ پس بچشید پس نباشد مر ستمکارانرا هیچ مددکاری ۳۹ بدرستی که خدا دانای
نهان آسمانها و زمینست بدرستی که او داناست
بآنچه در سینههاست

هو الذي جعلكم خلائف في الأرض فمن كفر فعليه كفره ولا يزيد الكافرين كفرهم عند ربهم إلا مقتا ولا يزيد الكافرين
كفرهم إلا خسارا ٣٧ قل أرأيتم شركاءكم الذين تدعون من دون الله أروني ماذا خلقوا من الأرض أم لهم شرك في
السموات أم آتيناهم كتابا فهم على بينت منه بل إن يعد الظالمون بعضهم بعضا إلا غرورا ٣٨ إن الله يمسك السموات
والأرض أن تزولا ولئن زالتا إن أمسكهما من أحد من بعده إنه كان حليما غفورا ٣٩ وأقسموا بالله جهد أيمانهم لئن

جاءهم نذير ليكونن أهدى من إحدى
الأمم فلما جاءهم نذير ما زادهم
إلا نفورا ٤٠ استكبارا في الأرض
ومكر السيئ ولا يحيق المكر
السيئ إلا بأهله فهل ينظرون
إلا سنت الأولين ٤١ فلن تجد
لسنت الله تبديلا ٤٢ ولن
تجد لسنت الله تحويلا ٤٣ أولم
يسيروا في الأرض فينظروا كيف
كان عاقبة الذين من قبلهم وكانوا
أشد منهم قوة وما كان الله
ليعجزه من شيء في السموات ولا
في الأرض إنه كان عليما قديرا
٤٤ ولو يؤاخذ الله الناس بما
كسبوا ما ترك على ظهرها
من دابة ولكن يؤخرهم إلى أجل
مسمى فإذا جاء أجلهم فإن الله
كان بعباده بصيرا ٤٥

اوست که گردانید شما را خلیفها در زمین پس هر که کفر ورزید پس بر اوست کفر او و نمی
افزاید کافران را کفر ایشان نزد پروردگار ایشان مگر دشمنی و نمی افزاید کافران را کفر ایشان
مگر زیانکاری ٣٧ بگو آیا دیدید انبازان خود را که میپرستید از غیر خدا بنمایید بمن که
چه چیز آفریده اند از زمین آیا مر ایشان راست شرکتی در آسمانها یا دادیم ایشان را کتابی
پس ایشانند بر حجتی از آن بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضیشان بعضی را مگر فریب
٣٨ بدرستی که خدا نگاه میدارد آسمانها و زمین را از آنکه زایل شوند و هر آینه اگر زایل
گردند نگاه ندارد آنها را هیچکس از پس آن بدرستی که او هست بردبار آمرزگار ٣٩ و سوگند
خوردند بخدا غایت سوگندان خود که هر آینه اگر آید ایشان را بیم نماینده هر آینه باشند هدایت
یابنده تر از یکی امتان پس چون که آمد ایشان را بیم نماینده نیفزود ایشان را بجز رمیدن ٤٠ برای
تکبر نمودن در زمین و مکر بد و فرو نیاید مکر بد مگر باهلش پس آیا چشم میدارند مگر
طریقه پیشینیان را ٤١ پس هرگز نیابی مر سنت خدا را تغییری ٤٢ و نیابی مر سنت خدا را گردیدنی
٤٣ آیا و راه نرفتند در زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام آنانکه بودند پیش از ایشان و
بودند سخت تر از ایشان بقوت و نیست خدا که عاجز کند او را هیچ چیز در آسمانها و نه
در زمین بدرستی که او هست دانای توانا ٤٤ و اگر بگیرد خدا آدمیان را بانچه کسب کرده اند
باز نگذاشتی بر پشت آن هیچ جنبنده و لیکن پس اندازد ایشان را تا مدتی معین پس چون
آید اجلشان پس بدرستی که خدا هست به بندگان خود بینا ٤٥

سوره یس هشتاد و سه آیه و مکی است

سورة يس ثلث وثمانون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

يس ١ والقرآن الحكيم ٢
إنك لمن المرسلين على صراط مستقيم
٣ تنزيل العزيز الرحيم ٤ لتنذر
قوما ما أنذر آباؤهم فهم غافلون
لقد حق القول على أكثرهم
فهم لا يؤمنون ٦

بسم خدای بخشاینده مهربان

یس ١ قسم بقرآن با حکمت ٢ بدرستی که تو هر آینه از فرستادگانی بر راه راست
٣ فرو فرستادن ارجمند مهربان ٤ تا بیم نمائی گروهی
را هیچ آنکه بیم داده شده اند پدران ایشان
پس ایشان غافلانند ٥ هر آینه بتحقیق که
ثابت شد گفتار بر بیشتر ایشان پس
ایشان ایمان نمی آورند ٦

إنا جعلنا في أعناقهم أغلالا فهي إلى الأذقان فهم مقمحون ٧ وجعلنا من بين أيديهم سدا ومن خلفهم سدا فأغشيناهم فهم لا يبصرون
٨ وسواء عليهم ءأنذرتهم أم لم تنذرهم لا يؤمنون ٩ إنما تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة وأجر
كريم ١٠ إنا نحن نحيي الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل شيء أحصيناه في إمام مبين ١١ واضرب لهم مثلا أصحاب القرية
إذ جاءها المرسلون ١٢ إذ أرسلنا إليهم اثنين فكذبوهما فعززنا بثالث فقالوا إنا إليكم مرسلون ١٣ قالوا ما أنتم إلا بشر مثلنا

وما أنزل الرحمن من شيء إن أنتم
إلا تكذبون ١٤ قالوا ربنا يعلم
إنا إليكم لمرسلون ١٥ وما علينا
إلا البلاغ المبين ١٦ قالوا إنا
تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم
وليمسنكم منا عذاب أليم ١٧
قالوا طائركم معكم أئن ذكرتم
بل أنتم قوم مسرفون ١٨ وجاء
من أقصى المدينة رجل يسعى قال
يا قوم اتبعوا المرسلين ١٩ اتبعوا
من لا يسألكم أجرا وهم مهتدون
٢٠ وما لي لا أعبد الذي فطرني
وإليه ترجعون ٢١ ءأتخذ من
دونه آلهة إن يردن الرحمن بضر
لا تغن عني شفاعتهم شيئا ولا
ينقذون ٢٢ إني إذا لفي ضلال
مبين ٢٣ إني آمنت بربكم فاسمعون
٢٤ قيل ادخل الجنة قال يا ليت
قومي يعلمون ٢٥ بما غفر لي ربي
وجعلني من المكرمين ٢٦ وما أنزلنا
على قومه من بعده من جند
من السماء وما كنا منزلين ٢٧
إن كانت إلا صيحة واحدة فإذا هم
خامدون ٢٨ يا حسرة على العباد
ما يأتيهم من رسول إلا كانوا
به يستهزءون ٢٩

بدرستی که ما گردانیدیم در گردنهای ایشان غلها پس آن تا زنخهاست پس ایشان سر
بهوا کردانیده شدگانند ٧ و گردانیدیم از پیش روی ایشان سدی و از پس ایشان سدی
پس پوشانیدیم ایشانرا پس ایشان نمی بینند ٨ و یکسانست برایشان خواه بیم نمائی
ایشانرا و خواه بیم ننمائی ایشانرا ایمان نمی آورند ٩ جز این نیست که بیم مینمائی کسی را که
پیروی کند ذکر را و بترسد خدای بخشاینده بر غائب پس مژده ده اورا بآمرزش و مزدی
گرامی ١٠ بدرستی که ما زنده میکنیم مردگانرا و می نویسیم آنرا که پیش فرستاده اند و اثرها
شانرا و هر چیزیرا شمرده ایم آنرا در کتابی هویدا ١١ و بزن برای ایشان مثلی اصحاب
قریه را چون آمدند بآن فرستادگان ١٢ آنگاه که فرستادیم بسوی ایشان دو تن
پس بدروغ نسبت کردند آن دو را پس قوی ساختیم بسیمین پس گفتند بدرستی
که ما بسوی شما فرستادگانیم ١٣ گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و فرو نفرستاده
خدای بخشاینده هیچ چیز نیستید شما مگر اینکه دروغ میگوئید ١٤ گفتند پروردگار
ما میداند که ما بسوی شما هر آینه فرستادگانیم ١٥ و نباشد بر ما مگر رسانیدن هویدا
١٦ گفتند بدرستی که ما فال بد گرفتیم بشما هر آینه اگر باز نایستید هر آینه سنگسار
میکنیم شمارا و هر آینه البته رسد شمارا از ما عذابی دردناک ١٧ گفتند فال بد شما با
شماست آیا اگر پند داده شوید بلکه شما گروهید اسراف کنندگان ١٨ و آمد از دور
ترین جای آن شهر مردی که می شتافت گفت ای گروه من پیروی کنید فرستادگانرا ١٩
پیروی کنید کسی را که نمیخواهد از شما مزدی و ایشان هدایت یافتگانند ٢٠ و چیست
مرا که نپرستم خدائی را که آفرید مرا و بسوی او باز گردانیده میشوید ٢١ آیا از غیر او خدایانی
اگر خواهد بمن خدای بخشاینده گزندی کفایت نکند از من شفاعت ایشان چیزیرا و خلاص
نکنند مرا ٢٢ بدرستی که من آنگاه هر آینه در گمراهی باشم هویدا ٢٣ بدرستی که من ایمان آوردم
به پروردگار شما پس بشنوید از من ٢٤ گفته شد که درآی در بهشت گفت ای کاش قوم من
دانستندی ٢٥ بآنچه سبب آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گرامی داشته شدگان ٢٦
و فرو نفرستادیم بر قوم او از بعد او هیچ لشکری از آسمان و نبودیم فرو فرستندگان ٢٧ نبود مگر
یک فریاد پس ناگاه ایشان بودند افسردگان ٢٨ ای دریغ بر بندگان که نیامد ایشانرا
هیچ رسولی مگر آنکه بودند که بآن استهزا میکردند ٢٩

الم يروا كم اهلكنا قبلهم من القرون ٣٠ انهم اليهم لا يرجعون ٣١ وان كل لما جميع لدينا محضرون ٣٢ واية لهم الارض الميتة
احييناها واخرجنا منها حبا فمنه ياكلون ٣٣ وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها من العيون ٣٤ لياكلوا من ثمره
وما عملته ايديهم افلا يشكرون ٣٥ سبحان الذي خلق الازواج كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون ٣٦ واية
لهم الليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون ٣٧ والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم ٣٨ والقمر قدرناه منازل

حتى عاد كالعرجون القديم ٣٩
لا الشمس ينبغي لها ان تدرك
القمر ولا الليل سابق النهار و
كل في فلك يسبحون ٤٠ واية
لهم انا حملنا ذريتهم في الفلك
المشحون ٤١ وخلقنا لهم من مثله
ما يركبون ٤٢ وان نشا نغرقهم
فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون
٤٣ الا رحمة منا ومتاعا الى حين
٤٤ واذا قيل لهم اتقوا ما بين
ايديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون
٤٥ وما تاتيهم من اية من ايات
ربهم الا كانوا عنها معرضين
٤٦ واذا قيل لهم انفقوا مما رز
قكم الله قال الذين كفروا للذين
امنوا انطعم من لو يشاء الله اطعمه
ان انتم الا في ضلال مبين ٤٧
ويقولون متى هذا الوعد ان
كنتم صادقين ٤٨ ما ينظرون
الا صيحة واحدة تاخذهم وهم
يخصمون ٤٩ فلا يستطيعون
توصية ولا الى اهلهم يرجعون
٥٠ ونفخ في الصور فاذا هم من الاجداث
الى ربهم ينسلون ٥١ قالوا يا ويلنا
من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد
الرحمن وصدق المرسلون

آیا ندیدند که چندین هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها ۳۰ آنکه آنها بسوی ایشان
باز نگردند ۳۱ و نیست همه مگر جمیع نزد ما حاضر کردانیده شده اند ۳۲ و آیتی است برای
ایشان زمین مرده زنده کردیم آنرا و بیرون آوردیم از آن دانه را پس از آن میخورند ۳۳
و گردانیدیم در آن بوستانها از خرمابن و انگورها و روان کردانیدیم در آن از چشمه‌ها
۳۴ تا بخورند از میوهٔ آن و آنچه را ساخته نزا دستهای ایشان آیا پس چرا شکر نمیکنند
۳۵ منزه است آنکه آفرید جفتها را همه آنها را از آنچه میرویاند زمین و از خودهاشان
و از آنچه نمیدانند ۳۶ و آیتی است برای ایشان شب که بیرون میکشیم از آن روز را پس ناگاه
ایشان در تاریکی اند ۳۷ و آفتاب میرود برای قرارگاهی که مر او راست اینست قرار داده عزیز
دانا ۳۸ و ماه را قرار دادیم آنرا منزلها تا بازگشت مانند چوب خوشه خرمای کهنه ۳۹
نه آفتاب میسزد مر آنرا که دریابد ماه را و نه شب پیشی گیرنده روز است و هر یک در
فلکی میروند ۴۰ و آیتی است برای ایشان آنکه ما بار کردیم اولاد ایشانرا در کشتی پر
کرده شده ۴۱ و آفریدیم برای ایشان از مثل آن آنچه که سوار میشوند ۴۲ و اگر خواهیم
غرق میکنیم ایشانرا پس نیست فریادرسی برای ایشان و نه ایشان خلاص کردانیده
میشوند ۴۳ مگر رحمتی از ما و بهره مندی تا وقتی ۴۴ و چون گفته شود ایشانرا که
بپرهیزید آنچه پیش روی شماست و آنچه در پس شماست باشد که شما رحمت کرده شوید
۴۵ و نمی آید ایشانرا هیچ آیتی از آیات پروردگار ایشان مگر آنکه باشند از آن اعراض کنندگان
۴۶ و چون گفته شود مر ایشانرا که انفاق کنید از آنچه روزی کرده شما را خدا گویند آنانکه
کافر شدند مر آنانرا که ایمان آوردند آیا طعام دهیم کسی را که اگر میخواست خدا طعام
کرده بود او را نیستید شما مگر در گمراهی هویدا ۴۷ و گویند کی خواهد بود این وعده
اگر هستید راست گویان ۴۸ انتظار نمیکشند مگر یک فریاد را که میگیرد ایشانرا
و ایشان خصومت میکرده باشند ۴۹ پس نتوانند وصیتی کردن و نه بسوی کسان
خود باز میگردند ۵۰ و دمیده شود در صور پس آنگاه ایشان از قبرها بسوی پروردگار ایشان
میشتابند ۵۱ گویند ای وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه
ما اینست آنچه وعده کرده خدای بخشاینده
و راست گفتند پیغمبران ۵۲

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ٥٣ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٤ إِنَّ أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ٥٥ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ٥٦ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ٥٧ سَلَامٌ
قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ٥٨ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ٥٩ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
٦٠ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ٦١ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ٦٢ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ

تُوعَدُونَ ٦٣ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ٦٤ الْيَوْمَ
نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ٦٥ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا
عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ
يُبْصِرُونَ ٦٦ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ ٦٧ وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ٦٨ وَمَا
عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ٦٩ لِّيُنذِرَ
مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ٧٠ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا
خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا
فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ٧١ وَذَلَّلْنَاهَا
لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
٧٢ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ٧٣ وَاتَّخَذُوا
مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ
٧٤ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ٧٥ فَلَا يَحْزُنكَ
قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
٧٦ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُّبِينٌ ٧٧

نباشد بجز یک نعره پس آنگاه ایشان همه نزد ما حاضر شده گانند ٥٣ پس امروز ستم
کرده نمیشود هیچ نفسی چیزی را و جزا داده نمیشوید مگر آنچه را بودید که میکردید ٥٤
بدرستی که یاران بهشت امروز در شغلی اند شادی کنندگان ٥٥ ایشان و زنان
ایشان در سایها بر تختها تکیه زده گانند ٥٦ مر ایشانراست در آن میوه و مر ایشانراست
آنچه خواهش میکنند ٥٧ سلام گفتنی از پروردگار مهربان ٥٨ و جدا شوید امروز ای
گناهکاران ٥٩ آیا عهد نکردم بشما ای فرزندان آدم که مپرستید شیطانرا بدرستی
که او مر شمارا دشمنی است هویدا ٦٠ و آنکه بپرستید مرا اینست راه راست ٦١ و هر آینه
بحقیقت گمراه کرد از شما خلقی بسیار ٦٢ آیا پس نبودید که تعقل کنید ٦٣ و اینست
دوزخی که بودید که بآن وعده داده میشدید ٦٤ در آیید آنرا امروز بسبب آنکه
بودید که کفر میورزیدید ٦٥ امروز مهر نهیم بر دهنهای ایشان و سخن گویند با ما
دستهای ایشان و گواهی دهند پاهای ایشان بآنچه بودند که کسب میکردند
٦٦ و اگر میخواستیم هر آینه میپوشیدیم بر چشمهای ایشان پس پیشی گیری میکردند
راه را پس کجا میدیدند ٦٧ و اگر میخواستیم هر آینه مسخ میکردیم ایشانرا بر جایگاه
ایشان پس نتوانستند گذشتنی و نه بر می گشتند ٦٨ و هر کسی را که عمر دهیم او را
بر گردانیم او را در آفرینش آیا پس تعقل نمیکنند ٦٩ و نیاموخته ایم او را شعر و سزاوار نیست
مر او را نیست آن مگر پندی و قرآن واضح ٧٠ تا بیم کند کسی را که باشد زنده و ثابت
شود گفتار بر کافران ٧١ آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان آنچه ساخته است
دستهای ما چهارپایان را پس ایشان مر آنها را مالکند ٧٢ و رام گردانیدیم آنها را
برای ایشان پس از آنهاست سواری ایشان و از آنها میخورند ٧٣ و مر ایشانراست
در آنها منفعتها و آشامیدنیها آیا پس شکر نمیکنند ٧٤ و گرفتند از غیر خدا خدایان
شاید که ایشان یاری کرده شوند ٧٥ نمیتوانند یاری کردن ایشانرا و ایشان
ایشانرا لشکریند حاضر کرده شده ٧٦ پس نباید که اندوهگین سازد ترا
گفتار ایشان بدرستی که ما میدانیم آنچه را که نهان میدارند و آنچه را که آشکار می
میدارند ٧٧ آیا ندید آدمی که ما آفریدیم او را از نطفه پس ناگهان او
جدال کننده ایست هویدا ٧٨

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ٧٩ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ٨٠ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ٨١ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ٨٢ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٨٣ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ٨٤ سورة والصافات مائة و اثنتان و ثمانون آية بسم الله الرحمن الرحيم وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ١ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ٢

فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ٣ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ
٤ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ٥ إِنَّا زَيَّنَّا
السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ٦
وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ
٧ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ
وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا
٨ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ٩ إِلَّا مَنْ
خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ
ثَاقِبٌ ١٠ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا
أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ
لَازِبٍ ١١ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ وَإِذَا
ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ١٢ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً
يَسْتَسْخِرُونَ ١٣ وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ١٤ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ١٥
أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ١٦ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ
دَاخِرُونَ ١٧ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ
فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ١٨ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا
هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ١٩ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٢٠
احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَ
مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ٢١ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ٢٢
وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ٢٣ مَا
لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ٢٤

و زد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینش خود را گفت کیست که زنده میکند استخوانها
را و آنها پوسیده شده است ٧٩ بگو زنده میکند آنها را آنکه پدید کرد آنها را اول
بار و او بهر آفریده داناست ٨٠ آنکه کرد برای شما از درخت سبز آتش را پس
آنگاه شما از آن می افروزید ٨١ آیا و نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر
آنکه بیافریند مانند ایشان را آری و اوست آفریننده دانا ٨٢ نیست فرمان او هرگاه
خواهد چیزی را مگر آنکه گوید مر او را که بشو پس میشود ٨٣ پس منزه هست آنکه بدست
اوست پادشاهی هر چیز و بسوی او باز گردیده میشوید ٨٤

سوره صافات یکصد و هشتاد و دو آیه و مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
بصف زدگان صف زدنی ١ پس زجر کنندگان زجر کردنی ٢ پس تلاوت کنندگان
ذکر را ٣ بدرستی که الله شما هر آینه یگانه است ٤ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه
میان آنهاست و پروردگار مشرقهاست ٥ بدرستی که ما آراستیم آسمان نزدیکتر
را بزیوری که ستارگانست ٦ و نگاه داشتنی از هر شیطان سرکشی ٧ که گوش نتوانند
داشت بسوی کلام اشراف فرشتگان که در مقام برترند و تیر شهاب زده میشوند از
هر جانبی برای راندن ٨ و مر ایشان راست عذابی دائمی ٩ مگر آنکه بدزدی ربود ربودنی
پس از پی در آید او را تیر آتش درخشنده ١٠ پس طلب بیان کن از ایشان که آیا ایشان سخت
ترند بخلقت یا آنانکه آفریدیم بدرستی که ما آفریدیم ایشان را از گل چسبنده ١١ بلکه تعجب کردی
و استهزا میکنند و چون پند داده شوند پند نگیرند ١٢ و چون ببینند آیتی را استهزا کنند
١٣ و گویند نیست این مگر جادوی هویدا ١٤ آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها
آیا بدرستی که ما هر آینه برانگیخته شدگانیم ١٥ آیا و پدران پیشینیان ما ١٦ بگو آری
و شما ذلیل خواران ١٧ پس نیست این مگر یک فریاد پس ناگهان ایشان نظر نمایند ١٨ و گویند ای وای بر ما این روز
جزا ١٩ این روز حکم است که بودید که آن را تکذیب مینمودید ٢٠ جمع آورید آنانرا که ستم کردند و زنان ایشان را و
آنچه را بودند که میپرستیدند ٢١ از غیر خدا پس نمائید ایشانرا بسوی راه دوزخ ٢٢ و باز دارید ایشانرا بدرستی
که ایشان سؤال کرده شدگانند ٢٣ چیست مر شما را که یاری یکدیگر نمیکنید ٢٤

بل هم اليوم مستسلمون ٢٥ وأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ٢٦ قالوا إنكم كنتم تأتوننا عن اليمين ٢٧ قالوا بل لم تكونوا مؤمنين
٢٨ وما كان لنا عليكم من سلطان بل كنتم قوما طاغين ٢٩ فحق علينا قول ربنا إنا لذائقون ٣٠ فأغويناكم إنا كنا غاوين ٣١
فإنهم يومئذ في العذاب مشتركون ٣٢ إنا كذلك نفعل بالمجرمين ٣٣ إنهم كانوا إذا قيل لهم لا إله إلا الله يستكبرون
٣٤ ويقولون أئنا لتاركوا آلهتنا لشاعر مجنون ٣٥ بل جاء بالحق وصدق المرسلين ٣٦ إنكم لذائقوا العذاب الأليم ٣٧ و

ما تجزون إلا ما كنتم تعملون
٣٨ إلا عباد الله المخلصين ٣٩
أولئك لهم رزق معلوم ٤٠
فواكه وهم مكرمون ٤١
في جنات النعيم ٤٢ على سرر متقابلين
٤٣ يطاف عليهم بكأس من معين
٤٤ بيضاء لذة للشاربين ٤٥
لا فيها غول ولا هم عنها ينزفون ٤٦
وعندهم قاصرات الطرف عين ٤٧
كأنهن بيض مكنون ٤٨
فأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ٤٩
قال قائل منهم إني كان لي قرين ٥٠
يقول أئنك لمن المصدقين ٥١
أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما أئنا
لمدينون ٥٢ قال هل أنتم
مطلعون ٥٣ فاطلع فرآه في
سواء الجحيم ٥٤ قال تالله إن
كدت لتردين ٥٥ ولولا نعمة
ربي لكنت من المحضرين ٥٦
أفما نحن بميتين ٥٧ إلا موتتنا
الأولى وما نحن بمعذبين ٥٨
إن هذا لهو الفوز العظيم ٥٩
لمثل هذا فليعمل العاملون ٦٠
أذلك خير نزلا أم شجرة الزقوم ٦١
إنا جعلناها فتنة للظالمين ٦٢
إنها شجرة تخرج في أصل الجحيم ٦٣

بلکه ایشان امروز گردن نهنده‌گانند ٢٥ و رو کند برخی از ایشان بر برخی که از هم پرسند
٢٦ گویند بدرستی که شما بودید که می‌آمدید ما را از راست ٢٧ گویند که بلکه شما
نبودید مؤمنان ٢٨ و نبود ما را بر شما هیچ تسلطی بلکه بودید گروهی زیاده روان ٢٩ پس
ثابت شد بر ما گفتار پروردگار ما بدرستی که ما هر اینه چشنده‌گانیم ٣٠ پس گمراه کردیم
شما را بدرستی که ما بودیم گمراهان ٣١ پس بدرستی که ایشان در این روز در عذاب شریکانند
٣٢ بدرستی که ما همچنین میکنیم با گناهکاران ٣٣ بدرستی که ایشان بودند که چون گفته
میشد مر ایشان را که نیست الهی مگر خدا سرکشی مینمودند ٣٤ و میگفتند آیا بدرستی که ما
هر اینه واگذارنده‌ایم خدایان خود را برای شاعری دیوانه ٣٥ بلکه آمد بحق و تصدیق نمود
مرسلان را ٣٦ بدرستی که شما هر اینه چشنده‌گان عذاب دردناکید ٣٧ و سزا داده نمیشوید
مگر آنچه را بودید که میکردید ٣٨ مگر بندگان خدا که خالص گردانیده شده‌اند ٣٩ آنها
برای ایشانست روزی معلومی ٤٠ میوه‌ها و ایشان گرامی داشته شده‌گانند ٤١ در بهشتها
با ناز و نعمت ٤٢ بر تختها برابر یکدیگر ٤٣ بگردش در آورده میشود بر ایشان جامی از آب
جاری ٤٤ سفیدی با لذت مر آشامنده‌گان را ٤٥ نه در آن فسادیست و نه ایشان
از آن مست کرده میشوند ٤٦ و نزد ایشان باشد زنان کوته نظران فراخ چشم ٤٧
گویا که ایشان تخم مرغی‌اند پوشیده شده ٤٨ پس رو کنند بعضیشان بر بعضی که
میپرسند از یکدیگر ٤٩ گوید گوینده از ایشان بدرستی که من بود برای من همنشینی ٥٠ که
میگفت آیا بدرستی که تو هر اینه از تصدیق کنندگانی ٥١ آیا هرگاه بمیریم و باشیم
خاک و استخوانها آیا بدرستی که ما هر اینه سزا داده‌گانیم ٥٢ گوید آیا شما فرانگرنده‌گانید
٥٣ پس فرانگریست پس دیدش در میان دوزخ ٥٤ گوید بخدا سوگند بدرستی که
نزدیک بودی که هر اینه هلاک شوی ٥٥ و اگر نبودی نعمت پروردگار من هر اینه بودی
از حاضر کرده شدگان ٥٦ آیا پس نه‌ایم ما مردگان ٥٧ بجز مردن نخستین ما و نه‌ایم
ما عذاب کرده شدگان ٥٨ بدرستی که این هر اینه اوست رستگاری بزرگ ٥٩ برای
مانند این پس باید کار کنند کارکنندگان ٦٠ آیا آن بهتر است از روی پیشکش یا درخت
زقوم ٦١ بدرستی که ما گردانیدیم آنرا بلائی برای ظلم کنندگان ٦٢ بدرستی که آن
درختی است که بیرون می‌آید در قعر دوزخ ٦٣

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۶۵ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۶۶ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ۶۷ ثُمَّ إِنَّ
مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ۶۸ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ۶۹ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ۷۰ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۷۱
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۷۲ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۷۳ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۷۴ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ۷۵ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۷۶ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۷۷ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۷۸ سَلَامٌ

عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۷۹ إِنَّا كَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۸۰ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُؤْمِنِينَ ۸۱ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۸۲
وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۸۳ إِذْ
جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۸۴ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۸۵
أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
۸۶ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۸۷
فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۸۸ فَقَالَ
إِنِّي سَقِيمٌ ۸۹ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ
۹۰ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا
تَأْكُلُونَ ۹۱ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ
۹۲ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۹۳
فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۹۴ قَالَ أَ
تَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۹۵ وَاللَّهُ
خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۹۶ قَالُوا
ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ
۹۷ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْأَسْفَلِينَ ۹۸ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ
إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۹۹ رَبِّ
هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۱۰۰ فَبَشَّرْنَاهُ
بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۱۰۱ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ
السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ ۱۰۲ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا
تَرَىٰ ۱۰۲ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ۱۰۲

آن گویا که آن سرهای شیاطین است ۶۵ پس بدرستی که ایشان هر آینه خورند
گانند از آن پس پر کنندگانند از آن شکمها را ۶۶ پس بدرستی که مر ایشان راست بر آن
هر آینه آمیزشی از آب جوشان ۶۷ پس بدرستی که بازگشت ایشان هر آینه بسوی دوزخ
است ۶۸ بدرستی که ایشان یافتند پدران خود را گمراهان ۶۹ پس ایشان بر اثرهای
ایشان بشتاب میروند ۷۰ و هر آینه بتحقیق گمراه شدند پیش از ایشان بیشتر
پیشینیان ۷۱ و هر آینه بتحقیق فرستادیم درمیان ایشان ترسانندگان را ۷۲
پس بنگر که چگونه باشد عاقبت ترسانیده شدگان ۷۳ مگر بندگان خدا که
خالص کرده شدگانند ۷۴ و هر آینه بتحقیق خواند ما را نوح پس هر آینه نیک
اجابت کنندگانیم ۷۵ و نجات دادیم او را و اهلش را از اندوه بزرگ ۷۶ و گردانیدیم
نسل وی را ایشان باقی ماندگان ۷۷ و باقی گذاشتیم بر او در آخرین ۷۸ سلام است بر
نوح در جهانیان ۷۹ بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را ۸۰ بدرستی
که او از بندگان ماست که مؤمنانند ۸۱ پس غرق نمودیم دیگران را ۸۲ و بدرستی که
از پیروان اوست ابرهیم ۸۳ چون آمد پروردگار خود را با دلی بسلامت ۸۴ چون گفت
مر پدر خود و گروه خود را چه چیز را میپرستید ۸۵ آیا از روی دروغ الهانی غیر از
خدا میخواهید ۸۶ پس چیست گمان شما به پروردگار عالمیان ۸۷ پس نگریست نگریستنی
در ستارگان ۸۸ پس گفت بدرستی که من بیمارم ۸۹ پس اعراض کردند از او و پشت
کنندگان ۹۰ پس میل کرد بسوی الهان ایشان پس گفت آیا چرا نمیخورید ۹۱ چیست
مر شما را که سخن نمیگویید ۹۲ پس میل کرد بر ایشان زدنی بدست راست ۹۳ پس
روی کردند بسوی او که میشتافتند ۹۴ گفت آیا میپرستید آنچه را میتراشید ۹۵ و
خدا آفریده شما را و آنچه را که میسازید ۹۶ گفتند بنا کنید برای او بنائی پس بیندازید او را
در آتش ۹۷ پس خواستند با و مکری پس گردانیدیم ایشان را پست ترینان ۹۸
و گفت بدرستی که من روانه ام بسوی پروردگارم زود باشد که هدایت کند مرا ۹۹
پروردگارا ببخش مرا از شایستگان ۱۰۰ پس بشارت دادیم او را بپسری بردبار ۱۰۱ پس
چون رسید با او بسعی گفت ای پسرک من بدرستی که من دیدم در خواب ۱۰۲ که من ذبح مینمایم ترا پس
بنگر چه می بینی ۱۰۳ گفت ای پدر من بکن آنچه فرموده شده زود باشد که یابی مرا اگر خواهد خدا از صبر کنندگان ۱۰۴

فلما أسلما وتله للجبين ١٠٣ وناديناه أن يا إبرهيم ١٠٤ قد صدقت الرؤيا إنا كذلك نجزي المحسنين ١٠٥ إن هذا لهو البلاء المبين
١٠٦ وفديناه بذبح عظيم ١٠٧ وتركنا عليه في الآخرين ١٠٨ سلام على إبرهيم ١٠٩ كذلك نجزي المحسنين ١١٠ إنه من عبادنا المؤمنين
١١١ وبشرناه بإسحق نبيا من الصالحين ١١٢ وباركنا عليه وعلى إسحق ومن ذريتهما محسن وظالم لنفسه مبين ١١٣ ولقد مننا على موسى
وهرون ١١٤ ونجيناهما وقومهما من الكرب العظيم ١١٥ ونصرناهم فكانوا هم الغالبين ١١٦ وآتيناهما الكتاب المستبين ١١٧ وهديناهما

الصراط المستقيم ١١٨ وتركنا عليهما
في الآخرين ١١٩ سلام على موسى
وهرون ١٢٠ إنا كذلك نجزي
المحسنين ١٢١ إنهما من عبادنا
المؤمنين ١٢٢ وإن إلياس لمن
المرسلين ١٢٣ إذ قال لقومه ألا
تتقون ١٢٤ أتدعون بعلا وتذرون
أحسن الخالقين ١٢٥ الله ربكم ورب آبائكم
الأولين ١٢٦ فكذبوه فإنهم
لمحضرون ١٢٧ إلا عباد الله
المخلصين ١٢٨ وتركنا عليه في
الآخرين ١٢٩ سلام على
إل ياسين ١٣٠ إنا كذلك نجزي
المحسنين ١٣١ إنه من عبادنا
المؤمنين ١٣٢ وإن لوطا لمن
المرسلين ١٣٣ إذ نجيناه وأهله
أجمعين ١٣٤ إلا عجوزا في
الغابرين ١٣٥ ثم دمرنا الآخرين
١٣٦ وإنكم لتمرون عليهم
مصبحين ١٣٧ وبالليل أفلا
تعقلون ١٣٨ وإن يونس لمن
المرسلين ١٣٩ إذ أبق إلى الفلك
المشحون ١٤٠ فساهم فكان من
المدحضين ١٤١ فالتقمه الحوت وهو
مليم ١٤٢ فلولا أنه كان من
المسبحين ١٤٣ للبث في بطنه إلى
يوم يبعثون ١٤٤

پس چون گردن نهادند و بر روی افکند اورا بیکسوی پیشانی ۱۰۳ و آواز دادیم اورا که ای
ابراهیم ۱۰۴ بتحقیق که راست گردانیدی خواب را بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم
نیکوکارانرا ۱۰۵ بدرستی که این هر اینه آن آزمایشی است آشکار ۱۰۶ و فدا دادیم او
را بذبحی عظیم ۱۰۷ و باقی گذاشتیم بر او در پسینیان ۱۰۸ سلام بر ابراهیم ۱۰۹ همچنین پاداش
دهیم نیکوکارانرا ۱۱۰ بدرستی که او از مؤمنان بندگان ماست ۱۱۱ و بشارت دادیم اورا
باسحق پیغمبری از شایستگان ۱۱۲ و برکت نمودیم بر او و بر اسحق و از نسل آن دو نیکوکار
و ستمکار است بر نفس خود آشکاره ۱۱۳ و هر اینه بتحقیق که منت نهادیم بر موسی و هرون
۱۱۴ و رهانیدیم آن دو را و گروهشانرا از غمی بزرگ ۱۱۵ و یاری کردیم ایشانرا پس بودند
ایشان غلبه کنندگان ۱۱۶ و دادیم ایشانرا کتابی واضح ۱۱۷ و نمودیم ایشانرا راه راست
۱۱۸ و باقی گذاشتیم بر ایشان در پسینیان ۱۱۹ سلام بر موسی و هرون ۱۲۰ بدرستی که
ما همچنین پاداش دهیم نیکوکارانرا ۱۲۱ بدرستی که آن دو از مؤمنان بندگان مابند
۱۲۲ و بدرستی که الیاس هر اینه از فرستادگانست ۱۲۳ چون گفت مر قوم خود را آیا
نمی پرهیزید ۱۲۴ آیا میخوانید بت را و باز میگذارید نیکوترین آفرینندگان را ۱۲۵ خدای
را که پروردگار شما و پروردگار پدران پیشینیان شماست ۱۲۶ پس تکذیب نمودند
اورا پس بدرستی که هر اینه حاضر کرده شدگانند ۱۲۷ مگر بندگان خدا را که خالص
گردانیده شدگانند ۱۲۸ و باقی گذاشتیم بر او در پسینیان ۱۲۹ درود باد بر الیاسین
۱۳۰ بدرستی که ما همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا ۱۳۱ بدرستی که او از مؤمنان
بندگان ماست ۱۳۲ و بدرستی که لوط هر اینه از فرستادگانست ۱۳۳ چون
نجات دادیم اورا و اهلش را همگی ۱۳۴ مگر پیره زنی که در بازماندگان بود ۱۳۵ پس
هلاک گردانیدیم دیگرانرا ۱۳۶ و بدرستی که شما هر اینه میگذرید بر ایشان
بامداد کنندگان ۱۳۷ و در شب آیا پس تعقل نمی نمائید ۱۳۸ و بدرستی که یونس هر اینه
از مرسلانست ۱۳۹ هنگامی که گریخت بسوی کشتی پر کرده شده ۱۴۰ پس قرعه زد پس بود
از انداخته شدگان بقرعه ۱۴۱ پس فرو برد اورا ماهی و او ملامت کننده بود ۱۴۲ پس
اگر نه اینکه او بود از تسبیح کنندگان ۱۴۳ هر اینه درنگ نمودی در شکم آن تا
روزی که برانگیخته شوند ۱۴۴

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۱۴۵ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ۱۴۶ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ۱۴۷ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ
إِلَىٰ حِينٍ ۱۴۸ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ۱۴۹ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ۱۵۰ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ
وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۱۵۲ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۱۵۳ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۱۵۴ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۱۵۵ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ
مُبِينٌ ۱۵۶ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۱۵۷ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۱۵۸ سُبْحَانَ

پس افکندیم اورا بصحرای خالی از درخت وگیاه واو بیمار بود ۱۴۵ ورویانیدیم بر با
لای سر او درختی از کدو ۱۴۶ وفرستادیم اورا بسوی صد هزار یا زیاده می‌آمدند ۱۴۷
پس ایمان آوردند پس کامران گردانیدیم ایشانرا تا وقتی ۱۴۸ پس طلب بیان کن از ایشان که آیا
پروردگار تراست دختران ومر ایشانراست پسران ۱۴۹ یا بیافریدیم فرشتگانرا دختران
وایشان بودند حاضران ۱۵۰ آگاه باش بدرستی که ایشان از دروغ گوئیشان هر آینه
میگویند فرزند آورده خدا وبدرستی که ایشان هر آینه دروغ گویانند ۱۵۲ آیا بر
گزیده دخترانرا بر پسران ۱۵۳ چیست مر شمارا چگونه حکم میکنید ۱۵۴ آیا پس آگاه نمیگردید
یا مر شماراست حجتی روشن ۱۵۶ پس بیاورید کتاب خودرا اگر هستید راست گویان
۱۵۷ وگردانیدند میانه او ومیانه جنیان نسبی وهر آینه بتحقیق که دانسته اند جنیان
که ایشان هر آینه حاضر کرده شدگانند ۱۵۸ منزه هست خدا از آنچه وصف میکنند ۱۵۹
مگر بندگان خالص گردانیده شده خدا ۱۶۰ پس بدرستی که شما وآنچه میپرستید ۱۶۱ نیستید
شما براو تباه کنندگان ۱۶۲ مگر کسی را که او در آینده دوزخست ۱۶۳ ونیست از ما مگر
مر اورا جایی است معلوم ۱۶۴ وبدرستی که ما هر آینه صف زدگانیم ۱۶۵ وبدرستی که ما
هر آینه تسبیح کنندگانیم ۱۶۶ واگرچه بودند که هر آینه میگفتند اگر آنکه نزد ما بود ذکری از پیشینیان
۱۶۸ هر آینه بودیم بندگان خالص گردانیده شده خدا ۱۶۹ پس کافر شدند بآن پس زود باشد
که بدانند ۱۷۰ وهر آینه بتحقیق که پیشی گرفته گفتار ما بر بندگان ما آنکه فرستاده شده اند
۱۷۱ بدرستی که ایشان البته ایشان نصرت داده شدگانند ۱۷۲ وبدرستی که لشکر ما هر آینه
ایشان غلبه نمایندگانند ۱۷۳ پس رو بگردان از ایشان تا هنگامی ۱۷۴ وببین ایشانرا پس
زود باشد که ببینند ۱۷۵ آیا پس بعذاب ما شتاب مینمایند ۱۷۶ پس چون فرود آید بفضای
ایشان پس بد باشد صباح بیم داده شدگان ۱۷۷ ورو بگردان از ایشان تا هنگامی ۱۷۸
وببین پس زود باشد که ببینند ۱۷۹ منزه هست پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه وصف میکنند
۱۸۰ وسلام بر فرستاده شدگان ۱۸۱ وسپاس مر خدا راست که پروردگار عالمیانست ۱۸۲

عَمَّا يَصِفُونَ ۱۵۹ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ
الْمُخْلَصِينَ ۱۶۰ فَإِنَّكُمْ وَمَا
تَعْبُدُونَ ۱۶۱ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ
بِفَاتِنِينَ ۱۶۲ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ
الْجَحِيمِ ۱۶۳ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ
مَعْلُومٌ ۱۶۴ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ
۱۶۵ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ۱۶۶
وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ لَوْ أَنَّ
عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ۱۶۸
لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۱۶۹
فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۱۷۰
وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
الْمُرْسَلِينَ ۱۷۱ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ
۱۷۲ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ
۱۷۳ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۱۷۴
وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۱۷۵
أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۱۷۶ فَإِذَا
نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ
۱۷۷ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۱۷۸
وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۱۷۹
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
۱۸۰ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۸۲

سوره ص هشتاد وهشت آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ص ۱ بقرآن صاحب ذکر بلکه آنان

سورة ص ثمان وثمانون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ص ۱ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۲ بَلِ الَّذِينَ

كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ٢ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ٣ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ٤ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ٥ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ
هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ٦ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ٧ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي
بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ٨ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ٩ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا

که کافر شدند در سرکشی و مخالفتند ۲ بسا که هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از قرنها پس
ندا کردند و نبود هنگام گریز ۳ و عجب داشتند که آمد ایشانرا بیم نماینده از ایشان و گفتند
کافران این جادوگریست بسیار دروغگو ۴ آیا گردانید الهانرا ایزد یک بدرستی که این
هر آینه چیزیست عجیب ۵ و رفتند جماعت از ایشان که راه روید و صبر کنید بر الهان
خود بدرستی که این هر آینه چیزیست که خواسته میشود ۶ نشنیدیم این را در کیش آخرین
نیست این مگر دروغی ساخته ۷ آیا فرو فرستاده شده بر او ذکر از میان ما بلکه ایشان در
شکند از ذکر من بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا ۸ آیا نزد ایشانست خزانهای رحمت
پروردگار تو که ارجمند بخشنده است ۹ آیا مر ایشانراست پادشاهی آسمانها و زمین
و آنچه در میان آنهاست پس باید که بالا روند در رسنها ۱۰ لشکری اند که در آنجا
شکسته شده از گروهها ۱۱ تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب
میخها ۱۲ و ثمود و قوم لوط و یاران ایکه ایشانند گروههای دشمنان نبودند هیچیک
مگر آنکه تکذیب کردند رسولانرا پس واجب شد عقوبت من ۱۳ و انتظار نمیبرند این
مگر یک فریاد را که نیست مر آنرا هیچ برگشتنی ۱۴ و گفتند پروردگار ما تعجیل کن
برای ما بهره ما را پیش از روز حساب ۱۵ صبر کن بر آنچه میگویند و یاد کن بنده ما داود
که صاحب قوت بود بدرستی که او بود بازگشت نماینده ۱۶ بدرستی که ما مسخر
کردیم کوهها را با او تسبیح میکردند در شبانگاه و وقت بر آمدن آفتاب ۱۷ و مرغانرا
جمع کرده شده همه بودند مر او را رجوع کننده ۱۸ و سخت گردانیدیم پادشاهی او
را و عطا نمودیم او را حکمت و تمیز کننده گفتگو ۱۹ و آیا آمد ترا خبر خصمان وقتی
که در آمدند از دیوار عبادتخانه ۲۰ هنگامی که داخل شدند بر داود پس ترسید
از ایشان گفتند مترس دو خصمیم که ستم نموده بعض ما بر بعضی پس حکم کن میان ما
بحق و جور مکن و هدایت نما ما را براه میانه ۲۱ بدرستی که این برادر منست
مر او را نود و نه میش است و مراست یک میش پس گفت بگذار آنرا بمن و غالب
آمد بر من در گفت و گو ۲۲ گفت هر آینه بتحقیق ستم
کرده بر تو بخواستن میش تو
بسوی میشهای

فِي الْأَسْبَابِ ١٠ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ
مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ١١ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ ١٢ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ
إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِ ١٣ وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ
١٤ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا
قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ١٥ اصْبِرْ عَلَىٰ
مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا
دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ١٦ إِنَّا
سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ١٧ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً
كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ١٨ وَشَدَدْنَا
مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ١٩ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ
الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ٢٠ إِذْ
دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا
تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ
بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا
تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ
٢١ إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ
نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا
وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ٢٢ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ

وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَاۤءِ لَيَبْغِيْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ
وَخَرَّ رَاكِعًا وَّاَنَابَ ۲۳ فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۲۴ يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِى الْاَرْضِ فَاحْكُمْ
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ
الْحِسَابِ ۲۵ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاۤءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۲۶ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ۲۷ اَمْ

نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
كَالْمُفْسِدِيْنَ فِى الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ۲۸ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ
اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْا اٰيٰتِهٖ وَ
لِيَتَذَكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۲۹ وَوَ
هَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ نِعْمَ الْعَبْدُ
اِنَّهٗ اَوَّابٌ ۳۰ اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ
الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ۳۱ فَقَالَ اِنِّيْ
اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ
حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ رُدُّوْهَا
عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوْقِ وَالْاَعْنَاقِ
۳۳ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا
عَلٰى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ
۳۴ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا
لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْ بَعْدِيْ اِنَّكَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ ۳۵ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ
بِاَمْرِهٖ رُخَاۤءً حَيْثُ اَصَابَ ۳۶
وَالشَّيٰطِيْنَ كُلَّ بَنَّاۤءٍ وَّغَوَّاصٍ ۳۷
وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِى الْاَصْفَادِ ۳۸
هٰذَا عَطَاۤؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ۳۹ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا
لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۴۰ وَاذْكُرْ
عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ
مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍ
۴۱ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ
بَارِدٌ وَّشَرَابٌ

خود و بدرستی که بسیاری از باهم آمیختگان هر آینه ستم میکنند بعضیشان بر بعضی
مگر آنانکه ایمان آورده اند وکرده اند کارهای شایسته را و اندکند ایشان و گمان
کرد داود اینکه ما آزموده ایم او را پس طلب آمرزش نمود از پروردگار خود و بر و افتاد
رکوع کننده و بازگشت نمود ۲۳ پس آمرزیدیم برای او آنرا و بدرستی که مر او راست
نزد ما هر آینه قربی و نیکوئی بازگشت ۲۴ ای داود بدرستی که ما گردانیدیم ترا جانشین
در زمین پس حکم کن میان مردمان براستی و پیروی مکن خواهش خود را پس گمراه کند
ترا از راه خدا بدرستی که آنانکه گمراه میشوند از راه خدا مر ایشانراست عذابی سخت
بسبب فراموش کردنشان روز حساب را ۲۵ و نیافریدیم آسمان و زمین و آنچه را در میان
آن دو است بیهوده ۲۶ این گمان آنانست که کافر شده اند پس وای مر آنانرا که کافر
شده اند از آتش ۲۷ آیا میگردانیم آنانرا که ایمان آورده اند وکردند کارهای شایسته
را مانند تباه کاران در زمین یا میگردانیم پرهیزکارانرا مانند بدکاران ۲۸ کتابیست
که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو برکت داده شده تا تامل کنند آیتهای آنرا و تا پند گیرند
صاحبان خردها ۲۹ و بخشیدیم مر داود را سلیمان خوب بنده بود بدرستیکه او باز
گشت نماینده است ۳۰ چون عرض کرده شد بر او بوقت پسین اسبان تمام سم دو پا
و یکدست و کنارهٔ یکدست ایستاده تیزرو ۳۱ پس گفت بدرستیکه من دوست داشتم
دوستی اسبان از یاد پروردگار خود تا آنگاه که پوشیده شد بپرده شب برگردانید آنها
را بر من پس شروع نمود در مسح کردن بساقها و گردنها ۳۲ و هر آینه بتحقیق آزمودیم سلیمانرا
و افکندیم بر کرسیش جسدی پس رجوع کرد ۳۳ گفت پروردگار من بیامرز مرا و ببخش
مرا پادشاهی که نسزد هیچکس را پس از من بدرستی که تو توئی بخشاینده ۳۴ پس مسخر
گردانیدیم برای او باد را که میرفت بفرمان او بنرمی هر جا که میخواستی ۳۵ و دیوها را
هر بنا کننده و غوص نماینده را ۳۶ و دیوان دیگر باهم قرین کرده شده در زنجیرها ۳۷ این عطای
ماست پس احسان کن یا باز دار بدون حساب ۳۸ و بدرستی که مر او راست نزد ما
هر آینه منزلتی و نیکوئی بازگشت ۳۹ و یاد کن بندهٔ ما ایوب را چون خواند پروردگار
خود را که مس کرد مرا شیطان برنج و عقوبتی ۴۰ بزن پای خود را این آب غسل
کردن است سرد و آشامیدنی ۴۱

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۴۳ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِب بِّهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۴۴ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۴۵ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِ ۴۶ وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ۴۷ وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ۴۸ هَٰذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
لَحُسْنَ مَآبٍ ۴۹ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ۵۰ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ۵۱ وَعِندَهُمْ

قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ۵۲ هَٰذَا
مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۵۳ إِنَّ
هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ۵۴ هَٰذَا
وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ۵۵ جَهَنَّمَ
يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ۵۶ هَٰذَا
فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ۵۷ وَآخَرُ
مِن شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ۵۸ هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ
مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا
النَّارِ ۵۹ قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا
بِكُمْ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ
الْقَرَارُ ۶۰ قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا
هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ
۶۱ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا
كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ۶۲
أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ
الْأَبْصَارُ ۶۳ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ
أَهْلِ النَّارِ ۶۴ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ
وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
۶۵ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۶۶ قُلْ هُوَ
نَبَؤٌا عَظِيمٌ ۶۷ أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ
۶۸ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ
الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۶۹ إِن يُوحَىٰ
إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۷۰
إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِّن طِينٍ ۷۱

بخشیدیم اورا کسانش را و مانند ایشانرا با ایشان رحمتی از ما و آگاهی مر صاحبان خردها
را ۴۳ و فرا گیر بدست خود دسته چوب باریکی پس بزن بآن و خلف قسم مکن بدرستیکه
ما یافتیم اورا شکیبا نیکو بنده بود او بدرستی که او بازگشت نماینده بود ۴۴ و یاد کن
بندگان ما را ابرهیم و اسحق و یعقوب را صاحبان قوت و دیدها ۴۵ بدرستی که ما
خالص کردانیدیم ایشانرا بخصلتی بیغش که یاد آن سراست ۴۶ و بدرستیکه ایشان نزد ما
هر اینه از برگزیدگان خوبانند ۴۷ و یاد کن اسمعیل والیسع وذا الکفل را و همه از نیکانند ۴۸
این ذکریست و بدرستیکه مر پرهیزکارانرا هر اینه نیکوئی بازگشت است ۴۹ بهشتهای
جای اقامت واهی کشوده شده برای ایشان درها ۵۰ تکیه زدگان در آنها میخواهند در آنها
میوه بسیار و آشامیدنی ۵۱ و نزد ایشانند زنان از غیر کوتهر نظر همسن ۵۲ اینست آنچه
وعده داده میشوید برای روز حساب ۵۳ بدرستی که این روزی ماست نیست مر آنرا هیچ
باخر رسیدنی ۵۴ اینست و بدرستی که مر سرکشانراست هر اینه بدی بازگشت ۵۵
دوزخ در آیند در آن پس بد بستریست ۵۶ اینست پس باید بچشیدش آنرا آبیست جوشان
و چرکیست متعفن ۵۷ و دیگری از جنس آن که انواعست ۵۸ این گروه در آمدگانست با شما ناسعادا
مباد ایشانرا بدرستی که ایشان در آمدگان در آتش اند ۵۹ گفتند بلکه مباد راحتی شما را
شما پیش فرستادید آنرا برای ما پس بد قرارگاهیست ۶۰ گفتند پروردگارا کسی که پیش فرستاد
برای ما اینرا پس بیفزا او را عذابی دوچندان در آتش ۶۱ و گفتند چیست مارا که نمی بینیم
مردانیرا که بودیم که میشمردیم ایشانرا از بدان ۶۲ آیا گرفتیم ایشانرا باستهزا یا برگردید از
ایشان دیدها ۶۳ بدرستیکه این هر اینه حق است کشمکش اهل آتش است ۶۴ بگو جز این نیست من
مکن بیم نماینده و نیست الهی مگر خدای یگانه قهر کننده ۶۵ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه
میانه آنهاست ارجمند آمرزگار ۶۶ بگو آن خبریست بزرگ ۶۷ که شما از آن اعراض کنندگان
۶۸ نبود مرا هیچ دانشی ببزرگان محل بالا آنگاه که مجادله میکردند ۶۹ وحی نیامد
بسوی من بجز آنکه منم بیم نماینده آشکارا ۷۰ چون گفت پروردگار تو مر فرشتگانرا
بدرستی که من بدید آورنده
آدمی را
از گل ۷۱

فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين ۷۲ فسجد الملائكة كلهم اجمعون ۷۳ الا ابليس استكبر وكان من الكافرين
۷۴ قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت ام كنت من العالين ۷۵ قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من
طين ۷۶ قال فاخرج منها فانك رجيم ۷۷ وان عليك لعنتي الى يوم الدين ۷۸ قال رب فانظرني الى يوم يبعثون ۷۹ قال فانك من المنظرين
۸۰ الى يوم الوقت المعلوم ۸۱ قال فبعزتك لاغوينهم اجمعين ۸۲ الا عبادك منهم المخلصين ۸۳ قال فالحق والحق اقول لاملأن

جهنم منك وممن تبعك منهم
اجمعين ۸۵ قل ما اسئلكم عليه
من اجر وما انا من المتكلفين ۸۶
ان هو الا ذكر للعالمين ۸۷ و
لتعلمن نبأه بعد حين ۸۸
سورة الزمر خمس وسبعون مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم
۱ انا انزلنا اليك الكتاب بالحق
فاعبد الله مخلصا له الدين ۲ الا
لله الدين الخالص والذين اتخذوا
من دونه اولياء ما نعبدهم
الا ليقربونا الى الله زلفى ان الله
يحكم بينهم في ما هم فيه يختلفون
۳ ان الله لا يهدي من هو كاذب
كفار ۳ لو اراد الله ان يتخذ
ولدا لاصطفى مما يخلق ما يشاء
سبحانه هو الله الواحد القهار ۴
خلق السموات والارض بالحق يكور
الليل على النهار ويكور النهار
على الليل وسخر الشمس والقمر
كل يجري لاجل مسمى الا هو
العزيز الغفار ۵ خلقكم من نفس
واحدة ثم جعل منها زوجها و
انزل لكم من الانعام ثمانية ازواج
يخلقكم في بطون امهاتكم خلقا

پس چون درست ساختم او را و دمیدم در آن از روح پس بروید در آیید مر او را سجده
کنندگان ۷۲ پس سجده رفتند فرشتگان همه شان بجمعیت ۷۳ مگر شیطان که گردن
کشی کرد و بود از کافران ۷۴ گفت ای شیطان چه باز داشت ترا از آنکه سجده کنی مر آنچه را
آفریدم بدو دست خود آیا تکبر نمودی یا بودی از بلند مرتبگان ۷۵ گفت من بهترم از او
آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل ۷۶ گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستی که تو رانده
شده ۷۷ و بدرستی که بر تست لعنت من تا روز جزا ۷۸ گفت پروردگارا پس مهلت ده مرا تا
روزی که برانگیخته می شوند ۷۹ گفت پس بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی ۸۰
تا روز وقت معلوم ۸۱ گفت پس بحق عزت تو که هر آینه گمراه کنم البته ایشان را همه ۸۲ مگر
بندگان ترا که ایشان خالص گردانیده شدگانند ۸۳ گفت پس درست است و راست
را میگویم که هر آینه پر کنم دوزخ را از تو و از آنانکه پیروی کند ترا از ایشان همگی ۸۵ بگو
نمیخواهم از شما بر آن مزدی و نیستم من از خود بستگان ۸۶ نیست آن مگر ذکری مر جهانیان را
۸۷ و هر آینه بدانید البته خبر آنرا پس از هنگامی ۸۸

سورهٔ زمر هفتاد و پنج آیه است مکی

بنام خدای بخشاینده مهربان

فرو فرستادن کتابیست از خدای ارجمند درست کردار ۱ بدرستی که ما فرو فرستادیم
بسوی تو کتاب را براستی پس بپرست خدا را خالص دارنده برای او دین را بدانید که مر خدا
راست دین خالص و آنانکه گرفتند غیر او یاوران نمیپرستیم ایشان را مگر برای آنکه نزدیک
کنند ما را بخدا نزدیک گردانیدنی بدرستی که خدا حکم کند میان ایشان در آنچه ایشان
در آن اختلاف میکنند ۳ بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که او دروغگوئیست نا
سپاس ۳ اگر خواستی خدا که فرا گیرد فرزندی را هر آینه برگزیدی از آنچه می آفریند آنچه
میخواستی منزه است او وست خدای یگانه قهر کننده ۴ بیافرید آسمانها و زمین را براستی می پیچد
شب را بر روز و می پیچد روز را بر شب و مسخر کرده آفتاب و ماه را هر یک روان میشود برای وقتی نام برده شده
آگاه باش او ست ارجمند آمرزنده ۵ بیافرید شما را از نفسی واحد پس گردانید از او جفت او را و فرو فرستاد
برای شما از چهارپایان هشت جفت می آفریند شما را در شکمهای مادران شما آفرینشی

مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ۶ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۷ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۸ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۹ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو
رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۱۰ قُلْ يَا
عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا
يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ
۱۱ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ
الْمُسْلِمِينَ ۱۲ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۳ قُلِ اللَّهَ
أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي فَاعْبُدُوا
مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
الْمُبِينُ ۱۴ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ
مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ
يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ
فَاتَّقُونِ ۱۵ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ
أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ
الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ
يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ
وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ
تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

از بعد آفرینشی در تاریکیهای سه گانه اینست خدا که پروردگار شماست مر او راست
پادشاهی نیست الهی مگر او پس کجا برگردانیده میشوید ۶ اگر کافر شوید پس بدرستیکه خدا
بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر سپاس گذارید می پسندد
آنرا برای شما و برنمی دارد گناه کاری بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شماست بازگشت
شما پس خبر کند شما را بآنچه بودید که میکنید ۷ بدرستیکه او داناست بآنچه در سینهاست
۸ و چون رسد آدمی را گزندی بخواند پروردگار خود را بازگردنده بسوی او پس چون عطا فرماید
او را نعمتی از خود فراموش کند آنچه را بود که میخواند بآن از پیش و گردانید برای خدا همتایان
تا گمراه کند از راه او بگو بهره جو بکفر خود اندکی بدرستیکه تو از یاران آتشی ۹ یا آنکه
او عبادت کننده است در اوقات شب سجده کننده و ایستاده میترسد از آخرت و امید
میدارد بخشایش پروردگار خود بگو آیا یکسانند آنانکه میدانند و آنانکه نمیدانند جز این
نیست که پند میگیرند صاحبان عقل ۱۰ بگو ای بندگان من که ایمان آوردند بترسید
از پروردگار خود برای آنانکه نیکی کردهاند در این دنیا نیکوئیست و زمین خدا فراخست
جز این نیست که تمام داده شود شکیبایان مزد ایشانرا بی شمار ۱۱ بگو بدرستیکه من مأمورم
که بپرستم خدا را حال آنکه خالص دارنده ام برای او دین را و فرموده شده ام که باشم اول مسلمانان
۱۲ بگو بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی نمایم پروردگار خود را از عذاب روز بزرگ ۱۳ بگو
خدا را میپرستم خالص گردانندهٔ برای او دین خود را پس بپرستید آنچه را خواهید از غیر او بگو
بدرستیکه زیانکاران آنانند که زیان کردند خودشانرا و کسانشانرا در روز قیامت آگاه
باش که آنست آن زیان هویدا ۱۴ مر ایشانراست از بالاشان سایبانها از آتش و از زیر
ایشان سایبانها آنست که میترساند خدا بآن بندگان خود را ای بندگان من پس بترسید
از من ۱۵ و آنانکه دوری گزیدند از طاغوت که بپرستند آنرا و بازگردیدند بسوی خدا مر
ایشانراست مژده پس مژده ده بندگان مرا ۱۶ آنان که میشنوند سخن را پس پیروی میکنند
نیکوترین آنرا اینها آنانکه هدایت کرده ایشانرا خدا و اینها ایشانند صاحبان
عقلها ۱۷ آیا پس کسی که لازم شد بر او سخن عذاب آیا
پس تو میرهانی کسی را
که در آتش است ۱۸

لكن الذين اتقوا ربهم لهم غرف من فوقها غرف مبنية تجري من تحتها الأنهار وعد الله لا يخلف الله الميعاد ١٩ الم تر أن الله أنزل
من السماء ماء فسلكه ينابيع في الأرض ثم يخرج به زرعا مختلفا ألوانه ثم يهيج فتريه مصفرا ثم يجعله حطاما إن في ذلك
لذكرى لأولي الألباب ٢٠ أفمن شرح الله صدره للإسلام فهو على نور من ربه فويل للقاسية قلوبهم من ذكر الله
أولئك في ضلال مبين ٢١ الله نزل أحسن الحديث كتابا متشابها مثاني تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم ثم تلين

جلودهم وقلوبهم إلى ذكر الله
ذلك هدى الله يهدي به من
يشاء ومن يضلل الله فما له من
هاد ٢٢ أفمن يتقي بوجهه سوء
العذاب يوم القيمة وقيل للظالمين
ذوقوا ما كنتم تكسبون ٢٣
كذب الذين من قبلهم فأتاهم العذاب
من حيث لا يشعرون ٢٤ فأذاقهم
الله الخزي في الحيوة الدنيا ولعذاب
الآخرة أكبر لو كانوا يعلمون
٢٥ ولقد ضربنا للناس في هذا
القرآن من كل مثل لعلهم
يتذكرون ٢٦ قرآنا عربيا غير
ذي عوج لعلهم يتقون ٢٧ ضرب
الله مثلا رجلا فيه شركاء متشا
كسون ورجلا سلما لرجل
هل يستويان مثلا الحمد لله بل
أكثرهم لا يعلمون ٢٨ إنك ميت
وإنهم ميتون ٢٩ ثم إنكم يوم
القيمة عند ربكم تختصمون ٣٠
فمن أظلم ممن كذب على الله و
كذب بالصدق إذ جاءه
أليس في جهنم مثوى للكافرين
٣١ والذي جاء بالصدق وصدق
به أولئك هم المتقون ٣٢ لهم ما
يشاؤون عند ربهم ذلك جزاء
المحسنين ٣٣

لیکن آنانکه ترسیدند از پروردگار خود مر ایشانراست غرفهائی که از بالای آنهاست
غرفهائی بنا نهاده شده میرود از زیر آنها جویها وعده کردن خداست خلاف نمیکند
خدا وعده را ١٩ آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی را پس در آورد آنرا چشمها
در زمین پس بیرون می آورد بآن کشت را که گوناگونست رنگهای آن پس خشک شود پس می
بینی آنرا زرد شده پس میگرداند آنرا شکسته ریزها بدرستیکه در این هر آینه پندیست
مر صاحبان خردها را ٢٠ آیا پس آنکه گشاده کرده خدا سینه او را برای اسلام پس او بر
نوریست از پروردگار خود پس وای مر آنانرا که سخت است دلهای ایشان از یاد خدا آنها
در گمراهی اند هویدا ٢١ خدا فرو فرستاد نیکوتر گفتار کتابی را مانند هم دو دو شده میلرزد
از آن پوستهای آنانکه میترسند از پروردگار خود پس نرم میگردد پوستهای ایشان ودلهای
ایشان بسوی ذکر خدا این هدایت خداست که هدایت میکند بآن کسی را میخواهد و کسی
را که گمراه کند خدا پس نیست مر او را راه نمائی ٢٢ آیا کیست که نگاه دارد روی خود را از
بدی عذاب روز قیامت وگفته شود مر ستمکارانرا که بچشید آنچه را بودید که
کسب میکردید ٢٣ تکذیب کردند آنانکه بودند از پیش ایشان پس آمد ایشانرا عذاب
از جائی که نمیدانستند ٢٤ پس چشانید ایشانرا خدا خواری در زندگانی دنیا و هر آینه
عذاب آخرت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ٢٥ و هر آینه بتحقیق زدیم برای مردمان
در این قرآن از هر مثلی شاید که ایشان پند گیرند ٢٦ قرآن عربی که نیست صاحب
کجی شاید که ایشان بپرهیزند ٢٧ زد خدا مثلی مردیرا که در او چند شریک مخالف یکدیگر
باشند و مردیرا که خالص باشد برای مردی آیا یکسانند در مثل ستایش مر خدایراست
بلکه اکثر ایشان نمیدانند ٢٨ بدرستی که تو خواهی مرد و بدرستی که ایشان خواهند
شد مردگان ٢٩ پس بدرستی که شما روز قیامت نزد پروردگارتان مخاصمه خواهید
کرد ٣٠ پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بست بر خدا و دروغ انگاشته راست
را چونکه آمد او را آیا نیست در دوزخ مکان مر کافرانرا ٣١ و کسی که آورد راستی
را و تصدیق نمود بآن آنها ایشانند پرهیزکاران ٣٢ مر ایشانراست
آنچه میخواهند نزد پروردگار ایشان اینست
جزای نیکوکاران ٣٣

ليكفر الله عنهم اسوء الذي عملوا ويجزيهم اجرهم باحسن الذي كانوا يعملون ٣٦ اليس الله بكاف عبده ويخوفونك بالذين من
دونه ومن يضلل الله فما له من هاد ٣٧ ومن يهد الله فما له من مضل اليس الله بعزيز ذي انتقام ٣٨ ولئن سألتهم من
خلق السموات والارض ليقولن الله قل افرأيتم ما تدعون من دون الله ان ارادني الله بضر هل هن كاشفات ضره او ارادني
برحمة هل هن ممسكات رحمته قل حسبي الله عليه يتوكل المتوكلون ٣٩ قل يا قوم اعملوا على مكانتكم اني عامل فسوف تعلمون

تا بپوشاند خدا از ایشان بدترین آنچه میکردند و پاداش دهد ایشانرا مزدشانرا
بنیکوترین آنچه بودند که میکردند ٣٦ آیا نیست خدا کافی بنده خود را و میترسانند
ترا با آنکه از غیر اویند و آنرا که گمراه کند خدا پس نیست مر او را هیچ راه نمائی ٣٧
وکسی را که هدایت کند خدا پس نباشد مر او را هیچ گمراه کننده آیا نیست خدا غالب صاحب
انتقام ٣٨ وهر آینه اگر بپرسی از ایشان که کی آفرید آسمانها و زمین را هر آینه میگویند
البته خدا بگو آیا پس خبر دهید که آنچه را میخوانید غیر خدا اگر خواهد بمن خدا گزندی
آیا ایشانند دفع کننده گزندش و یا خواهد بمن رحمتی آیا ایشانند بازدارندگان
رحمتش بگو بس است مرا خدا بر او توکل میکنند توکل نمایندگان ٣٩ بگو ای قوم من
بکنید بر توانائی ایشان بدرستی که من کننده ام پس زود باشد که بدانید ٤٠ کسی
را که آید و را عذابی که خوار گرداند و را و فرود آید برو عذابی پاینده ٤١ بدرستی
که ما فرو فرستادیم بر تو کتاب را برای مردمان براستی پس کسی که هدایت یافت پس بتحقیق
برای نفسش وکسی که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بران و نیستی تو بر ایشان
نگهبان ٤٢ خدا میگیرد جانها را هنگام مرگ آنها و آنکه را که نمرده است در خوابش
پس نگاه میدارد آنکه را که حکم کرده بر آنها مرگ را و میفرستد آن دیگری را تا مدتی نام
برده شده بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که اندیشه میکنند ٤٣
آیا گرفتند از غیر خدا شفیعان بگو آیا و اگرچه باشند که مالک نباشند چیزی را و نمی
فهمند ٤٤ بگو مر خدا راست شفاعت همگی مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس
بسوی او بازگردیده میشوید ٤٥ و چون یاد کرده شود خدا بر تنهائی منقبض گردد دلهای
آنانکه ایمان نمی آورند بآخرت و چون یاد کرده شوند آنانکه از غیر اویند آنگاه ایشان
شادمانی کنند ٤٦ بگو بار خدایا آفریننده آسمانها و زمین دانای نهان و آشکار تو حکم
میکنی میان بندگان خود در آنچه بودند که در آن خلاف میکردند ٤٧ و
اگر بودی مر آنانرا که ستم کردند آنچه در زمین است همه و
مانند آن با آن هر آینه فدا میدادند آنرا از بدی عذاب
روز قیامت و هویدا گردد برای ایشان از خدا
آنچه نبودند که گمان برند ٤٨

من يأتيه عذاب يخزيه ويحل
عليه عذاب مقيم ٤١ انا انزلنا
عليك الكتاب للناس بالحق فمن
اهتدى فلنفسه ومن ضل فانما
يضل عليها وما انت عليهم بوكيل
٤٢ الله يتوفى الانفس حين موتها
والتي لم تمت في منامها فيمسك
التي قضى عليها الموت ويرسل
الاخرى الى اجل مسمى ان في ذلك
لايات لقوم يتفكرون ٤٣
ام اتخذوا من دون الله شفعاء
قل اولو كانوا لا يملكون شيئا
ولا يعقلون ٤٤ قل لله الشفاعة
جميعا له ملك السموات والارض
ثم اليه ترجعون ٤٥ واذا ذكر الله
وحده اشمأزت قلوب الذين
لا يؤمنون بالاخرة واذا ذكر الذين
من دونه اذا هم يستبشرون ٤٦
قل اللهم فاطر السموات والارض
عالم الغيب والشهادة انت
تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه
يختلفون ٤٧ ولو ان للذين ظلموا
ما في الارض جميعا ومثله معه لا
فتدوا به من سوء العذاب يوم
القيمة وبدا لهم من الله ما لم يكونوا
يحتسبون ٤٨

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۴۸ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ
عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۴۹ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۵۰ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ
مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۵۱ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۵۲ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۵۳ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ
رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۵۴ وَ
اتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۵۵ أَنْ
تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ
فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ
۵۶ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي
لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۵۷ أَوْ تَقُولَ حِينَ
تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۵۸ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ
آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۵۹ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ
مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْمُتَكَبِّرِينَ ۶۰ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ
اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۶۱ اللَّهُ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۶۲
لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ۶۳ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ
تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ
۶۴ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وظاهر شود مر ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند واحاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن
استهزا میکردند ۴۸ پس چون رسد آدمی را گزندی بخواند ما را پس چون عطا فرمائیم اورا
نعمتی از ما گوید جز این نیست که داده شده ام آنرا بر دانشی بلکه آن آزمایشی است ولیکن
بیشتر ایشان نمیدانند ۴۹ بتحقیق که گفتند اینرا آنانکه بودند از پیش ایشان پس کفایت نکرد
از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ۵۰ پس رسید ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند
وآنانکه ستم کردند از اینها زود باشد که برسد ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند ونیستند
ایشان عاجز کنندگان ۵۱ آیا وندانستند اینکه خدا میگشاید روزیرا برای هرکه میخواهد
وتنگ میگیرد بدرستیکه در این هر آینه آیتهاست برای قومی که ایمان میآورند ۵۲
بگو ای بندگان من که اسراف کردند بر خودهاشان نومید مشوید از رحمت خدا بدرستیکه
خدا میآمرزد گناهانرا همه بدرستیکه او وست آمرزگار مهربان ۵۳ بازگشت کنید
بسوی پروردگار خود وانقیاد نمائید مر او را پیش از آنکه بیاید شما را عذاب پس یاری کرده
نشوید ۵۴ وپیروی کنید نیکوتر آنچه را که فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان
پیش از اینکه بیاید شما را عقوبتی ناگهان وشما نیابید ۵۵ اینکه گوید نفسی ای حسرت
بر آنچه تقصیر کردم در جانب خدا وبدرستیکه بودم هر آینه از استهزا کنندگان ۵۶
یا گوید اگر آنکه خدا هدایت کرده بودمرا هر آینه بودم از پرهیزکاران ۵۷ یا بگوید وقتی
که ببیند عذابرا کاش بودی مرا بازگشتی پس میشدم از نیکوکاران ۵۸ آری بحقیقت
آمد ترا آیتهای من پس دروغ انگاشتی آنها را وگردنکشی نمودی وبودی از کافران ۵۹
وروز قیامت می‌بینی آنانرا که دروغ بستند بر خدا روهای ایشان سیاه شده آیا نیست
در دوزخ جایگاه متکبران ۶۰ ونجات میدهد خدا آنانرا که پرهیز نمودند
برستگاری ایشان نرسد بایشان بدی ونه ایشان اندوهگین شوند ۶۱ خداست
آفریننده هر چیزی واو بر هر چیزی وکیل است ۶۲ مر اوراست کلیدهای آسمانها وزمین
وآنانکه کافر شدند بآیتهای خدا آنها ایشانند زیانکاران ۶۳ بگو آیا پس غیر خدا میفرمائید مرا
که بپرستم ای نادانان ۶۴ وهر آینه بحقیقت وحی کرده شد بسوی تو وبسوی آنکه بودند
پیش از تو که اگر شرک آوری هر آینه نابود گردد البته کردار تو وهر آینه باشی
البته از زیانکاران ۶۵

بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ٦٦ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٦٧ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ
فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ٦٨ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ٦٩ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ٧٠ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلٰكِنْ
حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
٧١ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ
٧٢ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِ
لَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ٧٣ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ٧٤
وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ
الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٧٥

سورة المؤمن خمس وثمانون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حم ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ٢ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي
الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ
الْمَصِيرُ ٣

بلکه خدا را پس بپرست و باش از شکرگذاران ٦٦ و بزرگ ندانستند خدا را
سزای بزرگی او و زمین تمام در قبضه اوست روز قیامت و آسمانها پیچیده شده‌اند
بدست و منزه است او و برتر از آنچه شریک می‌آورند ٦٧ و دمیده شد در صور پس
بیهوش گردید هر که در آسمانها و هر که بود در زمین مگر کسی که خواست خدا پس دمیده شد
در آن دیگر پس ناگاه ایشان ایستادگانند که می‌نگرند ٦٨ و روشن شود زمین
بنور پروردگارش و گذاشته شود کتاب و آورده شود پیغمبران و گواهان
و حکم کرده شود میان ایشان براستی و ایشان ستم کرده نشوند ٦٩ و تمام داده شود
هر نفسی آنچه کرده است و او داناتر است بآنچه میکنند ٧٠ و رانده شدند آنانکه کافر شدند
بسوی جهنم فوج فوج تا آنکه چون آمدند آنرا گشوده شود درهای آن و گفته مر ایشانرا
خازنان آن آیا نیامد شما را پیغمبرانی از شما که میخواندند بر شما آیتهای پروردگار شما
را و میترسانیدند شما را ملاقات روز شما این گفتند آری ولیکن واجب شد کلمه
عذاب بر کافران ٧١ گفته شد که در آیید بدرهای دوزخ جاویدان در آن پس بد است
آرامگاه تکبرکنندگان ٧٢ و رانده شوند آنانکه ترسیدند پروردگار شانرا بسوی
بهشت فوج فوج تا آنکه چون آمدند آنرا و گشوده شد درهای آن و گفته مر ایشانرا
خازنان آن سلام بر شما پاک شدید پس در آیید در آنجا جاویدان ٧٣ و گفتند ستایش
مر خداوندیرا که راست گردانید ما را وعده خود و میراث داد ما را زمین را جای گیریم
از بهشت هر جا که خواهیم پس خوبست مزد کارکنان ٧٤ و می‌بینی فرشتگان را فرو گرفتگان
از دور عرش تسبیح میگویند بستایش پروردگار خود و حکم کرده شد میان ایشان
براستی و گفته شد که سپاس مر خداوندیرا که پروردگار جهانیانست ٧٥

سورهٔ مؤمن هشتاد و پنج آیه است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ١ فرو فرستادن کتابست از خدای غالب دانا ٢ آمرزنده
گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبت صاحب فضل نیست خدائی
جز او بسوی اوست بازگشت ٣

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۴ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ
هَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۵ وَكَذَلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۶ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ
بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۷

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۸ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ
وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
۹ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ
لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ
إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ
۱۰ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَ
أَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۱۱
ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ
كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا
فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۱۲ هُوَ
الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا
مَنْ يُنِيبُ ۱۳ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۱۴
رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي
الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۱۵
يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ
الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۱۶ الْيَوْمَ تُجْزَى
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۷

مخاصمه نمایند در آیتهای خدا مگر آنانکه کافر شدند پس نفریبد ترا گردیدن ایشان
در شهرها ۴ تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و طایفهای دشمنان از پس ایشان
و قصد کردند هر امتی برسول خود شان که بگیرندش و جدال کردند بباطل تا ناچیز
کنند بآن حق را پس گرفتم ایشانرا پس چگونه بود عذاب من ۵ و همچنین لازم شد گفتار
پروردگار تو بر آنانکه کافر شدند که ایشان یاران آتش اند ۶ آنانکه بر میدارند عرش را
و کسی که در حوالی اوست تسبیح میگویند بسپاس پروردگار خود و ایمان می آورند باو و آمرزش
میخواهند برای آنانکه ایمان آوردند پروردگارا گنجایش دادی هر چیز را ببخشایش و دانش
پس بیامرز مر آنانرا که بازگشت نمودند و پیروی کردند راه ترا و نگاه دار ایشانرا از
عذاب دوزخ ۷ پروردگارا و در آور ایشانرا به بهشتهای جای اقامت که وعده دادهٔ ایشانرا
و کسی که شایسته شد از پدران ایشان و زنان ایشان و اولاد ایشان بدرستی که
توئی عزیز حکیم ۸ و نگاه دار ایشانرا از بدیها و کسی را که نگاه داری از بدیها در روز
چنین پس بتحقیق بخشیدهٔ او را و اینست آن فیروزی بزرگ ۹ بدرستی که آنانکه
کافر شدند ندا کرده میشوند که هر آینه دشمنی خدا بزرگتر است از دشمنی شما
با نفسهای خود آنگاه که خوانده میشدید بسوی ایمان پس کفر میورزیدید ۱۰ گویند
پروردگارا میرانیدی ما را دو بار و زنده کردی ما را دو بار پس اقرار کردیم بگناهان
پس آیا باشد بسوی بیرون شدن هیچ راهی ۱۱ این بسبب آنست که چون خوانده میشد
خدا بتنهائی کافر میشدید و اگر شریک کرده شدی باو ایمان می آوردید پس حکم مر
خداوند راست بلند مرتبه بزرگ ۱۲ اوست آنکه مینماید شما را آیتهای خود و فرو
می فرستد برای شما از آسمان روزیرا و پند نمیگیرد مگر کسی که بازگشت مینماید
۱۳ پس بخوانید خدا را خالص کنندگان برای او دین را و اگرچه ناخوش داشته
باشند کافران ۱۴ بلند مراتب خداوند عرش می افکند روح را از امر خود بر کسی که میخواهد از بندگان
خود تا بیم نماید روز بهم رسیدن ۱۵ روزی که ایشان ظاهر شوند کاسند پنهان نمیباشد بر خدا
از ایشان چیزی برای کیست پادشاهی امروز مر خدا راست که یگانه قهر کننده است ۱۶
امروز پاداش داده شود هر نفسی بآنچه کسب کرده نیست ستمی امروز بدرستی که
خداست زود حساب ۱۷

وانذرهم

وانذرهم يوم الآزفة اذ القلوب لدى الحناجر كاظمين ١٨ ما للظالمين من حميم ولا شفيع يطاع يعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور
١٩ والله يقضي بالحق والذين يدعون من دونه لا يقضون بشيء ان الله هو السميع البصير ٢٠ اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف
كان عاقبة الذين كانوا من قبلهم كانوا هم اشد منهم قوة وآثارا في الارض فاخذهم الله بذنوبهم وما كان لهم من الله من واق ٢١ ذلك
بانهم كانت تاتيهم رسلهم بالبينات فكفروا فاخذهم الله انه قوي شديد العقاب ٢٢ ولقد ارسلنا موسى بآياتنا وسلطان

مبين ٢٣ الى فرعون وهامان
وقارون فقالوا ساحر كذاب ٢٤
فلما جاءهم بالحق من عندنا قالوا
اقتلوا ابناء الذين آمنوا معه و
استحيوا نساءهم وما كيد الكافرين
الا في ضلال ٢٥ وقال فرعون
ذروني اقتل موسى وليدع ربه
اني اخاف ان يبدل دينكم او ان
يظهر في الارض الفساد ٢٦ وقال
موسى اني عذت بربي وربكم من
كل متكبر لا يؤمن بيوم الحساب
٢٧ وقال رجل مؤمن من آل فرعون
يكتم ايمانه اتقتلون رجلا ان
يقول ربي الله وقد جاءكم بالبينات
من ربكم وان يك كاذبا فعليه
كذبه وان يك صادقا يصبكم بعض
الذي يعدكم ان الله لا يهدي
من هو مسرف كذاب ٢٨ يا قوم لكم
الملك اليوم ظاهرين في الارض
فمن ينصرنا من باس الله ان جاءنا
قال فرعون ما اريكم الا ما ارى
وما اهديكم الا سبيل الرشاد ٢٩
وقال الذي آمن يا قوم اني اخاف
عليكم مثل يوم الاحزاب ٣٠ مثل
داب قوم نوح وعاد وثمود والذين
من بعدهم وما الله يريد ظلما
للعباد ٣١

وبیم نما ایشان را از روز نزدیک انگاه که دلها باشند نزد حنجرها فرو خورندگان ١٨ نیست
مر ستمکاران را هیچ خویشی و نه شفاعت خواهی که پذیرفته شود شفاعت او میداند خیانت
چشمها را و انچه را که پنهان میدارد سینها ١٩ و خدا حکم میکند براستی و انان را که میخوانند
از غیر او حکم نمیکنند بچیزی بدرستی که خدا اوست شنوای بینا ٢٠ آیا و سیر نکردند در
زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام کار انانکه بودند از پیش ایشان بودند ایشان سخت تر
از ایشان بقوت و اثرها در زمین پس گرفت ایشان را خدا بگناهان ایشان و نبود مر ایشان را
از خدا هیچ نگاه دارنده ٢١ این بسبب ان بود که ایشان بودند که می امدند ایشان را رسولان
ایشان با معجزهای روشن پس نگرویدند پس گرفت ایشان را خدا بدرستی که او توانای
سخت عقوبتست ٢٢ و هر اینه بتحقیق فرستادیم موسی را با معجزهای ما و حجتی هویدا
٢٣ بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوگریست بغایت دروغگو ٢٤
پس چون امد ایشان را براستی از نزد ما گفتند بکشید پسران انانرا که ایمان اوردند با
او و زنده گذارید زنان ایشان را و نیست مکر کافران مگر در گمراهی ٢٥ و گفت فرعون
بگذارید مرا تا بکشم موسی را و باید بخواند پروردگار خود را بدرستی که من میترسم که تغییر
دهد ملت شما را یا انکه ظاهر کند در زمین فساد را ٢٦ و گفت موسی بدرستی که من
پناه جستم بپروردگار خود و پروردگار شما از هر گردنکشی که ایمان نیاورد بروز شمار ٢٧
و گفت مرد مؤمنی از آل فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را ایا میکشید مردی را که
میگوید پروردگار من خداست و بتحقیق که امد شما را با بینها از پروردگار شما و اگر باشد
دروغگو پس بر اوست دروغگوئی او و اگر باشد راستگو برسد شما را بعضی از انچه وعده
میدهد شما را بدرستی که خدا راه نمی نماید کسی را که او اسراف کننده دروغگوست ٢٨
ای قوم من مر شما راست پادشاهی امروز غلبه کنندگان در زمین پس کیست یاری دهد
ما را از عذاب خدا اگر بیاید ما را گفت فرعون راه نمی نمایم شما را مگر انچه می بینم و
هدایت نمیکنم شما را مگر راه رشد را ٢٩ و گفت انکه ایمان اورد ای قوم بدرستی
که من میترسم بر شما مانند روز طایفهای دشمنان ٣٠ مانند دستور قوم نوح و عاد
و ثمود و انانکه بودند از بعد ایشان و نیست خدا که
خواهد ستمی برای بندگان ٣١

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٣٣ وَلَقَدْ
جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ
يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ٣٤ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ٣٥ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ٣٦ أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ

فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَاذِبًا وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ
سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَ
مَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ٣٧
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ
أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ٣٨ يَا
قَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ
وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ٣٩ مَنْ
عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ
٤٠ وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ تَدْعُونَنِي
لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي
بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ
٤٢ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ
لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ
هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ٤٣ فَسَتَذْكُرُونَ
مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ٤٤ فَوَقَاهُ
اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ
بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ٤٥ النَّارُ
يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ
أَشَدَّ الْعَذَابِ ٤٦

وای قوم بدرستی که من میترسم بر شما روز ندا بیکدیگر کردن روزی که بر گردانیده
شوید پشت کنندگان نباشد مر شما را از خدا هیچ نگهدارنده و کسی را که گمراه میکند
خدا پس نباشد مر او را هیچ راه نمائی ۳۳ و هر آینه بتحقیق آمد شما را یوسف از پیش با
بینها پس همیشه بودید در شک از آنچه آورد بشما از آن تا آنکه چون مرد گفتید هرگز
نفرستد خدا از بعد او پیغمبری همچنین بگمراهی گذارد خدا کسی را که او اسراف کننده شک
دارنده است ۳۴ آنانکه مجادله مینمایند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده باشد
ایشانرا بزرگست از راه دشمنی نزد خدا و نزد آنانکه گرویده اند همچنین مهر مینهد خدا
بر دل هر گردنکشی جبر کننده ۳۵ و گفت فرعون ای هامان بنا کن برای من کوشکی تا
مگر برسم سببها را ۳۶ سببهای آسمانها پس اطلاع یابم بسوی خدای موسی و بدرستی
که من هر آینه می پندارم او را دروغگو و همچنین آرایش داده شد برای فرعون بدی
کردار او و باز داشته شد از راه و نبود مکر فرعون مگر در زیانکاری ۳۷ و گفت آنکه
گرویده بود ای قوم پیروی کنید مرا که راه نمایم شما را براه صواب ۳۸ ای قوم جز این
نیست که این زندگی دنیا برخورداریست و بدرستی که آخرت آنست خانه آرام ۳۹
کسیکه کرد بدی را پس سزا داده نشود مگر مانند آنرا و کسی که کرد کار شایسته را از
مرد یا زن و او باشد مؤمن پس اینها در آیند در بهشت روزی داده می شوند در آن
بیشمار ۴۰ و ای قوم چیست مرا که میخوانم شما را بسوی رستگاری و میخوانید مرا بسوی
آتش میخوانید مرا که کافر شوم بخدا و شریک کنم با او آنچه را که نیست مرا بآن دانشی و من
میخوانم شما را بسوی عزیز آمرزگار ۴۲ ناچار راست که آنچه میخوانید مرا بسوی آن
نیست مر او را خواندنی در دنیا و نه در آخرت و اینکه بازگشت ما بسوی خداست و
اینکه اسراف کنندگان ایشانند یاران آتش ۴۳ پس زود باشد که بخاطر آورید
آنچه را میگویم مر شما را و باز میگذارم امر خود را بسوی خدا بدرستی که خدا بیناست
ببندگان ۴۴ پس نگاه داشت او را خدا از بدیهای آنچه حیله می انگیختند و احاطه
کرد بکسان فرعون بدی عذاب ۴۵ آتش عرض کرده میشوند بر آن بامداد و
شبانگاه و روزی که قائم میشود قیامت داخل کنید
کسان فرعون را بسخت ترین عذاب ۴۶

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۴۷ قَالَ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۴۸ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ
الْعَذَابِ ۴۹ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۵۰ إِنَّا لَنَنْصُرُ
رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۵۱ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

وانگاه که منازعه میکنند در آتش پس میگویند ناتوانان مر آنانرا که تکبر نمودند بدرستی
که بودیم ما مر شما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما بهره از آتش
۴۷ گفتند آنانکه تکبر کرده اند بدرستی که ما همه در آنیم بدرستی که خدا بتحقیق حکم
کرده میان بندگان ۴۸ و گفتند آنانکه در آتشند مر خزانه داران دوزخ را بخوانید پروردگار
تانرا تا تخفیف دهد از ما روزی از عذاب را ۴۹ گفتند آیا نبود که می آمدند شما را رسولان
شما با بینها گفتند آری گفتند پس بخوانید و نباشد خواندن کافران مگر در گمراهی ۵۰
بدرستی که ما هر آینه یاری میکنیم رسولان خود را و آنانکه گرویده اند در زندگانی
دنیا و روزی که بپا ایستند گواهان ۵۱ روزی که سود ندهد ستمکاران را عذر
خواهی ایشان و مر ایشانراست لعنت و مر ایشانراست بدی سرای ۵۲ و هر آینه
بتحقیق دادیم موسی را هدایت و میراث دادیم بفرزندان یعقوب کتابرا هدایت
و پندی مر صاحبان عقلها را ۵۳ پس صبر کن بدرستی که وعده خدا راست است و
آمرزش خواه مر گناهان خود را و تسبیح کن بستایش پروردگار خود بشبانگاه و بامداد
۵۴ بدرستی که آنانکه مخاصمه می کنند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده باشد ایشانرا
نباشد در سینهای ایشان مگر بزرگی که نباشند ایشان رسندگان آن پس پناه
برخدا بدرستی که او است شنوای بینا ۵۵ هر آینه آفرینش آسمانها و زمین بزرگتر
است از آفرینش آدمیان ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ۵۶ و یکسان نیست کور و بینا
و آنانکه ایمان آوردند و کردند شایستها و نه بدکار اندکی را پند میگیرید
۵۷ بدرستی که قیامت هر آینه آمدنیست نیست شکی در آن ولیکن بیشتر مردم
ایمان نمی آورند ۵۸ و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت کنم برای شما بدرستی
که آنانکه تکبر میکنند از عبادت من زود درآیند در دوزخ خوار ۵۹ خداست
که کرد است برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را روشن بدرستی
که خدا هر آینه صاحب فضل است بر آدمیان ولیکن بیشتر مردمان شکر نمیکنند
۶۰ آن خداست پروردگار شما که آفریننده هر چیز است
نیست معبودی جز او پس بکجا بر
گردانیده میشوید ۶۱

۵۲ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ
وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ۵۳ هُدًى
وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۵۴ فَاصْبِرْ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِ
بْكَارِ ۵۵ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ
إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ
بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۵۶ لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
۵۷ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ
۵۸ إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ
فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
۵۹ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ
لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ
جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ۶۰ اللَّهُ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو
فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۶۱ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ
رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ۶۲

كذلك يؤفك الذين كانوا بآيات الله يجحدون ٦٣ الله الذي جعل لكم الأرض قرارا والسماء بناء وصوركم فأحسن صوركم ورزقكم من الطيبات
ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب العالمين ٦٤ هو الحي لا إله إلا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين ٦٥ قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون
من دون الله لما جاءني البينات من ربي وأمرت أن أسلم لرب العالمين ٦٦ هو الذي خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقة ثم يخرجكم طفلا ثم
لتبلغوا أشدكم ثم لتكونوا شيوخا ومنكم من يتوفى من قبل ولتبلغوا أجلا مسمى ولعلكم تعقلون ٦٧ هو الذي يحيي ويميت

فإذا قضى أمرا فإنما يقول له كن
فيكون ٦٨ ألم تر إلى الذين
يجادلون في آيات الله أنى يصرفون
٦٩ الذين كذبوا بالكتاب
وبما أرسلنا به رسلنا فسوف
يعلمون ٧٠ إذ الأغلال في
أعناقهم والسلاسل يسحبون
في الحميم ثم في النار يسجرون ٧١
ثم قيل لهم أين ما كنتم تشركون
من دون الله قالوا ضلوا عنا بل
لم نكن ندعوا من قبل شيئا كذلك
يضل الله الكافرين ٧٤ ذلكم بما
كنتم تفرحون في الأرض بغير الحق
وبما كنتم تمرحون ٧٥ ادخلوا
أبواب جهنم خالدين فيها فبئس
مثوى المتكبرين ٧٦ فاصبر إن
وعد الله حق فإما نرينك بعض
الذي نعدهم أو نتوفينك فإلينا
يرجعون ٧٧ ولقد أرسلنا
رسلا من قبلك منهم من قصصنا
عليك ومنهم من لم نقصص عليك
وما كان لرسول أن يأتي بآية
إلا بإذن الله فإذا جاء أمر الله
قضي بالحق وخسر هنالك المبطلون
٧٨ الله الذي جعل لكم الأنعام
لتركبوا منها ومنها تأكلون ٧٩

همچنین برگردانیده میشوند آنانکه بودند که بآیتهای خدا انکار میکردند ٦٣ خداست
آنکه گردانید برای شما زمین را جای قرار و آسمانرا بنائی و صورت نگاشت شما را
پس نیکو ساخت صورتهای شما را و روزی داد شما را از پاکیزه‌ها آنکه آن خداست
پروردگار شما پس برتر است خدا پروردگار عالمیان ٦٤ اوست زنده نیست معبودی جز او
پس بخوانید او را خالص گردانیدگان برای او دین را ستایش مر خدایرا که پروردگار عالمیانست
٦٥ بگو بدرستیکه من نهی کرده شده ام آنکه بپرستم آنانیرا که میخوانید از غیر خدا چون آمد
مرا بینتها از پروردگار من و مامور شده ام که انقیاد نمایم مر پروردگار عالمیانرا ٦٦ اوست
آنکه آفرید شما را از خاک پس از نطفه پس از خون بسته پس بیرون می آورد شما را کودک پس
تا برسید بکمال توانائی تان پس تا بشوید پیران و از شما کسیست که متوفی می شود از پیش تا
برسید بوقتی نام برده شده و شاید که شما تعقل کنید ٦٧ اوستانکه زنده میکند و میمیراند
پس چون حکم کرد کاریرا پس جز این نیست که میگوید مر او را بشو پس میشود ٦٨ آیا ندیدی بسوی
آنانکه مجادله میکنند در آیتهای خدا بکجا برگردانیده میشوند ٦٩ آنانکه بدروغ نسبت
کردند کتابرا و آنچه را که فرستادیم بآن رسولان خود را پس زود باشد که بدانند ٧٠
آنگاه که غلها است در گردنهاشان و زنجیرها کشیده می شوند در آب جوشان پس در آتش
سوخته شوند ٧١ پس گفته شود مر ایشانرا کجاست آنچه بودید که شریک میگردانیدید از غیر
خدا گفتند گم شدند از ما بلکه نبودیم که بخوانیم از پیش چیزیرا همچنین گمراه میکند خدا کافرانرا
٧٤ این بسبب آنست که بودید که نشاط می نمودید در زمین بغیر حق و بسبب آنچه بودید
که می نازیدید ٧٥ داخل شوید درهای دوزخ را جاودانیان در آن پس بد است آرامگاه
متکبران ٧٦ پس صبر کن بدرستی که وعده خدا راست است پس یا می نمائیم البته ترا پاره از آنچه
وعده میدهیم ایشانرا یا موفی میکنیم البته ترا پس بسوی ما باز گردانیده میشوند ٧٧ و
هر آینه بتحقیق فرستادیم رسولانی را از پیش تو از ایشان کسیست که خواندیم بر تو و از ایشان
کسیست که نخواندیم بر تو و نباشد مر رسولی را که بیاورد معجزه را مگر باذن خدا پس چون آید
فرمان خدا حکم کرده شود براستی و زیان کنند آنجا باطل ملتان ٧٨ خداست آنکه
گردانید برای شما چهارپایانرا تا سوار گردید از آنها
را و از آنها بخورید ٧٩

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ٨٠ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ٨١
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ٨٢ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٨٣ فَلَمَّا رَأَوْا
بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ٨٤ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ

فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ٨٥
سُورَةُ السَّجْدَةِ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
حم ١ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا
عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٣ بَشِيرًا وَ
نَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ
بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا
عَامِلُونَ ٥ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ
لِلْمُشْرِكِينَ ٦ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
٧ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٨ قُلْ أَئِنَّكُمْ
لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ
فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا
ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٩ وَجَعَلَ فِيهَا
رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا
وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ
أَيَّامٍ سَوَاءً لِلسَّائِلِينَ ١٠ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا
أَتَيْنَا طَائِعِينَ ١١

ومر شما راست درانها سودها وتا برسید برانها بحاجتی که در سینهای شماست و
برانها وبر کشتیها برداشته میشوید ٨٠ ومینماید بشما ایتهای خود را پس کدام ایتهای خدا
را انکار میکنید ٨١ ایا پس سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام انانکه
بودند از پیش ایشان بودند بیشتر از ایشان وسخت تر بقوت واثرها در زمین پس کفایت
نکرد از ایشان انچه بودند که کسب میکردند ٨٢ پس چون امد ایشانرا رسولان ایشان
با بینها شاد گشتند بانچه نزد ایشان بود از دانش واحاطه کرد بایشان انچه بودند که
بان استهزا میکردند ٨٣ پس چون دیدند عذاب ما را گفتند ایمان اوردیم بخدای یگانه
وکافر شدیم بانچه بودیم بان شرک اورندگان ٨٤ پس نبود که سود دهد ایشانرا ایمان
ایشان انگاه که دیدند عذاب ما را سنت خداست که بحقیقت گذشته در بندگان
او وزیان کردند انجا کافران ٨٥

سورهٔ فصلت پنجاه وچهار ایه است مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ١ فرو فرستاده ایست از بخشاینده مهربان ٢ کتابیست تفصیل داده شده
ایتهای ان قران عربی برای گروهی که میدانند ٣ مژده دهنده وبیم کننده پس روی گردانید
بیشتر ایشان پس ایشان نمیشنوند ٤ وگفتند دلهای ما در پوششهاست از انچه میخوانی
ما را بسوی ان ودر گوشهای ما گرانیست واز میان ما ومیان تو حجابیست پس عمل کن بدرستیکه
ما نیز عمل کنندگانیم ٥ بگو جز این نیست که من ادمی ام مانند شما وحی کرده میشود بسوی من جز
این نیست که خدای شما خدای یگانه است پس راست بایستید بسوی او وامرزش خواهید از او و
وای بر مشرکان ٦ انانکه نمیدهند زکوة را وایشان بآخرت ایشان کافرانند ٧ بدرستیکه انانکه
ایمان اوردند وکردند شایسته ها مر ایشانراست مزدی قطع ناشدنی ٨ بگو ایا شما هر اینه کافر میشوید
بانکه افرید زمین را در دو روز ومیگردانید برای او همتایان انست پروردگار عالمیان ٩ و
گردانید در ان کوهها از بالای ان وبرکت داد در ان واندازه کرد در ان خورشهای انرا در چهار
روز مساوی برای طلب کنندگان ١٠ پس قصد کرد باسمان وان دود بود پس گفت
مران وزمین را که بیایید خواه یا ناخواه گفتند امدیم فرمان برداران ١١

فقضيهن سبع سموات في يومين واوحى في كل سماء امرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم
فان اعرضوا فقل انذرتكم صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود اذ جاءتهم الرسل من بين ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا الا الله
قالوا لو شاء ربنا لانزل ملئكة فانا بما ارسلتم به كافرون ۱۳ فاما عاد فاستكبروا في الارض بغير الحق وقالوا من اشد منا
قوة اولم يروا ان الله الذي خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا باياتنا يجحدون ۱۴ فارسلنا عليهم ريحا صرصرا في ايام نحسات

پس حکم کرد آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمانی کار آنرا و آرایش دادیم
آسمان دنیا را بچراغها و نگاه داشتنی اینست تقدیر عزیز دانا ۱۲ پس اگر رو گردان
شوند پس بگو ترسانیدم شما را بصاعقه مانند صاعقهٔ عاد و ثمود هنگامی که آمدند
ایشانرا رسولان از پیش ایشان و از پشت سر ایشان که نپرستید بجز خدا را گفتند اگر
خواسته بود پروردگار ما هر آینه فرو فرستاده بود فرشتگانرا پس بدرستی که ما بآنچه
فرستاده شده اید بآن کافرانیم ۱۳ پس اما عاد پس طلب بزرگی کردند در زمین بناحق
و گفتند کیست سخت تر از ما بتوانائی آیا ندیدند که خدائی که آفرید ایشانرا او سخت تر است
از ایشان بقوت و بودند که بآیتهای ما انکار میکردند ۱۴ پس فرستادیم بر ایشان باد
سخت در روزهای با نحوست تا بچشانیم ایشانرا عقوبت خواری در زندگانی دنیا و
هر آینه عذاب آخرت خوار کننده تر است و ایشان یاری کرده نمیشوند ۱۵ و اما ثمود
پس هدایت نمودیم ایشانرا پس برگزیدند کوری را بر هدایت پس گرفت ایشانرا صاعقهٔ
عذاب خواری بآنچه بودند که کسب میکردند ۱۶ و نجات دادیم آنانرا که ایمان آوردند و
بودند که میپرهیزند ۱۷ و روزی که گرد آورده شوند دشمنان خدا بسوی آتش پس ایشان
باز داشته میشوند ۱۸ تا آنگاه که آیند آنرا گواهی دهد بر ایشان گوش ایشان و دیدههای
ایشان و پوستهای ایشان بآنچه بودند که میکردند ۱۹ و گویند مر پوستهای خود را چرا
گواهی دادید بر ما گویند گویا گردانید ما را خدائی که گویا گردانید هر چیز را و آفرید شما
را اول بار و بسوی او باز گردانیده میشوید ۲۰ و نبودید که پنهان میشدید از آنکه گواهی دهد
بر شما گوش شما و نه دیدههای شما و نه پوستهای شما و لیکن گمان کردید آنکه
خدا نمیداند بسیاری از آنچه میکنید ۲۱ و این گمان شماست که گمان بردید بپروردگار
تان هلاک گردانید شما را پس گشتید از زیانکاران ۲۲ پس اگر صبر کنند پس آتش جا
یگاه است مر ایشانرا و اگر رضا جوئی کنند پس نباشند ایشان از عذر پذیرفته شدگان
۲۳ و بر گماشتیم مر ایشانرا همنشینان پس آراستند برای ایشان آنچه پیش ایشانست و آنچه
پس ایشانست و حق شد بر ایشان گفتار در امتانی که بتحقیق گذشته
آمد پیش از ایشان از جن و انس بدرستی که
ایشان بودند زیانکاران ۲۴

لنذيقهم عذاب الخزي في الحيوة
الدنيا ولعذاب الاخرة اخزى
وهم لا ينصرون ۱۵ واما ثمود
فهدينهم فاستحبوا العمى على
الهدى فاخذتهم صاعقة العذاب
الهون بما كانوا يكسبون ۱۶
ونجينا الذين امنوا وكانوا يتقون
۱۷ ويوم يحشر اعداء الله الى النار
فهم يوزعون ۱۸ حتى اذا ما جاءوها
شهد عليهم سمعهم وابصارهم
وجلودهم بما كانوا يعملون ۱۹
وقالوا لجلودهم لم شهدتم علينا
قالوا انطقنا الله الذي انطق
كل شيء وهو خلقكم اول مرة
واليه ترجعون ۲۰ وما كنتم
تستترون ان يشهد عليكم
سمعكم ولا ابصاركم ولا جلودكم
ولكن ظننتم ان الله لا يعلم
كثيرا مما تعملون ۲۱ وذلكم
ظنكم الذي ظننتم بربكم اردىكم
فاصبحتم من الخاسرين ۲۲ فان
يصبروا فالنار مثوى لهم وان
يستعتبوا فما هم من المعتبين ۲۳
وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين
ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول
في امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس
انهم كانوا خاسرين ۲۴

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ۲۵ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۲۶
ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۲۷ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَ
الْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ۲۸ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۲۹ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

وگفتند آنانکه کافر شدند مشنوید مراین قرآنرا وهرزه گوئی کنید دران تا شاید شما غالب
آیید ۲۵ پس هرآینه بچشانیم البته آنانرا که کافر شده اند عذاب سختی وهرآینه پاداش
میدهیم البته ایشانرا بدترین آنچه بودند که میکردند ۲۶ اینست جزای دشمنان خدا
آتش مرایشانراست دران سرای جاودانی جزائی بسبب آنچه بودند که آیتهای مارا انکار
میکردند ۲۷ وگفتند آنانکه کافر شدند پروردگار ما بنما مارا آن دو تا که گمراه کردند
مارا از جن وانس تا بگردانیم ایشانرا زیر قدمهای خود تا باشند از زیردستان ۲۸ بدرستی که
آنانکه گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند فرود آیند برایشان فرشتگان
که مترسید و اندوه مخورید وشادی نمائید بهشتی که بودید که وعده داده میشدید
۲۹ ما یاوران شمائیم در زندگانی دنیا ودر آخرت واز برای شما دران است آنچه میخواهد
نفسهای شما و مر شماراست دران هرچه بطلبید پیشکش از آمرزگار مهربان
۳۰ وکیست نیکوگفتارتر از آنکه بخواند بسوی خدا وکند کار شایسته وگوید بدرستی
که من از مسلمانانم ۳۱ ویکسان نبود نیکی ونه بدی دور گردان بانچه نیکوتر است پس
آنگاه آنکه میانه تو ومیانه او دشمنی است همانا که او دوستی است مهربان ۳۲ وداده
نشود آنرا مگر آنانکه شکیبائی نمودند وداده نشود آنرا مگر صاحب بهره بزرگی ۳۳ واگر
رسد بخاطر ترا از شیطان وسوسه پس پناه جو بخدا بدرستی که او وست شنوای دانا
۳۴ واز آیتهای اوست شب وروز وآفتاب وماه سجده مکنید مر آفتابرا ونه مر ماه را
وسجده کنید مرخدایرا که آفریدانهارا اگر هستید که اورا میپرستید ۳۵ پس اگر سرکشی نمودند
پس آنانکه نزد پروردگار تواند تسبیح میکنند مر اورا در شب وروز وایشان ملول نمیگردند
۳۶ واز آیتهای اوست آنکه تو بینی زمین را افسرده پس چون فرو فرستادیم بران آبرا بجنبش
در آید وبلند شود بدرستی که آنکه زنده کرد آنرا هرآینه زنده گرداننده مردگانست بدرستیکه
که او برهرچیزی تواناست ۳۷ بدرستی که آنانکه میل بباطل میکنند در آیتهای ما
پنهان نمیگردند برما آیا آنکه افکنده می شود در آتش بهتر است یا آنکه بیاید ایمن روز قیامت
بکنید آنچه میخواهید بدرستی که او بانچه میکنید بیناست ۳۸ بدرستی که آنانکه
نگرویدند بذکر چون آمد ایشانرا وبدرستی که آن هر
آینه کتابیست ارجمند ۳۹

نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ۳۰ وَمَنْ أَحْسَنُ
قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۳۱ وَلَا تَسْتَوِي
الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ
عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۳۲ وَمَا
يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۳۳ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ
مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۳۴ وَمِنْ آيَاتِهِ
اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۳۵ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا
فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۳۶
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي
الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۳۷
إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ
عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ
يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا
مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۳۸
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ۳۹

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۴۲ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ
ذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۴۳ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۴۴ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۴۵ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۴۶

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ
مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ
مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ
مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۴۷ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ
وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ۴۸ لَا
يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ۴۹
وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ
ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَ
مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ
إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ
مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۵۰ وَإِذَا أَنْعَمْنَا
عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
۵۱ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۵۲ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا
فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ
لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۵۳ أَلَا
إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ۵۴
سورة الشورى ثلث وخمسون

نیامدش او را باطل از پیش رو و نه از پس پشتش فرو فرستاده شده ایست از نزد راست
کردار ستوده ۴۳ گفته نمیشود مر ترا مگر آنچه بتحقیق گفته شده مر رسولان پیش از تو را
بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب آمرزش است و صاحب عذابیست دردناک
۴۴ و اگر میگردانیدیم آنرا قرآنی عجمی هر آینه گفتندی چرا بیان کرده نشد آیتهای آن آیا
عجمی است و عربی بگو آن مر آنانرا که ایمان آورده اند هدایت و شفا است و آنانکه ایمان
نمی آورند در گوشهای ایشان سنگینی است و آن بر ایشان نابینائی است ایشان
آواز داده میشوند از جائی دور ۴۵ و هر آینه بتحقیق که دادیم بموسی کتاب را پس
اختلاف کرده شد در آن و اگر نبودی کلمه که پیش رفته از پروردگار تو هر آینه حکم
کرده شدی میانه ایشان و بدرستی که ایشان هر آینه در شکی اند از آن بگمان اندازنده
۴۶ کسی که کرده کار شایسته را پس برای خودش است و هر که بد کرده پس بر خودش
است و نیست پروردگار تو ستمکار مر بندگانرا ۴۷ بسوی او بر گردانیده شود دانش
قیامت و بیرون نمی آید هیچ میوه ها از غلافهای خود و بار حمل نمیگیرد هیچ ماده و نمی نهد مگر
بدانش او و روزی که ندا کند ایشانرا که کجایند شریکان من گویند خبر دادیم ترا که نیست از ما هیچ گواهی
۴۸ و گم شد از ایشان آنچه بودند که میخواندند از پیش و یقین دانند که نیست مر ایشانرا هیچ
گریزگاهی ۴۹ ملول نشود آدمی از دعای خیر و اگر رسد او را شری پس ناامید نومید است ۵۰
و هر آینه اگر چشانیم او را رحمتی از خود پس از بدحالی که رسیده باشد او را هر آینه گوید این مراست
و گمان نمیبرم قیامت را قایم نماینده و هر آینه اگر بر گردانیده شوم بسوی پروردگار خود بدرستی که
مرا نزد او هر آینه نیکوییست پس هر آینه خبر دهیم البته آنانرا که کافر شدند بآنچه کرده اند
و هر آینه چشانیم البته ایشانرا از عذابی سخت ۵۱ و هرگاه انعام نمائیم بر آدمی روی گرداند و دور گرداند
جانب خود را و چون رسد او را بدی پس صاحب دعای بسیار است ۵۲ بگو آیا دیدید اگر باشد از نزد خدا پس کافر شدید بان
کیست گمراه تر از کسی که او در مخالفتی است دور ۵۳ زود باشد که بنمائیم بایشان آیتهای خود را در آفاق و در نفسهای
ایشان تا ظاهر شود مر ایشانرا که او راست است آیا کافی نیست مر پروردگار ترا که او بر هر چیزی گواه است ۵۴
آگاه باش بدرستی که ایشان در گمانند از لقای پروردگار خود آگاه باش بدرستی که او بهر چیزی

سوره شوری پنجاه و سه شمرده شده است ۵۳ آیه و آن مکی است

بسم الله الرحمن الرحيم حم ١ عسق ٢ كذلك يوحي اليك والى الذين من قبلك الله العزيز الحكيم ٣ له ما في السموات
وما في الارض وهو العلي العظيم ٤ تكاد السموات يتفطرن من فوقهن والملائكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الارض الا
ان الله هو الغفور الرحيم ٥ والذين اتخذوا من دونه اولياء الله حفيظ عليهم وما انت عليهم بوكيل ٦ وكذلك اوحينا اليك قرانا
عربيا لتنذر ام القرى ومن حولها وتنذر يوم الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة وفريق في السعير ٧ ولو شاء الله لجعلهم امة

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۱ عسق ۲ همچنین وحی میفرستد بسوی تو و بسوی آنانکه بودند پیش از تو خدای
ارجمند درست کردار ۳ مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست
بلند بزرگ ۴ نزدیکست که آسمانها شکافته شوند از بالاشان و فرشتگان تسبیح میکنند
بستایش پروردگار خود و آمرزش میطلبند برای آنکه در زمین است آگاه باش بدرستی
که خدا اوست آمرزگار مهربان ۵ و آنانکه گرفتند از غیر او دوستان خدا نگهبانست بر
ایشان و نه تو بر ایشان گماشته ۶ و همچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآن عربی را تا بیم کنی
اصل قریه‌ها را و هر که را گرداگرد آنست و بیم نمائی از روز جمع آمدن نیست شکی در آن
فرقه در بهشتند و فرقه در آتش ۷ و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی ایشانرا امتی واحد
لیکن در می‌آورد هر که را خواهد در رحمت خود و ستمکاران نیست مر ایشانرا هیچ یاری
و نه یاوری ۸ آیا گرفتند از غیر او دوستان پس خدا اوست دوست حقیقی و او زنده می
کند مردگانرا و او بر همه چیز تواناست ۹ و آنچه خلاف نمودید در آن از چیزی پس حکم آن
بسوی خداست آنست خدای پروردگار من بر او اعتماد کردم و بسوی او رجوع میکردم ۱۰ آفریننده
آسمانها و زمین گردانید برای شما از خودهاتان جفتها و از چهارپایان جفتها می‌پراکند
شما را در آن نیست مانند او چیزی و اوست شنوای بینا ۱۱ مر او راست کلیدهای
آسمانها و زمین فراخ میکند روزی برای هر که خواهد و تنگ میگرداند بدرستی که او بهر
چیزی داناست ۱۲ قرار داد برای شما از دین آنچه را وصیت کرده بان نوح و آنچه را
وحی فرستادیم بسوی تو و آنچه را وصیت فرمودیم بان ابراهیم و موسی و عیسی که
بپا دارید دین را و متفرق مشوید در آن عظیم نمود بر مشرکان آنچه میخوانی ایشانرا بسوی آن
خدا برگزیند بسوی خود هر که را خواهد و راه نماید بسوی خود هر که رجوع کند ۱۳ و
متفرق نشدند مگر بعد از آنکه آمد ایشانرا دانش از روی حسد
که در میانه ایشان بود و اگر نبودی کلمه که پیشی گرفته از پروردگار تو تا مدتی
نام برده شده هر آینه حکم کرده شده بود میان ایشان و بدرستی که آنانکه
داده شده اند کتاب از پس ایشان هر آینه در شکی
اند از آن بشک اندازنده

واحدة ولكن يدخل من يشاء في
رحمته والظالمون ما لهم من
ولي ولا نصير ٨ ام اتخذوا من
دونه اولياء فالله هو الولي
وهو يحيي الموتى وهو على كل شيء قدير
٩ وما اختلفتم فيه من شيء فحكمه
الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت
واليه انيب ١٠ فاطر السموات
والارض جعل لكم من انفسكم ازواجا
ومن الانعام ازواجا يذرؤكم فيه
ليس كمثله شيء وهو السميع
البصير ١١ له مقاليد السموات
والارض يبسط الرزق لمن يشاء
ويقدر انه بكل شيء عليم ١٢ شرع
لكم من الدين ما وصى به نوحا
والذي اوحينا اليك وما وصينا
به ابراهيم وموسى وعيسى ان
اقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه كبر
على المشركين ما تدعوهم اليه
الله يجتبي اليه من يشاء ويهدي
اليه من ينيب ١٣ وما تفرقوا
الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا
بينهم ولولا كلمة سبقت
من ربك الى اجل مسمى لقضي بينهم
وان الذين اورثوا الكتاب من بعدهم
لفي شك منه مريب

فلذلك فادع واستقم كما أمرت ولا تتبع أهواءهم وقل آمنت بما أنزل الله من كتاب وأمرت لأعدل بينكم الله ربنا وربكم لنا
أعمالنا ولكم أعمالكم لا حجة بيننا وبينكم الله يجمع بيننا وإليه المصير ١٥ والذين يحاجون في الله من بعد ما استجيب له حجتهم
داحضة عند ربهم وعليهم غضب ولهم عذاب شديد ١٦ الله الذي أنزل الكتاب بالحق والميزان وما يدريك لعل
الساعة قريب ١٧ يستعجل بها الذين لا يؤمنون بها والذين آمنوا مشفقون منها ويعلمون أنها الحق ألا إن الذين يمارون

في الساعة لفي ضلال بعيد ١٨
الله لطيف بعباده يرزق من يشاء
وهو القوي العزيز ١٩ من كان
يريد حرث الآخرة نزد له في حرثه
ومن كان يريد حرث الدنيا
نؤته منها وما له في الآخرة
من نصيب ٢٠ أم لهم شركاء
شرعوا لهم من الدين ما لم
يأذن به الله ولولا كلمة الفصل
لقضي بينهم وإن الظالمين
لهم عذاب أليم ٢٢ ترى الظالمين
مشفقين مما كسبوا وهو واقع
بهم والذين آمنوا وعملوا الصالحات
في روضات الجنات لهم ما يشاؤون
عند ربهم ذلك هو الفضل
الكبير ٢٣ ذلك الذي يبشر الله
عباده الذين آمنوا وعملوا الصالحات
قل لا أسألكم عليه أجرا إلا المودة
في القربى ومن يقترف حسنة
نزد له فيها حسنا إن الله غفور
شكور ٢٤ أم يقولون افترى
على الله كذبا فإن يشإ الله
يختم على قلبك ويمح الله الباطل
ويحق الحق بكلماته إنه عليم بذات
الصدور ٢٥ وهو الذي يقبل التوبة
عن عباده ويعفو عن السيئات
ويعلم ما تفعلون ٢٦

پس بجهت آن پس بخوان و ثابت باش چنانچه فرموده شده و پیروی مکن خواهشهای
ایشانرا و بگو ایمان آوردم بآنچه فرو فرستاده خدا از کتاب امر کرده شده ام که
عدالت کنم میانه شما خدا پروردگار ما و پروردگار شماست برای ماست کردارهای
ما و برای شماست کردارهای شما نیست خصومتی میانه ما و میانه شما خدا جمع
میکند میانه ما و بسوی اوست بازگشت ۱۵ و آنانکه مخاصمه مینمایند در خدا از
پس آنچه اجابت کرده شده او را حجت ایشان ناچیز است نزد پروردگار ایشان و
بر ایشانست غضبی و مر ایشانراست عذاب سختی ۱۶ خداست آنکه فرو فرستاد
کتابرا براستی و میزانرا و چه چیز آگاه نمود ترا شاید قیامت نزدیک باشد ۱۷ شتاب مینمایند
بآن آنانکه ایمان نمی آورند بآن و آنانکه ایمان آورده اند ترسانند از آن و میدانند
که آن حقست آگاه باش بدرستی که آنانکه مجادله مینمایند در قیامت هر آینه در
گمراهی اند دور ۱۸ خدا مهربان است ببندگان خود روزی میدهد آنکه را بخواهد و
اوست توانای ارجمند ۱۹ هر که باشد که خواهد زراعت آخرترا بیفزاییم برای او در زراعتش
و هر که باشد که خواهد زراعت دنیا را دهیم او را از آن و نباشد مر او را در آخرت هیچ بهره
۲۰ یا مر ایشانراست شریکانی که قرار داده اند برای خود از دین آنچه رخصت نداده باو خدا
و اگر نبودی کلمهٔ فصل هر آینه حکم کرده شدی میانه ایشان و بدرستی که ستمکاران
برای ایشان عذابی دردناک ۲۲ می بینی ستمکارانرا ترسناکان از آنچه کسب کرده اند و آن
واقعست بایشان و آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را در سبزه زارهای
بهشتهااند مر ایشانراست هر چه خواهند نزد پروردگار ایشان این آنست تفضل عظیم
۲۳ اینست آنکه مژده میدهد خدا بندگان خود را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای
شایسته را بگو نمیخواهم از شما براین مزدی مگر دوستی را در خاندان من و کسی که کسب کند
نیکو را بیفزاییم برای او در آن نیکوئی بدرستی که خدا آمرزگاریست سپاس گذار ۲۴
بلکه میگویند بربافته بر خدا دروغی را پس اگر خواهد خدا مهر زند بر دل تو و تاخیر مینماید
خدا باطل را و ثابت میکند حق را بکلمات خود بدرستی که او داناست بآنچه در سینههاست
۲۵ و اوست آنکه می پذیرد توبه را از بندگان خود و در می گذرد
از بدیها و میداند آنچه را میکنید ۲۶

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ٢٧ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ
لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ٢٨ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ
رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ٢٩ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ٣٠ وَمَا
أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ٣١ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٣٢

و اجابت مینماید آنانرا که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را و می افزاید
ایشانرا از فضل خود و کافران برای ایشانست عذاب سخت ٢٧ و اگر پهن کند خدا روزی
برای بندگان خود هر آینه از حد در روند در زمین ولیکن فرو میفرستد باندازه آنچه
را میخواهد بدرستیکه او ببندگان خود آگاه بیناست ٢٨ و اوست آنکه فرو می
فرستد باران را از پس آنکه نومید شدند و پراکنده مینماید رحمت خود را و اوست
یار ستوده ٢٩ و از آیتهای اوست آفریدن آسمانها و زمین و آنچه پراکنده کرده
اند در آن از جنبنده و او بر گرد آوردن ایشان هرگاه خواهد تواناست ٣٠ و آنچه رسد
شما را از مصیبتی پس بسبب آنست که کسب کرده دستهای شما و در میگذرد از
بسیاری ٣١ و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست مر شما را از غیر خدا
هیچ یاری و نه هیچ یاوری ٣٢ و از آیتهای اوست کشتیهای رونده در دریا مانند
کوهها ٣٣ اگر خواهد ساکن گرداند باد را پس بگردند ایستادها بر پشت آن بدرستیکه
در این هر آینه آیتهاست برای هر شکیبای سپاس گذاری ٣٤ یا هلاک گرداند آنها
را بسبب آنچه کسب کرده اند و در میگذرد از بسیاری ٣٥ و تا بدانند آنانکه جدال
میکنند در آیتهای ما که نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی ٣٦ پس آنچه داده شدید از
چیزی پس مایه تعیش زندگی دنیاست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده تر است
برای آنانکه ایمان آورده اند و بر پروردگار خود اعتماد مینمایند ٣٧ و آنانکه دوری
میکنند از گناهان بزرگ و از کارهای زشت و چون خشمناک شوند ایشان عفو
نمایند ٣٨ و آنانکه اجابت نمودند پروردگار خود را و بپا داشتند نماز را و کار
ایشان مشورتست میان خود و از آنچه روزی کردیم ایشانرا نفقه دهند ٣٩ و آنانکه
چون رسد ایشانرا ستمی ایشان داد خود بستانند ٤٠ و سزای بدی بدیست مثل آن پس
هر که درگذشت و اصلاح نمود پس مزد او بر خداست بدرستیکه او دوست نمیدارد ستمکارانرا
٤١ و هر آینه آنکه داد خود بستاند پس از ستم با وی پس آنها نباشد بر ایشان هیچ راهی ٤٢
نیست راه مگر بر آنانکه ستم میکنند مردم را و فساد میکنند در زمین بناحق آن گروه
مر ایشانراست عذابی دردناک ٤٣ و هر آینه کسی که صبر نماید و عفو کند بدرستی
که آن هر آینه از بالاترین کارهاست ٤٤

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ
٣٣ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ
رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٣٤
أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ
كَثِيرٍ ٣٥ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ٣٦
فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى
لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
٣٧ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ
الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ ٣٨ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا
لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ٣٩ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ٤٠ وَجَزَاءُ
سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ٤١ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ
ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَبِيلٍ ٤٢ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ٤٣ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ
إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ٤٤

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ٤٤ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا
خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ٤٥ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ٤٦ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ٤٧ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ

إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ
الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ٤٨ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ
لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ٤٩ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ
ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ٥٠ وَمَا
كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ إِلَّا وَ
حْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ
يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا
يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ٥١ وَكَذٰلِكَ
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا
مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْإِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ
نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ
عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ٥٢ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِي
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَلَا إِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ٥٣

سُورَةُ الزُّخْرُفِ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
حٰمٓ ١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ إِنَّا
جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ٣

و کسی را که گمراه کند خدا پس نباشد مر او را هیچ کارگذاری بعد از او و می بینی ستمکاران را
که چون ببینند عذاب را گویند آیا باشد بسوی بازگشت هیچ راهی ٤٤ و به بینی ایشان را
که عرض میشوند بر آن فروتنان از خواری بنگرند از چشم اندک خفی و گفتند آنانکه ایمان
آورده اند بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند نفسهای خود و کسان خود را
روز قیامت آگاه باش بدرستی که ستمکاران در عذابی اند پاینده ٤٥ و نباشد مر
ایشان را هیچ از دوستان که یاری دهند ایشان را از غیر خدا و هر که را گمراه کند خدا پس نباشد
مر او را هیچ راهی ٤٦ اجابت نمائید مر پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد
بازگرداننده مر آن را از خدا نباشد مر شما را هیچ پناهی در آن روز و نباشد مر شما را هیچ انکاری
٤٧ پس اگر اعراض کنند پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن
و بدرستی که ما چون چشانیدیم آدمی را از خود رحمتی شاد شد بآن و اگر برسد ایشان را بدی
بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان پس بدرستی که آدمی ناسپاس است ٤٨
مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین می آفریند آنچه را خواهد می بخشد مر آن را
که خواهد دختران و می بخشد آن را که خواهد پسران ٤٩ یا جفت میگرداند ایشان را پسران و دختران
و میگرداند کسی را که میخواهد بی فرزند بدرستی که او داناییست توانا ٥٠ و نباشد مر
آدمی را که سخن گوید با او خدا مگر بوحی یا از پس حجاب یا بفرستد رسولی را پس وحی کند
باذنش آنچه را خواهد بدرستی که او بلندیست درست کردار ٥١ و همچنین وحی فرستادیم
بسوی تو روح را از امر خود نبودی که بدانی که چیست کتاب و نه ایمان ولیکن گردانیدیم
آن را روشنائی که راه نمائیم بآن هر که را خواهیم از بندگان خود و بدرستی که تو هر آینه
ره می نمائی بسوی راه راست ٥٢ راه خدائی که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه
در زمین است آگاه باش که بسوی خدا باز میگردد کارها ٥٣

سورهٔ زخرف هشتاد و نه آیه و آن مکیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ١ کتاب روشن کننده ٢ بدرستی که ما گردانیدیم آن را
قرآنی عربی شاید شما تعقل نمائید ٣

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۳ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۴ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ وَمَا
يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۶ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۷ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۸ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۹ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۱۰ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۱۱

لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا
نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ
تَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا
هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۱۲
وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۱۳ وَ
جَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۱۴ أَمِ
اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ
بِالْبَنِينَ ۱۵ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا
ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۱۶ أَوَمَنْ
يُنَشَّأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ
غَيْرُ مُبِينٍ ۱۷ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ
وَيُسْأَلُونَ ۱۸ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ
الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ
مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۱۹
أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ
بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ۲۰ بَلْ قَالُوا إِنَّا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ
آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ۲۱ وَكَذَٰلِكَ
مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ
مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ
آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ۲۲

و بدرستی که آن در اصل کتاب نزد ما هر آینه بلند است مشتمل بر حکمت ۳ آیا پس باز
داریم از شما ذکر را از روی اعراض آنکه هستید گروهی اسراف کنندگان ۴ و بسا که
فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان ۵ و نمی آمد ایشان را هیچ پیغمبری مگر آنکه بودند که
باو استهزا میکردند ۶ پس هلاک کردیم سخت‌تر از ایشان را در سخت گیری و گذشت
مثل پیشینیان ۷ و هر آینه اگر بپرسی ایشان را که که آفرید آسمانها و زمین را هر آینه گویند
البته آفرید آنها را ارجمند دانا ۸ آنکه گردانید برای شما زمین را فراشی و گردانید
برای شما در آن راهها تا شاید شما هدایت یابید ۹ و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی
را باندازه پس زنده کردیم بآن زمین مرده را همچنین بیرون آورده شوید ۱۰ و آنکه آفرید
اصناف همه آنها را و گردانید برای شما از کشتیها و چهارپایان آنچه سوار میشوید ۱۱ تا
راست نشینید بر پشتهای آن پس یاد کنید نعمت پروردگار خود را چون درست بر
نشستید بر آن و بگویید منزه است آنکه رام گردانید برای ما این را و نبودیم مر او را طاقت
داران ۱۲ و بدرستی که ما بسوی پروردگار خود هر آینه بازگردندگانیم ۱۳ و گردانیدند برای
او از بندگان او نصیبی بدرستی که آدمی هر آینه ناسپاس است هویدا ۱۴ آیا فرا
گرفت از آنچه آفریند دختران و برگزید شما را به پسران ۱۵ و چون مژده داده شود یکی ایشان
بآنچه زده برای بخشاینده مثلی بگردد روی او تیره و او باشد خشمناک ۱۶ آیا کسی که تربیت
کرده میشود در زینت و او در مخاصمه آشکار نماینده است ۱۷ و گردانیدند فرشتگان را
که ایشان بندگان خدای بخشاینده اند دختران آیا حاضر بودند آفرینش ایشان را زود باشد
که نوشته شود گواهی ایشان و پرسیده شوند ۱۸ و گفتند اگر خواستی خدای بخشاینده
نمی پرستیدیم ایشان را نیست مر ایشان را بآن هیچ دانشی نیستند ایشان مگر که دروغ می
گویند ۱۹ یا داده ایم ایشان را کتابی پیش از آن پس ایشان بآن چنگ در زنندگانند ۲۰
بلکه گفتند بدرستی که ما یافته ایم پدران خود را بر ملتی و بدرستی که ما بر اثرهای
ایشان هدایت یافتگانیم ۲۱ و همچنین نفرستادیم پیش از تو در قریه از بیم دهنده
مگر آنکه گفتند متنعمان آن بدرستی که ما یافته ایم پدران
خود را بر ملتی بدرستی که ما بر اثرهای ایشان
پیروی کنندگانیم ۲۲

ربع

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ٢٣ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
٢٤ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ٢٥ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ٢٦ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي
عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٢٧ بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ٢٨ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا
بِهِ كَافِرُونَ ٢٩ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ٣٠ أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ

مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا
بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَ
رَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ
٣١ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَٰنِ
لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ٣٢ وَلِبُيُوتِهِمْ
أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ٣٣
وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ
رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ٣٤ وَمَنْ يَعْشُ
عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ٣٥ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ
عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ٣٦ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا
قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ٣٧ وَ
لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ
فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ٣٨ أَفَأَنْتَ
تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ
كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٣٩
فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ
مُنْتَقِمُونَ ٤٠ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي
وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ
مُقْتَدِرُونَ ٤١

گفت آیا اگر آورده ام شما را راه نماینده تر از آنچه یافته اید بر آن پدران خود را گفتند بدرستی
که ما بآنچه فرستاده شده اید بآن کافرانیم ۲۳ پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر
چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان ۲۴ و هنگامی که گفت ابرهیم مر پدر خود و گروه
خود را بدرستی که من بیزارم از آنچه میپرستید ۲۵ مگر آنکه آفرید مرا پس بدرستی که او
زود هدایت میکند مرا ۲۶ و گردانید آنرا کلمهٔ باقی در عقب خود شاید ایشان بازگردند
۲۷ بلکه برخورداری دادم اینها را و پدرانشان را تا آمد ایشانرا حق و رسولی ظاهر کننده ۲۸
و چون آمد ایشانرا حق گفتند این جادوئیست و بدرستی که ما بآن کافرانیم ۲۹ و گفتند چرا
فرو فرستاده نشد این قرآن بر مردی از دو قریه که بزرگست ۳۰ آیا ایشان قسمت میکنند
بخشش پروردگار ترا ما قسمت کردیم میانه ایشان وجه معاش ایشانرا در زندگی دنیا و
بلند گردانیدیم بعضی ایشانرا بالای بعضی بچندین مرتبه تا فرا گیرند بعضی ایشان بعضی
را بکار باز داشته شده و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه فراهم آورند ۳۱ و اگر نه
آن بودی که شدندی مردم گروهی یگانه هر آینه گردانیدیم برای آنکه کافر میشود بخدای
بخشاینده مر خانه های ایشانرا سقفها از نقره و نردبانها که بر آنها بر آیند ۳۲ و برای
خانه های ایشان درها و تختها که بر آنها تکیه زنند ۳۳ و زینتی و نیست همه آن مگر
مایهٔ تعیش زندگی دنیا و آخرت نزد پروردگار تو برای پرهیزکارانست ۳۴ و هر که چشم
بپوشد از یاد خدای بخشاینده بگماریم برای او شیطانی پس او است مر او را همنشین ۳۵
و بدرستی که اینها هر آینه باز دارند ایشانرا از راه و می پندارند که ایشان هدایت یافته
گانند ۳۶ تا چون آید ما را گوید ای کاش بودی میانه من و میانه تو دوری مشرقین پس بد
همنشینی ۳۷ و هرگز سود ندهد شما را امروز چون ستم کردید بیکه شما در عذاب
شرکانید ۳۸ آیا پس تو میشنوانی کرانرا یا هدایت میکنی کورانرا و آنرا که باشد
در گمراهی هویدا ۳۹ پس اگر ببریم ترا پس بدرستی که ما از ایشان انتقام
کشندگانیم ۴۰ یا بنمائیم البته ترا آنچه وعده کرده ایم
ایشانرا پس بدرستی
که ما بر ایشان
توانائیم ۴۱

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۴۳ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ۴۴ وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۴۵ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۴۶ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۴۷ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ۴۸ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ۴۹ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۵۰

پس چنگ درزن بانچه وحی فرستاده شده بسوی تو بدرستی که توئی بر راهی راست
۴۳ و بدرستی که آن ذکریست مر ترا و مر گروه ترا و زود باشد که پرسیده شوید ۴۴ و بپرس
از آنانکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما که آیا گردانیدیم از غیر بخشنده خدایانی که پرستیده
شوند ۴۵ و هر آینه بتحقیق فرستادیم موسی را با آیتهای ما بسوی فرعون و جماعت و پس
گفت بدرستی که من فرستاده پروردگار جهانیانم ۴۶ پس چون آورد بایشان آیتهای ما را
آنگاه ایشان از آن بخنده میزدند ۴۷ و نمی نمودیم بایشان هیچ آیتی مگر آنکه آن بزرگتر بود
از خواهرش و گرفتیم ایشان را بعذاب تا شاید ایشان بازگشت نمایند ۴۸ و گفتند ای
جادوگر بخوان برای ما پروردگار خود را بانچه عهد کرده نزد تو بدرستی که ما هر آینه
راه یافته گانیم ۴۹ پس چون برداشتیم از ایشان عذاب را آنگاه ایشان میشکنند ۵۰
و ندا کرد فرعون در گروه خود گفت ای گروه من آیا نیست مرا پادشاهی مصر و این نهرها
میرود از زیر من آیا پس نمی بینید ۵۱ بلکه من بهترم از این کسی که او خوار است و نزدیک
نیست که بیان نماید ۵۲ پس چرا افکنده نشده بر او دستبرنجنها از طلا یا آمدی
با او ملائکه پیوسته گان ۵۳ پس سبک عقل شمرد قوم خود را پس فرمانبردند او را بدرستی
که ایشان بودند گروهی نافرمانان ۵۴ پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم
از ایشان پس غرق کردیم ایشان را همگی ۵۵ پس گردانیدیم ایشان را گذشتگان
و مثلی برای پسینیان ۵۶ و چون زده شد پسر مریم مثلی آنگاه گروه تو از آن فریاد
میکردند ۵۷ و گفتند آیا خدایان ما بهترند یا او نزدند آن برای تو مگر از روی خصومت
بلکه ایشان گروهی اند خصومت کنندگان ۵۸ نیست او مگر بنده که انعام
کردیم بر او و گردانیدیم او را مثلی برای بنی اسرائیل ۵۹ و اگر میخواستیم هر آینه
میگردانیدیم از شما فرشتگانی که در زمین جانشین میکردند ۶۰ و بدرستی
که آن هر آینه دانشیست برای قیامت پس شک مکنید البته در آن و پیروی
کنید مرا این راهیست راست ۶۱ و باز ندارد البته شما را شیطان بدرستی
که او مر شما را دشمنی است هویدا ۶۲ و چون آورد عیسی معجزات روشن را
گفت بتحقیق که آوردم بشما حکمت را و تا بیان کنم برای شما بعض
آنچه را که اختلاف میکنید در آن

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا
قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ
الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ
۵۱ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ
مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ۵۲ فَلَوْلَا
أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ۵۳
فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۵۴ فَلَمَّا
آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ۵۵ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا
وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ۵۶ وَلَمَّا ضُرِبَ
ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
يَصِدُّونَ ۵۷ وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا
خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا
جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۵۸
إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَ
جَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً
فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۶۰ وَإِنَّهُ
لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا
وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
۶۱ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۶۲ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى
بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
تَخْتَلِفُونَ فِيهِ

فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٦٤ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ٦٥ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٦٦ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
إِلَّا الْمُتَّقِينَ ٦٧ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ٦٨ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ٦٩ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ
أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ٧٠ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ٧١ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
٧٢ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
تَأْكُلُونَ ٧٣ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ
جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ٧٤ لَا يُفَتَّرُ
عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ٧٥
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا هُمُ
الظَّالِمِينَ ٧٦ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ
لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ
مَاكِثُونَ ٧٧ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ
٧٨ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ
٧٩ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ
يَكْتُبُونَ ٨٠ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ
وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ٨١
سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ٨٢ فَذَرْهُمْ
يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ٨٣ وَهُوَ الَّذِي
فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ٨٤ وَتَبَارَكَ
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٨٥ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ
شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٨٦

پس بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا ٦٣ بدرستی که خدا اوست پروردگار من و پروردگار
شما پس بپرستید او را این راهیست راست ٦٤ پس اختلاف نمودند فرقه‌ها از میان
ایشان پس وای مر آنانرا که ستم کردند از عذاب روز پر درد ٦٥ آیا انتظار میبرند مگر
قیامت را که بیاید بایشان ناگهان و ایشان ندانند ٦٦ دوستان در آن روز بعض ایشان
مر بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران ٦٧ ای بندگان من نیست ترسی بر شما در آن روز
و نه شما اندوه میخورید ٦٨ آنان که ایمان آوردند بآیتهای ما و بودند مسلمانان ٦٩
در آیید در بهشت شما و زنان شما گرامی داشته شوید ٧٠ گردانیده شود بر ایشان
کاسهای بزرگ از طلا و کوزهای بی دسته و در آنست آنچه میخواهند نفسها و لذت
یابند چشمها و شما باشید در آنجا جاویدان ٧١ و اینست آن بهشتی که میراث داده
شده اید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید ٧٢ مر شما راست در آن میوه بسیار که از
آنها خواهید خورد ٧٣ بدرستی که گناهکاران در عذاب دوزخها جاویدانند ٧٤ سبک
گردانیده نشود از ایشان و ایشان در آن مایوس باشند ٧٥ و ستم ننمودیم ایشانرا و
لیکن بودند ایشان ستمکاران ٧٦ و ندا کنند که ای مالک باید که بمیراند ما را پروردگار
تو گوید بدرستی که شما درنگ کنندگانید ٧٧ هر آینه بتحقیق که آوردیم بشما حق را ولیکن
بیشتر شما بودید مر حق را کراهت دارندگان ٧٨ بلکه محکم کردند کاری را پس بدرستی که ما
محکم کنندگانیم ٧٩ یا می پندارند که ما نمیشنویم نهان ایشان و راز ایشانرا آری و
رسولان ما نزد ایشان مینویسند ٨٠ بگو اگر بودی مر خدای بخشاینده را فرزندی
پس منم نخستین پرستندگان ٨١ منزه است پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش
از آنچه وصف میکنند ٨٢ پس واگذار ایشانرا که صحبت دارند و بازی کنند تا ملاقات
کنند روزشانرا که وعده داده میشوند ٨٣ و اوست آنکه در آسمانها الهست و در زمین
الهست و اوست درست کردار دانا ٨٤ و بزرگوار است آنکه مر او راست پادشاهی
آسمانها و زمین و آنچه میانه آنهاست و نزد اوست دانش قیامت و بسوی او باز
گردانیده شوید ٨٥ و مالک نمیباشند آنانکه میخوانند از غیر
او شفاعت را مگر آنکه گواهی میدهد بحق و
ایشان میدانند ٨٦

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٨٧ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ ٨٨ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٨٩ سورة الدخان سبع وخمسون آية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ حم ١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ
مُّبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ٣ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ٤ أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ٥ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ٦ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ٧ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ٨ بَلْ هُمْ

وهر آینه اگر پرسی از ایشان که کیست که آفرید ایشان را هر آینه گویند خداست پس بکجا برگردانیده میشوند ۸۷ و گفتارش است که ای پروردگار من بدرستی اینها گروهی اند که ایمان نمی آورند ۸۸ پس اعراض کن از ایشان و بگو سلام پس زود باشد که بدانند ۸۹

سوره دخان پنجاه و هفت آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۱ بکتاب آشکار کننده ۲ بدرستی که ما فرو فرستادیم آنرا در شب با برکت بدرستی که ما هستیم بیم نمایندگان ۳ در آن جدا کرده میشود هر امر با حکمتی ۴ فرمانی از نزد ما بدرستی که ما هستیم فرستندگان ۵ رحمتی از پروردگار تو بدرستی که او اوست شنوای دانا ۶ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میانه آنهاست اگر هستید یقین دارندگان ۷ نیست الهی مگر او زنده میکند و میمیراند پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیانند ۸ بلکه ایشان در شکی بازی میکنند ۹ پس چشم دار روزیرا که آرد آسمان دودی هویدا ۱۰ که فرو پوشد مردم را این عذابیست دردناک ۱۱ پروردگارا بردار از ما عذاب را بدرستی که ما مؤمنانیم ۱۲ کجا باشد مر ایشانرا پند گرفتن و بتحقیق که آمد ایشانرا رسولی ظاهر سازنده ۱۳ پس روگردانیدند از او و گفتند تعلیم داده شده ایست دیوانه ۱۴ بدرستی که ما بردارنده عذابیم اندکی بدرستی که شما بازگردندگانید ۱۵ در روزی که سخت گیریم سخت گرفتن بزرگی بدرستی که ما انتقام کشندگانیم ۱۶ وهر آینه بتحقیق که آزمودیم پیش از ایشان گروه فرعونرا و آمد ایشانرا رسولی گرامی ۱۷ که تسلیم کنید بمن بندگان خدا را بدرستی که من مر شما را رسولم امین ۱۸ و آنکه بلندی مجوئید بر خدا بدرستی که من آینده‌ام شما را با حجتی ظاهر کننده ۱۹ و بدرستی که من پناه بردم بپروردگار خود و پروردگار شما آنکه سنگسار کنید مرا ۲۰ و اگر ایمان نمی آرید مرا پس کناره جوئید از من ۲۱ پس خواند پروردگارش را که اینان گروهند گناهکاران ۲۲ پس ببر بندگان مرا در شب بدرستی که شما از پی رفته شدگانید ۲۳ و بگذار دریا را بدرستی که ایشان گروهی اند غرق کرده شدگان ۲۴ بسا که واگذاشتند از بوستانها و چشمه‌ها ۲۵ و کشت زارها و جایگاه گرامی ۲۶ و نعمتی که بودند در آن شادی کنندگان ۲۷ همچنین است و میراث دادیم آنها را بگروهی دیگر ۲۸ پس نگریست بر ایشان آسمان و زمین و نبودند مهلت داده شدگان ۲۹

فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ٩ فَارْتَقِبْ
يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ
١٠ يَغْشَى النَّاسَ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ
١١ رَّبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا
مُؤْمِنُونَ ١٢ أَنَّىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ
وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ١٣
ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ
١٤ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ
عَائِدُونَ ١٥ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ
الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ١٦ وَلَقَدْ
فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ
جَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ١٧ أَنْ
أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
أَمِينٌ ١٨ وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي
آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ١٩
وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن
تَرْجُمُونِ ٢٠ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي
فَاعْتَزِلُونِ ٢١ فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَٰؤُلَاءِ
قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ٢٢ فَأَسْرِ بِعِبَادِي
لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ٢٣ وَاتْرُكِ
الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ
٢٤ كَمْ تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
٢٥ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ٢٦
وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ٢٧
كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ٢٨
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ٢٩

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۲۹ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ۳۰ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۳۱ وَ
آتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ۳۲ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ۳۳ فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۳۵ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۳۶ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۳۷ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۸ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۳۹ يَوْمَ لَا يُغْنِي

مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
۴۰ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ۴۱ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ
طَعَامُ الْأَثِيمِ ۴۲ كَالْمُهْلِ يَغْلِي
فِي الْبُطُونِ ۴۳ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ۴۴
خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ
۴۵ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
الْحَمِيمِ ۴۶ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ ۴۷ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ
تَمْتَرُونَ ۴۸ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ
أَمِينٍ ۴۹ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
۵۰ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَقَابِلِينَ ۵۱ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِحُورٍ عِينٍ ۵۲ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۵۳ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا
الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَوَقَاهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ۵۴ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ
ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۵۵ فَإِنَّمَا
يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
۵۶ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ۵۷

سورة الجاثية سبع وثلثون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ۳ وَفِي
خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۴

وهر آینه بتحقیق که رهانیدیم بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده ۲۹ از فرعون بدرستی که
او بود بلندی جوینده از اسراف کنندگان ۳۰ وهر آینه بتحقیق که اختیار کردیم ایشانرا بر
دانشی بر جهانیان ۳۱ ودادیم ایشانرا از آیتها آنچه در آن بود امتحان ظاهر ۳۲ بدرستی
که ایشان هر آینه میگویند ۳۳ نیست این مگر مردن نخستین ما و نباشیم ما از قبر برآمدگان
۳۴ پس بیاورید پدران ما را اگر هستید راستگویان ۳۵ آیا ایشان بهتر بودند یا گروه
تبع وآنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کردیم ایشانرا بدرستی که ایشان بودند گناه
کاران ۳۶ ونیافریدیم آسمانها و زمین را وآنچه در میان آن دو است بازی کنان
۳۷ نیافریدیم آن دو را مگر بحق ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۳۸ بدرستی که روز
تمیز است وعده گاه ایشان همگی ۳۹ روزی که کفایت نکند دوستی از دوستی چیزیرا و نه
ایشان یاری کرده می شوند ۴۰ مگر آنکه را که رحمت کرد خدا بدرستی که او اوست ارجمند
مهربان ۴۱ بدرستی که درخت زقوم خوراک گناه کار است ۴۲ مانند فلز گداخته میجوشد
در شکمها ۴۳ مانند جوشیدن آب بسیار گرم ۴۴ بگیرید این را پس بکشید بعنف بسوی وسط دوزخ
پس بریزید بر بالای سر او از عذاب آب جوشان ۴۵ بچش بدرستی که تو توئی ارجمند گرامی ۴۶
بدرستی که این آن چیزیست که بودید که در آن شک میداشتید ۴۷ بدرستی که پرهیزکاران
در جایگاهی ایمن ۴۸ در باغها و چشمه سارها ۴۹ میپوشند از دیبای خوش قماش و دیبای
نازک روی بروی یکدیگر نشستگان ۵۰ همچنین و بزنی دهیم ایشانرا حوریان کشاده چشم ۵۱
میخواهند در آنها هر میوه را ایمنان ۵۲ نمیچشند در آن مرگ را مگر مرگ نخستین ونگاه دارد
ایشانرا از عذاب دوزخ ۵۳ از روی تفضل از پروردگار تو این است رستگاری بزرگ ۵۴
پس جز این نیست که آسان کردیم آنرا بزبان تو شاید ایشان پند گیرند پس انتظار بکش بدرستی که ایشان
انتظار کشندگانند ۵۵

سوره جاثیه سی و هفت آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۱ فرو فرستادن کتاب است از خدای ارجمند درست کردار ۲ بدرستی که در
آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست مر مؤمنانرا ۳ و در آفرینش شما وآنچه پراکنده میکند
از جنبنده آیتهاست مر گروهی که یقین کنند ۴

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٥
تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ٦ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٧ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ
ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٨ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ٩ مِنْ
وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠ هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ

واختلاف شب و روز و آنچه را فرو فرستاده خدا از آسمان از روزی پس زنده کرده بآن
زمین را پس از مردنش و گردانیدن بادها آیتهاست برای گروهی که تعقل کنند ۵ این
آیتهای خداست میخوانیم آنها را بر تو بحق پس بکدام سخن پس از خدا و آیتهای او ایمان می
آورید ۶ وای بر هر دروغگوی گناهکاری ۷ که میشنود آیتهای خدا را که خوانده میشود
بر او پس اصرار میکند سرکشی کنان گویا که نشنیده آنها را پس مژده ده او را بعذاب درد
ناک ۸ و هرگاه بداند از آیتهای ما چیزی بگیرد آنها را استهزا آنها برای ایشانست
عذابی خوار کننده ۹ از پیش روی ایشانست دوزخ و کفایت نمیکند از ایشان آنچه
کسب کرده اند چیزی را و نه آنچه گرفتند از غیر خدا دوستان و مر ایشانراست
عذابی بزرگ ۱۰ این هدایتست و آنانکه کافر شده اند بآیتهای پروردگار خود مر ایشان
راست عذابی از شدیدترین عذاب دردناک ۱۱ خداست آنکه رام گردانید برای
شما دریا را تا روان گردد کشتیها در آن بامر او و تا بطلبید از فضل او و شاید
شما سپاس گذارید ۱۲ و رام کرد برای شما آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین همه
است همگی را که از اوست بدرستیکه در این آیتهاست برای گروهی که تفکر
کنند ۱۳ بگو مر آنانرا که ایمان آورده اند عفو کنند مر آنانرا که امید ندارند روزهای
خدا را تا سزا دهد گروهی را بسبب آنچه بودند کسب میکردند ۱۴ کسیکه کرد کار
شایسته را پس برای خود اوست و کسیکه بد کرد پس بر اوست پس بسوی پروردگار
خود بازگردانیده شوید ۱۵ و هر آینه بتحقیق دادیم بنی اسرائیل را کتاب و حکم و نبوت و
روزی دادیم ایشانرا از پاکیزه ها و زیادتی دادیم ایشانرا بر جهانیان ۱۶ و دادیم ایشانرا
دلایل روشن از امر پس خلاف نکردند مگر پس از آنکه آمد ایشانرا دانش [illegible]
میان ایشان بود بدرستیکه پروردگار تو حکم میکند [illegible]
روز قیامت در آنچه بودند که [illegible]
کن آنرا و پیروی مکن خواهشهای آنان [illegible]
و بدرستیکه ستمکاران بعضی [illegible]
برای مردمان و هدایت و رحمتی مر گروهی را که یقین میکنند [illegible]
بدیها [illegible]

رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ١١
اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ
لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢ وَسَخَّرَ لَكُمْ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مِنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ١٣ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ
لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٤
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ
فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ١٥
وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
[illegible]

الصالحات سواءً محياهم ومماتهم ساء ما يحكمون ٢١ وخلق الله السموات والارض بالحق ولتجزى كل نفس بما كسبت وهم لا
يظلمون ٢٢ افرايت من اتخذ الهه هويه واضله الله على علم وختم على سمعه وقلبه وجعل على بصره غشاوة فمن يهديه من
بعد الله افلا تذكرون ٢٣ وقالوا ما هي الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا الا الدهر وما لهم بذلك من علم ان هم الا
يظنون ٢٤ واذا تتلى عليهم اياتنا بينات ما كان حجتهم الا ان قالوا ائتوا بابائنا ان كنتم صادقين ٢٥ قل الله يحييكم ثم يميتكم

شایسته را که یکسان بود زیستن ایشان و مردنشان بد است انچه حکم میکنند ٢١ و
افرید خدا اسمانها و زمین را بحق و تا جزا داده شود هر نفسی بانچه کسب کرده و ایشان ستم
کرده نمیشوند ٢٢ ایا پس دیدی انرا که فرا گرفت الهه خود را خواهش خود و گمراه کرده اورا خدا
بر علم و مهر نهاده بر گوش او و دلش و گردانیده بر چشم او پرده پس که هدایت میکند اورا از
بعد خدا ایا پس پند نمیگیرید ٢٣ و گفتند نیست ان مگر زندگانی دنیای ما میمیریم و زنده
میشویم و هلاک نمیکند ما را مگر روزگار و نیست مر ایشانرا بان هیچ دانشی نیستند ایشان
مگر که گمان میبرند ٢٤ و چون خوانده شود بر ایشان ایتهای ما روشنها نباشد حجت
ایشان مگر انکه گویند بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان ٢٥ بگو
خدا زنده میکند شما را پس میمیراند شما را پس گرد می اورد شما را بسوی روز قیامت
نیست شکی در ان ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ٢٦ و مر خدا راست پادشاهی اسمانها
و زمین و روزی که بپا ایستد قیامت در ان روز زیان کنند ابطال کنندگان ٢٧
و ببینی هر گروهی را بزانو در امده هر گروهی خوانده شوند بسوی کتاب خود امروز جزا
داده شوید انچه را که بودید که میکردید ٢٨ اینست کتاب ما سخن میکند بر شما بحق
بدرستی که ما بودیم که مینوشتیم انچه را که بودید که میکردید ٢٩ پس اما انانکه
ایمان اورده اند و کرده اند کارهای شایسته را پس در اورد ایشانرا پروردگار ایشان
در رحمت خود انست ان فیروزی ظاهر ٣٠ و اما انانکه کافر شده اند ایا پس نبود ایتهای
من که خوانده میشد بر شما پس گردنکشی نمودید و بودید گروهی گناهکاران ٣١
و چون گفته شدی که بدرستی که وعده خدا حقست و قیامت نیست شکی در ان گفتید
نمیدانیم که چیست قیامت گمان نمیبریم مگر گمانی و نیستیم ما یقین داران
٣٢ و ظاهر شد مر ایشانرا بدیها انچه کرده اند و احاطه کرد بایشان انچه بودند
که بان استهزا میکردند ٣٣ و گفته شود که امروز فراموش میکنیم شما را چنانچه فراموش
کردید ملاقات این روز خود را و جایگاه شما اتش است و نباشد مر شما را هیچ
مددکاران ٣٤ این بسبب انست که شما گرفتید ایتهای خدا را استهزا و فریب
داد شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون اورده نمیشوند از ان
و نه ایشان طلب رضاجوئی کرده شوند ٣٥

ثم يجمعكم الى يوم القيمة لا ريب
فيه ولكن اكثر الناس لا يعلمون
٢٦ ولله ملك السموات والارض
ويوم تقوم الساعة يومئذ
يخسر المبطلون ٢٧ وترى كل
امة جاثية كل امة تدعى الى
كتابها اليوم تجزون ما كنتم
تعملون ٢٨ هذا كتابنا ينطق
عليكم بالحق انا كنا نستنسخ
ما كنتم تعملون ٢٩ فاما الذين
امنوا وعملوا الصالحات فيدخلهم
ربهم في رحمته ذلك هو الفوز
المبين ٣٠ واما الذين كفروا افلم
تكن اياتي تتلى عليكم فاستكبرتم
وكنتم قوما مجرمين ٣١ واذا قيل
ان وعد الله حق والساعة لا ريب
فيها قلتم ما ندري ما الساعة
ان نظن الا ظنا وما نحن بمستيقنين
٣٢ وبدا لهم سيئات ما عملوا
وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون
٣٣ وقيل اليوم ننسيكم كما
نسيتم لقاء يومكم هذا ومأويكم
النار وما لكم من ناصرين ٣٤
ذلكم بانكم اتخذتم ايات الله
هزوا وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم
لا يخرجون منها ولا هم يستعتبون
٣٥

فلله الحمد رب السموات ورب الارض رب العالمين ۳۶ وله الكبرياء في السموات والارض وهو العزيز الحكيم ۳۷
سورة الاحقاف خمس وثلثون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم حم ۱ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۲ ما خلقنا السموات و
الارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى والذين كفروا عما انذروا معرضون ۳ قل ارايتم ما تدعون من دون الله اروني ماذا
خلقوا من الارض ام لهم شرك في السموات ائتوني بكتاب من قبل هذا او اثارة من علم ان كنتم صادقين ۴ ومن اضل ممن

پس مر خدای راست ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان
۳۶ و مر او راست بزرگی در آسمانها و زمین و اوست ارجمند درستکردار ۳۷

سورهٔ احقاف سی و پنج آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

حم ۱ فرو فرستادن کتابست از خدای ارجمند درستکردار ۲ نیافریدیم آسمانها
و زمین را و آنچه میانهٔ آن دو است مگر بحق و مدتی نام برده شده و آنانکه کافر شدند از
آنچه بیم کرده شده اند اعراض کنندگانند ۳ بگو آیا دیدید آنچه را میخوانید از غیر خدا بنمایید
مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشانراست شرکتی در آسمانها بیارید مرا کتابی از پیش این
یا بقیه‌ای از دانشی اگر هستید راستگویان ۴ و کیست گمراه‌تر از آنکه بخواند از غیر خدا کسی را که
اجابت ننماید مر او را تا روز قیامت و آنها از خواندن ایشان بیخبرانند ۵ و چون حشر کرده
شوند مردم باشند مر ایشانرا دشمنان و باشند بپرستیدن ایشان کافران ۶ و چون
خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشنند گویند آنانکه کافر شدند مر حق را چون آمد
ایشانرا این جادوئیست هویدا ۷ یا گویند بدروغ بسته آنرا بگو اگر بدروغ بسته ام آنرا
پس مالک نمیشوید برای من از خدا چیزیرا او داناتر است بآنچه خوض میکنید در آن
کافیست او گواه میانهٔ من و میانهٔ شما و اوست آمرزگار مهربان ۸ بگو نیستم نو درآمده از
رسولان و نمیدانم چه کرده خواهد شد بمن و نه بشما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی فرستاده
شود بسوی من و نیستم من مگر بیم نمایندهٔ هویدا ۹ بگو آیا دیدید اگر باشد از نزد خدا و کافر
شده باشید بآن و گواهی داده گواهی از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و سرکشی کردید بدرستی
که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا ۱۰ و گفتند آنانکه کافر شدند برای آنانکه ایمان آوردند
اگر بودی بهتر پیشی نگرفتندی ما را بسوی آن و چون هدایت نیافتند بآن پس بزودی میگویند این
دروغیست دیرینه ۱۱ و پیش از آن بود کتاب موسی پیشوا و بخشایشی و این کتابیست تصدیق
کننده بزبان عربی تا بیم نماید آنانرا که ستم کردند و مژده باشد مر نیکوکارانرا ۱۲ بدرستیکه آنانکه
گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند پس نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوه
خورند ۱۳ آنها یاران بهشتند جاودانیان در آن پاداش بآنچه بودند که میکردند ۱۴

يدعوا من دون الله من لا يستجيب له
الى يوم القيمة وهم عن دعائهم غافلون
۵ واذا حشر الناس كانوا لهم اعداء
وكانوا بعبادتهم كافرين ۶ واذا تتلى
عليهم آياتنا بينات قال الذين كفروا
للحق لما جاءهم هذا سحر مبين ۷ ام
يقولون افتريه قل ان افتريته فلا
تملكون لي من الله شيئا هو اعلم بما
تفيضون فيه كفى به شهيدا
بيني وبينكم وهو الغفور الرحيم ۸
قل ما كنت بدعا من الرسل وما
ادري ما يفعل بي ولا بكم ان
اتبع الا ما يوحى الي وما انا الا
نذير مبين ۹ قل ارايتم ان كان
من عند الله وكفرتم به وشهد
شاهد من بني اسرائيل على مثله
فامن واستكبرتم ان الله لا يهدي
القوم الظالمين ۱۰ وقال الذين كفروا
للذين آمنوا لو كان خيرا ما سبقونا
اليه واذ لم يهتدوا به فسيقولون
هذا افك قديم ۱۱ ومن قبله كتاب
موسى اماما ورحمة وهذا كتاب
مصدق لسانا عربيا لينذر الذين ظلموا
وبشرى للمحسنين ۱۲ ان الذين قالوا ربنا
الله ثم استقاموا فلا خوف عليهم ولا هم
يحزنون ۱۳ اولئك اصحاب الجنة خالدين
فيها جزاء بما كانوا يعملون

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ
رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ١٥
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ١٦ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ
أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

١٧ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ
الْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ١٨ وَلِكُلٍّ
دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٩ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ
كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا
كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
بِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ٢٠ وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ
إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ
النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٢١ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٢٢ قَالَ إِنَّمَا
الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ
بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٢٣
فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ
قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا
اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ
٢٤ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا
لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ٢٥ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ
مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا
وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ
وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ

و وصیت کردیم آدمی را بپدر و مادرش نیکوئی برداشت او را مادرش بمشقت و نهاد او را بمشقت
و برداشتن او و از شیر باز کرفتن او سی ماهست تا آنگاه که رسید بحد جوانی خود و رسید به
چهل سال کفت پروردکار من الهام کن مرا آنکه سپاس کذارم نعمت ترا که انعام کردهٔ بر من و بر
پدر و مادر من و آنکه بکنم شایسته را که پسندی آنرا و بصلاح آر برای من در فرزندان من بدرستی
که من بازکشت کردم بسوی تو و بدرستی که من از کردن نهندکانم ١٥ آنها آنانند که می پذیریم
از ایشان نیکوترین آنچه کرده اند و درمیکذریم از بدیهای ایشان در یاران بهشت وعدهٔ راستی
که بودند که وعده داده میشدند ١٦ و کسی که کفت مر پدر و مادر خود را که اف مر شما را آیا وعده میدهید
مرا که بیرون آورده میشوم و بتحقیق که کذشته اند قرنها پیش از من و آن دو فریاد رسی میخواستند
از خدا وای بر تو ایمان آور بدرستی که وعدهٔ خدا راستست پس میکفت که نیست این مکر افسانههای
پیشینیان ١٧ آنها آنانند که ثابت شد بر ایشان کفتار در امتانی که بتحقیق کذشته اند پیش از ایشان
از جن و انس بدرستی که ایشان بودند زیانکاران ١٨ و مر هر یك را مرتبهاست از آنچه کرده اند و تا تمام
دهد ایشانرا کردارهای ایشان و ایشان ستم کرده نشوند ١٩ و روزی که عرض کرده می شوند آنانکه
کافر شدند بر آتش بردید پاکیزهای خود را در زندکی دنیاتان و بهره ور شدید بآنها پس امروز
جزا داده شوید بعذاب خواری بسبب آنچه بودید که بزرکی میکردید در زمین بناحق و بسبب آنچه
بودید که نافرمانی میکردید ٢٠ و یاد کن برادر عاد را چون بیم نمود کروه خود را در وادی ریکتودهها
دیك و حال آنکه کذشته اند بیم کنندکان پیش از او و پس از او که مپرستید مکر خدا را بدرستی
که من میترسم بر شما عذاب روزی بزرك را ٢١ کفتند آیا آمدهٔ ما را تا بکردانی ما را از الهان ما پس
بیاور بما آنچه وعده میدهی ما را اکر هستی از راستکویان ٢٢ کفت نیست آن علم مکر نزد خدا
و میرسانم بشما آنچه را که فرستاده شده ام بآن ولیکن من می بینم شما را کروهی که جهل میورزید
٢٣ پس چون دیدند آنرا ابری عرض روآورنده بجانب رودخانههای ایشان کفتند این ابریست بارانده
ما بلکه آنست آنچه بشتاب میطلبیدید آنرا بادیست که در آن عذابیست دردناك ٢٤ هلاك
میکند همه چیزرا بفرمان پروردکارش پس بامداد کردند که دیده نمیشد مکر جایکاههای ایشان
همچنین جزا میدهیم کروه کناهکارانرا ٢٥ و هر آینه بتحقیق که تمکن دادیم ایشانرا در آنچه تمکن
ندادیم شما را در آن و کردانیدیم برای ایشان کوش و دیدهها و دلها پس کفایت نکرد از ایشان
کوش ایشان و نه دیدههاشان و نه دلهاشان هیچ چیزرا چون بودند که انکار میکردند

بآیات الله وحاق بهم ما کانوا به یستهزؤن ۲۶ ولقد اهلکنا ما حولکم من القری وصرفنا الآیات لعلهم یرجعون ۲۷ فلولا نصرهم الذین اتخذوا من
دون الله قربانا آلهة بل ضلوا عنهم وذلک افکهم وما کانوا یفترون ۲۸ واذ صرفنا الیک نفرا من الجن یستمعون القرآن فلما حضروه قالوا انصتوا
فلما قضی ولوا الی قومهم منذرین ۲۹ قالوا یا قومنا انا سمعنا کتابا انزل من بعد موسی مصدقا لما بین یدیه یهدی الی الحق والی طریق
مستقیم ۳۰ یا قومنا اجیبوا داعی الله وآمنوا به یغفر لکم من ذنوبکم ویجرکم من عذاب الیم ۳۱ ومن لا یجب داعی الله فلیس بمعجز فی الارض ولیس له

من دونه اولیاء اولئک فی ضلال
مبین ۳۲ اولم یروا ان الله الذی
خلق السموات والارض ولم یعی بخلقهن
بقادر علی ان یحیی الموتی بلی انه
علی کل شیء قدیر ۳۳ ویوم یعرض
الذین کفروا علی النار الیس هذا
بالحق قالوا بلی وربنا قال فذوقوا
العذاب بما کنتم تکفرون ۳۴ فاصبر
کما صبر اولوا العزم من الرسل ولا
تستعجل لهم کانهم یوم یرون ما
یوعدون لم یلبثوا الا ساعة من
نهار بلاغ فهل یهلک الا القوم
الفاسقون ۳۵ سورة محمد [illegible] مدنیة
بسم الله الرحمن الرحیم
الذین کفروا وصدوا عن سبیل الله
اضل اعمالهم ۱ والذین آمنوا وعملوا الصالحات
وآمنوا بما نزل علی محمد وهو الحق
من ربهم کفر عنهم سیئاتهم واصلح
بالهم ۲ ذلک بان الذین کفروا اتبعوا
الباطل وان الذین آمنوا اتبعوا الحق
من ربهم کذلک یضرب الله للناس
[illegible]
[illegible]
[illegible]

آیتهای خدا را واحاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ۲۶ وهرآینه بتحقیق
که هلاک کردیم آنرا که گرداگرد شماست از قریه‌ها ومکرر آوردیم آیتها را شاید ایشان باز
گردند ۲۷ پس چرا یاری نکردند ایشان را آنانکه گرفتند از غیر خدا برای نزدیکی الها نیز بلکه گم
شد بتها از ایشان واینست دروغ ایشان وآنچه را بودند که افترا مینمودند ۲۸ وهنگامیکه گردانیدیم
بسوی تو گروهی را از جن که گوش میکردند قرآن را پس چون حاضر شدند آنرا گفتند خاموش باشید
پس چون گذارده شد برگشتند بسوی قوم خود بیم نمایندگان ۲۹ گفتند ای گروه ما بدرستیکه ما
شنیدیم کتابی را که فرو فرستاده شده پس از موسی تصدیق کننده مر آنچه را پیش از آن بوده هدایت
میکند بسوی حق وبسوی راه راست ۳۰ ای گروه ما اجابت کنید خواننده خدا را وایمان آورید
باو تا بیامرزد برای شما گناهان شما را وپناه دهد شما را از عذابی دردناک ۳۱ وهرکه
اجابت ننماید خواننده خدا را پس نیست عاجز کننده در زمین ونیست مر او را از غیر او دوستان
آنها در گمراهی اند هویدا ۳۲ آیا ندیدند که خداست آنکه آفرید آسمانها وزمین را وواماند نکشید
بسبب آفریدن آنها تواناست بر آنکه زنده کند مردگان را آری بدرستیکه او بر هر چیزی تواناست
۳۳ وروزیکه عرض کرده میشوند آنانکه کافر شدند بر آتش که آیا نیست این حق گویند آری بحق
پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که کفر میورزیدید ۳۴ پس صبر کن
چنانچه صبر کردند صاحبان ثبات از رسولان وشتاب منما برای ایشان همانا که ایشان
روزیکه به بینند آنرا که وعده داده میشوند درنگ نکرده اند مگر ساعتی از روز بس است تبلیغ
پس آیا هلاک میشوند مگر گروه فاسقان ۳۵

سوره محمد صلی الله علیه وآله وسلم چهل وهفت آیه است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آنانکه کافر شدند وباز داشتند از راه خدا گم کرد کردارهای ایشانرا ۱ وآنانکه ایمان آوردند
وکردند کردارهای شایسته را وایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده شده بر محمد وآنست حق
از پروردگار ایشان در گذرانید از ایشان بدیهای ایشانرا وباصلاح آورد حال ایشانرا ۲
این بجهت آنست که آنانکه کفر ورزیدند پیروی کردند باطل را وآنکه آنانکه ایمان آوردند
پیروی کردند حق را از پروردگارشان همچنین میزند خدا برای مردم مثلهاشانرا ۳ پس
چون ملاقات کنید آنانرا که کافر شدند پس زدن گردنهاست تا چون کشته بسیار [illegible]

فشدوا الوثاق فاما منا بعد واما فداء حتی تضع الحرب اوزارها ٤ ذلک ولو یشاء الله لانتصر منهم ولکن لیبلوا بعضکم ببعض والذین
قتلوا فی سبیل الله فلن یضل اعمالهم سیهدیهم ویصلح بالهم ٦ ویدخلهم الجنة عرفها لهم ٧ یا ایها الذین آمنوا ان تنصروا الله
ینصرکم ویثبت اقدامکم ٨ والذین کفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ٩ ذلک بانهم کرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم ١٠ افلم
یسیروا فی الارض فینظروا کیف کان عاقبة الذین من قبلهم دمر الله علیهم وللکافرین امثالها ١١ ذلک بان الله مولی الذین آمنوا وان

الکافرین لا مولی لهم ١٢ ان الله ید
خل الذین آمنوا وعملوا الصالحات
جنات تجری من تحتها الانهار والذین
کفروا یتمتعون ویأکلون کما
تأکل الانعام والنار مثوی لهم ١٣
وکاین من قریة هی اشد قوة من
قریتک التی اخرجتک اهلکناهم
فلا ناصر لهم ١٤ افمن کان علی
بینة من ربه کمن زین له سوء
عمله واتبعوا اهواءهم مثل الجنة
التی وعد المتقون فیها انهار من
ماء غیر آسن وانهار من لبن لم
یتغیر طعمه وانهار من خمر لذة
للشاربین ١٥ وانهار من عسل
مصفی ولهم فیها من کل الثمرات
ومغفرة من ربهم کمن هو خالد
فی النار وسقوا ماء حمیما فقطع
امعاءهم ١٦ ومنهم من یستمع الیک
حتی اذا خرجوا من عندک قالوا
للذین اوتوا العلم ماذا قال آنفا
اولئک الذین طبع الله علی قلوبهم
واتبعوا اهواءهم ١٨ والذین اهتدوا
زادهم هدی وآتاهم تقواهم
١٩ فهل ینظرون الا الساعة
ان تأتیهم بغتة فقد جاء
اشراطها فانی لهم اذا

پس محکم کنید بند را پس یا منت نهادنی بعد از آن و یا فدا گرفتنی تا بگذارند اهل حرب سلا
حهای خود را ٤ اینست و اگر خواستی خدا هر اینه انتقام کشیدی از ایشان و لیکن تا بیازماید
بعض شما را ببعضی و آنانکه کشته شده اند در راه خدا پس هرگز گم نمیکند کردارهای ایشانرا
بزودی هدایت کند ایشانرا و باصلاح آورد حال ایشانرا ٦ و در آورد ایشانرا در بهشت که
تعریف کرده آنرا برای ایشان ٧ ای آنانکه ایمان آورده اند اگر یاری کنید خدا را یاری کند شما
را و ثابت گرداند قدمهای شما را ٨ و آنانکه کافر شده اند پس نگونساری باد مر ایشانرا و گم
کند کردارهای ایشانرا ٩ این بسبب آنست که ایشان ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد
خدا پس ناچیز کرد کردارهای ایشانرا ١٠ آیا پس راه نرفتند در زمین پس بنگرند چگونه بود
انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کرد خدا بر ایشان و مر کافرانراست امثال
آنها ١١ این بسبب آنست که خدا یاور آنانست که ایمان آورده اند و بدرستی که کافران نیست
یاوری مر ایشانرا ١٢ بدرستی که خدا در آورد آنانرا که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای
شایسته را ببهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها و آنانیکه کافر شده اند برخورداری
یابند و میخورند چنانکه میخورند چهارپایان و آتش جایگاهیست مر ایشانرا ١٣ و چه بسیار از
قریه که آن بود سخت تر در قوت از قریه تو که بیرون کرد ترا هلاک کردیم ایشانرا پس نباشد
هیچ مددکاری مر ایشانرا ١٤ آیا پس آنکه باشد بر حجتی از پروردگار خود مانند کسی است
که آراسته داده شده برای او بدی کردار او و پیروی کرده اند خواهشهای خود را مثل بهشتی
که وعده داده شده اند پرهیزکاران که در آنهاست نهرها از آب غیر متغیر و نهرها از شیری
که تغییر نکرده طعم آن و نهرها از شرابی که لذتست برای آشامندگان ١٥ و نهرها از عسلی
صاف و مر ایشانراست در آن از همه میوه ها و آمرزشی از پروردگار ایشان مانند کسیست
که جاوید است در آتش و آشامیده شوند آب جوشانی را پس پاره پاره کند رودهای ایشانرا
١٦ و از ایشان کسانیند که گوش میدارند بسوی تو تا چون بیرون روند از نزد تو گویند مر
آنانرا که داده شده اند علم را چه چیز گفت این ساعت ایشان کسانی اند که مهر نهاده خدا
بر دلهای ایشان و پیروی کرده اند خواهشهای خود را ١٨ و آنانکه هدایت یافته اند افزود
ایشانرا هدایت و داد بایشان اسباب تقوای ایشانرا ١٩ پس آیا میکنند مگر قیامت را که
بیاید ایشانرا ناگهان پس بتحقیق که آمد علامات آن پس از کجا باشد مر ایشانرا چون

حاء تهم ذكريهم ٢٠ فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثويكم ٢١ ويقول الذين امنوا لولا
نزلت سورة فاذا انزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال رايت الذين في قلوبهم مرض ينظرون اليك نظر المغشي عليه من الموت فاولى لهم طاعة وقول معروف ٢٢
فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم ٢٣ فهل عسيتم ان توليتم ان تفسدوا في الارض وتقطعوا ارحامكم ٢٤ اولئك الذين
لعنهم الله فاصمهم واعمى ابصارهم ٢٥ افلا يتدبرون القران ام على قلوب اقفالها ٢٦ ان الذين ارتدوا على ادبارهم من بعد ما تبين

بیاید ایشانرا پند گرفتن ایشان ٢٠ پس بدانکه نیست الهی مگر خدا و امرزش خواه برای گناهان خود و برای مردان مؤمن و زنان مؤمنه و خدا میداند موضع تردد شما را و جای اقامت شما را ٢١ و میگویند آنانکه ایمان آورده اند چرا فرو فرستاده نشد سوره پس چون فرو فرستاده شد سوره محکم و ذکر کرده شد در آن کارزار بر بینی آنانرا که در دلهای ایشان مرضیست مینگرند بسوی تو نگریستن بیهوش شده از مرگ پس اولیست برای ایشان فرمانبرداری و گفتار نیکو ٢٢ پس چون بسر حد عزیمت رسید کار پس اگر راستگوئی پیشه کردندی با خدا هر آینه بودی بهتر برای ایشان ٢٣ پس آیا نزدیک شدید که اگر متولی شوید آنکه تباهی کنید در زمین و قطع کنید رحمهای خود را ٢٤ آنهایند آنانکه لعنت کرده ایشانرا خدا پس کر گردانید و کور کرد چشمهای ایشانرا ٢٥ آیا پس تدبر نمیکنند در قرآن یا بر دلهاست قفلهای آنها ٢٦ بدرستی که آنانکه برگشتند بر پشتهای خود پس از آنکه ظاهر شده بود برای ایشان هدایت شیطان زینت داده برای ایشان و آرزوها قرار داد برای ایشان ٢٧ این بسبب آنست که ایشان گفتند مر آنانرا که ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد خدا زود باشد که فرمان بریم شما را در بعض امر و خدا میداند نهانی گفتن ایشانرا ٢٨ پس چگونه باشد آنگاه که بگیرند جان ایشانرا فرشتگان میزده باشند روهای ایشان و پشتهای ایشانرا ٢٩ این بسبب آنست که ایشان پیروی کردند آنچه را بخشم آورد خدا را و ناخوش داشتند خشنودی او را پس باطل کرد کردارهای ایشانرا ٣٠ آیا پنداشتند آنانکه در دلهای ایشان مرضیست آنکه هرگز بیرون نمی آرد خدا کینهای ایشانرا ٣١ و اگر میخواستیم هر آینه می نمودیم تو ایشانرا پس هر آینه شناختی ایشانرا بعلامتشان و هر آینه بشناسی البته ایشانرا در گردانیدن گفتار و خدا میداند کردارهای شما را ٣٢ و هر آینه آزمائیم شما را تا بدانیم جهاد کنندگان از شما و شکیبایانرا و بیازمائیم خبرهای شما را ٣٣ بدرستی که آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا و مخالفت نمودند رسول را بعد از آنکه ظاهر شد مر ایشانرا راه راست هرگز نتوانند رسانید خدا را چیزی و بزودی نابود کند خدا کردارهای ایشانرا ٣٤ ای گروهی که ایمان آورده اند فرمان برید خدا را و فرمان برید رسول را و باطل مکنید کردارهای خود را ٣٥ بدرستی که آنانکه کافر شدند و منع کردند از راه خدا پس مردند و ایشان بودند کافر پس هرگز نمی آمرزد خدا مر ایشانرا ٣٦

لهم الهدى الشيطان سول لهم
واملى لهم ٢٧ ذلك بانهم قالوا للذين
كرهوا ما نزل الله سنطيعكم في بعض
الامر والله يعلم اسرارهم ٢٨ فكيف
اذا توفتهم الملائكة يضربون وجوههم
وادبارهم ٢٩ ذلك بانهم اتبعوا
ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط
اعمالهم ٣٠ ام حسب الذين في
قلوبهم مرض ان لن يخرج الله اضغانهم
ولو نشاء لاريناكهم فلعرفتهم
بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول
والله يعلم اعمالكم ٣٢ ولنبلونكم
حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين
ونبلوا اخباركم ٣٣ ان الذين كفروا
وصدوا عن سبيل الله وشاقوا
الرسول من بعد ما تبين لهم
الهدى لن يضروا الله شيئا و
سيحبط اعمالهم ٣٤ يا ايها الذين
امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول
ولا تبطلوا اعمالكم ٣٥ ان
الذين كفروا وصدوا عن سبيل
الله ثم ماتوا وهم كفار
٣٦ فلن يغفر الله لهم

فلا تهنوا وتدعوا الى السلم وانتم الاعلون والله معكم ولن يتركم اعمالكم ٣٧ انما الحيوة الدنيا لعب ولهو وان تؤمنوا وتتقوا يؤتكم اجوركم
ولا يسئلكم اموالكم ٣٨ ان يسئلكموها فيحفكم تبخلوا ويخرج اضغانكم ٣٩ هاانتم هؤلاء تدعون لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل
فانما يبخل عن نفسه والله الغني وانتم الفقراء وان تتولوا يستبدل قوما غيركم ثم لا يكونوا امثالكم ٤٠ سورة الفتح تسع وعشرون آية
بسم الله الرحمن الرحيم انا فتحنا لك فتحا مبينا ١ ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر ويتم نعمته عليك ويهديك صراطا

مستقيما ٢ وينصرك الله نصرا عزيزا
٣ هو الذي انزل السكينة في قلوب
المؤمنين ليزدادوا ايمانا مع ايمانهم
ولله جنود السموات والارض
وكان الله عليما حكيما ٤ ليدخل
المؤمنين والمؤمنات جنات تجري
من تحتها الانهار خالدين فيها
ويكفر عنهم سيئاتهم وكان
ذلك عند الله فوزا عظيما ٥
ويعذب المنافقين والمنافقات
والمشركين والمشركات الظانين
بالله ظن السوء عليهم دائرة السوء
وغضب الله عليهم ولعنهم واعد
لهم جهنم وساءت مصيرا ٦ و
لله جنود السموات والارض و
كان الله عزيزا حكيما ٧ انا ارسلناك
شاهدا ومبشرا ونذيرا لتؤمنوا
بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه
وتسبحوه بكرة واصيلا ٨ ان
الذين يبايعونك انما يبايعون
الله يد الله فوق ايديهم فمن
نكث فانما ينكث على نفسه
ومن اوفى بما عاهد عليه
الله فسيؤتيه اجرا عظيما ٩
سيقول لك المخلفون

پس سستی مکنید و مخوانید بسوی صلح و شما برترانید و خدا با شماست و هرگز کم نکند از
شما کردارهای شما را ۳۷ نیست زندگی دنیا مگر بازیچه و بیهوده و اگر ایمان آورید و بپرهیزید
کاری کنید میدهد شما را مزدهای شما و نخواهد از شما مالهای شما را ۳۸ اگر خواهد
از شما آنها را پس بجد گیرد شما را بخیلی میکنید و بیرون می آورد کینهای شما را ۳۹ آگاه
باشید شما آنانید که خوانده میشوید تا انفاق کنید در راه خدا پس از شما کسیست که
بخل می ورزد و هر که بخیلی کند پس جز این نیست که بخیلی میکند از خود و خدا بی نیاز است
و شما محتاجانید و اگر روی بگردانید بدل میکند گروهی را غیر از شما پس نباشند
مانندهای شما ۴۰

سورهٔ فتح بیست و نه آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
بدرستی که ما فتح دادیم مر ترا فتحی آشکار ۱ تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه پیش رفت از گناه
تو و آنچه پس افتاد و تمام نماید نعمت خود را بر تو و هدایت کند ترا راهی راست ۲ و یاری
کند ترا خدا یاری کردنی با عزت ۳ اوست آنکه فرو فرستاد آرام را در دلهای مؤمنان تا
بیفزایند ایمانرا با ایمانشان و مر خدایراست لشکرهای آسمانها و زمین و هست خدا دانا
حکیم ۴ تا درآورد مردان مؤمن و زنان مؤمنه را به بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها
آنکه جاوید باشند در آنها و تا بپوشاند از ایشان بدیهای ایشانرا و هست این نزد خدا
کامیابی عظیم ۵ و تا عذاب کند مردان منافق و زنان منافقه و مردان مشرک و زنان مشرکه
را که گمان برندگانند بخدا گمان بد بر ایشانست گردش بد و غضب کرد خدا بر ایشان و
لعنت کرد ایشانرا و مهیا کرد برای ایشان دوزخ را و بد است از راه بازگشت ۶ و مر خدایرا
لشکرهای آسمانها و زمین و هست خدا عزیز حکیم ۷ بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه
و مژده دهنده و بیم نماینده تا ایمان آورید بخدا و رسولش و تقویت نمائید ورا و تعظیم کنید
ورا و تسبیح گوئید ورا بامداد و شبانگاه ۸ بدرستی که آنانکه بیعت می نمایند با تو جز
این نیست که بیعت مینمایند با خدا دست خدا بالای دستهای ایشانست پس کسی که
شکست پس جز این نیست که میشکند بر خودش و کسی که وفا کرد بآنچه عهد کرده بر آن
با خدا پس بزودی میدهد او را مزدی عظیم ۹ بزودی میگویند مر ترا بازماندگان

من الاعراب شغلتنا اموالنا واهلونا فاستغفر لنا يقولون بالسنتهم ما ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا ان اراد بكم ضرا او
اراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا ۱۱ بل ظننتم ان لن ينقلب الرسول والمؤمنون الى اهليهم ابدا وزين ذلك في قلوبكم و
ظننتم ظن السوء وكنتم قوما بورا ۱۲ ومن لم يؤمن بالله ورسوله فانا اعتدنا للكافرين سعيرا ۱۳ ولله ملك السموات والارض يغفر
لمن يشاء ويعذب من يشاء وكان الله غفورا رحيما ۱۴ سيقول المخلفون اذا انطلقتم الى مغانم لتاخذوها ذرونا نتبعكم يريدون

ان يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا
كذلكم قال الله من قبل فسيقولون
بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون
الا قليلا ۱۵ قل للمخلفين من الاعراب
ستدعون الى قوم اولي باس شديد
تقاتلونهم او يسلمون فان تطيعوا
يؤتكم الله اجرا حسنا وان تتولوا
كما توليتم من قبل يعذبكم عذابا
اليما ۱۶ ليس على الاعمى حرج ولا على
الاعرج حرج ولا على المريض حرج
ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات
تجري من تحتها الانهار ومن يتول
يعذبه عذابا اليما ۱۷ لقد رضي الله
عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة
فعلم ما في قلوبهم فانزل السكينة
عليهم واثابهم فتحا قريبا ۱۸ ومغانم
كثيرة ياخذونها وكان الله عزيزا
حكيما ۱۹ وعدكم الله مغانم كثيرة
تاخذونها فعجل لكم هذه وكف
ايدي الناس عنكم ولتكون اية
للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما
۲۰ واخرى لم تقدروا عليها قد
احاط الله بها وكان الله على كل شيء قديرا ۲۱
ولو قاتلكم الذين كفروا لولوا الادبار
ثم لا يجدون وليا ولا نصيرا ۲۲ سنة
الله التي قد خلت من قبل ولن تجد لسنة
الله تبديلا ۲۳ وهو الذي كف ايديهم

از عربان بادیه که مشغول گردانید ما را مالهای ما و کسان ما پس آمرزش خواه برای ما میگویند
بزبانهای خود آنچه نیست در دلهای ایشان بگو پس کیست که مالک شود برای شما از خدا چیزی
اگر خواهد بشما گزندی یا خواهد بشما سودی را بلکه هست خدا با آنچه میکنید آگاه ۱۱
بلکه گمان کردید که برنمیگردند پیغمبر و مؤمنان بسوی کسانشان هرگز و آراسته شد
آن در دلهای شما و گمان کردید گمان بدی و هستید گروهی هالکان ۱۲ و کسی که ایمان
نیاورد بخدا و پیغمبر او پس بدرستی که ما مهیا کرده ایم برای کافران آتش سوزان را ۱۳ و
مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین میآمرزد برای کسی که میخواهد و عقوبت میکند
کسی را که میخواهد و هست خدا آمرزگار مهربان ۱۴ بزودی میگویند باز ماندگان چون
بروید بسوی غنیمتها تا فرا گیرید آنها را بگذارید ما را که متابعت نمائیم شما را میخواهند
که تغییر دهند کلام خدا را بگو هرگز متابعت ما نخواهید نمود همچنین گفت خدا از پیش
پس بزودی خواهند گفت بلکه حسد میبرید بما بلکه هستند که نمی فهمند مگر اندکی
۱۵ بگو مر پس ماندگان را از عربان بادیه زود باشد که خوانده شوید بسوی گروهی صاحبان
جنگ سخت که کارزار کنید با ایشان یا مسلمان شوند پس اگر فرمان برید میدهد خدا شما
را مزدی نیکو و اگر روگردان شوید چنانکه روگردانیدید از پیش عذاب میکند شما را عذابی
دردناک ۱۶ نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی و کسی که فرمان برد
خدا و رسول او را درآورد او را ببهشتهائی که روان است از زیر آنها جویها و کسی که روگرداند
عذاب میکند او را عذابی دردناک ۱۷ هر آینه بتحقیق خوشنود شد خدا از مؤمنان آنگاه
که بیعت کردند با تو زیر درخت پس دانست آنچه در دلهای ایشان بود پس فرو فرستاد
آرام را بر ایشان و جزا داد ایشان را فتحی نزدیک ۱۸ و غنیمتهای بسیار که فرا گیرند آنها را و
هست خدا عزیز حکیم ۱۹ وعده داد شما را خدا غنیمتهای بسیار که فرا گیرید آنها را پس شتاب
داد برای شما این را و باز داشت دستهای مردمان را از شما و تا باشد آیتی مر مؤمنان را و هدایت
کند شما را براه راست ۲۰ و دیگرها که قادر نشده اید بر آنها بتحقیق احاطه کرد خدا بر آنها
و هست خدا بر هر چیزی توانا ۲۱ و اگر کارزار کرده بودند با شما آنانکه کافر شده اند هر آینه برگردانیده
بودند پشتها را پس نمییافتند دوستی و نه یاوری ۲۲ سنت خداست که بتحقیق گذشته
از پیش و هرگز نیابی مر سنت خدا را تغییری ۲۳ و اوست آنکه باز داشت دستهای ایشان را

عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِن بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۲۴ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ
مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن
يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۲۵ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۲۶ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ
مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ
فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِن دُونِ
ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۲۷ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
۲۸ مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ
أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِم
مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ
وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ
فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ
سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنْهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۲۹

سورة الحجرات ثماني عشرة آية مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ
يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ
وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ
۲ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ

از شما و دستهای شما را از ایشان در وادی مکه از بعد آنکه ظفر داد شما را بر ایشان و هست
خدا بانچه میکنید بینا ۲۴ ایشانند آنانکه کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد الحرام و
قربانی را باز داشته شده از آنکه برسد بجای آن و اگر نه بودند مردان با ایمان و زنان با ایمان که
نمیدانستید ایشان را آنکه پامال میکردید ایشان را پس میرسید شما را از ایشان عاری بنادانی
تا درآورد خدا در رحمت خود کسی را که میخواهد اگر جدا شده بودند هر آینه عذاب کرده بودیم
آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ۲۵ هنگامی که گردانیدند آنانکه کافر شدند در دلهای
خودشان تعصب را تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرامش خود را بر رسول خود و بر مومنان
و لازم گردانید ایشان را کلمهٔ پرهیزکاری و بودند سزاوارتر بان و اهل آن و هست خدا بهر چیزی دانا
۲۶ هر آینه بتحقیق راست کرد خدا رسول خود را خواب دیدن بحق که هر آینه درآیید البته مسجد
الحرام اگر خواهد خدا ایمنان تراشندگان سرهاتان و کوتاه کنندگان که نترسید پس دانست
آنچه را که ندانستید پس گردانید از پیش آن فتحی نزدیک ۲۷ اوست آنکه فرستاد رسول خود را بهدایت
و دین حق تا غالب سازد او را بر دین همه آن و کافیست خدا گواه ۲۸ محمد رسول خداست و
آنانکه با ویند سختانند بر کافران رحیمانند میانه خودشان می بینی ایشانرا رکوع کنندگان
سجده کنندگان میجویند تفضلی از خدا و خوشنودی نشانهٔ ایشان در روهای ایشانست از
اثر سجده اینست مثل ایشان در توریة و مثل ایشان در انجیل چون کشتیست که بیرون آورد
شاخه های نورسته اش را پس قوی کند آنرا پس سطبر شود پس راست بایستد بر ساقهای خود
بشگفت آورد برزگرانرا تا بخشم آورد بسبب ایشان کفار را وعده داد خدا آنانرا که ایمان
آوردند و کردند شایسته ها را از ایشان آمرزشی و مزدی عظیم ۲۹

سورهٔ حجرات هیجده آیه و مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
ای آنانکه ایمان آوردند پیشی مگیرید میانه دو دست خدا و رسول او و بپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا شنوای داناست ۱ ای آنان که ایمان آوردند بلند مکنید آوازهای خود را
برتر از آواز پیغمبر و بلند مکنید برای او بگفتار مانند بلند کردن بعض شما برای بعضی که ناچیز
میشود کردارهای شما و شما نمی فهمید ۲ بدرستی که آنانکه فرو میخوابانند آوازهای خود را

عند رسول الله اولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة واجر عظيم ۳ ان الذين ينادونك من وراء الحجرات اكثرهم لا يعقلون ۴ ولو
انهم صبروا حتى تخرج اليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم ۵ يا ايها الذين آمنوا ان جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا
على ما فعلتم نادمين ۶ واعلموا ان فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من الامر لعنتم ولكن الله حبب اليكم الايمان وزينه في قلوبكم وكره اليكم الكفر
والفسوق والعصيان اولئك هم الراشدون ۷ فضلا من الله ونعمة والله عليم حكيم ۸ وان طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فاصلحوا بينهما فان بغت

احديهما على الاخرى فقاتلوا التي
تبغي حتى تفيء الى امر الله فان فاءت
فاصلحوا بينهما بالعدل واقسطوا
ان الله يحب المقسطين ۹ انما المؤمنون
اخوة فاصلحوا بين اخويكم واتقوا الله
لعلكم ترحمون ۱۰ يا ايها الذين
آمنوا لا يسخر قوم من قوم عسى ان
يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء
عسى ان يكن خيرا منهن ولا تلمزوا
انفسكم ولا تنابزوا بالالقاب
بئس الاسم الفسوق بعد الايمان
ومن لم يتب فاولئك هم الظالمون
۱۱ يا ايها الذين آمنوا اجتنبوا كثيرا
من الظن ان بعض الظن اثم ولا
تجسسوا ولا يغتب بعضكم بعضا
ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه
ميتا فكرهتموه واتقوا الله ان الله
تواب رحيم ۱۲ يا ايها الناس انا
خلقناكم من ذكر وانثى وجعلناكم
شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم
عند الله اتقاكم ان الله عليم خبير
۱۳ قالت الاعراب آمنا قل لم تؤمنوا
ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الا
يمان في قلوبكم وان تطيعوا الله
ورسوله لا يلتكم من اعمالكم شيئا
ان الله غفور رحيم ۱۴ انما المؤمنون
الذين آمنوا بالله ورسوله ثم لم
يرتابوا وجاهدوا باموالهم وانفسهم
في سبيل الله اولئك هم

نزد رسول خدا ایشانند آنانکه آزمود خدا دلهای ایشانرا برای پرهیزکاری مر ایشانراست آمرزش
و مزدی عظیم ۳ بدرستیکه آنانکه آواز میکنند ترا از پس حجرها بیشتر ایشان نمی یابند ۴ و اگر
آنکه ایشان صبر کنند تا بیرون آئی بسوی ایشان هر آینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزگار
مهربانست ۵ ای آنانکه ایمان آورده اید اگر آورد شما را فاسقی خبری پس تفحص کنید مبادا آسیب
رسانید قومی را بنادانی پس بگردید بر آنچه کرده باشید پشیمانان ۶ و بدانید که در شماست رسول
خدا اگر اطاعت میکرد شما را در بسیاری از امر هر آینه برنج افتاده بودید ولیکن خدا دوست
گردانید بسوی شما ایمانرا و آراسته داد آنرا در دلهای شما و ناخوش گردانید بسوی شما کفر و
نافرمانی و معصیت را آنها ایشانند راه رسیدگان ۷ تفضلی از خدا و نعمتی و خدا داناى
حکیم است ۸ و اگر دو گروه از مؤمنان کارزار کنند پس اصلاح کنید میانه آن دو پس اگر ستم
کند یکی از آن دو بر دیگری پس کارزار کنید با آن که ستم میکند تا برگردد بسوی فرمان خدا پس
اگر برگشت پس اصلاح کنید میانه ایشان براستی و عدالت کنید بدرستیکه خدا دوست
میدارد عدالت کنندگان را ۹ جز این نیست که مؤمنان برادرانند پس اصلاح کنید میان دو برادران
و بپرهیزید از خدا شاید که شما رحم کرده شوید ۱۰ ای آنانکه ایمان آورده اند نباید که استهزا کنند
قومی از قومی شاید آنکه باشند بهتر از ایشان و نه زنان از زنان شاید که باشند بهتر از ایشان
و عیب مکنید نفسهای خود را و بد مخوانید بلقبها بد است نام فسوق بعد از ایمان و کسیکه توبه
نکند پس آنها ایشانند ستمکاران ۱۱ ای آنانکه ایمان آورده اند دوری کنید بسیاری از گمان بدرستیکه
بعضی از گمان گناه است و تجسس مکنید و غیبت نکند بعضی شما بعضی را آیا دوست میدارد
یکی از شما که بخورد گوشت برادر خود را مرده پس ناخوش میدارید آنرا و بترسید از خدا بدرستیکه
خدا توبه پذیر مهربانست ۱۲ ای مردمان بدرستیکه ما خلق کردیم شما را از نر و ماده و
گردانیدیم شما را شعبها و قبیلهها تا بشناسید یکدیگر را بدرستیکه گرامی ترین شما نزد
خدا پرهیزکارترین شما است بدرستیکه خدا داناى آگاهست ۱۳ گفتند عربان بادیه
ایمان آوردیم بگو ایمان نیاوردید و لیکن بگوئید که اسلام آورده ایم و هنوز در نیامده ایمان
در دلهای شما و اگر فرمان برید خدا و رسول او را کم نگرداند شما را از کردارهای شما چیزی
بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست ۱۴ جز این نیست که مؤمنان آنانند که ایمان آورده اند
بخدا و رسول و پس شک نکردند جهاد کردند بمالهای خود و نفسهای خود در راه خدا آنها ایشانند

الصَّادِقُونَ ١٥ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٦ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ
إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٧ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨
سورة ق خمس واربعون آية مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ق ١ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ٢ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا
شَيْءٌ عَجِيبٌ ٣ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ٤ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ٥ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ٦ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى
السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّا
هَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ٧ وَالْأَرْضَ
مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ
٨ تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ
مُنِيبٍ ٩ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا
فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ
١٠ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ
رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً
مَيْتًا كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ١٣
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ
كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ١٤ أَ
فَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي
لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ١٥ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ
بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
حَبْلِ الْوَرِيدِ ١٦ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ١٧
مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ
عَتِيدٌ ١٨ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ
بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ١٩
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ
٢٠ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ

راست گویان ۱۵ بگو آیا می آموزانید خدا را بدین خود و خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در
در زمین است و خدا بهرچیزی داناست ۱۶ منت می نهند بر تو که اسلام آوردند بگو منت
مگذارید بر من اسلام خود را بلکه خدا منت می نهد بر شما که راه نمود شما را بسوی ایمان اگر
۱۸ هستید راست گویان ۱۷ بدرستی که خدا میداند نهان آسمانها و زمین را و خدا بیناست بآنچه میکنید

سورهٔ ق چهل و پنج آیه و آن مکیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
ق ۱ بقرآن بزرگوار ۲ بلکه عجب داشتند که آمد ایشانرا بیم نمایندهٔ از ایشان پس گفتند
کافران این چیزیست عجیب ۳ آیا چون بمیریم و باشیم خاک این بازگشتیست دور ۴ بتحقیق
دانستیم آنچه را کم میکند زمین از ایشان و نزد ما کتابیست نگاه دارنده ۵ بلکه بدروغ نسبت
کردند حق را چون آمد ایشانرا پس ایشان در کار بیند شوریده ۶ آیا پس ننگرستند بسوی آسمان
که بالای ایشانست چگونه بنا کرده ایم انرا و آرایش دادیم انرا و نیست انرا هیچ شکافها ۷
و زمین را گسترانیدیم انرا و فگندیم دران کوههای استوار و رویانیدیم دران از هر صنف
خوش آینده ۸ برای بینائی و پند گرفتن مر هر بندهٔ بازگشت کننده را ۹ و فرو فرستادیم از آسمان آبی
با برکت را پس رویانیدیم بسبب آن بوستانها و دانه درویده شونده ۱۰ و درخت خرما قد کشیده
انهارا است شکوفه بر هم نشسته روزی برای بندگان و زنده کردیم بان زمین مرده را همچنین است
بیرون آمدن ۱۱ بدروغ نسبت کردند پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس و ثمود ۱۲ و عاد و فرعون و
دوستان لوط ۱۳ و اصحاب ایکه و قوم تبع همه بدروغ نسبت کردند پیغمبرانرا پس حق شد وعید من ۱۴
آیا پس عاجز شدیم بآفرینش اول بلکه ایشان در شک اند از آفرینش تازه ۱۵ و هر اینه بتحقیق آفریدیم
آدمی را و می دانیم آنچه را وسوسه میکند با او نفس او و ما نزدیکتریم بسوی او از رگ گردن ۱۶ آنگاه
که فرا گیرندان دو فرا گیرنده از راست و از چپ نشسته ۱۷ بیرون نیفکند از دهن هیچ گفتاری مگر
نزد او ست نگهبانی آماده ۱۸ و آمد بیهوشی مرگ بحق اینست آنچه بودی که از ان میگریختی ۱۹ و دمیده
شد در صور اینست روز موعود ۲۰ و آمد هر تنی باشد با او راننده و گواهی ۲۱ هر اینه بتحقیق
بودی در بیخبری ازین پس برداشتیم از تو پردهٔ تو را پس دیدهٔ تو امروز تیز است ۲۲ و گفت همنشین
او اینست آنچه نزد من آماده است ۲۳ بیفگنید در دوزخ هر کافر نمایندهٔ عناد کننده را ۲۴

مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ٢٥ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ٢٦ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَالٍ
بَعِيدٍ ٢٧ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَعِيدِ ٢٨ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ٢٩ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ
امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِن مَّزِيدٍ ٣٠ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ٣١ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ٣٢ مَّنْ خَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ٣٣ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ٣٤ لَهُم مَّا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ٣٥ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم بَطْشًا

بازدارنده مر خیر را تعدی نماینده شک آرنده را ۲۵ آنکه کرد با خدا خدای دیگر پس
بیفکنید او را در عذاب سخت ۲۶ گفت همنشین او پروردگار ما گمراه نکردم او را ولیکن بود در گمراهی
دور ۲۷ گفت مخاصمت منمایید نزد من وبتحقیق پیش فرستاده بودم بسوی شما وعید را ۲۸ تغییر
داده نمیشود گفتار نزد من ونیستم من ستمکار مر بندگان را ۲۹ روزی که گوییم مر دوزخ را آیا
پر شدی و گوید آیا هست هیچ زیادتی ۳۰ ونزدیک گردانیده شد بهشت برای پرهیزکاران نه
دور ۳۱ اینست آنچه وعده داده شده بودید برای هر بازگشت کننده نگاه دارنده ۳۲ کسیکه
ترسید خدای بخشاینده را بپنهانی وآمد بادلی بازگشت نماینده ۳۳ درآیید در آن بسلامتی این
روز جاودانی ۳۴ مر ایشان راست آنچه خواهند در آن ونزد ماست زیادتی ۳۵ وبسا هلاک
کردیم پیش از ایشان از قرنی که ایشان سخت تر بودند از ایشان بقوت پس راه یافتند در شهرها
که آیا بود هیچ گریزگاهی ۳۶ بدرستیکه در این هر آینه پندیست برای هر که باشد مر او را دل
یا انداخت گوش را و او باشد حاضر ۳۷ وهر آینه بتحقیق آفریدیم آسمانها و زمین را و آنچه
میان آنهاست در شش روز ونرسید ما را هیچ رنجی ۳۸ پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح گو
بستایش پروردگار خود پیش از طلوع آفتاب وپیش از فرو شدن ۳۹ و از شب پس تسبیح گوی
او را وعقبهای سجدها ۴۰ وبشنو روزی که ندا میکند نداکننده از جایگاهی نزدیک ۴۱
روزی که میشنوند صیحه را براستی آن روز بیرون آمدن ۴۲ بدرستیکه ما زنده میکنیم ومیرانیم
وبسوی ماست بازگشت ۴۳ روزی که شکافته شود زمین از ایشان شتابان آن حشریست
بر ما آسان ۴۴ ما داناتریم بآنچه میگویند ونیستی تو بر ایشان جبر کننده پس پند ده [illegible]

سورهٔ ذاریات [illegible] آیه وآن شصت

بنام خدای بخشاینده مهربان

بپراکنده کنندگان پراکنده کردنی ۱ پس بردارندگان [illegible] ۲ پس روان شوندگان [illegible] ۳ پس قسمت
کنندگان امر را ۴ که بدرستیکه آنچه وعده داده میشوید هر آینه راستست ۵ وبدرستیکه جزا
هر آینه بوقوع آینده است ۶ و بآسمان صاحب راهها ۷ بدرستیکه شما هر آینه در گفتاری
مختلفید ۸ روگردانیده شود از او آنکه روگردانیده شده ۹ [illegible]
آنانی که ایشان در فرو رفتگی ضلالت بیخبرانند ۱۱ میپرسند که کی خواهد بود روز جزا

فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ٣٦
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ
أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ٣٧
وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا
مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ ٣٨ فَاصْبِرْ عَلَىٰ
مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ٣٩
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ
٤٠ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن
مَّكَانٍ قَرِيبٍ ٤١ يَوْمَ يَسْمَعُونَ
الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ٤٢
إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ
٤٣ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا
ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ٤٤ نَّحْنُ
أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم
بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ
وَعِيدِ ٤٥

سورة الذاريات [illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ١ فَالْحَامِلَاتِ
وِقْرًا ٢ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ٣ فَ
الْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ٤ إِنَّمَا تُوعَدُونَ
لَصَادِقٌ ٥ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ٦ وَالسَّمَاءِ
ذَاتِ الْحُبُكِ ٧ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ
٨ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ٩ قُتِلَ
الْخَرَّاصُونَ ١٠ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ
سَاهُونَ ١١ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ١٣ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ١٤ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ١٥ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ١٦ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ١٧ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ١٨ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ١٩ وَفِي الْأَرْضِ
آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ٢٠ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ٢١ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ٢٢ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ٢٣
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ٢٤ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ٢٥ فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

٢٦ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
٢٧ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا
لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
٢٨ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ
وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ٢٩
قَالُوا كَذَلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ
الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ٣٠ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ
أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ٣١ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا
إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ٣٢ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ
حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ٣٣ مُسَوَّمَةً عِنْدَ
رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ٣٤ فَأَخْرَجْنَا مَنْ
كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٣٥ فَمَا
وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
٣٦ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ
يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٣٧ وَ
فِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ٣٨ فَتَوَلَّى
بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ٣٩
فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ٤٠ وَفِي عَادٍ
إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ
٤١ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ
إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ٤٢ وَفِي ثَمُودَ
إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ ٤٣
فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ٤٤ فَمَا
اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنْتَصِرِينَ ٤٥ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ٤٦ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ٤٧ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ٤٨

روزی که ایشان بر آتش عذاب کرده می شوند ١٣ بچشید عذاب خود را اینست آنچه بودید که آنرا
بشتاب میخواستید ١٤ بدرستی که پرهیزکاران در بوستانها و چشمه سارها باشند ١٥ فرا گیرندگان
آنچه را داده ایشان را پروردگار ایشان بدرستی که ایشان بودند پیش از این نیکوکاران ١٦ بودند که
اندکی از شب می خفتند ١٧ و در سحرها طلب آمرزش میکردند ١٨ و در مالهای ایشان بهره بود
برای سؤال کننده و بی بهره ١٩ و در زمین آیتهاست برای یقین کنندگان ٢٠ و در نفسهای
شما آیا پس نمی بینید ٢١ و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده داده میشوید ٢٢ پس بحق پروردگار
آسمان و زمین بدرستی که این هر آینه حقست مانند آنکه شما سخن میگوئید ٢٣ آیا آمد ترا حکایت
مهمانان ابرهیم گرامی داشته شدگان ٢٤ آنگاه که در آمدند بر او پس گفتند سلام گفت سلام
گروهی اید ناشناخته شده ٢٥ پس پنهان رفت بسوی خاندان خود پس آورد گوساله فربه ٢٦
پس نزدیک برد آنرا بسوی ایشان گفت آیا نمیخورید ٢٧ پس پنهانی یافت از ایشان ترسی گفتند
مترس و مژده دادند او را به پسری دانا ٢٨ پس رو کرد زن او در فریاد در زدن پس زد روی خود را
و گفت پیر زال نازاینده ام ٢٩ گفتند همچنین گفته پروردگار تو بدرستی که او اوست حکیم دانا
٣٠ گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان ٣١ گفتند بدرستی که ما فرستاده شده ایم
بسوی گروهی گناهکاران ٣٢ تا فرستیم بر ایشان سنگهای از گل ٣٣ نشان کرده شده نزد
پروردگار تو برای اسراف کنندگان ٣٤ پس بیرون کردیم هر که را بود در آن از مؤمنان ٣٥ پس
نیافتیم در آن بجز خانه از مسلمانان ٣٦ و واگذاشتیم در آن نشانه برای آنانکه میترسند از
عذاب دردناک ٣٧ و در موسی هنگامی که فرستادیم او را بسوی فرعون با حجتی هویدا ٣٨
پس روی گردانید بقوت خود و گفت جادوگر است یا دیوانه ٣٩ پس گرفتیم او را و لشکرهای
او را پس افکندیم ایشان را در دریا و او بود ملامت کننده ٤٠ و در عاد هنگامی که فرستادیم
بر ایشان بادی نازا ٤١ نمیگذاشت چیزی را که می آمد بر آن مگر آنکه کردی آنرا مانند استخوان
پوسیده ٤٢ و در ثمود هنگامی که گفته شد مر ایشانرا که برخورداری یابید تا وقتی ٤٣ پس
سرکشیدند از فرمان پروردگار شان پس گرفت ایشانرا صاعقه و ایشان مینگریستند
٤٤ پس نتوانستند هیچ برخواستنی و نبودند انتقام کشندگان ٤٥ و قوم نوح را از پیش بدرستی
که ایشان بودند گروهی فاسقان ٤٦ و آسمان را بنا کردیم آنرا بقوت و بدرستی که ما
هر آینه توانایانیم ٤٧ و زمین را گسترانیدیم آنرا پس خوب گسترانندگانیم ٤٨

من كل شئ خلقنا زوجين لعلكم تذكرون ٤٩ ففروا الى الله انى لكم منه نذير مبين ٥٠ ولا تجعلوا مع الله الها آخر انى لكم منه نذير
مبين ٥١ كذلك ما اتى الذين من قبلهم من رسول الا قالوا ساحر او مجنون ٥٢ اتواصوا به بل هم قوم طاغون ٥٣ فتول عنهم فما انت بملوم ٥٤ و
ذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين ٥٥ وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون ٥٦ ما اريد منهم من رزق وما اريد ان يطعمون ٥٧ ان الله
هو الرزاق ذو القوة المتين ٥٨ فان للذين ظلموا ذنوبا مثل ذنوب اصحابهم فلا يستعجلون ٥٩ فويل للذين كفروا من يومهم الذى يوعدون ٦٠

وازهر چیزی آفریدیم دو جفت شاید که شما پند گیرید ۴۹ پس بگریزید بسوی خدا بدرستی
که من مر شما را از او بیم نماینده هویدا ۵۰ ومگردانید با خدا خدای دیگر بدرستی که من مر
شما را از او بیم نماینده هویدا ۵۱ همچنان نیامد آنانرا که بودند پیش ایشان هیچ رسولی مگر
که گفتند جادوگر است یا دیوانه ۵۲ آیا وصیت کرده اند باو بلکه ایشان گروهی اند از حد
بدر شدگان ۵۳ پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو ملامت کرده شده ۵۴ و پند ده
پس بدرستی که پند دادن سود میدهد مؤمنانرا ۵۵ ونیافریدیم جن وآدمیانرا مگر برای
آنکه بپرستند مرا ۵۶ نمیخواهم از ایشان هیچ روزی ونمیخواهم که بخورانند مرا ۵۷ بدرستی که خدا
اوست بسیار روزی دهنده صاحب توانائی استوار ۵۸ پس بدرستی که مر آنانرا که
ستم کرده اند بهره ایست مانند بهره یاران ایشان پس نباید که بشتاب خواهند ۵۹
پس وای مر آنانرا که کافر شدند از روزشان که وعده داده میشوند ۶۰

سوره طور چهل و نه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بطور ۱ وکتاب نوشته شده ۲ در پوست گشاده شده ۳ وبیت المعمور ۴ وسقف بر
افراشته شده ۵ ودریای برافروخته ۶ بدرستی که عذاب پروردگار تو هر آینه بوقوع آینده
است ۷ نیست مر او را هیچ دفع کننده ۸ روزی که حرکت کند آسمان حرکت کردنی ۹ وروان
شوند کوهها روان شدنی ۱۰ پس وای در آنروز مر تکذیب کنندگانرا ۱۱ آنانکه ایشان در
فرو رفتن بباطل بازی میکنند ۱۲ روزی که بسرعت انداخته شوند بسوی آتش دوزخ انداختنی
۱۳ این آتشیست که بودید که بآن تکذیب میکردید ۱۴ آیا پس جادوست این یا شما نمی بینید ۱۵
در آئید آنرا پس صبر کنید یا صبر منمائید یکسانست بر شما جز این نیست که پاداش داده میشوید
آنچه را بودید که میکردید ۱۶ بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها ونعمتهااند ۱۷ متنعمان
بآنچه داده ایشانرا پروردگار ایشان ونگاه داشت ایشانرا پروردگار ایشان از عذاب دوزخ
۱۸ بخورید وبیاشامید گوارا بسبب آنچه بودید که میکردید ۱۹ تکیه زدگان بر تختهای بر صف
زده ... وجفت کردیم ایشانرا بزنان سفید فراخ چشم ۲۰ وآنانکه ایمان آوردند وپیروی کرد
ایشانرا ذریه ایشان بسبب ایمان رسانیم بایشان فرزندان ایشانرا ۲۱ وکم نکردیم
از کردارهای ایشان هیچ چیز هر مردی بآنچه کسب کرده در گروست ۲۲ ومدد فرستیم

سوره والطور تسع واربعون آیة مکیة

بسم الله الرحمن الرحيم
والطور ١ وكتاب مسطور ٢
فى رق منشور ٣ والبيت المعمور
٤ والسقف المرفوع ٥ والبحر
المسجور ٦ ان عذاب ربك لواقع
٧ ما له من دافع ٨ يوم تمور
السماء مورا ٩ وتسير الجبال
سيرا ١٠ فويل يومئذ للمكذبين
١١ الذين هم فى خوض يلعبون ١٢
يوم يدعون الى نار جهنم دعا
١٣ هذه النار التى كنتم بها
تكذبون ١٤ افسحر هذا ام انتم
لا تبصرون ١٥ اصلوها فاصبروا
او لا تصبروا سواء عليكم انما
تجزون ما كنتم تعملون ١٦ ان
المتقين فى جنات ونعيم ١٧ فا
كهين بما آتاهم ربهم ووقاهم
ربهم عذاب الجحيم ١٨ كلوا واشربوا
هنيئا بما كنتم تعملون ١٩ متكئين
على سرر مصفوفة وزوجناهم
بحور عين ٢٠ والذين آمنوا
واتبعتهم ذريتهم بايمان الحقنا
بهم ذريتهم وما التناهم
من عملهم من شئ كل امرئ
بما كسب رهين ٢١ و
امددناهم

بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ٢٣ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ٢٤ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ٢٥
وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٢٦ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ٢٧ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ٢٨ إِنَّا كُنَّا مِن
قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ٢٩ فَذَكِّرْ فَمَا أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ٣٠ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ٣١
قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ٣٢ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُم بِهَٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ٣٣ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَّا يُؤْمِنُونَ ٣٤ فَلْيَأْتُوا

ایشانرا بمیوه وکوشت ازانچه خواهش کنند ٢٣ نوبت کیرند دران جامی را که نه لغوی درانهاست ونه کناهی ٢٤ ومیکردند برایشان پسرانی که مرایشانراست همانا که ایشان مروارید پوشیده شده ٢٥ وروکند بعضیشان بربعضی بپرسند ٢٦ کویند بدرستی که ما بودیم پیشتر درکسان خود ترسناکان ٢٧ پس منت نهاد خدا برما ونکاه داشت مارا ازعذاب آتش سوزان ٢٨ بدرستی که بودیم ما از پیش که میخواندیم اورا بدرستی که اواوست نیکوکار مهربان ٢٩ پس پند ده پس نه تو بنعمت پروردکارت فال کوی ونه دیوانه ٣٠ یا میکویند که شعرکوست انتظار میبریم باو حوادث زمانه را ٣١ بکو انتظار برید پس بدرستی که من با شما از منتظرانم ٣٢ یا امیفرماید ایشانرا خردهای ایشان باین یا ایشان کروهی اند ازحد بدر رفتکان ٣٣ یا که میکویند بربافته آنرا بلکه ایمان نمی آورند ٣٤ پس باید بیاورند کلامی مانند آن اکرهستند راست کویان ٣٥ یا آفریده شده اند ازغیر چیزی یا ایشانند آفرینندکان ٣٦ یا آفریده اند آسمانها وزمین را بلکه یقین نمیدارند ٣٧ یا نزد ایشانست خزینهای پروردکار تو یا ایشان تسلط دارانند ٣٨ یا مرایشانراست نردبانی که میشنوند دران پس باید بیاورد شنونده ایشان حجتی هویدا ٣٩ یا مراوراست دختران ومرشماراست پسران ٤٠ یا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشان ازغرامت کران بارشده کانند ٤١ یا نزد ایشانست غیب پس ایشان مینویسند ٤٢ یا میخواهند مکری پس آنانکه کافرشده اند ایشانند مکرکرده شدکان ٤٣ یا مرایشانراست معبودی بجز خدا منزهست خدا ازانچه شریک می آورند ٤٤ واکر ببینند قطعه از آسمان افتاده کویند ابریست برهم نشسته ٤٥ پس بکذار ایشانرا تا برسند روزشانرا که دران هلاک شوند ٤٦ روزی که باز ندارد ازایشان مکرایشان چیزیرا ونه ایشان یاری کرده شوند ٤٧ وبدرستی که آنانرا که ستم کرده اند عذابیست غیرازان ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ٤٨ وصبرکن برای حکم پروردکارت پس بدرستی که تو در حفظ مائی وتسبیح کن بستایش پروردکارخود وقتی که برمیخیزی وازشب پس تسبیح کواورا ودرپشت کردن ستارکان ٤٩

سورهٔ نجم شصت ودو آیه ودر مکی است

بسم خدای بخشاینده مهربان

قسم بستاره چون فرونشیند ١ که کمراه نشده مصاحب شما ونه براه باطل رفت ٢ وسخن نمیکوید ازخواهش خود ٣ نیست آن مکر وحیی که وحی کرده میشود ٤ آموخت اورا سخت

بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ
٣٥ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ
الْخَالِقُونَ ٣٦ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بَل لَّا يُوقِنُونَ ٣٧ أَمْ
عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُسَيْطِرُونَ ٣٨ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ
يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ٣٩ أَمْ لَهُ
الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ٤٠ أَمْ تَسْأَلُهُمْ
أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ٤١ أَمْ
عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ
٤٢ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ
كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ٤٣ أَمْ
لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ٤٤ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ
السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ
مَّرْكُومٌ ٤٥ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ٤٦
يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَ
لَا هُمْ يُنصَرُونَ ٤٧ وَإِنَّ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٤٨ وَاصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ وَ
مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ٤٩
سورة النجم ستون واثنتان مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ٢ وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ٣ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ٤ عَلَّمَهُ شَدِيدُ

الْقُوَى ٥ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى ٦ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ٨ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ٩ فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى ١٠ مَا
كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ١١ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى ١٢ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى ١٣ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ١٤ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ١٥ ا
ذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى ١٦ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ١٧ لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ١٨ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى ١٩ وَمَنَاةَ
الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى ٢٠ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَى ٢١ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى ٢٢ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَ
لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى ٢٣
أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ٢٤ فَلِلَّهِ
الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ٢٥ وَكَمْ مِنْ
مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ٢٦ إِنَّ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ
الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَى ٢٧
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
الْحَقِّ شَيْئًا ٢٨ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى
عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَوةَ
الدُّنْيَا ٢٩ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ
الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ
اهْتَدَى ٣٠ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاؤُا
بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَى ٣١ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ
الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ
إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ٣٢ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى
٣٣ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ٣٤ أَعِنْدَهُ

قوتها ٥ صاحب توانائی پس راست ایستاد ٦ واو بود با فقی که برتراست ٧ بعد از آن نزدیک
شد پس نزدیک شد ٨ پس بود مقدار دو کمان یا نزدیکتر ٩ پس وحی کرد بسوی بندهٔ خود آنچه وحی
کرد ١٠ تکذیب نکرد دل آنچه را دید ١١ آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه میدید ١٢ و هر آینه
بتحقیق دید او را یکبار دیگر ١٣ نزد سدرة المنتهى ١٤ که نزد اوست بهشت آرامگاه ١٥ آنگاه
که فرا میگرفت سدره را آنچه فرا میگرفت ١٦ میل نکرد دیده و نه تجاوز کرد از حد ١٧ هر آینه بتحقیق
که دید از آیتهای پروردگارش که بود بزرگ ١٨ آیا پس دیدید لات و عزی را ١٩ و منات سیمین
واپس تر را ٢٠ آیا مر شما را پسر است و مر خدا را دختر ٢١ این آنگاه بخشی کردنیست مخالف
عدالت ٢٢ نیستند آن مگر نامهائی که نام نهاده اید آنها را شما و پدران شما فرو نفرستاده
خدا با آنها هیچ حجتی پیروی نمیکنند مگر گمان را و آنچه را خواهش میکند نفسها و هر آینه بتحقیق
که آمد ایشان را از پروردگارشان هدایت ٢٣ آیا مر آدمی راست آنچه آرزو میکند ٢٤ پس
مر خدا راست آنجهان و اینجهان ٢٥ و بسا از فرشته در آسمانها که سود ندهد در خواست
ایشان چیزی را مگر بعد از آنکه دستوری دهد خدا برای کسی که خواهد و پسندد ٢٦ بدرستی
که آنانکه ایمان نمی آورند بآخرت هر آینه مینامند فرشتگان را نامیدن مؤنث ٢٧ و نیست
مر ایشان را بآن هیچ دانشی پیروی نمیکنند مگر گمان را و بدرستی که گمان بی نیاز نمیکند از حق
چیزی را ٢٨ پس روی بگردان از هر که روگردانید از یاد ما و نخواست مگر زندگانی دنیا را ٢٩ این
غایت رسیدن ایشانست از دانش بدرستی که پروردگار تو او داناتر است بکسی که گم
شده از راه او و او داناتر است بکسی که هدایت یافته ٣٠ و مر خدا راست آنچه در آسمانها
و آنچه در زمین است تا سزا دهد آنانرا که بد کردند بآنچه کرده اند و پاداش دهد آنانرا که
نیکی کرده اند بنیکوئی ٣١ آنانکه دوری گزینند از کبیره های گناه و کارهای زشت مگر
از گناهان خورد بدرستی که پروردگار تو گشاده آمرزشست او داناتر است بشما آنهنگام
که بدید کرد شما را از زمین و آنهنگام که شما بودید خوردان در شکمهای مادران خود پس
پاک مشمارید نفسهای خود را او ست داناتر بآنکه پرهیزکاری کرد ٣٢ آیا پس دیدی آنرا
که روگردانید ٣٣ و داد اندکی و برید عطای خود را ٣٤ آیا نزد اوست علم غیب پس او می بیند ٣٥
یا خبر داده نشده بآنچه در صحیفهای موسی ٣٦ و ابرهیم است که تمام ادا کرد ٣٧ آنکه بر نمی
دارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را ٣٨ و اینکه نیست مر آدمی را مگر آنچه سعی کرد ٣٩

وأن سعيه سوف يرى ٤٠ ثم يجزيه الجزاء الأوفى ٤١ وأن إلى ربك المنتهى ٤٢ وأنه هو أضحك وأبكى ٤٣ وأنه هو أمات وأحيى ٤٤
وأنه خلق الزوجين الذكر والأنثى ٤٥ من نطفة إذا تمنى ٤٦ وأن عليه النشأة الأخرى ٤٧ وأنه هو أغنى وأقنى ٤٨ وأنه هو رب
الشعرى ٤٩ وأنه أهلك عادا الأولى ٥٠ وثمود فما أبقى ٥١ وقوم نوح من قبل إنهم كانوا هم أظلم وأطغى ٥٢ والمؤتفكة أهوى ٥٣
فغشاها ما غشى ٥٤ فبأي آلاء ربك تتمارى ٥٥ هذا نذير من النذر الأولى ٥٦ أزفت الآزفة ٥٧ ليس لها من دون الله كاشفة ٥٨

أفمن هذا الحديث تعجبون ٥٩
وتضحكون ولا تبكون ٦٠ وأنتم
سامدون ٦١ فاسجدوا لله
واعبدوا ٦٢

سورة القمر خمس وخمسون آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

اقتربت الساعة وانشق القمر ١
وإن يروا آية يعرضوا ويقولوا سحر
مستمر ٢ وكذبوا واتبعوا أهواءهم وكل أمر مستقر ٣ ولقد
جاءهم من الأنباء ما فيه مزدجر ٤
حكمة بالغة فما تغن النذر ٥
فتول عنهم يوم يدع الداع إلى
شيء نكر ٦ خشعا أبصارهم
يخرجون من الأجداث كأنهم جراد
منتشر ٧ مهطعين إلى الداع يقول
الكافرون هذا يوم عسر ٨
كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا
عبدنا وقالوا مجنون وازدجر
٩ فدعا ربه أني مغلوب فانتصر
١٠ ففتحنا أبواب السماء بماء منهمر
١١ وفجرنا الأرض عيونا فالتقى
الماء على أمر قد قدر ١٢ وحملناه
على ذات ألواح ودسر ١٣ تجري
بأعيننا جزاء لمن كان كفر ١٤ و
لقد تركناها آية فهل من مدكر ١٥
فكيف كان عذابي ونذر ١٦ و
لقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ١٧

واینکه سعی او زود باشد که دیده شود ٤٠ پس جزا داده میشود آنرا جزای تمامتر ٤١ واینکه بسوی
پروردگار تست آخر کارها ٤٢ واینکه او میخنداند ومیگریاند ٤٣ واینکه او میمیراند وزنده
میکند ٤٤ واینکه او آفرید دو صنف که ذکر وانثی است ٤٥ از نطفه چون در رحم ریخته شود ٤٦
واینکه بر اوست نشاة دیگر ٤٧ واینکه او بی نیاز کرده وسرمایه داده ٤٨ واینکه اوست
پروردگار شعری ٤٩ واینکه او هلاک کردانید عاد نخستین را ٥٠ وقوم ثمود را پس باقی نگذاشت
٥١ وگروه نوح را از پیش بدرستی که ایشان بودند ایشان ستمکارتر وطغیان کننده‌تر ٥٢ و
آن زبر وزبر شده را فرو افکند ٥٣ پس پوشانید آنرا آنچه پوشانید ٥٤ پس بکدام یک از نعمتهای
پروردگارت شک می‌ورزی ٥٥ این بیم نماینده است از بیم نمایندگان نخستین ٥٦ نزدیک
شد نزدیک شونده ٥٧ نیست مر آنرا غیر خدا ظاهر کننده ٥٨ آیا پس از این سخن تعجب می‌
نمایید ٥٩ و میخندید و نمیگریید ٦٠ و شمایید غافلان ٦١ پس سجده کنید مر خدا برا و بپرستید ٦٢

	[illegible]	سورة القمر پنجاه و پنج آیه	[illegible]

بنام خدای بخشاینده مهربان

[illegible] شد ماه ١ واگر ببینند آیتی را رو بگردانند وگویند
[illegible] ٢ و تکذیب کردند [illegible] خواهشهای خود را و هر امری قرار گیرنده
است ٣ [illegible] ایشان را خبرها [illegible] است مر جر شدنی ٤ کمتی است
بحد کمال رسیده پس سودی ندهند بیم نمایندگان ٥ پس رو بگردان از ایشان روزی که بخواند
خواننده بسوی چیزی ناخوش ٦ فرو رفته دیده هاشان بیرون آیند از قبرها همانا که ایشان
ملخهای پراکنده اند ٧ حال آنکه شتاب کنندگان باشند بسوی خواننده گویند کافران این
روزیست دشوار ٨ تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح پس بدروغ نسبت دادند بنده
ما را وگفتند دیوانه است وزجر کرده شد ٩ پس خواند پروردگار خود را که من مغلوب شدم
پس انتقام بکش ١٠ پس کشودیم درهای آسمانرا بآبی سخت ریزنده ١١ وروان ساختیم زمین را
چشمه ها پس فراهم رسید آب برای کاری که بتحقیق مقرر شده ١٢ و برنشانیدیم او را بر صاحب
تخته ها و میخها ١٣ که میرفت بنگاه داشت ما جزا مر کسی را که بود که کفر ورزیده بود ١٤ و هر
آینه بتحقیق که باز گذاشتیم آنرا آیتی پس آیا هست هیچ پند گیرنده ١٥ پس چگونه بوده عذاب
من و بیم نمودن من ١٦ و بتحقیق که آسان کردیم قرآنرا برای پند پس آیا هست هیچ پند گیرنده ١٧

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ١٨ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ١٩ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ٢٠
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ٢١ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ٢٢ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ٢٣ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ
إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ٢٤ أَؤُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ٢٥ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ٢٦ إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ
فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ٢٧ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ٢٨ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ٢٩ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي
وَنُذُرِ ٣٠ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً
وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ٣١
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُدَّكِرٍ ٣٢ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ
٣٣ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا
إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ٣٤ نِعْمَةً
مِنْ عِنْدِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ
٣٥ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنُّذُرِ ٣٦ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ
عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٧ وَلَقَدْ
صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ٣٨
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٩ وَلَقَدْ
يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ
٤٠ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ
٤١ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ٤٢ أَكُفَّارُكُمْ
خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي
الزُّبُرِ ٤٣ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ
مُنْتَصِرٌ ٤٤ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ
الدُّبُرَ ٤٥ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ
وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ٤٦ إِنَّ
الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ٤٧
يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ
وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٤٨

تکذیب نمودند عاد پس چگونه بود عذاب من و بیم نمودن من ١٨ بدرستی که ما فرستادیم بر
ایشان بادی سخت وزنده در روز شوم استمرار دارنده ١٩ که میکند مردم را همانا ایشان
تنهای نخل از بیخ برکنده ٢٠ پس چگونه بوده عذاب من و بیم نمودن من ٢١ و هر اینه بتحقیق که
آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پند گیرنده ٢٢ تکذیب کردند ثمود بیم
نمایندگان را ٢٣ پس گفتند آیا آدمی را که از جنس ماست تنها پیروی کنیم او را بدرستی
که ما آنگاه در ضلالت و آتشهای افروخته ایم ٢٤ آیا القا کرده شده است وحی بر او از میان
ما بلکه او دروغگوییست تکبر دارنده ٢٥ بزودی خواهند دانست فردا که کیست دروغگوی
متکبر ٢٦ بدرستی که ما فرستندگان ناقه ایم برای آزمایش مر ایشان را پس چشم براه باش
ایشان را و صبر کن ٢٧ و خبر ده ایشان را که آب قسمت است میان ایشان هر حصه آبی حاضر کرده شده ٢٨
پس ندا کردند یار خود را پس متحمل شد پس پی کرد ٢٩ پس چگونه بود عذاب من و بیم نمودن من
٣٠ بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان یک فریاد پس شدند مانند شاخهای خشک در
هم شکسته ریزه ریزه شده ٣١ و بتحقیق که آسان نمودیم قرآن را برای پند پس آیا هست
هیچ پند گیرنده ٣٢ تکذیب کردند گروه لوط بیم کنندگان را ٣٣ بدرستی که ما فرستادیم
بر ایشان تندبادی سنگ ریزه بارنده مگر خاندان لوط را که رهانیدیم ایشان را وقت سحر
٣٤ برای نعمتی از نزد ما همچنین پاداش دهیم آنرا که سپاس گذارد ٣٥ و هر اینه بتحقیق که
بیم نمود ایشان را از سخت گرفتن ما پس شک آوردند به بیم کردن ٣٦ و هر اینه بتحقیق که
خواستند از او مراد خود را از مهمانان او پس محو کردیم دیدهای ایشان را پس بچشید
عذاب مرا و بیم دادن مرا ٣٧ و هر اینه بتحقیق که صبح کرد ایشان را در اول روز عذابی برقرار ٣٨
پس بچشید عذاب من و بیم دادن مرا ٣٩ و هر اینه بتحقیق که آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا
هست هیچ پند گیرنده ٤٠ و بتحقیق آمد خانواده فرعون را بیم نمایندگان ٤١ تکذیب کردند
آیتهای ما همه را پس گرفتیم ایشان را گرفتن غالبی اقتدار دارنده ٤٢ آیا کافران شما بهترند از
آنها یا برای شما بیزاری است در کتابها ٤٣ یا میگویند ما گروه جمع شده ایم انتقام کشنده
٤٤ بزودی گریزانیده شوند آن جمع و برگردانیده شوند بر پشتها ٤٥ بلکه قیامت وعده گاه
ایشان است و قیامت سخت تر و تلخ تر است ٤٦ بدرستی که گناهکاران در گمراهی و آتشها
افروخته اند ٤٧ روزی که کشیده شوند در آتش بر روهای ایشان بچشید مس کردن دوزخ ٤٨

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۴۹ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۵۰ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۵۱ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۵۲
وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۵۳ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۵۴ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ۵۵ سورة الرحمن سبع وسبعون آية مكية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ الرَّحْمَٰنُ ۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۴ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۵ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ
۶ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۷ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۸ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۹ فِيهَا

فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۱۰
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۱۱
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۲ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ
۱۳ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ
۱۴ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۵
رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۱۶
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۷
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۱۸ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ
لَا يَبْغِيَانِ ۱۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۲۰ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ
وَالْمَرْجَانُ ۲۱ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۲۲ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ
فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۲۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۲۴ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا
فَانٍ ۲۵ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۲۶ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۲۷ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ ۲۸ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
۲۹ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ۳۰
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۳۱ يَا
مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ
۳۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۳۳
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۳۴

بدرستی که ما هر چیزیرا آفریدیم باندازه ۴۹ ونیست امر ما مگر یک چون بشتاب منگریستن
بچشم ۵۰ وهر اینه بتحقیق هلاک کردیم امثال شما را پس یا هست هیچ پند گیرنده ۵۱ وهر
چیزی که کرده اند اندر کتابست ۵۲ وهر خورد وبزرگی نوشته شده است ۵۳ بدرستی
که پرهیزکاران در بهشتهااند وجویها ۵۴ در نشستنگاهی پسندیده نزد پادشاهی صاحب اقتدار ۵۵

سوره رحمن هفتاد وهفت آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
خداوند بخشاینده ۱ آموزانید قرآنرا ۲ آفرید آدمیرا ۳ آموزانید بوی بیانرا ۴ آفتاب وماه
بحسابی مقدر میروند ۵ وگیاه بی ساق ودرخت سجده میکنند ۶ وآسمانرا برافراشته آنرا و
بنهاده ترازو را که از حد در نگذرید در میزان ۷ وبپا دارید سنجیدنرا بعدل وکم مکنید
میزانرا ۸ وزمین را بنهاد آنرا برای آفریدگان ۹ در اوست انواع میوه ودرخت خرما که صاحب
غلافهای شکوفه است ۱۰ ودانه صاحب برگ وگیاه خوشبو ۱۱ پس بکدامین نعمتهای پروردگار
تان تکذیب میکنید ۱۲ آفرید آدمی را از گل خشکیده مانند سفال پخته ۱۳ وآفرید پری را
از زبانه بی دودی از آتش ۱۴ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۱۵ پروردگار
دو مشرق وپروردگار دو مغرب ۱۶ پس بکدامین از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۱۷ آمیخت دو دریا را که بهم میرسند ۱۸ میانه آن دو حایلیست که زیادتی بهم نمیکنند ۱۹ پس
بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۲۰ بیرون می آید از آن دو مروارید ومرجان
۲۱ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۲۲ ومر اوراست کشتیهای بادبان
برافراشته در دریا مانند کوهها ۲۳ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۲۴ هر که بر آنست فانی شونده است ۲۵ وباقی میماند ذات پروردگار تو که خداوند عظمت
واحسانست ۲۶ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۲۷ میخواهد از او هر که
در آسمانها وزمین است هر روز او در کاریست ۲۸ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب
میکنید ۲۹ زود باشد که بپردازیم برای شما ای دو سنگین ۳۰ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۳۱ ای گروه جن وانس اگر توانید که بیرون روید از جوانب آسمانها وزمین پس
بیرون روید بیرون نمیروید مگر بتسلط ۳۲ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب
میکنید ۳۳ فرستاده شود بر شما زبانه از آتش ومس گداخته پس دفع نتوانید کرد ۳۴

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٥ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ٣٦ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٧ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ
إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ٣٨ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٩ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ٤٠ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤١
هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ٤٢ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ٤٣ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٤ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ
٤٥ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٦ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ٤٧ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٨ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ٤٩ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

٥٠ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ
٥١ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٢
مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ
إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ٥٣
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٤
فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ
إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ٥٥ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٦ كَأَنَّهُنَّ
الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ٥٧ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٨ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ
إِلَّا الْإِحْسَانُ ٥٩ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٦٠ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ
٦١ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٢
مُدْهَامَّتَانِ ٦٣ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٦٤ فِيهِمَا عَيْنَانِ
نَضَّاخَتَانِ ٦٥ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٦٦ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ
وَرُمَّانٌ ٦٧ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٦٨ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ٦٩ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٠ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ
فِي الْخِيَامِ ٧١ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٧٢ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ ٧٣ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٧٤ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ
خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ٧٥ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٦ تَبَارَكَ اسْمُ
رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ٧٧

پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٣٥ پس چون شق شود آسمان پس شود گلگون
مانند روغن تافته ٣٦ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٣٧ پس در آنروز
پرسیده نشود از گناه خود آدمی و نه جنی ٣٨ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٣٩ شناخته شوند گناهکاران بعلامتشان پس گرفته شوند بموهای پیشانی و قدمها ٤٠
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٤١ این دوزخیست که تکذیب میکردند آنرا
گناهکاران ٤٢ طواف کنند میانه آن و میانه آب جوشان بغایت گرم ٤٣ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ٤٤ و مر آنرا که ترسید از مقام پروردگار خود دو بهشت است
٤٥ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٤٦ صاحبان شاخهای درختان ٤٧
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٤٨ در آن دو چشمه است که جاریند ٤٩
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٥٠ در آن دو از هر میوه ایست دو نوع ٥١
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٥٢ تکیه زنندگان بر فرشهائی که آسترهای
آنها از دیبای سطبر است و چیده شده آن دو بهشت نزدیکست ٥٣ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ٥٤ در آنها کوتاه چشمان باشند که بکارت نبرده ایشانرا
هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی ٥٥ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٥٦ همانا آن زنان یاقوت و مرجانند ٥٧ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٥٨ آیا باشد پاداش نیکی بجز نیکی ٥٩ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٦٠ و زیر آن دو تا دو بهشت است ٦١ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٦٢ [illegible] سبز و خرم ٦٣ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٦٤ در آن
دو تا دو چشمه باشند جوشنده ٦٥ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٦٦
در این دو میوه ها و درخت خرما و درخت انار است ٦٧ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٦٨ در اینهاست زنان نیکوی خوش صورت ٦٩ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٧٠ حوران نیکوچشم مستوره در خیمها ٧١ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٧٢ نرسیده ایشانرا آدمی پیش از ایشان و نه جنی ٧٣ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٧٤ تکیه زدگان بر بالشهای سبز و بساطهای قیمتی خوب ٧٥ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ٧٦ بزرگست نام پروردگار تو که صاحب عظمت و انعامست ٧٧

سورة الواقعة ست وتسعون آية مكية بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ٢ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ٣ إِذَا رُجَّتِ
الْأَرْضُ رَجًّا ٤ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ٥ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ٦ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ٧ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ٨ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ
مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ٩ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ١٠ أُولٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ١١ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٢ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ١٣ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ١٤ عَلَىٰ سُرُرٍ
مَوْضُونَةٍ ١٥ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ١٦ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ١٧ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ١٨ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا

يُنْزِفُونَ ١٩ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ
٢٠ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ٢١ وَحُورٌ
عِينٌ ٢٢ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ٢٣
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٤ لَا يَسْمَعُونَ
فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ٢٥ إِلَّا قِيلًا
سَلَامًا سَلَامًا ٢٦ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ
مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ٢٧ فِي سِدْرٍ
مَخْضُودٍ ٢٨ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ٢٩ وَ
ظِلٍّ مَمْدُودٍ ٣٠ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ٣١
وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ٣٢ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ
٣٣ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ٣٤ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ
إِنْشَاءً ٣٥ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ٣٦ عُرُبًا
أَتْرَابًا ٣٧ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ٣٨ ثُلَّةٌ مِنَ
الْأَوَّلِينَ ٣٩ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ٤٠ وَ
أَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ٤١
فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ٤٢ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ
٤٣ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ٤٤ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِينَ ٤٥ وَكَانُوا
يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ٤٦ وَ
كَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ٤٧ أَوَآبَاؤُنَا
الْأَوَّلُونَ ٤٨ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ٤٩
لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ٥٠
ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ
لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ٥١ فَمَالِئُونَ
مِنْهَا الْبُطُونَ ٥٢ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ
الْحَمِيمِ ٥٣ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ٥٤
هٰذَا نُزُلُهُمْ

سورهٔ واقعه نود و شش آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
وقتی که واقع شود قیامت ١ نیست مر واقع شدن آنرا هیچ تکذیب کننده ٢ پست کننده برافرازنده
٣ آنگاه که لرزانیده شود زمین لرزانیدنی ٤ و ریزه ریزه کرده شوند کوهها ریزه ریزه کردنی ٥ پس
باشد غباری پراکنده ٦ و باشید اصناف سه گونه ٧ پس یاران دست راست چه یاران دست
راستی ٨ و یاران دست چپ چه یاران دست چپی ٩ و پیشی گرفتگان پیشی گرفتگان ١٠ آنها
اند نزدیک گردانیده شدگان ١١ در بهشتهای با ناز و نعمت اند ١٢ گروهی از پیشینیان ١٣
و اندکی از پسینیان ١٤ بر تختهائی از زر و جواهر ساخته شده ١٥ تکیه زدگان بر آنها روبروی
یکدیگر ١٦ میگردند بر ایشان پسران جاوید ماندگان ١٧ با قدحها و ابریقها و جامها از شراب
جاری ١٨ که نه بدردسر آورده شوند از آن و نه بیخود شوند ١٩ و با میوه‌ها از آنچه برگزینند ٢٠ و
گوشت مرغی از آنچه خواهش کنند ٢١ و حوران گشاده چشم چون مانندهای مروارید پوشیده
شده ٢٣ پاداش بسبب آنچه بودند که میکردند ٢٤ نشنوند در آنها بیهوده و نه نسبت بگناه دادنی
٢٥ مگر گفتاری سلام سلام ٢٦ و یاران دست راست چه یاران دست راست ٢٧ در
درخت کناری بی خار آفریده شده ٢٨ و درخت موزی پکنده شده ٢٩ و سایهٔ کشیده شده
و آبی روان شده ٣١ و میوه بسیار نه قطع کرده شده و نه باز داشته شده ٣٣ و فرشهای برافراشته
شده ٣٤ بدرستی که ما پدید کردیم آنها را پدید کردنی ٣٥ پس گردانیدیم ایشانرا باکره‌ها
شیفتگان شوهران خود همسنان ٣٧ برای یاران دست راست ٣٨ گروهی از پیشینیان ٣٩ و گروهی از
پسینیان ٤٠ و یاران دست چپ چه یاران دست چپ ٤١ در باد سوزانند و آب جوشان ٤٢
و سایهٔ از دود سیاه ٤٣ نه خنک و نه راحت بخشنده ٤٤ بدرستی که ایشان بودند پیش از این بناز
و نعمت مغرور شدگان ٤٥ و بودند که اصرار مینمودند بر گناهی بزرگ ٤٦ و بودند که میگفتند
آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها آیا بدرستی که ما هر آینه برانگیخته شدگانیم ٤٧ آیا و پدران
ما پیشینیان ٤٨ بگو بدرستی که پیشینیان و پسینیان هر آینه گرد آورده شدگانند بسوی
وعده‌گاه روزی معلوم ٥٠ پس بدرستی که شما ای گمراهان تکذیب کنندگان ٥١ هر آینه خواهید
بود خورندگان از درختی از زقوم ٥٢ پس پر کننده‌اید از آن شکمها را ٥٣ پس آشامندگانید بر آن
از آب جوشان ٥٤ پس آشامندگانید آشامیدن شتران بسیار تشنه ٥٥ اینست پیشکش ایشان

يَوْمَ الدِّينِ ٥٥ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ٥٦ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ٥٧ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ٥٨ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٥٩ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٠ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ٦١ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
تَحْرُثُونَ ٦٢ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ٦٣ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ٦٤ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ٦٥ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٦٦
أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ٦٧ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ٦٨ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ٦٩ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي

تُورُونَ ٧٠ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا
أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ٧١ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ٧٢ فَسَبِّحْ
بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ٧٣ فَلَا أُقْسِمُ
بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ٧٤ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ
تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٥ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ
٧٦ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ٧٧ لَا يَمَسُّهُ
إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ٧٨ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ٧٩ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ
مُدْهِنُونَ ٨٠ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ
أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ٨١ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ
الْحُلْقُومَ ٨٢ وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ
٨٣ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ
لَا تُبْصِرُونَ ٨٤ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
٨٥ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٨٦
فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٨٧ فَرَوْحٌ وَ
رَيْحَانٌ ٨٨ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ٨٩ وَأَمَّا إِنْ
كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ٩٠ فَسَلَامٌ لَكَ
مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ٩١ وَأَمَّا إِنْ كَانَ
مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ٩٢ فَنُزُلٌ مِنْ
حَمِيمٍ ٩٣ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ٩٤ إِنَّ هَٰذَا
لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ٩٥ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ
الْعَظِيمِ ٩٦ سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

در روز جزا ۵۵ ما آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمیکنید ۵۶ آیا پس خبر دهید آنچه را میریزید
۵۷ آیا شما می‌آفرینید آنرا یا مائیم آفرینندگان ۵۸ ما تقدیر نمودیم میان شما مرگ را و نیستیم
ما پیشی گرفته شدگان ۵۹ بر آنکه تبدیل کنیم بامثال شما و بدید آوریم شما را در آنچه نمیدانید
۶۰ و هر آینه بتحقیق دانستید آفرینش نخستین را پس چرا پند نمیگیرید ۶۱ آیا پس خبر دهید
آنچه زراعت میکنید ۶۲ آیا شما میرویانید آنرا یا مائیم رویانندگان ۶۳ اگر خواهیم هر آینه
بگردانیم آنرا خشک ریزه ریزه پس بگردید شما که تعجب کنید ۶۴ بدرستی که ما هر آینه تاوان
زدگانیم ۶۵ بلکه ما بی بهره گانیم ۶۶ آیا پس خبر دهید آبی را که میآشامید ۶۷ آیا شما فرود آورده‌اید
آنرا از ابر سفید یا مائیم فرود آورندگان ۶۸ اگر خواهیم بگردانیم آنرا تلخ پس چرا سپاس نمیگذارید
۶۹ آیا پس خبر دهید آتشی را که بیرون میآورید ۷۰ آیا شما پدید کردید درخت آنرا یا مائیم
پدید آرندگان ۷۱ ما گردانیدیم آنرا پندی و برخورداری برای نزول کنندگان در بیابان
۷۲ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست ۷۳ پس البته سوگند یاد میکنم با وقات غروب
ستارگان ۷۴ و بدرستی که آن هر آینه سوگندیست اگر بدانید بزرگ ۷۵ بدرستی که آن
هر آینه قرآنیست بزرگوار ۷۶ در کتابی پوشیده شده ۷۷ که مس نمیکنند آنرا مگر پاک کرده
شدگان ۷۸ فرو فرستاده شده است از پروردگار عالمیان ۷۹ آیا پس باین کلام شما بی
اعتنائی میکنید ۸۰ و میگردانید بهره خود آنکه شما تکذیب میکنید ۸۱ پس چرا چون
رسد بگلو ۸۲ و شما در هنگام مینگرید ۸۳ و ما نزدیکتریم باو از شما و لیکن نمی‌بینید ۸۴
پس چرا هستید غیر جزا داده شدگان ۸۵ برمیگردانید آنرا اگر هستید راستگویان
۸۶ پس اما اگر باشد از مقربان ۸۷ پس راحتی و ریحان ۸۸ و بهشت نعمت ۸۹ و اما اگر
باشد از یاران دست راست ۹۰ پس سلامی است مر ترا از یاران دست راست ۹۱ و اما اگر بود
باشد از تکذیب کنندگان گمراهان ۹۲ پس پیشکش ورودیست از آب جوشان ۹۳ و در آوردنی بدوزخ
۹۴ بدرستی که این هر آینه اوست حق یقین ۹۵ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست ۹۶

سورهٔ حدید بیست و نه آیه است و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح کرده مر خدا را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست غالب درست کردار ۱ مر او را
پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و او بر هر چیزی تواناست ۲

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٣ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا
يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٤ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ٥ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٦ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا
مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ٧ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٨
هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ٩ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ
دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَ
قَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١٠ مَنْ ذَا الَّذِي
يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ١١ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢ يَوْمَ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ
ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ
بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ
١٣ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ١٤ فَا
لْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ
مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ١٥ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا

اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و او بهر چیزی داناست ۳ اوست آنکه آفرید آسمانها و زمین
را در شش روز پس مستولی شد بر عرش می داند آنچه در آید در زمین و آنچه بیرون آید از
و آنچه فرود آید از آسمان و آنچه بالا رود در آن و او با شماست هر جا که باشید و خدا بآنچه
میکنید بیناست ۴ مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا باز گردیده میشود کارها
۵ در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب و او داناست بآنچه در سینه هاست ۶
ایمان آورید بخدا و رسول او و انفاق کنید از آنچه گردانیده شما را خلیفه کرده شدگان در آن
پس آنانکه ایمان آوردند از شما و نفقه کردند مر ایشانراست مزدی بزرگ ۷ و چیست مر شما
را که ایمان نمی آورید بخدا و رسول میخواند شما را که ایمان آورید بپروردگار خود و بتحقیق که
گرفته پیمان از شما اگر هستید مؤمنان ۸ اوست آنکه فرو میفرستد بر بنده خود آیتهای
واضح تا بیرون آورد شما را از تاریکیها بسوی روشنائی و بدرستی که خدا بشما هر آینه مهربان
رحم کننده ۹ و چیست مر شما را که نفقه نمیدهید در راه خدا و مر خدا راست میراث آسمانها
و زمین یکسان نیست از شما آنکه انفاق کرد پیشتر از فتح و کارزار کرده آنها بزرگترند بمرتبه از
آنانکه انفاق کرده اند از بعد و کارزار کرده اند و همه را وعده داده خدا نیکی و خدا بآنچه میکنید
آگاه است ۱۰ کیست آنکه قرض دهد خدا را قرضی نیکو پس زیاده کند آنرا برای او و مر او راست
مزدی نیکو ۱۱ روزی که ببینی مردان مؤمن و زنان مؤمنه را که میشتابد نور ایشان از پیش
رویشان و از طرفهای راستشان مژده شما امروز بهشتهائیست که میرود از زیر آنها نهرها
حال کونی که جاوید باشید در آنها اینست آن فیروزی بزرگ ۱۲ روزی که گویند مردان منافق
و زنان منافقه مر آنانرا که ایمان آورده اند نظر کنید بما تا بگیریم از نور شما گفته شود که باز گردید
بقفای خود پس بطلبید نور پس زده شود میان ایشان بباره که مر آنرا دریست که باطنش در آن
رحمت است و ظاهرش از جانب آن عذاب است ۱۳ ندا کنند ایشانرا که آیا نبودیم با شما گویند
که آری ولیکن شما در بلا افکندید نفسهای خود را و انتظار بردید و شك نمودید و مغرور
کرد شما را آرزوها تا آنکه آمد امر خدا و مغرور کرد شما را بخدا آن فریب دهنده ۱۴ پس امروز
گرفته نشود از شما فدائی و نه از آنانکه کافر شدند جایگاه شما آتش است آن سزاوارتر است
بشما و بد بازگشتی است ۱۵ آیا وقت نرسیده مر آنانرا که ایمان آورده اند آنکه بترسد دلهای
ایشان برای یاد کردن خدا و آنچه فرود آمده از حق و نباشند مانند آنانکه داده شده اند

الکتاب من قبل فطال علیهم الامد فقست قلوبهم وکثیر منهم فاسقون ۱۶ اعلموا ان الله یحیی الارض بعد موتها قد بینا لکم الایات لعلکم
تعقلون ۱۷ ان المصدقین والمصدقات واقرضوا الله قرضا حسنا یضاعف لهم ولهم اجر کریم ۱۸ والذین امنوا بالله ورسله اولئک
هم الصدیقون والشهداء عند ربهم لهم اجرهم ونورهم والذین کفروا وکذبوا بایاتنا اولئک اصحاب الجحیم ۱۹ اعلموا انما الحیوة الدنیا
لعب ولهو وزینة وتفاخر بینکم وتکاثر فی الاموال والاولاد کمثل غیث اعجب الکفار نباته ثم یهیج فتریه مصفرا ثم یکون حطاما و

کتاب را از پیش پس دراز شد بر ایشان روزگار پس سخت شد دلهای ایشان و بسیاری از
ایشان فاسقانند ۱۶ بدانید که خدا زنده میکند زمین را پس از مرگ آن بتحقیق که بیان
کردیم برای شما آیتها را شاید شما تعقل کنید ۱۷ بدرستی که مردان صدقه دهنده و
زنان صدقه دهنده و قرض دادند خدا را قرضی نیکو زیاد کرده میشود برای ایشان و مر
ایشان راست مزدی نیکو ۱۸ و آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولانش آنها ایشانند بسیار
راستگویان و شهیدان نزد پروردگار خود مر ایشان راست مزدشان و نورشان و آنانکه
کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را آنها یاران دوزخند ۱۹ بدانید جز این نیست
که زندگی دنیا بازیچه و بیهوده و آرایش و فخر کردنست میان شما و مباهات کردن در مالها
و فرزندان مانند مثل بارانی که بشگفت آورد کافران را رویدنی آن پس خشک شود پس
بینی آنرا زرد شده پس باشد درهم شکسته و خورد شده و در آخرت عذابیست سخت
و آمرزشی از خدا و خشنودی و نیست زندگی دنیا مگر مایهٔ فریب ۲۰ پیشی گیرید بسوی آمرزشی
از پروردگار خود و بهشتی که پهنای آن مانند پهنای آسمان و زمین است مهیا شده برای
آنانکه ایمان آورده اند بخدا و رسولانش آن فضل خداست میدهد آنرا بهر که میخواهد و خدا
صاحب فضلیست بزرگ ۲۱ نرسید هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهای شما مگر که در
کتابیست پیش از آنکه بیافرینیم آنرا بدرستی که آن بر خدا آسانست ۲۲ تا اندوه نخورید بر
آنچه فوت شد از شما و شاد نگردید بآنچه داد شما را و خدا دوست نمیدارد هر خرامنده
نازنده را ۲۳ آنان که بخل میورزند و امر میفرمایند مردمان را ببخل و کسیکه اعراض کند پس بدرستی
که خدا اوست بی نیاز ستوده ۲۴ هر آینه بتحقیق فرستادیم رسولان خود را بآیتها و فرو
فرستادیم با ایشان کتاب و میزان تا بایستند مردم بعدالت و فرو فرستادیم آهن را در
آنست سختی سخت و سودمندیها برای مردمان و تا بداند خدا کسی را که یاری میدهد
او را و رسولانش را بنهانی بدرستی که خدا توانائیست ارجمند ۲۵ و هر آینه
بتحقیق فرستادیم نوح و ابرهیم را و گردانیدیم در نسل آن دو نبوت و کتاب را پس بعضی از ایشان
هدایت یافته گانند و بسیاری از ایشان فاسقانند ۲۶ پس از پی در آوردیم بر عقبهای
ایشان رسولان خود را و از پی در آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم او را انجیل را و گردانیدیم در
دلهای آنانکه پیروی کردند او را شفقت و مهربانی و رهبانیتی که اختراع کردند آنرا ننوشتیم

فی الاخرة عذاب شدید ومغفرة
من الله ورضوان وما الحیوة الدنیا
الا متاع الغرور ۲۰ سابقوا الی
مغفرة من ربکم وجنة عرضها کعرض
السماء والارض اعدت للذین امنوا
بالله ورسله ذلک فضل الله یؤتیه
من یشاء والله ذو الفضل العظیم
۲۱ ما اصاب من مصیبة فی الارض
ولا فی انفسکم الا فی کتاب من قبل
ان نبراها ان ذلک علی الله یسیر
۲۲ لکیلا تاسوا علی ما فاتکم ولا
تفرحوا بما اتیکم والله لا یحب کل
مختال فخور ۲۳ الذین یبخلون ویا
مرون الناس بالبخل ومن یتول فا
ن الله هو الغنی الحمید ۲۴ لقد
ارسلنا رسلنا بالبینت وانزلنا
معهم الکتب والمیزان لیقوم الناس
بالقسط وانزلنا الحدید فیه باس
شدید ومنافع للناس ولیعلم الله
من ینصره ورسله بالغیب ان الله
قوی عزیز ۲۵ ولقد ارسلنا نوحا
وابرهیم وجعلنا فی ذریتهما النبوة
والکتاب فمنهم مهتد وکثیر منهم
فاسقون ۲۶ ثم قفینا علی اثارهم
برسلنا وقفینا بعیسی ابن مریم واتیناه
الانجیل وجعلنا فی قلوب الذین اتبعوه
رافة ورحمة ورهبانیة ابتدعوها

عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ٢٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ
آمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٨ لِئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ
عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٢٩ سورة المجادلة اثنتان وعشرون آية مدنية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ١ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ

مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ
أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَ
إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ٢ وَالَّذِينَ
يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا
ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ٣ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ
يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا
ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
٤ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ
أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ٥ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ
جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ
اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
٦ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ
ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا
أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٧ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا
عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَيَتَنَاجَوْنَ

از بر ایشان مگر بجهت رضاجوئی خدا پس رعایت نکردند آنرا حق رعایتش پس دادیم آنانرا
که ایمان آوردند از ایشان مزد ایشانرا و بسیاری از ایشان فاسقانند ٢٧ ای آنانکه ایمان
آورده اند بپرهیزید از خدا و ایمان آورید برسول او تا بدهد شما را دو نصیب از رحمت خود
و بگرداند برای شما نوری که راه روید بآن و بیامرزد مر شما را و خدا آمرزنده ایست مهربان
٢٨ تا البته بدانند اهل کتاب که قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا و اینکه افزونی در دست
خداست میدهد آنرا بهر که خواهد و خدا صاحب فضل عظیمست ٢٩

سورهٔ مجادله بیست و دو آیه و آن مدنیست.

بسم خدای بخشاینده مهربان
بتحقیق شنید خدا گفتار آن زنیرا که مجادله مینمود با تو در شوهرش و شکایت میبرد
بسوی خدا و خدا میشنید گفتگوی شما دو تا را بدرستی که خدا شنوائیست بینا ١ آنان
که ظهار میکنند از شما از زنان خود نیستند ایشان مادران ایشان نه اند مادران ایشان مگر
آنانکه زاده اند ایشانرا و بدرستی که ایشان هر آینه می گویند ناخوشی از گفتار و دروغی را
و بدرستی که خدا هر آینه در گذرنده آمرزنده است ٢ و آنانکه ظهار میکنند از زنان خود
پس باز میگردند مر آنچه را گفته اند پس آزاد کردن بنده ایست پیش از آنکه بهم رسند این
پند داده میشوید بآن و خدا بآنچه میکنید آگاهست ٣ پس کسی که نیابد پس روزه داشتن
دو ماه پی در پی است پیش از آنکه بهم رسند پس کسی که نتواند پس طعام دادن شصت
مسکین است این برای آنست که ایمان آورید بخدا و رسول او و این حدهای خداست و مر
کافرانراست عذاب دردناک ٤ بدرستی که آنانکه دشمنی میکنند با خدا و رسول او نگونسار
کرده شوند چنانچه نگونسار کرده شدند آنانکه بودند پیش از ایشان و بتحقیق که فرو فرستادیم
آیتهای روشن و مر کافرانراست عذابی خوار کننده ٥ روزی که برانگیزاند ایشانرا خدا همگی
پس آگاه کند ایشانرا بآنچه کرده اند بشمار در آورده آنرا خدا و فراموش کردند آنرا و خدا بر همه چیز
گواهست ٦ آیا ندیدی که خدا میداند آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است نباشد
هیچ رازی از سه نفر مگر که او چهارم ایشانست و نه پنج تن مگر آنکه او ششم ایشانست و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر
آنکه او با ایشانست هر جا باشند پس آگاه میکند ایشانرا بآنچه کرده اند در روز قیامت بدرستی که خدا
بهر چیزی داناست ٧ آیا نظر نکردی بسوی آنانکه باز داشته شدند از راز گفتن پس باز میگردند
مر آنچه را منع کرده شدند از آن و راز میگویند بآنچه باشد

بالاثم والعدوان ومعصيت الرسول واذا جاؤك حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون في انفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها
فبئس المصير ۸ يا ايها الذين آمنوا اذا تناجيتم فلا تتناجوا بالاثم والعدوان ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله الذي اليه
تحشرون ۹ انما النجوى من الشيطان ليحزن الذين آمنوا وليس بضارهم شيئا الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۱۰ يا ايها الذين آمنوا اذا قيل
لكم تفسحوا في المجالس فافسحوا يفسح الله لكم واذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين آمنوا منكم والذين اوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير

گناه و دشمنی است و نافرمانی رسول و چون آمدند ترا درود گویند ترا با آنچه درود نکرده
ترا بآن خدا و میگویند در نفسهای خود چرا عذاب نمیکند ما را خدا بآنچه میگوئیم بس است
ایشان را دوزخ که درآیند آنرا پس بدجای گشتن است ۸ ای آنانکه ایمان آورده اند هرگاه راز گوئید
باهم پس راز مگوئید بگناه و دشمنی و نافرمانی رسول و راز گوئید بنیکی و پرهیزکاری و بپرهیزید از
خدائی که بسوی او حشر کرده میشوید ۹ جز این نیست که راز گوئی از شیطانست تا اندوهگین
کند آنانرا که ایمان آورده اند و نیست ضرر رساننده ایشان چیزی مگر باذن خدا و بر خدا پس باید
اعتماد نمایند ایمان آورندگان ۱۰ ای آنانکه ایمان آورده اند چون گفته شود مر شما را که گشاده نشینید
در مجلسها پس گشاده نشینید تا گشاده دهد خدا برای شما و هرگاه گفته شود برخیزید پس
برخیزید تا برافرازد خدا آنانرا که ایمان آورده اند از شما و آنانرا که داده شده اند دانش مرتبها
و خدا بآنچه میکنید آگاه است ۱۱ ای آنانکه ایمان آورده اند هرگاه راز گوئید با رسول پس
پیش دارید پیش از راز گفتن خود صدقه این بهتر است برای شما و پاکیزه تر پس اگر نیابید پس
که خدا آمرزنده ایست مهربان ۱۲ آیا ترسیدید که فرا پیش دارید پیش از راز گفتن خود صدقه
پس هرگاه نکردید و آمرزید خدا بر شما پس برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمانبرید خدا و رسول
او را و خدا آگاه است بآنچه میکنید ۱۳ آیا ننگری بسوی آنانکه دوست داشتند گروهی را که
خشم کرده خدا بر ایشان و نیستند ایشان از شما و نه از ایشان و سوگند میخورند بر دروغ و ایشان
میدانند ۱۴ مهیا کرده خدا برای ایشان عذاب سختی بدرستیکه ایشان بد است آنچه بودند
میکنند ۱۵ فرا گرفتند سوگندهای خود را سپری پس بازداشتند از راه خدا پس مر ایشانراست
عذابی خوار کننده ۱۶ هرگز کفایت نکند از ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدا چیزی
آنها اند یاران آتش ایشان در آن جاودانیانند ۱۷ روزیکه برانگیزد ایشانرا خدا همه پس سوگند می
خورند برای او همچنانکه سوگند میخورند برای شما و می پندارند که ایشان بر چیزی اند آگاه باشید که
ایشانند دروغگویان ۱۸ مسلط شده بر ایشان شیطان پس فراموش گردانید ایشانرا [illegible]
آنها لشکر شیطانند آگاه باش بدرستیکه لشکر شیطان [illegible]
میکنند با خدا و رسول او آنها اند در خوارتران ۲۰ نوشته خدا که [illegible]
رسولان من بدرستیکه خدا توانائیست غالب ۲۱ [illegible]
آخرت که دوستی نمایند کسیرا که دشمنی کرد با خدا و رسول او و هرچند باشند پدران ایشان

يا ايها الذين آمنوا اذا ناجيتم الرسول
فقدموا بين يدي نجويكم صدقة
ذلك خير لكم واطهر فان لم تجدوا
فان الله غفور رحيم ۱۲ ءاشفقتم
ان تقدموا بين يدي نجويكم صدقات
فاذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم
فاقيموا الصلوة وآتوا الزكوة واطيعوا
الله ورسوله والله خبير بما تعملون ۱۳
الم تر الى الذين تولوا قوما غضب الله
عليهم ما هم منكم ولا منهم ويحلفون
على الكذب وهم يعلمون ۱۴ اعد الله
لهم عذابا شديدا انهم ساء ما كانوا
يعملون ۱۵ اتخذوا ايمانهم جنة
[illegible]

آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٢٢ سورة الحشر اربع وعشرون آية مدنية بسم الله الرحمن الرحيم
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَا

عْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ٢ وَلَوْلَا
أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ
٣ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَا
بِ ٤ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا
قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ
الْفَاسِقِينَ ٥ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ
مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا
رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٦ مَا
أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ
الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَا
نْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
٧ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ٨
وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ
فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَ
يُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٩

یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا قبیله ایشان آنها نوشته است در دلهای ایشان ایمانرا
و تقویت کرده ایشانرا بروحی از خود و درمی آورد ایشانرا در بهشتهائی که می رود از زیر آنها نهرها
جاویدانیان در آنها خشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند ازو آنها لشکر خدا یند
آگاه باش بدرستی که لشکر خدا ایشانند رستگاران ٢٢

سوره حشر بیست و چهار آیه است مکی

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح کرد مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست ارجمند درست کردار ١
اوست آنکه بیرون کرده آنانرا که کافر شدند از اهل کتاب از دیارشان از برای نخست ترانیدن
گمان نمی بردید که بیرون روند و گمان میبردند که ایشانرا باز دارنده ایشانست حصارهای ایشان
از خدا پس آمد ایشانرا خدا از آنجا که گمان نمیبردند و افکند در دلهای ایشان هراس را خراب میکنند
خانهاشانرا بدستهای خود و دستهای مؤمنان پس عبرت گیرید ای صاحبان دیدها ٢ و اگر نه
آن بودی که نوشته بود خدا بر ایشان بیرون شدنرا هر آینه عذاب کردی ایشانرا در دنیا و مر
ایشانراست در آخرت عذاب آتش ٣ آن بسبب اینست که ایشان مخالفت کردند با خدا و رسول
او و هر که مخالفت کند خدا را پس بدرستی که خدا سخت عقوبتست ٤ آنچه را برید از خرماستانها
یا واگذاشتید آنرا ایستاده بر بیخهایش پس باذن خداست و تا خوار کرداند فاسقانرا ٥ و آنچه را
باز گردانیده خدا بر رسول خود از ایشان پس نتاختید بر آن هیچ اسبی و نه شتران ولیکن خدا مسلط
می سازد رسولان خود را بر هر که خواهد و خدا بر هر چیزی تواناست ٦ آنچه باز گردانیده
خدا بر رسول خود از اهل قریه ها پس مر خدا یراست و مر رسول و مر خداوند قرابت را و کودکان
بی پدر و مسکینان و مسافران تا چیزرا تا نبوده باشد دولت زننده میان توانگران از شما و
آنچه را داد شما را رسول پس بگیرید آنرا و آنچه را باز دارد شما را از آن پس باز ایستید و بترسید
از خدا بدرستی که خدا سخت عقوبتست ٧ مر آن فقرای هجرت کننده را آنانکه بیرون کرده شدند
از دیارشان و مالهاشان میجویند فضلی را از خدا و خشنودئی را و یاری میکنند
خدا و رسول او را آنها ایشانند راست گویان ٨ و آنانکه جایگاه ساختند سرا را
و ایمانرا پیش از ایشان دوست میدارند کسی را که مهاجرت کرد بسوی ایشان و نمی یابند
در سینهای خود حاجتی از آنچه داده شده اند و برگزینند بر نفسهای خود و اگرچه باشد
با ایشان احتیاج و کسی که نگاه داشته شود از بخل نفسش پس آنها ایشانند رستگاران ٩

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ١٠ أَلَمْ
تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَ
اللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١١ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ١٢ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ
رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٣ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ

تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ١٤ كَمَثَلِ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٥ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ
إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
الْعَالَمِينَ ١٦ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا
فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ ١٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
١٨ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ١٩ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ
النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمُ الْفَائِزُونَ ٢٠ لَوْ أَنْزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ
عَلَىٰ جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا
مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ٢١ هُوَ
اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ٢٢ هُوَ
اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٢٣
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٤

و آنانکه آمدند پس ایشان گویند پروردگار ما بیامرز ما را و برادران ما را که پیشی جستند بر ما
بایمان و مکردان در دلهای ما کینه مر آنانرا که ایمان آورده اند پروردگارا بدرستی که تو مهربانی
رحم کننده ۱۰ آیا ننگاه نکردی بسوی آنانکه نفاق ورزیدند میگفتند مر برادران خود را که کافر شدند
از اهل کتاب هر آینه اگر بیرون کرده شوید هر آینه بیرون می رویم البته با شما و فرمان نمیبریم در
شما احدیرا هرگز و اگر کارزار کرده شوید هر آینه یاری می کنیم البته شما را و خدا گواهی میدهد که ایشان
هر آینه دروغگویانند ۱۱ هر آینه اگر بیرون کرده شوند بیرون نمیروند با ایشان و هر آینه اگر کار
زار کرده شوند یاری نمیکنند ایشانرا و هر آینه اگر یاری کنند ایشانرا هر آینه میگردانند البته
پشتها را پس یاری داده نشوند ۱۲ هر آینه شما سخت ترید در ترس افکندن سینهای ایشان از
خدا این بسبب آنست که ایشان گروهی اند که نمی فهمند ۱۳ کارزار نمیکنند با شما حال آنکه مجتمع
باشند مگر در قریه های حصار کشیده شده یا از پس دیوارها جنگ ایشان میانه خود شان
سخت است می پنداری ایشانرا مجتمع و دلهای ایشان پراکنده است این بسبب آنست که
ایشان گروهی اند که در نمی یابند ۱۴ مانند مثل آنانکه بودند پیش از ایشان نزدیک چشیدند
بد کار خود را و مر ایشانراست عذابی دردناک ۱۵ مانند مثل شیطان وقتی که گفت مر آدمیرا که کافر
شو پس چون کافر شد گفت بدرستی که من بیزارم از تو بدرستی که من میترسم از خدائی که پروردگار
جهانیانست ۱۶ پس باشد عاقبت آن دو آنکه هر دو در آتش اند جاوید ماند در آن و این سزای
ستمکارانست ۱۷ ای آنکسانی که ایمان آورده اند بپرهیزید از خدا و باید بنگرد نفسی آنچه را
پیش فرستاده برای فردا و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا آگاهست بآنچه میکنید ۱۸ و مباشید
مانند آنانکه فراموش کردند خدا را پس فراموش گردانید از ایشان خودها شانرا آنها ایشانند
فاسقان ۱۹ یکسان نیستند یاران آتش و یاران بهشت یاران بهشت ایشانند کامیابان ۲۰ اگر
فرو میفرستادیم این قرآنرا بر کوهی هر آینه دیده بودی آنرا فروتن شکافته از ترس خدا و این مثلها میزنیم آنها
را برای مردم شاید ایشان تفکر کنند ۲۱ او خدائیست که نیست الهی مگر او دانای نهان و آشکار است
بخشاینده مهربان ۲۲ اوست خدائی که نیست الهی مگر او پادشاه از هر عیبی پاک از هر آفتی ایمن ایمنی
بخشنده نگهبان ارجمند تدارک کننده بزرگوار منزه است خدا از آنچه شریک می ورند ۲۳ اوست خدا
آفریننده آفریدگار بخشنده صورت مر او راست نامهای نیکو تسبیح میکند مر او را آنچه در
آسمانها و زمین است و اوست ارجمند درست کردار ۲۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۱۰ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۱۱ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا
نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
أَنصَارُ اللَّهِ فَآمَنَت طَّائِفَةٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۱۴ سورة الجمعة احدى عشر آية مدنية

ای آنانکه ایمان آورده اند آیا دلالت کنم شما را بر تجارتی که برهاند شما را از عذابی دردناک ۱۰ ایمان
می آورید بخدا و فرستاده او و کارزار میکنید در راه خدا بمالهای خود و نفسهای خود این بهتر است
برای شما اگر هستید که بدانید ۱۱ بیامرزد برای شما گناهان شما را و در آورد شما را به بهشتهائی
که میرود از زیر آنها نهرها و جایهائی پاکیزه در بهشتهای جای اقامت اینست فیروزی بزرگ ۱۲
و دیگری که دوست میدارید آنرا که آن یاری بود نیست از خدا و فتحی نزدیک و مژده ده مؤمنانرا
۱۳ ای آنانکه ایمان آورده اند باشید یاوران خدا چنانچه گفت عیسی پسر مریم مر حواریانرا که کیانند
یاوران من بسوی خدا گفتند حواریان مائیم یاوران خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل
و کافر شدند گروهی پس قوی کردیم آنانرا که ایمان آوردند بر دشمنان ایشان پس گردیدند
غلبه کنندگان ۱۴

سورهٔ جمعه یازده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح میکند مر خدایرا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است آن پادشاه پاک از هر عیبی ارجمند
درست کردار ۱ اوست آنکه برانگیخت در امیها رسولی از ایشان که میخواند بر ایشان آیتهای
او را و پاک میکرداند ایشانرا و می آموزد ایشانرا کتاب و حکمت و بدرستیکه بودند از پیش
هر آینه در گمراهی هویدا ۲ و دیگران از ایشان چون ملحق نشدند بایشان و اوست ارجمند درست
کردار ۳ این فضل خداست میدهد آنرا بهر که خواهد و خدا صاحب فضل بزرگ است ۴ مثل
آنانکه بار کرده شدند توریة را پس برنداشتند آنرا مانند مثل درازگوش است که بر دارد کتابها
را بد است مثل گروهی که تکذیب کردند بآیتهای خدا و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا ۵
بگو ای آنانکه یهودیت اختیار کرده اند اگر گمان کرده اید که شما دوستانید مر خدایرا از غیر مردم پس
آرزو کنید مرگرا اگر هستید راست گویان ۶ و آرزو نمیکنند آنرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده
دستهای ایشان و خدا داناست بستمکاران ۷ بگو بدرستیکه مرگی که میگریزید از آن پس
بدرستیکه او ملاقات کننده است بشما پس باز گردانیده میشوید بسوی دانای پنهان و آشکار
پس خبر میدهد شما را بآنچه بودید که میکردید ۸ ای آنانکه ایمان آورده اند هرگاه ندا کرده شود
برای نماز از روز جمعه پس بشتابید بسوی ذکر خدا و واگذارید بیع را این بهتر است برای شما
اگر هستید که بدانید ۹ پس آنگاه که گذارده شود نماز پس پراکنده شوید در زمین و بجوئید
از فضل خدا و ذکر کنید خدا را بسیار شاید شما رستگار شوید ۱۰ و هرگاه دیدند تجارتی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۱ هُوَ الَّذِي
بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ ۲ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
۴ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ
مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَ
اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۵ قُلْ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْ
لِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۶ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
۷ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ
فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَا
سْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۹ فَإِذَا
قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۱۰ وَإِذَا رَأَوْا
تِجَارَةً

لهواً انفضوا اليها وتركوك قائما قل ما عند الله خير من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين ١١ سورة المنافقون احدى عشر آية مدنية
بسم الله الرحمن الرحيم اذا جاءك المنافقون قالوا نشهد انك لرسول الله والله يعلم انك لرسوله والله يشهد ان المنافقين لكاذبون ١
اتخذوا ايمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله انهم ساء ما كانوا يعملون ٢ ذلك بانهم آمنوا ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون ٣
واذا رأيتهم تعجبك اجسامهم وان يقولوا تسمع لقولهم كانهم خشب مسندة يحسبون كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم قاتلهم الله

انى يؤفكون ٤ واذا قيل لهم تعالوا
يستغفر لكم رسول الله لووا ر
ؤسهم ورأيتهم يصدون وهم
مستكبرون ٥ سواء عليهم استغفر
ت لهم ام لم تستغفر لهم لن يغفر الله
لهم ان الله لا يهدى القوم الفاسقين
٦ هم الذين يقولون لا تنفقوا على
من عند رسول الله حتى ينفضوا
ولله خزائن السموات والارض ولكن
المنافقين لا يفقهون ٧ يقولون
لئن رجعنا الى المدينة ليخرجن الاعز
منها الاذل ولله العزة ولرسوله
وللمؤمنين ولكن المنافقين لا يعلمون
٨ يا ايها الذين آمنوا لا تلهكم
اموالكم ولا اولادكم عن ذكر الله
ومن يفعل ذلك فاولئك هم الخاسرون
٩ وانفقوا مما رزقناكم من قبل ان
ياتى احدكم الموت فيقول رب لولا
اخرتنى الى اجل قريب فاصدق و
اكن من الصالحين ١٠ ولن يؤخر الله
نفسا اذا جاء اجلها والله خبير
بما تعملون ١١

سورة التغابن ثمانية عشر آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما فى السموات وما فى
الارض له الملك وله ...

یا بیهوده را پراکنده شوند بسوی آن و باز گذارند ترا ایستاده بگو آنچه نزد خداست بهتر است
از بیهوده و از تجارت و خدا بهترین روزی دهندگانست ١١

سورهٔ منافقان یازده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

وقتی که آمدند ترا منافقان گفتند گواهی میدهیم که تو هر آینه فرستادهٔ خدائی و خدا میداند
بدرستی که تو هر آینه فرستادهٔ اوئی و خدا گواهی میدهد که منافقان هر آینه دروغگویانند ١
گرفتند سوگندهای خودرا سپری پس منع کردند از راه خدا بدرستی که ایشان بد است آنچه
هستند که میکنند ٢ این بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند پس کافر شدند پس مهر نهاده
شد بر دلهای ایشان پس ایشان نمی فهمند ٣ و هرگاه ببینی ایشانرا بشگفت آرد ترا جسمهای
ایشان و اگر سخن گویند گوش می اندازی مر گفتار ایشانرا گویا ایشان چوبهائیند بدیوار تکیه
داده شده می پندارند هر فریادی را که بر ایشانست ایشانند دشمن پس حذر کن از ایشان قتال
کند با ایشان خدا چگونه برگردانیده میشوند ٤ و چون گفته شود مر ایشانرا که بیائید تا
آمرزش خواهد برای شما فرستاده خدا بپیچند سرهای خودرا و ببینی ایشانرا که باز میگردند
و ایشان در مقام تکبر درآمده باشند ٥ یکسانست بر ایشان خواه طلب آمرزش کنی برای ایشان
یا آمرزش طلبی برای ایشان هرگز نمی آمرزد خدا مر ایشانرا بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه
فاسقانرا ٦ ایشانند آنانکه میگویند انفاق مکنید بر کسانی که نزد رسول خدایند تا پراکنده
شوند و مر خدا راست خزینهای آسمانها و زمین و لیکن منافقان نمی فهمند ٧ میگویند هر آینه
اگر برگردیم بسوی مدینه هر آینه بیرون کند البته عزیزتر از آن ذلیلتر را و مر خدا راست عزت
و مر رسولش را و مر مؤمنانرا و لیکن منافقان نمیدانند ٨ ای آنانکه ایمان آورده اند غافل نکند
شما را مالهای شما و نه فرزندان شما از یاد خدا و هر که کند این را پس آنها ایشانند زیانکاران
٩ و انفاق کنید از آنچه روزی کردیم شما را پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس بگوید پروردگارا
من چرا از پس نینداختی مرا تا مدتی نزدیک پس صدقه دهم و بشوم از شایستگان ١٠ و هرگز
باز پس نیندازد خدا نفسی را چون بیاید وقت مرگش و خدا آگاهست بآنچه میکنید ١١

سورهٔ تغابن هیجده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح میکند مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین [illegible]

الحمد وهو علی کل شیء قدیر ۱ هو الذی خلقکم فمنکم کافر ومنکم مؤمن والله بما تعملون بصیر ۲ خلق السموات والارض بالحق وصورکم
فاحسن صورکم والیه المصیر ۳ یعلم ما فی السموات والارض ویعلم ما تسرون وما تعلنون والله علیم بذات الصدور ۴ الم یاتکم نبؤا الذین
کفروا من قبل فذاقوا وبال امرهم ولهم عذاب الیم ۵ ذلک بانه کانت تاتیهم رسلهم بالبینات فقالوا ابشر یهدوننا فکفروا وتولوا واستغنی
الله والله غنی حمید ۶ زعم الذین کفروا ان لن یبعثوا قل بلی وربی لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم وذلک علی الله یسیر ۷ فآمنوا بالله ورسوله

والنور الذی انزلنا والله بما تعملون
خبیر ۸ یوم یجمعکم لیوم الجمع
ذلک یوم التغابن ومن یؤمن بالله
ویعمل صالحا یکفر عنه سیئاته
ویدخله جنات تجری من تحتها
الانهار خالدین فیها ابدا ذلک
الفوز العظیم ۹ والذین کفروا و
کذبوا بآیاتنا اولئک اصحاب النار
خالدین فیها وبئس المصیر ۱۰ ما اصاب
من مصیبة الا باذن الله ومن یؤمن
بالله یهد قلبه والله بکل شیء علیم
۱۱ واطیعوا الله واطیعوا الرسول فان
تولیتم فانما علی رسولنا البلاغ
المبین ۱۲ الله لا اله الا هو وعلی الله
فلیتوکل المؤمنون ۱۳ یا ایها الذین
آمنوا ان من ازواجکم واولادکم
عدوا لکم فاحذروهم وان تعفوا
وتصفحوا وتغفروا فان الله غفور
رحیم ۱۴ انما اموالکم واولادکم
فتنة والله عنده اجر عظیم ۱۵ فا
تقوا الله ما استطعتم واسمعوا واطیعوا
وانفقوا خیرا لانفسکم ومن یوق
شح نفسه فاولئک هم المفلحون ۱۶
ان تقرضوا الله قرضا حسنا یضاعفه
لکم ویغفر لکم والله شکور حلیم ۱۷
عالم الغیب والشهادة العزیز الحکیم
سورة الطلاق ثنتا عشرة آیة مدنیة

ستایش واو بر هر چیزی توانا است ۱ اوست آنکه آفرید شما را پس از شما کافر است واز شما
مؤمنست وخدا بآنچه میکنید بیناست ۲ آفرید آسمانها وزمین را بحق وصورت داد
شما را پس نیکو گردانید صورتهای شما را وبسوی اوست بازگشت ۳ میداند آنچه در آسمانها و
زمین است ومیداند آنچه را که پنهان میدارید وآنچه را که آشکار میکنید وخدا داناست بآنچه در
سینهاست ۴ آیا نیامد شما را خبر آنانکه کافر شدند از پیش پس چشیدند بدی عاقبت کار
خود را ومر ایشانراست عذابی دردناک ۵ آن بسبب این بود که بودند که می آمد بایشان رسولان
ایشان با بینها پس گفتند آیا آدمی راه مینماید ما را پس کافر شدند وروگردانیدند وبی نیاز است
خدا وخدا بی نیاز نیست ستوده ۶ گمان کردند آنانکه کافر شدند آنکه هرگز برانگیخته نشوند بگو
آری بپروردگارم که هر آینه برانگیخته می شوید البته پس هر آینه آگاهانیده گردید بآنچه کردید
واین بر خدا آسانست ۷ پس ایمان آورید بخدا وفرستاده او ونوری که فرو فرستادیم وخدا
بآنچه میکنید آگاه هست ۸ روزی که گرد آورد شما را برای روز جمع آنست روز زیان آوردن
وهر که ایمان آورد بخدا وبکند کار شایسته زایل کند از او بدیهای ورا ودر آورد او را در
بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها همیشه اینست فیروزی بزرگ ۹
وآنانکه کافر شدند وتکذیب کردند آیتهای ما را آنها اند یاران آتش جاودانیان در آن وبد
جای بازگشتی است ۱۰ نرسد هیچ مصیبتی مگر باذن خدا وهر که بگرود بخدا هدایت کند دل او
را وخدا بهر چیزی داناست ۱۱ وفرمان برید خدا را وفرمان برید رسول را پس اگر روی بگردانید
پس جز این نیست که بر فرستاده ماست رسانیدن هویدا ۱۲ خدا نیست الهی مگر او وبر خدا
پس باید اعتماد نمایند مؤمنان ۱۳ ای آنانکه ایمان آورده اند بدرستی که از زنان شما و
فرزندان شما دشمند مر شما را پس حذر کنید از ایشان واگر عفو کنید ودر گذرید ببخشید
پس بدرستی که خدا آمرزگار است مهربان ۱۴ جز این نیست که مالهای شما وفرزندان
شما آزمایش اند وخدا نزد اوست مزدی بزرگ ۱۵ پس بپرهیزید از خدا آنچه توانسته
باشید وگوش دهید وفرمان برید وانفاق کنید بهتر را برای نفسهای خود وکسی که نگاه
داشته آید بخل نفسش را پس آنها ایشانند رستگاران ۱۶ اگر قرض دهید خدا را قرض نیکو
فزون کند آنرا برای شما وبیامرزد مر شما را وخدا جزا دهنده بردبار است ۱۷ دانای پنهان
و آشکار ارجمند درست کردار ۱۸ سوره طلاق دوازده آیه است مدنیست

بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن واحصوا العدة واتقوا الله ربكم لا تخرجوهن من بيوتهن ولا يخرجن
الا ان ياتين بفاحشة مبينة وتلك حدود الله ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك امرا ١ فاذا
بلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او فارقوهن بمعروف واشهدوا ذوي عدل منكم واقيموا الشهادة لله ذلكم يوعظ به من كان يؤمن
بالله واليوم الآخر ومن يتق الله يجعل له مخرجا ٢ ويرزقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل

شيء قدرا ٣ واللائي يئسن من المحيض
من نسائكم ان ارتبتم فعدتهن
ثلاثة اشهر واللائي لم يحضن و
اولات الاحمال اجلهن ان يضعن
حملهن ومن يتق الله يجعل له من امره
يسرا ٤ ذلك امر الله انزله اليكم ومن يتق الله
يكفر عنه سيئاته ويعظم له اجرا ٥
اسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم
ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن و
ان كن اولات حمل فانفقوا عليهن
حتى يضعن حملهن فان ارضعن لكم
فآتوهن اجورهن وأتمروا بينكم
بمعروف وان تعاسرتم فسترضع
له اخرى ٦ لينفق ذو سعة من سعته
ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما
آتاه الله لا يكلف الله نفسا الا ما
آتاها سيجعل الله بعد عسر يسرا ٧ وكأين
من قرية عتت عن امر ربها ورسله
فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها
عذابا نكرا ٨ فذاقت وبال امرها
وكان عاقبة امرها خسرا ٩ اعد الله
لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا اولي
الالباب الذين آمنوا قد انزل الله
اليكم ذكرا ١٠ رسولا يتلو عليكم آيات الله
مبينات ليخرج الذين آمنوا وعملوا الصالحات
من الظلمات الى النور ومن يؤمن بالله
ويعمل صالحا يدخله جنات تجري من
تحتها الانهار

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای پیغمبر هرگاه طلاق دهید زنانرا پس طلاق دهید ایشانرا در عدهٔ ایشان و بشمارید عدهٔ را و
بپرهیزید از خدا که پروردگار شماست بیرون مکنید ایشانرا از خانهاشان و نباید بیرون روند مگر
آنکه بیایند بکاری زشت ظاهر و این حدهای خداست و هرکه درگذرد از حدهای خدا پس بتحقیق
ستم کرده بر خود نمیدانی شاید خدا پدید آورد پس از آن امری را پس هنگامیکه رسند باخر عدهٔ خود پس
نگاه دارید ایشانرا بنیکوئی یا جدائی نمائید ایشانرا بنیکوئی و گواه گیرید دو صاحب عدالت از خود
را و اقامت نمائید گواهی را برای خدا اینست که پند داده میشود بآن کسیکه باشد که ایمان آورد بخدا
و روز آخرت و هرکه بپرهیزد از خدا بگرداند برای او بیرون شدن و روزی دهد او را از جائیکه گمان
نکند و کسیکه اعتماد نماید بر خدا پس او بس است و را بدرستیکه خدا رسانندهٔ امر خویش است بتحقیق که
گردانیده خدا برای هر چیزی اندازهٔ ٣ و آن زنان که مأیوس شده اند از حایض شدن از زنان شما اگر
شك نموده باشید پس عدهٔ ایشان سه ماهست و آن زنانی که حیض ندیده اند و صاحبان حملها
مدت ایشان اینست که بنهند حمل خود را و هرکه بپرهیزد از خدا میگرداند برای او از کارش آسانی
این فرمان خداست فرو فرستاده آنرا بسوی شما و هرکه بپرهیزد از خدا زایل کند از او بدیهای او را
و بزرگ میکند برای او مزد را ٥ جای دهید ایشانرا از جائیکه سکنی کرده اید از وسع خود و ضرر مرسانید
ایشانرا که تنگ گیرید بر ایشان و اگر باشند صاحبان حمل پس نفقه کنید بر ایشان تا بنهند
حمل خود را پس اگر شیر دهند برای شما پس بدهید بایشان مزدهای ایشانرا و مشورت کنید با یکدیگر بنیکوئی و اگر مضایقه نمائید پس شیر دهد مر او را دیگری ٦ باید که نفقه کند صاحب
وسعت از وسعت خود و کسیکه تنگ گرفته شده باشد بر او روزی او پس باید نفاق کند از آنچه داده او را
خدا تکلیف نمیکند خدا نفسی را مگر آنچه داده او را زود باشد که بگرداند خدا بعد از دشواری آسانی ٧
و بسا از قریه که سر باز زدند از فرمان پروردگار خود و رسولان او پس حساب کردیم از ایشان حسابی سخت و عذاب
کردیم ایشانرا عقوبتی زشت ٨ پس چشیدند وبال کار خود و بود انجام کار ایشان زیان ٩ آماده کرده
خدا برای ایشان عذابی سخت پس بپرهیزید از خدا ای صاحبان خردها آنانکه ایمان آوردند
بتحقیق فرو فرستاده خدا بسوی شما ذکری را ١٠ رسولی که میخواند بر شما آیتهای خدا را روشن
تا بیرون کند آنانرا که ایمان آوردند و کردند شایسته ها از تاریکیها بسوی روشنائی و آنکه
ایمان آورد بخدا و بکند شایسته را داخل کند او را در بهشتهائیکه میرود زیر آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ١١ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ١٢ سورة التحريم اثنا عشر آية مدنية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْ
وَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٢ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَ
أَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَٰذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ٣ إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا

وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ
وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ٤ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ
طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا
مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ
تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ
وَأَبْكَارًا ٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا
أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ
شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَ
يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ
لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ
لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٨ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَ
اغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ٩ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا
فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ

جاویدان درآنها همیشه بحقیقت نیکو کرده خدا برای او روزی را خدا است آنکه آفرید هفت آسمانها را
و از زمین مانند آنها را فرود می آید فرمان میان آنها تا بدانید این را که خدا بر همه چیز تواناست ۱۱ و آنکه
خدا بحقیقت احاطه کرده بهر چیزی از راه دانش ۱۲

سورهٔ تحریم دوازده آیه و آن مدنیست

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان

ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه را حلال کرده خدا برای تو میجوئی خشنودی زنان خود را و خدا آمرزنده
مهربانست ۱ بحقیقت مقرر کرده خدا برای شما حلال کردانیدن سوگندهای شما را و خدا صاحب
اختیار شما است و اوست دانای حکیم ۲ و هنگامی که نهان گفت پیغمبر ببعضی از زنان خود سخنی پس
چون خبر داد بآن و آشکار کردانید آنرا خدا بر او شناسا کرد بعضیش را و اعراض نمود از بعضی پس چون
خبر داد آنرا بآن گفت که خبر داد ترا باین گفت خبر داد مرا دانای آگاه ۳ اگر توبه کنید شما دو تا بسوی
خدا پس بحقیقت که منحرف شده دلهای شما و اگر هم پشت شوید بر او پس بدرستی که خدا او ست یاری
کننده او و جبرئیل و صالح مؤمنان و فرشتگان بعد از این هم پشتند ۴ شاید پروردگار او اگر طلاق
گوید شما را آنکه عوض دهد او را زنانی بهتر از شما اسلام آورندگان ایمان دارندگان اطاعت نمایندگان
توبه کنندگان پرستندگان روزه داران ثیبها و باکرها ۵ ای آنانکه ایمان آورده اند نگاه دارید
نفسهای خود و کسان تانرا از آتشی که افروزندهٔ آن مردمان و سنگهاست بر آنست فرشتگان
درشت سخت که نافرمانی نمیکنند خدا را آنچه فرماید ایشانرا و میکنند آنچه فرموده میشوند ۶
ای آنانکه کافر شده اند عذر مگوئید امروز جز این نیست که سزا داده میشوید آنچه بودید که میکردید
۷ ای آنانکه ایمان آورده اند بازگشت کنید بسوی خدا بازگشتی خالص شاید پروردگار شما آنکه دفع
کند از شما بدیهای شما را و در آورد شما را به بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها روزی که خوار نسازد
خدا پیغمبر را و آنانکه ایمان آورده اند با او نور ایشان میشتابد پیش روی ایشان و از جانبهای راست
ایشان گویند پروردگار ما تمام گردان برای ما نور ما را و بیامرز ما را بدرستی که تو بر همه چیز توانائی ۸
ای پیغمبر جهاد کن با کافران و منافقان و سخت گیر بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخست و بد است
آن جای بازگشت ۹ زد خدا مثلی برای آنانکه کافر شده اند زن نوح و زن لوط بودند در زیر فرمان دو
بنده از بندگان ما شایستگان پس خیانت کردند آن دو زن ایشانرا پس دفع نکردند آن دو از آن دو زن از خدا چیزی را و
گفته شد در آئید آتش را با در آیندگان ۱۰ و زد خدا مثلی برای آنانکه ایمان آوردند زن فرعون را
هنگامی که گفت آن زن پروردگار من بنا کن برای من نزد خود خانه در بهشت و برهان مرا از فرعون

١١ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ

وعمله ونجني من القوم الظالمين ۱۱ ومريم ابنت عمران التي احصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا وصدقت بكلمات ربها وكتبه وكانت
من القانتين ۱۲ سورة الملك ثلثون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير ۱ الذي خلق الموت و
الحيوة ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز الغفور ۲ الذي خلق سبع سموات طباقا ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى
من فطور ۳ ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر خاسئا وهو حسير ۴ ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين

واعتدنا لهم عذاب السعير ۵ وللذين
كفروا بربهم عذاب جهنم وبئس
المصير ۶ اذا القوا فيها سمعوا لها
شهيقا وهي تفور ۷ تكاد تميز
من الغيظ كلما القي فيها فوج سألهم
خزنتها الم يأتكم نذير ۸ قالوا بلى
قد جاءنا نذير فكذبنا وقلنا ما
نزل الله من شيء ان انتم الا في ضلال
كبير ۹ وقالوا لو كنا نسمع او نعقل
ما كنا في اصحاب السعير ۱۰ فاعترفوا
بذنبهم فسحقا لاصحاب السعير ۱۱
ان الذين يخشون ربهم بالغيب
لهم مغفرة واجر كبير ۱۲ واسروا
قولكم او اجهروا به انه عليم بذات
الصدور ۱۳ الا يعلم من خلق وهو
اللطيف الخبير ۱۴ هو الذي جعل
لكم الارض ذلولا فامشوا في مناكبها
وكلوا من رزقه واليه النشور ۱۵
ءامنتم من في السماء ان يخسف بكم
الارض فاذا هي تمور ۱۶ ام امنتم
من في السماء ان يرسل عليكم حاصبا
فستعلمون كيف نذير ۱۷ ولقد
كذب الذين من قبلهم فكيف كان
نكير ۱۸ اولم يروا الى الطير فوقهم
صافات ويقبضن ما يمسكهن
الا الرحمن انه بكل شيء بصير ۱۹
امن هذا الذي هو جند لكم

وکردار او ونجات ده مرا از گروه ستمکاران ۱۱ ومریم دختر عمران آنکه نگاه داشت عورت خود را
پس دمیدیم در او از روح خود وتصدیق کرد کلمات پروردگار خود را وکتابهای ورا وبود از
فرمانبرداران ۱۲

سورهٔ ملک سی آیه و مطیعان ۱۲ آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بزرگوار است آنکه بدست او ست پادشاهی واو بر همه چیزی تواناست ۱ آنکه آفرید مرگ وزندگی
را تا بیازماید شما را که کدام یک از شما نیکوتر است بکردار واو ست غالب آمرزگار ۲ آنکه آفرید هفت
آسمان طبقها نمی بینی در آفرینش خدای بخشاینده هیچ تفاوتی پس بازگردان دیده را آیا می بینی هیچ
نقصانی ۳ پس بازگردان دیده را دوباره بازگردانیده شود بسوی تو دیده درمانده که کند باشد و
او مانده باشد ۴ وهر آینه بتحقیق آراستیم آسمان نزدیکتر را بچراغها وگردانیدیم آنها را رانندها
مر شیاطین را وآماده کردیم برای ایشان عذاب آتش افروخته را ۵ وبرای آنانی که کافر شدند
بپروردگار خود شان عذاب دوزخ است وبد جای بازگشتی است ۶ چون افکنده شوند در آن
بشنوند مر آن را خروشی وآن میجوشید ۷ نزدیک باشد که پاره پاره شود از خشم هرگاه
افکنده شوند در آن گروهی پرسند ایشان را نگهبانان آن که آیا نیامد شما را بیم نماینده ۸ گویند
آری بتحقیق آمد ما را بیم نماینده پس تکذیب نمودیم وگفتیم فرو نفرستاده خدا هیچ چیزی نیستید
شما مگر در ضلالتی بزرگ ۹ وگویند اگر بودیم که می شنیدیم یا می فهمیدیم نمی بودیم از یاران آتش
افروخته ۱۰ پس اعتراف کنند بگناه خود پس دوری از رحمت باد مر یاران آتش سوزان را ۱۱ بدرستی
که آنانکه میترسند از پروردگار خود بنهانی مر ایشان راست آمرزشی ومزدی بزرگ ۱۲ ونهان کنید
گفتار خود را یا آشکار کنید آن را بدرستی که او داناست بآنچه در سینهاست ۱۳ آیا نمیداند
آنکه آفرید واو ست صاحب لطف آگاه ۱۴ او ست آنکه گردانید برای شما زمین را رام پس
راه روید در اطراف آن وبخورید از روزی آن وبسوی او ست حشر ۱۵ آیا ایمن شده اید از آنکه در
آسمانست آنکه فرو برد شما را بزمین پس ناگهان آن موج میزده باشد ۱۶ آیا ایمن شده اید از آنکه
در آسمانست آنکه بفرستد بر شما بادی سنگریزه پران پس زود باشد که بدانید که چگونه است
بیم کردن من ۱۷ وبتحقیق تکذیب کردند آنانکه بودند از پیش ایشان پس چگونه باشد عقوبت من ۱۸
آیا ندیدند بسوی مرغان بالای ایشان بال کشادگان ودر هم میبرند نگاه نمیدارد ایشان را مگر
خدای بخشاینده بدرستی که او بهر چیزی بیناست ۱۹ آیا کیست آنکه او ست لشکر شما

يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ٢٠ أَمَّنْ هٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ٢١ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ
وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٢٢ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ٢٣ قُلْ هُوَ
الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٢٤ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٥ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢٦
فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ٢٧ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ

مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٨ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ آمَنَّا
بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢٩ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ
مَعِينٍ ٣٠ سورة القلم اثنتان وخمسون آية مكية
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
نٓ ١ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ٢ مَا أَنْتَ
بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ٣ وَإِنَّ لَكَ لَأَ
جْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ٤ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ
عَظِيمٍ ٥ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ٦ بِأَ
يِّكُمُ الْمَفْتُونُ ٧ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِا
لْمُهْتَدِينَ ٨ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ٩
وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ١٠ وَلَا
تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ١١ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ
بِنَمِيمٍ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ١٣ عُتُلٍّ
بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ١٤ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ
وَبَنِينَ ١٥ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ١٦ سَنَسِمُهُ عَلَى
الْخُرْطُومِ ١٧ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا
أَصْحَابَ الْجَنَّةِ ١٨ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِ
مُنَّهَا مُصْبِحِينَ ١٩ وَلَا يَسْتَثْنُونَ
فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ
نَائِمُونَ ٢٠ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ٢١
فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ٢٢ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ
حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ٢٣ فَا
نْطَلَقُوا وَهُمْ

یاری کند شما را از غیر خدای بخشاینده نیستند کافران مگر در فریب ٢٠ آیا کیست اینکه روزی
دهد شما را اگر نگاه دارد روزی خود را بلکه لجاجت کردند در سرکشی و رمیدن ٢١ آیا پس آنکه
راه میرود افتاده بر روی خود راه یافته تر است یا آنکه براه رود ایستاده براستی بر راه راست ٢٢ بگو اوست
آنکه آفرید شما را و گردانید برای شما گوش و دیدها و دلها اندکست آنچه شکر میکنید ٢٣ بگو اوست
آنکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او حشر کرده میشوید ٢٤ و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر
هستید راست گویان ٢٥ بگو جز این نیست که آن دانش نزد خداست و جز این نیست که منم بیم دهنده
هویدا ٢٦ پس چون ببینند آنرا نزدیك زشت گردد رویهای آنانکه کافر شدند و گفته شود اینست
آنچه بودید که آنرا بشتاب میخواستید ٢٧ بگو خبر دهید مرا که اگر هلاك کند مرا خدا و آنرا که با من است
یا ببخشاید ما را پس کیست که پناه دهد کافران را از عذاب دردناك ٢٨ بگو اوست بخشاینده ایمان
آوردیم باو و بر او توکل کردیم پس زود باشد که بدانید که کیست آنکه او در ضلالتی است هویدا ٢٩
بگو خبر دهید اگر بگردد آب شما فرو شده پس کیست که بیاورد برای شما آبی ظاهر ٣٠

سورهٔ قلم پنجاه و دو آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
ن ١ قسم بقلم و آنچه مینویسند ٢ که نیستی تو بنعمت پروردگار خود دیوانه ٣ و بدرستی که
برای تست هر آینه پاداشی بدون منت ٤ و بدرستی که تو هر آینه بر خوی عظیمی ٥ پس زود باشد
که ببینی و ببینند ٦ که باکدام یك از شما است جنون ٧ بدرستی که پروردگار تو اوست داناتر
بآنکه گمراه شد از راه او و او داناتر است براه یافتگان ٨ پس فرمان مبر تکذیب کنندگان را ٩
دوست میدارند اگر نرمی کنی پس نرمی کنند ١٠ و فرمان مبر هر بسیار سوگند خورنده خوار را ١١
عیب کننده رونده بسخن چینی ١٢ بازدارنده از خیر تعدی کننده گناهکار ١٣ درشت خوی ستمکار
بعد از آن حرامزاده ١٤ اینکه باشد صاحب مال و پسران ١٥ هرگاه خوانده شود برو آیتهای ما گوید
که افسانهای پیشینیانست ١٦ زود باشد که داغ نمایم او را بر بینی ١٧ بدرستی که ما مبتلا
کردیم ایشان را چنانچه مبتلا کردیم یاران بوستان را ١٨ هنگامی که قسم خوردند که هر آینه ببرند البته
آن میوه ها را در وقت صبح ١٩ و استثنا نکردند پس آمد بر آن آسیبی از پروردگار تو و ایشان
بودند خفتگان ٢٠ پس گردید مثل میوه چیده شده ٢١ پس آواز دادند بامداد کنندگان ٢٢ آنکه
بیرون روید بامدادان بر کشت خود اگر هستید میوه چینندگان ٢٣ پس رفتند و ایشان

يتخافتون أن لا يدخلنها اليوم عليكم مسكين ٢٤ وغدوا على حرد قادرين ٢٥ فلما رأوها قالوا إنا لضالون ٢٦ بل نحن محرومون ٢٧ قال
أوسطهم ألم أقل لكم لولا تسبحون ٢٨ قالوا سبحان ربنا إنا كنا ظالمين ٢٩ فأقبل بعضهم على بعض يتلاومون ٣٠ قالوا يا ويلنا إنا كنا طاغين
٣١ عسى ربنا أن يبدلنا خيرا منها إنا إلى ربنا راغبون ٣٢ كذلك العذاب ولعذاب الآخرة أكبر لو كانوا يعلمون ٣٣ إن للمتقين عند ربهم
جنات النعيم ٣٤ أفنجعل المسلمين كالمجرمين ٣٥ ما لكم كيف تحكمون ٣٦ أم لكم كتاب فيه تدرسون ٣٧ إن لكم فيه لما تخيرون ٣٨ أم

لكم أيمان علينا بالغة إلى يوم القيامة
إن لكم لما تحكمون ٣٩ سلهم أيهم
بذلك زعيم ٤٠ أم لهم شركاء فليأتوا
بشركائهم إن كانوا صادقين ٤١ يوم
يكشف عن ساق ويدعون إلى السجود
فلا يستطيعون ٤٢ خاشعة أبصارهم
ترهقهم ذلة وقد كانوا يدعون إلى
السجود وهم سالمون ٤٣ فذرني ومن
يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم
من حيث لا يعلمون ٤٤ وأملي لهم إن
كيدي متين ٤٥ أم تسألهم أجرا
فهم من مغرم مثقلون ٤٦ أم عندهم
الغيب فهم يكتبون ٤٧ فاصبر لحكم ربك
ولا تكن كصاحب الحوت إذ نادى و
هو مكظوم ٤٨ لولا أن تداركه نعمة
من ربه لنبذ بالعراء وهو مذموم
٤٩ فاجتباه ربه فجعله من الصالحين
٥٠ وإن يكاد الذين كفروا ليزلقونك
بأبصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون
إنه لمجنون ٥١ وما هو إلا ذكر للعالمين
٥٢ سورة الحاقة [illegible]
بسم الله الرحمن الرحيم
الحاقة ١ ما الحاقة ٢ وما أدراك ما الحاقة
٣ كذبت ثمود وعاد بالقارعة ٤
فأما ثمود فأهلكوا [illegible]

پنهان میگفتند که باید در نیاید در آن امروز بر شما بیچاره ٢٤ و بامداد رفتند بر منع نمودن توانایان
٢٥ پس چون دیدند آنرا گفتند بدرستی که ما هر اینه گمراهانیم ٢٦ بلکه ماییم بی بهره شدگان ٢٧ گفت
بهتر ایشان آیا نگفتم مر شما را که چرا پاکی نمی ستایید ٢٨ گفتند پاکست پروردگار ما بدرستی
که ما بودیم ستمکاران ٢٩ پس رو کردند بعضیشان بر بعضی ملامت یکدیگر میکردند ٣٠ گفتند
ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم از حد درگذرندگان ٣١ شاید پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از آن
را بدرستی که ماییم بسوی پروردگار ما رغبت کنندگان ٣٢ همچنین است عذاب و هر اینه عذاب
آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند ٣٣ بدرستی که مر پرهیزکاران راست نزد پروردگارشان
بهشتهای با ناز و نعمت ٣٤ آیا پس میگردانیم منقادان را مانند گناهکاران ٣٥ چیست مر شما را
چگونه حکم میکنید ٣٦ یا مر شما را کتابیست که در آن میخوانید ٣٧ بدرستی که مر شما راست در آن
آنچه بر میگزینید ٣٨ یا مر شما راست سوگندهای بر ما رسنده بهنگام تا روز قیامت بدرستی که مر شما
راست هر اینه آنچه حکم میکنید ٣٩ بپرس از ایشان که کدام یک از ایشان بآن کفیل اند ٤٠ یا مر ایشان راست
شریکان پس باید بیاورند شریکان خود را اگر هستند راستگویان ٤١ روزی که کشف کرده شود
از ساق و خوانده شوند بسجود پس نتوانند ٤٢ فروخوابیده دیده های ایشان فرا گرفته ایشان را خواری
و بتحقیق بودند که خوانده میشدند بسجود و ایشان بودند تن درستان ٤٣ پس بگذار مرا و کسی که
تکذیب میکرد باین سخن زود درنوردیم مرتبه مرتبه ایشان را از جائیکه ندانند ٤٤ و مهلت دهم
مر ایشان را بدرستی که کید من محکمست ٤٥ یا که میخواهی از ایشان مزدی پس ایشان از غرامت گران
شدگانند ٤٦ یا نزد ایشانست غیب پس ایشان مینویسند ٤٧ پس صبر کن بر حکم پروردگار خود و مباش
مانند یار ماهی هنگامی که ندا کرد و او پر بود از غم ٤٨ اگر نه آن بود که دریافت او را نعمتی از پروردگار
او هر اینه افکنده شده بود بصحرای بی گیاه و او مذمت کرده شده بود ٤٩ پس برگزید او را پروردگار
او پس گردانید او را از شایستگان ٥٠ و بدرستی که نزدیکست که آنانکه کافر شدند هر اینه
بلغزانند ترا بدیدهاشان چون شنیدند ذکر را و میگویند بدرستی که او هر اینه دیوانه است
٥١ و نیست آن مگر پندی مر عالمیان را ٥٢

سورة الحاقة پنجاه و دو آیه است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آن بیشک بوقوع آینده ١ چیست بیشک بوقوع آینده ٢ و چه دانا کرده ترا که چیست بیشک بوقوع
آینده ٣ تکذیب کردند ثمود و عادیان در هم کوبنده را ٤ پس اما ثمود پس هلاک کرده شدند [illegible]

بِالطَّاغِيَةِ ٥ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا ٧ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى ٨ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
خَاوِيَةٍ ٩ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ١٠ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ١١ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ١٢ إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ
حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ١٤ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ١٥ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً
١٦ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١٧ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ١٨ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ١٩ يَوْمَئِذٍ

تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ٢٠ فَأَمَّا
مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ
هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ٢١ إِنِّي ظَنَنْتُ
أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ٢٢ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ
رَاضِيَةٍ ٢٣ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ٢٤ قُطُوفُهَا
دَانِيَةٌ ٢٥ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ٢٦ وَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ٢٧ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي
لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ٢٨ وَلَمْ أَدْرِ مَا
حِسَابِيَهْ ٢٩ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ
٣٠ مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيَهْ ٣١ هَلَكَ عَنِّي
سُلْطَانِيَهْ ٣٢ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ
ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ
ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ٣٣
إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ٣٤
وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ٣٥ فَلَيْسَ
لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ٣٦ وَلَا طَعَامٌ
إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ٣٧ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا
الْخَاطِئُونَ ٣٨ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ
وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ٣٩ إِنَّهُ لَقَوْلُ
رَسُولٍ كَرِيمٍ ٤٠ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ٤١ وَلَا
بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ٤٢
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٤٣ وَلَوْ تَقَوَّلَ
عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ٤٤ لَأَخَذْنَا
مِنْهُ بِالْيَمِينِ ٤٥ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ
الْوَتِينَ ٤٦ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ

حد درگذشته ٥ واما عاد پس هلاک کرده شدند ببادی بغایت سخت و زنده بیرون از حد ٦
مسخر گردانید آنرا بر ایشان هفت شب و هشت روز پیاپی ٧ پس دیدی آن گروه را در آن مردها
٨ همانا که ایشان تنهای درخت خرمایند افتاده ٩ پس آیا می‌بینی مر ایشانرا هیچ باقی مانده ١٠ وآمد
فرعون وآنکه بودند پیش ازو و زیر و زبر شدها بگناه ١١ پس نافرمانی کردند فرستاده پروردگار
خود را پس گرفت ایشانرا گرفتنی در سختی ١٢ بدرستی که ما چون از حد گذشت آب برداشتیم شما
را در کشتی روان ١٣ تا بگردانیم آنرا برای شما پندی و نگاه دارد آنرا گوشهای نگاه دارنده ١٤ پس
آنگاه که دمیده شود در صور دمیدنی یکمرتبه ١٥ و برداشته شود زمین و کوهها پس هم زده
شوند بهم زدنی یکمرتبه ١٦ پس آنروز بوقوع آید وقوع آینده ١٧ و شکافته شود آسمان پس اوست
آنروز سست ١٨ و فرشتگان باشند بر اطراف آن و بر دارند عرش پروردگارت را بالای ایشان آن
روز هشت تا ١٩ آنروز عرض کرده شوید نهان نماند از شما پوشیده ٢٠ پس اما کسی که داده شود
نامه‌اش بدست راستش پس گوید بیایید بخوانید نوشته مرا ٢١ بدرستی که من یقین میدانستم
که من رسنده‌ام بحساب خود ٢٢ پس اوست در زندگانی پسندیده ٢٣ در بهشتی بلند مرتبه ٢٤
که میوه‌های آن نزدیک باشد ٢٥ بخورید و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه پیش کردید در روزهای
گذشته ٢٦ واما آنکه داده شود نامه عملش بدست چپش ٢٧ پس گوید ای کاش من داده نشده
بودم نامه‌ام را ٢٨ و ندانستمی که چیست حساب من ٢٩ ای کاش این بودی میرانده ٣٠ هیچ دفع
نکرد از من مال من ٣١ ضایع شد از من تسلط من ٣٢ بگیرید او را پس غل کنید او را پس بدوزخ
در آورید او را پس در زنجیری که ذرع آن هفتاد ذرع است پس در کشید او را ٣٣ بدرستی که
او بود که ایمان نمی‌آورد بخدای عظیم ٣٤ و رغبت نمیداشت بر طعام دادن بیچاره ٣٥ پس نیست
مر او را امروز اینجا مهربانی ٣٦ و نه خورشی مگر از چرک جراحت ٣٧ نمیخورند آنرا مگر گناهکاران
٣٨ پس سوگند میخورم بآنچه می‌بینید وآنچه نمی‌بینید ٣٩ بدرستی که آن هر آینه گفتار رسول
گرامی ٤٠ و نیست آن گفته شاعر اندکی میگروید ٤١ و نه سخن اخترگوئی بسیار اندک پند
میگیرید ٤٢ فرو فرستاده‌ایست از پروردگار جهانیان ٤٣ و اگر افترا کرده بود بر ما بعضی گفتار
ها را ٤٤ هر آینه گرفته بودیم از و دست راست ٤٥ پس هر آینه بریده بودیم ازو رگ دل را ٤٦
پس نمیبود از شما هیچکس از وی منع کنندگان ٤٧ و بدرستی که آن هر آینه پندیست مر پرهیزگارانرا
٤٨ و بدرستی که ما هر آینه میدانیم اینکه از شماست تکذیب کنندگان ٤٩ و بدرستی که آن

حَاجِزِينَ ٤٧ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ٤٨ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ٤٩ وَإِنَّهُ

هرآينه

لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ٥٠ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ٥١ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ٥٢ سورة المعارج اربع واربعون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم سَأَلَ سَائِلٌ
بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ١ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ٢ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ٣ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ٤ فَاصْبِرْ صَبْرًا
جَمِيلًا ٥ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ٦ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ٧ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ٨ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ٩ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ١٠ يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ
لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ١١ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ١٢ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ١٣ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ١٤ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى ١٥ نَزَّاعَةً

هر آینه حسرتیست بر کافران ٥٠ و بدرستی که آن هر آینه حق یقین است ٥١ پس تسبیح کن بنام پروردگار تو که بزرگ است ٥٢

سورهٔ معارج چهل و چهار آیه و آن مکیه

بنام خدای بخشنده مهربان

سؤال کرد سؤال کننده عذابی را که بوقوع آینده است ١ برای کافران نیست مر آنرا دفع کننده ٢
از خداوند صاحب درجات ٣ بالا میروند فرشتگان و روح بسوی او در روزی که باشد مقدارش
پنجاه هزار سال ٤ پس صبر کن صبر نیکو ٥ بدرستی که ایشان می‌بینند آنرا دور ٦ و می‌بینیم آنرا نزدیک
٧ روزی که میگردد آسمان چون فلز گداخته ٨ و میشود کوهها مانند پشم زده شده ٩ و نپرسد
خویش نزدیکی خویش نزدیکی را ١٠ نموده شوند بایشان آرزو کند گناهکار کاش فدا میداد از عذاب
آن روز پسران خود را ١١ و زن خود را و برادر خود را ١٢ و خاندان خویش را که جای میداد او را ١٣
و آنکه در زمین است همگی پس برهاند او را ١٤ نه چنانست بدرستی که آن زبانه آتش است ١٥ بر
کننده مر پوست سر را ١٦ میخواند هر که را پشت کرد و روگردانید ١٧ و گرد آورد و در ظرف نهاد ١٨
بدرستی که آدمی آفریده شده حریص ١٩ آنچون رسد او را رنج ناشکیبا است ٢٠ و چون رسد او را
نیکی منع کننده است ٢١ مگر نمازگزارندگان ٢٢ آنانکه ایشان بر نماز خود مداومت کنندگانند ٢٣ و آنانکه
اموال ایشان حقیست معلوم ٢٤ برای خواهنده و محروم ٢٥ و آنانکه تصدیق میکنند بروز جزا [illegible]
ایشان از عذاب پروردگارشان ترسانند ٢٧ بدرستی که عذاب [illegible]
٢٨ و آنانکه ایشان مر فروجهای خود را نگاهدارندگانند ٢٩ مگر بر زنان خود [illegible]
دستهای ایشان [illegible] بدرستی که [illegible]
پس آنها ایشان تعدی کنندگان ٣١ و آنانکه [illegible]
کنندگانند ٣٢ و آنانکه ایشان بگواهیهای [illegible]
میمانند ٣٤ [illegible]
که جانب تو [illegible]
که در [illegible]
آنچه [illegible]
بر آنکه بدل [illegible]
کنند [illegible]

الشوى ١٦ تدعوا من أدبر وتولى
١٧ وجمع فأوعى ١٨ إن الإنسان
خلق هلوعا ١٩ إذا مسه الشر
جزوعا ٢٠ وإذا مسه الخير منوعا ٢١
إلا المصلين ٢٢ الذين هم على صلاتهم
دائمون ٢٣ والذين في أموالهم حق
معلوم ٢٤ للسائل والمحروم ٢٥
والذين يصدقون بيوم الدين ٢٦
والذين هم من عذاب ربهم مشفقون
٢٧ إن عذاب ربهم غير مأمون ٢٨
والذين هم لفروجهم حافظون ٢٩
إلا على أزواجهم أو ما ملكت أيمانهم
فإنهم غير ملومين ٣٠ فمن ابتغى
[illegible] العادون ٣١
[illegible]

كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ٤٣ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ٤٤ سورة نوح ثمان آية و هي مكية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٢ أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ٣ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ٤ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ
قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ٥ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ٦ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا

اسْتِكْبَارًا ٧ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ
جِهَارًا ٨ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
لَهُمْ إِسْرَارًا ٩ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ١٠ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُم مِّدْرَارًا ١١ وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَالٍ
وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَل
لَّكُمْ أَنْهَارًا ١٢ مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ
لِلَّهِ وَقَارًا ١٣ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ١٤
أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طِبَاقًا ١٥ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ
سِرَاجًا ١٦ وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا
١٧ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ١٨ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا
١٩ لِّتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ٢٠
قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا
مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا
٢١ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ٢٢ وَقَالُوا لَا
تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا
سُوَاعًا ٢٣ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
٢٤ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا ضَلَالًا ٢٥ مِّمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا
فَأُدْخِلُوا نَارًا ٢٦ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُم
مِّن دُونِ اللَّهِ أَنصَارًا ٢٧ وَقَالَ نُوحٌ
رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ٢٨ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا
عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا
٢٩ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ
بَيْتِيَ مُؤْمِنًا

همانا ایشان بسوی بتان میشتابند ۴۳ فرو گذاشته دیده های ایشان فرو گیرد ایشانرا خواری

اینست روزی که بودند	سورهٔ نوح سی آیه و آن مکی است	که وعده داده میشدند ۴۴

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
بدرستی که ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بیم نما قوم خود را پیش از آنکه بیاید ایشانرا عذاب
دردناک ۱ گفت ای قوم من بدرستی که من مر شما را بیم کننده ام هویدا که بپرستید خدا را و بترسید
از او و فرمان برید مرا ۳ بیامرزد برای شما از گناهان شما و تاخیر اندازد شما را تا مدتی نام برده شده
بدرستی که مدت مقرر خدا چون بیاید تاخیر کرده نشود اگر هستید که بدانید ۴ گفت پروردگار
من بدرستی که من خواندم قوم خود را شب و روز ۵ پس نیفزود ایشانرا خواندن من مگر گریزن ۶ و
بدرستی که من هرگاه خواندم ایشانرا تا بیامرزی مر ایشانرا گردانیدند انگشتان خود را در گوشهای شان
و بسر در کشیدند جامه های خود را و اصرار نمودند و گردن کشی کردند گردن کشی کردنی ۷ پس بدرستی
که من خواندم ایشانرا بآواز بلند ۸ پس بدرستی که من آشکار گفتم مر ایشانرا و نهان گفتم برای ایشان
نهان گفتنی ۹ پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خود بدرستی که او هست آمرزگار ۱۰ میفرستد
آسمان را بر شما باران و مدد میدهد شما را بمالها و پسران و پدید میکند برای شما بوستانها
و پدید کند برای شما جویها ۱۱ چیست مر شما را که امید نمیدارید برای خدا تعظیمی را ۱۲ و بتحقیق
آفرید شما را بطورهای مختلف ۱۳ آیا ندیدید چگونه آفرید خدا هفت آسمانرا چند طبقه ها ۱۵
و گردانید ماه را در آنها نوری و گردانید آفتاب را چراغی ۱۶ و خدا رویانید شما را از زمین رویانیدنی
۱۷ پس باز میبرد شما را در آن و بیرون می آورد شما را بیرون آوردنی ۱۸ و خدا گردانید برای شما
زمین را گسترده ۱۹ تا بسپرید از آن راههای فراخ ۲۰ گفت نوح پروردگار من بدرستی که ایشان
نافرمانی کردند مرا و پیروی کردند کسی را که نیفزوده او را مالش و فرزندش مگر زیانی ۲۱
و مکر کردند مکر بغایت بزرگ ۲۲ و گفتند وامگذارید البته خدایان خود را و وامگذارید البته ودّ را و نه سواع را ۲۳ و نه
یغوث را و یعوق را و نسر را ۲۴ و بتحقیق گمراه کردند بسیاری را و میفزای ستمکارانرا مگر
گمراهی ۲۵ از گناهان ایشان غرق کرده شدند پس در آورده شدند بآتش ۲۶ پس نیافتند
برای خود بغیر خدا یاوران ۲۷ و گفت نوح پروردگار من وامگذار بر زمین از کافران دیاری را ۲۸
بدرستی که تو اگر واگذاری ایشانرا گمراه کنند بندگان ترا و نزایند مگر بدکار بسیار ناسپاسی
۲۹ پروردگارا بیامرز مرا و مر پدر و مادر مرا و مر آنرا که در آمد بخانه من با ایمان و مر مردان

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۞ [illegible] بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْآنًا عَجَبًا ۞ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۞ [illegible] مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۞ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
[illegible] وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۞ [illegible] فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۞ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۞ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۞ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ۞ وَأَنَّا

مؤمن وزنان با ایمان را سوره جن بیست و هشت [illegible]

[illegible] ربان
بگو وحی کرده شد بسوی من اینکه شنید ند گروهی از جن [illegible] قرآن
عجیبی را که راه مینماید بسوی راه راست پس [illegible]
خود کسی را ۲ و بدرستی که برتر است عظمت پروردگار [illegible]
که ابلیس که میگوید [illegible] بر خدا دروغ [illegible]
آدمیان و پریان [illegible] واینکه بودند [illegible]
کردند [illegible] وینکه ایشان گمان برده بودند [illegible]
هیچکس را واینکه ما [illegible] آسمان را پس یافتیم آن را که [illegible]
[illegible] واینکه ما بودیم که می نشستیم از آن در [illegible] پس [illegible]
می یابد برای خود تیرهای [illegible] وینکه ما نمیدانیم [illegible]
در [illegible] باایشان پروردگار ایشان [illegible] رشد را و بدرستی که [illegible]
وازما [illegible] گروههای متفرق و بدرستی که [illegible] ما که هرگز عاجز نکنیم [illegible]
زمین و هرگز عاجز نکنیم او را [illegible] و بدرستی [illegible]
پس هر که [illegible]
نعدی [illegible]
پس [illegible]
[illegible]
سخت ۱۷ واینکه مسجد ها مر خدا راست پس [illegible]
تا بخواند او را نزدیک بود [illegible] بگو [illegible]
خود را و شریک [illegible]
۲۱ بگو بدرستی که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ۲۴ بگو نمیدانم که [illegible]

لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۲۵ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۲۶ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۲۷ لِيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۲۸ سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ عِشْرُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۱ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۲ نِصْفَهُ
أَوِ انقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۳ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۴ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۵ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ۶ إِنَّ لَكَ
فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۷ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۸ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۹ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۱۰

برای وی پروردگار من مدتی مدید ۲۵ دانای نهان پس مطلع نگرداند بر نهانی خود احدی را ۲۶ مگر
انرا که پسندید از رسول پس بدرستی که او درآورد از پیش او و از جانب عقب او نگهبانی را ۲۷
تا بداند که بحقیقت رسانیده اند پیامهای پروردگار شانرا واحاطه نمود بانچه نزد ایشان است
وضبط فرمود هر چیزیرا از راه شمار ۲۸

سوره مزمل بیست آیه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای گلیم بر خود پیچیده ۱ برخیز شب مگر اندکی ۲ نیمه انرا یا کم کن از ان اندکی ۳ یا بیفزای بر ان و
شمرده بخوان قرانرا شمرده خواندنی ۴ بدرستی که ما زود باشد که القا کنیم بر تو گفتاری سنگین را ۵
بدرستی که برخاستن شب ان سخت تراست در موافقت وراست تراست از راه گفتار ۶ بدرستی
که مر ترا در روز امد و رفتی دراز است ۷ و یاد کن نام پروردگار خود را ومنقطع شو بسوی او منقطع
شدنی ۸ پروردگار مشرق ومغرب نیست الهی سزای پرستش مگر او پس بگیر او را کار گذار ۹ وصبر کن
بر انچه میگویند ودوری کن از ایشان دوری گزیدن نیکی ۱۰ و واگذار مرا با تکذیب کنندگان صاحب
نعمت ومهلت ده ایشانرا اندکی ۱۱ بدرستی که نزد ماست بندهای گران واتشی شدید ۱۲ وخوردنی
صاحب گلوگیری وعذابی دردناک ۱۳ روزی که بلرزه اید زمین وکوهها وباشند کوهها تودهٔ ریگ
روانی پراکنده ۱۴ بدرستی که ما فرستادیم بسوی شما فرستاده گواه بر شما چنانچه فرستادیم بسوی فرعون
فرستاده را ۱۵ پس نافرمانی نمود فرعون ان فرستاده را پس گرفتیم او را گرفتنی سخت ۱۶ پس چگونه پرهیز
میکنید اگر کافر شدید از روزی که میگرداند کودکانرا پیران ۱۷ اسمان شکافنده بسبب ان هست
وعده او کرده شده ۱۸ بدرستی که این پندیست پس هر که خواست فرا گرفت بسوی پروردگار خود
راهی ۱۹ بدرستی که پروردگار تو میداند انکه تو بر میخیزی کمتر از دو ثلث شب ونیمه ان وسه یک ان
وگروهی از انانکه با تواند وخدا اندازه میکند شب وروز را دانست که هرگز ضبط نمیکنید انرا
پس قبول توبه نمود بر شما پس بخوانید انچه متیسر شود از قران دانست که بزودی خواهند شد از شما بیمار
ودیگرانرا که سفر میکنند در زمین که بجویند از فضل خدا ودیگران که جهاد خواهند کرد در راه خدا
پس بخوانید انچه متیسر شود از ان وبپا دارید نمازرا وبدهید زکوة را وقرض دهید خدا را قرضی نیکو
وانچه پیش میفرستید برای نفسهای خود از نیکی خواهید یافت انرا نزد خدا ان بهتر است وبزرگتر از روی
مزد وامرزش خواهید از خدا بدرستی که خدا امرزگاریست مهربان ۲۰

سوره مدثر پنجاه آیه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَلِيلًا ۱۱ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَجَحِيمًا ۱۲
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۱۳ يَوْمَ
تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَثِيبًا مَّهِيلًا ۱۴ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا
شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ۱۵ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ
أَخْذًا وَبِيلًا ۱۶ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ
يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۱۷ السَّمَاءُ
مُنفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۱۸ إِنَّ
هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ۱۹ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ
تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ
وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَ
اللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن
تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا
تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ
مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَا
تِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ
مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا
لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۲۰
سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ خَمْسُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١ قُمْ فَأَنذِرْ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٤ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ٥ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ٨ فَذَٰلِكَ
يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٠ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ١٢ وَبَنِينَ شُهُودًا ١٣ وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ١٤ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ١٥ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ١٦ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ١٧ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ١٨ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ١٩ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١ ثُمَّ عَبَسَ
وَبَسَرَ ٢٢ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ٢٣ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ٢٤ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ٢٥ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ٢٦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ٢٧

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ٢٨ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ
٢٩ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ٣٠ وَمَا
جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً
وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ
كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا
يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْ
مِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ
جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ
لِلْبَشَرِ ٣١ كَلَّا وَالْقَمَرِ ٣٢ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ٣٣
وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ٣٤ إِنَّهَا لَإِحْدَى
الْكُبَرِ ٣٥ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ٣٦ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ
[illegible] كُلُّ نَفْسٍ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ای پوشیده بجامهٔ خواب ۱ برخیز پس بیم نمای ۲ و پروردگار خود را پس بزرگی یاد کن ۳ و جامهای خود
را پس پاکیزه کن ۴ و از اسباب عذاب پس دوری کزین ۵ و عطا مکن حال آنکه بسیار شماری ۶ و برای
پروردگار خود پس شکیبائی نما ۷ پس چون دمیده شود در صور قیامت ۸ پس این در آن روز است که
روزیست دشوار ۹ بر کافران نه آسان ۱۰ واگذار مرا و کسی را که آفریدم تنها ۱۱ و گردانیدم برای او مالی
کشیده شده ۱۲ و فرزندان حاضران ۱۳ و سامان دادم برای او سامان دادنی ۱۴ پس طمع میکند که
بیفزایم ۱۵ نه چنانست بدرستیکه او هست مر آیتهای ما را معاند ۱۶ زود باشد که رسانم او را
بصعود ۱۷ بدرستیکه او اندیشید و اندازه کرفت ۱۸ پس کشته باد چگونه اندازه کرفته ۱۹ پس کشته
باد چگونه اندازه کرده ۲۰ پس نگریست ۲۱ پس روی درهم کشید و ترش روی شد ۲۲ پس پشت کرد و گردن
کشی نمود ۲۳ پس گفت نیست این مگر جادوئی که آموخته میشود ۲۴ نیست این مگر گفتار آدمی ۲۵ زود
باشد که در آورم او را بدوزخ ۲۶ و چه دانا کرده ترا که چیست دوزخ ۲۷ نه باقی دارد و نه واگذارد
۲۸ سیاه کننده است مر پوست بدنها را ۲۹ بر آنست نوزده ۳۰ و نگردانیدیم مالکان آتش را مگر فرشتگان
و نگردانیدیم عدد ایشانرا مگر آزمایشی مر آنانرا که کافر شدند تا یقین کنند آنانکه داده شده اند
کتاب و بیفزاید آنانرا که ایمان آوردند ایمانی و شک نکنند آنانکه داده شده اند کتاب را و مؤمنان و تا
بگویند آنانکه در دلهای ایشان بیماریست و کافران چه چیز خواسته خدا باین از جهت مثل همچنین
گمراه میکند خدا هر که را بخواهد و هدایت میکند هر که را بخواهد و نمیداند لشکرهای پروردگار ترا
مگر او و نیست این مگر پندی مر آدمی ۳۱ نه چنانست قسم بماه ۳۲ و شب چون پشت کند ۳۳ و صبح چون
روشن شود ۳۴ بدرستیکه آن هر آینه یکی از بزرگهاست ۳۵ بیم کننده مر آدمی را ۳۶ مر آنکه خواهد
از شما که پیشی گیرد یا پس افتد ۳۷ هر نفسی بآنچه کسب کرده در گرو است ۳۸ مگر یاران دست راست
۳۹ در بهشتهائی که پرسند [illegible] چه چیز در آورد شما را در دوزخ [illegible]
[illegible] نبودیم که طعام دهیم بیچاره را ۴۴ و بودیم که فرو میرفتیم با فرو روندگان ۴۵
[illegible] که تکذیب میکردیم بروز جزا [illegible] پس سود [illegible]
شفاعت کنندگان ۴۸ پس چیست مر ایشانرا که از پند اعراض کنندگان [illegible]
خران [illegible] که گریخته باشند از شیر ۵۱ بلکه میخواهد هر مردی [illegible]
[illegible] ۵۲ نه چنانست بلکه نمی ترسند [illegible]
[illegible] موعظه ایست پس هر که خواهد یاد کند او را [illegible]

۵۳ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ٥٤ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ٥٥ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ [illegible]

أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ٥٦ سورة القيمة هي تسع وثلثون اية مكية بسم الله الرحمن الرحيم لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ١ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ٢ أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ
أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ٣ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ ٤ بَلْ يُرِيدُ الْإِنسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ٥ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ٦ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ٧ وَخَسَفَ الْقَمَرُ
٨ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ٩ يَقُولُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ١٠ كَلَّا لَا وَزَرَ ١١ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ١٢ يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ١٣ بَلِ الْإِنسَانُ
عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ١٤ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ١٥ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ١٦ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ١٧ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ١٨ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ١٩

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ٢٠ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ٢١ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ٢٢ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ٢٣ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ٢٤ تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ٢٥ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ٢٦ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ٢٧ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ٢٨ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ٢٩ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ٣٠ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ٣١ وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ٣٢ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ٣٣ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ٣٤ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ٣٥ أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ٣٦ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ٣٧ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ٣٨ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ٣٩ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ٤٠

سورة الدهر مكية وهي ثلثون واحدى آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ١ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ٢ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ٣ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ٤ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ٥ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ٦ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ

اهل تقوی و اهل	سورهٔ قیامه سی و نه آیه و آن مکی است	امرزیدن ٥٦

بنام خدای بخشاینده مهربان

البته سوگند میخورم بروز قیامت ١ و سوگند میخورم بنفس ملامت کننده ٢ آیا می پندارد آدمی که هرگز
جمع نیاوریم استخوانهای او را ٣ آری توانائیم برآنکه راست کنیم سر انگشتان او را ٤ بلکه میخواهد آدمی که
فجور کند در پیش آمدش ٥ میپرسد که کی خواهد بود روز قیامت ٦ پس آنگاه که خیره گردد دیده ٧ و تیره گردد
ماه ٨ و گرد آورده شوند آفتاب و ماه ٩ گوید آدمی که کجاست گریزگاه ١٠ نه چنین است نیست هیچ پناهی ١١
بسوی پروردگار تواست در آن روز جای قرار ١٢ خبر کرده شود آدمی در آن روز بآنچه پیش فرستاده و باز پس
گذاشته ١٣ بلکه آدمی بر نفس خود بیناست ١٤ و اگرچه بیاورد عذرهای خود را ١٥ حرکت مده بان زبان خود را
تا شتاب نمائی بان ١٦ بدرستیکه بر ماست جمع کردن آن و خواندن آن ١٧ پس چون خواندیم آنرا پس پیروی
کن خواندن آنرا ١٨ پس بدرستیکه بر ماست بیان آن ١٩ نه چنین است بلکه دوست میدارید شتابنده را
٢٠ و وا میگذارید آخرت را ٢١ روهائیست در آن روز با طراوت ٢٢ بسوی پروردگار خود نگرنده ٢٣ و روهائیست در
آن روز درهم کشیده ٢٤ گمان میکند که کرده شود بآن مهره پشت شکننده ٢٥ نه چنین است آنگاه که برسد
بچنبرهای گردن ٢٦ و گفته شود که کیست فسون گر ٢٧ و گمان برد که آنست مفارقت ٢٨ و بر پیچید ساق بساق
٢٩ بسوی پروردگار تست آن روز راندن ٣٠ پس نه تصدیق کرد و نه نماز گذارد ٣١ ولیکن تکذیب نمود و رو
گردانید ٣٢ پس رفت بسوی کسان خود که تکبر میرفت ٣٣ سزاوار تراست مر ترا پس سزاوار تراست ٣٤ پس
سزاوار تراست مر ترا پس سزاوار تراست ٣٥ آیا می پندارد آدمی که واگذاشته شود مهمل ٣٦ آیا نبود نطفه
از منی که ریخته شود ٣٧ پس بود خونی بسته پس آفرید پس درست کرد ٣٨ پس گردانید از آن دو صنف نر و ماده را
٣٩ آیا نیست آنکه کننده این توانا بر آنکه زنده کند مرده گانرا ٤٠

و ماده را	سورهٔ دهر سی و یک آیه و آن مکی است	زنده کند مرده گانرا ٤٠

بنام خدای بخشاینده مهربان

آیا آمد بر آدمی هنگامی از روزگار که نبود چیزی ذکر شده ١ بدرستیکه ما آفریدیم آدمی را از نطفه بهم آمیخته
می آزمائیم او را پس گردانیدیم او را شنوای بینا ٢ بدرستیکه ما هدایت کردیم با او راه را یا سپاسگذار است و یا
ناسپاس ٣ بدرستیکه ما آماده کردیم برای کافران زنجیرها و غلها و آتشی پر سوز ٤ بدرستیکه نیکان می
آشامند از جامی که باشد مزاج آن کافور ٥ چشمه که می آشامند از آن بندگان خدای روان میکنند آنرا روان کردنی
٦ وفا میکنند بنذر و میترسند از روزی که هست محنت آن بهر جا رسنده ٧ و میخورانند خورش را بر
دوستی او بیچاره و کودک بی پدر و اسیر ٨ اطعام نمیکنیم شما را مگر برضای خدا نمیخواهیم از شما عوض

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ٧ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ٨ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً

لا شکورا ۹ انا نخاف من ربنا یوما عبوسا قمطریرا ۱۰ فوقیهم الله شر ذلک الیوم ولقیهم نضرة وسرورا ۱۱ وجزیهم بما صبروا جنة وحریرا ۱۲ متکئین
فیها علی الارائک لا یرون فیها شمسا ولا زمهریرا ۱۳ ودانیة علیهم ظلالها وذللت قطوفها تذلیلا ۱۴ ویطاف علیهم بانیة من فضة واکواب کانت
قواریرا ۱۵ قواریرا من فضة قدروها تقدیرا ۱۶ ویسقون فیها کاسا کان مزاجها زنجبیلا ۱۷ عینا فیها تسمی سلسبیلا ۱۸ ویطوف علیهم ولدان
مخلدون اذا رایتهم حسبتهم لؤلؤا منثورا ۱۹ واذا رایت ثم رایت نعیما وملکا کبیرا ۲۰ عالیهم ثیاب سندس خضر واستبرق وحلوا اساور من

فضة وسقیهم ربهم شرابا طهورا ۲۱
ان هذا کان لکم جزاء وکان سعیکم
مشکورا ۲۲ انا نحن نزلنا علیک القرآن
تنزیلا ۲۳ فاصبر لحکم ربک ولا تطع منهم
آثما او کفورا ۲۴ واذکر اسم ربک
بکرة واصیلا ۲۵ ومن اللیل فاسجد له
وسبحه لیلا طویلا ۲۶ ان هؤلاء یحبون
العاجلة ویذرون وراءهم یوما ثقیلا
۲۷ نحن خلقناهم وشددنا اسرهم واذا
شئنا بدلنا امثالهم تبدیلا ۲۸ ان هذه
تذکرة فمن شاء اتخذ الی ربه سبیلا
۲۹ وما تشاؤون الا ان یشاء الله ان الله
کان علیما حکیما ۳۰ یدخل من یشاء
فی رحمته والظالمین اعد لهم عذابا الیما ۳۱

سورة مرسلات خمسون آیة مکیة

بسم الله الرحمن الرحیم

والمرسلات عرفا ۱ فالعاصفات عصفا
۲ والناشرات نشرا ۳ فالفارقات فرقا ۴
فالملقیات ذکرا ۵ عذرا او نذرا ۶
انما توعدون لواقع ۷ فاذا النجوم طمست
۸ واذا السماء فرجت ۹ واذا الجبال
نسفت ۱۰ واذا الرسل اقتت ۱۱ لای
یوم اجلت ۱۲ لیوم الفصل ۱۳ وما
ادراک ما یوم الفصل ۱۴ ویل
یومئذ للمکذبین ۱۵ الم نهلک

و نه سپاس گذاری ۹ بدرستی که ما میترسیم از پروردگار خود روزیرا که درهم کشنده ترش رو است ۱۰ پس
نگاه داشت ایشانرا خدا از شر این روز و پیش آورد ایشانرا تازه روئی و شادمانی ۱۱ و پاداش داد ایشانرا
بسبب آنچه صبر کردند بهشتی و حریری ۱۲ تکیه زدگان در آن بر تختها نه بینند در آن آفتابی و نه
سرمائی سخت ۱۳ و نزدیک بود بر ایشان سایهای آن و خم کرده شد میوهای آن خم کردنی ۱۴ و گردانیده
شود بر ایشان ظرفهائی از نقره و کوزهای بی دسته که باشند شیشها ۱۵ شیشهائی از نقره که اندازه کرده
اند آنها را اندازه کردنی ۱۶ و آب داده شوند در آنجا جامی که باشد آمیزش آن زنجبیل ۱۷ چشمه ایست
در آن که نامیده میشود سلسبیل ۱۸ و بگردند بر ایشان پسرانی جاوید کرده شدگان هرگاه ببینی
ایشانرا می پنداری ایشانرا مروارید افشانده شده ۱۹ و چون نظر کنی آنجا ببینی نعمت و پادشاهی بزرگی ۲۰
برزبر ایشانست جامهای حریر نازک سبز و حریر سطبر و زیور کرده شوند بدست برنجهای از نقره و
بیاشاماند ایشانرا پروردگار ایشان شرابی پاک پاک کننده ۲۱ بدرستی که این باشد مر شما را پاداشی و باشد
سعی شما مزد داده شده ۲۲ بدرستی که ما فرو فرستادیم بر تو قرآنرا فرو فرستادنی ۲۳ پس صبر کن برای فرمان
پروردگار خود و فرمان مبر از ایشان گناهکاری یا ناسپاسی را ۲۴ و یاد کن نام پروردگار خود را در بامداد
و شبانگاه ۲۵ و از شب پس سجده کن مر او را و بپاکی یاد کن او را شبی دراز ۲۶ بدرستی که آنان دوست
میدارند این شتابنده را و میگذارند در پس خود روز گرانی را ۲۷ ما آفریدیم ایشانرا و سخت کردیم بندهای ایشانرا
و هرگاه خواهیم عوض آوریم مانندهای ایشانرا بدل آوردنی ۲۸ بدرستی که این یادآوریست پس هر که خواست
گرفت بسوی پروردگار خود راهی ۲۹ و نمیخواهید مگر آنکه خواهد خدا بدرستی که خدا هست دانای
درست کردار ۳۰ در آورد هر که را خواهد در رحمت خود و ستمکارانرا آماده کرده برای ایشان
عذابی دردناک ۳۱

سوره مرسلات پنجاه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بحق فرستاده شدگان به نیکی ۱ پس شتاب فرو روندگان بشتاب فرو رفتنی ۲ و پراکنده کنندگان
پراکنده کردنی ۳ پس جدا نمایندگان جدا کردنی ۴ پس القا کنندگان ذکری را ۵ برای عذر یا بیم ۶
بدرستی که آنچه وعده داده میشوید هر آینه بوقوع شدنیست ۷ پس آنگاه که ستارگان بی نور کرده شوند ۸
و آنگاه که آسمان پاره پاره شود ۹ و آنگاه که کوهها از جا پاشیده شوند ۱۰ و آنگاه که رسولان تعیین
وقت کرده شوند ۱۱ برای کدام روز تاخیر شده اند ۱۲ برای روز از هم جدا شدن ۱۳ و چه چیز
دانا کرد ترا که چیست روز از هم جدا شدن ۱۴ وای در آن روز مر تکذیب کنندگانرا ۱۵ آیا هلاک

الْأَوَّلِينَ ١٦ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ١٧ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ١٨ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١٩ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ٢٠ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ٢١ إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ
فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ٢٣ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٤ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ٢٥ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ٢٦ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً
فُرَاتًا ٢٧ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٨ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٢٩ انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ٣٠ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ٣١ إِنَّهَا
تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ٣٢ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ٣٣ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٤ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ٣٥ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ٣٦ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٧ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ
وَالْأَوَّلِينَ ٣٨ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ
فَكِيدُونِ ٣٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
٤٠ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ٤١
وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ٤٢ كُلُوا وَاشْرَبُوا
هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٣ إِنَّا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٤٤ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٥ كُلُوا وَ
تَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ٤٦ وَ
يْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٧ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ٤٨ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٩ فَبِأَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ٥٠

سُورَةُ النَّبَإِ أَرْبَعُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ١
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٢ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ
٣ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٤ أَلَمْ نَجْعَلِ
الْأَرْضَ مِهَادًا ٥ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ٦
وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ٧ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ
سُبَاتًا ٨ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ٩
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١٠ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعًا شِدَادًا ١١ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا
١٢ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ١٣
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ١٤ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا
١٥ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ١٦ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ١٧ وَفُتِحَتِ

نکردیم پیشینیانرا ١٦ پس از پی درآوردیم پسینیانرا ١٧ چنین میکنیم باگناهکاران ١٨ وای درآنروز مر
تکذیب کنندگانرا ١٩ آیا نیافریدیم شمارا از آبی بسیار حقیر ٢٠ پس گردانیدیم آنرا در آرامگاهی استوار
٢٢ پس توانائیم پس خوب توانایانیم ٢٣ وای درآنروز مر تکذیب کنندگانرا ٢٤ آیا نگردانیم زمین را فراهم آرنده
زندگانرا ومردهگانرا ٢٦ وپدید کردیم دران کوههای بغایت بلند واشامانیدیم شمارا آبی شیرین
٢٧ وای درآنروز مر تکذیب کنندگانرا ٢٨ بروید بسوی آنچه بودید که بآن تکذیب مینمودید ٢٩ بروید
بسوی سایهٔ صاحب سه شعبه که نه هیچ سایه آسایشی است ونه کفایت کند از زبانهٔ آتش ٣١ بدرستی
که آن می اندازد شراره مانند کوشک ٣٢ کوئیا آن شترانی اند زرد ٣٣ وای درآنروز مر تکذیب کنندگانرا ٣٤
این روزیست که سخن نگویند ٣٥ ودستوری داده نشود مرایشانرا پس عذر گویند ٣٦ وای درآنروز مر
تکذیب کنندگانرا ٣٧ این روز از هم جدا شدنست جمع کردیم شما وپیشینیانرا ٣٨ پس اگر هست مر شما
را چارهٔ پس چاره کنید مرا ٣٩ وای درآنروز مر تکذیب کنندگانرا ٤٠ بدرستی که پرهیزگاران در سایهها
وچشمهسارهااند ٤١ ومیوهها از آنچه خواهش نمایند ٤٢ بخورید وبیاشامید گوارنده بسبب آنچه
بودید که میکردید ٤٣ بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکارانرا ٤٤ وای درآنروز مر تکذیب
کنندگانرا ٤٥ بخورید وبهره یابید زمانی اندک بدرستی که شمائید گناهکاران ٤٦ وای درآنروز مر
تکذیب کنندگانرا ٤٧ وچون گفته شود مرایشانرا که رکوع کنید رکوع نکنند ٤٨ وای درآنروز مر تکذیب
کنندگانرا ٤٩ پس بکدام سخن پس از آن ایمان می آورند ٥٠

سورهٔ عم چهل آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

آنچه میپرسند یکدیگررا از آن خبر بزرگ ١ که ایشان دران خلاف کنندهاند ٢ نه چنانست زود باشد
که بدانند ٣ پس نه چنانست زود باشد که بدانند ٤ آیا نگردانیدیم زمین را فرشی گسترده ٥ وکوهها
را میخها ٦ وآفریدیم شمارا صنفها ٧ وگردانیدیم خواب شمارا راحتی ٨ وگردانیدیم شب را پوششی ٩
وگردانیدیم روز را وقت کسب معیشتی ١٠ وبرافراشتیم بر زبر شما هفت سخت ١١ وگردانیدیم چراغی تابان ١٢
وفرو فرستادیم از فشارندهها آبی ریزان ١٣ تا بیرون آوریم بآن دانه وگیاهی ١٤ وبوستانهائی پر درختان
درهم پیچیده ١٥ بدرستی که روز جدا شدن هست وعدهگاهی ١٦ روزی که دمیده شود در صور پس بیائید
فوجها ١٧ وگشوده شود آسمان پس باشد درها وروان گردانیده شوند کوهها پس باشند چون سراب ١٨
بدرستی که دوزخ هست کمینگاهی ١٩ مر طاغیانرا جای بازگشتی ٢٠ درنگ کنندگان در آن روزگارها
٢١ نچشند دران سردی ونه آشامیدنی ٢٢ مگر آب جوشان وریم دوزخیان ٢٣ جزای موافق ٢٤

السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ١٨ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ١٩ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ٢٠ لِلطَّاغِينَ مَآبًا ٢١ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ٢٢ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ٢٣ إِلَّا
حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ٢٤ جَزَاءً وِفَاقًا

إنهم كانوا لا يرجون حسابا ۲۷ وكذبوا بآياتنا كذابا ۲۸ وكل شيء أحصيناه كتابا ۲۹ فذوقوا فلن نزيدكم إلا عذابا ۳۰ إن للمتقين مفازا ۳۱ حدائق
وأعنابا ۳۲ وكواعب أترابا ۳۳ وكأسا دهاقا ۳۴ لا يسمعون فيها لغوا ولا كذابا ۳۵ جزاء من ربك عطاء حسابا ۳۶ رب السماوات والأرض وما بينهما
الرحمن لا يملكون منه خطابا ۳۷ يوم يقوم الروح والملائكة صفا لا يتكلمون إلا من أذن له الرحمن وقال صوابا ۳۸ ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ
إلى ربه مآبا ۳۹ إنا أنذرناكم عذابا قريبا يوم ينظر المرء ما قدمت يداه ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا ۴۰ سورة النازعات ست واربعون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
والنازعات غرقا ۱ والناشطات نشطا
۲ والسابحات سبحا ۳ فالسابقات سبقا
۴ فالمدبرات أمرا ۵ يوم ترجف الراجفة
۶ تتبعها الرادفة ۷ قلوب يومئذ
واجفة ۸ أبصارها خاشعة ۹ يقولون
أإنا لمردودون في الحافرة ۱۰ أإذا كنا
عظاما نخرة ۱۱ قالوا تلك إذا كرة
خاسرة ۱۲ فإنما هي زجرة واحدة ۱۳
فإذا هم بالساهرة ۱۴ هل أتاك حديث
موسى ۱۵ إذ ناداه ربه بالواد المقدس
طوى ۱۶ اذهب إلى فرعون إنه طغى ۱۷
فقل هل لك إلى أن تزكى ۱۸ وأهديك
إلى ربك فتخشى ۱۹ فأراه الآية الكبرى
۲۰ فكذب وعصى ۲۱ ثم أدبر يسعى ۲۲
فحشر فنادى ۲۳ فقال أنا ربكم الأعلى
۲۴ فأخذه الله نكال الآخرة والأولى ۲۵
إن في ذلك لعبرة لمن يخشى ۲۶ أأنتم
أشد خلقا أم السماء بناها ۲۷ رفع
سمكها فسواها ۲۸ وأغطش ليلها و
أخرج ضحاها ۲۹ والأرض بعد ذلك
دحاها ۳۰ أخرج منها ماءها ومرعاها
۳۱ والجبال أرساها ۳۲ متاعا لكم و
لأنعامكم ۳۳ فإذا جاءت الطامة
الكبرى ۳۴ يوم يتذكر الإنسان
ما سعى ۳۵ وبرزت الجحيم ...

بدرستی که ایشان بودند که امید نمیداشتند حسابی را ۲۷ وتکذیب میکردند آیتهای مارا تکذیب
کردنی ۲۸ وهر چیزیرا شمرده ایم آنرا در کتابی ۲۹ پس بچشید پس هرگز نیفزائیم شمارا مگر عذابی ۳۰ بدرستی
که مر پرهیزکارانراست جای فیروزی ۳۱ باغها وانگورها ۳۲ وناربپستانهای همسال ۳۳ وجامی
شرابی پر ۳۴ نشنوند دران هیچ بیهوده ونه تکذیب کردنی را ۳۵ جزائی از پروردگار تو بخششی کافی ۳۶
پروردگار آسمانها وزمین وآنچه درمیانه آنهاست که بخشاینده است مالک نباشند ازو خطابی ۳۷
روزی که بایستند روح وفرشتگان صف کشیده سخن نگویند مگر آنکه دستوری داد مر اورا
خدای بخشاینده وگوید سخن حقی را ۳۸ اینست روز حق پس هرکه خواهد فراگیرد بسوی پروردگارش
بازگشتی ۳۹ بدرستی که ما بیم کردیم شمارا از عذابی نزدیک روزی که بنگرد آدمی آنچه را که پیش
فرستاده دو دستش وبگوید کافر ای کاش من بودمی خاک ۴۰ سوره نازعات چهل وشش آیه و او مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
قسم بکشندگان از روی قوت وشدت ۱ وبیرون کشندگان بیرون کشیدنی ۲ وشناکنندگان
شنا کردنی ۳ پس پیشی گیرندگان پیشی گرفتنی ۴ پس تدبیر کنندگان کاری را ۵ روزیکه بلرزد لرزنده
۶ که از پی در آید آنرا از پی درآینده ۷ دلها در آن روز باشند لرزان ۸ چشمهاشان فروخوابیده ۹
میگویند آیا بدرستی که ما هر آینه بازگردانیده شدگانیم در حالت اول ۱۰ آیا آنگاه که باشیم استخوانهای
پوسیده ۱۱ گویند این آنگاه بازگشتیست با زیان ۱۲ پس جز این نیست که آن فریادیست یکباره ۱۳
پس ناگاه ایشان باشند در روی زمین ۱۴ آیا آمد بتو حکایت موسی ۱۵ آنگاه که ندا کرد اورا پروردگارش
در وادی پاکیزه که آن طوی است ۱۶ برو بسوی فرعون بدرستی که او از حد تجاوز کرده ۱۷ پس بگو
آیا مر تراهست میل بآنکه پاک شوی ۱۸ وهدایت کنم ترا بسوی پروردگارت پس بترسی ۱۹ پس نمود
بوی آیت بزرگرا ۲۰ پس تکذیب نمود ونافرمانی کرد ۲۱ پس پشت کرد که میشتافت ۲۲ پس جمع کرد پس ندا
کرد ۲۳ پس گفت من پروردگار شمایم که برتر است ۲۴ پس گرفت ویرا خدا بعقوبت آخرت ودنیا ۲۵
بدرستی که در این هر آینه عبرتیست مر آنرا که بترسد ۲۶ آیا شما سخت ترید در خلقت یا آسمان که
بنا کرد آنرا ۲۷ برافراشت سقف آنرا پس راست نمود آنرا ۲۸ وتاریک گردانید شب آنرا وبیرون آورد
روز آنرا ۲۹ وزمین را پس از آن گسترانید آنرا ۳۰ بیرون آورد از آن آبش را وچراگاهش را ۳۱ وکوهها
را استوار گردانید آنها را ۳۲ برای برخورداری شما وبرای چهارپایان شما ۳۳ پس چون آید بلیه بزرگ
۳۴ روزی که بیاد آورد آدمی آنچه کوشیده ۳۵ وظاهر گردانیده شود دوزخ برای آنکه ببیند ۳۶

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ٣٧ وَآثَرَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ٣٨ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ٣٩ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ٤٠ يَسْئَلُونَكَ
عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ٤١ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا ٤٢ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ٤٣ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا ٤٤ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ
ضُحَاهَا ٤٥ سورة الأعمى احدى واربعون آية مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ١ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ٢ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ ٣ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ
٤ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ٦ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ٧ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ٨ وَهُوَ يَخْشَىٰ ٩ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ١ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ١٠ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ١١

پس اما انکه از حد تجاوز کرده ٣٧ واختیار نمود زندگانی دنیا را پس بدرستی که دوزخ است جایگاه ٣٨
واما انکه ترسیده از مقام پروردگار خود وباز داشته نفس خود را از خواهش ٣٩ پس بدرستی که
بهشت است جای قرار ٤٠ می پرسند تورا از قیامت که کی باشد وقت اقامت آن ٤١ در چیستی تو
از یاد کردن آن ٤٢ بسوی پروردگار تست منتهای آن ٤٣ نیستی تو مگر بیم نماینده کسی که بترسد از آن
٤٤ گویا ایشان روزی که ببینند آنرا که درنگ نکرده اند مگر شبانگاهی یا چاشت آن ٤٥

سورة عبس چهل و یک آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

روی ترش کرد واعراض نمود ١ انکه امد باو نابینا ٢ چه دانا کرده ترا شاید او پاک کردد ٣ یا پند گیرد
پس سود دهد او را پند دادن ٤ اما انکه بی نیازی کرد پس تو مر او را روی آوری ٥ ونیست بر تو که پاک
نکردد ٦ واما انکه امد تورا که میشتافت ٧ واو میترسید ٨ پس تو ازاو غافل میکردی ٩ حقا بدرستی
که این پندیست ١٠ پس هرکه خواست پند گرفت از آن ١١ در صحیفهای گرامی داشته شده ١٢ بالا برده
شده پاکیزه کرده شده ١٣ بدستهای نویسندگان ١٤ بزرگواران نیکوکاران ١٥ کشته باد ادمی چه
ناسپاس کرده اورا ١٦ از چه چیز خلق کرده او را ١٧ از نطفه خلق کرده او را پس تقدیر کرده او را
١٨ پس راه را آسان کرده برای او ١٩ پس میرانید او را پس در گور کرد او را ٢٠ پس انگاه که خواهد زنده
کند او را ٢١ حقا بجا نیاورده ادمی انچه فرموده او را ٢٢ پس باید بنگرد ادمی بسوی خوراک خود ٢٣
بدرستی که ما فرو ریختیم ابررا فرو ریختنی ٢٤ پس شکافتیم زمین را شکافتنی ٢٥ پس رویانیدیم در آن
دانه ٢٦ وانگور واسپست تر ٢٧ وزیتون ودرخت خرما ٢٨ وباغهای بسیار درخت ٢٩ ومیوها
وچراگاه ٣٠ جهت برخورداری برای شما وبرای چهارپایان شما ٣١ پس چون بیاید فریاد گوش کر
کننده ٣٢ روزی که بگریزد ادمی از برادر خود ٣٣ ومادر خود وپدر خود ٣٤ وزن خود وفرزندان
خود ٣٥ برای هر مردی از ایشان در آن روز حالیست که مشغول دارد او را ٣٦ روهاییست در آن
روز نورانی ٣٧ خندان شادمان ٣٨ وروهاییست در آن روز که بر آنهاست گرد ٣٩ فرا
گیرد آنها را تیرگی ٤٠ آنها ایشانند کافران زشتکرداران ٤١

سورة تکویر بیست ونه آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

انگاه که آفتاب درهم نوردیده کردد ١ وچون ستارگان فرو ریزند ٢ وچون کوهها روان کرده
شوند ٣ وچون شتران ده ماهه آبستن معطل گذاشته شوند ٤ وچون وحشیها جمع کرده شوند ٥

فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ١٣ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ١٤
بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ١٥ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ١٦ قُتِلَ
الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ١٧ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ
١٨ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ . فَقَدَّرَهُ ١٩
ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ٢٠ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ٢١
ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ٢٢ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا
أَمَرَهُ ٢٣ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ٢٤
أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ
شَقًّا ٢٦ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ٢٧ وَعِنَبًا وَ
قَضْبًا ٢٨ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ٢٩ وَحَدَائِقَ
غُلْبًا ٣٠ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ٣١ مَتَاعًا لَكُمْ
وَلِأَنْعَامِكُمْ ٣٢ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ٣٣
يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ٣٤ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
٣٥ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ٣٦ لِكُلِّ امْرِئٍ
مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ٣٧ وُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ٣٨ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ
٣٩ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ٤٠
تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ٤١ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ٤٢

سورة التكوير تسع وعشرون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ١ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ
٢ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ٣ وَإِذَا الْعِشَارُ
عُطِّلَتْ ٤ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ٥

واذا البحار سجرت ٦ واذا النفوس زوجت ٧ واذا الموؤدة سئلت ٨ باي ذنب قتلت ٩ واذا الصحف نشرت ١٠ واذا السماء كشطت ١١ واذا الجحيم
سعرت ١٢ واذا الجنة ازلفت ١٣ علمت نفس ما احضرت ١٤ فلا اقسم بالخنس ١٥ الجوار الكنس ١٦ والليل اذا عسعس ١٧ والصبح اذا تنفس ١٨ انه لقول رسول
كريم ١٩ ذي قوة عند ذي العرش مكين ٢٠ مطاع ثم امين ٢١ وما صاحبكم بمجنون ٢٢ ولقد راه بالافق المبين ٢٣ وما هو على الغيب بضنين ٢٤ وما هو بقول
شيطان رجيم ٢٥ فاين تذهبون ٢٦ ان هو الا ذكر للعالمين ٢٧ لمن شاء منكم ان يستقيم ٢٨ وما تشاؤن الا ان يشاء الله رب العالمين ٢٩ سورة الانفطار تسع عشرة آية مكية

وچون دریاها مملو شوند ٦ وانگاه که نفسها جفت کرده شوند ٧ وانگاه که دختران زنده بگور
پرسیده شوند ٨ که بچه گناه کشته شده اند ٩ وچون نامه ها گشوده شوند ١٠ وچون آسمان
برروی هم برچیده شود ١١ وچون دوزخ برافروخته گردد ١٢ وانگاه که بهشت نزدیک کرده شود ١٣
بداند نفسی آنچه را حاضر کرده ١٤ پس سوگند میخورم بازپس روندگان ١٥ که سیر کنند پنهان شوندگان
١٦ وشب چون تاریکیش رو آورد ١٧ وصبح چون بدمد ١٨ بدرستیکه آن هر آینه گفتار رسول فرستاده
بزرگوار ١٩ صاحب قوتی نزد صاحب عرش با منزلت ٢٠ فرمانبرده شده آنجا امین ٢١ ونیست یار شما
دیوانه ٢٢ وهر آینه بتحقیق که دید او را در افق روشن ٢٣ ونیست او بر غیب بخیل ٢٤ ونیست آن سخن
شیطان رانده شده ٢٥ پس بکجا میروید ٢٦ نیست آن مگر پندی برای جهانیان ٢٧ مر آنرا که خواست
از شما که ثابت قدم گردد ٢٨ ونمیخواهید مگر آنکه خواهد خدا پروردگار جهانیان ٢٩

سورهٔ انفطار نوزده آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

انگاه که آسمان بشکافد ١ وانگاه که ستارگان فشانده شوند ٢ وانگاه که دریاها گشوده شوند
٣ وانگاه که گورها زیر وزبر کرده شوند ٤ بداند هر نفسی آنچه را پیش فرستاده وتاخیر کرده ٥
ای آدمی چه چیز فریفت ترا به پروردگارت که بزرگوار است ٦ آنکه خلق کرد ترا پس درست کرد ترا
پس راست کرد ترا ٧ در هر صورتی که خواست ترکیب کرد ترا ٨ نه چنانست بلکه تکذیب میکنید
روز جزا را ٩ وبدرستیکه بر شما هر آینه نگهبانانند ١٠ گرامیها نویسندگان ١١ میدانند آنچه میکنید ١٢
بدرستیکه نیکوکاران هر آینه در بهشتند ١٣ وبدرستیکه بدکاران هر آینه در دوزخند ١٤ در
آیند بآن در روز جزا ١٥ ونه اند ایشان از آن غایبان ١٦ وچه دانا کرد ترا که چیست روز جزا ١٧ پس چه
دانا کرد ترا که چیست روز جزا ١٨ روزی که مالک نبود هیچ نفسی برای نفسی چیزی را وفرمان
در آن روز مر خدا راست ١٩

سورهٔ مطففین سی آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

وای مر کم پیمایان را ١ که چون کیل کنند بر مردم تمام گیرند ٢ وهرگاه بکیله دهند ایشان یا بوزن دهند
نقصان میرسانند ٣ آیا گمان نمیکنند اینها که ایشان برانگیخته شوندگانند ٤ برای روز بزرگ
٥ روزی که ایستاده شوند مردم برای پروردگار جهانیان ٦ حقا بدرستیکه نامه بدکاران
هر آینه در سجین است ٧ وچه دانا کرد ترا که چیست سجین ٨ کتابیست رقم کرده شده ٩ وای

بسم الله الرحمن الرحيم
اذا السماء انفطرت ١ واذا الكواكب
انتثرت ٢ واذا البحار فجرت ٣ واذا
القبور بعثرت ٤ علمت نفس ما قدمت
واخرت ٥ يا ايها الانسان ما غرك
بربك الكريم ٦ الذي خلقك فسويك
فعدلك ٧ في اي صورة ما شاء ركبك ٨
كلا بل تكذبون بالدين ٩ وان عليكم
لحافظين ١٠ كراما كاتبين ١١ يعلمون
ما تفعلون ١٢ ان الابرار لفي نعيم ١٣
وان الفجار لفي جحيم ١٤ يصلونها يوم
الدين ١٥ وما هم عنها بغائبين ١٦ وما
ادريك ما يوم الدين ١٧ ثم ما ادريك
ما يوم الدين ١٨ يوم لا تملك نفس لنفس
شيئا والامر يومئذ لله ١٩
سورة المطففين ست وثلثون آية مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
ويل للمطففين ١ الذين اذا اكتالوا على
الناس يستوفون ٢ واذا كالوهم او وزنوهم
يخسرون ٣ الا يظن اولئك انهم مبعوثون ٤
ليوم عظيم ٥ يوم يقوم الناس لرب
العالمين ٦ كلا ان كتاب الفجار لفي
سجين ٧ وما ادريك ما سجين ٨
كتاب مرقوم ٩

لِلْمُكَذِّبِينَ ۱۰ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۱۱ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۱۲ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۱۳ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ۱۴ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۱۵ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ ۱۶ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۱۷ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۱۸ وَمَا
أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۱۹ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۲۰ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۲۱ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۲۲ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۲۳ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۲۴ يُسْقَوْنَ مِنْ
رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۲۵ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۲۶ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۲۷ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۲۸ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ۲۹ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۳۰
وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۳۱
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۳۲
وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۳۳ فَالْيَوْمَ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۳۴
عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۳۵ هَلْ ثُوِّبَ
الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۳۶

سورة الانشقاق خمس وعشرون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۱ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا
وَحُقَّتْ ۲ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۳
وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۴ وَأَذِنَتْ
لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۵ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ
إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۶
فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۷ فَسَوْفَ
يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۸ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ
أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۹ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ
وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۱۰ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ۱۱ و
يَصْلَىٰ سَعِيرًا ۱۲ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۱۳
إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۱۴ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ
بَصِيرًا ۱۵ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۱۶ وَاللَّيْلِ
وَمَا وَسَقَ ۱۷ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۱۸ لَتَرْكَبُنَّ
طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۱۹ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۰
وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۲۱
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۲۲ وَ
اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۲۳

مر تکذیب کنندگان را ۱۰ آنانکه تکذیب میکنند روز جزا را ۱۱ و تکذیب نکند آنرا مگر هر تعدی کننده گنا
کاری ۱۲ هرگاه خوانده شود بر او آیتهای ما گوید افسانهای پیشینیانست ۱۳ نه چنین است بلکه
زنگ فکنده بر دلهای ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ۱۴ حاشا بدرستیکه ایشان از پروردگارشان
امروز در حجاب ماندگانند ۱۵ پس بدرستیکه ایشان هرآینه در آیندگان بدوزخند ۱۶ پس گفته میشود که اینست
آنچه بودید که بآن تکذیب میکردید ۱۷ حقا بدرستیکه نامهٔ اعمال نیکوکاران هرآینه در علیین است
۱۸ وچه دانا کرد ترا که چیست علیین ۱۹ نامه‌ایست رقم کرده شده ۲۰ گواهی دهند بر آن مقربان ۲۱
بدرستیکه نیکوکاران هرآینه در بهشتند ۲۲ بر تختها نظر میکنند ۲۳ می‌شناسی در روهای ایشان طراوت
ناز و نعمت را ۲۴ آشامیده شوند از شراب صاف مهر زده شده ۲۵ که مهر آن مشک باشد و در این پس
باید رغبت کنند رغبت کنندگان ۲۶ و آمیزش آن از تسنیم است ۲۷ چشمه‌ایست که می‌آشامند از آن
مقربان ۲۸ بدرستیکه آنانکه گناه کردند بودند از آنانکه ایمان آورده اند می‌خندیدند ۲۹ و چون
بگذشتندی با ایشان بچشم اشاره میکردند ۳۰ و چون باز گردند بسوی کسان خود باز گردند لذت
یابندگان ۳۱ و چون ببینند ایشانرا گویند بدرستیکه ایشان هرآینه گمراهانند ۳۲ و فرستاده نشده اند
بر ایشان نگهبانان ۳۳ پس امروز آنانکه ایمان آوردند از کافران میخندند ۳۴ بر سریرها نظر میکنند ۳۵
آیا جزا داده شوند کافران آنچه بودند که میکردند ۳۶

سورهٔ انشقاق بیست و پنج آیه و آن مکی

بنام خدای بخشاینده مهربان

آنگاه که آسمان شکافته شود ۱ و انقیاد نماید مر پروردگارش را ۲ و سزاوار شد و آنگاه که زمین کشیده
شود ۳ و بیفکند آنچه را که در آنست و خالی شود ۴ و فرمان برد مر پروردگار خود را و سزاوار شد ۵
ای آدمی بدرستیکه تو کوشنده‌ای بسوی پروردگار خود کوشیدنی پس ملاقات کننده او ۶ پس اما آنکه
داده شود نامهٔ او بدست راستش ۷ پس زود باشد که حساب کرده شود حساب آسان ۸ و باز گردد
بسوی کسان خود شادمان ۹ و اما آنکه داده شود نامهٔ او از پس پشت او ۱۰ پس زود باشد که بخواند هلاکت
را ۱۱ و در آید آتش افروخته را ۱۲ بدرستیکه آن بود در میان کسان خود شادمان ۱۳ بدرستیکه او
پنداشت که هرگز باز نگردد ۱۴ آری بدرستیکه پروردگار او هست باو بینا ۱۵ پس سوگند میخورم
بشفق ۱۶ و شب و آنچه پوشانید ۱۷ و ماه آنگاه که تمام گردد ۱۸ که هرآینه بر نشینید حالی را بعد
حالی ۱۹ پس چیست مر ایشانرا که ایمان نمی‌آورند ۲۰ و چون خوانده شود بر ایشان قرآن سجده نمی‌کنند ۲۱
بلکه آنان که کافر شده اند تکذیب مینمایند ۲۲ و خدا داناتر است بآنچه نهان میکنند در دلها ۲۳

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٤ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٢٥ سورة البروج اثنتان وعشرون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم وَالسَّمَاءِ ذَاتِ
الْبُرُوجِ ١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ٢ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ٣ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ٤ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ٥ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ٦ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ٧ وَمَا
نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٨ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٩ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ١٠ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ١١ إِنَّ

بس مژده ده ایشانرا بعذابی دردناک ٢٤ مگر آنانرا که ایمان آورده اند وکرده اند شایستهارا مر ایشانراست
مزدی نا

سورهٔ بروج بیست ودو آیه وآن مکی است

کاسته ٢٥

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بحق آسمان صاحب برجها ١ وروز وعده داده شده ٢ وگواه وگواهی داده شده ٣ که کشته
شدند اصحاب اخدود ٤ آن آتش صاحب برافروختگی ٥ آنگاه که بودند ایشان بران نشینندگان ٦
و ایشان برانچه میکردند بمؤمنان گواهان بودند ٧ وانتقام نکشیدند از ایشان مگر آنکه ایمان ورزیدند
بخدای عزیز ستوده ٨ آنکه مر اوراست پادشاهی آسمانها وزمین وخدا بر همه چیز گواهیست ٩ بدرستی
که آنانکه ببلا افگندند مردان با ایمان وزنان با ایمانرا پس توبه نکردند پس مر ایشانراست عذاب دوزخ
ومر ایشانراست عذاب سوزاننده ١٠ بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند وکردند شایستهارا مر ایشانراست
بهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها اینست فیروزی بزرگ ١١ بدرستی که گرفتن پروردگار تو هر آینه
سخت است ١٢ بدرستی که اوست او بدید میآورد وباز میگرداند ١٣ واوست آمرزگار دوستدار ١٤ خداوند
عرش عظیم ١٥ کننده مر هر چه را خواهد ١٦ آیا آمد بتو حکایت لشکرها ١٧ فرعون وثمود ١٨ بلکه آنان
که کافر شدند در تکذیب نمودن ١٩ وخدا از پس ایشان محیط است ٢٠ بلکه آن قرآنیست بزرگ ٢١
در لوحی نگاه

سورهٔ طارق هفده آیه وآن مکی است

داشته شده ٢٢

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بحق آسمان وآینده بشب ١ وچه چیز داناکرده ترا که چیست آن آینده بشب ٢ ستاره
درخشنده ٣ نیست هیچ نفسی مگر که برو نگهبانیست ٤ پس باید بنگرد آدمی که از چه آفریده
شده ٥ آفریده شد از آبی جهنده ٦ که بیرون می‌آید از میانه پشت واستخوانهای سینه ٧ بدرستی
که او بر بازگردانیدن آن هر آینه تواناست ٨ روزی که ظاهر گردد نهانها ٩ پس نیست مر ورا هیچ توانائی
ونه یاوری ١٠ قسم بآسمان صاحب رجعت ١١ وزمین صاحب شکافتن ١٢ بدرستی که آن
هر آینه گفتاریست تمیز دهنده ١٣ ونیست آن بیهوده ١٤ بدرستی که ایشان مکر میکنند مکر کردنی ١٥
ومکر میکنم مکر کردنی ١٦ پس مهلت

سورهٔ اعلی نوزده آیه وآن مکی است

ده کافرانرا مهلت ده ایشانرا اندکی ١٧

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

تسبیح کن بنام پروردگار خود که برتراست ١ آنکه آفرید پس راست کرد ٢ وآنکه اندازه کرد پس راه
نمود ٣ وآنکه بیرون آورد چراگاه را ٤ پس گردانید آنرا خشک سیاه ٥ زود باشد که بخوانیم ترا پس

بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ١٢ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ
وَيُعِيدُ ١٣ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ١٤
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ١٥ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ١٦
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ١٧ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ
١٨ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ١٩ وَاللَّهُ
مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ٢٠ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ٢١
فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ٢٢

سورة الطارق سبع عشرة آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ١ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا الطَّارِقُ ٢ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ٣ إِنْ كُلُّ
نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ٤ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ
مِمَّ خُلِقَ ٥ خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ٦ يَخْرُجُ
مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ٧ إِنَّهُ عَلَىٰ
رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ٨ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ٩
فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ١٠ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ
الرَّجْعِ ١١ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ١٢
إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ١٣ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ١٤
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ١٥ وَأَكِيدُ كَيْدًا ١٦
فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ١٧

سورة الأعلى تسع عشرة آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ١ الَّذِي خَلَقَ
فَسَوَّىٰ ٢ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ٣
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ٤ فَجَعَلَهُ غُثَاءً
[illegible]

تَنْسٰىٓ ۶ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ۷ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ۸ فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ۹ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ۱۰ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ۱۱ الَّذِيْ يَصْلَى النَّارَ
الْكُبْرٰى ۱۲ ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۱۳ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ۱۴ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ۱۵ بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۱۶ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۱۷ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ
الْاُوْلٰى ۱۸ صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ۱۹ سورة الغاشية ست وعشرون اية وهي مكية بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ۱ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ
خَاشِعَةٌ ۲ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۳ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ۴ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ۵ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ۶ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِيْ مِنْ جُوْعٍ ۷ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۸

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۹ فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۱۰
لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا لَاغِيَةً ۱۱ فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۱۲
فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ۱۳ وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ۱۴
وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ۱۵ وَّزَرَابِيُّ مَبْثُوْثَةٌ ۱۶
اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۱۷
وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۱۸ وَاِلَى الْجِبَالِ
كَيْفَ نُصِبَتْ ۱۹ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ
سُطِحَتْ ۲۰ فَذَكِّرْ اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكِّرٌ ۲۱
لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۲۲ اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى
وَكَفَرَ ۲۳ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ۲۴
اِنَّ اِلَيْنَا اِيَابَهُمْ ۲۵ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۲۶
سورة الفجر تسع وعشرون اية وهي مكية
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
وَالْفَجْرِ ۱ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۲ وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳
وَالَّيْلِ اِذَا يَسْرِ ۴ هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ
لِّذِيْ حِجْرٍ ۵ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۶
اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۷ الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا
فِي الْبِلَادِ ۸ وَثَمُوْدَ الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ
بِالْوَادِ ۹ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ۱۰
الَّذِيْنَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۱۱ فَاَكْثَرُوْا فِيْهَا
الْفَسَادَ ۱۲ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
عَذَابٍ ۱۳ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۱۴
فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ رَبُّهٗ
فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَكْرَمَنِ ۱۵
وَاَمَّآ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ
رِزْقَهٗ

نکنی ۶ مکر انچه خواسته باشد خدا بدرستی که او میداند اشکار را وانچه نهانست ۷ واسان
کردانیم ترا برای طریقه اسان ۸ پس پند ده اکر سود دهد پند دادن ۹ زود باشد که پند کیرد انکه
میترسد ۱۰ و دوری کزیند ازان بدبخت تر ۱۱ انکه در اید در اتش بزرکتر ۱۲ پس نمیرد دران و نه زنده
ماند ۱۳ بحقیقت رستکار شد انکه پاك شد ۱۴ و یاد کرد نام پروردکار خود را پس نماز کذارد ۱۵
بلکه بر میکزینید زندکانی دنیا را ۱۶ و اخرت بهتر و پاینده تر است ۱۷ بدرستی که این هر اینه در صحیفهای
نخستین است ۱۸ صحیفهای ابرهیم و موسی ۱۹

سورهٔ غاشیه بیست و شش ایه و ان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ایا امد بتو حکایت فرا کیرنده ۱ رویها انروز خوارند ۲ کارکنان تعب کشندکان ۳ در ایند در اتش
در نهایت کرمی ۴ اشامانیده شوند از چشمه بنهایت کرم ۵ نیست مر ایشانرا خوراکی مکر از خار خشك
زهردار ۶ فربه نکند و باز ندارد هیچ کرسنکی را ۷ رویها در انروز باشند با طراوت ۸ مر سعی خود
را خشنود ۹ در بهشتی بلند مرتبه ۱۰ نشنوند دران بیهوده ۱۱ در انست چشمه روان ۱۲ در انست
سریرهای برافراشته شده ۱۳ و قدحهای کذاشته شده ۱۴ و بالشهائی بهم پیوسته ۱۵ و فرشهای
کسترده شده ۱۶ ایا پس نمینکرند بسوی شتر که چکونه افریده شده ۱۷ و بسوی اسمان که چکونه بلند
کردانیده شده ۱۸ و بسوی کوهها که چکونه برپا شده ۱۹ و بسوی زمین که چکونه کسترده شده ۲۰
پس پند ده جز این نیست که تو پند نماینده ۲۱ نیستی بر ایشان مسلط ۲۲ مکر انکه پشت کرد و کافر
شد ۲۳ پس عذاب خواهد کرد او را خدا عذابی بزرکتر ۲۴ بدرستی که بسوی ماست بازکشت ایشان ۲۵
پس بدرستی که برماست حساب ایشان ۲۶

سورهٔ فجر بیست و نه ایه و ان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بصبح ۱ و شبهای ده کانه ۲ و شفع و وتر ۳ و شب چون درکذرد ۴ ایا در این سوکند هست
برای صاحب خرد ۵ ایا ندیدی که چکونه کرد پروردکار تو بعاد ۶ ارم صاحب عمارات رفیعه ۷ که افریده
نشده مانند ان در شهرها ۸ و ثمود انانکه میبریدند سنك را در وادی ۹ و فرعون صاحب میخها ۱۰
انانکه تعدی کردند در شهرها ۱۱ پس بسیار کردانیدند در انها فساد را ۱۲ پس ریخت بر ایشان
پروردکار تو تازیانه عذاب ۱۳ بدرستی که پروردکار تو هر اینه در کمینکاه هست ۱۴ پس اما ادمی
چون ازمایش نماید او را پروردکار او پس بزرك کرداند او را و نعمت دهد او را پس کوید پروردکار
من کرامی داشته مرا ۱۵ و اما هرکاه مبتلا کرداند او را پس تنك کرداند بر او روزی او را

فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ١٦ كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ١٧ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ١٨ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ١٩ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ٢٠ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ
دَكًّا دَكًّا ٢١ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ٢٢ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ٢٣ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ٢٤
فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ٢٥ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ٢٦ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ٢٧ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ٢٨ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ٢٩ وَادْخُلِي
جَنَّتِي ٣٠ سورة البلد عشرون آية وهي مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ١ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ٢ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ٣ لَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ٤ أَيَحْسَبُ أَن لَّن
يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ٥ يَقُولُ أَهْلَكْتُ
مَالًا لُّبَدًا ٦ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ ٧
أَلَمْ نَجْعَل لَّهُ عَيْنَيْنِ ٨ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ٩
وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ١٠ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ١١
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ١٢ فَكُّ رَقَبَةٍ ١٣
أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ١٤
يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ١٥ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ١٦
ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ١٧
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ١٨ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ١٩
عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ٢٠
سورة الشمس خمس عشرة آية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
[illegible]

پس گوید پروردگار من خوار گردانید مرا ١٦ نه چنین است بلکه گرامی نمیدارید یتیم را ١٧ و ترغیب
نمی نمائید بر طعام دادن بیچاره ١٨ و میخورید میراث را خوردنی درهم ١٩ و دوست میدارید مال را دوستی
بسیار ٢٠ نه چنانست چون کوبیده گردد زمین کوبیدنی کوبیدنی ٢١ و آید پروردگار تو و فرشته
صف صف ٢٢ و آورده شوند آنروز دوزخ را آنروز پند گیرد آدمی و از کجا باشد مر او را پند گرفتن ٢٣
گوید ای کاش من پیش فرستادمی برای زندگی خود ٢٤ پس آنروز عذاب نکند مثل عذاب او احدی ٢٥
و بند ننهد مانند بند نهادن او احدی ٢٦ ای نفس آرمیده ٢٧ باز گرد بسوی پروردگار خود خوشنود
پسندیده ٢٨ پس در آی در بندگان من ٢٩ و در آی به بهشت من ٣٠ سوره بلد بیست آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

سوگند یاد میکنم باین شهر ١ و تو مقیمی باین شهر ٢ و به پدر و آنچه زاد ٣ که بتحقیق آفریدیم
انسان را در رنج ٤ آیا می پندارد که هرگز قادر نباشد بر وی هیچکس ٥ گوید تلف کردم مال انبوه
آیا می پندارد که نمی بیند او را هیچکس ٧ آیا نگردانیدیم برای او دو چشم ٨ و زبانی و دو لب ٩
و هدایت نمودیم او را دو راه ١٠ پس در نیامد بر آن گردنه ١١ و چه چیز دانا کرد ترا که چیست
آن گردنه ١٢ آزاد کردن بنده است ١٣ یا خورانیدن است در روز صاحب گرسنگی ١٤ یتیمی را که
صاحب خویشی است ١٥ یا بیچاره صاحب فقر تمام ١٦ پس است از آنکه ایمان آوردند و وصیت
کردند بشکیبائی و وصیت کردند بمهربانی ١٧ ایشان یاران دست راست اند ١٨ و آنانکه کافر شدند
بآیتهای ما ایشان یاران دست چپ اند ١٩ بر ایشان است آتش سرپوشیده ٢٠

سوره شمس پانزده آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بآفتاب و روشنی چاشتگاه آن ١ و ماه چون از پی ... آید ٢ و روز ... [illegible]
و شب چون بپوشاند آن را ٤ و آسمان و آنکه بنا نمود آن را ٥ و زمین و آنکه ... [illegible]
راست گردانید آن را ٧ پس الهام کرد ... [illegible] ٨ که ... [illegible]
کسی که پاک گردانید آن را ٩ و بتحقیق ... [illegible]
بسبب طغیانش ١١ آنگاه که بر انگیخته شد بدبخت ترین ... [illegible]
عذاب خواران را ١٣ پس تکذیب کردند و پی کردند ... [illegible]
ایشان بگناهشان پس یکسان گردانید ... [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم واللیل اذا یغشی ١ والنهار اذا تجلی ٢ وما خلق الذکر والانثی ٣ ان سعیکم لشتی ٤ فاما من اعطی واتقی ٥ وصدق بالحسنی
٦ فسنیسره للیسری ٧ واما من بخل واستغنی ٨ وکذب بالحسنی ٩ فسنیسره للعسری ١٠ وما یغنی عنه ماله اذا تردی ١١ ان علینا للهدی ١٢ وان لنا للآخرة
والاولی ١٣ فانذرتکم نارا تلظی ١٤ لا یصلاها الا الاشقی ١٥ الذی کذب وتولی ١٦ وسیجنبها الاتقی ١٧ الذی یؤتی ماله یتزکی ١٨ وما لاحد عنده
من نعمة تجزی ١٩ الا ابتغاء وجه ربه الاعلی ٢٠ ولسوف یرضی ٢١ سورة والضحی عشر آیة وهی مکیة بسم الله الرحمن الرحيم والضحی ١ واللیل اذا سجی ٢ ما
ودعک ربک وما قلی ٣ وللآخرة خیر لک من
الاولی ٤ ولسوف یعطیک ربک
فترضی ٥ الم یجدک یتیما فآوی ٦
ووجدک ضالا فهدی ٧ ووجدک
عائلا فاغنی ٨ فاما الیتیم فلا تقهر ٩
واما السائل فلا تنهر ١٠ واما بنعمة
ربک فحدث ١١

سورة الانشراح ثمانی آیة وهی مکیة

بسم الله الرحمن الرحيم

الم نشرح لک صدرک ١ ووضعنا
عنک وزرک ٢ الذی انقض ظهرک ٣
ورفعنا لک ذکرک ٤ فان مع العسر
یسرا ٥ ان مع العسر یسرا ٦ فاذا فرغت
فانصب ٧ والی ربک فارغب ٨

سورة والتین ثمانی آیات وهی مدنیة

بسم الله الرحمن الرحيم

والتین والزیتون ١ وطور سینین ٢
وهذا البلد الامین ٣ لقد خلقنا
الانسان فی احسن تقویم ٤ ثم
رددناه اسفل سافلین ٥ الا الذین
آمنوا وعملوا الصالحات فلهم اجر
غیر ممنون ٦ فما یکذبک

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بشب چون بپوشاند ١ وروز چون روشن شود ٢ وآن که آفرید نر وماده را ٣ بدرستی که
کوشش شما هر اینه پراکنده است ٤ پس اما آنکه بخشش کرد وپرهیزکار شده ٥ وتصدیق نمود نیکی
را ٦ پس بزودی میسر گردانیم اورا برای آسانی ٧ واما آنکه بخیلی کرد واستغنا نمود ٨ وتکذیب کرد
نیکی را ٩ پس بزودی میسر گردانیم اورا برای دشواری ١٠ وکفایت نکند ازاو مال او آنگاه که هلاک
شود ١١ بدرستی که بر ماست هر اینه هدایت ١٢ وبدرستی که برای ماست هر اینه آخرت واولی ١٣
پس بیم نمودیم شمارا از آتشی که زبانه میکشد ١٤ در نیاید آنرا مگر بدبخت تری که تکذیب کرد وروی
گردانید ١٥ وزود باشد که دور گردانیده شود از آن پرهیزکار تری ١٦ که میدهد مال خودرا که پاك
شود ١٧ ونیست مر هیچکس را نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود ١٨ مگر جستن روی پروردگار خود که
برتر است ١٩ وهر اینه زود باشد که خشنود شود ٢٠

سوره ضحی ده آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بچاشتگاه ١ وشب آنگاه که بیارامد ٢ که نه واگذاشت ترا پروردگار تو ونه دشمن گشت ٣
وهر اینه آخرت بهتر است برای تو از این جهان ٤ وهر اینه زود باشد که عطا فرماید بتو پروردگار تو
پس خشنود شوی ٥ آیا نیافت ترا یتیم پس جای داده ٦ ویافت ترا گم شده پس راه نمود ٧ ویافت
ترا درویش پس بی نیاز گردانید ٨ پس اما یتیم را پس قهر مکن ٩ واما خواهنده را پس زجر مکن ١٠ و
اما بنعمت پروردگار خود پس حدیث گوی ١١

سوره انشرح هشت آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آیا گشاده نکردیم برای تو سینه ترا ١ وبرداشتیم از تو بار ترا ٢ که بشکست در آورده بود پشت
ترا ٣ وبلند گردانیدیم برای تو ذکر ترا ٤ پس بدرستی که با دشواری آسانیست ٥ بدرستی
که با دشواری آسانیست ٦ پس چون فارغ شدی رنج بکش ٧ وبسوی پروردگار خود پس رغبت نمای ٨

سوره تین هشت آیه وآن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بانجیر وزیتون ١ وطور سینا ٢ واین شهر با امن وامان ٣ که بتحقیق آفریدیم آدمی را در نیکو
ترین راست کردنی ٤ پس باز گردانیدیم اورا فرو ترین فرو تران ٥ مگر آنانکه ایمان آوردند وکردند
شایسته هارا پس مر ایشانراست مزدی بدون منت نهاده شده ٦ پس چه چیز تکذیب میکند

بعد بالدين ٧ أليس الله بأحكم الحاكمين ٨ سورة العلق تسع عشرة آية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم اقرأ باسم ربك الذي خلق ١ خلق الإنسان من علق ٢
اقرأ وربك الأكرم ٣ الذي علم بالقلم ٤ علم الإنسان ما لم يعلم ٥ كلا إن الإنسان ليطغى ٦ أن رآه استغنى ٧ إن إلى ربك الرجعى ٨ أرأيت الذي
ينهى ٩ عبدا إذا صلى ١٠ أرأيت إن كان على الهدى ١١ أو أمر بالتقوى ١٢ أرأيت إن كذب وتولى ١٣ ألم يعلم بأن الله يرى ١٤ كلا لئن لم ينته لنسفعا
بالناصية ١٥ ناصية كاذبة خاطئة ١٦ فليدع ناديه ١٧ سندع الزبانية ١٨ كلا لا تطعه واسجد واقترب ١٩ سورة القدر خمس آيات وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم إنا أنزلناه
في ليلة القدر ١ وما أدراك ما
ليلة القدر ٢ ليلة القدر خير من
ألف شهر ٣ تنزل الملائكة والروح
فيها بإذن ربهم من كل أمر ٤ سلام هي
حتى مطلع الفجر ٥

سورة البينة ثماني آيات وهي مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

لم يكن الذين كفروا من أهل الكتاب
والمشركين منفكين حتى تأتيهم البينة ١
رسول من الله يتلوا صحفا مطهرة ٢
فيها كتب قيمة ٣ وما تفرق الذين أوتوا
الكتاب إلا من بعد ما جاءتهم البينة
٤ وما أمروا إلا ليعبدوا الله مخلصين
له الدين حنفاء ويقيموا الصلوة
ويؤتوا الزكوة وذلك دين القيمة ٥
إن الذين كفروا من أهل الكتاب والمشركين
في نار جهنم خالدين فيها أولئك
هم شر البرية ٦ إن الذين آمنوا و
عملوا الصالحات أولئك هم خير البرية
٧ جزاؤهم عند ربهم جنات عدن
تجري من تحتها الأنهار خالدين
فيها أبدا رضي الله عنهم ورضوا
عنه ذلك لمن خشي ربه ٨

سورة الزلزلة تسع آيات وهي مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

ترا بعد از این در روز جزا ٧ آیا نیست خدا حکم‌کننده‌ترین حکم‌کنندگان ٨ **سوره اقرأ نوزده آیه و آن مکیست**

بنام خدای بخشاینده مهربان

بخوان بنام پروردگار خود که آفرید ١ آفرید آدمی را از خون بسته ٢ بخوان و پروردگار تو کریم است ٣
آنکه آموخت بقلم ٤ آموخته آدمی را آنچه نمیدانست ٥ نه چنانست بدرستی که آدمی هر آینه از حد
بدر میرود ٦ آنکه ببیند خود را که بی نیاز شده ٧ بدرستی که بسوی پروردگار تست بازگشت ٨
آیا دیدی آن را که باز میداشت ٩ بنده را چون نماز میگذارد ١٠ آیا دیدی که اگر بود بر راست ١١
یا امر کرد بپرهیزکاری ١٢ آیا دیدی که اگر تکذیب نمود و روی گردانید ١٣ آیا نمیدانست که خدا می بیند ١٤
نه چنانست هر آینه اگر باز نه ایستد هر آینه بکشیم البته بموی پیشانی او ١٥ موی پیشانی
دروغ گوی خطاکار ١٦ پس باید که بخواند همنشینان خود را ١٧ زود باشد که بخوانیم زبانیه را ١٨ نه
چنانست فرمان مبر او را و سجده کن و نزدیک شو ١٩ **سوره قدر پنج آیه و آن مکیست**

بنام خدای بخشاینده مهربان

بدرستی که ما فرو فرستادیم آن را در شب قدر ١ و چه دانا کرد ترا که چیست شب قدر ٢ شب
قدر بهتر است از هزار ماه ٣ فرو آیند فرشتگان و روح در آن باذن پروردگارشان از هر کاری ٤
سلامتیست این تا وقت طلوع صبح ٥ **سوره بینه هشت آیه و آن مدنیست**

بنام خدای بخشاینده مهربان

نبودند آنکسانی که کافر شدند از اهل کتاب و شرک آرندگان باز ایستادگان تا بیاید ایشان را حجتی ١
فرستاده از خدا که بخواند صحیفهای پاکیزه را ٢ در آنهاست نوشتهای درست و پراکنده نشدند
آنانکه داده شدند کتاب را مگر از پس آنچه آمد ایشان را حجتی ٣ و فرموده نشدند مگر آنکه بپرستند
خدا را خالص دارندگان برای او دین را ٤ مایل بحق و بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را و آنست دین
درست ٥ بدرستی که آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ جاوید باشند در آن
آنگروه ایشان بدترین آفریدگان ٦ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکیها را آنگروه
ایشان خوبترین آفریدگان ٧ پاداش ایشان نزد پروردگارشان بهشتهای مقیم دایمی است که میرود
از زیر آنها جویها جاوید ایشان در آنها همیشه خشنود شد خدا از ایشان و ایشان خشنود شدند از او
این برای کسیست که بترسد از پروردگارش ٨ **سوره زلزال نه آیه و آن مدنیست**

بنام خدای بخشاینده مهربان

اذا زلزلت الارض زلزالها ١ واخرجت الارض اثقالها ٢ وقال الانسان مالها ٣ يومئذ تحدث اخبارها ٤ بان ربك اوحى لها ٥ يومئذ يصدر الناس
اشتاتا ليروا اعمالهم ٦ فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ٧ ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره ٨ سورة العاديات احدى عشرة اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم
والعاديات ضبحا ١ فالموريات قدحا ٢ فالمغيرات صبحا ٣ فاثرن به نقعا ٤ فوسطن به جمعا ٥ ان الانسان لربه لكنود ٦ وانه على ذلك لشهيد ٧
وانه لحب الخير لشديد ٨ افلا يعلم اذا بعثر ما في القبور ٩ وحصل ما في الصدور ١٠ ان ربهم بهم يومئذ لخبير ١١ سورة القارعة ثماني اية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
القارعة ما القارعة ١ وما ادريك
ما القارعة ٢ يوم يكون الناس
كالفراش المبثوث ٣ وتكون الجبال
كالعهن المنفوش ٤ فاما من ثقلت
موازينه ٥ فهو في عيشة راضية ٦
واما من خفت موازينه ٧ فامه هاوية
وما ادريك ما هيه نار حامية ٨

سورة التكاثر ثماني اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
الهيكم التكاثر ١ حتى زرتم المقابر ٢
كلا سوف تعلمون ٣ ثم كلا
سوف تعلمون ٤ كلا لو تعلمون علم
اليقين ٥ لترون الجحيم ٦ ثم لترونها
عين اليقين ٧ ثم لتسئلن يومئذ عن
النعيم ٨

سورة العصر ثلث اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
والعصر ١ ان الانسان لفي خسر ٢ الا
الذين امنوا وعملوا الصالحات
وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر ٣

چون بزلزله در آورده شود زمین زلزله اش را ١ وبیرون افکند زمین بارهایش را ٢ وگوید انسان
چیست مر انرا ٣ انروز حدیث کند خبرهایش را ٤ بانکه پروردگار تو وحی کرده مر انرا ٥ انروز
باز گردند مردم پراکنده ٦ تا نموده شود کردارهای ایشان ٧ پس کسی که بکند وزن مورچه نیکی
ببیند انرا ٨ وکسی که بکند وزن مورچه بدی ببیند انرا ٩

سورهٔ عادیات یازده ایه وان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

قسم بدوندهای با واز نفس زدن اواز نفس زدنی ١ پس اتش برارندها با تش زنه سم اتش زدنی ٢
پس غارت کنندگان بوقت صبح ٣ پس برانگیزند بان گرد را ٤ پس در میانه شدند بان جماعتی را ٥
بدرستی که انسانست مر پروردگار خود را هر اینه ناسپاس ٦ وبدرستی که او بران هر اینه گواهست ٧
وبدرستی که او برای دوستی مال هر اینه سختست ٨ ایا پس نمیداند چون برانگیخته میشود انچه در قبرهاست ٩
وحاضر کردانیده شود انچه در سینهاست ١٠ بدرستی که پروردگارشان بایشان انروز هر اینه اگاهست ١١

سورهٔ قارعه هشت ایه وان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ان درهم کوبنده چیست ان درهم کوبنده ١ وچه دانا کرد ترا که چیست ان درهم کوبنده ٢ روزی
که باشند مردم چون پروانه پراکنده ٣ وباشند کوهها چون پشم زده ٤ پس اما انکه گران امد
سنجیدهای او پس او ست در زندگانی پسندیده ٥ واما انکه سبک امد سنجیدهای او
پس مادرش دوزخست ٦ وچه چیز دانا کرد ترا که چیست ان ٧ اتشی است بغایت سوزنده ٨

سورهٔ تکاثر هشت ایه وان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بغفلت انداخت شمارا مباهات در بسیاری ١ تا زیارت کردید گورستانهارا ٢ نه چنانست
زود باشد که بدانید ٣ پس نه چنانست زود باشد که بدانید ٤ نه چنانست اگر بدانید دانستن
یقینی ٥ هر اینه ببینید البته دوزخ را ٦ پس هر اینه ببینید انرا بدیدهٔ یقین ٧ پس هر اینه پرسیده
خواهید شد انروز از نعمتها ٨

سورهٔ عصر سه ایه وان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

سوگند بعصر ١ بدرستی که انسان هر اینه در زیانکاریست ٢ مگر انانکه ایمان اوردند و
کردند شایستهها را ووصیت کردند بحق ووصیت کردند بشکیبائی ٣

سورة الهمزة تسع آيات وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم ويل لكل همزة لمزة ١ الذي جمع مالا وعدده ٢ يحسب أن ماله أخلده ٣ كلا لينبذن
في الحطمة ٤ وما أدراك ما الحطمة ٥ نار الله الموقدة ٦ التي تطلع على الأفئدة ٧ إنها عليهم مؤصدة ٨ في عمد ممددة ٩ سورة الفيل خمس آيات مكية
بسم الله الرحمن الرحيم ألم تر كيف فعل ربك بأصحاب الفيل ١ ألم يجعل كيدهم في تضليل ٢ وأرسل عليهم طيرا أبابيل ٣ ترميهم بحجارة من سجيل
٤ فجعلهم كعصف مأكول ٥ سورة قريش أربع آيات وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم لإيلاف قريش ١ إيلافهم رحلة الشتاء والصيف

فليعبدوا رب هذا البيت الذي
أطعمهم من جوع وآمنهم من خوف ٤
سورة الماعون سبع آيات وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
أرأيت الذي يكذب بالدين ١
فذلك الذي يدع اليتيم ٢ ولا
يحض على طعام المسكين ٣ فويل
للمصلين ٤ الذين هم عن صلاتهم
ساهون ٥ الذين هم يراؤون ٦
ويمنعون الماعون ٧
سورة الكوثر ثلث آيات وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
إنا أعطيناك الكوثر ١ فصل لربك
وانحر ٢ إن شانئك هو الأبتر ٣
سورة الكافرون ست آيات مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
قل يا أيها الكافرون ١ لا أعبد
ما تعبدون ٢ ولا أنتم عابدون
ما أعبد ٣ ولا أنا عابد ما عبدتم
٤ ولا أنتم عابدون ما أعبد ٥
لكم دينكم ولي دين ٦
سورة النصر ثلث آيات مدنية

سورهٔ همزه ٩ آیه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

وای بر هر عیب کننده بدگوی طعن زننده ١ آنکه جمع کرد مالی وشمردش ٢ می پندارد که مالش جاوید کرد اورا ٣ نه چنانست هر آینه انداخته شود در آتش درهم شکننده ٤ وچه دانا کرد ترا که چیست آن آتش درهم شکننده ٥ آتش خدا فروخته شده ٦ که برآید بر دلها ٧ بدرستیکه آن بر ایشان سرپوشیده شده ٨ در ستونهای کشیده شده ٩

سورهٔ فیل پنج آیه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو با اصحاب فیل ١ آیا نگردانید بداندیشی ایشانرا در تباهی ٢ وفرستاد بر ایشان پرنده گروه گروه ٣ می انداختند ایشانرا به سنگها از گل سنگ شده ٤ پس کردانید ایشانرا چون برگ خورده شده ٥

سورهٔ قریش چهار آیه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

برای الفت کردن قریش ١ الفت کردن ایشان در کوچ زمستان وتابستان ٢ پس باید بپرستند پروردگار این خانه را ٣ آنکه طعام دادشان از گرسنگی وایمن کردشان از بیم ٤

سورهٔ ماعون هفت آیه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آیا دیدی آنکه تکذیب مینمود بدین ١ پس اینست آنکه جفا میراند یتیم را ٢ وترغیب نمیکند بر طعام درویشان ٣ پس وای مر نمازکنندگانرا ٤ آنانکه ایشان از نمازشان غافلانند ٥ آنانکه ایشان ریاکارند ٦ ومنع میکنند منفعت را بخلق ٧

سورهٔ کوثر سه آیه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بدرستیکه ما عطا کردیم ترا کوثر ١ پس نماز کن برای پروردگارت وقربان کن ٢ بدرستیکه دشمن تو اوست دم بریده ٣

سورهٔ کافرون شش آیه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بگو ای کافران ١ نمی پرستم آنچه را میپرستید ٢ ونه شما پرستندگانید آنچه را میپرستم ٣ ونه من پرستنده ام آنچه را پرستیدید ٤ ونه شما پرستندگانید آنچه را میپرستم ٥ مر شما راست دین شما ومر مرا دین من ٦

سورهٔ نصر سه آیه وان مدنیست

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ ١ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللهِ أَفْوَاجًا ٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ٣ سورة اللهب خمس آية وهي مكية بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ١
مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ٢ سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ٣ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ٥ سورة التوحيد اربع آية
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ١ اللهُ الصَّمَدُ ٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ٣ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ٤ سورة الفلق خمس آية وهي مكية

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ٥

سورة الناس ست آية وهي مكية
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ١ مَلِكِ النَّاسِ ٢ إِلٰهِ النَّاسِ ٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ٦

بنام خدای بخشاینده مهربان
چون آید نصرت خدا وفتح ١ وببینی مردمانرا که داخل شوند در دین خدا فوج فوج ٢ پس
تسبیح کوی بستایش پروردکارت وامرزش خواه از او بدرستیکه اوهست توبه پذیرنده ٣

سوره لهب پنج آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
هلاك باد دو دست ابی لهب وهلاك شد ١ نکرد کفایت از مال او وانچه کسب کرد ٢
زود باشد که داخل شود آتشی را که صاحب شعله است ٣ وزن او کشنده هیزم است ٤
درکردن اوریسمانیست سوره اخلاص چهار آیه وآن مکی است ازلیف خرما ٥

بنام خدای بخشاینده مهربان
بکو اوست خدای یکانه ١ خدا استکه قصد وامید خلایق بسوی اوست ٢ نزاده
ونه زاییده شده ٣ ونبوده مراورا مانند وهمتا احدی ٤

سوره فلق پنج آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
بکو پناه میبرم بپروردکار سپیده دم ١ از بدی انچه افرید ٢ واز بدی شب چون تاریك
شود ٣ واز بدی دمنده کان در کرهها ٤ واز بدی حسد برنده چون حسد برد ٥

سوره ناس شش آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
بکو پناه میبرم بپروردکار مردمان ١ پادشاه مردمان ٢ خدای مردمان ٣ از شر
وسوسه کننده ٤ بازپس رونده ٥ انکه وسوسه
میکند در سینه های مردمان
ازجن وادمیان ٦

خاتمه

جامع ترین کلامیکه از رشحات اقلام اعلام عوالم قدس نقش پذیر تقریر و تحریر تواند شد کلمهٔ
جامعهٔ حمد دانای جهان آرائیست که جمیع تحرکات علویه و سکنات سفلیه محض ثمر شجر
مشیت اوست هر صفحه از صفحات وجود و هر ورقی از اوراق اشجار غیب و شهود بر قدرت کامله اش
قرآنی ناطق و هر حرفی از حروف کلمات آیات ظاهره و بینات باهره بر حکمت شامله اش فرقانی صادق
حکیمی که در عالم بیرنگی بنوعی نیرنگ یکرنگی ریخته که تمامی موجودات را با این همه اختلاف در آفرینش از
خود راضی ساخته عبید را ببندگی و عنید را بشرمندگی كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ و درود فراوان
و ثنای بی پایان بر صدر نشین نشیمن غیب و شهود و متکی بر بساط قرب و مقام محمود اولیت ده عالم
نمایش ده آدم راهنمائی که پرتوی از مشاعل قلب قابلیتش قرآنیست که تمام بلغای قحطان از زیر مخوان
بلاغتش چشم و دل سیر آخرین نقشی است که از پردهٔ خفا بعالم ظهور قدم گذاشته و نخستین نهال اقبال وجود
آدم خاتم نبوت در انگشت معجز نمایش نقش گشت كُنْتُ نَبِيًّا وَآدَمُ بَيْنَ الْمَاءِ وَالطِّينِ نگاشته و بر آل امجادش
که روشنی بخش آسمان و زمین و فرمان خلافتشان در یمین است لاسیما قطب فلک امامت مرکز
دایرهٔ خلافت نقطهٔ بای بسم الله وکیل کارخانهٔ ایجاد حاکم باستحقاق اقالیم سبع سند ذاتکه محتش
برکاینات فرض عین و عین فرض است برهان الموحدین امیر المؤمنین و امام المتقین وصی رسول رب
العالمین اسد الله الغالب علی بن ابیطالب صلوات الله علیهم اجمعین **اما بعد** چون کتاب
مستطاب حرز الامان و ثمرهٔ شجرهٔ حضرت سبحان المسمی بمواید الرحمان فی ترجمه القرآن که جناب
فخر المحققین والمدققین والمجتهدین جامع المعقول والمنقول حاوی الفروع والاصول مرجع الانام
وحجة الاسلام مروج اخبار و ناقد آثار کاشف آیات قرآنی و عارف اسرار ربانی المولی محمد بن حسین
ملقب بجمال الدین و معروف به آقا جمال و موصوف به محقق خونساری طاب ثراه حسب الامر پادشاه
شاهنشاه ایران نادر شاه افشار از آغاز تا انجام بی زیاده و نقصان حرف بحرف و لفظ بلفظ از لغت
عرب بزبان فارسی ترجمه و نقل کرده مانند شاهدی بیقصور با کمال جمال در پردهٔ خفا مستور
بود و از فرط نور برای نزدیک و دور اقتضای بروز و ظهور می نمود تا که معنی فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ
ظاهر سازد و بتفسیر كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ بپردازد بسعی و همت بلند جناب مستطاب نواب [illegible]
والمفاخر منتخب دفتر سعادت حاجی میرزا موسی تاجر اصفهانی که رای مستکرکتابش مقتبس [illegible]
فضایل است بدست آمد لهذا در این وقت این بندهٔ حضرت رب الارباب میرزا محمد ملک الکتاب حسب
الاشاره آن عالیجناب این خجسته کتاب مستطاب را زیور طبع در آورده [illegible]

مطلع عالم بدر خشید و نسیمهای معرفت الهی بر اجساد موجودات بوزید اگر طالبان طرق هدا
عمر گرانمایه را نثار این گوهر بی‌همتا نمایند بجاست و اگر فارسی دانان عالم نقد جان در بهای این در
یکتا بخشند روا بیست پس از هر بهتر همان که این حسن خدا داد را ختم بنام نامی نوابه علیه عالیه
متعالیه ستر کبری و خدر علیا صبیحهٔ عصمت بانوی بانوان جهان خورشید بانو غرا باغی معروف
بجان قزی شاهزادهٔ قفقازیه نموده عذارعذرای اخلاص را گلگون و جید را در زمرهٔ دولتخواهان
مقرون سازد تا طمعنا این نامهٔ نامی و فرمان گرامی ناظران را راه نمائی
و غایبان را ارمغانی و آن علیا مخدرهٔ محترمه را در
صفحهٔ عالم یادگار و نشانی باشد و کافهٔ مسلمین
را حظی وافی و بهرهٔ کافی در این عالم فانی بلکه
باقی حاصل آید و سبب رستگاری این
بندهٔ عاصی گردد انه قریب
مجیب

چون این کتاب مستطاب موائد الرحمن از کتب خانهٔ نادری به ارث به نواب علیه عالیه موصوف رسید
لهذا حسب الاجازه از دفتر رجسترار گورنمنت هندوستان بموجب قانون ۲۰ سنه ۱۸۴۷ ثبت گردید
کسی بدون اجازت طبع ننماید جهت اطلاع عرض شد

